

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/138/EG

av den 25 november 2009

om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artiklarna 47.2 och 55,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) En rad väsentliga ändringar ska göras av rådets första direk-
tiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av
lagar och andra författningar angående rätten att etablera
och driva verksamhet med annan direkt försäkring än liv-
försäkring ⁽³⁾, rådets direktiv 78/473/EEG av den 30 maj
1978 om samordning av lagar och andra författningar som
avser koassuransverksamhet inom gemenskapen ⁽⁴⁾, rådets
direktiv 87/344/EEG av den 22 juni 1987 om samordning
av lagar och andra författningar angående rättsskyddsför-
säkring ⁽⁵⁾, rådets andra direktiv 88/357/EEG av den

22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författ-
ningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring,
och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att
effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster ⁽⁶⁾, rådets
direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning
av lagar och andra författningar som avser annan direkt
försäkring än livförsäkring (tredje direktivet om annan
direkt försäkring än livförsäkring) ⁽⁷⁾, Europaparlamentets
och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om
extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkr-
ningsgrupp ⁽⁸⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv
2001/117/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och
likvidation av försäkringsföretag ⁽⁹⁾, Europaparlamentets
och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002
om livförsäkring ⁽¹⁰⁾ och Europaparlamentets och rådets
direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om åter-
försäkring ⁽¹¹⁾. Av tydlighetsskäl bör dessa direktiv
omarbetas.

(2) För att göra det lättare att starta och bedriva försäkrings-
och återförsäkringsverksamhet är det nödvändigt att
undanröja de största skillnaderna mellan de lagregler som
gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretag i de olika
medlemsstaterna. Därför bör rättsliga ramar införas för
försäkrings- och återförsäkringsföretag när det gäller för-
säkringsverksamhet inom hela den inre marknaden, så att
det blir lättare för försäkrings- och återförsäkringsföretag
med huvudkontor inom gemenskapen att täcka risker och
åtaganden som är belägna på denna marknad.

⁽¹⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 11.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 22 april 2009 (ännu ej offentlig-
gjord i EUT) och rådets beslut av den 10 november 2009.

⁽³⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 151, 7.6.1978, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 185, 4.7.1987, s. 77.

⁽⁶⁾ EGT L 172, 4.7.1988, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 330, 5.12.1998, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 110, 20.4.2001, s. 28.

⁽¹⁰⁾ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

- (3) För att den inre marknaden ska fungera väl är det väsentligt att samordnade bestämmelser införs för tillsynen över försäkringsgrupper och, med hänsyn till skyddet av borgevärdena, för rekonstruktions- och likvidationsförfaranden beträffande försäkringsföretag.
- (4) Det är lämpligt att vissa företag som tillhandahåller försäkringstjänster inte omfattas av det system som införs genom detta direktiv på grund av sin storlek, rättsliga form eller art - genom att de har nära koppling till de offentliga försäkringssystemen - eller med hänsyn till det speciella slag av tjänster som de erbjuder. Det är också önskvärt att i flera medlemsstater undanta vissa institut vilkas verksamhet endast täcker en mycket begränsad sektor och som genom föreskrift i lag är begränsad till ett särskilt territorium eller till särskilda personer.
- (5) Mycket små försäkringsföretag som uppfyller vissa villkor, bland annat att bruttopremieinkomsten är lägre än 5 miljoner EUR, undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Alla försäkringsföretag och livförsäkringsföretag som redan har auktorisation enligt de nuvarande direktiven ska dock fortsätta att vara auktoriserade när detta direktiv tillämpas. Företag som är undantagna från detta direktivs tillämpningsområde bör kunna utnyttja de grundläggande friheter som fördraget ger. Dessa företag har möjlighet att söka auktorisation enligt detta direktiv så att de kan komma i åtnjutande av den enda auktorisation som inrättas genom det här direktivet.
- (6) Medlemsstaterna bör kunna kräva att företag som bedriver försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet och som är undantagna från detta direktivs tillämpningsområde ska registrera sig. Medlemsstaterna kan också låta dessa företag omfattas av stabilitetstillsyn och lagstadgad tillsyn.
- (7) Genom rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet ⁽¹⁾, rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställt redovisning ⁽²⁾, rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽⁵⁾ fastställs allmänna regler och definitioner på områdena för redovisning, ansvarsförsäkring för motorfordon, finansiella instrument och kreditinstitut. Det är lämpligt att vissa av definitionerna som fastställs i de direktiven också tillämpas i det här direktivet.
- (8) Innan försäkrings- och återförsäkringsverksamhet får börja bedrivas bör det krävas auktorisation. Det är därför nödvändigt att fastställa villkoren och förfarandet för att bevilja sådan auktorisation och även för eventuella avslag på ansökan.
- (9) I de direktiv som upphävs genom detta direktiv finns det inga bestämmelser om vilken återförsäkringsverksamhet som ett försäkringsföretag kan tillåtas att bedriva. Det är upp till medlemsstaterna att besluta om att införa bestämmelser i detta hänseende.
- (10) Hänvisningar i detta direktiv till försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör inbegripa captivebolag för försäkring och återförsäkring, förutom då särskilda bestämmelser inrättats för dessa bolag.
- (11) Eftersom detta direktiv utgör ett viktigt instrument för att fullborda den inre marknaden, bör försäkrings- och återförsäkringsföretag som är etablerade i sina hemmedlemsstater kunna bedriva några eller alla sina verksamheter inom hela gemenskapen genom att upprätta filialer eller tillhandahålla tjänster. Det är därför lämpligt att åstadkomma den harmonisering som är nödvändig och tillräcklig för att uppnå ett ömsesidigt erkännande av auktorisationer och tillsynssystem och därigenom en enda auktorisation som är giltig inom hela gemenskapen och som medger att tillsynen över ett företag utövas av hemmedlemsstaten.
- (12) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG av den 16 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om ansvarsförsäkring för motorfordon (fjärde direktivet om motorfordonsförsäkring) ⁽⁶⁾ fastställs regler för utseende av skaderegleringsrepresentanter. Samma regler bör gälla även enligt detta direktiv.
- (13) Återförsäkringsföretag bör begränsa sin verksamhet till återförsäkring och därmed sammanhängande verksamhet. Detta krav bör inte hindra återförsäkringsföretag från att exempelvis tillhandahålla statistisk eller aktuariell rådgivning, riskanalyser eller undersökningar till sina kunder. De kan även ha en holdingbolagsfunktion och utföra verksamheter inom den finansiella sektorn enligt definitionen i artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ⁽⁷⁾. Detta krav innebär dock under inga omständigheter att orelaterad bank- och finansverksamhet får bedrivas.

⁽¹⁾ EGT L 103, 2.5.1972, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 8, 11.1.1984, s. 17.

⁽⁴⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 181, 20.7.2000, s. 65.

⁽⁷⁾ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

- (14) En förutsättning för skyddet av försäkringstagarna är att försäkrings- och återförsäkringsföretag omfattas av ändamålsenliga solvenskrav som leder till en effektiv kapitalallokering inom Europeiska unionen. Utvecklingen på marknaden har gjort att det nu gällande systemet inte längre fyller sin funktion. Det är därför nödvändigt att införa ett nytt regelverk.
- (15) I överensstämmelse med den senaste utvecklingen inom riskhantering, med beaktande av arbetet inom organisationer som Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter (International Association of Insurance Supervisors), International Accounting Standards Board och International Actuarial Association och med hänsyn till utvecklingen inom andra finansiella sektorer bör en riskbaserad ekonomisk metod väljas som ger försäkrings- och återförsäkringsföretagen incitament att mäta och hantera sina risker på ett adekvat sätt. Harmoniseringen bör utvidgas genom särskilda regler för värdering av tillgångar och skulder, däribland försäkringstekniska avsättningar.
- (16) Det centrala syftet med regleringen av och tillsynen över försäkring och återförsäkring är att ge försäkringstagare och förmånstagare tillräckligt skydd. Termen förmånstagare är avsedd att omfatta alla fysiska eller juridiska personer som har en rättighet enligt ett försäkringsavtal. Dessutom syftar denna reglering och tillsyn till att säkerställa finansiell stabilitet och korrekt fungerande stabila marknader, vilket också bör beaktas men inte tillåtas inkräta på det centrala syftet.
- (17) Den nya solvensordning som föreskrivs i detta direktiv förväntas leda till ett ännu bättre skydd av försäkringstagare. Medlemsstaterna kommer att åläggas att ge tillsynsmyndigheter de resurser som krävs för att de ska kunna uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv. Detta omfattar all den kapacitet som kan krävas, bland annat ekonomiska medel och personalresurser.
- (18) Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter måste därför ha tillgång till de medel som krävs för att säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretagen bedriver sin verksamhet på ett korrekt sätt inom hela gemenskapen, oavsett om denna verksamhet utövas med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster. För att tillsynen ska bli effektiv bör alla åtgärder som tillsynsmyndigheterna vidtar stå i proportion till arten av, omfattningen av och komplexiteten hos de inneboende riskerna i varje försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet, oavsett den betydelse det berörda företaget har för den övergripande finansiella stabiliteten på marknaden.
- (19) Detta direktiv bör inte vara alltför betungande för små och medelstora försäkringsföretag. Ett sätt att uppnå detta mål är en korrekt tillämpning av proportionalitetsprincipen. Denna princip bör tillämpas såväl på kraven på försäkrings- och återförsäkringsföretag som på tillsynsutövningen.
- (20) Detta direktiv bör i synnerhet inte vara för betungande för försäkringsföretag som är specialiserade på att erbjuda specifika försäkringstyper eller erbjuda tjänster till specifika kundsegment, och det bör erkännas att denna typ av specialisering kan vara ett värdefullt redskap för att hantera risk på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. För att detta mål ska kunna uppnås, och också för att proportionalitetsprincipen ska tillämpas korrekt, bör det särskilt föreskrivas att företaget har rätt att utnyttja sina egna uppgifter för att kalibrera parametrarna i återförsäkringsriskmodulerna i standardformeln för solvenskapitalkravet.
- (21) Detta direktiv bör också beakta de särskilda särdrag som captivebolagen för försäkring och återförsäkring uppvisar. Eftersom dessa bolag endast täcker risker som är förknippade med den industri- eller handelsgrupp som de tillhör, bör lämpliga metoder inrättas i enlighet med proportionalitetsprincipen för att återspegla deras affärsverksamhets art, omfattning och komplexitet.
- (22) Tillsynen över återförsäkringsverksamheten bör ta hänsyn till den verksamhetens särdrag, särskilt dess globala karaktär och det faktum att försäkringstagarna själva är försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- (23) Tillsynsmyndigheterna bör från försäkrings- och återförsäkringsföretagen kunna erhålla all information som krävs för tillsynen, i förekommande fall inbegripet sådana uppgifter som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag offentligt lämnat enligt krav avseende finansiell rapportering, börsnotering eller andra lagar och föreskrifter.
- (24) Hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter bör ansvara för övervakningen av försäkrings- och återförsäkringsföretagens finansiella sundhet. De bör därför regelbundet genomföra granskningar och utvärderingar.
- (25) Tillsynsmyndigheter bör kunna ta hänsyn till effekterna på riskhantering och kapitalförvaltning från de frivilliga koder för uppförande och överblickbarhet som följs av institutioner som handlar med reglerade eller alternativa investeringsinstrument.
- (26) Utgångspunkten för att ställa adekvata kvantitativa krav inom försäkringssektorn är solvenskapitalkravet. Tillsynsmyndigheterna bör därför endast under särskilda omständigheter i de fall som nämns i detta direktiv ha befogenhet att fastställa kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet efter att tillsynens granskningsprocess utförts. Standardformeln för solvenskapitalkravet är avsedd att återspegla riskprofilen hos de flesta försäkrings- och återförsäkringsföretagen. Det kan dock finnas vissa fall där standardformeln inte ger adekvat uttryck för en mycket speciell riskprofil hos ett företag.

- (27) Att fastställa ett kapitaltillägg är en undantagsåtgärd i den bemärkelsen att den endast bör användas som en sista utväg när andra tillsynsåtgärder är verkningslösa eller olämpliga. Termen undantagsfall bör dessutom ses utifrån varje företags specifika situation snarare än till antalet kapitaltillägg som åläggs på en viss marknad.
- (28) Kapitaltilläggen bör behållas så länge som de omständigheter som föranledde deras införande inte har rättats till. I händelse av betydande brister hos en partiell eller fullständig intern modell eller i företagsstyrningen bör tillsynsmyndigheterna se till att företaget i fråga vidtar alla ansträngningar för att avhjälpa de brister som ledde till fastställande av kapitaltillägget. Om standardformeln inte på ett korrekt sätt avspeglar ett företags specifika riskprofil kan emellertid kapitaltillägget vara kvar under påföljande år.
- (29) För vissa risker är det endast krav på företagsstyrningen, inte kvantitativa krav, återspeglade i solvenskapitalkravet, som kan ge önskat resultat. Ett effektivt företagsstyrningssystem är därför av central betydelse för att säkerställa en tillfredsställande ledning av ett försäkringsföretag och för regleringssystemet.
- (30) Företagsstyrningssystemen inbegriper riskhanteringsfunktionen, funktionen för regel efterlevnad, internrevisionsfunktionen och aktuariefunktionen.
- (31) En funktion är en administrativ befogenhet att utföra vissa fastställda styrningsuppgifter. Att en viss funktion har angivits hindrar inte företaget från att fritt besluta hur det vill organisera denna funktion i praktiken, om inte annat anges i direktivet. Detta bör inte leda till onödigt betungande krav eftersom arten, omfattningen och komplexiteten i företags verksamhet beaktas. Dessa funktioner bör därför kunna innehas av företags egna anställda, utföras med hjälp av externa experter eller läggas ut på experter inom ramen för de begränsningar som fastställs i direktivet.
- (32) I mindre företag och företag av mindre komplexitet bör det vara möjligt att mer än en funktion, med undantag av internrevisionsfunktionen, utförs av en enda person eller organisatorisk enhet.
- (33) De funktioner som ingår i företagsstyrningssystemen anses vara nyckelfunktioner och därför också viktiga och kritiska funktioner.
- (34) Alla personer som utför nyckelfunktioner bör vara lämpliga för sin uppgift. Det är dock endast de personer som innehar nyckelfunktioner som bör omfattas av kraven på anmälan till tillsynsmyndigheten.
- (35) För att avgöra den kompetensnivå som krävs bör yrkesmässiga meriter och erfarenheter hos de personer som faktiskt driver företaget eller innehar andra nyckelfunktioner beaktas som ytterligare faktorer.
- (36) Alla försäkrings- och återförsäkringsföretag bör som en integrerad del i sin affärsstrategi ha som rutin att regelbundet bedöma sitt totala solvensbehov med hänsyn till sin specifika riskprofil (egen risk- och solvensbedömning). Denna bedömning kräver inte att en intern modell utvecklas och inte heller att det beräknas något annat kapitalkrav än solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Resultaten av bedömningen bör rapporteras till tillsynsmyndigheten som en del av den information som ska lämnas i tillsynsnytt.
- (37) För att säkerställa en effektiv tillsyn över funktioner eller verksamheter som omfattas av uppdragsavtal är det av avgörande betydelse att tillsynsmyndigheterna för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ingår uppdragsavtal har tillgång till alla relevanta uppgifter som finns hos tjänsteleverantören, oavsett om denne är en reglerad eller oreglerad enhet, och rätt att genomföra inspektioner på plats. För att de ska kunna ta hänsyn till marknadsutvecklingen och förvissa sig om att villkoren för uppdragsavtal fortfarande efterlevs bör tillsynsmyndigheterna underrättas innan uppdragsavtal ingås beträffande kritiska eller viktiga funktioner eller verksamheter. Dessa krav bör beakta arbetet i Joint Forum och är förenliga med nu gällande bestämmelser och praxis inom banksektorn samt med direktiv 2004/39/EG och dess tillämpning på kreditinstitut.
- (38) För att säkerställa överblickbarhet bör försäkrings- och återförsäkringsföretag minst en gång per år offentliggöra - dvs. utan kostnad - göra den tillgänglig antingen i tryckt eller elektronisk form - väsentlig information om sin solvens och finansiella ställning. Företagen bör frivilligt kunna offentliggöra kompletterande uppgifter.
- (39) Föreskrifter bör införas för utbyte av information mellan tillsynsmyndigheterna och myndigheter eller organ som i kraft av sin uppgift bidrar till att stärka stabiliteten hos det finansiella systemet. Det är därför nödvändigt att närmare ange under vilka förhållanden som sådant informationsutbyte bör vara möjligt. När information får offentliggöras endast med tillsynsmyndigheternas uttryckliga tillstånd bör dessa vidare, när så är lämpligt, få ställa stränga krav som villkor för tillståndet.
- (40) Det är nödvändigt att främja enhetlighet i tillsynen, inte bara i fråga om dess redskap utan också när det gäller dess praxis. Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (Ceiops), som inrättades genom kommissionens beslut 2009/79/EG⁽¹⁾ bör spela en viktig roll i detta avseende och regelbundet rapportera till Europaparlamentet och kommissionen om den utveckling som skett.

⁽¹⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 28.

- (41) Syftet med den information och rapport som Ceiops ska lämna om kapitaltillägg är inte att inkräkta på den användning av dessa som tillåts enligt detta direktiv utan att bidra till en högre nivå av tillsynskonvergens för användningen av kapitaltillägg mellan tillsynsmyndigheter i de olika medlemsstaterna.
- (42) För att minska den administrativa bördan och undvika dubbelarbete bör tillsynsmyndigheterna och de nationella statistikorganen samarbeta och utbyta information.
- (43) I syfte att stärka tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag och skydda försäkringstagarna bör de lagstadgade revisorer som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning⁽¹⁾ vara skyldiga att omgående rapportera varje förhållande som kan antas få allvarliga följder för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags finansiella ställning eller administrativa organisation.
- (44) Försäkringsföretag som bedriver såväl liv- som skadeförsäkringsverksamhet bör ha separat ledning av dessa verksamheter för att skydda livförsäkringstagarnas intressen. Särskilt bör företagen omfattas av samma kapitalkrav som de som gäller för en motsvarande försäkringsgrupp, bestående av ett livförsäkrings- och ett skadeförsäkringsföretag, med hänsyn tagen till de ökade möjligheterna att överföra kapital i försäkringsföretag med blandad verksamhet.
- (45) Bedömningen av försäkrings- och återförsäkringsföretags finansiella ställning bör bygga på sunda ekonomiska principer och på bästa sätt utnyttja informationen från de finansiella marknaderna och allmänt tillgänglig information om försäkringstekniska risker. Solvenskraven bör särskilt grundas på en ekonomisk bedömning av hela balansräkningen.
- (46) De värderingsstandarder som används för tillsynsändamål bör i största möjliga utsträckning vara förenliga med den internationella utvecklingen på redovisningsområdet för att begränsa den administrativa bördan på försäkrings- och återförsäkringsföretagen.
- (47) I enlighet med detta bör kapitalkraven täckas med kapitalbasmedel, oavsett om det rör sig om poster i eller utanför balansräkningen. Eftersom inte alla medel kan täcka förluster vid likvidation och under pågående verksamhet, bör posterna i kapitalbasen klassificeras enligt kvalitetskriterier i tre nivåer och det belopp av kapitalbasen som får medräknas för att täcka kapitalkraven begränsas i motsvarande utsträckning. Gränsvärdena för posterna i kapitalbasen bör endast tillämpas för att fastställa försäkrings- och återförsäkringsföretagens solvensstatus och inte ytterligare begränsa dessa företags frihet när det gäller den interna dispositionen av det egna kapitalet.
- (48) Generellt sett kan tillgångar som är fria från alla förutsebara förpliktelser täcka förluster på grund av ogynnsam affärsutveckling, såväl på löpande basis som vid en likvidation. Därför bör huvuddelen av de belopp med vilka tillgångar överskrider skulder, värderat enligt principerna i detta direktiv, betraktas som kapital av hög kvalitet (nivå 1).
- (49) Inom ett företag är inte alla tillgångar utan begränsningar. I några medlemsstater leder vissa specifika produkter till separat hållna fondstrukturer där en viss klass av försäkringstagare har större rättigheter till tillgångarna inom sin fond. Även om dessa tillgångar ingår i beräkningen av hur mycket tillgångarna överstiger skulderna i kapitalbassyfte kan de i själva verket inte användas för att täcka risker utanför den separata fonden. Beräkningen av kapitalbasbehovet bör, för att vara förenlig med den ekonomiska metoden, anpassas för att återspegla att de tillgångar som ingår i ett arrangemang med separerade fonder är av en annan art. På liknande sätt bör beräkningen av solvenskapitalkravet återspegla de minskade poolnings- eller diversifieringseffekter som är förknippade med dessa separerade fonder.
- (50) Det är praxis i vissa medlemsstater att försäkringsföretag säljer livförsäkringsprodukter där försäkringstagarna och förmänstagarna bidrar till företagets riskkapital i utbyte mot hela eller en del av avkastningen på dessa insatser. Dessa ackumulerade vinster utgör överskottsmedel som tillhör den juridiska person i vilken de genererats.
- (51) Överskottsmedel bör värderas i överensstämmelse med den ekonomiska metod som fastställs i detta direktiv. Det bör härvid inte räcka med en enkel hänvisning till bedömningen av överskottsmedel i den lagstadgade årsredovisningen. I överensstämmelse med kapitalkravet bör överskottsmedel bli föremål för de kriterier om nivåklassificering som fastställs i detta direktiv. Detta innebär bland annat att endast överskottsmedel som uppfyller kraven i fråga om klassificering i nivå 1 bör betraktas som nivå 1-kapital.

⁽¹⁾ EUT L 157, 9.6.2006, s. 87.

- (52) Ömsesidiga associationer och liknande företag med uttaxeringsrätt kan från sina medlemmar infordra ytterligare betalningar, för att öka de medel de har för att täcka förluster. Infordran av ytterligare betalningar från medlemmar kan utgöra en viktig finansieringskälla för ömsesidiga associationer eller liknande företag, bland annat när dessa associationer drabbas av en ogynnsam affärsutveckling. Därför bör infordran av ytterligare betalningar från medlemmar erkännas som en post i tilläggskapitalet och behandlas på motsvarande sätt i solvenssyfte. I det konkreta fallet med associationer, eller liknande företag, av rederier med uttaxeringsrätt vilka endast försäkrar branschrelaterade risker är det vedertagen praxis att från medlemmar infordra ytterligare betalningar, enligt vissa specifika återbetalningsarrangemang, och de belopp som godkännts för denna infordran från medlemmarna bör betraktas som kapital av god kvalitet (nivå 2). För andra typer av ömsesidiga associationer och liknande företag där infordran av ytterligare betalningar från medlemmar är av motsvarande kvalitet bör de belopp som godkännts för denna infordran från medlemmarna också betraktas som kapital av hög kvalitet (nivå 2).
- (53) För att försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska kunna uppfylla sina åtaganden mot försäkrings- och förmånstagare bör medlemsstaterna kräva att dessa företag upprättar adekvata försäkringstekniska avsättningar. De principer och de försäkringsmatematiska och statistiska metoder som ligger till grund för beräkningen av dessa försäkringstekniska avsättningar bör harmoniseras inom hela gemenskapen i syfte att skapa ökad jämförbarhet och överblickbarhet.
- (54) Beräkningen av försäkringstekniska avsättningar bör vara förenlig med värderingen av tillgångar och övriga skulder, med marknaden och med den internationella utvecklingen inom redovisning och tillsyn.
- (55) Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna bör därför motsvara det belopp som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle få betala om det omedelbart överförde sina kontraktsrättigheter och kontraktsförpliktelser till ett annat företag. Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna bör således motsvara det belopp som ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag (referensföretag) skulle förväntas kräva för att ta över och uppfylla de underliggande försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna. De försäkringstekniska avsättningarnas belopp bör återspegla det underliggande försäkringsbeståndets särskilda egenskaper. Företagsspecifik information, såsom information avseende skaderegleringens hantering och kostnader, bör därför endast användas vid beräkningen i
- den utsträckning som den gör det möjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretagen att bättre återspegla dessa särskilda egenskaper hos försäkringsbeståndet.
- (56) Antagandena om det referensföretag som antas ta över och uppfylla de underliggande försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna bör harmoniseras i hela gemenskapen. I synnerhet bör man som en del av konsekvensbedömningen av genomförandeåtgärder analysera de antaganden om referensföretaget som avgör huruvida, och i så fall i vilken utsträckning, diversifieringseffekter behöver beaktas i beräkningen av riskmarginalen, och dessa antaganden bör sedan harmoniseras på gemenskapsnivå.
- (57) För att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna bör det vara möjligt att använda rimliga interpoleringar och extrapoleringar från direkt tillgängliga marknadsvärden.
- (58) Det förväntade nuvärdet av försäkringsskulderna måste beräknas utifrån aktuell och trovärdig information och realistiska antaganden med beaktande av finansiella garantier och optioner i försäkrings- och återförsäkringsavtal för att ge en ekonomisk värdering av försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna. Det bör krävas att effektiva och harmoniserade försäkringsmatematiska metoder används.
- (59) För att ta hänsyn till de små och medelstora företagens situation bör det finnas förenklade metoder för beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna.
- (60) Tillsynsordningen bör innefatta ett riskkänsligt krav, baserat på en prospektiv beräkning för att säkerställa korrekta ingripanden i god tid av tillsynsmyndigheterna (solvenskapitalkravet) och en miniminivå för säkerheten som medlen inte får underskrida (minimikapitalkravet). Båda dessa kapitalkrav bör harmoniseras inom hela gemenskapen så att en enhetlig skyddsnivå för försäkringstagarna kan uppnås. För att detta direktiv ska fungera väl bör det finnas en lämplig ingripandenivå mellan solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet.
- (61) För att mildra möjliga oönskade procykliska effekter på finanssystemet och undvika en situation där försäkrings- och återförsäkringsföretag på ett orimligt sätt skulle tvingas anskaffa ytterligare kapital eller sälja sina placeringar till följd av en tillfälligt ogynnsam utveckling på finansmarknaderna, bör marknadsriskmodulen i standardformeln för solvenskapitalkravet innehålla en mekanism för symmetrisk justering för nivåändringar i aktiepriser. Dessutom bör

- det införs bestämmelser så att tillsynsmyndigheter, i händelse av exceptionella fall på finansmarknaderna och då denna mekanism för symmetrisk justering inte är tillräcklig för att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska kunna uppfylla sitt solvenskapitalkrav, kan förlänga den tidsperiod inom vilken försäkrings- och återförsäkringsföretag måste återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet.
- (62) Solvenskapitalkravet bör motsvara en nivå på den medräkningsbara kapitalbasen som gör det möjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretagen att täcka betydande förluster och som ger försäkrings- och förmånstagare rimlig säkerhet för att få sina ersättningar när de förfaller till betalning.
- (63) För att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha en medräkningsbar kapitalbas som uppfyller solvenskapitalkravet på löpande basis, med beaktande av alla förändringar i deras riskprofil, bör dessa företag beräkna solvenskapitalkravet åtminstone en gång om året, övervaka detta löpande och göra en ny beräkning så snart som det sker en betydande ändring av riskprofilen.
- (64) För att främja en god riskhantering och anpassa de lagfästa kapitalkraven till branschpraxis bör solvenskapitalkravet definieras som det ekonomiska kapital som försäkrings- och återförsäkringsföretag ska hålla för att säkerställa att det föreligger en konkursituation högst i vart tvåhundra fall, eller alternativt att dessa företag med en sannolikhet på minst 99,5 % ska kunna uppfylla sina förpliktelser gentemot försäkringstagare och förmånstagare under de kommande 12 månaderna. Detta ekonomiska kapital bör beräknas utifrån företagets faktiska riskprofil med beaktande av effekterna av möjliga riskreduceringstekniker och diversifieringseffekter.
- (65) Det bör beslutas om en standardformel för beräkningen av solvenskapitalkravet så att alla försäkrings- och återförsäkringsföretag kan bedöma sitt ekonomiska kapital. För standardformelns struktur bör en modulmetod väljas, vilket innebär att den individuella exponeringen för varje riskkategori bedöms som ett första steg, varefter värdena aggregeras i nästa steg. Om företagsspecifika parametrar gör det möjligt att bättre fånga in företagets verkliga teckningsriskprofil, bör detta tillåtas förutsatt att parametrarna har härletts med en standardiserad metod.
- (66) För att ta hänsyn till de små och medelstora företagens situation bör det finnas förenklade metoder för beräkning av solvenskapitalkravet med standardformeln.
- (67) I princip innefattar den nya riskbaserade metoden inte några kvantitativa placeringsbegränsningar och kriterier för tillgångars medräkningsbarhet. Det bör dock vara möjligt att införa placeringsgränser och kriterier för tillgångars medräkningsbarhet för att bemöta risker som inte täcks tillräckligt genom en undergrupp i standardformeln.
- (68) I enlighet med den riskbaserade metod som valts för solvenskapitalkravet bör det under särskilda omständigheter vara möjligt att använda partiella eller fullständiga interna modeller för beräkningen av detta krav i stället för standardformeln. För att ge försäkringstagare och förmånstagare en likvärdig skyddsnivå bör det krävas att tillsynsmyndigheten ger sitt förhandsgodkännande av sådana interna modeller utifrån harmoniserade processer och standarder.
- (69) Om beloppet av det medräkningsbara primärkapitalet faller under minimikapitalkravet bör försäkrings- eller återförsäkringsföretagets auktorisation återkallas om det inte inom kort tid kan återupprätta medräkningsbart primärkapital i nivå med minimikapitalkravet.
- (70) Minimikapitalkravet bör garantera en miniminivå som medlen inte får underskrida. Det är nödvändigt att den nivån beräknas med en enkel formel som innehåller fastställda undre och övre gränser på grundval av det riskbaserade solvenskapitalkravet så att det blir möjligt att göra gradvis skärpta tillsynsinsparanden, och som grundas på data som kan kontrolleras.
- (71) Försäkrings- och återförsäkringsföretagen bör ha tillgångar av tillräcklig kvalitet för att täcka sina samlade finansiella åtaganden. Alla placeringar som hålls av försäkrings- och återförsäkringsföretag bör förvaltas enligt aktsamhetsprincipen.
- (72) Medlemsstaterna bör inte kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretagen ska placera sina tillgångar i särskilda tillgångsslag, eftersom ett sådant krav skulle kunna vara oförenligt med den liberalisering av kapitalrörelserna som föreskrivs i artikel 56 i fördraget.
- (73) Det är nödvändigt att förbjuda alla bestämmelser som ger medlemsstaterna möjlighet att kräva pantsättning av tillgångar som täcker ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags försäkringstekniska avsättningar, oavsett formen för ett sådant krav, om försäkringsföretaget har återförsäkring hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som auktoriserats enligt detta direktiv eller hos ett företag i tredje land om tredjelandets tillsynsordning har bedömts vara likvärdig.

- (74) I regelverket har det hittills inte föreskrivits några närmare kriterier för en bedömning av det förvärv som föreslås och inte heller något förfarande för tillämpningen. Ett klagörande av kriterierna och förfarandet för bedömning behövs för att säkerställa nödvändig rättsäkerhet, tydlighet och förutsebarhet både vad gäller bedömningsförfarandet och dess resultat. Dessa kriterier och förfaranden infördes genom bestämmelser i direktiv 2007/44/EG. På områdena för försäkring och återförsäkring bör därför de bestämmelserna kodifieras och integreras i det här direktivet.
- (75) Det är därvid av avgörande vikt att de förfarandena och bedömningarna harmoniseras maximalt i hela gemenskapen. Bestämmelserna om kvalificerade innehav bör dock inte hindra medlemsstaterna från att kräva att tillsynsmyndigheterna ska informeras om förvärv av innehav under de tröskelvärden som fastställs genom dessa bestämmelser, så länge inte mer än ett ytterligare tröskelvärde under 10 % för detta syfte införs i någon medlemsstat. Dessa bestämmelser bör inte heller hindra tillsynsmyndigheterna från att tillhandahålla allmänna riktlinjer om när sådana innehav skulle anses leda till ett väsentligt inflytande.
- (76) På grund av att unionsmedborgarna förflyttar sig i allt högre grad erbjuds ansvarsförsäkring för motorfordon i ökande utsträckning över nationsgränserna. För att säkerställa att systemet med grönt kort och överenskommelserna mellan de nationella byråerna för trafikförsäkringsföretag fortsätter att fungera väl är det lämpligt att medlemsstaterna kan kräva att försäkringsföretag som erbjuder ansvarsförsäkring för motorfordon inom deras territorier genom tillhandahållande av tjänster ska ansluta sig till den nationella byrån och delta i finansieringen av denna och av den garantifond som upprättats i medlemsstaten i fråga. Den medlemsstat där tjänsterna tillhandahålls bör kräva att företaget som tillhandahåller ansvarsförsäkring för motorfordon utser en representant inom dess territorium som ska samla in all nödvändig information beträffande försäkringsfall och representera företaget i fråga.
- (77) På den inre marknaden ligger det i försäkringstagarnas intresse att de ska ha tillgång till största möjliga urval av försäkringsprodukter inom gemenskapen. Den medlemsstat där risken är belägen eller den medlemsstat där åtagandet görs bör därför se till att det inte finns någonting som förhindrar marknadsföring inom deras respektive territorier av produkter som erbjuds för försäljning inom gemenskapen, så länge som dessa produkter inte står i strid med gällande rättsliga bestämmelser till skydd för det allmänna bästa i den medlemsstaten och det inte finns motsvarande bestämmelser till skydd för det allmänna bästa i hemmedlemsstaten.
- (78) Det bör införas ett sanktionssystem som ska tillämpas om ett försäkringsföretag i den medlemsstat där risken är belägen eller den medlemsstat där åtagandet görs inte följer gällande bestämmelser till skydd för det allmänna bästa.
- (79) På en inre marknad för försäkringar får konsumenterna ett bredare och mer varierat utbud av försäkringar att välja mellan. Om de ska kunna utnyttja denna mångfald och den ökade konkurrensen fullt ut bör konsumenterna ges all nödvändig information innan de ingår ett avtal och under hela avtalstiden så att de kan välja den försäkring som bäst passar deras behov.
- (80) Företag som tillhandahåller assistansavtal bör förfoga över erforderliga medel för att kunna tillhandahålla de erbjudna serviceförmånerna tillräckligt snabbt. Det bör fastställas särskilda bestämmelser för beräkning av det solvenskapitalkrav och den absolut minsta nivå på minimikapitalkravet som sådana företag ska täcka.
- (81) Ett effektivt utövande av koassuransrörelse inom gemenskapen för verksamheter som på grund av sin art eller omfattning är lämpade att täckas av internationell koassurans bör underlättas genom ett minimum av harmonisering för att förhindra snedvridning av konkurrensen och diskriminerande behandling. I sådana sammanhang bör det ledande försäkringsföretaget bedöma försäkringsfordringarna och fastställa beloppet för de försäkringstekniska avsättningarna. Ett särskilt samarbete bör dessutom komma till stånd beträffande koassuransverksamheten inom gemenskapen, både mellan medlemsstaternas tillsynsmyndigheter och mellan dessa myndigheter och kommissionen.
- (82) För att skydda de försäkrade bör medlemsstaternas lagar om rättsskydds-försäkring harmoniseras. Varje intressekonflikt som kan uppstå särskilt på grund av det förhållandet att försäkringsföretaget täcker en annan person eller täcker en person såväl i fråga om rättsskydd som inom en annan försäkringsklass ska så långt möjligt förhindras eller lösas. I detta syfte kan en lämplig nivå på skyddet av försäkrings-tagarna nås på olika sätt. Vilken lösning som än väljs, bör de rättsskydds-försäkrades intressen skyddas genom tillräckliga garantier.
- (83) Konflikter mellan försäkrade personer och försäkringsföretag som erbjuder rättsskydds-försäkring bör lösas så korrekt och snabbt som möjligt. Det är därför lämpligt att medlemsstaterna föreskriver ett skiljeförfarande eller ett förfarande som ger jämförbara garantier.
- (84) I vissa medlemsstater utgör privat eller frivilligt sjukförsäkring helt eller delvis ett alternativ till det skydd vid sjukdom som ingår i socialförsäkringssystemet. Den särskilda naturen hos sådan sjukförsäkring särskiljer den från andra klasser av skade- och livförsäkring, i den utsträckning det är nödvändigt att kontrollera att försäkringstagarna i realiteten har tillgång till privat eller frivilligt tecknat skydd vid

- sjukdom oberoende av sin ålder eller riskprofil. På grund av sjukförsäkringsavtalens beskaffenhet och sociala konsekvenser bör tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där risken är belägen ha möjlighet att kräva att de kontinuerligt underrättas om de allmänna och särskilda avtalsvillkoren i fråga om privat eller frivillig sjukförsäkring för att kunna avgöra om dessa avtal helt eller delvis är ett alternativ till det skydd vid sjukdom som ingår i socialförsäkringssystemet. En sådan kontroll bör inte vara en förutsättning för att produkterna ska få marknadsföras.
- (85) I detta syfte har några medlemsstater antagit särskilda rättsregler. Till skydd för det allmänna bästa bör det vara möjligt att anta eller behålla sådana rättsregler, förutsatt att de inte på ett otillbörligt sätt inskränker etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster, och förutsatt att bestämmelserna tillämpas lika. Dessa rättsregler kan skilja sig åt beroende på förhållandena i den enskilda medlemsstaten. Målet att skydda det allmänna bästa kan även uppnås genom att kräva att de företag som erbjuder privat eller frivilligt tecknade sjukförsäkringar använder standardavtal som motsvarar det skydd som ges i de lagstadgade socialförsäkringsprogrammen med en premiesättning som inte får överskrida ett fastställt maximum samt att de deltar i förlustutjämningsprogram. En ytterligare möjlighet är att kräva att privat eller frivilligt tecknade sjukförsäkringar tekniskt utformas på liknande sätt som livförsäkringar.
- (86) Värmedlemsstater bör kunna kräva att alla försäkringsföretag, som på egen risk erbjuder obligatorisk arbetskadeförsäkring inom deras territorier, följer de särskilda bestämmelser för sådan försäkring som ingår i deras nationella lagstiftning. Detta krav bör dock inte gälla bestämmelserna om finansiell tillsyn som fortfarande uteslutande bör vara hemmedlemsstatens ansvar.
- (87) I vissa medlemsstater är försäkringstransaktioner inte föremål för någon form av indirekt beskattning, medan flertalet medlemsstater tillämpar särskilda skatter och andra former av avgifter, bland annat extraavgifter ämnade för skadeersättningsorgan. Dessa skatter och avgifter varierar avsevärt beträffande struktur och omfattning mellan de medlemsstater där de förekommer. Det är önskvärt att förhindra att de skillnader som finns leder till snedvridning av konkurrensen i fråga om försäkringstjänster medlemsstaterna emellan. I avvaktan på ytterligare harmonisering bör detta problem sannolikt kunna avhjälpas genom att utnyttja skattesystemen och de övriga avgiftsformerna i de medlemsstater där risken är belägen eller åtaganden görs, och det är medlemsstaternas uppgift att vidta åtgärder så att sådana skatter och avgifter betalas.
- (88) De medlemsstater som inte omfattas av tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) ⁽¹⁾ bör, i enlighet med detta direktiv, tillämpa bestämmelserna i den förordningen för att fastställa tillämplig lag för försäkringsavtal som omfattas av artikel 7 i den förordningen.
- (89) För att beakta de internationella aspekterna av återförsäkring bör bestämmelser införas som möjliggör att internationella avtal ingås med tredjeland i syfte att fastställa formerna för tillsyn över återförsäkringsenheter som bedriver verksamhet inom de avtalslutande parternas territorier. Det bör vidare skapas förutsättningar för ett smidigt förfarande för prövning av likvärdighet i stabilitetsavseende på gemenskapsbasis i förhållande till tredjeland i syfte att öka liberaliseringen av återförsäkrings tjänster i tredjeland, oavsett om det sker genom etablering eller tillhandahållande av tjänster över nationsgränserna.
- (90) På grund av den särskilda karaktären hos finansiell återförsäkring bör medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår avtal om finansiell återförsäkring eller bedriver verksamheter med sådan återförsäkring på ett tillfredsställande sätt kan identifiera, mäta och kontrollera de risker som uppstår genom sådana avtal eller verksamheter.
- (91) Lämpliga bestämmelser bör införas för specialföretag som övertar risker från försäkrings- och återförsäkringsföretag utan att själva vara ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Belopp som kan återvinnas från specialföretag bör betraktas som belopp som kan dras av enligt återförsäkrings- och retrocessionsavtal.
- (92) Specialföretag som auktoriserats före den 31 oktober 2012 bör omfattas av lagen i den medlemsstat som auktoriserat specialföretaget. För att undvika tillsynsarbete bör alla nya verksamheter som startas genom ett sådant företag efter den 31 oktober 2012 omfattas av bestämmelserna i detta direktiv.
- (93) Med tanke på den ökade gränsöverskridande karaktären hos försäkringsverksamhet bör skillnader mellan medlemsstaternas ordningar för specialföretag, vilka omfattas av bestämmelserna i detta direktiv, minskas så mycket som möjligt, med beaktande av deras tillsynsstrukturer.
- (94) Ytterligare insatser bör göras beträffande specialföretag, med beaktande av det arbete som gjorts inom andra finanssektorer.
- (95) Åtgärder beträffande tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp bör göra det möjligt för de myndigheter som ansvarar för tillsynen över ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag att göra en mer välgrundad bedömning av dess finansiella ställning.

⁽¹⁾ EUT L 177, 4.7.2008, s. 6.

- (96) Sådan grupp tillsyn bör i nödvändig utsträckning beakta försäkringsholdingbolag och försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet. Detta direktiv bör dock inte i något hänseende innebära att medlemsstaterna är skyldiga att utöva tillsyn över vart och ett av dessa företag för sig.
- (97) Även om tillsyn över enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag fortfarande är huvudprincipen för försäkrings-tillsynen är det nödvändigt att fastställa vilka företag som bör omfattas av tillsyn på grupp nivå.
- (98) Olika slags företag, i synnerhet ömsesidiga associationer och liknande, bör i enlighet med gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning kunna bilda koncentrationer eller grupper, och då inte genom kapitalband utan genom starka formaliserade och hållbara relationer, som baseras på avtalsmässigt eller annat relevant erkännande och som garanterar en finansiell solidaritet mellan dessa företag. Om ett betydande eller dominerande inflytande utövas genom en centraliserad samordning, bör dessa företag vara föremål för tillsyn enligt samma regler som de som föreskrivs för grupper som bildats genom kapitalbindningar för att nå en tillräcklig skyddsnivå för försäkringstagarna och lika konkurrensvillkor för alla grupper.
- (99) Grupp tillsynen bör under alla omständigheter omfatta det moderföretag med yttersta ägarintresse som har sitt huvudkontor inom gemenskapen. Medlemsstaterna bör dock kunna låta sina tillsynsmyndigheter tillämpa grupp tillsyn på ett begränsat antal lägre nivåer om de anser det vara nödvändigt.
- (100) Det är nödvändigt att beräkna solvensen på grupp nivå för försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp.
- (101) Det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå bör beakta den totala riskdiversifieringen mellan alla försäkrings- och återförsäkringsföretag inom denna grupp, så att gruppens riskexponering återspeglas på ett korrekt sätt.
- (102) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp bör kunna ansöka om godkännande av en intern modell som ska användas för solvensberäkningen på både grupp nivå och individuell nivå.
- (103) Vissa av detta direktivs bestämmelser föreskriver uttryckligen en medlande eller rådgivande roll för Ceiops, men detta bör inte hindra Ceiops från att spela en sådan roll även avseende andra bestämmelser.
- (104) I detta direktiv beskrivs en innovativ tillsynsmodell där en grupp tillsynsmyndighet ges en nyckelroll samtidigt som det erkänns att den fristående tillsynsmyndigheten har en viktig roll och denna roll behålls. Tillsynsmyndigheternas befogenheter och ansvar är kopplade till deras skyldighet att redovisa sin verksamhet.
- (105) Alla försäkringstagare och förmånstagare ska behandlas lika oavsett nationalitet eller bostadsort. I detta syfte bör varje medlemsstat se till att alla åtgärder som vidtas av en tillsynsmyndighet på grundval av denna tillsynsmyndighets nationella mandat inte anses strida mot de intressen som denna medlemsstat eller försäkringstagare och förmånstagare i denna medlemsstat kan ha. I alla situationer som innebär reglering av ersättningsanspråk och likvidationer bör tillgångar fördelas rättvist till alla försäkringstagare i fråga, oavsett deras nationalitet eller bostadsort.
- (106) Det är nödvändigt att säkerställa att kapitalbasen fördelas på ett lämpligt sätt inom gruppen och att den är tillgänglig för att skydda alla försäkrings- och förmånstagare oavsett var behovet uppkommer. Försäkrings- och återförsäkringsföretag inom en grupp bör därför ha tillräcklig kapitalbas för att täcka sitt solvenskapitalkrav.
- (107) Alla tillsynsmyndigheter som deltar i grupp tillsyn bör kunna förstå de beslut som fattas, särskilt när besluten fattas av grupp tillsynsmyndigheten. Så snart relevant information blir tillgänglig för en av tillsynsmyndigheterna, bör den därför delges övriga tillsynsmyndigheter, så att alla tillsynsmyndigheter kan skapa sig en bild utifrån samma relevanta information. Om de berörda tillsynsmyndigheterna inte kan enas bör kvalificerade råd för att lösa problemet sökas hos Ceiops.
- (108) Ett försäkringsföretags solvens kan, i det fall det rör sig om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag, ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredje land, påverkas av de medlen i den grupp som försäkringsföretaget ingår i och av fördelningen av dessa medel inom gruppen. Tillsynsmyndigheterna bör därför ges möjlighet att utöva grupp tillsyn och att vidta lämpliga åtgärder på försäkrings- eller återförsäkringsföretagets nivå när dess solvens äventyras eller riskerar att äventyras.
- (109) Riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp kan påverka försäkrings- och återförsäkringsföretags finansiella ställning. Tillsynsmyndigheterna bör därför kunna utöva tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp, med beaktande av arten på relationerna mellan reglerade enheter och oreglerade enheter, inbegripet försäkringsholdingbolag och försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet, och vidta lämpliga åtgärder på försäkrings- eller återförsäkringsföretagets nivå om dess solvens äventyras eller riskerar att äventyras.

- (110) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp bör ha lämpliga företagsstyrningssystem som bör bli föremål för tillsynsmyndighetens bedömning.
- (111) Alla försäkrings- och återförsäkringsgrupper som är föremål för grupp tillsyn bör ha en grupp tillsynsmyndighet som är utsett bland de berörda tillsynsmyndigheterna. Grupp tillsynsmyndighetens rättigheter och skyldigheter bör omfatta tillräckliga befogenheter i fråga om samordning och beslutsfattande. Myndigheter som medverkar i tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillhör samma grupp bör upprätta samordningsöverenskommelser.
- (112) Med tanke på de ökade befogenheterna för grupp tillsynsmyndigheten bör det säkerställas att kriterierna för att välja grupp tillsynsmyndigheten inte utan vidare kan kringgås. Särskilt i fall där grupp tillsynsmyndigheten kommer att utses med beaktande av gruppens struktur och den relativa vikten av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet på olika marknader, bör inte interna transaktioner inom gruppen och inte heller gruppåterförsäkring dubbelräknas när den relativa vikten inom en marknad ska bedömas.
- (113) Tillsynsmyndigheter från alla medlemsstater i vilka företag inom gruppen är etablerade bör delta i grupp tillsyn genom ett tillsynskollegium (kollegiet). De bör alla ha tillgång till information som finns tillgänglig hos andra tillsynsmyndigheter inom kollegiet och de bör alltid vara aktivt delaktiga i beslutsfattandet. Samarbete bör inledas mellan de myndigheter som ansvarar för tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag samt mellan dessa myndigheter och myndigheter som ansvarar för tillsyn över företag som är verksamma inom andra finansiella sektorer.
- (114) Kollegiets verksamhet bör vara proportionerlig mot arten, omfattningen och komplexiteten i de inneboende riskerna i verksamheten för alla företag som ingår i gruppen och mot den gränsoverskridande dimensionen. Kollegiet bör inrättas för att sörja för att samarbetet, informationsutbytet och samrådet mellan tillsynsmyndigheterna i kollegiet tillämpas effektivt i enlighet med detta direktiv. Tillsynsmyndigheterna bör använda kollegiet till att främja överensstämmelse mellan sina respektive beslut och att bedriva ett nära samarbete vid utövandet av tillsynen inom hela gruppen enligt harmoniserade kriterier.
- (115) I detta direktiv bör Ceipos ges en rådgivande roll. Råd från Ceipos till en tillsynsmyndighet bör inte vara bindande för denna myndighet när det fattar beslut. När tillsynsmyndigheten i fråga fattar beslut bör det dock ta full hänsyn till detta råd och varje viktigt avsteg från det bör förklaras.
- (116) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp vars ledande företag befinner sig utanför gemenskapen bör omfattas av lämpliga likvärdiga tillsynsarrangemang. Det är därför nödvändigt att skapa överblickbarhet beträffande bestämmelserna och utbyta information med myndigheter i tredjeländer vid alla tillfällen då det är relevant att så sker. För att säkerställa harmoniserade metoder för att avgöra och bedöma om försäkrings- och återförsäkringstillsyn i tredjeländer är likvärdig bör bestämmelser införas så att kommissionen fattar ett bindande beslut om huruvida solvensordningar i tredjeländer är likvärdiga. För tredjeländer för vilka kommissionen inte fattat något beslut bör bedömningen av likvärdighet göras av grupp tillsynsmyndigheten efter att ha konsulterat de övriga tillsynsmyndigheterna i fråga.
- (117) Eftersom de nationella lagreglerna om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden inte har harmoniserats är det lämpligt att för den inre marknaden säkerställa ömsesidigt erkännande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationslagstiftning i medlemsstaterna och också det samarbete som krävs med hänsyn till behovet av enhet, allmän giltighet, samordning och publicitet för sådana åtgärder och av likabehandling och skydd av försäkringsborgenärer.
- (118) Det bör också säkerställas att rekonstruktionsåtgärder som beslutas av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och som syftar till att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella soliditet och i största möjliga utsträckning förhindra ett likvidationsförfarande får full effekt inom hela gemenskapen. Effekten gentemot tredjeländer av sådana rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden bör dock inte påverkas.
- (119) Det bör göras en åtskillnad mellan å ena sidan de myndigheter som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden och å andra sidan försäkringsföretagens tillsynsmyndigheter.
- (120) Definitionen av "filial" bör i insolvenssammanhang ta hänsyn till att försäkringsföretaget är en enda juridisk person. Hemmedlemsstatens lagstiftning bör dock avgöra hur tillgångar och skulder, som innehas av oberoende personer som har stående fullmakt att företräda försäkringsföretaget som försäkringsombud, bör behandlas vid likvidationen av försäkringsföretaget.
- (121) Villkor bör fastställas, enligt vilka likvidationsförfaranden som, utan att vara grundade på insolvens, inbegriper en prioriteringsordning för utbetalning av försäkringsersättningar, omfattas av detta direktiv. Fordringar på ett försäkringsföretag som härrör från arbetstagares anställningsavtal eller anställningsförhållanden bör genom övertagande av rättigheter (subrogation) kunna gå över till ett nationellt lönegarantisystem. Sådana fordringar bör ges den behandling som bestäms av hemmedlemsstatens lag (*lex concursus*).

- (122) Rekonstruktionsåtgärder hindrar inte att ett likvidationsförfarande inleds. Likvidationsförfaranden bör därför kunna inledas såväl när inga rekonstruktionsåtgärder har vidtagits som efter det att sådana åtgärder inlets och de kan avslutas genom förlikning eller genom liknande åtgärder, däribland rekonstruktionsåtgärder.
- (123) Endast de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten bör ha befogenhet att besluta om likvidationsförfaranden när det gäller försäkringsföretag. Besluten bör få verkan i gemenskapen som helhet och bör erkännas av alla medlemsstater. De bör offentliggöras enligt förfarandena i hemmedlemsstaten och i *Europeiska unionens officiella tidning*. Information bör också lämnas till kända borgenärer som är bosatta inom gemenskapen som bör ha rätt att framställa fordringar och inkomma med synpunkter.
- (124) Alla tillgångar och skulder i försäkringsföretaget bör beaktas under likvidationsförfarandet.
- (125) Alla förutsättningar för att inleda, genomföra och slutföra ett likvidationsförfarande bör i normala fall regleras av hemmedlemsstatens lag.
- (126) För att säkerställa samordning mellan medlemsstaternas åtgärder bör tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och i alla övriga medlemsstater omedelbart underrättas om att likvidationsförfaranden inlets.
- (127) Det är av yttersta vikt att försäkrade, försäkringstagare, försäkningsstagare samt skadelidande som har rätt att direkt mot försäkringsföretaget rikta anspråk som härrör från försäkringsverksamhet skyddas vid likvidationsförfaranden. Detta skydd gäller dock inte fordringar som inte är hänförliga till försäkringsavtal eller försäkringsverksamhet utan till skyldigheter som följer av annat civilrättsligt ansvar som förorsakats av försäkringsombud vid förhandlingar som detta ombud, enligt den lagstiftning som gäller för försäkringsavtalet eller försäkringsverksamheten, inte är ansvarig för enligt försäkringsavtalet eller försäkringsverksamheten. För att detta mål ska kunna uppnås bör medlemsstaterna kunna välja mellan likvärdiga metoder för säkerställa att försäkringsborgenärer får en särskild behandling. Ingen av dessa metoder hindrar emellertid inte en medlemsstat från att införa en rangordning mellan olika kategorier av försäkringsersättningar. Vidare bör en lämplig avvägning göras mellan skyddet av försäkringsborgenärerna och andra prioriterade borgenärer som skyddas genom den berörda medlemsstatens lagstiftning.
- (128) När ett likvidationsförfarande inleds bör detta innebära att den erhållna auktorisationen att bedriva verksamhet som beviljats försäkringsföretaget återkallas om inte detta redan skett.
- (129) Borgenärer bör ha rätt att vid likvidationsförfaranden anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter. Fordringar från borgenärer som är bosatta i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten bör behandlas på samma sätt som beträffande motsvarande fordringar i hemmedlemsstaten utan diskriminering på grund av nationalitet eller bostadsort.
- (130) För att skydda rättmätiga förväntningar och skapa rättslig förutsebarhet när det gäller vissa transaktioner som genomförs i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten måste det fastställas vilken lag som är tillämplig på de verkningar som rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden får på pågående mål och på enskilda exekutiva tvångsåtgärder som beslutats under rättegång.
- (131) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (¹).
- (132) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta åtgärder i fråga om anpassning av bilagorna och åtgärder för att närmare definiera tillsynsmyndigheternas befogenheter och åtgärder som ska vidtas samt närmare fastställa kraven på områden som företagsstyrningssystem, offentliggöranden, bedömningskriterier beträffande kvalificerat innehav, beräkning av försäkringstekniska avsättningar och kapitalkrav, placeringsregler och grupp tillsyn. Kommissionen bör också ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder som ger tredjeländer likvärdighetstatus beträffande bestämmelserna i detta direktiv. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (133) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av sin omfattning och sina verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (134) Rådets direktiv 64/225/EEG av den 25 februari 1964 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster avseende återförsäkring och retrocession (²), rådets direktiv 73/240/EEG av den 24 juli 1973 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten för verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (³), rådets direktiv 76/580/EEG av den 29 juni 1976 om ändring av direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (⁴), rådets direktiv 84/641/EEG

(¹) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(²) EGT 56, 4.4.1964, s. 878.

(³) EGT L 228, 16.8.1973, s. 20.

(⁴) EGT L 189, 13.7.1976, s. 13.

- av den 10 december 1984 om ändring, speciellt med avseende på reserisker, i första direktivet (73/239/EEG) om samordning av lagar och andra författningar om rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽¹⁾ har blivit obsoleta och bör därför upphöra att gälla.
- (135) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör begränsas till de bestämmelser som utgör en avsevärd förändring jämfört med tidigare direktiv. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna föreskrivs i de tidigare direktiven.
- (136) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga VI del B.
- (137) Kommissionen kommer att pröva om de existerande garantisystemen i försäkringsbranschen är lämpliga och lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag.
- (138) I artikel 17.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut ⁽²⁾ hänvisas till gällande lagstiftning avseende solvensmarginaler. Dessa hänvisningar bör behållas för att bevara status quo. Kommissionen bör så snart som möjligt se över direktiv 2003/41/EG i enlighet med artikel 21.4 i det direktivet. Kommissionen bör med stöd av Ceiops utveckla ett passande system av solvensbestämmelser för tjänstepensionsinstitut, samtidigt som de grundläggande särdragen för försäkring kommer till uttryck, och därför inte utgå ifrån att det här direktivet ska tillämpas på dessa institut.
- (139) Försäkringsföretagets riskprofil gentemot försäkringstagarna ändras då detta direktiv antas. Kommissionen bör så snart som möjligt och under alla omständigheter före utgången av 2010 lägga fram ett förslag om översyn av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling ⁽³⁾, med beaktande av det här direktivets följder för försäkringstagarna.
- (140) Det finns ett stort behov av ytterligare genomgripande reformer av reglerings- och tillsynsmodellen för EU:s finanssektor, och kommissionen bör snarast lägga fram förslag med vederbörlig hänsyn till de slutsatser som expertgruppen under ledning av Jacques de Larosière lade fram den 25 februari 2009. Kommissionen bör föreslå lagstiftning som tar itu med de brister som identifierats i bestämmelserna om tillsynsamordning och samarbetsformer.
- (141) Det är nödvändigt att söka råd från Ceiops om hur man bäst ska hantera frågorna om förstärkt grupp tillsyn och kapitalplanering inom en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Ceiops bör uppmanas att ge råd som hjälper kommissionen att utarbeta sina förslag enligt villkor som är förenliga med en hög nivå på skyddet av försäkringstagare (och förmånstagare) och garantier för finansiell stabilitet. I detta avseende bör Ceiops uppmanas att ge råd till kommissionen om struktur och principer som skulle ge vägledning för de eventuella framtida ändringar till detta direktiv som kan komma att behövas för att genomföra ändringar som kan komma föreslås. Kommissionen bör översända en rapport med lämpliga förslag till Europaparlamentet och rådet om alternativa system för stabilitetstillsyn av försäkrings- och återförsäkringsföretag inom grupper som kan förstärka en effektiv kapitalplanering inom grupper, om kommissionen är övertygad om att det finns ett adekvat regelverk till stöd för att införa ett sådant system.
- I synnerhet är det önskvärt att ett system för grupp tillskott vilar på sunda grunder med harmoniserade garantisystem med tillräcklig finansiering för försäkringssektorn, en harmoniserad och rättsligt bindande ram för behöriga myndigheter, centralbanker och finansministerier vad avser krishantering, krislösning och skattemässig delning av bördorna där tillsynsbefogenheter kopplas till skatteansvar, en rättsligt bindande ram för medling i tillsynstvister, en harmoniserad ram för tillgångsöverföring och för insolvens- och likvidationsförfaranden som undanröjer hinder enligt nationell bolagsrätt för tillgångsöverföring. I denna rapport bör kommissionen också beakta hur diversifieringseffekter yttrar sig över tiden och de risker som är förknippade med att vara en del av en grupp, praxis avseende centraliserad riskhantering i grupper, hur gruppintern modeller fungerar samt tillsyn över transaktioner inom gruppen och riskkoncentrationer.
- (142) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁴⁾ uppmantras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁽¹⁾ EGT L 339, 27.12.1984, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 9, 15.1.2003, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

AVDELNING 1	ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM UPPTAGANDE OCH UTÖVANDE AV VERKSAMHET MED DIREKT FÖRSÄKRING OCH ÅTERFÖRSÄKRING	
KAPITEL I	Syfte, tillämpningsområde och definitioner	
AVSNITT 1	Syfte och tillämpningsområde	Artiklarna 1 och 2
AVSNITT 2	Undantag från tillämpningsområdet	
Underavsnitt 1	Allmänt	Artiklarna 3 och 4
Underavsnitt 2	Skadeförsäkring	Artiklarna 5-8
Underavsnitt 3	Livförsäkring	Artiklarna 9 och 10
Underavsnitt 4	Återförsäkring	Artiklarna 11 och 12
AVSNITT 3	Definitioner	Artikel 13
KAPITEL II	Startande av verksamhet	Artiklarna 14-26
KAPITEL III	Tillsynsmyndigheter och allmänna regler	Artiklarna 27-39
KAPITEL IV	Villkor för utövandet av verksamheten	
AVSNITT 1	Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets ansvar	Artikel 40
AVSNITT 2	Företagsstyrningssystem	Artiklarna 41-50
AVSNITT 3	Offentliggöranden	Artiklarna 51-56
AVSNITT 4	Kvalificerade innehav	Artiklarna 57-63
AVSNITT 5	Tystnadsplikt, informationsutbyte och främjande av enhetlighet i tillsynen	Artiklarna 64-71
AVSNITT 6	Skyldigheter för revisorer	Artikel 72
KAPITEL V	Verksamhet med både livförsäkring och skadeförsäkring	Artiklarna 73 och 74
KAPITEL VI	Bestämmelser om värdering av tillgångar och skulder, försäkringstekniska avsättningar, kapitalbas, solvenskapitalkrav, minimikapitalkrav och placeringsregler	
AVSNITT 1	Värdering av tillgångar och skulder	Artikel 75
AVSNITT 2	Bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar	Artiklarna 76-86
AVSNITT 3	Kapitalbas	
Underavsnitt 1	Fastställande av kapitalbasmedel	Artiklarna 87-92
Underavsnitt 2	Klassificering av kapitalbasmedel	Artiklarna 93-97
Underavsnitt 3	Krav för medräkning av kapitalbasmedel	Artiklarna 98 och 99

AVSNITT 4	Solvenskapitalkrav	
Underavsnitt 1	Allmänna bestämmelser för solvenskapitalkravet med tillämpning av standardformeln eller en intern modell	Artiklarna 100-102
Underavsnitt 2	Standardformel för solvenskapitalkravet	Artiklarna 103-111
Underavsnitt 3	Solvenskapitalkrav fullständiga och partiella interna modeller	Artiklarna 112-127
AVSNITT 5	Minimikapitalkrav	Artiklarna 128-131
AVSNITT 6	Placeringar	Artiklarna 132-135
KAPITEL VII	Försäkrings- och återförsäkringsföretag som befinner sig i svårigheter eller som inte uppfyller gällande regler	Artiklarna 136-144
KAPITEL VIII	Etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster	
AVSNITT 1	Etablering av försäkringsföretag	Artiklarna 145-146
AVSNITT 2	Frihet att tillhandahålla tjänster för försäkringsföretag	
Underavsnitt 1	Allmänna bestämmelser	Artiklarna 147-149
Underavsnitt 2	Ansvarsförsäkring för motorfordon	Artiklarna 150-152
AVSNITT 3	Befogenheter för tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten	
Underavsnitt 1	Försäkring	Artiklarna 153-157
Underavsnitt 2	Återförsäkring	Artikel 158
AVSNITT 4	Statistik	Artikel 159
Avsnitt 5	Behandling av avtal som tecknats genom filialer för vilka likvidationsförfaranden inletts	Artiklarna 160-161
KAPITEL IX	Inom gemenskapen etablerade filialer till försäkrings- eller återförsäkringsföretag med huvudkontor utanför gemenskapen	
AVSNITT 1	Startande av verksamhet	Artiklarna 162-171
AVSNITT 2	Återförsäkring	Artiklarna 172-175
KAPITEL X	Dotterföretag till försäkrings- och återförsäkringsföretag för vilka ett tredjelands lag gäller och sådana företags förvärv av innehav	Artiklarna 176 och 177
AVDELNING II	SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FÖRSÄKRING OCH ÅTERFÖRSÄKRING	
KAPITEL I	Tillämplig lag och villkor för avtal om direkt försäkring	
AVSNITT 1	Tillämplig lag	Artikel 178
AVSNITT 2	Obligatorisk försäkring	Artikel 179
AVSNITT 3	Det allmänna bästa	Artikel 180
AVSNITT 4	Försäkringsvillkor och premietariffer	Artiklarna 181 och 182

AVSNITT 5	Information till försäkringstagarna	
Underavsnitt 1	Skadeförsäkring	Artiklarna 183 och 184
Underavsnitt 2	Livförsäkring	Artiklarna 185 och 186
KAPITEL II	Bestämmelser som särskilt avser skadeförsäkring	
AVSNITT 1	Allmänna bestämmelser	Artiklarna 187-189
AVSNITT 2	Koassurans inom gemenskapen	Artiklarna 190-196
AVSNITT 3	Assistans	Artikel 197
AVSNITT 4	Rättsskyddsförsäkring	Artiklarna 198-205
AVSNITT 5	Sjukförsäkring	Artikel 206
AVSNITT 6	Arbetskadeförsäkring	Artikel 207
KAPITEL III	Bestämmelser som särskilt avser livförsäkring	Artiklarna 208 och 209
KAPITEL IV	Bestämmelser som särskilt avser återförsäkring	Artiklarna 210 och 211
AVDELNING III	TILLSYN ÖVER FÖRSÄKRINGS- OCH ÅTERFÖRSÄKRINGSFÖRETAG SOM INGÅR I EN GRUPP	
KAPITEL I	Grupptillsyn: definitioner, tillämpliga fall, tillämpningsområde och nivåer	
AVSNITT 1	Definitioner	Artikel 212
AVSNITT 2	Tillämpningsområde	Artiklarna 213 och 214
AVSNITT 3	Nivåer	Artiklarna 215-217
KAPITEL II	Finansiell ställning	
AVSNITT 1	Solvens på gruppnivå	
Underavsnitt 1	Allmänna bestämmelser	Artiklarna 218 och 219
Underavsnitt 2	Val av beräkningsmetod och allmänna principer	Artiklarna 220-224
Underavsnitt 3	Tillämpning av beräkningsmetoderna	Artiklarna 225-229
Underavsnitt 4	Beräkningsmetoder	Artiklarna 230-234
Underavsnitt 5	Tillsyn över solvens på gruppnivå för försäkrings- och återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag	Artikel 235
Underavsnitt 6	Tillsyn över solvens på gruppnivå för grupper med centraliserad riskhantering	Artiklarna 236-243
AVSNITT 2	Riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp	Artiklarna 244 och 245
AVSNITT 3	Riskhantering och internkontroll	Artikel 246
KAPITEL III	Åtgärder för att underlätta grupptillsynen	Artiklarna 247-259
KAPITEL IV	Tredjeländer	Artiklarna 260-264
KAPITEL V	Försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet	Artiklarna 265 och 266

AVDELNING IV	REKONSTRUKTION OCH LIKVIDATION AV FÖRSÄKRINGSFÖ- RETAG	
KAPITEL I	Tillämpningsområde och definitioner	Artiklarna 267 och 268
KAPITEL II	Rekonstruktionsåtgärder	Artiklarna 269-272
KAPITEL III	Likvidationsförfaranden	Artiklarna 273-284
KAPITEL IV	Gemensamma bestämmelser	Artiklarna 285-296
AVDELNING V	ANDRA BESTÄMMELSER	Artiklarna 297-304
AVDELNING VI	ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER	
KAPITEL I	Övergångsbestämmelser	
AVSNITT 1	Försäkring	Artiklarna 305 och 306
AVSNITT 2	Återförsäkring	Artiklarna 307 och 308
KAPITEL II	Slutbestämmelser	Artiklarna 309-312
BILAGA I	SKADEFÖRSÄKRINGSKLASSER	
A.	Klassificering av risker i klasser	
B.	Beteckningar på auktorisationer beviljade för mer än en för- säkringsklass	
BILAGA II	LIVFÖRSÄKRINGSKLASSER	
BILAGA III	FÖRETAGSFORMER	
A.	Företagsformer för skadeförsäkringsföretag	
B.	Företagsformer för livförsäkringsföretag	
C.	Former för återförsäkringsföretag	
BILAGA IV	STANDARDFORMEL FÖR SOLVENSKAPITALKRAVET (SCR)	
1.	Beräkning av det primära solvenskapitalkravet	
2.	Beräkning av teckningsriskmodulen för skadeförsäkring	
3.	Beräkning av teckningsriskmodulen för livförsäkring	
4.	Beräkning av marknadsriskmodulen	
BILAGA V	GRUPPER AV SKADEFÖRSÄKRINGSKLASSER ENLIGT ARTI- KEL 159	
BILAGA VI		
Del A	Upphävda direktiv med senare ändringar (enligt artikel 310)	
Del B	Förteckning över tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning (som det hänvisas till i artikel 310)	
BILAGA VII	JÄMFÖRELSETABELL	

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM UPPTAGANDE OCH
UTÖVANDE AV VERKSAMHET MED DIREKT FÖRSÄKRING
OCH ÅTERFÖRSÄKRING

KAPITEL I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Avsnitt 1

Syfte och tillämpningsområde

Artikel 1

Syfte

Genom detta direktiv fastställs bestämmelser avseende

- 1) rätten att inom gemenskapen starta och bedriva självständig direkt försäkrings- och återförsäkringsverksamhet,
- 2) tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsgrupper,
- 3) rekonstruktion och likvidation av direktförsäkringsföretag.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på företag som är verksamma med direkt liv- och skadeförsäkring och som är etablerade inom en viss medlemsstat eller som vill etablera sig där.

Det ska också, med undantag av avdelning IV, tillämpas på återförsäkringsföretag som uteslutande bedriver återförsäkringsverksamhet och som är etablerade inom en medlemsstats territorium eller som önskar etablera sig där.

2. När det gäller skadeförsäkringar ska detta direktiv omfatta verksamhet i de klasser som anges i bilaga I del A. I punkt 1 första stycket ska med "skadeförsäkring" även avses verksamhet som utgör assistans för personer som råkar i svårigheter under resa, när de befinner sig utanför sin hemort eller sin stadigvarande bostad. Verksamheten ska bestå i att mot förskottsbelagd premie tillhandahålla försäkringstagaren omedelbar hjälp i enlighet med ett avtal som täcker de svårigheter som försäkringstagaren utsätts för på grund av en oförutsedd händelse i de olika fall och under de olika omständigheter som anges i avtalet.

Hjälpen kan bestå av kontanta medel eller serviceförmåner. De senare kan också tillhandahållas med hjälp av försäkringsgivarens egen personal och utrustning.

Assistansverksamhet ska inte täcka fordonsservice, underhåll, uppföljningstjänster eller enbart angivande att assistans tillhandahålles i egenskap av mellanhand eller tillhandahållande av assistans i sådan egenskap.

3. När det gäller livförsäkringar ska detta direktiv omfatta:

a) Följande livförsäkringsverksamheter, när dessa grundar sig på avtal:

i) Livförsäkring som omfattar kapitalförsäkring för livsfall och/eller dödsfall, livförsäkring med återbetalning av erlagda premier, försäkring som utfaller vid äktenskaps ingående och försäkring som utfaller vid födelsen.

ii) Livräntor.

iii) Tilläggförsäkring som tecknas för att komplettera livförsäkring, särskilt försäkring mot personskada inklusive arbetsförmåga, försäkring mot dödsfall på grund av olyckshändelse och försäkring mot invaliditet förorsakad av olyckshändelse eller sjukdom.

iv) Den typ av permanenta, inte uppsägningsbara sjukförsäkring som finns i Irland och i Förenade Kungariket.

b) Följande verksamhetsformer, när dessa grundar sig på avtal och i den utsträckning de är föremål för tillsyn av de myndigheter som svarar för tillsynen av privat försäkringsverksamhet:

i) Verksamhet som innebär inrättande av medlemssammanslutningar för gemensam kapitalisering av bidragen och för fördelning av därigenom uppbyggda medel bland de överlevande eller förmånstagare till den avlidne (tontiner).

ii) Verksamhet avseende inlösning ("capital redemption") grundad på försäkringstekniska beräkningar, som omfattar förpliktelser med fastställd varaktighet och beloppsstorlek mot inbetalning av ett engångsbelopp eller fastställda periodiska inbetalningar.

iii) Förvaltning av pensionsfonder som omfattar förvaltning av placeringar, speciellt av tillgångar för täckning av reserverna i de verksamhetsenheter som svarar för betalningar vid dödsfall, under försäkringstagarnas livstid eller i händelse av nedläggning eller inskränkning av verksamhetskälla.

iv) Verksamhet som avses i led iii, när den är förenad med försäkring för värdesäkring av kapital eller betalning av minimiränta.

v) Verksamhet som bedrivs av livförsäkringsföretag som avses i kapitel I avdelning 4 i bok IV av den franska "Code des assurances".

- c) Verksamhet som relateras till livslängd och som regleras i lagstiftningen rörande socialförsäkring, i den mån som sådan verksamhet bedrivs eller förvaltas på egen risk av livförsäkringsföretag i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat.

Avsnitt 2

Undantag från tillämpningsområdet

Underavsnitt 1

Allmänt

Artikel 3

Lagfasta system

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.3 c ska detta direktiv inte tillämpas på direkt försäkring som omfattas av ett lagfast socialförsäkringssystem.

Artikel 4

Undantag från tillämpningsområdet beroende på storlek

1. Utan att det påverkar artikel 3 och artiklarna 5–10 ska detta direktiv inte tillämpas på ett försäkringsbolag som uppfyller samtliga följande villkor:

- Företagets årligen tecknade bruttopremieinkomster överstiger inte 5 miljoner EUR.
- Företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag enligt artikel 76, överstiger inte 25 miljoner EUR.
- Om företaget ingår i en grupp och gruppens totala försäkringstekniska avsättningar, inklusive de belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger 25 miljoner EUR.
- Företagets verksamhet omfattar inte försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som täcker försäkringsrisker avseende åtagande av ansvar, kredit- och borgensförbindelser, såvida de inte utgör underordnade risker enligt artikel 16.1.
- Företagets verksamhet omfattar inte återförsäkringsverksamhet som överstiger de tecknade bruttopremieinkomsterna med mer än 0,5 miljoner EUR, eller de försäkringstekniska avsättningarna brutto av belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag med mer än 2,5 miljoner EUR, eller de tecknade bruttopremieinkomsterna med mer än 10 % eller de försäkringstekniska avsättningarna brutto av belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag med mer än 10 %.

2. Om något av de belopp som anges i punkt 1 överskrider under tre på varandra följande år, ska detta direktiv tillämpas från och med det fjärde året.

3. Genom undantag från punkt 1 ska detta direktiv tillämpas på alla företag som ansöker om auktorisation att bedriva försäkrings- och återförsäkringsverksamhet och vilkas årliga tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto av belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag förväntas överskrida något av de belopp som nämns i punkt 1 inom de följande fem åren.

4. Detta direktiv ska upphöra att gälla för de försäkringsföretag för vilka tillsynsmyndigheten har fastslagit att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- Inget av de tröskelbelopp som nämns i punkt 1 har överskridits under de föregående tre på varandra följande åren.
- Inget av de tröskelbelopp som anges i punkt 1 förväntas överskridas inom de följande fem åren.

Så länge det berörda försäkringsföretaget fortsätter att bedriva verksamhet enligt artiklarna 145-149 ska punkt 1 i den här artikeln inte gälla.

5. Punkterna 1 och 4 ska inte hindra något försäkringsföretag från att ansöka om att få, eller att fortsätta att ha, auktorisation enligt detta direktiv.

Underavsnitt 2

Skadeförsäkring

Artikel 5

Verksamhet

När det gäller skadeförsäkringsverksamhet ska detta direktiv inte gälla följande:

- Verksamhet avseende "capital redemption" såsom denna definieras i enskilda medlemsstaters lagstiftning.
- Verksamhet som utövas av ömsesidiga understödsinstitut där förmånerna varierar med tillgången på medel, medan bidragen från medlemmarna utgörs av ett fast belopp.
- Verksamhet som utövas av sammanslutningar som inte är juridiska personer och vars ändamål är att tillhandahålla medlemmarna ömsesidig försäkring utan betalning av premier eller upprättande av försäkringstekniska avsättningar.
- Exportkreditförsäkring för statens räkning eller med statlig garanti eller med staten som försäkringsgivare.

Artikel 6

Assistans

1. Detta direktiv ska inte tillämpas på assistans som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Assistans tillhandahålls i händelse av olyckor eller maskinhaverier med vägfordon när olyckorna eller maskinhaverierna inträffar inom den medlemsstat där försäkringsgivaren är verksam.
- b) Ansvar för assistansen är begränsat till följande tjänster:
 - i) Maskinskadeservice på platsen, som i de flesta fall utförs av försäkringsgivaren med hjälp av egen personal och utrustning.
 - ii) Bortforsling av fordon till närmaste eller lämpligaste ställe där reparation kan utföras och eventuell samtidig transport, normalt med samma färdmedel, av förare och passagerare till närmaste plats från vilken de kan fortsätta sin resa på annat sätt.
 - iii) Transport av fordonet, om bestämmelser beträffande sådan transport utfärdats av den hemmedlemsstat där försäkringsgivaren är verksam, eventuellt tillsammans med förare och passagerare, till dessa personers hem eller till platsen för deras avresa eller till det ursprungliga resmålet inom samma stat.
- c) Assistansen utförs inte av ett företag för vilket bestämmelserna i detta direktiv gäller.

2. I de fall som avses i punkt 1 b i och ii ska villkoret att olyckan eller maskinhaveriet måste ha inträffat inom den medlemsstat där försäkringsgivaren är verksam inte gälla i fall där förmanstagaren är medlem i den organisation som är försäkringsgivare, och där maskinskadeservice eller borttransport av fordonet tillhandahålls av en liknande organisation i respektive land inom ramen för ett ömsesidigt avtal, mot företeende enbart av ett medlemskort och utan att någon tilläggspremie betalas, eller, när det gäller Irland och Förenade kungariket, när assistansen tillhandahålls av en och samma organisation som är verksam i båda dessa länder.

3. Detta direktiv ska inte gälla för verksamhet som avses i punkt 1 b iii när olyckan eller maskinhaveriet inträffat i Irland eller Nordirland, när det gäller Förenade kungariket, och fordonet, eventuellt tillsammans med förare och passagerare, transporteras till dessa personers hem eller till platsen för deras avresa eller till det ursprungliga resmålet inom ettdera av dessa territorier.

4. Detta direktiv ska inte gälla räddningstjänster som utförs av automobilklubben i Luxemburg när olyckan eller maskinhaveriet med ett vägfordon har inträffat utanför Luxemburg, och tjänsterna består i att transportera fordonet, eventuellt tillsammans med förare och passagerare, till dessa personers hem.

Artikel 7

Ömsesidiga företag

Detta direktiv ska inte gälla ömsesidiga företag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet och som med andra ömsesidiga företag har ingått avtal, som omfattar full återförsäkring av ingångna försäkringsavtal eller som innebär att acceptföretaget inträder i det överlättande företagets förpliktelser enligt försäkringsavtalen. I sådant fall ska acceptföretaget omfattas av bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 8

Institut

Detta direktiv gäller inte nedanstående institut som bedriver skadeförsäkringsverksamhet, såvida inte deras stadgar eller tillämplig lag ändras med avseende på deras behörighet:

1. I Danmark, Falck Danmark.
2. I Tyskland, följande halvstatliga institut:
 - a) "Postbeamtenkrankenkasse".
 - b) "Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten".
3. I Irland, "Voluntary Health Insurance Board".
4. I Spanien, "Consortio de Compensación de Seguros".

Underavsnitt 3

Livförsäkring

Artikel 9

Tjänster och verksamheter

När det gäller livförsäkringsverksamhet ska detta direktiv inte tillämpas på följande:

1. Verksamhet som utövas av ömsesidiga understödsinstitut där förmånerna varierar med tillgången på medel, medan bidragen från medlemmarna utgörs av ett fastställt belopp.
2. Verksamhet som bedrivs av andra organisationer än företag som avses i artikel 2, och som har till ändamål att tillhandahålla förmåner för anställda eller självständiga näringsidkare, som är knutna till ett företag eller grupp av företag eller till en viss bransch eller grupp av branscher, i händelse av dödsfall eller överlevnad eller vid nedläggning eller inskränkning av verksamhetskällan, oavsett om de åtaganden som verksamheten omfattar vid varje tillfälle helt motsvaras av de försäkringsmatematiska avsättningarna.

3. Pensionsverksamhet inom sådana pensionsförsäkringsföretag som avses i den finska lagen om pensioner för arbetstagare (TyEL) eller annan finsk lagstiftning på området, under förutsättning att

- a) pensionsförsäkringsbolag, som enligt finsk lag redan är skyldiga att ha särskild bokföring och förvaltning för sin pensionsverksamhet, från den 1 januari 1995 bildar särskilda bolag eller andra rättssubjekt för att bedriva den verksamheten, och
- b) de finska myndigheterna på ett icke-diskriminerande sätt tillåter alla medborgare och företag från medlemsstater att enligt finsk lag bedriva sådan verksamhet som anges i artikel 2, och som omfattas av detta undantag, antingen genom ägande eller deltagande i befintliga försäkringsbolag eller bolagsgrupper eller genom bildande av eller deltagande i nya försäkringsbolag eller bolagsgrupper, däribland pensionsförsäkringsbolag.

Artikel 10

Organisationer, företag och institut

När det gäller livförsäkringar ska detta direktiv inte tillämpas på följande organisationer, företag och institut:

1. Organisationer som tillhandahåller försäkringsförmåner endast vid dödsfall och där storleken av förmånerna inte överstiger den genomsnittliga begravningskostnaden för en avliden eller där förmånerna utgår genom serviceförmåner.
2. "Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen" i Tyskland, såvida inte dess stadgar ändras med avseende på omfattningen av dess behörighet.
3. "Consortio de Compensación de Seguros" i Spanien, såvida inte dess stadgar ändras vad avser omfattningen av dess verksamhet eller behörighet.

Underavsnitt 4

Återförsäkring

Artikel 11

Återförsäkring

När det gäller återförsäkring ska detta direktiv inte tillämpas på sådan återförsäkringsverksamhet som utförs eller till fullo garanteras av en medlemsstats regering, när denna regering av skäl som är av betydande allmänt intresse uppträder som återförsäkringsgivare i sista hand, inbegripet under omständigheter när detta krävs på grund av att situationen på marknaden gör det i praktiken omöjligt att erbjuda adekvat återförsäkringskydd på affärsmissiga grunder.

Artikel 12

Återförsäkringsföretag som upphör med sin verksamhet

1. Återförsäkringsföretag som senast den 10 december 2007 har upphört med att teckna nya återförsäkringsavtal och uteslutande förvaltar sitt befintliga bestånd i syfte att avsluta sin verksamhet ska inte omfattas av detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska upprätta förteckningar över de återförsäkringsföretag som berörs och överlämna dessa förteckningar till alla övriga medlemsstater.

Avsnitt 3

Definitioner

Artikel 13

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *försäkringsföretag*: ett företag som tillhandahåller direkt liv- eller skadeförsäkring och som har fått auktorisation enligt artikel 14.
2. *captivebolag för försäkring*: ett försäkringsföretag som ägs endera av ett finansiellt företag annat än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag enligt artikel 212.1 c eller av ett icke-finansiellt företag, och som syftar till att erbjuda försäkringskydd uteslutande för risker i det företaget eller de företag som captivebolaget tillhör eller i ett eller flera företag i den grupp som captivebolaget är en del av.
3. *försäkringsföretag i tredjeland*: ett företag som, om dess huvudkontor var beläget i gemenskapen, skulle behöva auktorisation för ett försäkringsföretag i enlighet med artikel 14.
4. *återförsäkringsföretag*: ett företag som har fått auktorisation enligt artikel 14 för att bedriva återförsäkringsverksamhet.
5. *captivebolag för återförsäkring*: ett återförsäkringsföretag som ägs endera av ett finansiellt företag annat än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag enligt artikel 212.1 c eller av ett icke-finansiellt företag, och som syftar till att erbjuda återförsäkringskydd uteslutande för risker i det företaget eller de företag som captivebolaget tillhör eller i ett eller flera företag i den grupp som captivebolaget är en del av.

6. *återförsäkringsföretag i tredjeland*: ett företag som, om dess huvudkontor var beläget i gemenskapen, skulle behöva auktorisation för ett återförsäkringsföretag i enlighet med artikel 14.
7. *återförsäkring*: något av följande:
- Den verksamhet som består i att överta risker som överläts av ett försäkringsföretag eller ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett annat återförsäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.
 - När det gäller den grupp av samverkande försäkringsgivare som uppträder under namnet Lloyd's: verksamhet som består i att ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag än Lloyd's övertar risker som överläts av en medlem av Lloyd's.
8. *hemmedlemsstat*: något av följande:
- Vid skadeförsäkring: den medlemsstat där det försäkringsföretag som försäkrar risken har sitt huvudkontor.
 - Vid livförsäkring: den medlemsstat där det försäkringsföretag som svarar för åtagandet har sitt huvudkontor.
 - Vid återförsäkring: den medlemsstat där återförsäkringsföretaget har sitt huvudkontor.
9. *värmedlemsstat*: den medlemsstat, annan än hemmedlemsstaten, där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag har en filial eller tillhandahåller tjänster. För livförsäkring och skadeförsäkring avses med den medlemsstat som tillhandahåller tjänster medlemsstaten för åtagandet eller medlemsstaten där risken är belägen, när åtagandet eller risken täcks av ett försäkringsföretag eller en filial i en annan medlemsstat.
10. *tillsynsmyndighet*: den eller de nationella myndigheter som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
11. *filial*: en agentur eller en filial till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är belägen i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten.
12. *etableringsställe*: ett företags huvudkontor eller någon av dess filialer.
13. *medlemsstat där risken är belägen*: något av följande:
- Den medlemsstat i vilken egendomen är belägen, när försäkringen avser antingen byggnad eller byggnad och dess innehåll, till den del byggnaden och innehållet täcks av samma försäkring.
 - Den medlemsstat där registrering skett, när försäkringen avser fordon av något slag.
 - Den medlemsstat där försäkringstagaren tecknat försäkring, när försäkringen har en giltighetstid av fyra månader eller mindre och omfattar rese- eller semesterriker, oberoende av försäkringsklass.
 - I alla fall som inte uttryckligen täcks av leden a, b eller c, den medlemsstat där något av följande är beläget:
 - Försäkringstagarens stadigvarande bostad eller
 - om försäkringstagaren är en juridisk person, denne försäkringstagarens etableringsställe för vilket avtalet gäller.
14. *medlemsstat för åtagandet*: den medlemsstat där något av följande är beläget:
- Försäkringstagarens stadigvarande bostad.
 - Om försäkringstagaren är en juridisk person, denne försäkringstagarens etableringsställe för vilket avtalet gäller.
15. *moderföretag*: ett moderföretag enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG.
16. *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG, inbegripet dotterföretag till sådana företag.
17. *nära förbindelser*: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom kontroll, eller ägarintresse, eller en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer kontrolleras genom en varaktig förbindelse till en och samma person.
18. *kontroll*: förhållandet mellan ett moderföretag och ett dotterföretag enligt vad som anges i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG eller ett liknande förhållande mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag.

19. *transaktion inom gruppen*: en transaktion där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag direkt eller indirekt förlitar sig på ett annat företag inom samma grupp, eller på en fysisk eller juridisk person som har en nära koppling till företaget inom denna grupp, för att fullgöra ett åtagande, oavsett om det är kontraktbundet eller inte och oavsett om det innebär en betalning eller inte.
20. *ägarintresse*: ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag.
21. *kvalificerat innehav*: direkt eller indirekt ägande i ett företag, där innehavet representerar 10 % eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller som möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget.
22. *reglerad marknad*: något av följande:
- Vad gäller en marknad belägen i en medlemsstat: en reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG.
 - Vad gäller en marknad belägen i tredjeländ: en finansiell marknad som uppfyller följande villkor:
 - Den är godkänd av försäkringsföretagets hemmedlemsstat och uppfyller krav som är jämförbara med kraven i direktiv 2004/39/EG.
 - De finansiella instrument som omsätts på denna marknad är av en kvalitet som är jämförbara med kvaliteten hos de instrument som omsätts på den reglerade marknaden, eller de reglerade marknaderna, i hemmedlemsstaten.
23. *nationell byrå*: en sådan nationell försäkringsbyrå som definieras i artikel 1.3 i direktiv 72/166/EEG.
24. *nationell garantifond*: ett sådant organ som avses i artikel 1.4 i direktiv 84/5/EEG.
25. *finansiellt företag*: någon av följande enheter:
- Ett kreditinstitut, ett finansiellt institut eller ett företag som tillhandahåller tjänster anknutna till bankverksamhet enligt definitionen i artikel 4.1, 4.5 och 4.21 i direktiv 2006/48/EG.
 - Försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag i den mening som avses i artikel 212.1 f.
 - Ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2004/39/EG.
 - Ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG;
26. *specialföretag*: ett företag, annat än ett befintligt försäkrings- eller återförsäkringsföretag, oavsett om det är ett eget bolag eller ej, som övertar risker från försäkrings- eller återförsäkringsföretag och till fullo finansierar sin exponering för sådana risker genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan finansieringsmekanism där återbetalningsrättigheterna för dem som tillhandahåller sådana lån eller en sådan finansieringsmekanism är efterställda ett sådant företags återförsäkringskyldigheter.
27. *stora risker*:
- risker som anges i klasserna 4, 5, 6, 7, 11 och 12 i del A i bilaga I.
 - risker som anges i klasserna 14 och 15 i del A i bilaga I, i fall då försäkringstagaren yrkesmässigt bedriver industriell eller kommersiell verksamhet eller är verksam i något av de fria yrkena, och riskerna avser sådan verksamhet.
 - risker som anges i klasserna 3, 8, 9, 10, 13 och 16 i del A i bilaga I, om försäkringstagaren överskrider gränserna för åtminstone två av följande kriterier:
 - Balansomslutning: 6,2 miljoner EUR i tillgångar.
 - Nettoomsättning: 12,8 miljoner EUR i den mening som avses i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽¹⁾.
 - Genomsnittligen 250 anställda under räkenskapsåret.
- Ifall försäkringstagaren tillhör en företagsgrupp för vilken det upprättas sammanställd redovisning enligt direktiv 83/349/EEG ska den sammanställda redovisningen ligga till grund för tillämpning av de kriterier som anges i första stycket led c.
- Medlemsstaterna får till den i första stycket led c beskrivna riskkategorin hänföra sådana risker som försäkras av yrkesammanslutningar, samriskföretag ("joint ventures") eller tillfälliga sammanslutningar.
28. *uppdragsavtal*: en överenskommelse i någon form mellan ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och en tjänsteleverantör, oavsett om denne står under tillsyn eller ej, enligt vilken tjänsteleverantören utför en process, tjänst eller verksamhet, direkt eller genom underentreprenad, som annars skulle ha utförts av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget självt.

⁽¹⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

29. *funktion*: inom ett företagsstyrningssystem, intern kapacitet att utföra konkreta uppgifter; ett företagsstyrningssystem inbegriper riskhanteringsfunktionen, funktionen för regelverksamhet, internrevisionsfunktionen och aktuarielfunktionen.

30. *tekningsrisk*: risken för förlust eller negativ förändring avseende försäkringsförpliktelsens värde till följd av felaktiga tariffer och antaganden om avsättningar.

31. *marknadsrisk*: risken för förlust eller negativ förändring avseende den finansiella ställningen som direkt eller indirekt orsakas av svängningar i nivån eller volatiliteten när det gäller marknadspriserna för tillgångar, skulder och finansiella instrument.

32. *kreditrisk*: risken för förlust eller negativ förändring avseende den finansiella ställningen till följd av svängningar i kreditvärdigheten hos emittenter, motparter och gäldenärer för vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretag är exponerade i form av motparts- eller spreadrisker eller koncentrationer av marknadsrisker.

33. *operativ risk*: risken för förlust till följd av att interna rutiner visat sig otillräckliga eller fallerat, orsakad av personal eller system eller av externa händelser

34. *likviditetsrisk*: risken för att försäkrings- och återförsäkringsföretag inte kan avyttra placeringar och andra tillgångar för att uppfylla sina finansiella åtaganden när de förfaller till betalning.

35. *koncentrationsrisk*: varje riskexponering som kan leda till en förlust som är så stor att den kan hota ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvens eller finansiella ställning.

36. *riskreduceringstekniker*: varje teknik som gör det möjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretag att överföra vissa eller samtliga risker som de är exponerade för till någon annan part.

37. *diversifieringseffekter*: reducering av riskexponeringen för försäkrings- och återförsäkringsföretag och -grupper till följd av att de diversifierar sin verksamhet, eftersom ett negativt resultat i fråga om en risk kan kompenseras av ett gynnsammare resultat när det gäller en annan risk, om dessa risker inte är fullständigt korrelerade.

38. *prognostiserad sannolikhetsfördelning*: en matematisk funktion som anger ett värde för sannolikheten av att en omfattande uppsättning av sinsemellan ömsesidigt uteslutande kommande händelser kommer att förverkligas.

39. *riskmått*: en matematisk funktion som tilldelar ett penningbelopp till en given prognostiserad sannolikhetsfördelning och som ökar monotont med risknivån för den exponering som ligger till grund för sannolikhetsfördelningen.

KAPITEL II

Startande av verksamhet

Artikel 14

Auktorisationsprincipen

1. Auktorisation ska krävas för att starta direkt försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som omfattas av detta direktiv.

2. Följande företag ska ansöka om sådan auktorisation som avses i punkt 1 hos tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten:

a) Varje företag som etablerar sitt huvudkontor inom denna medlemsstats territorium.

b) Varje försäkringsföretag som, efter att ha beviljats auktorisation enligt punkt 1, önskar utvidga sin verksamhet till en hel försäkringsklass eller till andra klasser än de för vilka det redan är auktoriserat.

Artikel 15

Auktorisationens räckvidd

1. En auktorisation enligt artikel 14 ska gälla inom hela gemenskapen. Den ska ge försäkrings- och återförsäkringsföretag rätt att bedriva verksamhet där, varvid auktorisationen även ska omfatta etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster.

2. En auktorisation enligt artikel 14 ska beviljas för en viss klass av direktförsäkringar som förtecknas i del A i bilaga I eller i bilaga II. Den ska omfatta hela försäkringsklassen, såvida inte sökanden önskar försäkra endast vissa risker inom försäkringsklassen.

Risker i en viss klass får inte ingå i annan klass annat än i fall som anges i artikel 16.

Auktorisation får beviljas för verksamhet i två eller flera klasser om en medlemsstats nationella lagstiftning medger att verksamhet i dessa klasser bedrivs samtidigt.

3. När det gäller skadeförsäkringar får medlemsstaterna bevilja auktorisation för de grupper av klasser som anges i del B i bilaga I.

Tillsynsmyndigheterna får begränsa den begärda auktorisationen för en försäkringsklass till sådan verksamhet som anges i den verksamhetsplan som avses i artikel 23.

4. Företag för vilka detta direktiv gäller får bedriva sådan assistans som avses i artikel 6 endast om de beviljats auktorisation för klass 18 i del A i bilaga I, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 16.1. I sådant fall ska detta direktiv gälla för sådan verksamhet.

5. När det gäller återförsäkring ska auktorisation beviljas för återförsäkringsverksamhet på skadeförsäkrings- eller livförsäkringsområdet eller för alla slag av återförsäkringsverksamhet.

Ansökan om auktorisation ska behandlas med beaktande av den verksamhetsplan som ska läggas fram enligt artikel 18.1 c och av uppfyllandet av de auktorisationskrav som fastställts av den medlemsstat i vilken auktorisationen söks.

Artikel 16

Underordnade risker

1. Ett försäkringsföretag som beviljats auktorisation för en huvudrisk tillhörande en viss klass eller grupp av klasser enligt bilaga I får också försäkra risker som ingår i en annan klass utan att särskild auktorisation erfordras för dessa risker, förutsatt att riskerna uppfyller samtliga nedanstående villkor:

- a) De hör samman med huvudrisken.
- b) De avser det försäkringsobjekt som skyddas mot huvudrisken.
- c) De täcks av det försäkringsavtal som omfattar huvudrisken.

2. Genom undantag från punkt 1 får sådana risker som ingår i klasserna 14, 15 och 17 under del A i bilaga I inte betraktas som underordnade risker till andra klasser.

Dock får rättskyddsförsäkring enligt klass 17 betraktas som en underordnad risk till klass 18, när de villkor som anges i punkt 1 samt ett av följande villkor är uppfyllda:

- a) Huvudrisken hänför sig uteslutande till assistans för personer som hamnar i svårigheter under resa eller vid vistelse utanför sin hemort eller sin stadigvarande bostad.
- b) Försäkringen avser tvister eller risker som härrör från eller har samband med användning av havsgående fartyg.

Artikel 17

Företagsform för försäkrings- och återförsäkringsföretag

1. Hemmedlemsstaten ska föreskriva att företag som ansöker om auktorisation enligt artikel 14 ska anta någon av de företagsformer som anges i bilaga III.

2. Medlemsstaterna får också etablera företag i en form som föreskrivs i gällande offentligrättslig lagstiftning, förutsatt att ändamålet för deras verksamhet är försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet på villkor som motsvarar dem som gäller företag som omfattas av privaträttslig lagstiftning.

3. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder beträffande kompletteringar av de företagsformer som anges i bilaga III.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 18

Villkor för auktorisation

1. Hemmedlemsstaterna ska kräva att varje företag som ansöker om auktorisation ska,

a) när det gäller försäkringsföretag, begränsa sin verksamhet till försäkringsområdet och verksamhet som är direkt anknuten till detta område med uteslutande av all annan affärsverksamhet,

b) när det gäller återförsäkringsföretag, begränsa sin verksamhet till återförsäkring och därmed sammanhängande verksamhet; i detta krav kan inrymmas en holdingbolagsfunktion och verksamheter som avser verksamheter inom den finansiella sektorn i den mening som avses i artikel 2.8 i direktiv 2002/87/EG,

c) förete en verksamhetsplan i enlighet med artikel 23,

d) ha medräkningsbart primärkapital som täcker den absolut lägsta nivå på minimikapitalkravet som föreskrivs i artikel 129.1 d,

e) styrka att företaget under sin verksamhet kommer att kunna ha en medräkningsbar kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet enligt artikel 100,

f) styrka att företaget under sin verksamhet kommer att kunna ha medräkningsbart primärkapital som täcker minimikapitalkravet enligt artikel 128,

g) styrka att företaget under sin verksamhet kommer att kunna följa det företagsstyrningssystem som avses i kapitel IV avsnitt 2,

h) när det gäller skadeförsäkring, meddela namn och adress på alla skaderegleringsrepresentanter som utses i enlighet med artikel 4 i direktiv 2000/26/EG i varje medlemsstat utom i den medlemsstat där auktorisationen söks, om de risker som ska täckas klassificeras i klass 10 under del A i bilaga I till det här direktivet, med undantag för fraktförarens ansvar.

2. Ett försäkringsföretag, som ansöker om auktorisation att utvidga sin verksamhet till andraklasser eller att utvidga en auktorisation som endast täcker vissa risker inom en försäkringsklass, ska förete en verksamhetsplan enligt artikel 23.

Företaget ska dessutom kunna visa att det har en medräkningsbar kapitalbas som täcker de solvens- och minimikapitalkrav som föreskrivs i artikel 100 första stycket och artikel 128.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska ett försäkringsföretag som bedriver livförsäkringsverksamhet och söker auktorisation enligt artikel 73 för att utvidga sitt verksamhetsområde till någon eller några av de försäkringsrisker som avses i klasserna 1 eller 2 i del A i bilaga I visa att det:

- a) innehar medräkningsbart primärkapital som motsvarar den absolut lägsta nivå på minimikapitalkraven för livförsäkringsföretag och för skadeförsäkringsföretag som anges i artikel 129.1 d,
- b) förbinder sig att under sin verksamhet uppfylla de finansiella minimikrav som avses i artikel 74.3.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska ett försäkringsföretag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet avseende försäkringsrisker som anges i klasserna 1 eller 2 i del A i bilaga I och söker auktorisation enligt artikel 73 för att utvidga sitt verksamhetsområde till livförsäkringsrisker visa att det:

- a) innehar medräkningsbart primärkapital som motsvarar den absolut lägsta nivå på minimikapitalkraven för livförsäkringsföretag och för skadeförsäkringsföretag som anges i artikel 129.1 d,
- b) förbinder sig att under sin verksamhet uppfylla de finansiella minimikrav som avses i artikel 74.3.

Artikel 19

Nära förbindelser

Om det finns nära förbindelser mellan försäkrings- eller återförsäkringsföretaget och andra fysiska eller juridiska personer ska tillsynsmyndigheterna endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar dem från att utöva en effektiv tillsyn.

Tillsynsmyndigheterna ska vägra auktorisation om lagar eller andra författningar i ett tredjeland, som gäller för en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har nära förbindelser, eller svårigheter vid tillämpningen av dessa författningar, hindrar dem från att utöva en effektiv tillsyn.

Tillsynsmyndigheterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen förser dem med erforderliga uppgifter för att de fortlöpande ska kunna övervaka att bestämmelserna i första stycket efterlevs.

Artikel 20

Försäkringsföretags och återförsäkringsföretags huvudkontor

Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretags huvudkontor ska vara belägna i samma medlemsstat som deras stadgeenliga säten.

Artikel 21

Försäkringsvillkor och premietariffer

1. Medlemsstaterna får inte kräva förhandsgodkännande av eller regelbunden underrättelse om allmänna och särskilda försäkringsvillkor, premietariffer, försäkringstekniska grunder som särskilt använts för beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar, eller formulär och andra tryckta handlingar som företaget avser att använda i sina mellanhavanden med försäkringstagare eller cedent- eller retrocedentföretag.

För livförsäkringar och uteslutande i syfte att kontrollera efterlevnaden av nationella bestämmelser rörande försäkringsmatematiska principer, får hemmedlemsstaten dock kräva regelbunden underrättelse om de försäkringstekniska grunder som använts vid beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar. Detta krav ska inte utgöra en förutsättning för att ett livförsäkringsföretag ska beviljas auktorisation.

2. Medlemsstaterna ska inte upprätthålla eller införa system med förhandsanmälan eller förhandsgodkännande av föreslagna premiehöjningar, om detta inte är en del av allmänna priskontrollsystem.

3. Medlemsstaterna får kräva att företag, som söker eller har beviljats auktorisation för klass 18 i del A i bilaga I, ska genomgå kontroller beträffande sina direkta och indirekta resurser i fråga om personal och utrustning som bl.a. omfattar den medicinska personalens kvalifikationer och kvaliteten på den utrustning som dessa företag förfogar över för att utföra de åtaganden som sammanhänger med den klassen.

4. Medlemsstaterna får upprätthålla eller införa lagar och andra författningar som föreskriver godkännande av stiftelseurkund och bolagsordning samt att alla andra handlingar som krävs för normal tillsyn ska företes.

Artikel 22

Marknadens ekonomiska behov

Medlemsstaterna får inte kräva att en ansökan om auktorisation ska behandlas med hänsyn till marknadens ekonomiska behov.

Artikel 23

Verksamhetsplan

1. Den verksamhetsplan som avses i artikel 18.1 c ska innehålla uppgifter eller dokumentation om följande:

- a) Beskaffenheten av de risker eller åtaganden som det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget avser att täcka.
- b) De slag av återförsäkringsåtgärder som återförsäkringsföretaget avser att avtala om med cedentföretag.
- c) Grundprinciperna för återförsäkring och retrocession.

- d) De poster i primärkapitalet som motsvarar den lägsta nivån på minimikapitalkravet.
- e) Uppskattade kostnader för uppbyggnaden av administration och övriga nödvändiga företagsfunktioner; för ändamålet avsatta medel och, om de risker som ska täckas klassificeras enligt klass 18 i del A i bilaga I, de resurser som står till försäkringsföretagets förfogande för tillhandahållande av den utlovade assistansen.

2. Utöver de krav som anges i punkt 1 ska planen, beträffande de tre första räkenskapsåren, omfatta följande:

- a) En prognos för balansräkningen.
- b) Skattningar av det framtida solvenskapitalkravet enligt kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 1 som utarbetats på grundval av den prognos för balansräkningen som avses i led a samt den beräkningsmetod som använts för denna skattning.
- c) Skattningar av det framtida minimikapitalkravet enligt artiklarna 128 och 129 som utarbetats på grundval av den prognos för balansräkningen som avses i led a samt den beräkningsmetod som använts för denna skattning.
- d) Skattningar av storleken på de medel som är avsedda att täcka försäkringstekniska avsättningar, minimikapitalkrav och solvenskapitalkrav.
- e) När det gäller skadeförsäkring och återförsäkring även följande:
- i) Skattningar av driftskostnader utöver uppbyggnadskostnader, särskilt löpande allmänna omkostnader och provisioner.
- ii) Skattningar av premier eller bidrag och kostnader för försäkringsfall.
- f) När det gäller livförsäkring ska även en detaljerad prognos lämnas över intäkter och kostnader avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring.

Artikel 24

Aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav

1. Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska inte bevilja ett företag auktorisation för försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet förrän de har fått information om vilka aktieägare eller medlemmar, fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav, och om storleken av dessa innehav.

Dessa myndigheter ska vägra auktorisation om de, med hänsyn till behovet att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, bedömer att kompetensen hos aktieägare eller medlemmar inte är tillfredsställande.

2. Vid tillämpning av punkt 1 i ska hänsyn tas till rösträtter enligt artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad⁽¹⁾ samt villkoren för sammanläggning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet.

Medlemsstaterna ska inte beakta de rösträtter eller andelar som värdepappersföretag eller kreditinstitut kan inneha till följd av garantiverksamhet för finansiella instrument och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande enligt avsnitt A punkt 6 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, förutsatt att dessa rättigheter dels inte utövas eller på annat sätt utnyttjas för att ingripa i emittentens förvaltning och dels avyttras inom ett år efter förväret.

Artikel 25

Avslag på auktorisationsansökan

Varje beslut om avslag på en ansökan om auktorisation ska åtföljas av en närmare motivering som ska tillställas det berörda företaget.

Varje medlemsstat ska se till att ett beslut om avslag på en ansökan om auktorisation kan prövas i domstol.

Sådan rätt till domstolsprövning ska även finnas i de fall där tillsynsmyndigheterna inte behandlat en ansökan om auktorisation inom sex månader från den dag då ansökan mottogs.

Artikel 26

Samråd med myndigheter i andra medlemsstater

1. Samråd med tillsynsmyndigheterna i någon av de andra berörda medlemsstaterna ska genomföras innan auktorisation beviljas för något av följande företag:

- a) Dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i den medlemsstaten.
- b) Dotterföretag till moderföretaget till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i den medlemsstaten.
- c) Ett företag som står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska person som har ägarkontrollen över ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i den medlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

2. Samråd med de myndigheter i en berörd medlemsstat som ansvarar för tillsynen över kreditinstitut eller värdepappersföretag ska genomföras innan auktorisation beviljas för något av följande försäkrings- eller återförsäkringsföretag:

- a) Dotterföretag till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.
- b) Dotterföretag till moderföretaget till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.
- c) Ett företag som står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska person som har ägarkontrollen över ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.

3. De relevanta myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 ska samråda med varandra särskilt när de bedömer lämpligheten hos aktieägarna och alla personer som i praktiken leder företaget eller utför andra centrala funktioner och som ingår i ledningen för en annan enhet i samma grupp.

De ska till varandra överlämna alla de uppgifter om lämpligheten hos aktieägarna och alla personer som i praktiken leder företaget eller utför andra centrala funktioner, som är relevanta för övriga berörda behöriga myndigheter när det gäller att bevilja auktorisation samt fortlöpande bedöma efterlevnaden av uppställda verksamhetsvillkor.

KAPITEL III

Tillsynsmyndigheter och allmänna regler

Artikel 27

Tillsynens huvudsyfte

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har tillgång till de medel som krävs, och att de har relevant expertkompetens, kapacitet och mandat för att uppnå tillsynens huvudsyfte, nämligen skyddet av försäkrings- och förmånstagare.

Artikel 28

Finansiell stabilitet och procyklikalitet

Utan att det påverkar huvudsyftet med tillsynen enligt artikel 27, ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna vid utövandet av sina allmänna uppgifter tar vederbörlig hänsyn till de potentiella effekter som deras beslut kan komma att få för de berörda finanssystemens stabilitet i Europeiska unionen, särskilt i krisituationer, med hänsyn till den information som finns tillgänglig vid tillfället i fråga.

I tider av exceptionella rörelser på finansmarknaderna ska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de potentiellt procykliska effekterna av sina åtgärder.

Artikel 29

Allmänna principer för tillsynen

1. Tillsynen ska utgå från en proaktiv och riskbaserad metod. Den ska innefatta kontinuerlig kontroll av att försäkrings- och återförsäkringsverksamheten fungerar korrekt och att försäkrings- och återförsäkringsföretagen iakttar gällande tillsynsregler.

2. Tillsyn av försäkrings- och återförsäkringsföretag ska innefatta en lämplig blandning av åtgärder på distans och inspektioner på plats.

3. Medlemsstaterna ska se till att kraven i detta direktiv tillämpas på ett sätt som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i varje försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet.

4. Kommissionen ska se till att genomförandeåtgärderna beaktar proportionalitetsprincipen så att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller mycket små försäkringsföretag.

Artikel 30

Tillsynsmyndigheter och tillsynens omfattning

1. Hemmedlemsstaten är ensam ansvarig för den finansiella tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag, inbegripet den del av verksamheten som företagen bedriver genom filial eller med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster.

2. Finansiell tillsyn enligt punkt 1 ska omfatta kontroll avseende försäkrings- eller återförsäkringsföretagets hela verksamhet, inbegripet dess solvens och upprättande av försäkringstekniska avsättningar, dess tillgångar och medräkningsbara kapitalbas, enligt de regler som medlemsstaten fastställt eller den praxis som tillämpas i hemmedlemsstaten med iakttagande av de bestämmelser som har antagits på gemenskapsnivå.

Om det berörda försäkringsföretaget har auktorisation att försäkra risker som förts till försäkringsklass 18 i del A i bilaga I ska tillsynen utvidgas till att gälla kontroll av de resurser i tekniskt avseende som försäkringsföretaget förfogar över för att kunna utföra den assistans som det har åtagit sig att lämna, om hemmedlemsstatens lagstiftning föreskriver kontroll av sådana resurser.

3. Om tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där risken är belägen eller i medlemsstaten för åtagandet eller, när det gäller återförsäkringsföretag, i värdmedlemsstaten har anledning att anta att verksamheten i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag kan påverka dess finansiella sundhet, ska de informera tillsynsmyndigheterna i detta företags hemmedlemsstat.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska avgöra om företaget följer de stabilitetsprinciper som fastställs genom detta direktiv.

Artikel 31

Överblickbarhet och ansvar

1. Tillsynsmyndigheterna ska utföra sina uppgifter på ett överblickbart sätt med tydlig ansvarsfördelning och vederbörlig hänsyn till skyddet av konfidentiell information.
2. Medlemsstaterna ska se till att följande information offentliggörs:
 - a) Texterna till lagar och andra författningar samt allmänna vägledningar på försäkringsrättens område.
 - b) De allmänna kriterier och metoder, inklusive de verktyg som utvecklats i enlighet med artikel 34.4, som tillämpas vid den samlade tillsynsbedömningen enligt artikel 36.
 - c) Aggregerade statistiska uppgifter om centrala aspekter av tillämpningen av stabilitetsregelverket.
 - d) Hur de valmöjligheter som ges genom detta direktiv utnyttjas.
 - e) Tillsynens syften och dess huvudsakliga funktioner och verksamhetsformer.

De uppgifter som offentliggörs enligt första stycket ska vara tillräckliga som underlag för en jämförelse mellan de metoder som används av tillsynsmyndigheterna i de olika medlemsstaterna.

Offentliggörandena ska utformas enligt ett gemensamt format och uppdateras regelbundet. Den information som det hänvisas till första stycket leden a–e ska finnas tillgänglig i varje medlemsstat på en och samma webbplats.

3. Medlemsstaterna ska föreskriva överblickbara rutiner för tillsättande och avsked av ledamöter i tillsynsmyndigheternas styrelser och verkställande organ.

4. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för punkt 2 med närmare uppgifter om de centrala aspekter för vilka aggregerade statistiska uppgifter ska offentliggöras och om format, struktur, innehållsförteckningar och publiceringsdatum för dessa offentliggöranden.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 32

Förbud mot vägran att godkänna återförsäkrings- och retrocessionsavtal

1. Ett försäkringsföretags hemmedlemsstat får inte vägra att godkänna ett återförsäkringsavtal som ingåtts med ett återförsäkringsföretag eller ett försäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med artikel 14 av skäl som direkt sammanhänger med sundheten i det återförsäkrings- eller försäkringsföretagets finanser.
2. Återförsäkringsföretagets hemmedlemsstat får inte motsätta sig ett retrocessionsavtal som företaget ingått med ett återförsäkrings- eller försäkringsföretag som är auktoriserat enligt artikel 14 av skäl som direkt sammanhänger med sundheten i det återförsäkrings- eller försäkringsföretagets finanser.

Artikel 33

Tillsyn över filialer i en annan medlemsstat

Medlemsstaterna ska föreskriva att, i de fall då ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i en medlemsstat utövar verksamhet genom filial, tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten får, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten, själva eller genom därför utsedda ombud på plats kontrollera de uppgifter som är nödvändiga för den finansiella tillsynen över företaget.

Myndigheterna i den berörda värdmedlemsstaten får medverka i sådana kontroller.

Artikel 34

Allmänna tillsynsbefogenheter

1. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna har befogenheter att vidta förebyggande och korrigerande åtgärder för att säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag följer lagar och andra författningar i varje medlemsstat.
2. Tillsynsmyndigheterna ska ha befogenhet att vidta alla åtgärder som krävs – när så är lämpligt, även av administrativ eller finansiell natur – som rör försäkrings- eller återförsäkringsföretag och medlemmar av deras förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att kräva in alla uppgifter som är nödvändiga för att utöva tillsyn enligt artikel 35.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att, när så är lämpligt och nödvändigt, utöver reglerna för beräkning av solvenskapitalkravet utarbeta kvantitativa redskap för att som ett led i den samlade tillsynsbedömningen analysera försäkrings- och återförsäkringsföretags förmåga att hantera möjliga händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållandena som skulle kunna påverka deras samlade finansiella ställning negativt. Tillsynsmyndigheterna ska ha befogenhet att kräva att företagen genomför sådana bedömningar.

5. Tillsynsmyndigheterna ska ha befogenhet att göra undersökningar på plats i försäkrings- och återförsäkringsföretags lokaler.

6. Tillsynsmyndigheterna ska utöva sina befogenheter inom rimlig tid och på ett proportionerligt sätt.

7. De befogenheter beträffande försäkrings- och återförsäkringsföretag som avses i punkterna 1–5 ska även gälla verksamheter i dessa företag som omfattas av uppdragsavtal.

8. De åtgärder som anges i punkterna 1–5 och 7 ska, vid behov och när så är lämpligt, genomdrivas på rättslig väg.

Artikel 35

Uppgifter som ska lämnas till tillsynsmyndigheterna

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämna de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen. Dessa uppgifter ska minst omfatta vad som krävs för följande under genomförandet av förfarandet i artikel 36:

- a) Bedömningen av företagets företagsstyrningssystem, den verksamhet de bedriver, de värderingsprinciper som tillämpas i solvenssammanhang, de risker företagen står inför och deras system för att hantera dessa samt, i fråga om kapital, struktur, behov och planering.
- b) Beslut som framstår som påkallade till följd av vad som framkommit när myndigheterna utövat sina tillsynsrättigheter och -skyldigheter.

2. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna har följande befogenheter:

- a) Att fastställa art, omfattning och format för de uppgifter som avses i punkt 1 och som de kräver att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska lämna vid följande tillfällen:
 - i) Med i förväg fastställd periodicitet.
 - ii) När i förväg definierade händelser inträffar.
 - iii) Under undersökningar som gäller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags situation.

b) Att kräva in alla uppgifter om avtal som innehas av förmedlare eller ingåtts med tredje man.

c) Att begära information från externa experter, t.ex. revisorer och aktuarier.

3. De uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska omfatta följande:

a) Kvalitativa eller kvantitativa inslag, eller lämplig kombination av sådana.

b) Historiska, aktuella eller framåtblickande inslag, eller lämplig kombination av sådana.

c) Uppgifter från interna eller externa källor, eller lämplig kombination av sådana.

4. De uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska stå i överensstämmelse med följande principer:

a) De ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av det berörda företags verksamhet, särskilt de inneboende riskerna med denna verksamhet.

b) De ska vara tillgängliga, fullständiga i varje väsentligt hänseende, jämförbara och konsekvent utformade över tiden.

c) De ska vara relevanta, tillförlitliga och förstäligena.

5. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat lämpliga system och strukturer för att uppfylla kraven i punkterna 1–4 och ett styrdokument som godkänts av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan och som säkerställer att de lämnade uppgifterna hela tiden motsvarar kraven.

6. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera de uppgifter som avses i punkterna 1–4 i syfte att nå en lämplig grad av enhetlighet i rapporteringen till tillsynsorganen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 36

Tillsynens granskningsprocess

1. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna granskar och utvärderar de strategier, processer och rapporteringsrutiner som försäkrings- och återförsäkringsföretagen har inrättat för att följa de lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv.

Denna granskning och utvärdering ska omfatta bedömningar av kvalitativa krav med avseende på systemet för företagsstyrning, av de risker som de berörda företagen står - eller kan komma att ställas - inför och av företagets förutsättningar för att kunna bedöma dessa risker med beaktande av de rådande förhållandena i den miljö där de verkar.

2. Tillsynsmyndigheterna ska särskilt granska och utvärdera att bestämmelserna om följande efterlevs:

- a) Företagsstyrningssystem, inklusive egen risk- och solvensbedömning, enligt kapitel IV avsnitt 2.
- b) Försäkringstekniska avsättningar enligt kapitel VI avsnitt 2.
- c) Kapitalkrav enligt kapitel VI avsnitten 4 och 5.
- d) Placeringsregler enligt kapitel VI avsnitt 6.
- e) Kapitalbasens kvalitet och kvantitet enligt kapitel VI avsnitt 3.
- f) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget använder en fullständig eller partiell intern modell: kontinuerligt uppfyllande av kraven på fullständiga och partiella interna modeller i kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

3. Tillsynsmyndigheterna ska ha inrättat lämpliga kontrollredskap för att kunna påvisa försämringar av den finansiella ställningen för försäkrings- eller återförsäkringsföretag och följa upp insatserna för att åtgärda sådana försämringar.

4. Tillsynsmyndigheterna ska bedöma om försäkrings- och återförsäkringsföretagen har utvecklat tillfredsställande metoder och praxis för att påvisa möjliga händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållandena som skulle kunna påverka den samlade ekonomiska ställningen negativt i de företag som berörs.

Tillsynsmyndigheterna ska bedöma företagets förmåga att stå emot sådana möjliga händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållandena.

5. Tillsynsmyndigheterna ska ha nödvändiga befogenheter för att kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag åtgärdar svagheter eller brister som påvisats i den samlade tillsynsbedömningen.

6. De granskningar, utvärderingar och bedömningar som avses i punkterna 1, 2 och 4 ska genomföras regelbundet.

Tillsynsmyndigheterna ska fastställa en minsta frekvens och omfattning för dessa granskningar, utvärderingar och bedömningar med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet.

Artikel 37

Kapitaltillägg

1. Efter den samlade tillsynsbedömningen får tillsynsmyndigheterna i särskilda fall genom ett motiverat beslut fastställa ett krav på kapitaltillägg för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Denna möjlighet ska endast kunna utnyttjas i följande fall:

- a) Om tillsynsmyndigheten har funnit att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat med standardformeln i överensstämmelse med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2, och
 - i) kravet på att använda en intern modell enligt artikel 119 är olämpligt eller har visat sig ineffektivt, eller
 - ii) en fullständig eller partiell intern modell håller på att utarbetas i enlighet med artikel 119.
- b) Om tillsynsmyndigheten har funnit att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat enligt en fullständig eller partiell intern modell i överensstämmelse med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3, på grund av att vissa kvantifierbara risker inte beaktas i tillräcklig utsträckning och det inte har lyckats att inom skälig tid anpassa modellen så att den bättre ger uttryck för den föreliggande riskprofilen.
- c) Om tillsynsmyndigheten har funnit att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags företagsstyrningssystem avviker väsentligt från de normer som fastställs genom kapitel IV avsnitt 2, att dessa avvikelser medför att företaget inte kan garantera en korrekt identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de risker som det är - eller kan komma att bli - exponerat för och att det är osannolikt att bristerna kan korrigeras inom skälig tid endast genom insats av andra åtgärder.

2. I de fall som anges i punkt 1 a och b ska kapitaltillägget beräknas så att det säkerställs att företaget uppfyller kraven i artikel 101.3.

I de fall som beskrivs under punkt 1 c ska kapitaltillägget vara proportionerligt mot de betydande risker som uppstått på grund av de brister som föranledde tillsynsmyndigheten att besluta om kapitaltillägg.

3. I de fall som anges i punkt 1 b och c ska tillsynsmyndigheten se till att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget vidtar alla ansträngningar för att avhjälpa de risker som ledde till föreläggandet av ett krav på kapitaltillägg.

4. Tillsynsmyndigheten ska granska det krav på kapitaltillägg som avses i punkt 1 minst en gång om året och upphäva det när företaget har avhjälpt de brister som ledde till föreläggandet.

5. Det icke-tillfredsställande solvenskapitalkravet ska ersättas med samma solvenskapitalkrav plus det kapitaltillägg som förelagts.

Utan hinder av punkt 1 ska solvenskapitalkravet inte innefatta det kapitaltillägg som förelagts i enlighet med punkt 1 c för beräkning av den riskmarginal som anges i artikel 77.5.

6. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera de omständigheter under vilka ett krav på kapitaltillägg kan föreläggas och metoderna för beräkningen av ett sådant krav.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 38

Tillsyn över funktioner och verksamheter som omfattas av uppdragsavtal

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 49 ska medlemsstaterna se till att försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår uppdragsavtal beträffande en funktion eller försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet vidtar de åtgärder som krävs för att garantera att följande villkor uppfylls:

- Tjänsteleverantören ska samarbeta med försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillsynsmyndigheter avseende de funktioner eller verksamheter som omfattas av uppdragsavtal.
- Försäkrings- och återförsäkringsföretagen, deras revisorer och tillsynsmyndigheterna ska ha faktisk tillgång till uppgifter som rör de funktioner eller verksamheter som omfattas av uppdragsavtal.
- Tillsynsmyndigheterna ska ha faktiskt tillträde till tjänsteleverantörens lokaler och ska kunna utöva dessa tillträdesrättigheter.

2. Den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad ska tillåta att försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillsynsmyndigheter – själva eller genom personer som de utser för detta ändamål – genomför inspektioner på plats i tjänsteleverantörens lokaler. Försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillsynsmyndighet ska underrätta de relevanta myndigheterna i tjänsteleverantörens medlemsstat innan de genomför inspektionen på plats. Om det gäller en enhet som inte är föremål för tillsyn, ska tillsynsmyndigheten vara relevant myndighet.

Tillsynsmyndigheterna i försäkrings- eller återförsäkringsföretagets medlemsstat får delegera sådana inspektioner på plats till tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad.

Artikel 39

Överlåtelse av försäkringsbestånd

1. Medlemsstaterna ska, på de villkor som föreskrivs i nationell lag, ge försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor inom deras territorier tillstånd att, helt eller delvis, överlåta sådana egna bestånd av försäkringsavtal, som slutits med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster, till ett acceptföretag som är etablerat inom gemenskapen.

Tillstånd till sådan överlåtelse får ges endast om tillsynsmyndigheterna i acceptföretagets hemmedlemsstat intygar att acceptföretaget har tillräcklig medräkningsbar kapitalbas för att täcka det solvenskapitalkrav som anges i artikel 100 första stycket sedan överlåtelsen beaktats.

2. För försäkringsföretag ska punkterna 3–6 gälla.

3. Om en filial avser att, helt eller delvis, överlåta egna bestånd av försäkringsavtal, ska den medlemsstat där filialen är belägen rådfrågas.

4. I de fall som avses i punkterna 1 och 3 ska tillsynsmyndigheterna i det överlåtande försäkringsföretagets hemmedlemsstat ge tillstånd till överlåtelsen efter att ha inhämtat godkännande från myndigheterna i de medlemsstater där kontrakten ingicks, antingen enligt etableringsfriheten eller rätten att tillhandahålla tjänster.

5. Myndigheterna i de medlemsstater som rådfrågas ska, inom tre månader efter det att de mottagit begäran om samråd, lämna sina yttranden eller medgivanden till myndigheterna i det överlåtande försäkringsföretagets hemmedlemsstat.

Om de myndigheter som rådfrågats inte lämnat något svar inom denna tid ska detta tolkas som att de har givit sitt tysta medgivande.

6. En överlåtelse av försäkringsbestånd som tillåts med stöd av punkterna 1–5 ska offentliggöras antingen före eller efter auktorisationen i överensstämmelse med nationell lag i hemmedlemsstaten eller den medlemsstat där risken är belägen eller i medlemsstaten för åtagandet.

Sådana överlåtelser ska automatiskt bli gällande gentemot försäkringstagare, de försäkrade och alla andra för vilka de överlåtna avtalen medför rättigheter eller skyldigheter.

Första och andra styckena i denna punkt ska inte inverka på medlemsstaternas rätt att ge försäkringstagarna möjlighet att säga upp avtal inom en fastställd tid efter en överlåtelse.

KAPITEL IV

Villkor för utövandet av verksamheten

Avsnitt 1

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets ansvar

Artikel 40

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets ansvar

Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretagens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan har det yttersta ansvaret för att varje berört företag följer de lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv.

Avsnitt 2

Företagsstyrningssystem

Artikel 41

Allmänna krav på företagsstyrningen

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla försäkrings- och återförsäkringsföretag har upprättat ett effektivt företagsstyrningssystem som garanterar en sund och ansvarsfull företagsledning.

Systemet ska minst omfatta en tillfredsställande och överblickbar organisationsstruktur med en tydlig ansvarsfördelning med lämplig grad av uppdelning av uppgifterna och ett effektivt system för att säkerställa att information förs vidare. Det ska vara utformat så att det uppfyller kraven i artiklarna 42–49.

Företagsstyrningssystemet ska regelbundet ses över internt.

2. Företagsstyrningssystemet ska stå i proportion till försäkrings- eller återförsäkringsföretagets art, storlek och komplexitet.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska ha utarbetat styrdokument för åtminstone riskhantering, internkontroll, internrevision och, i tillämpliga fall, verksamhet som omfattas av uppdragsavtal. De ska se till att dessa styrdokument efterföljs.

Styrdokumentet ska ses över minst en gång per år. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets förhandsgodkännande ska krävas för styrdokumentet, som ska anpassas när väsentliga förändringar av det berörda systemet eller området inträffar.

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska vidta rimliga åtgärder för att garantera att deras verksamhet bedrivs med kontinuitet och på ett korrekt sätt, inklusive utvecklingen av beredningsplaner. Företaget ska i detta syfte använda lämpliga och proportionella system, resurser och förfaranden.

5. Tillsynsmyndigheterna ska ha tillräckliga medel, metoder och befogenheter för att kontrollera försäkrings- och återförsäkringsföretagens företagsstyrningssystem och för att utvärdera framväxande risker som företagen påvisat och som kan påverka sundheten i deras finansiella situation.

Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att kräva att ett företagsstyrningssystem förbättras och förstärks för att säkerställa att kraven i artiklarna 42–49 efterlevs.

Artikel 42

Lämplighetskrav för personer som leder företagets verksamhet eller utför andra centrala funktioner

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska se till att alla personer som leder företagets verksamhet eller utför andra centrala funktioner vid varje tidpunkt uppfyller följande krav:

- a) Deras kvalifikationer, kunskaper och erfarenheter inom verksamhetsområdet är tillräckliga för att de ska kunna utöva en sund och ansvarsfull företagsledning.
- b) Deras anseende och integritet motsvarar högt ställda krav.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska meddela tillsynsmyndigheten varje förändring av den personkrets som leder verksamheten eller har ansvaret för andra centrala funktioner och därvid att lämna alla uppgifter som är nödvändiga för att man ska kunna bedöma om nytillkomna medlemmar av företagsledningen har den lämplighet som krävs.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska underrätta sina tillsynsmyndigheter om någon av de personer som avses i punkterna 1 och 2 har ersatts på grund av att han eller hon inte längre uppfyller kraven i punkt 1.

Artikel 43

Styrkande av gott anseende

1. När en värdmedlemsstat av sina egna medborgare kräver vandelsintyg eller bevis om att de inte tidigare varit försatta i konkurs, eller både och, ska medlemsstaten, när det gäller medborgare i andra medlemsstater, som tillräckligt bevis godta ett utdrag ur belastningsregistret eller, i avsaknad därav, motsvarande handlingar, utfärdade av en behörig rättslig eller administrativ myndighet i hemmedlemsstaten eller i den medlemsstat där den utländske medborgaren senast har uppehållit sig och som visar att dessa krav är tillgodosedda.

2. Om hemmedlemsstaten eller den medlemsstat där utlåningen senast har uppehållit sig inte utfärdar sådana handlingar som avses i punkt 1, får dessa ersättas av en förklaring under ed – eller, i medlemsstater där inga bestämmelser om edgång finns, av en försäkran – av den utländske medborgaren inför en behörig rättslig eller administrativ myndighet eller, i förekommande fall, inför en notarie i hemmedlemsstaten eller i den medlemsstat där den utländske medborgaren senast har uppehållit sig.

Myndigheten eller notarien ska utfärda ett intyg om edgång eller avgiven försäkran.

Den förklaring som avses i första stycket får, när det gäller ingen tidigare konkurs, också avges inför en behörig näringsorganisation i den berörda medlemsstaten.

3. De handlingar och intyg som avses i punkterna 1 och 2 får vid ingivandet inte vara äldre än tre månader.

4. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter och organisationer som ska ha behörighet att utfärda handlingar som avses i punkterna 1 och 2 och ska genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Varje medlemsstat ska även underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om de myndigheter och organisationer till vilka de i punkterna 1 och 2 nämnda handlingarna ska ges in till stöd för en ansökan om att inom ifrågavarande medlemsstat bedriva sådan verksamhet som avses i artikel 2.

Artikel 44

Riskhantering

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat effektiva riskhanteringssystem som innefattar de strategier, processer och rapporteringsrutiner som är nödvändiga för att på företags- och gruppnivå fortlöpande kunna identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera de risker som de är, eller kan komma att bli, exponerade för och det inbördes beroendet mellan dessa.

Riskhanteringssystemet ska vara effektivt och väl integrerat med försäkrings- eller återförsäkringsföretagets organisationsstruktur och beslutsprocesser, med lämplig hänsyn till vilka personer som faktiskt leder företaget eller innehar andra nyckelpositioner.

2. Riskhanteringssystemet ska avse såväl sådana risker som ska ingå vid beräkningen av solvenskapitalkravet enligt artikel 101.4 som risker som inte, eller endast delvis, ska beaktas vid denna beräkning.

Riskhanteringssystemet ska omfatta minst följande områden:

- Teckning av försäkringar och avsättningar.
- ALM-tekniker ("asset-liability management").
- Placeringar, särskilt i derivatinstrument och liknande åtaganden.

- Hantering av likviditets- och koncentrationsrisker.
- Hantering av operativ risk.
- Återförsäkring och andra riskreduceringstekniker.

Det styrdokument för riskhantering som avses i artikel 41.3 ska innehålla riktlinjer avseende andra stycket leden a–f i denna punkt.

3. I fråga om placeringsrisker ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen styrka att de uppfyller kraven i kapitel VI avsnitt 6.

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska inrätta en riskhanteringsfunktion som ska ges en struktur som underlättar genomförandet av riskhanteringssystemet.

5. För försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder en partiell eller fullständig intern modell som godkänts enligt artiklarna 112 och 113 ska riskhanteringsfunktionen också ansvara för följande:

- Att utforma och genomföra den interna modellen.
- Att testa och validera den interna modellen.
- Att dokumentera den interna modellen, inbegripet senare ändringar av den.
- Att analysera den interna modellens funktion och utarbeta sammanfattande rapporter om resultaten.
- Att underrätta förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet om de resultat den interna modellen presterar, föreslå områden där förbättringar krävs och informera organet om hur insatserna för att avhjälpa tidigare påvisade svagheter fortskrider.

Artikel 45

Egen risk- och solvensbedömning

1. Varje försäkringsföretag och återförsäkringsföretag ska som en del av sitt riskhanteringssystem genomföra en egen risk- och solvensbedömning.

Bedömningen ska minst omfatta följande:

- Det totala solvenskravet med beaktande av företagets specifika riskprofil, godkända risktoleransgränser och affärsstrategi.
- Fortlöpande uppfyllelse av kapitalkraven i kapitel VI avsnitten 4 och 5 och av kraven på försäkringstekniska avsättningar i kapitel VI avsnitt 2.

c) Hur betydande avvikelser är mellan den berörda företagets riskprofil och de antaganden som legat till grund för solvenskravet enligt artikel 101.3 är, beräknat enligt kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2 antingen med standardformeln eller med hjälp av företagets partiella eller fullständiga interna modell i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

2. För tillämpningen av punkt 1 a ska det berörda företaget ha infört processer som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i dess verksamhet, och som gör det möjligt att korrekt kunna påvisa och värdera de risker som det står inför på kort och lång sikt och som det är, eller kan komma att bli, exponerat för. Företaget ska redovisa de metoder det använt i denna bedömning.

3. Om en intern modell används, ska i det fall som avses i punkt 1 c bedömningen även omfatta den omkalibrering som omvandlar interna risktal till det riskmått och den kalibrering som gäller för solvenskapitalkravet.

4. Den egna risk- och solvensbedömningen ska ingå som en integrerad del i affärsstrategin och beaktas konsekvent vid företags strategiska beslut.

5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska genomföra den bedömning som avses i punkt 1 regelbundet och utan dröjsmål när någon väsentlig förändring av deras riskprofil inträffat.

6. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska underrätta tillsynsmyndigheterna om resultaten av varje egen risk- och solvensbedömning som en del av uppgiftslämnandet enligt artikel 35.

7. Den egna risk- och solvensbedömningen ska inte användas för att beräkna kapitalkrav. Solvenskapitalkravet ska endast justeras i enlighet med artiklarna 37, 231-233 och 238.

Artikel 46

Internkontroll

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat ett effektivt system för internkontroll.

Det systemet ska minst omfatta förvaltnings- och redovisningsmetoder, ramar för internkontrollen, lämpliga rapporteringsrutiner på alla nivåer av företaget och en funktion för regelefterlevnad.

2. Funktionen för regelefterlevnad ska bland annat innefatta rådgivning till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i fråga om efterlevnaden av lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv. Den ska också bedöma de möjliga konsekvenserna av förändringar av de rättsliga ramarna för det berörda företagets verksamheter och påvisande och bedömning av risker för bristande regelefterlevnad.

Artikel 47

Internrevision

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska inrätta en effektiv internrevisionsfunktion.

Internrevisionsfunktionen ska också utvärdera hur lämpligt och effektivt systemet för internkontroll är samt andra aspekter av företagsstyrningssystemet.

2. Internrevisionsfunktionen ska verka objektivt och oberoende i förhållande till de operativa funktionerna.

3. Internrevisionsfunktionens resultat och rekommendationer ska rapporteras till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet som ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas med hänsyn till dessa resultat och rekommendationer, och ser till att dessa åtgärder genomförs.

Artikel 48

Aktuariefunktion

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska upprätta en effektiv aktuariefunktion som ska:

- samordna beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna,
- säkerställa lämpligheten av de metoder och de underliggande modeller som används samt av de antaganden som görs vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna,
- bedöma om data som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna är tillräckliga och av den kvalitet som krävs,
- jämföra bästa skattningar med den faktiska utvecklingen,
- informera förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet om graden av tillförlitlighet och lämplighet i beräkningarna av försäkringstekniska avsättningar,
- se över beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna i de fall som anges i artikel 82,
- ytra sig om den övergripande policyn för tecknande av försäkring,
- ytra sig om lämpligheten av de utnyttjade återförsäkringslösningarna, och
- bidra till att det riskhanteringssystem som avses i artikel 44 genomförs effektivt, särskilt när det gäller de riskmodeller som ligger till grund för beräkningen av kapitalkrav enligt kapitel VI avsnitten 4 och 5 och för den bedömning som avses i artikel 45.

2. Aktuariefunktionen ska utövas av personer som har kunskaper i försäkrings- och finansmatematik på en nivå som motiveras av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet, och som kan styrka sina erfarenheter på området enligt tillämpliga krav inom branschen eller andra gällande normer.

Artikel 49

Uppdragsavtal

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår uppdragsavtal beträffande funktioner eller försäkrings- eller återförsäkringsverksamheter behåller det fulla ansvaret för att uppfylla alla sina förpliktelser enligt detta direktiv.

2. Uppdragsavtal får inte ingås beträffande kritiska eller viktiga operativa funktioner eller verksamheter om det leder till något av följande:

- Kvaliteten hos det berörda företagets företagsstyrningssystem försämras väsentligt.
- Den operativa risken ökas i otillbörlig utsträckning.
- Tillsynsmyndigheterna får försämrade möjligheter att kontrollera att företaget uppfyller sina förpliktelser.
- Hinder skapas för att fortlöpande ge försäkringstagarna tillfredsställande service.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska i god tid underätta tillsynsmyndigheterna innan de ingår uppdragsavtal beträffande kritiska eller viktiga funktioner eller verksamheter och också om därpå följande väsentliga förändringar inom dessa funktioner eller verksamheter.

Artikel 50

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera följande:

- Delarna i de system som avses i artiklarna 41, 44, 46 och 47, särskilt de områden som ska tas upp i försäkrings- och återförsäkringsföretagets styrdokument för ALM-tekniker och placeringar enligt artikel 44.2.
- De funktioner som avses i artiklarna 44 och 46-48.
- Kraven i artikel 42 och de företagsfunktioner som berörs av dem.
- Villkor för uppdragsavtal, särskilt till tjänsteleverantörer i tredjeländer.

2. När det är nödvändigt att garantera adekvat samstämmighet vad avser den bedömning som nämns i artikel 45.1 a får kommissionen anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera delarna i den bedömningen.

3. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsnitt 3

Offentliggöranden

Artikel 51

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: innehåll

1. Medlemsstaterna ska, med beaktande av uppgifterna som krävs enligt artikel 35.3 och principerna i artikel 35.4, kräva att varje försäkrings- och återförsäkringsföretag årligen offentliggör en lägesrapport beträffande sin solvenssituation och finansiella ställning.

Rapporten ska innehålla följande, i fullständig form eller genom hänvisning till likvärdig information, både till art och omfattning, som offentliggjorts för att uppfylla andra rättsliga eller administrativa krav:

- En beskrivning av företagets verksamhet och resultat.
- En beskrivning av företagsstyrningssystemet och en bedömning av dess lämplighet med hänsyn till företagets riskprofil.
- En beskrivning där varje riskkategori behandlas separat av riskexponering, riskkoncentration, riskreducering och riskkänslighet.
- En beskrivning, med separat behandling av tillgångar, försäkringstekniska avsättningar och andra skulder, av underlagen och metoderna för deras värdering med förklaring av eventuella större skillnader mellan dessa och dem som tillämpas vid värderingen av dem i den finansiella rapporteringen.
- En beskrivning av dispositionen av egna kapitalet, som minst tar upp följande:
 - Kapitalbasens struktur och belopp samt kvalitet.
 - Beloppen för solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet.
 - Det alternativ för att beräkna solvenskapitalkravet som anges i artikel 304.

- iv) Information som klargör de huvudsakliga skillnaderna mellan de antaganden som legat till grund för standardformeln och de som ligger till grund för den eventuella interna modell som företaget använder vid beräkningen av sitt solvenskapitalkrav.
- v) Storleken av underskridande av minimikapitalkravet eller väsentliga underskridanden av solvenskapitalkravet under rapporteringsperioden, även om dessa förhållanden senare rättats till, samt en förklaring av deras ursprung och följer och en redogörelse för korrigerande åtgärder som vidtagits.

2. Den beskrivning som avses i punkt 1 e i ska innehålla en analys av eventuella väsentliga förändringar som inträffat sedan den föregående rapporteringsperioden och en förklaring av eventuella större skillnader i förhållande till värderingen av sådana delar i den finansiella rapporteringen samt en kort beskrivning av i vilken mån kapital kan överföras.

I den uppgift om solvenskapitalkravet som avses i punkt 1 e ii ska separat anges det belopp som beräknats enligt kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 2 och 3 och eventuellt kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37 eller effekten av de specifika parametrar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska använda i enlighet med artikel 110, med kortfattad uppgift om den berörda tillsynsmyndighetens skäl för sitt krav.

Medlemsstaterna får dock – utan att detta påverkar andra offentliggöranden som är obligatoriska enligt andra rättsliga och administrativa krav – föreskriva att även om solvenskapitalkravet i punkt 1 e ii offentliggörs behöver inte kapitaltillägget, eller effekten av de specifika parametrar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget måste använda i enlighet med artikel 110, offentliggöras separat under en övergångsperiod som löper ut senast den 31 oktober 2017.

Offentliggörandet av solvenskapitalkravet ska i tillämpliga fall åtföljas av en uppgift om att beloppet blir slutgiltigt först efter det att tillsynsmyndigheten gjort sin bedömning.

Artikel 52

Information till och rapporter från Ceiops

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att tillsynsmyndigheterna årligen ska lämna följande uppgifter till Ceiops:

- a) Genomsnittligt kapitaltillägg per företag och fördelningen av det kapitaltillägg som tillsynsmyndigheten ålagt under det föregående året, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet och med separat redovisning avseende
 - i) samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag,
 - ii) livförsäkringsföretag,
 - iii) skadeförsäkringsföretag.

iv) försäkringsföretag som bedriver både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet,

v) återförsäkringsföretag.

b) För var och en av de uppgifter som anges i led a: andelen av kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37.1 a, b och c.

2. Ceiops ska årligen offentliggöra följande uppgifter:

a) Den totala fördelningen av tilläggskapitalet för samtliga medlemsstater, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet och separat redovisat för

i) samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag,

ii) livförsäkringsföretag,

iii) skadeförsäkringsföretag,

iv) försäkringsföretag som bedriver både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet,

v) återförsäkringsföretag.

b) Fördelningen av kapitaltilläggen för varje medlemsstat separat, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet, för samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag i den berörda medlemsstaten.

c) För var och en av de uppgifter som avses i leden a och b, andelen av kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37.1 a, b och c.

3. Ceiops ska överlämna de uppgifter som anges i punkt 2 till Europaparlamentet, rådet och kommissionen tillsammans med en rapport som redogör för graden av samstämmighet mellan tillsynsmyndigheternas tillämpning av krav på kapitaltillägg i de olika medlemsstaterna.

Artikel 53

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: tillämpliga principer

1. Tillsynsmyndigheterna ska tillåta att försäkrings- och återförsäkringsföretag inte offentliggör uppgifter i följande fall:

a) Om ett företags konkurrenter skulle gynnas i otillbörlig grad om uppgifterna offentliggjordes.

b) Om ett företag är ålagt tystnadsplikt eller sekretess genom sina förpliktelser mot försäkringstagarna eller andra relationer med motparter.

2. Om tillsynsmyndigheten har tillåtit att uppgifter inte offentliggörs, ska företagen ange detta i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning med uppgift om skälen till detta.

3. Tillsynsmyndigheterna ska tillåta att försäkrings- och återförsäkringsföretag utnyttjar, eller hänvisar till, offentliggöranden som gjorts för att uppfylla andra rättsliga eller administrativa krav, såvida dessa offentliggöranden till såväl art som omfattning är likvärdiga med den information som krävs enligt artikel 51.

4. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på de uppgifter som avses i artikel 51.1 e.

Artikel 54

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: uppdateringar och frivilliga ytterligare uppgifter

1. Om någon betydande förändring inträffat som i väsentlig grad minskat relevansen hos de uppgifter som offentliggjorts enligt artiklarna 51 och 53, ska försäkrings- och återförsäkringsföretag offentliggöra lämplig information om arten och följderna av denna betydande förändring.

Vid tillämpningen av första stycket ska minst följande anses vara betydande förändringar:

- Det har konstaterats att minimikapitalkravet inte är uppfyllt, och tillsynsmyndigheterna antingen bedömer att företaget inte kommer att kunna överlämna någon realistisk kortsiktig finansiell saneringsplan eller inte erhåller någon sådan plan inom en månad efter det datum då underlåtelsen upptäcktes.
- Ett väsentligt underskridande av solvenskapitalkravet har konstaterats, och tillsynsmyndigheterna har efter två månader efter det datum då underlåtelsen upptäcktes inte erhållit någon realistisk åtgärdsplan.

I fall enligt andra stycket a ska tillsynsmyndigheterna kräva att företaget i fråga omedelbart offentliggör beloppet av underskridandet tillsammans med en förklaring av dess orsaker och följder samt eventuella vidtagna korrigerande åtgärder. Om en kortsiktig finansiell saneringsplan ursprungligen bedömts vara realistisk men avvikelser från minimikapitalkravet ändå inte har korrigerats inom tre månader från det att den konstaterats, ska avvikelserna offentliggöras vid utgången av denna period tillsammans med en förklaring av dess orsaker och följder samt eventuella vidtagna korrigerande åtgärder samt eventuella ytterligare planerade korrigerande åtgärder.

I fall enligt andra stycket b ska tillsynsmyndigheterna kräva att företaget i fråga omedelbart offentliggör beloppet för underskridandet tillsammans med en förklaring av dess orsaker och följder samt eventuella vidtagna korrigerande åtgärder. Om en åtgärdsplan ursprungligen har bedömts vara realistisk men avvikelserna från minimikapitalkravet ändå inte har korrigerats inom sex månader från det att den konstaterats, ska avvikelserna offentliggöras vid utgången av denna period tillsammans med en förklaring av dess orsaker och följder samt eventuella vidtagna korrigerande åtgärder samt eventuella ytterligare planerade korrigerande åtgärder.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får frivilligt offentliggöra varje uppgift eller förklaring som rör deras solvens eller finansiella ställning för vilken offentliggörande inte krävs genom artiklarna 51 och 53 och punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 55

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: styrdokument och godkännande

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat lämpliga system och strukturer för att uppfylla kraven i artiklarna 51 och 53 och artikel 54.1 samt ett styrdokument som säkerställer att alla uppgifter som offentliggörs i enlighet med artiklarna 51, 53 och 54 fortlopande är relevanta.

2. Lägesrapporten ska godkännas av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan och får offentliggöras först efter detta godkännande.

Artikel 56

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera vilka uppgifter som obligatoriskt ska offentliggöras och formerna för detta.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsnitt 4

Kvalificerade innehav

Artikel 57

Förvärv

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla fysiska eller juridiska personer, eller sådana personer i samråd (nedan kallade *tilltänkta förvärvare*), som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, varigenom andelen av rösttalet eller kapitalet kommer att överstiga 20 %, 30 % eller 50 % eller så att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kommer att få ställning av dotterföretag, (tilltänkt förvärv), först skriftligen underrättar tillsynsmyndigheterna för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag i vilket de avser att förvärva eller ytterligare öka ett kvalificerat innehav om

storleken på det tilltänkta innehavet samt lämnar relevanta uppgifter enligt artikel 59.4. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa tröskelvärdet 30 % om de tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel enligt artikel 9.3 a i direktiv 2004/109/EG.

2. Medlemsstaterna ska kräva att varje fysisk eller juridisk person som har fattat ett beslut om att avyttra, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag först skriftligen underrättar tillsynsmyndigheterna i företagets hemmedlemsstat om storleken av den personens innehav efter det avsedda avyttrandet. En sådan person ska även underrätta tillsynsmyndigheten om ett beslut om att minska den personens kvalificerade innehav i sådan mån att dennes andel av röstetalet eller kapitalet skulle understiga 20 %, 30 % eller 50 %, eller så att försäkrings- eller återförsäkringsföretagets ställning som dotterföretag till den personen därigenom skulle upphöra. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa tröskelvärdet 30 % om de tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel enligt artikel 9.3 a i direktiv 2004/109/EG.

Artikel 58

Bedömningsperiod

1. Utan dröjsmål och under alla förhållanden senast två arbetsdagar efter mottagandet av den obligatoriska underrättelsen enligt artikel 57.1 samt efter ett eventuellt därpå följande mottagande av den information som avses i punkt 2, ska tillsynsmyndigheterna för den tilltänkta förvärvaren skriftligen bekräfta mottagandet.

Tillsynsmyndigheterna ska göra bedömningen enligt artikel 59.1 (bedömningen) inom 60 arbetsdagar från och med den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och av alla de handlingar som medlemsstaten kräver ska bifogas underrättelsen i enlighet med förteckningen i artikel 59.4 (bedömningsperioden)

Tillsynsmyndigheterna ska, vid tidpunkten för den skriftliga bekräftelsen, informera den tilltänkta förvärvaren om den dag då bedömningsperioden löper ut.

2. Tillsynsmyndigheterna får under bedömningsperioden vid behov, och inte senare än den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära ytterligare uppgifter som krävs för att slutföra bedömningen. Denna begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Bedömningsperioden ska avbrytas mellan det datum då tillsynsmyndigheterna begär in uppgifter och det datum då svar tas emot från den tilltänkta förvärvaren. Avbrottet får inte överstiga tjugo arbetsdagar. Om tillsynsmyndigheterna därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande av uppgifterna, vilket de själva får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden avbryts.

3. Tillsynsmyndigheterna får förlänga det avbrott som avses i punkt 2 andra stycket till högst trettio arbetsdagar om den tilltänkta förvärvaren är

a) etablerad eller reglerad utanför gemenskapen, eller

b) en fysisk eller juridisk person och inte underställd tillsyn enligt det här direktivet eller rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾, direktiv 2004/39/EG eller direktiv 2006/48/EG.

4. Om tillsynsmyndigheterna efter avslutad bedömning beslutar att motsätta sig det tilltänkta förvärvet, ska de inom två arbetsdagar, och inom bedömningsperioden, skriftligen underrätta den tilltänkta förvärvaren och ange skälen för sitt beslut. Om inget annat föreskrivs i nationell lagstiftning, får en lämplig motivering av beslutet göras tillgänglig för allmänheten på den tilltänkta förvärvarens begäran. Detta får inte hindra en medlemsstat från att ge tillsynsmyndigheten befogenhet att offentliggöra beslutet utan att den tilltänkta förvärvaren begär detta.

5. Om tillsynsmyndigheterna inom bedömningsperioden inte skriftligen motsätter sig det tilltänkta förvärvet, ska förvärvet anses vara godkänt.

6. Tillsynsmyndigheterna får fastställa en maximiperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara genomfört och förlänga den när det är lämpligt.

7. Medlemsstaterna får inte införa strängare krav på underrättelse till och godkännande av tillsynsmyndigheterna av ett direkt eller indirekt förvärv av rösträtter eller kapital än de som föreskrivs i detta direktiv.

8. Kommissionen ska anta genomförandåtgärder som närmare specificerar justeringar av kriterierna i artikel 59.1 för att beakta den framtida utvecklingen och sörja för en enhetlig tillämpning av artiklarna 57–63.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 59

Bedömning

1. Vid bedömningen av underrättelsen enligt artikel 57.1 och av uppgifterna enligt artikel 58.2 ska tillsynsmyndigheterna, för att säkerställa sund och ansvarsfull ledning av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som förvärvet gäller, och med beaktande av den tilltänkta förvärvarens sannolika påverkan på försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, på grundval av samtliga följande kriterier bedöma om den tilltänkta förvärvaren är lämplig och det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt:

a) Den tilltänkta förvärvarens anseende.

⁽¹⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.

- b) Det anseende och de erfarenheter de personer har som kommer att leda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet till följd av det tilltänkta förvärvet.
- c) Den tilltänkta förvärvarens ekonomiska ställning, särskilt när det gäller den typ av verksamhet som bedrivs eller ska bedrivnas i det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som förvärvet gäller.
- d) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kommer att kunna uppfylla och fortsätta att uppfylla stabilitetskraven enligt detta direktiv och, i tillämpliga fall, andra direktiv, främst direktiv 2002/87/EG, särskilt om den grupp som det kommer att bli en del av har en struktur som möjliggör en effektiv tillsyn, ett effektivt informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheterna samt fastställande av fördelningen av ansvaret mellan tillsynsmyndigheterna.
- e) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta, enligt artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (¹), eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.

2. Tillsynsmyndigheterna får motsätta sig det tilltänkta förvärvet endast om det finns rimlig anledning att göra detta enligt kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkta förvärvaren är ofullständiga.

3. Medlemsstaterna får varken införa förhållsvillkor för storleken på förvärvet av aktieägarandel eller tillåta tillsynsmyndigheterna att bedöma det tilltänkta förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.

4. Medlemsstaterna ska se till att en förteckning görs allmänt tillgänglig med de uppgifter som krävs för bedömningen och som måste lämnas till tillsynsmyndigheterna vid den tid för underrättelsen som avses i artikel 57.1. Uppgiftskraven ska vara proportionella och anpassade till den tilltänkta förvärvarens och det tilltänkta förvärvets karaktär. Medlemsstaterna får inte kräva uppgifter som inte är relevanta för bedömningen.

5. Utan hinder av artikel 58.1, 58.2 och 58.3 ska en tillsynsmyndighet, om den har fått underrättelser om två eller flera tilltänkta förvärv eller öknings av kvalificerade innehav i ett och samma försäkrings- eller återförsäkringsföretag, behandla de tilltänkta förvärvarna på ett icke diskriminerande sätt.

(¹) EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

Artikel 60

Förvärv som görs av reglerade finansiella företag

1. Berörda tillsynsmyndigheter ska arbeta i fullständigt samråd med varandra vid bedömningen, om den tilltänkta förvärvaren tillhör någon av följande kategorier:

- a) Ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag enligt artikel 1a.2 i direktiv 85/611/EEG (förvaltningsbolag för fondföretag) som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.
- b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.
- c) En fysisk eller juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

2. Tillsynsmyndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är väsentliga eller relevanta för bedömningen. Härvid ska tillsynsmyndigheterna inbördes på begäran överlämna alla relevanta uppgifter och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Eventuella synpunkter eller reservationer från den tillsynsmyndighet som ansvarar för den tilltänkta förvärvaren ska anges i ett beslut av den tillsynsmyndighet som auktoriserat det försäkringsföretag som förvärvet gäller.

Artikel 61

Försäkrings- och återförsäkringsföretags information till tillsynsmyndigheterna

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska, då de får kännedom därom, underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om sådana förvärv eller avyttringar av innehav i företags kapital som får till följd att dessa innehav överstiger eller understiger något av de gränstal som anges i artiklarna 57 och 58.1–58.7.

Försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska också, minst en gång om året, underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om namnen på aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav samt om storleken på sådana innehav, såsom framgår exempelvis av uppgifter som lämnats vid bolagsstämma med aktieägare och medlemmar eller av uppgifter som redovisats i enlighet med föreskrifter som gäller för börsnoterade företag.

Artikel 62

Kvalificerade innehav: tillsynsmyndigheternas befogenheter

Medlemsstaterna ska, i fall då de personer som avses i artikel 57 utövar sitt inflytande på ett sätt som är ägnat att vara till förfång för en sund och ansvarsfull ledning av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, kräva att tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten för det företag i vilket ett kvalificerat innehav eftersträvas eller utökas vidtar lämpliga åtgärder för att få detta förhållande att upphöra. Sådana åtgärder får bland annat bestå i förelägganden, sanktioner gentemot styrelsen och den verkställande ledningen samt i upphävande av rösträtt som är knuten till de ifrågakvarande aktieägarnas eller medlemmarnas aktier eller andelar.

Motsvarande åtgärder ska vidtas i fråga om fysiska eller juridiska personer som underlåter att lämna sådana underrättelser som avses i artikel 57.

Om ett innehav har förvärvats trots att tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten har motsatt sig förvärvet, ska medlemsstaterna, oavsett de sanktioner som i övrigt vidtas, föreskriva:

1. att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas, eller
2. att avgivna röster får eller ska förklaras ogiltiga.

Artikel 63

Rösträtt

Vid tillämpningen av detta avsnitt ska hänsyn tas till rösträtter enligt artiklarna 9 och 10 i direktiv 2004/109/EG samt villkoren för sammanläggning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet.

Medlemsstaterna ska inte beakta de rösträtter eller andelar som värdepappersföretag eller kreditinstitut kan inneha till följd av garantiverksamhet för finansiella instrument och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande enligt avsnitt A punkt 6 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, förutsatt att dessa rättigheter dels inte utövas eller på annat sätt utnyttjas för att ingripa i emittentens förvaltning, dels avyttras inom ett år efter förvärvet.

Avsnitt 5

Tystnadsplikt, informationsutbyte och främjande av enhetlighet i tillsynen

Artikel 64

Tystnadsplikt

Medlemsstaterna ska föreskriva att samtliga personer som tjänstgör hos eller har tjänstgjort hos tillsynsmyndigheter, liksom revisorer eller experter som är verksamma för dessa myndigheters räkning, ska vara bundna av tystnadsplikt.

Utan att det påverkar fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning, får ingen konfidentiell information som sådana personer erhåller i tjänsten röjas till någon person eller myndighet utom i sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag har försatts i konkurs eller underkastats tvångslikvidation, får dock konfidentiell information, som inte berör tredje part som strävar efter att rädda företaget, röjas vid civilrättsliga eller kommersiella förfaranden.

Artikel 65

Informationsutbyte mellan medlemsstaternas tillsynsmyndigheter

Vad som sägs i artikel 64 ska inte hindra utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter i olika medlemsstater. För sådan information ska tystnadsplikt gälla enligt artikel 64.

Artikel 66

Samarbetsavtal med tredjeland

Medlemsstaterna får ingå samarbetsavtal om utbyte av information med tillsynsmyndigheter i tredjeland eller med myndigheter eller organ i tredjeland enligt definitionen i artikel 68.1 och 68.2 endast om den information som ska lämnas omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i detta avsnitt. Detta utbyte av information ska vara avsett för dessa myndigheters eller organs utförande av sin tillsynsuppgift.

Om den information som ska lämnas av en medlemsstat till ett tredjeland ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den endast lämnas vidare om uttryckligt medgivande ges från tillsynsmyndigheten i den medlemsstaten, och i så fall endast i det syfte för vilket den myndigheten gav sitt medgivande.

Artikel 67

Användning av konfidentiell information

Tillsynsmyndigheter, som erhåller konfidentiell information enligt artiklarna 64 eller 65, får använda den endast i tjänsten och där endast för följande ändamål:

1. För att kontrollera att villkoren för att försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta tillsynen över sådan verksamhet, särskilt med avseende på kontroll av försäkringstekniska avsättningar, solvenskapitalkrav, minimikapitalkrav och företagsstyrningssystem.
2. För att ålägga sanktioner.
3. Vid förvaltningsrättsligt överklagande av beslut som har fattats av tillsynsmyndigheten.
4. Vid domstolsförfarande enligt detta direktiv.

Artikel 68

Informationsutbyte med andra myndigheter

1. Vad som sägs i artiklarna 64 och 67 ska inte utgöra hinder för något av följande:
 - a) Utbyte av information mellan flera tillsynsmyndigheter i samma medlemsstat under utövandet av deras tillsynsfunktion.
 - b) Utbyte av information, under utövandet av deras tillsynsfunktion, mellan tillsynsmyndigheter och någon av följande parter i samma medlemsstat:
 - i) Myndigheter som ansvarar för tillsynen över kreditinstitut och andra finansiella organisationer samt myndigheter med ansvar för tillsyn över finansiella marknader.
 - ii) Organ som har befattning med försäkrings- eller återförsäkringsföretags konkurs eller likvidation eller liknande förfaranden.
 - iii) Personer med ansvar för obligatorisk revision av försäkringsföretags, återförsäkringsföretags och andra finansiella instituts räkenskaper.
 - c) Att till organ som administrerar tvångslikvidationsförfaranden eller garantifonder lämna sådan information som är nödvändig för att dessa ska kunna utföra sina uppdrag.

Sådant informationsutbyte som avses i leden b och c får också ske mellan olika medlemsstater.

Den information som dessa myndigheter, organ och personer tar emot ska omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 64.

2. Artiklarna 64–67 ska inte hindra medlemsstaterna från att tillåta informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheterna och någon av följande parter:
 - a) Myndigheter med ansvar för tillsyn över de organ som har befattning med försäkrings- eller återförsäkringsföretags likvidation, konkurs och liknande förfaranden.
 - b) Myndigheter med ansvar för tillsyn över de personer som ansvarar för lagstadgad tillsyn över dessa företag samt återförsäkringsföretags, kreditinstituts, värdepappersföretags och andra finansiella instituts räkenskaper.
 - c) Oberoende aktuarier för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utövar lagstadgad tillsyn över dessa företag samt de organ som har till uppgift att övervaka dessa aktuarier.

Medlemsstater som tillämpar första stycket ska kräva att minst följande villkor uppfylls:

- a) Informationen ska användas för att genomföra den övervakning eller utöva den lagstadgade tillsyn som anges i första stycket.
- b) Den information som mottas ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 64.
- c) När informationen härrör från en annan medlemsstat, får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från den tillsynsmyndighet från vilka den härrör, och när det är lämpligt endast för de ändamål för vilka myndigheten har givit sitt tillstånd.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter, personer och organ som har tillåtelse att motta information enligt första och andra styckena.

3. Vad som sägs i artiklarna 64–67 ska inte hindra medlemsstaterna från att, i syfte att stärka stabiliteten och integriteten i det finansiella systemet, tillåta utbyte av information mellan tillsynsmyndigheterna och myndigheter eller organ som är ansvariga för att upptäcka och utreda överträdelse av bolagsrättslig lagstiftning.

Medlemsstater som tillämpar första stycket ska kräva att minst följande villkor uppfylls:

- a) Informationen ska vara avsedd att användas för att upptäcka och utreda överträdelse enligt första stycket.
- b) Den information som tas emot ska omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 64.
- c) När informationen härrör från en annan medlemsstat, får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från den tillsynsmyndighet från vilka den härrör, och när det är lämpligt endast för de ändamål för vilka myndigheten har givit sitt tillstånd.

Om en medlemsstats myndigheter eller organ som avses i första stycket utför sin uppgift att upptäcka och utreda överträdelse med hjälp av personer som genom sin särskilda kompetens är utsedda till detta och som inte är anställda inom den offentliga förvaltningen, får möjligheten till det informationsutbyte som avses i första stycket utsträckas till att omfatta dessa personer enligt de villkor som föreskrivs i andra stycket.

För genomförande av andra stycket c ska de myndigheter eller organ som avses i första stycket till de tillsynsmyndigheter från vilka informationen härrör uppge identitet och exakt ansvarsområde för de personer som ska få tillgång till denna.

4. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter, personer och organ som har tillåtelse att motta information enligt punkt 3.

Artikel 69

Utlämnande av uppgifter till den centrala förvaltning som ansvarar för den finansiella lagstiftningen

Vad som sägs i artiklarna 64 och 67 ska inte hindra medlemsstaterna från att, med stöd av bestämmelser i lag, tillåta att viss

information lämnas ut till andra organ inom deras centrala förvaltning som ansvarar för lagstiftning om tillsyn över kreditinstitut, finansiella institut, placerings tjänster och försäkrings- eller återförsäkringsföretag samt till personer som företräder sådana organ.

Sådant utlämnande får ske endast då det är nödvändigt för utövande av stabilitetskontroll. Medlemsstaterna ska dock föreskriva att sådan information som har erhållits med stöd av artiklarna 65 och 68.1, och information som erhållits vid kontroll på plats i enlighet med artikel 32 får röjas endast med uttryckligt samtycke av den tillsynsmyndighet från vilka informationen härrör eller av tillsynsmyndigheten i den medlemsstat i vilken kontrollen på plats utfördes.

Artikel 70

Överföring av uppgifter till centralbanker och andra monetära myndigheter

Utän att det påverkar tillämpningen av detta avsnitt får en tillsynsmyndighet överföra uppgifter till följande för att de ska kunna utföra sina uppgifter:

1. Centralbanker och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter.
2. I förekommande fall till andra offentliga myndigheter med uppgift att utöva tillsyn över betalningssystem.

Sådana myndigheter eller organ får också till tillsynsmyndigheterna vidarebefordra sådana uppgifter som dessa kan behöva enligt artikel 67. Information som tas emot i detta sammanhang ska omfattas av bestämmelserna om tystnadsplikt enligt detta avsnitt.

Artikel 71

Enhetlighet i tillsynen

1. Medlemsstaterna ska se till att en EU-dimension beaktas på ett lämpligt sätt i tillsynsmyndigheternas mandat.

2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vid fullgörandet av sina skyldigheter beaktar enhetligheten när det gäller tillsynsverktyg och tillsynsrutiner vid tillämpningen av de lagar, förordningar och administrativa krav som antagits i enlighet med detta direktiv. För detta ändamål ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna deltar i verksamheten i Ceiops i enlighet med beslut 2009/79/EG och tar vederbörlig hänsyn till Ceiops riktlinjer och rekommendationer i punkt 3 i denna artikel.

3. Ceiops ska, om så krävs, tillhandahålla icke rättsligt bindande riktlinjer och rekommendationer avseende genomförandet av bestämmelserna i detta direktiv och dess genomförandeåtgärder för att förbättra tillsynsmetodernas enhetlighet. Dessutom ska Ceiops regelbundet, dock minst vartannat år, rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om utvecklingen av tillsynens enhetlighet i gemenskapen.

Avsnitt 6

Skyldigheter för revisorer

Artikel 72

Skyldigheter för revisorer

1. Medlemsstaterna ska föreskriva åtminstone att auktoriserade personer i den mening som avses i rådets åttonde direktiv 84/253/EEG av den 10 april 1984 grundat på artikel 54.3 g i fördraget, om godkännande av personer som har ansvar för lagstadgad revision av räkenskaper (¹), som i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag utför en lagstadgad revision som avses i artikel 51 i direktiv 78/660/EEG, artikel 37 i direktiv 83/349/EEG eller artikel 31 i direktiv 85/611/EEG eller något annat uppdrag föreskrivet i lag, är skyldiga att omgående rapportera till tillsynsmyndigheterna alla uppgifter eller beslut rörande detta företag som de har fått kännedom om vid utförandet av sitt uppdrag och som riskerar att få någon av följande konsekvenser:

- a) En påtaglig överträdelse av lagar och andra författningar som reglerar villkoren för auktorisation eller som särskilt reglerar bedrivandet av försäkrings- och återförsäkringsföretags verksamhet.
- b) Negativ påverkan på försäkrings- eller återförsäkringsföretagets fortsatta drift.
- c) Vägran att godkänna räkenskaperna eller framställande av reservationer.
- d) Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet.
- e) Bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet.

De personer som avses i första stycket ska också rapportera alla uppgifter eller beslut som de får kännedom om vid utförandet av sitt i första stycket beskrivna uppdrag, rörande ett företag som genom kontroll har nära förbindelser med det försäkrings- eller återförsäkringsföretag i vilket uppdraget utförs.

2. Det förhållandet att de personer som auktoriserats enligt direktiv 84/253/EEG till tillsynsmyndigheterna i god avsikt röjer sådana uppgifter eller beslut som avses i punkt 1 ska inte utgöra en överträdelse av någon tystnadsplikt föreskriven i avtal, lag eller annan bestämmelse, och ska inte medföra något som helst ansvar för dessa personer.

(¹) EGT L 126, 12.5.1984, s. 20.

KAPITEL V

Verksamhet med både livförsäkring och skadeförsäkring

Artikel 73

Verksamhet med både livförsäkring och skadeförsäkring

1. Försäkringsföretag får inte auktoriseras för att bedriva både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet samtidigt.
2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att:
 - a) Företag som auktoriserats för livförsäkringsverksamhet kan få auktorisation även för skadeförsäkringsverksamhet för sådana risker som anges i del A i bilaga I i klasserna 1 och 2.
 - b) Företag som har auktoriserats endast för sådana risker som anges i del A i bilaga I i klasserna 1 och 2 får auktoriseras för livförsäkringsverksamhet.

Varje verksamhet ska emellertid förvaltas separat i enlighet med artikel 74.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att de företag som avses i punkt 2 för hela sin verksamhet ska följa de redovisningsregler som gäller för livförsäkringsföretag. I avvaktan på samordning i detta avseende får medlemsstaterna även i fråga om regler om likvidation föreskriva att verksamhet som avser sådana risker som anges i del A i bilaga I i klasserna 1 och 2 och som bedrivs av dessa företag ska följa de regler som gäller för livförsäkringsverksamhet.
4. När ett skadeförsäkringsföretag har finansiella, affärsmässiga eller administrativa kopplingar till ett livförsäkringsföretag, ska tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaterna säkerställa att berörda företags redovisning inte förlorar i tydlighet genom avtal mellan företagen eller genom någon åtgärd som skulle kunna påverka fördelningen av kostnader och intäkter.
5. Företag som vid följande tidpunkter samtidigt bedrev både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet som omfattas av detta direktiv får fortsätta att bedriva dessa verksamheter samtidigt, under förutsättning att det för varje verksamhetsform upprättas en särskild förvaltning i enlighet med artikel 74.
 - a) 1 januari 1981 vad gäller företag som har auktoriserats i Grekland.
 - b) 1 januari 1986 vad gäller företag som har auktoriserats i Spanien eller Portugal.
 - c) 1 januari 1995 vad gäller företag som har auktoriserats i Österrike, Finland eller Sverige.
 - d) 1 maj 2004 vad gäller företag som har auktoriserats i Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovakien och Slovenien.
 - e) 1 januari 2007 vad gäller företag som auktoriserats i Bulgarien och Rumänien.
 - f) 15 mars 1979 vad gäller övriga företag.

Hemmedlemsstaten får föreskriva att försäkringsföretag, inom en tidsperiod som bestäms av den medlemsstaten, ska upphöra med sådan samtidigt bedriven livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet som de utövade vid de tidpunkter som anges i första stycket.

Artikel 74

Särskild förvaltning av livförsäkring och skadeförsäkring

1. Den särskilda förvaltning som avses i artikel 73 ska organiseras på sådant sätt att livförsäkringsverksamhet hålls avskild från skadeförsäkringsverksamhet.

Respektive intressen för liv- och skadeförsäkringstagare får inte åsidosättas, och i synnerhet ska avkastningen av livförsäkring komma livförsäkringstagarna till godo på samma sätt som om försäkringsföretaget endast bedrev verksamhet med livförsäkring.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 100 och 128 ska sådana försäkringsföretag som avses i artikel 73.2 och 73.5 beräknas:

- a) Ett teoretiskt minimikapitalkrav för sin livförsäkrings- eller livåterförsäkringsverksamheter, beräknat som om företaget i fråga endast bedrev sådan verksamhet och på grundval av den separata redovisning som avses i punkt 6, och
- b) ett teoretiskt minimikapitalkrav för sin skadeförsäkrings- eller skadeåterförsäkringsverksamheter, beräknat som om företaget i fråga endast bedrev sådan verksamhet och på grundval av den separata redovisning som avses i punkt 6.

3. Försäkringsföretag som avses i artikel 73.2 och 73.5 ska minst täcka följande med ett lika stort belopp bestående av medräkningsbara poster i primärkapitalet:

- a) Det teoretiska minimikapitalkravet för deras liv- och livåterförsäkringsverksamhet.
- b) Det teoretiska minimikapitalkravet för deras skade- och skadeåterförsäkringsverksamhet.

De finansiella minimikrav som avses i första stycket, som hänförs sig till livförsäkringsverksamheten och skadeförsäkringsverksamheten, får inte belasta den andra verksamheten.

4. Så länge de finansiella minimikrav som avses i punkt 3 är uppfyllda får företaget, förutsatt att tillsynsmyndigheten är informerad härom, utnyttja de öppet redovisade medräkningsbara posterna i kapitalbasen som vid tillfället är tillgängliga för den ena eller andra verksamheten för att täcka det solvenskapitalkrav som avses i artikel 100.

5. Tillsynsmyndigheterna ska granska resultaten av både liv- och skadeförsäkringsverksamheten för att se till att kraven i punkterna 1–4 uppfylls.

6. Räkenskaper ska föras som separat utvisar hur resultaten för livförsäkring och skadeförsäkring uppnåtts. Alla intäkter, särskilt premier, inbetalningar från återförsäkrare och avkastning av placeringar, och alla kostnader, särskilt försäkringsersättningar, förstärkning av försäkringstekniska avsättningar, återförsäkringspremier och driftskostnader för försäkringsverksamheten, ska särredovisas med hänsyn till deras ursprung. Poster som hänför sig till båda verksamheterna ska redovisas enligt de fördelningsprinciper som godkänts av tillsynsmyndigheten.

Försäkringsföretagen ska på grundval av sin redovisning utarbeta en särredovisning med specifikation enligt artikel 98.4 av de medräkningsbara poster i primärkapitalet som täcker vart och ett av de teoretiska minimikapitalkrav som avses i punkt 2.

7. Om värdet av de medräkningsbara posterna i primärkapitalet för någon av verksamheterna är otillräckligt för att täcka de finansiella minimikrav som avses i punkt 3 första stycket, ska tillsynsmyndigheterna med avseende på den verksamhetsform det gäller vidta de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv, oavsett resultatet av den andra verksamheten.

Med undantag från bestämmelserna i punkt 3 andra stycket, får bland dessa åtgärder ingå medgivande av överföring av öppet redovisade medräkningsbara poster i primärkapitalet från den ena verksamhetsformen till den andra.

KAPITEL VI

Bestämmelser om värdering av tillgångar och skulder, försäkringstekniska avsättningar, kapitalbas, solvenskapitalkrav, minimikapitalkrav och placeringsregler

Avsnitt 1

Värdering av tillgångar och skulder

Artikel 75

Värdering av tillgångar och skulder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag, om inte annat anges, värderar tillgångar och skulder enligt följande principer:

a) Tillgångar ska värderas till det belopp för vilket de skulle kunna utväxlas i en transaktion mellan kunniga parter som är oberoende av varandra och har ett intresse av att transaktionen genomförs.

b) Skulder ska värderas till det belopp för vilket de skulle kunna överlåtas eller regleras i en transaktion mellan kunniga parter som är oberoende av varandra och har ett intresse av att transaktionen genomförs.

Vid värdering av skulder enligt led b får ingen anpassning göras för att ta hänsyn till försäkrings- eller återförsäkringsföretagets egen kreditvärdighet.

2. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ange vilka metoder och antaganden som ska användas vid värderingen av tillgångar och skulder enligt punkt 1.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsnitt 2

Bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar

Artikel 76

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsföretag bestämmer försäkringstekniska avsättningar i fråga om alla sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser mot försäkrings- och förmånstagare enligt försäkrings- eller återförsäkringsavtal.

2. Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna ska motsvara det aktuella belopp som försäkrings- och återförsäkringsföretag skulle vara tvungna att betala om de omedelbart skulle föra över sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

3. Beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska utnyttja och vara förenlig med information från de finansiella marknaderna och allmänt tillgängliga uppgifter om teckningsrisiker (överensstämmelse med marknaden).

4. De försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas på ett ansvarsfullt, tillförlitligt och objektivt sätt.

5. Med beaktande av principerna i punkterna 2, 3 och 4, och med hänsyn till principerna i artikel 75.1 ska beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna genomföras i enlighet med artiklarna 77–82 och 86.

Artikel 77

Beräkning av försäkringstekniska avsättningar

1. Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna ska vara lika med summan av bästa skattningen och en riskmarginal enligt punkterna 2 och 3.

2. Bästa skattningen ska motsvara det sannolikhetsvägda genomsnittet för de framtida kassaflödena med beaktande av pengarnas tidsvärde (det förväntade nuvärdet av de framtida kassaflödena) med tillämpning av riskfria räntesatser för relevanta durationer.

Beräkningen av bästa skattningen ska bygga på aktuell och trovärdig information och realistiska antaganden och utföras med lämpliga, tillämpliga och relevanta försäkringsmatematiska och statistiska metoder.

Den kassaflödesprognos som används vid beräkningen av bästa skattning ska beakta alla in- och utflöden av likvida medel som krävs för att reglera försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser under deras återstående ansvars- och avvecklingstid.

Bästa skattningen ska beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag. Dessa belopp ska beräknas separat i enlighet med artikel 81.

3. Riskmarginalen ska vara tillräcklig för att säkerställa att värdet av de försäkringstekniska avsättningarna motsvarar det belopp som försäkrings- och återförsäkringsföretag kan förväntas kräva för att ta över och uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna.

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska värdera bästa skattningen och riskmarginalen separat.

Om de framtida kassaflödena i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser kan efterbildas på ett säkert sätt med hjälp av finansiella instrument för vilka ett pålitligt marknadsvärde är tillgängligt, ska värdet av de försäkringstekniska avsättningar som avser dessa framtida kassaflöden fastställas på grundval av marknadsvärdet av dessa finansiella instrument. I sådana fall ska det inte krävas separata beräkningar av bästa skattning och riskmarginal.

5. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag värderar bästa skattning och riskmarginal separat, ska riskmarginalen beräknas genom att bestämma kostnaden för att hålla ett så stort belopp av medräkningsbara kapitalbas som motsvarar solvenskapitalkravet för att kunna täcka försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under deras återstående ansvars- och avvecklingstid.

Den räntesats som används vid fastställandet av kostnaden för att hålla denna medräkningsbara kapitalbas (cost-of-capital-räntesatsen), ska vara densamma för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag och ska ses över regelbundet.

Den cost-of-capital-ränta som tillämpas ska vara lika med den ytterligare ränta, utöver den riskfria räntesatsen, som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle ådra sig genom att hålla ett så stort belopp av medräkningsbara kapitalbas enligt avsnitt 3 som är lika med solvenskapitalkravet, vilket är nödvändigt för att uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under förpliktelseansvars- och avvecklingstid.

Artikel 78

Övriga faktorer som ska beaktas vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna

Utöver vad som sägs i artikel 77 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag beakta följande när de beräknar de försäkringstekniska avsättningarna:

1. Alla kostnader för att uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna.
2. Inflationen, bland annat avseende driftskostnader och försäkringsersättningar.
3. Alla ersättningar till försäkringstagare och ersättningsberättigade, bland annat framtida återbäring, som försäkrings- och återförsäkringsföretag förväntar sig att de kommer att utbetala, oavsett om de är garanterade genom avtal eller ej, såvida ersättningarna inte omfattas av artikel 91.2.

Artikel 79

Värdering av finansiella garantier och avtalade optioner som ingår i försäkrings- och återförsäkringsavtal

Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska försäkrings- och återförsäkringsföretag ta hänsyn till värdet av finansiella garantier och eventuella optioner som erbjuds inom försäkrings- och återförsäkringskontrakt.

Alla antaganden som försäkrings- och återförsäkringsföretag gör beträffande sannolikheten för att försäkringstagarna kommer att utnyttja avtalade optioner, däribland uppehåll i premiebetalningarna och återköp, ska vara realistiska och bygga på aktuell och trovärdig information. Antagandena ska, explicit eller implicit, beakta de konsekvenser som framtida förändringar av finansiella och andra förhållanden kan få för utnyttjandet av sådana optioner.

Artikel 80

Fördelning

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska fördela sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser på homogena riskgrupper, åtminstone efter klasser, när de beräknar sina försäkringstekniska avsättningar.

Artikel 81

Medel som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag

Försäkrings- och återförsäkringsföretags beräkning av belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag ska stå i överensstämmelse med artiklarna 76–80.

Vid beräkningen av de belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen beakta tidsskillnaden mellan återkraven och de direkta utbetalningarna.

Resultatet av denna beräkning ska anpassas för att ta hänsyn till förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang. Denna anpassning ska byggas på en bedömning av sannolikheten för motpartsfallissemang och den genomsnittliga förlust som detta orsakar (förlustandelen vid fallissemang – "loss-given-default, LGD").

Artikel 82

Datakvalitet och tillämpning av approximationer, inklusive individuella beräkningsmetoder, för de försäkringstekniska avsättningarna

Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsföretag har upprättat interna processer och metoder för att säkerställa att de uppgifter som används vid beräkningen av deras försäkringstekniska avsättningar är lämpliga, fullständiga och riktiga.

Om försäkrings- och återförsäkringsföretag, under specifika omständigheter, inte har tillräckliga data av tillfredsställande kvalitet för att kunna tillämpa en tillförlitlig försäkringsmatematisk metod på någon viss grupp eller undergrupp av sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser eller på belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag får lämpliga approximationer, inklusive individuella beräkningsmetoder, användas för beräkning av bästa skattningar.

Artikel 83

Jämförelse med gjorda erfarenheter

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat processer och metoder för att säkerställa att bästa skattningar och de antaganden som dessa bygger på regelbundet jämförs med gjorda erfarenheter.

Om en sådan jämförelse visar på en systematisk avvikelse mellan erfarenheter och ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags beräknade bästa skattningar, ska företaget i fråga göra lämpliga anpassningar av de försäkringsmatematiska metoder som används och/eller av de antaganden som görs.

Artikel 84

Lämpligheten av nivån på de försäkringstekniska avsättningarna

Om tillsynsmyndigheterna begär detta, ska försäkrings- och återförsäkringsföretag visa att nivån på deras försäkringstekniska avsättningar är lämplig samt att de metoder som används är tillämpliga och relevanta och att underliggande statistiska data som används är adekvata.

Artikel 85

Ökning av de försäkringstekniska avsättningarna

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna inte uppfyller kraven i artiklarna 76–83, får tillsynsmyndigheterna kräva att det ska öka dessas belopp så att det motsvarar en nivå som fastställs enligt dessa artiklar.

Artikel 86

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att fastställa följande:

- a) Försäkringsmatematiska och statistiska metoder för att beräkna bästa skattning enligt artikel 77.2.
- b) De riskfria räntesatser för relevanta durationer som ska användas vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2.
- c) De omständigheter under vilka de försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas som en helhet respektive som summa av en bästa skattning och en riskmarginal och de metoder som ska användas då de försäkringstekniska avsättningarna beräknas som en helhet.
- d) De metoder och antaganden som ska användas vid beräkningen av riskmarginalen, däribland bestämningen av det belopp av medräkningsbara kapitalbasmedel som krävs för att säkra försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser och kalibreringen av kapitalkostnadstillägget.
- e) De klasser på vilka försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser ska fördelas för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.
- f) De standarder som ska uppfyllas i fråga om lämpligheten, fullständigheten och riktigheten av data som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna och de specifika omständigheter under vilka det vore lämpligt att använda lämpliga approximationer, inklusive individuella beräkningsmetoder för beräkning av bästa skattningen.

- g) De metoder som ska användas vid beräkningen av den anpassning med hänsyn till risken för motpartsfallissemang som avses i artikel 81 och som är avsedd att täcka förväntade förluster till följd av sådant fallissemang.
- h) I nödvändig utsträckning, förenklade metoder och tekniker för att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna för att se till att de försäkringsmatematiska och statistiska metoder som avses i leden a och d står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de risker som försäkrings- och återförsäkringsföretagen tar på sig, inbegripet captivebolag för försäkring eller återförsäkring.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsnitt 3

Kapitalbas

Underavsnitt 1

Fastställande av kapitalbasmedel

Artikel 87

Kapitalbas

Kapitalbasen ska omfatta summan av primärkapitalet enligt artikel 88 och tilläggskapitalet enligt artikel 89.

Artikel 88

Primärkapital

Primärkapitalet ska bestå av följande poster:

1. Den positiva skillnaden mellan tillgångarna och skulderna, värderad enligt artikel 75 och avsnitt 2.
2. Efterställda skulder.

Den positiva skillnaden som avses i punkt 1 ska minskas med beloppet av värdet på innehav av egna aktier som innehas av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

Artikel 89

Tilläggskapital

1. Tilläggskapitalet ska bestå av poster utöver dem som ingår i primärkapitalet och som krävas in för att täcka förluster.

Tilläggskapitalet får omfatta följande poster, förutsatt att de inte ingår som poster i primärkapitalet:

- a) Ej inbetalt aktiekapital eller garantikapital som inte infordrats.
- b) Bankkreditiv och garantier.
- c) Andra rättsligt bindande åtaganden som gjorts till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

I fråga om ömsesidiga associationer eller liknande företag med uttaxeringsrätt får tilläggskapitalet också omfatta framtida fordringar som associationen kan ha på sina medlemmar efter ett beslut om infordran av ytterligare betalningar från medlemmar under den följande tolvmånadersperioden.

2. När en post i tilläggskapitalet har betalats in eller infordrats ska den behandlas som en tillgång och inte längre ingå bland posterna i tilläggskapitalet.

Artikel 90

Tillsynsmyndighetens godkännande av tilläggskapitalet

1. Tillsynsmyndigheten ska förhandsgodkänna värdet av posterna i tilläggskapitalet som ska beaktas vid fastställandet av kapitalbasen.

2. Det belopp som tillerkänns varje post i tilläggskapitalet ska återspegla postens förlusttäckningsförmåga och bygga på akt samma och realistiska antaganden. När en post i tilläggskapitalet har ett bestämt nominellt värde ska beloppet för denna post vara detta nominella värde, när detta motsvarar postens förlusttäckningsegenskaper.

3. Tillsynsmyndigheterna ska godkänna något av följande:

- a) Ett monetärt belopp för varje post i tilläggskapitalet.
- b) En metod för att fastställa beloppet för varje post i tilläggskapitalet, varvid tillsynsmyndighetens godkännande av belopp som fastställts med denna metod ska ges för en särskilt angiven tidsperiod.

4. För varje post i tilläggskapitalet ska tillsynsmyndigheterna grunda sitt godkännande på en bedömning av följande:

- a) De berörda motparternas status i fråga om förmåga och vilja att betala.
- b) Möjligheterna att återkräva medlen med beaktande av postens rättsliga form och varje villkor som skulle kunna hindra posten från att inbetalas eller infordras.

- c) All information om resultatet av tidigare infordringar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som har gjorts av sådant tilläggskapital, i den utsträckning informationen för att bedöma förväntade resultat av framtida infordringar är tillförlitlig.

Underavsnitt 2

Klassificering av kapitalbasmedel

Artikel 93

Egenskaper och särdrag som beaktas vid nivåindelningen av poster i kapitalbasen

Artikel 91

Överskottsmedel

1. Vinster som inte har gjorts tillgängliga för utdelning till försäkringstagare och andra ersättningsberättigade ska anses som överskottsmedel.
2. Om nationell lagstiftning medger detta ska överskottsmedel inte betraktas som försäkrings- eller återförsäkringskulder i den utsträckning de uppfyller kriterierna i artikel 94.1.

Artikel 92

Genomförandåtgärder

1. Kommissionen ska anta genomförandåtgärder för att närmare ange följande:

- a) Kriterierna för tillsynsmyndigheternas godkännande enligt artikel 90.
- b) Behandlingen av ägarintressen enligt artikel 212.2 tredje stycket, i finansiella institut och kreditinstitut avseende fastställandet av kapitalbasen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

2. De ägarintressen i finansiella institut och kreditinstitut som avses i punkt 1 b ska omfatta följande:

- a) Ägarintressen som försäkrings- och återförsäkringsföretag har i
 - i) kreditinstitut och finansiella institut i den mening som avses i artikel 4.1 och 4.5 i direktiv 2006/48/EG,
 - ii) värdepappersföretag i den mening som avses i artikel 4.1.1 i direktiv 2004/39/EG.
- b) Fordringar med efterställd rätt till betalning och sådana instrument som avses i artiklarna 63 och 64.3 i direktiv 2006/48/EG, som försäkrings- och återförsäkringsföretag innehar i sådana enheter som anges i led a i den här punkten, i vilka de har ett ägarintresse.

1. Posterna i kapitalbasen ska delas upp på tre nivåer. Klassificeringen av dessa poster ska vara beroende av om de är primärkapital eller tilläggskapital och i vilken omfattning de uppfyller följande egenskaper:

- a) Posten är tillgänglig, eller kan införas på begäran, för att i sin helhet förlustabsorbera, såväl i den löpande verksamheten som vid likvidation (permanent tillgänglighet).
- b) Vid likvidation är postens hela belopp tillgängligt för att täcka förluster och posten får inte återbetalas till innehavaren förrän alla andra förpliktelser, däribland försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser gentemot försäkringstagare och ersättningsberättigade enligt försäkrings- och återförsäkringsavtal, har uppfyllts (efterställdhet).

2. Vid bedömningen av i vilken omfattning kapitalbasposterna uppfyller kriterierna i punkt 1 a och b för närvarande och i framtiden, ska man vederbörligen överväga postens varaktighet, särskilt om posten är daterad eller inte. Om en kapitalbaspost är daterad ska postens relativa varaktighet jämfört med varaktigheten för företagets försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser övervägas (tillräcklig varaktighet).

Dessutom ska följande kriterier beaktas:

- a) Om posten är fri från krav på eller incitament till att lösa in det nominella beloppet (frånvaro av incitament att lösa in).
- b) Om posten är fri från obligatoriska fasta kostnader (frånvaro av obligatoriska fasta kostnader).
- c) Om posten är fri från belastningar (frånvaro av belastningar).

Artikel 94

Huvudkriterier för uppdelning på nivåer

1. Poster i primärkapitalet ska klassificeras som tillhörande nivå 1 om de i väsentlig grad har de egenskaper som anges i artikel 93.1 a och b, med beaktande av de kriterier som fastställts i artikel 93.2.

2. Poster i primärkapitalet ska klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har de egenskaper som anges i artikel 93.1 b, med beaktande av de kriterier som fastställts i artikel 93.2.

Poster i tilläggskapitalet ska klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har de egenskaper som anges i artikel 93.1 a och b, med beaktande av de kriterier som anges i artikel 93.2.

3. Varje post i primärkapitalet och i tilläggskapitalet som inte omfattas av punkterna 1 och 2 ska klassificeras som tillhörande nivå 3.

Artikel 95

Klassificering av kapitalbasposter

Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsföretag klassificerar sina kapitalbasposter enligt kriterierna i artikel 94.

I tillämpliga fall ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen referera till den förteckning över kapitalbasposter som avses i artikel 97.1 a.

Om en post i kapitalbasen inte finns upptagen i denna förteckning ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen bedöma och klassificera den i enlighet med första stycket. Sådana klassificeringar ska godkännas av tillsynsmyndigheten.

Artikel 96

Klassificering av kapitalbasposter som är specifika för försäkringsföretag

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 95 och 97.1 a ska vid tillämpningen av detta direktiv följande klassificeringar gälla:

1. Överskottsmedel enligt artikel 91.2 ska klassificeras som tillhörande nivå 1.
2. Bankkreditiv och garantier som förvaras som säkerhet för försäkringsgivares borgenärer av en oberoende förvaltare och är utfärdade av kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2006/48/EG ska klassificeras som tillhörande nivå 2.
3. Varje framtida fordring som fartygsägares ömsesidiga associationer eller liknande företag med uttaxeringsrätt variabla bidrag, vilka endast försäkrar risker inom klasserna 6, 12 och 17 i del A i bilaga I, kan ställa på sina medlemmar efter en infordran av ytterligare bidrag under de kommande tolv månaderna ska klassificeras som tillhörande nivå 2.

I enlighet med artikel 94.2 andra stycket ska eventuella framtida fordringar som ömsesidiga associationer eller liknande företag med variabla bidrag kan ställa på sina medlemmar genom en infordran av ytterligare bidrag inom de närmaste tolv månaderna, och som inte faller under första stycket led 3, klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har de egenskaper som anges i artikel 93.1 a och b, med beaktande av de kriterier som anges i artikel 93.2.

Artikel 97

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att fastställa följande:

- a) En förteckning över kapitalbasposter, inklusive dem som avses i artikel 96, som bedöms uppfylla kriterierna i artikel 94 med en fullständig redovisning för varje post av de egenskaper som har legat till grund för klassificeringen.
- b) De metoder som tillsynsmyndigheterna ska tillämpa vid godkännandeförfarandet för bedömningar och klassificeringar av poster som ingår i de egna medlen och som inte ingår i den förteckning som avses i led a.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

2. Kommissionen ska regelbundet se över och vid behov uppdatera den förteckning som avses i punkt 1 a med hänsyn till marknadsutvecklingen.

Underavsnitt 3

Krav för medräkning av kapitalbasmedel

Artikel 98

Krav och gränsvärden för nivåerna 1, 2 och 3

1. I fråga om efterlevnaden av solvenskapitalkravet ska följande kvantitativa gränsvärden gälla för de medräkningsbara beloppen av posterna på nivå 2 och 3. Dessa gränsvärden ska vara sådana att minst följande villkor uppfylls:

- a) Andelen nivå-1-kapital inom den medräkningsbara kapitalbasen är mer än en tredjedel av dess totala medräkningsbara kapitalbasmedel.
- b) Det medräkningsbara nivå-3-kapitalet är mindre än en tredjedel av de totala medräkningsbara kapitalbasmedlen.

2. När det gäller efterlevnaden av minimikapitalkravet ska kvantitativa gränsvärden gälla för beloppet för de poster i primärkapitalet som är klassificerade som tillhörande nivå 2 och som kan medräknas för att täcka minimikapitalkravet. Dessa gränsvärden ska vara sådana att de minst garanterar att andelen nivå-1-kapital inom den medräkningsbara primärkapitalet är större än hälften av det totala beloppet av det medräkningsbara primärkapitalet.

3. Det medräkningsbara beloppet för de kapitalbasmedel som ska täcka solvenskapitalkravet enligt artikel 100 ska vara lika med summan av beloppen för nivå 1-kapitalet och de medräkningsbara delarna av nivå 2 och nivå 3.

4. Det medräkningsbara belopp av primärkapitalet som ska täcka minimikapitalkravet enligt artikel 128 ska vara lika med summan av beloppet för nivå 1-kapitalet och det medräkningsbara beloppet av de poster i primärkapitalet som klassificerats som tillhörande nivå 2.

Artikel 99

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att fastställa följande:

- a) De kvantitativa gränsvärden som avses i artikel 98.1 och 98.2.
- b) De justeringar som bör göras för att återspegla den bristande möjligheten att överföra de kapitalbasposter som enbart kan användas för att täcka förluster som uppstår från ett särskilt skuldsegment eller från särskilda risker (separata fonder).

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsnitt 4

Solvenskapitalkrav

Underavsnitt 1

Allmänna bestämmelser för solvenskapitalkravet med tillämpning av standardformeln eller en intern modell

Artikel 100

Allmänna bestämmelser

Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen har medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker solvenskapitalkravet.

Solvenskapitalkravet ska beräknas antingen enligt standardformeln i underavsnitt 2 eller med en intern modell enligt underavsnitt 3.

Artikel 101

Beräkning av solvenskapitalkravet

1. Solvenskapitalkravet ska beräknas i enlighet med punkterna 2–5:
2. Solvenskapitalkravet ska beräknas under antagandet att företaget kommer att fortsätta att bedriva sin verksamhet, enligt fortlevnadsprincipen.

3. Solvenskapitalkravet ska kalibreras så att det säkerställs att alla kvantifierbara risker som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är exponerat för beaktas. Det ska täcka pågående verksamhet samt sådana nya åtaganden som förväntas tecknas inom de följande tolv månaderna. Det ska enbart täcka ej förväntade förluster i den pågående verksamheten.

Det ska motsvara värdet av percentilen Value-at-Risk för kapitalbasen hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som motsvarar konfidensnivån 99,5 % för en ettårsperiod.

4. Solvenskapitalkravet ska täcka minst följande risker:

- a) Teckningsrisk vid skadeförsäkring.
- b) Teckningsrisk vid livförsäkring.
- c) Teckningsrisk vid sjukförsäkring.
- d) Marknadsrisk.
- e) Kreditrisk.
- f) Operativ risk.

Den operativa risk som avses i första stycket f ska omfatta rättsliga risker men inte risker till följd av strategiska beslut och renommérisker.

5. Vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen beakta effekterna av riskreduceringstekniker, förutsatt att vederbörlig hänsyn tas till kreditrisken och andra risker i samband med användningen av sådana tekniker vid fastställandet av solvenskapitalkravet.

Artikel 102

Återkommande beräkningar

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska beräkna solvenskapitalkravet minst en gång per år och rapportera resultaten av denna beräkning till tillsynsmyndigheterna.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker det senast rapporterade solvenskapitalkravet.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska fortlöpande övervaka beloppet av de medräkningsbara kapitalbasmedlen och solvenskapitalkravet.

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som låg till grund för det senast rapporterade solvenskapitalkravet, ska företaget i fråga utan dröjsmål beräkna ett nytt solvenskapitalkrav och rapportera detta till tillsynsmyndigheterna.

2. Om det finns grundad anledning att anta att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil förändrats väsentligt sedan dagen för den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet, får tillsynsmyndigheterna kräva att företaget i fråga gör en förnyad beräkning av solvenskapitalkravet.

Underavsnitt 2

Standardformel för solvenskapitalkravet

Artikel 103

Standardformelns struktur

Solvenskapitalkravet, beräknat enligt standardformeln, ska vara lika med summan av följande:

- a) Det primära solvenskapitalkravet enligt artikel 104.
- b) Kapitalkravet för operativ risk enligt artikel 107.
- c) Justeringsbelopp för förlusttäckningskapacitet hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter enligt artikel 108.

Artikel 104

Utformningen av det grundläggande solvenskapitalkravet

1. Det grundläggande solvenskapitalkravet ska omfatta enskilda riskmoduler, aggregerade enligt punkt 1 i bilaga IV.

Minst följande riskmoduler ska ingå:

- a) Teckningsrisk vid skadeförsäkring.
- b) Teckningsrisk vid livförsäkring.
- c) Teckningsrisk vid sjukförsäkring.
- d) Marknadsrisk.
- e) Motpartsrisk.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a, b och c ska försäkrings- eller återförsäkringstransaktionerna tilldelas den teckningsriskmodul som bäst motsvarar de underliggande riskernas tekniska karaktär.

3. Genom tillämpning av korrelationskoefficienterna för aggregeringen av de riskmoduler som avses i punkt 1 och kalibrering av kapitalkraven för varje riskmodul erhålls ett övergripande solvenskapitalkrav som överensstämmer med principerna i artikel 101.

4. Var och en av de riskmoduler som avses i punkt 1 ska kalibreras med hjälp av ett värde för Value-at-Risk med konfidensnivån 99,5 % för en ettårsperiod.

I tillämpliga fall ska diversifieringseffekter beaktas vid utformningen av varje riskmodul.

5. Samma utformning och specifikationer ska användas för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag, såväl i fråga om det primära solvenskapitalkravet som när det gäller förenklade beräkningar enligt artikel 109.

6. Beträffande katastrofrisker får geografiska specifikationer i tillämpliga fall användas vid beräkningen av teckningsriskmoduler i samband med livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring.

7. Förutsatt att tillsynsmyndigheterna ger sitt godkännande får försäkrings- och återförsäkringsföretag när det gäller utformningen av standardformeln ersätta en undergrupp av dess parametrar med parametrar som är specifika för företaget i fråga när de beräknar teckningsriskmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring.

Dessa parametrar ska kalibreras med stöd av interna uppgifter från företaget i fråga eller av uppgifter som är omedelbart relevanta för sådana transaktioner som företaget genomför med användning av standardformler.

När tillsynsmyndigheterna beviljar godkännande ska de kontrollera att de använda uppgifterna är fullständiga, exakta och lämpliga.

Artikel 105

Beräkning av det primära solvenskapitalkravet

1. Det primära solvenskapitalkravet ska beräknas i enlighet med punkterna 2–6:

2. Teckningsriskmodulen för skadeförsäkring ska avspeglarna med skadeförsäkringsförpliktelser i fråga om de risker som täcks och de processer som används under utövandet av verksamheten.

Den ska beakta osäkerheten hos försäkrings- och återförsäkringsföretagens resultat när det gäller de befintliga försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna samt sådana nya åtaganden som förväntas tecknas inom de följande tolv månaderna.

Den ska beräknas, i enlighet med punkt 2 i bilaga IV, som en kombination av kapitalkrav för minst följande undergrupper:

- a) Risken för förlust eller för en negativ förändring av värdet av försäkringsskulden till följd av variationer såväl i tidpunkter, frekvens och svårighetsgrad för de försäkrade händelserna som i tidpunkter och belopp för skadeförsäkringsersättningarna (premie- och reservrisker inom skadeförsäkring).

b) Risken för förlust eller negativ förändring av värdet av försäkringsskulderna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsettningssantagandena i fråga om extrema eller exceptionella händelser (katastrofrisker inom skadeförsäkring).

3. Teckningsriskmodulen för skadeförsäkring ska avspeglariskerna med livförsäkringsförpliktelser i fråga om de risker som täcks och de processer som används under utövandet av verksamheten.

Den ska beräknas enligt punkt 3 i bilaga IV som en kombination av kapitalkrav för minst följande undergrupper:

a) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande dödlighet, om ökad dödlighet leder till att försäkringsskuldernas värde ökar (dödsfallsrisken).

b) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande dödlighet, om minskad dödlighet leder till att försäkringsskuldernas värde ökar (livsfallsrisken).

c) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande invaliditet, insjuknande och tillfrisknande (invaliditets- och sjukrisk).

d) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande driftskostnaderna för försäkrings- och återförsäkringsavtal (driftkostnadsrisk vid livförsäkring).

e) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender beträffande omprövningar av skadelivräntor på grund av ändrade rättsliga förhållanden eller ändrad hälsostatus hos de försäkrade (omprövningsrisk).

f) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer eller ändrad volatilitetsgrad beträffande uppehåll i premiebetalningarna, upphörande, förnyelse och återköp (annulationsrisk).

g) Risken för förlust eller negativ förändring av värdet av försäkringsskulderna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsettningssantagandena i fråga om extrema eller onormala händelser (katastrofrisker inom livförsäkring).

4. Modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring ska ge uttryck för risken vid tecknande av sjukförsäkringsförpliktelser, oberoende av om sjukförsäkring tekniskt sett fungerar på liknande sätt som livförsäkring, till följd av såväl de risker som täcks som de processer som används i verksamheten.

Den ska täcka minst följande risker:

a) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande driftskostnaderna för försäkrings- och återförsäkringsavtal.

b) Risken för förlust eller för en negativ förändring av värdet av försäkringsskulderna till följd av variationer såväl i tidpunkter, frekvens och svårighetsgrad för de försäkrade händelserna som i tidpunkter och belopp för skadeförsäkringsersättningarna vid den tid då de tillhandahålls.

c) Risken för förlust eller negativ förändring av värdet av försäkringsskulderna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsettningssantagandena i fråga om utbrott av större epidemier och onormal ackumulering av risker under sådana extrema förhållanden.

5. Marknadsriskmodulen ska avspeglarisker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av företagets tillgångar och skulder. Den ska korrekt avspeglaristående matchning mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras duration.

Det ska beräknas enligt punkt 4 i bilaga IV som en kombination av kapitalkrav för minst följande undergrupper:

a) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar i de durationsberoende räntesatserna eller deras volatilitet (ränterisk).

b) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna på marknadspriserna för aktier eller dessas volatilitet (aktierkursrisk).

c) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna på marknadspriserna för fastigheter eller dessas volatilitet (fastighetsrisk).

d) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för kreditspreaden över den riskfria räntan (spreadrisk).

e) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna på valutakurserna eller dessas volatilitet (valutarisk).

f) Ytterligare risker för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som härrör antingen från bristande diversifiering av tillgångsportföljen eller stor exponering för fallissemangsriskerna för en enda emittent eller en grupp av emittenter med inbördes anknytning (marknadsriskkoncentrationer).

6. Motpartsrisikmodulen ska ge uttryck för möjligheten av förluster till följd av oväntat fallissemang eller försämrade kreditvärdighet som rör försäkrings- och återförsäkringsföretags motparter och gäldenärer under en följande tolv månadersperiod. Motpartsrisikmodulen ska täcka riskreducerande avtal som återförsäkringsarrangemang, värdepapperiseringar och derivat samt fordringar på förmedlare och varje annan kreditexponering som inte omfattas av undergruppen för spreadrisk. Den ska ta vederbörlig hänsyn till säkerheter eller andra värdepapper som innehas av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller för dess räkning, och de risker som är förknippade därmed.

Motpartsrisikmodulen ska för varje motpart beakta det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets samlade riskexponering för motparten i fråga, oberoende av den rättsliga formen av motpartens avtalsmässiga förpliktelser gentemot företaget.

Artikel 106

Beräkning av undergruppen aktiekursrisk: en mekanism för symmetrisk justering

1. Undergruppen aktiekursrisk som beräknas enligt standardformeln ska innehålla en symmetrisk justering av det kapitalkrav för aktier som används för att täcka risker som uppstår genom nivåändringar i aktiepriserna.

2. Den symmetriska justering som görs av standardkapitalkravet för aktier, kalibrerat enligt artikel 104.4, och som täcker risker som uppstår genom nivåändringar i aktiepriserna ska baseras på en funktion av den nuvarande nivån på ett lämpligt aktieindex och en vägd genomsnittsnivå för detta index. Det vägda genomsnittet ska beräknas under en tillräcklig tidsperiod, som ska vara densamma för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag.

3. Den symmetriska justering som görs av standardkapitalkravet för aktier, och som täcker risker som uppstår genom nivåändringar i aktiepriserna får inte leda till användning av ett kapitalkrav för aktier som understiger eller överstiger standardkapitalkravet för aktier med mer än tio procent.

Artikel 107

Kapitalkrav för operativ risk

1. Kapitalkravet för operativ risk ska avspegla de operativa risker som inte redan beaktats inom de riskmoduler som avses i artikel 104. Kravet ska kalibreras i enlighet med artikel 101.3.

2. I fråga om livförsäkringsavtal där försäkringstagarna står för placeringsrisken ska man vid beräkningen av kapitalkravet för operativ risk ta hänsyn till de årliga driftskostnaderna för dessa försäkringsförpliktelser.

3. I fråga om andra försäkrings- och återförsäkringstransaktioner än de som avses i punkt 2 ska man vid beräkningen av kapitalkravet för operativ risk ta hänsyn till transaktionernas volym, uttryckt i premieintäkter och försäkringstekniska avsättningar för dessa försäkrings- och återförsäkringstransaktioner. I sådana fall ska kapitalkravet för operativ risk inte överstiga 30 % av det primära solvenskapitalkravet för försäkrings- och återförsäkringsriskerna.

Artikel 108

Justering för förlusttäckningskapacitet hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter

Den justering som avses i artikel 103 c för förlusttäckningskapacitet hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter ska visa den möjliga kompensationen för oförutsedda förluster genom en samtidig minskning av försäkringstekniska avsättningar eller uppskjutna skatter eller en kombination av båda.

Denna justering ska ta hänsyn till den riskreducerande effekt som kan erhållas genom framtida diskretionära förmåner i försäkringsavtal i den utsträckning som försäkrings- och återförsäkringsföretagen kan visa att en minskning av förmåner kan användas för att täcka oförutsedda förluster då dessa uppstår. Den riskreducering som kan uppnås genom framtida diskretionära förmåner får inte vara större än summan av de försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter som avser dessa framtida förmåner.

Vid tillämpningen av andra stycket ska värdet av framtida diskretionära förmåner under ogynnsamma omständigheter jämföras med dessa förmånens värde enligt de underliggande antagandena för beräkningen av bästa skattning.

Artikel 109

Förenklingar av standardformeln

Försäkrings- och återförsäkringsföretag får använda en förenklad beräkning för en specifik riskmodul eller undergrupp av en riskmodul, om det är motiverat med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten av de risker de står inför och det vore oproportionerligt att kräva att alla försäkrings- och återförsäkringsföretag ska tillämpa standardberäkningen.

Förenklade beräkningar ska kalibreras i enlighet med artikel 101.3.

Artikel 110

Betydande avvikelser från de antaganden som ligger till grund för beräkning enligt standardformeln

När det är olämpligt att beräkna solvenskapitalkravet i enlighet med standardformeln i underavsnitt 2, eftersom det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen enligt standardformeln, får tillsynsmyndigheterna, genom ett motiverat beslut, kräva att det berörda företaget ersätter en undergrupp av de parametrar som används i beräkningen enligt standardformeln med parametrar som är specifika för det företaget, när det beräknar tekningsriskmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring i enlighet med artikel 104.7. Dessa specifika parametrar ska beräknas på ett sådant sätt att företaget följer bestämmelserna i artikel 101.3.

Artikel 111

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen ska för att säkerställa likabehandling av alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som beräknar solvenskapitalkravet på grundval av standardformeln eller för att ta hänsyn till utvecklingen på marknaden, anta följande genomförandeåtgärder:

- a) En standardformel i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 101 och 103-109.
- b) Undergrupper som är nödvändiga eller som mer exakt täcker de risker som omfattas av riskmoduler enligt artikel 104 och följande uppdateringar.
- c) Metoder, antaganden och standardparametrar som ska tillämpas vid beräkningen av var och en av de riskmoduler eller undergrupper inom ramen för det primära solvenskapitalkravet som fastställs genom artiklarna 104, 105 och 304, mekanismen för symmetrisk justering och den lämpliga tidsperioden, uttryckt i månader, i enlighet med artikel 106 samt den lämpliga metoden för att integrera metoden i artikel 304 i samband med solvenskapitalkravet beräknat i enlighet med standardformeln.
- d) Korrelationsparametrarna, om nödvändigt inklusive parametrarna i bilaga IV samt rutinerna för att uppdatera dessa parametrar.
- e) För försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder riskreduceringstekniker: metoder och antaganden som ska användas vid bedömningen av förändringar av berörda företags riskprofil och vid justeringar av beräkningen av solvenskapitalkravet.
- f) Kvalitativa kriterier som de riskreduceringstekniker som avses i led e ska uppfylla för att säkerställa att respektive risk faktiskt har överförts till tredje part.

- g) Metoder och parametrar för bedömningen av kapitalkravet för operativ risk enligt artikel 107, inklusive den procentsats som avses i artikel 107.3.
- h) De metoder och justeringar som ska användas för att åter spegla försäkrings- och återförsäkringsföretagets minskade möjligheter till riskdiversifiering i samband med separerade fonder.
- i) Den metod som ska användas vid beräkningen av justeringsbeloppet för förlustreducering genom försäkringstekniska avsättningar eller uppskjutna skatter enligt artikel 108.
- j) Deluppsättningen av standardparametrar inom tekningsriskmodulerna för skade-, liv- och sjukförsäkring som kan ersättas av företagsspecifika parametrar enligt artikel 104.7.
- k) Standardiserade metoder som försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska använda för att beräkna de företagsspecifika parametrar som avses i led j och kriterier i fråga om de använda uppgifternas fullständighet, exakthet och tillämplighet som ska uppfyllas innan tillsynsmyndigheterna kan ge sitt godkännande.
- l) De förenklade beräkningarna för specifika riskmoduler och undergrupper av riskmoduler samt de kriterier som det ska krävas att försäkrings- och återförsäkringsföretag, inklusive captivebolag för försäkring eller återförsäkring, uppfyller för att de ska vara berättigade enligt artikel 109 att använda någon av dessa förenklade beräkningar.
- m) Det angreppssätt som ska användas för anknutna företag i den mening som avses i artikel 212 vid beräkningen av solvenskapitalkravet, särskilt beräkningen av undergruppen aktierisk enligt artikel 105.5, med beaktande av den förmodat minskade volatiliteten för värdet på dessa anknutna företag på grund av dessa investerings strategiska natur och det inflytande som företaget med ägarintresse har över dessa anknutna företag.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

2. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att fastställa kvantitativa gränser och kriterier för tillgångars medräkningsbarhet i syfte att bemöta risker som inte täcks i tillräcklig utsträckning av en undergrupp till en riskmodul. Dessa genomförandeåtgärder ska tillämpas på de tillgångar som täcker de försäkringstekniska avsättningarna med undantag av tillgångar som innehåller med avseende på livförsäkringsavtal för vilka försäkringstagnarna står för placeringsrisken. Dessa åtgärder ska ses över av kommissionen i ljuset av utvecklingen av standardformeln och på finansmarknaderna.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Underavsnitt 3

Solvenskapitalkrav Fullständiga och partiella interna modeller

Artikel 112

Allmänna bestämmelser för godkännande av fullständiga och partiella interna modeller

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag får beräkna solvenskapitalkravet med hjälp av en fullständig eller partiell intern modell som godkänts av tillsynsmyndigheterna.
2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får använda partiella interna modeller för beräkningen av en eller flera av följande:
 - a) En eller flera riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler som ingår i det primära solvenskapitalet enligt artiklarna 104 och 105.
 - b) Kapitalkravet för operativ risk som fastställs i artikel 107.
 - c) Det justeringsbelopp som avses i artikel 108.

Partiell modellkonstruktion får dessutom tillämpas på hela verksamheten i försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller endast på en eller flera större affärsenheter.

3. Tillsammans med varje ansökan om godkännande ska försäkrings- och återförsäkringsföretag åtminstone överlämna handlingar som styrker att den interna modellen uppfyller kraven i artiklarna 120–125.

Om ansökningen om godkännande avser en partiell intern modell ska kraven i artiklarna 120–125 anpassas med hänsyn till det begränsade tillämpningsområdet för modellen.

4. Tillsynsmyndigheterna ska besluta om ansökningen inom sex månader från det att den fullständiga ansökningen mottogs.
5. Tillsynsmyndigheterna ska ge sitt godkännande endast om de har förvisat sig om att försäkrings- eller återförsäkringsföretagets system för att identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera risker är lämpliga och särskilt att den interna modellen uppfyller kraven i punkt 3.
6. I varje beslut av tillsynsmyndigheterna om avslag på en ansökan om användning av en intern modell ska skälen till avslaget anges.

7. Efter det att tillsynsmyndigheterna givit dem sitt godkännande för att tillämpa en intern modell får försäkrings- och återförsäkringsföretag genom ett motiverat beslut åläggas att till tillsynsmyndigheterna överlämna en skattning av solvenskapitalkravet som utarbetats i enlighet med standardformeln så som anges i underavsnitt 2.

Artikel 113

Särskilda bestämmelser för godkännande av partiella interna modeller

1. I fråga om partiella interna modeller ska tillsynsmyndigheterna ge sitt godkännande endast om modellen uppfyller kraven i artikel 112 och följande ytterligare villkor:
 - a) Företaget har vederbörligen motiverat begränsningen av tillämpningsområdet för modellen.
 - b) Det solvenskapitalkrav som erhålls med modellen motsvarar bättre företagets riskprofil och överensstämmer i synnerhet i högre grad med principerna i underavsnitt 1.
 - c) Utformningen av modellen är förenlig med principerna i underavsnitt 1, vilket innebär att den partiella interna modellen kan integreras fullständigt med standardformeln för solvenskapitalkravet.
2. Under sin bedömning av en ansökan om användning av en partiell intern modell som endast avser vissa undergrupper av en specifik riskmodul, vissa affärsenheter inom ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med avseende på en specifik riskmodul eller delar av båda dessa områden får tillsynsmyndigheterna kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i fråga ska överlämna en realistisk övergångsplan för att utvidga tillämpningsområdet för modellen.

I denna övergångsplan ska det anges på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget planerar att utvidga tillämpningsområdet till andra undergrupper eller affärsenheter för att se till att modellen omfattar en övervägande del av dess försäkringstransaktioner som berörs av den specifika riskmodulen.

Artikel 114

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att närmare fastställa följande:

1. Förfarandet för godkännande av interna modeller.

2. Anpassningar av de standarder som anges i artiklarna 120–125 för att ta hänsyn till det begränsade tillämpningsområdet som avses i ansökningar om tillämpning av partiella interna modeller.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 115

Styrdokument för ändringar av fullständiga och partiella interna modeller

Som ett led i det inledande godkännandeförfarandet för en intern modell ska tillsynsmyndigheterna godkänna styrdokumentet för ändring av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets modell. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen får ändra sin interna modell i enlighet med dessa styrdokument.

Dessa ska innehålla en specifikation av mindre och större ändringar av de interna modellerna.

För större ändringar av de interna modellerna och ändringar av styrdokumentet ska förhandsgodkännande av tillsynsmyndigheterna alltid krävas enligt artikel 112.

För mindre ändringar av en intern modell ska däremot inget förhandsgodkännande av tillsynsmyndigheten krävas, förutsatt att de har utarbetats i enlighet med styrdokumentet.

Artikel 116

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganens ansvarsområden

Försäkrings- och återförsäkringsföretagens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan ska godkänna ansökningar till tillsynsmyndigheterna om godkännande av den interna modellen som avses i artikel 112 och av därpå följande större ändringar av modellen.

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet ska ansvara för att det upprättas system som säkerställer att den interna modellen fortlöpande fungerar korrekt.

Artikel 117

Återgång till standardformeln

Efter att ha beviljats godkännande i enlighet med artikel 112 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag inte återgå till att beräkna hela eller delar av solvenskapitalkravet enligt standardformeln i underavsnitt 2, utom under vederbörligen motiverade omständigheter och förutsatt att tillsynsmyndigheterna har givit sitt godkännande.

Artikel 118

Brister i tillämpningen av en intern modell

1. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, efter att ha fått tillsynsmyndigheternas godkännande att använda en intern modell, inte längre uppfyller kraven i artiklarna 120–125 ska de utan dröjsmål antingen förelägga tillsynsmyndigheterna en plan för att på nytt uppnå överensstämmelse inom skäligen tid eller visa att effekterna av den bristande överensstämmelsen är oväsentliga.

2. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag inte genomför den plan som avses i punkt 1, får tillsynsmyndigheterna kräva att det ska återgå till att beräkna solvenskapitalkravet enligt standardformeln, så som anges i underavsnitt 2.

Artikel 119

Väsentliga avvikelser från de antaganden som ligger till grund för beräkning enligt standardformeln

När det är olämpligt att beräkna solvenskapitalkravet i enlighet med standardformeln i underavsnitt 2, eftersom det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen enligt standardformeln, får tillsynsmyndigheterna, genom ett motiverat beslut, kräva att det berörda företaget använder en intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet eller relevanta riskmoduler som ingår i det.

Artikel 120

Användningskrav

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska visa att deras interna modeller används i stor utsträckning och har en viktig uppgift att fylla när det gäller deras företagsstyrningssystem enligt artiklarna 41–50, och särskilt

- deras riskhanteringsystem enligt artikel 44 och beslutsprocesser,
- deras processer för bedömning och allokering i fråga om ekonomi och solvenskrav, däribland den bedömning som avses i artikel 45.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska dessutom visa att frekvensen av deras beräkningar av solvenskapitalkravet med hjälp av den interna modellen står i proportion till frekvensen av deras användning av den interna modellen för de andra syften som anges i första stycket.

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet ska ansvara för att säkerställa att utformningen och användningen av den interna modellen fortlöpande är ändamålsenliga och ger tillfredsställande uttryck för riskprofilerna hos de berörda försäkrings- och återförsäkringsföretagen.

Artikel 121

Statistiska kvalitetsnormer

1. Den interna modellen, och särskilt den beräkning av prognostiserad sannolikhetsfördelning som den bygger på, ska uppfylla kriterierna i punkterna 2–9:

2. De metoder som används för att beräkna den prognostiserade sannolikhetsfördelningen ska bygga på lämpliga, tillämpliga och relevanta försäkringsmatematiska och statistiska tekniker och vara förenliga med de metoder som används för att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna.

De metoder som används för att beräkna den prognostiserade sannolikhetsfördelningen ska bygga på trovärdiga aktuella uppgifter och realistiska antaganden.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska för tillsynsmyndigheterna kunna motivera de antaganden som ligger till grund för deras respektive interna modeller.

3. De uppgifter som används för den interna modellen ska vara korrekta, fullständiga och lämpliga.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska uppdatera de uppgiftssammansättningar som används vid beräkningen av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen minst en gång per år.

4. Det ska inte föreskrivas att någon viss metod ska användas vid beräkningen av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen.

Oberoende av vilken beräkningsmetod som väljs ska den interna modellens förmåga att rangordna risker vara tillräcklig för att garantera att den används i stor utsträckning och har en viktig uppgift att fylla inom försäkrings- och återförsäkringsföretagens företagsstyrningssystem, särskilt i fråga om deras riskhanteringssystem och beslutsprocesser enligt artikel 120.

Den interna modellen ska täcka alla betydande risker som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag är exponerat för. Interna modeller ska täcka åtminstone de risker som anges i artikel 101.4.

5. I fråga om diversifieringseffekter får försäkrings- och återförsäkringsföretagen inom sina interna modeller beakta inbördes beroenden inom och mellan riskkategorier, förutsatt att tillsynsmyndigheterna är övertygade om att de system som används för att mäta dessa diversifieringseffekter är ändamålsenliga.

6. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får i sina interna modeller fullt ut beakta effekterna av riskreduceringstekniker, förutsatt att kreditrisken och andra risker som är förenade med riskreduceringstekniker kommer till korrekt uttryck i dessa modeller.

7. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska i sina interna modeller noggrant bedöma särskilda väsentliga risker som är förenade med finansiella garantier och avtalsenliga valmöjligheter. De ska också bedöma de risker som är förenade med valmöjligheter, såväl försäkringstagarnas som deras egna. I detta syfte ska de beakta de konsekvenser som framtida förändringar av finansiella och andra förhållanden kan få för utövandet av sådana valmöjligheter.

8. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen får i sina interna modeller beakta framtida åtgärder som de har skäligen anledning att förvänta sig att företagsledningen kommer att vidta under specifika omständigheter.

I det fall som avses i första stycket ska det berörda företaget ta hänsyn till den tid som krävs för att genomföra sådana åtgärder.

9. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska i sina interna modeller beakta alla ersättningar till försäkrings- och förmånstagare som de förväntar sig att utbetala, oavsett om dessa är garanterade genom avtal eller ej.

Artikel 122

Kalibreringsnormer

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får använda en annan tidsperiod eller ett annat riskmått än vad som anges i artikel 101.3 vid utarbetandet av sina interna modeller, förutsatt att dessa företag kan använda resultaten av sina respektive interna modeller för att beräkna solvenskapitalkrav på ett sätt som ger försäkrings- och förmånstagare en skyddsnivå som är likvärdig med den som anges i artikel 101.

2. När så är möjligt ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen härleda solvenskapitalkravet direkt från den prognostiserade sannolikhetsfördelning som genererats av deras respektive interna modeller och använda det värde för Value-at-Risk som anges i artikel 101.3.

3. Om försäkrings- och återförsäkringsföretagen inte kan härleda solvenskapitalkravet direkt från den prognostiserade sannolikhetsfördelning som genererats av deras respektive interna modeller får tillsynsmyndigheterna medge att approximationer används vid beräkningen av solvenskapitalkravet, förutsatt att företagen kan styrka för tillsynsmyndigheterna att försäkrings- och förmånstagare ges en skyddsnivå som är likvärdig med den som anges i artikel 101.

4. Tillsynsmyndigheterna får kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen tillämpar sina respektive interna modeller på relevanta referensportföljer med antaganden som bygger på externa, inte interna, uppgifter för att verifiera kalibreringen av den interna modellen och kontrollera att dess specifikation överensstämmer med allmänt accepterad marknadspraxis.

Artikel 123

Resultatanalys

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska minst en gång per år se över orsakerna och källorna till de vinster och förluster som gjorts inom varje affärsenhet.

De ska visa hur den kategorisering av riskerna som valts för den interna modellen förklarar orsakerna och källorna till vinsterna och förlusterna. Riskkategoriseringen och härledningen av vinsterna och förlusterna ska stå i proportion till varje försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil.

Artikel 124

Valideringsnormer

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska regelbundet validera de interna modellerna och därvid även övervaka hur de fungerar, kontrollera att modellspecifikationen fortlöpande är lämplig och testa resultaten mot de faktiska utfallen.

Modellvalideringsprocessen ska innefatta en effektiv statistisk process för validering av den interna modellen med vars hjälp försäkrings- och återförsäkringsföretagen kan styrka för sina tillsynsmyndigheter att de kapitalkrav som erhålls med modellen är lämpliga.

Den statistiska metod som används ska omfatta testning av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen jämförd inte bara med de inregistrerade förlusterna utan också med alla betydande nya uppgifter och upplysningar som rör dem.

Modellvalideringsprocessen ska innefatta en analys av den interna modellens stabilitet, särskilt testning av hur känsliga de resultat den ger är för förändringar av de centrala underliggande antagandena. Den ska också omfatta en bedömning av exaktheten, fullständigheten och lämpligheten hos de uppgifter som används för den interna modellen.

Artikel 125

Dokumentationsnormer

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska dokumentera utformningen av sina interna modeller och närmare uppgifter om dessas funktion.

Dokumentationen ska styrka överensstämmelsen med artiklarna 120–124.

Dokumentationen ska ge en detaljerad översikt över den teori, de antaganden och den matematiska och empiriska grund som lett fram till den interna modellens utformning.

Eventuella omständigheter under vilka den interna modellen inte fungerar effektivt ska redovisas i dokumentationen.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska dokumentera varje mer betydande förändring av sina interna modeller enligt artikel 115.

Artikel 126

Externa modeller och uppgifter

Att modeller eller uppgifter som erhållits från tredje part använts ska inte anses vara skäl för undantag från något av de krav på interna modeller som anges i artiklarna 120–125.

Artikel 127

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder avseende artiklarna 120–126 i syfte att säkerställa en harmonisering av formerna för användningen av interna modeller inom hela gemenskapen och för att ytterligare förbättra bedömningen av riskprofil och ledning när det gäller försäkrings och återförsäkringsföretagens verksamheter.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsnitt 5

Minimikapitalkrav

Artikel 128

Allmänna bestämmelser

Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen innehar medräkningsbart primärkapital som täcker minimikapitalkravet.

Artikel 129

Beräkning av minimikapitalkravet

1. Minimikapitalkravet ska beräknas enligt följande principer:

- a) Det ska beräknas på ett klart och enkelt sätt och på ett sådant sätt som gör det möjligt att kontrollera beräkningen.
- b) Det ska motsvara medräkningsbart primärkapital till ett belopp under vilket försäkrings- och förmånstagare skulle exponeras för en oacceptabel grad av risk om det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tilläts fortsätta sin verksamhet.

- c) Den linjära funktion som anges i punkt 2, vilken används för att beräkna minimikapitalkravet, ska kalibreras till ett värde för value-at-risk med ett konfidensintervall på 85 % för en ettårsperiod.
- d) Det får under inga omständigheter underskrida
- i) 2 200 000 EUR för skadeförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag, utom i de fall alla eller vissa av de risker som ingår i klasserna 10–15 under del A i bilaga 1 täcks, varvid det inte får underskrida 3 200 000 EUR,
- ii) 3 200 000 EUR för livförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag,
- iii) 3 200 000 EUR för återförsäkringsföretag, utom i fråga om captivebolag för återförsäkring, varvid minimikapitalkravet inte får underskrida 1 000 000 EUR,
- iv) summan av de belopp som anges i leden i och ii för försäkringsföretag som avses i artikel 73.5.

2. Om inte annat följer av punkt 3 ska minimikapitalkravet beräknas som en linjär funktion av en uppsättning eller deluppställning av följande variabler: företagets försäkringstekniska avsättningar, tecknade premier, risksumma, uppskjutna skatter och administrativa omkostnader. De använda variablerna ska mätas utan efter avdrag för återförsäkring.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 d får minimikapitalkravet inte underskrida 25 % och inte överskrida 45 % av företagets solvenskapitalkrav, beräknat i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2 eller 3 inklusive kapitaltillägg som åläggs i enlighet med artikel 37.

Medlemsstaterna ska tillåta att deras tillsynsmyndigheter under en tidsperiod som löper ut senast den 31 oktober 2014 kräver att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska tillämpa de procent-satser som anges i första stycket endast på ett företags solvenskapitalkrav beräknat i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2.

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska beräkna minimikapitalkravet minst en gång per kvartal och rapportera resultaten av denna beräkning till tillsynsmyndigheterna.

Om ett företags minimikapitalkrav fastslås genom något av de gränsvärden som anges i punkt 3 ska företaget tillhandahålla tillsynsmyndigheten uppgifter som gör det möjligt att klart förstå skälen till detta.

5. Kommissionen ska senast den 31 oktober 2017 till Europaparlamentet och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén som inrättats genom kommissionens beslut 2004/9/EG⁽¹⁾ överlämna en rapport om de bestämmelser och den praxis som medlemsstaterna respektive tillsynsmyndigheterna antagit enligt punkterna 1-4.

Den rapporten ska särskilt ta upp användningen av minimi- och maximivärden i punkt 3 och de eventuella problem som tillsynsmyndigheterna eller företagen har haft vid tillämpningen av denna artikel.

Artikel 130

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att närmare precisera den beräkning av minimikapitalkravet som avses i artiklarna 128 och 129.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 131

Övergångsbestämmelser för uppfyllelsen av minimikapitalkravet

Genom undantag från artiklarna 139 och 144 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag som uppfyller kravet på föreskriven solvensmarginal i artikel 28 i direktiv 2002/83/EG, artikel 16a i direktiv 73/239/EEG eller artiklarna 37, 38 eller 39 i direktiv 2005/68/EG av den 31 oktober 2012, men som inte innehar tillräckligt medräkningsbart primärkapital för att täcka minimikapitalkravet, uppfylla kravet i artikel 128 senast den 31 oktober 2013.

Om företaget i fråga inte kan uppfylla kravet i artikel 128 inom den tidsfrist som anges i första stycket ska dess koncession återkallas enligt de tillämpliga förfaranden som föreskrivs i nationell lagstiftning.

Avsnitt 6

Placeringar

Artikel 132

Aktsamhetsprincipen

1. Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsföretagen investerar alla sina tillgångar enligt den aktsamhetsprincip som närmare redovisas i punkterna 2, 3 och 4.

⁽¹⁾ EUT L 3, 7.1.2004, s. 34.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska beträffande hela sina portföljer av tillgångar investera endast i tillgångar och instrument vars risker de kan identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera, och på lämpligt sätt beakta i bedömningen sina övergripande solvensbehov, i enlighet med artikel 45.1 andra stycket a.

Alla tillgångar, och särskilt de som täcker minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet, ska investeras på ett sätt som garanterar säkerhet, kvalitet, likviditet och lönsamhet för portföljen som helhet. Dessutom ska dessa tillgångars lokalisering vara sådan att deras åtkomst garanteras.

Tillgångar som innehas för att täcka försäkringstekniska avsättningar ska även investeras på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till försäkrings- och återförsäkringskulderens art och duration. Dessa tillgångar ska investeras i alla försäkrings- och förmånstagares bästa intresse, med hänsyn till eventuella deklarerade mål för placeringarna.

I händelse av intressekonflikter ska försäkringsföretagen, eller de enheter som förvaltar deras tillgångsportföljer, se till att placeringarna görs i försäkrings- och förmånstagarnas bästa intresse.

3. I fråga om tillgångar som innehas med avseende på livförsäkringsavtal enligt vilka försäkringstagarna står för placeringsrisken ska andra, tredje och fjärde styckena i denna punkt tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2.

I de fall då förmånerna enligt ett försäkringsavtal är direkt knutna till värdet av andelar i ett fondföretag enligt definitionen i direktiv 85/611/EEG eller till värdet av tillgångar som ingår i en intern fond som ägs av ett försäkringsföretag, vanligen uppdelad på andelar, ska de försäkringstekniska avsättningarna avseende förmånerna så nära som möjligt motsvaras av dessa andelar eller, i de fall där uppdelning på andelar inte har skett, av dessa tillgångar.

I de fall då förmånerna enligt ett försäkringsavtal är direkt knutna till ett aktieindex eller till något annat referensvärde än de som avses i andra stycket, ska de försäkringstekniska avsättningarna för sådana förmåner så nära som möjligt motsvaras antingen av de andelar som anses motsvara referensvärdet eller, om uppdelning på andelar inte har skett, av tillgångar med tillräcklig säkerhet och omsättningsbarhet vilka så nära som möjligt motsvarar de tillgångar på vilka referensvärdet är baserat.

Om de förmåner som avses i andra och tredje styckena innefattar en garanterad avkastning på placeringen eller någon annan garanterad förmån, ska de tillgångar som innehas för att täcka motsvarande ytterligare försäkringstekniska avsättningar omfattas av punkt 4.

4. I fråga om andra tillgångar än de som omfattas av punkt 3 ska andra till och med femte styckena i denna punkt tillämpas, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2.

Användning av derivatinstrument ska vara möjligt så länge som de bidrar till att reducera riskerna eller underlättar en effektiv portföljförvaltning.

Placeringar och tillgångar som inte får handlas på reglerade finansmarknader ska hållas på aktsamma nivåer.

Tillgångarna ska vara väl diversifierade på ett sådant sätt att man undviker överdrivet beroende av en viss tillgång, emittent eller grupp av företag eller av ett geografiskt område samt alltför stor riskackumulering i portföljen som helhet.

Placeringar i tillgångar som emitteras av samma emittent eller av emittenter som tillhör samma grupp får inte medföra att ett försäkringsföretag utsätts för överdriven riskkoncentration.

Artikel 133

Placeringsfrihet

1. Medlemsstaterna får inte föreskriva att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska investera i vissa slag av tillgångar.

2. Medlemsstaterna ska inte kräva förhandsgodkännande eller systematisk anmälningsplikt när det gäller de placeringsbeslut som fattas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller dess placeringsförvaltare.

3. Denna artikel påverkar inte medlemsstaternas krav på begränsning av de typer av tillgångar eller referensvärden som kan kopplas till försäkringsförmåner. Alla sådana bestämmelser ska tillämpas endast när placeringsrisken bärs av en försäkringstagare som är en fysisk person, och ska inte vara striktare än bestämmelserna i direktiv 85/611/EEG.

Artikel 134

Tillgångarnas lokalisering och förbud mot pantsättning av tillgångar

1. När det gäller försäkringsrisker som är belägna inom gemenskapen får medlemsstaterna inte kräva att tillgångar som innehas för att täcka de försäkringstekniska avsättningar som hänför sig till dessa risker är placerade inom gemenskapen eller i någon viss medlemsstat.

I fråga om fordringar enligt återförsäkringsavtal mot företag som är auktoriserade enligt detta direktiv eller har sitt huvudkontor i ett tredjeland vars solvensordning bedöms vara likvärdig enligt artikel 172 ska medlemsstaterna inte heller kräva att tillgångar som motsvarar dessa fordringar placeras inom gemenskapen.

2. Medlemsstaterna får inte, för upprättandet av försäkrings- tekniska avsättningar, behålla eller införa något system med bruttoreserver som kräver att tillgång ställs som säkerhet för att täcka ej intjänade premier och oreglerade skador i de fall då återförsäkraren är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med detta direktiv.

Artikel 135

Genomförandeåtgärder

1. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv får kommissionen anta genomförandeåtgärder för att specificera kvalitativa krav inom följande områden:

- a) Påvisande, mätning, övervakning, hantering och rapportering av risker i samband med placeringar i anslutning till artikel 132.2 första stycket.
- b) Påvisande, mätning, övervakning, hantering och rapportering av specifika risker i samband med derivatinstrument och sådana tillgångar som avses i artikel 132.4 andra stycket.

2. För att åstadkomma enhetlighet mellan sektorer och få intressena att sammanfalla hos företag som "stuvor om" lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer) och intressena hos försäkrings- eller återförsäkringsföretag som investerar i dessa värdepapper eller instrument, ska kommissionen anta genomförandeåtgärder som fastställer kraven inom följande områden:

- a) De krav som originatorerna måste uppfylla för att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska få investera i värdepapper eller instrument av denna typ som getts ut efter den 1 januari 2011, inklusive krav som garanterar att originatorerna upprätthåller ett ekonomiskt intresse netto som inte understiger 5 %.
- b) Kvalitativa krav som måste uppfyllas av försäkrings- eller återförsäkringsföretag som investerar i dessa värdepapper eller instrument.

3. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

KAPITEL VII

Försäkrings- och återförsäkringsföretag som befinner sig i svårigheter eller som inte uppfyller gällande regler

Artikel 136

Försäkrings- och återförsäkringsföretags konstaterande och anmälan av försämringar av de ekonomiska förhållandena

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat rutiner för att konstatera försämringar av de ekonomiska förhållandena och för att omedelbart underrätta tillsynsmyndigheterna när sådana försämringar inträffar.

Artikel 137

Bristande efterlevnad av kravet på försäkringstekniska avsättningar

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag inte följer bestämmelserna i kapitel VI avsnitt 2 får tillsynsmyndigheterna i dess hemmedlemsstat, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna om sin avsikt, förbjuda företaget att fritt förfoga över sina tillgångar. Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska omfattas av dessa åtgärder.

Artikel 138

Bristande efterlevnad av solvenskapitalkravet.

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten så snart som de konstaterat att solvenskapitalkravet inte längre efterlevs eller att det finns risk för detta under de närmaste tre månaderna.
2. Inom två månader från konstaterandet av den bristande efterlevnaden av solvenskapitalkravet ska det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget överlämna en realistisk åtgärdsplan till tillsynsmyndigheten för godkännande.
3. Tillsynsmyndigheten ska kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i fråga vidtar nödvändiga åtgärder för att inom sex månader från konstaterandet av att solvenskapitalkravet inte efterlevdes avhjälpa denna situation, antingen genom att återupprätta den tidigare nivån på den medräkningsbara kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet eller genom reduceringar i sin riskprofil för att följa solvenskapitalkravet.

Om så är lämpligt, får tillsynsmyndigheten förlänga tidsfristen med tre månader.

4. Vid ett exceptionellt kursfall på finansmarknaderna får tillsynsmyndigheten förlänga perioden i punkt 3 andra stycket med en lämplig period, med beaktande av alla relevanta faktorer.

Det berörda försäkrings- och återförsäkringsföretaget ska var tredje månad till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.

Den förlängning som nämns i första stycket ska inte längre gälla om denna lägesrapport visar att det inte skett några väsentliga framsteg med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet, mellan det datum då bristen på efterlevnad av solvenskapitalkravet konstaterades och det datum då lägesrapporten inlämnades.

5. Om särskilda omständigheter föreligger får tillsynsmyndigheten, när den bedömer att det berörda företags finansiella ställning kommer att ytterligare försämrats, även begränsa företags rätt, eller helt förbjuda företaget, att fritt förfoga över sina tillgångar. Den tillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynsmyndigheterna i värmedlemsstaterna om alla åtgärder den har vidtagit. Dessa myndigheter ska, på begäran av tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten, vidta samma åtgärder. Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska omfattas av dessa åtgärder.

Artikel 139

Bristande efterlevnad av minimikapitalkravet.

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten om de konstaterar att minimikapitalkravet inte längre efterlevs eller att det finns risk för detta under de närmaste tre månaderna.

2. Inom en månad från konstaterandet av att minimikapitalkravet inte efterlevs ska det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget till tillsynsmyndigheten för godkännande överlämna en realistisk kortfristig finansiell saneringsplan för att se till att minimikapitalkravet återigen efterlevs inom tre månader från konstaterandet, antingen genom att återupprätta medräkningsbara egna medel på en nivå som minst motsvarar minimikapitalkravet eller genom reduceringar i företags riskprofil.

3. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten får vidare inskränka försäkrings- eller återförsäkringsföretagets rätt, eller helt förbjuda företaget, att fritt förfoga över sina tillgångar. Den tillsynsmyndigheten ska därvid underrätta tillsynsmyndigheterna i värmedlemsstaterna om alla åtgärder den har vidtagit. På begäran av tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska dessa myndigheter vidta samma åtgärder. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska omfattas av dessa åtgärder.

Artikel 140

Förbud mot fritt förfogande över tillgångar som är placerade inom en medlemsstats territorium

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga i enlighet med nationell lagstiftning för att kunna förbjuda försäkringsföretag att fritt förfoga över tillgångar som är belägna inom deras territorier om företags hemmedlemsstat begär detta i de fall som anges i artiklarna 137-139 och 144.2, och hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska omfattas av åtgärderna.

Artikel 141

Tillsynsmyndighetens befogenheter vid försämringar av finansiell ställning

Utan hinder av artiklarna 138 och 139 ska tillsynsmyndigheterna, om ett företags solvenssituation fortsätter att försämrats, ha befogenhet att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att garantera försäkringstagarnas intressen när det rör sig om försäkringsavtal, eller förpliktelser enligt återförsäkringsavtal.

Åtgärderna ska vara proportionella och därmed återspegla graden och varaktigheten av försämringen av det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets solvenssituation.

Artikel 142

Åtgärdsplan och finansiell saneringsplan

1. Den åtgärdsplan som avses i artikel 138.2 och den finansiella saneringsplan som avses i artikel 139.2 ska minst innehålla uppgifter eller bevis avseende följande:

- a) Uppskattade driftskostnader, särskilt löpande allmänna omkostnader och provisioner.
- b) Uppskattade intäkter och kostnader avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring.
- c) En prognos för balansräkningen.
- d) Uppskattad storlek på de medel som är avsedda att täcka försäkringstekniska avsättningar samt solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav.
- e) Företagets allmänna policy i fråga om återförsäkring.

2. Om tillsynsmyndigheterna krävt en åtgärdsplan enligt artikel 138.2 eller en finansiell saneringsplan enligt artikel 139.2 i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska de inte utfärda ett intyg i enlighet med artikel 39, om de anser att försäkringstagarnas rättigheter, eller återförsäkringsföretagets avtalsrättsliga skyldigheter, hotas.

Artikel 143

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder som närmare anger vilka faktorer som ska beaktas i enlighet med artikel 138.4, inklusive den maximala tidsperioden som avses i artikel 138.4 första stycket, uttryckt i antal månader, som ska vara densamma för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag.

När det är nödvändigt för att förbättra konvergensen får kommissionen anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera såväl åtgärdsplaner enligt artikel 138.2, finansiella saneringsplaner enligt artikel 139.2 som artikel 141, och därvid vara uppmärksam på att inte förorsaka procykliska effekter.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 144

Återkallelse av auktorisation

1. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten får återkalla en auktorisation som beviljats ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i följande fall:

- a) Det berörda företaget utnyttjar inte auktorisationen inom tolv månader, avstår uttryckligen från den eller upphör att bedriva verksamhet under längre tid än sex månader, såvida inte den berörda medlemsstaten har utfärdat bestämmelser om att auktorisationen i sådana fall automatiskt upphör.
- b) Det berörda företaget uppfyller inte längre villkoren för auktorisation.
- c) Det berörda företaget åsidosätter allvarligt sina förpliktelser enligt de bestämmelser det omfattas av.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska återkalla en auktorisation som beviljats ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i de fall företaget har brutit i efterlevnaden av minimikapitalkravet och tillsynsmyndigheten har funnit att den finansiella saneringsplanen är uppenbart otillräcklig eller det berörda företaget inte har lyckats genomföra planen inom tre månader från det att den bristande efterlevnaden av minimikapitalkravet konstaterades.

2. När en auktorisation återkallas, eller upphör, ska tillsynsmyndigheten i företagets hemmedlemsstat anmäla detta till tillsynsmyndigheterna i de övriga medlemsstaterna, och dessa myndigheter ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inleder ny verksamhet inom deras territorier.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska tillsammans med dessa myndigheter vidta alla de åtgärder som behövs till skydd för de försäkrades intressen och särskilt inskränka försäkringsföretagets rätt att fritt förfoga över sina tillgångar i enlighet med artikel 140.

3. Varje beslut att återkalla en auktorisation ska ha en fullständig motivering och meddelas det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

KAPITEL VIII

Etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster

Avsnitt 1

Etablering av försäkringsföretag

Artikel 145

Villkor för etablering av filial

1. Medlemsstaterna ska se till att ett försäkringsföretag som önskar etablera en filial inom en annan medlemsstats territorium underrättar hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter därom.

Ett företags stadigvarande närvaro inom en medlemsstats territorium ska betraktas som en filial, även om närvaron inte har formen av en filial utan endast består av ett kontor som förestås av företagets egen personal eller av någon som är fristående från företaget men har en stående fullmakt att företräda företaget på samma sätt som en agentur.

2. Medlemsstaterna ska kräva att varje försäkringsföretag som avser att etablera en filial i en annan medlemsstats territorium tillhandahåller följande uppgifter när de lämnar den underrättelse som anges i punkt 1:

- a) Den medlemsstat inom vars territorium det avser att etablera filialen.
- b) En verksamhetsplan som åtminstone anger filialens tilltänkta affärsverksamhet och organisationsstruktur.
- c) Namn på en person som har tillräckliga befogenheter att ingå rättshandlingar som binder försäkringsföretaget i förhållande till tredje part eller, när det gäller Lloyd's, de berörda försäkringsgivarna och för att företräda det eller dem inför myndigheter och domstolar i värdmedlemsstaten – nedan kallad *det befullmäktigade ombudet*.
- d) Den adress i värdmedlemsstaten där handlingar kan erhållas och till vilken handlingar kan sändas, inbegripet samtliga meddelanden till det befullmäktigade ombudet.

Vad gäller Lloyd's får i händelse av tvist i värmedlemsstaten på grund av ingångna förpliktelser de försäkrade inte behandlas mindre gynnsamt än om tvisten hade förts mot företaget av sedvanligt slag.

3. Om ett skadeförsäkringsföretag avser att dess filial ska försäkra risker i klass 10 i del A i bilaga I, med undantag för fraktförarens ansvar, ska det avge en försäkrans om att det har blivit medlem av värmedlemsstatens nationella byrå och nationella garantifond.

4. Om någon av de uppgifter som lämnats enligt punkt 2 leden b, c eller d ändras ska försäkringsföretaget lämna skriftligt besked om ändringen till tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och i den medlemsstat där filialen är etablerad minst en månad innan ändringen görs, så att tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där filialen är belägna kan fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 146.

Artikel 146

Överföring av uppgifter

1. Om tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten inte har anledning att ifrågasätta försäkringsföretagets företagsstyrningssystem eller finansiella situation eller att det befullmäktigade ombudet uppfyller lämplighetskraven i artikel 42 i samband med den planerade verksamheten, ska de inom tre månader från mottagandet av den underrättelse som anges i artikel 145.2 översända den erhållna informationen till värmedlemsstatens tillsynsmyndigheter och underrätta det berörda försäkringsföretaget om detta.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska även intyga att försäkringsföretaget uppfyller solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, beräknade enligt artiklarna 100 och 129.

2. I fall då tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten vägrar att sända den information som avses i artikel 145.2 till tillsynsmyndigheterna i värmedlemsstaten ska skälen härför lämnas till det berörda försäkringsföretaget inom tre månader från det att all information erhållits.

En vägran eller underlåtenhet att överlämna information ska kunna bli föremål för domstolsprövning i hemmedlemsstaten.

3. Innan ett försäkringsföretags filial inleder sin verksamhet ska tillsynsmyndigheterna i värmedlemsstaten, i tillämpliga fall, inom två månader från det att de mottagit den underrättelse som avses i punkt 1 underrätta tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om de villkor som, med hänsyn till det allmänna bästa, gäller för att bedriva den verksamheten i värmedlemsstaten. Tillsynsmyndigheten i värmedlemsstaten ska informera det berörda försäkringsföretaget om detta.

Försäkringsföretaget får etablera filialen och inleda sin verksamhet från och med det datum då tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten har mottagit ett sådant meddelande, eller ifall inget meddelande har mottagits, vid utgången av den tidsfrist som anges i första stycket.

Avsnitt 2

Frihet att tillhandahålla tjänster för försäkringsföretag

Underavsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 147

Förhandsanmälan till hemmedlemsstaten

Ett försäkringsföretag som första gången önskar utnyttja rätten att, inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, bedriva verksamhet i en eller flera medlemsstater ska dessförinnan anmäla detta till tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och därvid ange vilka slag av risker eller åtaganden det avser att försäkra.

Artikel 148

Anmälan från hemmedlemsstaten

1. Inom en månad efter den anmälan som avses i artikel 147 ska tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten överlämna följande information till den eller de medlemsstater inom vilkas territorier ett försäkringsföretag avser att bedriva verksamhet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster:

- Ett intyg om att försäkringsföretaget uppfyller solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, beräknade enligt artiklarna 100 och 129.
- De klasser försäkringsföretaget har auktoriserats att erbjuda.
- De slag av risker eller åtaganden som försäkringsföretaget avser att försäkra i värmedlemsstaten.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska samtidigt underrätta det berörda försäkringsföretaget om denna information.

2. Medlemsstater inom vars territorier ett skadeförsäkringsföretag avser att, med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster, försäkra risker i klass 10 i del A i bilaga I, med undantag för fraktförarens ansvar, får kräva att försäkringsföretaget lämnar följande information:

- Namn på och adress till den representant som avses i artikel 18.1 h.
- En försäkrans om att det har blivit medlem av den nationella byrån och den nationella garantifonden i värmedlemsstaten.

3. I fall då tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten inte överlämnar i den information som avses i punkt 1 inom den tid som fastställs i samma punkt, ska de inom samma tidsperiod meddela skälen för sin vägran till försäkringsföretaget.

En vägran eller underlåtenhet att lämna information ska kunna bli föremål för domstolsprövning i hemmedlemsstaten.

4. Försäkringsföretaget får påbörja verksamheten från och med det datum då det mottog den information som avses i punkt 1 första stycket.

Artikel 149

Ändringar av risker eller åtaganden

Varje ändring som ett försäkringsföretag avser att göra av de uppgifter som avses i artikel 145 ska omfattas av det förfarande som föreskrivs i artiklarna 147 och 148.

Underavsnitt 2

Ansvarsförsäkring för motorfordon

Artikel 150

Obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon

1. När ett skadeförsäkringsföretag genom ett etableringsställe i en medlemsstat försäkrar en risk som anges under försäkringsklass 10 i del A i bilaga I och som finns i en annan medlemsstat, men som inte utgör en risk som hänförs sig till fraktförarens ansvar, ska värdmedlemsstaten kräva att det företaget blir medlem och deltar i finansieringen av den medlemsstatens nationella byrå och dess nationella garantifond.

2. Det finansiella bidrag som avses i punkt 1 ska ges endast i förhållande till risker, med undantag för fraktförarens ansvar, klassificerade enligt klass 10 i del A i bilaga I som täcks genom tillhandahållande av tjänster. Bidraget ska beräknas på samma basis som för skadeförsäkringsföretag som försäkrar sådana risker genom ett etableringsställe i den medlemsstaten.

Beräkningen ska göras på grundval av försäkringsföretagets premieinkomster från den försäkringsklassen i värdmedlemsstaten eller av det antal risker i den försäkringsklassen som försäkras i den medlemsstaten.

3. Värdmedlemsstaten får kräva att ett försäkringsföretag som tillhandahåller tjänster följer de bestämmelser i den medlemsstaten som avser försäkring av förhöjda risker, i den mån bestämmelserna gäller även för skadeförsäkringsföretag som är etablerade i den staten.

Artikel 151

Icke-diskriminering av personer som framställer anspråk

Värdmedlemsstaten ska kräva att skadeförsäkringsföretaget ser till att personer som framställer anspråk i anledning av händelser som inträffat inom dess territorium, inte kommer i en mindre förmånlig ställning till följd av det förhållandet att företaget som försäkrar risker klassificerade enligt försäkringsklass 10 i del A i bilaga I, med undantag för fraktförarens ansvar, gör detta inom ramen för tillhandahållande av tjänster i stället för att ha ett etableringsställe i den staten.

Artikel 152

Representant

1. För de ändamål som anges i artikel 151 ska värdmedlemsstaten kräva att skadeförsäkringsföretaget utser en representant, bosatt eller etablerad inom medlemsstatens territorium, som ska inhämta alla upplysningar som behövs om försäkringsfall, och som har fullmakt att företräda företaget i förhållande till skadeliande som skulle kunna framställa anspråk, innefattande rätt för representanten att betala ersättningar i anledning av sådana anspråk och att företräda företaget, eller vid behov låta det företrädas, inför den medlemsstatens domstolar och myndigheter i angelägenheter som rör sådana försäkringsfall.

Representanten får också äläggas att företräda skadeförsäkringsföretaget inför tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten, då det är fråga om att kontrollera om giltig ansvarsförsäkring för motorfordon föreligger.

2. Värdmedlemsstaten får inte kräva att representanten för det skadeförsäkringsföretag som utsett denne vidtar några andra åtgärder än dem som anges i punkt 1.

3. Det förhållandet att en representant utses ska inte i sig innebära etablering av en sådan filial som avses i artikel 145.

4. Om försäkringsföretaget inte har utsett någon representant får medlemsstaterna godkänna att den skaderegleringsrepresentant som har utsetts enligt artikel 4 i direktiv 2000/26/EG utför de uppgifter som åligger den representant som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Avsnitt 3

Befogenheter för tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten

Underavsnitt 1

Försäkring

Artikel 153

Språk

Tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten får föreskriva att de upplysningar de har rätt att begära beträffande den verksamhet som försäkringsföretag bedriver inom medlemsstatens territorium ska lämnas på det officiella språket, eller de officiella språken, i den medlemsstaten.

Artikel 154

Förhandsanmälan och förhandsgodkännande

1. Vårdmedlemsstaten får inte anta bestämmelser om krav på förhandsgodkännande eller löpande redovisning av allmänna och särskilda villkor, premietariffer eller, när det gäller livförsäkring, de tekniska grunder som särskilt använts för beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar, eller av de formulär och andra handlingar som försäkringsföretaget avser att använda i sina mellanhavanden med försäkringstagarna.

2. Vårdmedlemsstaten får endast i enstaka fall kräva att försäkringsföretag som avser att bedriva försäkringsverksamhet inom dess territorium redovisar dess villkor och andra handlingar för att kontrollera överensstämmelsen med dess nationella lagstiftning rörande försäkringsavtal, och detta krav får inte utgöra en förutsättning för att försäkringsföretaget ska få bedriva verksamhet.

3. Vårdmedlemsstaten får inte upprätthålla eller införa krav på förhandsanmälan eller förhandsgodkännande av föreslagna premiehöjningar, om detta inte är en del av allmänna priskontrollsystem.

Artikel 155

Försäkringsföretag som inte följer rättsregler

1. Om tillsynsmyndigheterna i en vårdmedlemsstat konstaterar att ett försäkringsföretag som har filial där, eller bedriver verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster inom dess territorium, inte följer de rättsregler som är tillämpliga på företaget i denna medlemsstat, ska myndigheterna anmoda försäkringsföretaget att vidta rättelse.

2. Om försäkringsföretaget i fråga underlåter att vidta nödvändiga åtgärder, ska tillsynsmyndigheterna i medlemsstaten i fråga underrätta tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten om detta.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska snarast vidta alla åtgärder som behövs för att försäkringsföretaget ska vidta rättelse.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska informera tillsynsmyndigheterna i vårdmedlemsstaten om de åtgärder som vidtagits.

3. Om försäkringsföretaget fortsätter att överträda rättsregler som gäller i vårdmedlemsstaten, trots de åtgärder som hemmedlemsstaten vidtagit eller till följd av att dessa åtgärder har visat sig otillräckliga eller att inga åtgärder vidtagits i den medlemsstaten, får tillsynsmyndigheterna i vårdmedlemsstaten, efter att ha underlåtit tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten, vidta de åtgärder som behövs för att förhindra eller sanktionera fortsatta oegentligheter, däribland, om det oundgängligen krävs, förbud för företaget att ingå ytterligare försäkringsavtal inom vårdmedlemsstatens territorium.

Medlemsstaterna ska se till att delgivning kan ske inom deras territorier av sådana rättsliga handlingar som är nödvändiga för dessa åtgärder mot försäkringsföretag.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte inverka på de berörda medlemsstaternas befogenheter att vidta lämpliga skyddsåtgärder för att förhindra eller ingripa mot oegentligheter inom deras territorier. Dessa befogenheter ska också innebära möjlighet att förhindra att försäkringsföretag ingår nya försäkringsavtal inom berörda medlemsstaters territorier.

5. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte inverka på medlemsstaternas rätt att sanktionera överträdelse som begåtts inom deras territorier.

6. Om ett försäkringsföretag som har begått en överträdelse har ett etableringsställe eller innehar egendom i den berörda medlemsstaten får tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten, i enlighet med nationell lagstiftning, tillämpa de nationella administrativa sanktioner i form av tvångsmedel mot etableringsstället eller egendomen som är föreskrivna för överträdelsen.

7. Varje åtgärd som vidtas enligt punkterna 2–6 och som innefattar begränsningar i utövandet av försäkringsverksamhet ska vara välgrundad och meddelas det berörda försäkringsföretaget.

8. Försäkringsföretag ska till tillsynsmyndigheterna i vårdmedlemsstaten på deras begäran överlämna alla handlingar som begärs från dem vid tillämpning av punkterna 1–7, i den mån som även försäkringsföretag med huvudkontor i vårdmedlemsstaten i fråga har sådana skyldigheter.

9. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om det antal och de olika typer av fall som lett till vägran enligt artiklarna 146 och 148, där åtgärder har vidtagits enligt punkt 4 i den här artikeln.

Kommissionen ska på grundval av denna information underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén varannat år.

Artikel 156

Marknadsföring

Försäkringsföretag med huvudkontor i medlemsstaterna får marknadsföra sina tjänster med alla tillgängliga media i vårdmedlemsstaten, med iakttagande av de regler för formen och innehållet i sådan marknadsföring som antagits till skydd för det allmänna bästa.

Artikel 157

Skatter på premier

1. Utan att det påverkar tillämpningen av senare harmonisering ska alla försäkringsavtal endast omfattas av de indirekta skatter och skattelikhande avgifter på försäkringspremier som påförs i den medlemsstat där risken är belägen eller där åtagandet täcks.

Vid tillämpningen av första stycket, ska lös egendom som finns i en byggnad som är belägen inom en viss medlemsstats territorium, med undantag för varor under handelstransport, anses utgöra en risk som är belägen i den medlemsstaten, även om byggnaden och dess innehåll inte omfattas av samma försäkring.

När det gäller Spanien ska ett försäkringsavtal också omfattas av sådana tilläggsavgifter som i lag föreskrivs till förmån för det spanska "Consortorio de Compensación de Seguros" för uppfyllandet av dess uppgifter i samband med ersättande för förluster som uppkommer vid extraordinära händelser i den medlemsstaten.

2. Den lag som enligt artikel 178 i det här direktivet och förordning (EG) nr 593/2008 är tillämplig på avtalet ska inte inverka på den tillämpliga ordningen för skatter och avgifter.

3. Varje medlemsstat ska, med avseende på de försäkringsföretag som täcker risker eller åtaganden inom dess territorium, tillämpa egna nationella bestämmelser såvitt gäller åtgärder för att säkerställa uppbörd av sådana indirekta skatter och skattelikhande avgifter som ska betalas i enlighet med punkt 1.

Underavsnitt 2

Återförsäkring

Artikel 158

Återförsäkringsföretag som inte följer rättsreglerna

1. Om tillsynsmyndigheterna i en medlemsstat konstaterar att ett återförsäkringsföretag som har filial där, eller bedriver verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster inom dess territorium, inte följer de rättsregler som är tillämpliga på företaget i denna medlemsstat, ska myndigheterna anmoda återförsäkringsföretaget att vidta rättelse. De ska samtidigt underrätta tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om sina slutsatser.

2. Om återförsäkringsföretaget fortsätter att överträda rättsregler som är tillämpliga på företaget i värdmedlemsstaten, trots de åtgärder som hemmedlemsstaten har vidtagit eller till följd av att dessa åtgärder har visat sig otillräckliga, får tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten, vidta de åtgärder som behövs för att förhindra eller sanktionera fortsatta oegentligheter, däribland, om det oundgängligen krävs, förbud för företaget att ingå ytterligare återförsäkringsavtal inom värdmedlemsstatens territorium.

Medlemsstaterna ska se till att delgivning kan ske inom deras territorier av sådana rättsliga handlingar som är nödvändiga för dessa åtgärder mot återförsäkringsföretag.

3. Varje åtgärd som vidtas enligt punkterna 1 och 2 och som innefattar sanktioner mot eller begränsningar i utövandet av återförsäkringsverksamhet ska motiveras och meddelas det berörda återförsäkringsföretaget.

Avsnitt 4

statistik

Artikel 159

Statistik om gränsöverskridande verksamhet

Varje försäkringsföretag ska, uppdelat på verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsfriheten och verksamhet som bedrivs inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om summan av premier, försäkringsersättningar och provisioner, utan avdrag för återförsäkring och per medlemsstat, enligt följande:

- För skadeförsäkring: per grupp av klasser enligt bilaga V.
- För livförsäkring: för var och en av klasserna I–IX enligt bilaga II.

Vad gäller klass 10 i del A i bilaga I, med undantag för fraktförarens ansvar, ska det berörda företaget också informera tillsynsmyndigheten om skadefrekvens och genomsnittliga försäkringsersättningar.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska inom rimlig tid vidarebefordra en sammanställning av de uppgifter som avses i första och andra styckena till tillsynsmyndigheterna i varje berörd medlemsstat på deras begäran.

Avsnitt 5

Behandling av avtal som tecknats genom filialer för vilka likvidationsförfaranden inletts

Artikel 160

Likvidation av försäkringsföretag

Om ett försäkringsföretag träder i likvidation ska de förpliktelser som följer av avtal som tecknats genom en filial eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster inte behandlas annorlunda än de förpliktelser som följer av företagets andra försäkringsavtal utan hänsyn till de försäkrades och förmånstagarnas nationalitet.

Artikel 161

Likvidation av återförsäkringsföretag

Om ett återförsäkringsföretag träder i likvidation ska de förpliktelser som följer av avtal som tecknats genom en filial eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster inte behandlas annorlunda än de förpliktelser som följer av företagets övriga återförsäkringsavtal.

KAPITEL IX

Inom gemenskapen etablerade filialer till försäkrings- eller återförsäkringsföretag med huvudkontor utanför gemenskapen

Avsnitt 1

Startande av verksamhet

Artikel 162

Principer för auktorisation och villkor

1. Medlemsstaterna ska föreskriva auktorisation för företag vars huvudkontor är beläget utanför gemenskapen och som vill bedriva sådan verksamhet som avses i artikel 2.1 första stycket.
2. En medlemsstat får bevilja auktorisation om företaget uppfyller minst följande villkor:
 - a) Det har rätt enligt sitt eget lands lag att utöva försäkringsverksamhet.
 - b) Det etablerar en filial inom den medlemsstats territorium där företaget ansökt om auktorisation.
 - c) Det förbinder sig att på den plats där filialen är belägen upprätta till verksamheten hänförliga räkenskaper samt att där förvara alla handlingar som hör till verksamheten.
 - d) Det utser en allmän representant som ska godkännas av tillsynsmyndigheterna.
 - e) Det innehar tillgångar i den medlemsstat där företaget ansökt om auktorisation av en storlek som motsvarar minst hälften av den i artikel 129.1 d föreskrivna lägsta gränsen för minimikapitalkravet och deponerar en fjärdedel av detta tröskelvärde som säkerhet.
 - f) Det förbinder sig att täcka solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet enligt kraven i artiklarna 100 och 128.
 - g) Det meddelar namn och adress på de skaderegleringsrepresentanter som utses i varje medlemsstat utom i den medlemsstat där auktorisationen söks, om de risker som ska täckas klassificeras enligt klass 10 under del A i bilaga I, med undantag för fraktföräres ansvar.
 - h) Det företer en verksamhetsplan enligt bestämmelserna i artikel 163.
 - i) Det uppfyller kraven på företagsstyrning i avsnitt 2 av kapitel IV.

3. I detta kapitel avses med "filial" varje form av stadigvarande närvaro inom en medlemsstats territorium av ett företag som avses i punkt 1, om det är auktoriserat i den medlemsstaten och bedriver försäkringsverksamhet.

Artikel 163

Filialens verksamhetsplan

1. Den verksamhetsplan som avses i artikel 162.2 h för en filial ska innehålla följande:
 - a) Beskaffenheten av de risker eller åtaganden som företaget avser att täcka.
 - b) Grundprinciperna för återförsäkring.
 - c) Skattningar av det kommande solvenskapitalkravet enligt kapitel VI avsnitt 4 på grundval av en prognos för balansräkningen samt den beräkningsmetod som använts för dessa skattningar.
 - d) Skattningar av det kommande minimikapitalkravet enligt kapitel VI avsnitt 5 på grundval av en prognos för balansräkningen samt den beräkningsmetod som använts för dessa skattningar.
 - e) Företagets medräkningsbara kapitalbas och primärkapital i fråga om solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet enligt kapitel VI avsnitten 4 och 5.
 - f) Uppskattade kostnader för uppbyggnaden av administration och övriga nödvändiga företagsfunktioner, medel som är avsedda att täcka dessa kostnader och, om de risker som ska täckas klassificeras enligt klass 18 i del A i bilaga I, tillgängliga medel för tillhandahållande av assistans.
 - g) Uppgifter om företagsstyrningssystemets struktur.
2. Utöver de krav som anges i punkt 1 ska verksamhetsplanen, beträffande de tre första räkenskapsåren, omfatta följande:
 - a) En prognos för balansräkningen.
 - b) Skattningar av storleken på de medel som är avsedda att täcka försäkringstekniska avsättningar, minimikapitalkrav och solvenskapitalkrav.
 - c) För skadeförsäkring:
 - i) Skattningar av driftskostnader utöver uppbyggnadskostnader, särskilt löpande allmänna omkostnader och provisioner.
 - ii) Skattningar av premier eller bidrag och kostnader för försäkringsfall.
 - d) För livförsäkring ska även en detaljerad prognos lämnas över intäkter och kostnader avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring.

3. När det gäller livförsäkring får medlemsstaterna kräva att försäkringsföretag ska lämna regelbunden underrättelse om de tekniska grunderna som använts vid beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar, så länge detta krav inte utgör en förutsättning för att ett livförsäkringsföretag ska få bedriva sin verksamhet.

Artikel 164

Överlåtelse av försäkringsbestånd

1. Medlemsstaterna ska, på de villkor som fastställs i nationell lagstiftning, tillåta att filialer, som upprättats inom deras territorier och som omfattas av detta kapitel, helt eller delvis överläter sina bestånd av försäkringsavtal till acceptföretag som är etablerade i samma medlemsstat, förutsatt att tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten eller, i tillämpliga fall, i den medlemsstat som avses i artikel 167 intygar att acceptföretaget, även sedan hänsyn tagits till överlåtelsen, har nödvändig medräkningsbar kapitalbas för att täcka det solvenskapitalkrav som avses i artikel 100 första stycket.

2. Medlemsstaterna ska, på de villkor som fastställs i nationell lagstiftning, tillåta att filialer, som upprättats inom deras territorier och som omfattas av detta kapitel, helt eller delvis överläter sina bestånd av försäkringsavtal till försäkringsföretag med huvudkontor i en annan medlemsstat, förutsatt att tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten intygar att acceptföretaget även sedan hänsyn tagits till överlåtelsen har nödvändiga medräkningsbara egna medel för att täcka det solvenskapitalkrav som avses i artikel 100 första stycket.

3. Om en medlemsstat, på de villkor som fastställs i nationell lagstiftning, tillåter att filialer, som upprättats inom dess territorium och som omfattas av detta kapitel, helt eller delvis överläter sina bestånd av försäkringsavtal till en filial, som omfattas av detta kapitel och som upprättats i en annan medlemsstat, ska medlemsstaten säkerställa att tillsynsmyndigheterna i acceptföretagets hemmedlemsstat eller, i tillämpliga fall, i den medlemsstat som avses i artikel 167 kan intyga följande:

- a) Att acceptföretaget även sedan hänsyn tagits till överlåtelsen har nödvändig medräkningsbar kapitalbas för att täcka solvenskapitalkravet.
- b) Att lagstiftningen i acceptföretagets hemmedlemsstat tillåter en sådan överlåtelse.
- c) Att hemmedlemsstaten har medgivit överlåtelsen.

4. I de fall som avses i punkterna 1-3 ska den medlemsstat där den överlåtande filialen är belägen godkänna överlåtelsen efter att ha inhämtat medgivande från tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där riskerna är belägna, eller den medlemsstat där åtagandet gjorts om riskerna inte är belägna i den medlemsstaten.

5. Tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater som rådfrågas ska, inom tre månader efter det att de mottagit begäran, lämna sina yttranden eller medgivanden till tillsynsmyndigheterna i den överlåtande filialens hemmedlemsstat. Om de rådfrågade myndigheterna inte lämnar något svar inom denna tid ska detta anses likvärdigt med ett tillstyrkande eller ett tyst medgivande.

6. En överlåtelse som godkänts enligt punkterna 1-5 ska offentliggöras på det sätt som fastställs i nationell lagstiftning i den medlemsstat där riskerna är belägna eller där åtagandet gjorts.

Sådana överlåtelser ska automatiskt vara giltiga mot försäkringstagare, försäkrade och varje annan person som har rättigheter eller skyldigheter till följd av de överlätna avtalen.

Artikel 165

Försäkringstekniska avsättningar

Medlemsstaterna ska ålägga företagen att göra adekvata försäkringstekniska avsättningar till täckning av försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser inom respektive medlemsstats territorium beräknade enligt kapitel VI avsnitt 2. Medlemsstaterna ska kräva att företagen värderar tillgångar och skulder enligt i kapitel VI avsnitt 1 och fastställer sina egna medel enligt kapitel VI avsnitt 3.

Artikel 166

Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

1. Varje medlemsstat ska inom sitt territorium kräva att etablerade filialer håller ett belopp av medräkningsbar kapitalbas i form av sådana tillgångar som avses i artikel 98.3.

Solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet ska beräknas i enlighet med bestämmelserna i kapitel VI avsnitten 4 och 5.

Vid beräkning av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, för såväl skadeförsäkring som livförsäkring, ska dock hänsyn tas till endast den berörda filialens verksamhet.

2. Beloppet av det medräkningsbara primärkapital som krävs för att täcka minimikapitalkravet och tröskelvärdet för detta krav ska vara sammansatt enligt bestämmelserna i artikel 98.4.

3. Beloppet av det medräkningsbara primärkapitalet får inte vara mindre än hälften av den lägsta gräns som föreskrivs i artikel 129.1 d.

Den deposition som ska göras enligt artikel 162.2 e ska inräknas i det medräkningsbara primärkapital som ska täcka minimikapitalkravet.

4. De tillgångar som motsvarar solvenskapitalkravet ska till minst ett belopp motsvarande minimikapitalkravet finnas i den medlemsstat där verksamheten bedrivs och överskjutande tillgångar inom gemenskapen.

Artikel 167

Förmåner för företag som är auktoriserade i mer än en medlemsstat

1. Företag som har ansökt om eller beviljats auktorisation i mer än en medlemsstat får ansöka om följande förmåner, som får medges endast gemensamt:

- a) Det solvenskapitalkrav som anges i artikel 166 ska beräknas på grundval av hela den verksamhet som företaget bedriver inom gemenskapen.
- b) Den deposition som krävs enligt artikel 162.2 e ska göras endast i en av de berörda medlemsstaterna.
- c) De tillgångar som motsvarar minimikapitalkravet får i enlighet med artikel 134 placeras i vilken som helst av de medlemsstater där företaget bedriver sin verksamhet.

I de fall som avses i första stycket a ska man vid beräkningen endast beakta transaktioner som genomförts av samtliga filialer som är etablerade inom gemenskapen.

2. Ansökan om tillgång till de förmåner som anges i punkt 1 ska göras till tillsynsmyndigheterna i den berörda medlemsstaten. I ansökan ska anges den myndighet i medlemsstaten som i framtiden ska utöva tillsyn av solvensen för den totala verksamhet som utövas av de filialer som företaget etablerat inom gemenskapen. Företagets val av myndighet ska motiveras.

Den deposition som avses i artikel 162.2 e ska göras i den medlemsstaten.

3. Medgivande från tillsynsmyndigheterna i samtliga medlemsstater som mottagit en sådan ansökan fordras för beviljande av de förmåner som anges i punkt 1.

Dessa förmåner ska börja gälla från och med den dag då den av företaget valda tillsynsmyndigheten meddelar de övriga tillsynsmyndigheterna att den kommer att kontrollera solvensen för den totala verksamhet som bedrivs av företags filialer inom gemenskapen.

Den valda tillsynsmyndigheten ska från de övriga medlemsstaterna inhämta erforderliga upplysningar om den totala solvensen för de filialer företaget etablerat inom deras territorier.

4. De enligt punkterna 1, 2 och 3 medgivna förmånerna ska återkallas samtidigt av samtliga berörda medlemsstater på initiativ av en eller flera av dessa.

Artikel 168

Redovisning, uppgifter för stabilitetstillsyn och statistik samt företag i svårigheter

Artiklarna 34, 139.3, 140 och 141 ska tillämpas på detta avsnitt.

Vid tillämpningen av artiklarna 137–139, då ett företag befunnits berättigat till förmånerna enligt artikel 167.1, 167.2 och 167.3,

ska den tillsynsmyndighet som svarar för verifieringen av solvensen för de filialer företaget etablerat inom gemenskapen, likställas med tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där ett företag etablerat i gemenskapen har sitt huvudkontor.

Artikel 169

Åtskillnad mellan skade- och livförsäkring

1. Filialer som avses i detta avsnitt får inte samtidigt inom samma medlemsstat bedriva liv- och skadeförsäkringsverksamhet.

2. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna bestämma att de filialer som avses i detta avsnitt och som vid relevant tidpunkt enligt artikel 73.5 första stycket samtidigt bedrev båda verksamheterna i en medlemsstat får fortsätta med detta, förutsatt att det för varje verksamhet upprättas en särskild förvaltning i enlighet med artikel 74.

3. Varje medlemsstat som med stöd av artikel 73.5 andra stycket föreskriver att försäkringsföretag etablerade inom dess territorium ska upphöra att samtidigt bedriva de verksamheter inom vilka de var verksamma vid den relevanta tidpunkt som avses i artikel 73.5 första stycket ska ställa detta krav även på filialer som avses i detta avsnitt och som är etablerade inom dess territorium och samtidigt bedriver båda verksamheterna där.

Medlemsstaterna får föreskriva att de filialer som avses i detta avsnitt och vars huvudkontor samtidigt bedriver båda verksamheterna, och som vid de tidpunkter som anges i artikel 73.5 första stycket i en medlemsstat enbart bedrev livförsäkringsverksamhet, får fortsätta med sin verksamhet där. Om företaget önskar bedriva skadeförsäkringsverksamhet inom samma territorium, får det bedriva livförsäkringsverksamhet endast genom ett dotterföretag.

Artikel 170

Återkallelse av auktorisation för företag som är auktoriserade i mer än en medlemsstat

Om den i artikel 167.2 nämnda myndigheten återkallar en auktorisation, ska den anmäla detta till tillsynsmyndigheterna i de övriga medlemsstater där företaget bedriver verksamhet, varpå dessa ska vidta behövliga åtgärder.

Om skälet till återkallelsen är att solvensen är otillräcklig i förhållande till vad som föreskrivits av de medlemsstater som beviljat en ansökan enligt artikel 167, ska även de medlemsstater som beviljat sådana ansökningar återkalla sina auktorisationer.

Artikel 171

Avtal med tredjeländer

Gemenskapen får genom avtal som med stöd av fördraget träffas med ett eller flera tredjeländer, och på villkor om reciprocitet, medge tillämpning av bestämmelser som avviker från bestämmelserna i detta avsnitt, för att garantera ett tillfredsställande skydd för försäkringstagare och försäkrade i medlemsstaterna.

Avsnitt 2

Återförsäkring

Artikel 172

Likvärdighet

1. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder som specificerar kriterierna för att bestämma om den solvensordning som ett tredjeland tillämpar på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

2. Kommissionen får i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 301.2 och med beaktande av de kriterier som antagits i enlighet med punkt 1 anta beslut om huruvida den solvensordning som ett tredjeland tillämpar på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i samma tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I.

Dessa beslut ska ses över regelbundet.

3. Om solvensordningen i ett tredjeland enligt punkt 2 har bedömts vara likvärdig med den i detta direktiv ska återförsäkringsavtal som ingås med företag med huvudkontor i detta tredjeland behandlas på samma sätt som återförsäkringsavtal med företag som är auktoriserade enligt detta direktiv.

Artikel 173

Förbud mot pantsättning av tillgångar

Medlemsstaterna får inte, för upprättandet av försäkringstekniska avsättningar, behålla eller införa något system med bruttoreserver som kräver att tillgångar pantsätts för att täcka ej intjänade premier och oreglerade skador i de fall då återförsäkraren är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland vars solvensordning i enlighet med artikel 172 bedöms vara likvärdig med den som fastställs genom detta direktiv.

Artikel 174

Principer och villkor för utövande av återförsäkringsverksamhet

En medlemsstat ska inte på återförsäkringsföretag hemmahörande i tredjeland som inleder eller redan bedriver återförsäkringsverksamhet inom dess territorium tillämpa bestämmelser som leder till att dessa behandlas gynnsammare än återförsäkringsföretag med huvudkontor i den medlemsstaten.

Artikel 175

Avtal med tredjeländer

1. Kommissionen får lägga fram förslag till rådet beträffande förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeländer om metoderna för att utöva extra tillsyn över följande:

- a) Återförsäkringsföretag från tredjeländer, som bedriver återförsäkringsverksamhet inom gemenskapen.
- b) Återförsäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen, som bedriver återförsäkringsverksamhet inom ett tredjelands territorium.

2. De avtal som avses i punkt 1 ska särskilt syfta till att på villkor av likvärdighet i stabilitetsregleringen säkerställa effektivt marknadsstillträde inom varje avtalsparts territorium och innehålla föreskrifter om ömsesidigt erkännande av tillsynsregler och praxis på återförsäkringsområdet. De ska också syfta till att säkerställa följande:

- a) Att tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna kan erhålla de upplysningar som krävs för tillsynen över återförsäkringsföretag med huvudkontor inom gemenskapen som bedriver verksamhet inom de berörda tredjeländernas territorier.
- b) Att tillsynsmyndigheterna i tredjeland kan erhålla de upplysningar som krävs för tillsynen över återförsäkringsföretag med huvudkontor inom deras territorier som bedriver verksamhet inom gemenskapen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 300.1 och 300.2 i fördraget ska kommissionen med bistånd av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén granska resultaten av de förhandlingar som avses i punkt 1 i den här artikeln och den situation som dessa ger upphov till.

KAPITEL X

Dotterföretag till försäkrings- och återförsäkringsföretag för vilka ett tredjelands lag gäller och sådana företags förvärv av innehav

Artikel 176

Information från medlemsstaterna till kommissionen

Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska underrätta kommissionen och tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater om varje auktorisation av ett direkt eller indirekt dotterföretag till ett eller flera moderföretag för vilka ett tredjelands lag gäller.

Underrättelsen ska också innehålla en uppgift om den berörda företagsgruppens struktur.

När ett företag, som omfattas av ett tredjelands lagstiftning, förvärvar ett innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i gemenskapen så att detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle bli ett dotterföretag till tredjelandsföretaget ska tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten underätta kommissionen och tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater om detta.

Artikel 177

Behandling i tredjeland av försäkrings- och återförsäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla svårigheter av allmän natur som deras försäkrings- eller återförsäkringsföretag mött vid etablering och utövande av verksamhet i ett tredjeland eller vid pågående verksamhet i ett tredjeland.
2. Kommissionen ska periodvis överlämna en rapport till rådet om behandlingen i tredjeland av försäkrings- och återförsäkringsföretag som auktoriserats i gemenskapen med avseende på följande:
 - a) Etablering i tredjeland av försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserade i gemenskapen.
 - b) Förvärv av innehav i försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland.
 - c) Fortsatt försäkrings- och återförsäkringsverksamhet i sådana etablerade företag.
 - d) Tillhandahållande över nationsgränserna av försäkrings- och återförsäkrings tjänster från gemenskapen till tredjeland.

Kommissionen ska till rådet överlämna rapporterna jämte lämpliga förslag eller rekommendationer.

AVDELNING II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FÖRSÄKRING OCH ÅTERFÖRSÄKRING

KAPITEL I

Tillämplig lag och villkor för avtal om direkt försäkring

Avsnitt 1

Tillämplig lag

Artikel 178

Tillämplig lag

Varje medlemsstat som inte omfattas av tillämpningen av förordning (EG) nr 593/2008 ska tillämpa bestämmelserna i den förordningen för att fastställa vilken lag som ska vara tillämplig på försäkringsavtal som omfattas av artikel 7 i den förordningen.

Avsnitt 2

Obligatorisk försäkring

Artikel 179

Anknutna skyldigheter

1. Skadeförsäkringsföretagen får erbjuda och meddela obligatorisk försäkring på de villkor som anges i denna artikel.
2. När en medlemsstat föreskriver skyldighet att teckna försäkring, ska ett försäkringsavtal anses uppfylla en sådan skyldighet endast om det följer de särskilda bestämmelser som gäller för sådan försäkring i den medlemsstaten.
3. Om en medlemsstat föreskriver obligatorisk försäkring och det krävs att försäkringsföretaget ska anmäla till tillsynsmyndigheterna att försäkrings skyddet upphört, får detta upphörande göras gällande gentemot skadelidande tredje man endast under de förutsättningar som fastställts av denna medlemsstat.
4. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om de risker för vilka försäkring är obligatorisk enligt medlemsstatens lagstiftning, och därvid ange följande:
 - a) De särskilda föreskrifter som gäller för sådan försäkring.
 - b) De uppgifter som ska anges i ett det intyg som ett skadeförsäkringsföretag är skyldigt att utfärda till en försäkrad, i fall där denna medlemsstat fordrar bevis om att skyldigheten att teckna försäkring har uppfyllts.

En medlemsstat får kräva att bland de uppgifter som avses i första stycket b ska finnas en förklaring av försäkringsföretaget att försäkringsavtalet är i överensstämmelse med de särskilda bestämmelser som gäller för sådan försäkring.

Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra de uppgifter som avses i första stycket b.

Avsnitt 3

Det allmänna bästa

Artikel 180

Det allmänna bästa

Den medlemsstat där en risk är belägen eller medlemsstaten för åtagandet får inte hindra en försäkringstagare från att teckna ett avtal med ett försäkringsföretag som auktoriserats på de villkor som anges i artikel 14 om ingåendet av detta avtal inte strider mot bestämmelser till skydd för det allmänna bästa i den medlemsstat där risken är belägen eller i medlemsstaten för åtagandet.

Avsnitt 4

Försäkringsvillkor och premietariffer

Artikel 181

Skadeförsäkring

1. Medlemsstaterna får inte kräva förhandsgodkännande eller löpande anmälan av allmänna och särskilda avtalsvillkor, premietariffer eller formulär och andra tryckta handlingar som ett försäkringsföretag avser att använda i sina mellanhavanden med försäkringstagarna.

Medlemsstaterna får kräva att sådana avtalsvillkor och andra dokument företes vid enstaka tillfällen endast i syfte att kontrollera att nationella bestämmelser om försäkringsavtal följs. Sådana krav får inte vara en förutsättning för att företaget ska få bedriva verksamhet.

2. En medlemsstat som föreskriver obligatorisk försäkring får kräva att försäkringsföretag ska överlämna de allmänna och särskilda villkoren för sådan försäkring till sin tillsynsmyndighet innan de får spridas.

3. Medlemsstaterna får inte upprätthålla eller införa krav på förhandsanmälan eller förhandsgodkännande av föreslagna premiehöjningar, om detta inte är en del av allmänna priskontrollsystem.

Artikel 182

Livförsäkring

Medlemsstaterna får inte kräva förhandsgodkännande av eller regelbundna underrättelser om allmänna och särskilda försäkringsvillkor, premietariffer, tekniska grunder som särskilt använts för beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar, eller formulär och andra tryckta handlingar som ett livförsäkringsföretag avser att använda i sina mellanhavanden med försäkringstagarna.

Hemmedlemsstaten får dock, uteslutande i syfte att kontrollera efterlevnaden av nationella bestämmelser rörande försäkringsmatematiska principer, kräva regelmässig underrättelse om de tekniska grunder som använts vid beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar. Dessa krav får inte vara en förutsättning för att ett försäkringsföretag ska få bedriva verksamhet.

Avsnitt 5

Information till försäkringstagarna

Underavsnitt 1

Skadeförsäkring

Artikel 183

Allmän information till försäkringstagare

1. Innan ett skadeförsäkringsavtal ingås ska skadeförsäkringsföretaget informera försäkringstagaren om följande:

- Vilken lag som ska tillämpas på avtalet, om parterna inte har fritt val.
- Att parterna fritt kan välja vilken lag som ska tillämpas, och vilken lag försäkringsgivaren föreslår.

Försäkringsföretaget ska också informera varje försäkringstagare om på vilket sätt försäkringstagarnas klagomål beträffande avtalen handläggs och även, i förekommande fall, vilket särskilt organ som handhar sådana klagomål, utan att detta inskränker försäkringstagarens rätt att vidta rättsliga åtgärder.

2. De förpliktelser som avses i punkt 1 ska gälla endast om försäkringstagaren är en fysisk person.

3. Närmare bestämmelser för genomförandet av punkterna 1 och 2 ska fastställas av den medlemsstat där risken är belägen.

Artikel 184

Ytterligare information beträffande skadeförsäkring som erbjuds med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster

1. När en skadeförsäkring erbjuds med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster ska försäkringstagaren, innan något åtagande görs, underrättas om i vilken medlemsstat huvudkontoret eller, i tillämpliga fall, filialen med vilken avtalet ska ingås är belägen.

Varje handling som lämnas ut till försäkringstagaren ska innehålla den information som avses i första stycket.

Bestämmelserna i första och andra styckena ska inte tillämpas på stora risker.

2. I avtalet eller andra handlingar som ger försäkringsskydd, samt i försäkringsansökningen, i den mån den är bindande för sökanden, ska finnas uppgift om adressen till huvudkontoret eller, i tillämpliga fall, till den filial till skadeförsäkringsföretaget som ger skyddet.

Medlemsstaterna får kräva att namn på och adress till den representant för skadeförsäkringsföretaget som avses i artikel 148.2 a även ska anges i de handlingar som avses i första stycket i denna punkt.

Underavsnitt 2

Livförsäkring

Artikel 185

Information till försäkringstagare

1. Innan ett livförsäkringsavtal ingås ska minst den information som anges i punkterna 2-4 lämnas till försäkringstagaren.

2. Följande uppgifter om livförsäkringsföretaget ska meddelas:

- a) Företagets namn och företagsform.
- b) Medlemsstat i vilken huvudkontoret och, i tillämpliga fall, den filial där avtalet ingås, är beläget.
- c) Huvudkontorets adress och i tillämpliga fall adressen till den filial som ingår avtalet.
- d) En konkret hänvisning till den i artikel 51 nämnda lägesrapporten om solvens och finansiell ställning, som gör denna information lättillgänglig för försäkringstagaren.

3. Följande uppgifter om åtagandet ska meddelas:

- a) Definition av förmåner och optioner.
- b) Avtalets löptid.
- c) Hur avtalet kan avbrytas.
- d) Hur premier ska betalas och premieperioder.
- e) Hur återbäring beräknas och fördelas.
- f) Angivande av återköpsvärde, fribrevsvärde och i vilken omfattning dessa är garanterade.
- g) Uppgifter om premier för varje förmån, såväl huvudförmåner som, i tillämpliga fall, tilläggsförmåner.
- h) I fråga om fondförsäkringsavtal uppgifter om de andelar till vilka förmånerna är knutna.
- i) Uppgift om vilka slags tillgångar som fondförsäkringsavtal är baserade på.
- j) Sättet för utövandet av uppsägningsrätten.
- k) Allmän information om de skatteregler som gäller för aktuell försäkringstyp.

l) Sättet för handläggning av klagomål på försäkringsavtal från försäkringstagare, försäkrade eller förmånstagare och, i förekommande fall, förekomsten av ett särskilt organ som handlägger sådana klagomål utan inskränkning av rätten att vidta rättsliga åtgärder.

m) Vilken lag som ska tillämpas på avtalet om parterna inte har fritt val eller, om parterna har frihet att välja vilken lag som ska tillämpas, den lag livförsäkringsföretaget föreslår.

4. Dessutom ska särskild information tillhandahållas så att försäkringstagaren verkligen förstår de risker som avtalet innebär och som denne därmed tar.

5. Försäkringstagaren ska under hela avtalstiden hållas informerad om ändringar i fråga om följande information:

- a) Allmänna och särskilda försäkringsvillkor.
- b) Livförsäkringsföretagets namn och företagsform eller huvudkontorets adress och, i tillämpliga fall, adressen till den filial som ingått avtalet.
- c) Alla uppgifter som är upptagna i punkt 3 d-j vid ändring av försäkringsvillkoren eller den lagstiftning som gäller för avtalet.
- d) Årligen uppgift om återbäringsituationen.

Om försäkringsgivaren i samband med ett erbjudande om eller tecknandet av ett livförsäkringsavtal presenterar siffror avseende storleken på potentiella betalningar som överstiger de kontraktuella betalningarna, ska försäkringsgivaren ge försäkringstagaren ett exempel på en beräkning i vilken det potentiella slutliga ersättningsbeloppet beräknas utifrån premiebetalningarna vid tre olika räntesatser. Detta ska inte gälla för terminsförsäkringar och terminskontrakt. Försäkringsgivaren ska informera försäkringstagaren på ett tydligt och lättbegripligt sätt om att beräkningsexemplet endast är en beräkningsmodell som grundar sig på teoretiska antaganden, och att försäkringstagaren inte kan ställa några avtalsgrundade anspråk utifrån beräkningsexemplet.

När det gäller försäkringar med rätt till andel i överskott ska försäkringsgivaren årligen skriftligt informera försäkringstagaren om läget för försäkringstagarens fordringar, inklusive rätten till andel i överskottet. Dessutom ska försäkringsgivaren, när denne har presenterat siffror över den potentiella framtida utvecklingen för rätten till andel i överskott, informera försäkringstagaren om skillnader mellan den faktiska utvecklingen och de ursprungliga uppgifterna.

6. Den information som avses i punkterna 2-5 ska vara klart och tydligt formulerad och avfattad på ett officiellt språk i den medlemsstat där åtagandet gjorts.

Informationen får dock lämnas på ett annat språk om försäkringstagaren begär det och medlemsstatens lagstiftning tillåter det eller om försäkringstagaren har frihet att välja tillämplig lag.

7. Den medlemsstat i vilken åtagandet gjorts får kräva att livförsäkringsföretagen ska lämna information utöver den som förtecknas i punkterna 2-5 endast om det är nödvändigt för att försäkringstagaren rätt ska förstå de väsentliga delarna av åtagandet.

8. Närmare regler för genomförandet av punkterna 1-7 ska fastställas av den medlemsstat där åtagandet har gjorts.

Artikel 186

Uppsägningstid

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att försäkringstagare som ingår individuella livförsäkringsavtal ska kunna säga upp avtalen inom en tid av mellan 14 och 30 dagar från den dag de informeras om ingåendet av avtalen.

Försäkringstagarnas uppsägning ska innebära att de befrias från alla framtida förpliktelser som följer av avtalet.

Andra rättsverkningar av och förutsättningar för uppsägning ska bestämmas genom den lag som ska tillämpas på avtalet, i synnerhet såvitt avser det sätt på vilket försäkringstagaren ska informeras om att avtal har ingåtts.

2. Medlemsstaterna får välja att inte tillämpa punkt 1 i följande fall:

- a) Om ett avtal har en giltighetstid om sex månader eller mindre.
- b) I fall då försäkringstagaren, på grund av sin ställning eller på grund av de omständigheter under vilka avtalet ingåtts inte är i behov av särskilt skydd.

Om medlemsstaterna utnyttjar den valmöjlighet som avses i första stycket ska de i sin lagstiftning särskilt ange detta förhållande.

KAPITEL II

Bestämmelser som särskilt avser skadeförsäkring

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 187

Försäkringsvillkor

Till allmänna och särskilda försäkringsvillkor ska inte räknas villkor som, i ett enskilt fall, är betingade av särskilda omständigheter som hänför sig till den risk som ska försäkras.

Artikel 188

Upphävande av monopol

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de etableringsmonopol inom vissa klasser som beviljats organ etablerade inom deras territorier och som avses i artikel 8 upphävs.

Artikel 189

Deltagande i nationella garantisystem

Värdmedlemsstaterna får föreskriva att skadeförsäkringsföretag på samma sätt som skadeförsäkringsföretag som fått tillstånd inom deras territorier ska ansluta sig till och delta i varje garantisystem som är avsett att säkerställa utbetalning av försäkringsersättning till försäkringstagare och skadelidande tredje man.

Avsnitt 2

Koassurans inom gemenskapen

Artikel 190

Koassuransverksamhet inom gemenskapen

1. Detta avsnitt ska tillämpas på koassuransverksamhet inom gemenskapen, vilken utgörs av den koassuransverksamhet som avser en eller flera av de risker som klassificerats enligt klasserna 3-16 i del A i bilaga I och som uppfyller följande villkor:

- a) Risken är en stor risk.
- b) Risken täcks genom ett enda avtal med en samlad premie och för samma termin av två eller flera försäkringsgivare, som var och en ansvarar för sin del som "koassuradörer" och av vilka en ska vara ledande försäkringsföretag.
- c) Risken finns inom gemenskapen.
- d) För att kunna täcka risken behandlas det ledande försäkringsföretaget som om det vore det försäkringsföretag som täcker hela risken.
- e) Minst en av koassuradörerna deltar i avtalet genom ett huvudkontor eller en filial etablerad i en annan medlemsstat än den där det ledande försäkringsföretaget är etablerat.
- f) Det ledande försäkringsföretaget åtar sig till fullo den roll som tillkommer det enligt gällande praxis för koassuransverksamhet och särskilt fastställer försäkringsvillkor och tariffer.

2. Artiklarna 147-152 ska endast tillämpas på det ledande försäkringsföretaget.

3. Koassuransverksamhet som inte uppfyller villkoren i punkt 1 ska omfattas av bestämmelserna i detta direktiv med undantag av det här avsnittet.

Artikel 191

Deltagande i koassurans inom gemenskapen

Försäkringsföretagens rätt att delta i koassuransverksamhet inom gemenskapen får inte villkoras av andra bestämmelser än de som föreskrivs i detta avsnitt.

Artikel 192

Försäkringstekniska avsättningar

Storleken på de försäkringstekniska avsättningarna ska bestämmas av de olika koassuradörerna enligt de regler som gäller i deras hemmedlemsstat eller, om sådana regler saknas, enligt gällande praxis i den medlemsstaten.

De försäkringstekniska avsättningarna ska dock vara minst lika stora som de som fastställs av den ledande assuradören enligt de regler som gäller i dennes hemmedlemsstat.

Artikel 193

Statistik

Hemmedlemsstaterna ska se till att koassuradörerna för statistik som visar omfattningen av den koassuransverksamhet inom gemenskapen som de deltar i, med angivande av vilka medlemsstater som omfattas.

Artikel 194

Behandling av koassuransavtal vid likvidationsförfaranden

Om ett försäkringsföretag träder i likvidation, ska de åtaganden som följer av koassuransavtal inom gemenskapen infrias på samma sätt som de åtaganden som hänför sig till försäkringsföretagets övriga försäkringsavtal, oavsett försäkringstagarens eller förmånstagarnas nationalitet.

Artikel 195

Informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter

Vid genomförandet av detta avsnitt ska medlemsstaternas tillsynsmyndigheter, inom ramen för det samarbete som avses i avdelning I kapitel IV avsnitt 5, utbyta all information som erfordras.

Artikel 196

Samarbete under genomförandet

Kommissionen och medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska i nära samarbete följa upp de svårigheter som kan uppkomma vid genomförandet av detta avsnitt.

Inom ramen för detta samarbete ska de särskilt uppmärksamma sådan tillämpning som tyder på att det ledande försäkringsföretaget inte fullgör sitt åtagande enligt gällande praxis inom koassuranssektorn eller att täckningen av föreliggande risker uppenbart inte kräver deltagande av två eller flera assuradörer.

Avsnitt 3

Assistans

Artikel 197

Verksamhet liknande reseförsäkring

Medlemsstaterna får föreskriva att tillhandahållande av räddningstjänster till personer som råkat i svårigheter under andra omständigheter än de som nämns i artikel 2.2 ska omfattas av detta direktiv.

Om en medlemsstat föreskriver detta, ska den behandla sådan verksamhet som om den ingick i klass 18 i del A i bilaga I.

Andra stycket ska inte på något sätt påverka möjligheterna till sådan klassificering som anges i bilaga I när det gäller verksamhet som uppenbart ingår i andra klasser.

Avsnitt 4

Rättsskyddsförsäkring

Artikel 198

Tillämpningsområde för detta avsnitt

1. Detta avsnitt ska tillämpas på rättsskyddsförsäkring som avses i klass 17 i bilaga I del A, genom vilken ett försäkringsföretag åtar sig att, mot betalning av premie, bära kostnaderna för rättsliga förfaranden och tillhandahålla andra tjänster som har direkt anknytning till vad en sådan försäkring omfattar, främst i följande syften:

- a) Att tillförsäkra ersättning för den förlust eller skada som den försäkrade åsamkats antingen genom uppgörelse som skett utanför domstol, eller genom civilrättsligt eller straffrättsligt förfarande.
- b) Att försvara eller företräda den försäkrade vid civilrättsliga, straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga förfaranden eller vid andra liknande förfaranden eller i anledning av att ersättningskrav har riktats mot denna person.

2. Detta avsnitt ska inte gälla något av följande:

- a) Rättsskyddsförsäkring avseende tvister eller risker som härrör från eller har samband med användning av havsgående fartyg.

- b) Åtgärder som ett försäkringsföretag, inom ramen för ansvarsförsäkring, vidtar för att försvara eller företräda den försäkrade i en undersökning eller en förhandling, om åtgärderna samtidigt utövas för tillvaratagande av detta försäkringsföretags egna intressen inom ramen för sådan försäkring.
- c) Om en medlemsstat bestämmer detta, rättsskyddsförsäkring meddelad av en assistansförsäkringsgivare som uppfyller följande villkor:
- i) Verksamheten utövas i en annan medlemsstat än den där den försäkrade har sin stadigvarande bostad.
 - ii) Verksamheten utgör del av ett avtal som täcker uteslutande assistans för personer som hamnar i svårigheter under resa eller vid vistelse utanför hemorten eller den stadigvarande bostaden.

I det fall som avses i första stycket c ska det i avtalet tydligt anges att skyddet i fråga är begränsat till sådana omständigheter som anges i det ledet och är underordnat i förhållande till assistansen.

Artikel 199

Separata avtal

Rättsskyddsförsäkring ska antingen meddelas genom ett avtal som är skilt från det som upprättas för andra klasser, eller tas upp som en separat del av ett försäkringsbrev med särskilt angivande av rättsskyddets omfattning samt, om medlemsstaten så begär, det motsvarande premiebeloppet.

Artikel 200

Handläggning av skadeärenden

1. Hemmedlemsstaten ska säkerställa att försäkringsföretag i enlighet med det alternativ som medlemsstaten valt eller efter eget val, om medlemsstaten samtycker till detta, antar minst en av de metoder för handläggning av skadeärenden som anges i punkterna 2, 3 och 4.

Oavsett vilken lösning som väljs ska de rättsskyddsförsäkrades intressen anses likvärdigt tillvaratagna enligt detta avsnitt.

2. Försäkringsföretag ska se till att ingen anställd som har befattning med handläggningen av skadeärenden inom rättsskyddsförsäkring eller med därmed sammanhängande juridisk rådgivning samtidigt utövar liknande verksamhet inom ett annat företag som är knutet till det första försäkringsföretaget finansiellt, kommersiellt eller administrativt och som omfattar en eller flera av de andra klasser som anges i bilaga I.

Försäkringsföretag med blandad verksamhet ska se till att ingen anställd som har befattning med handläggningen av skadeärenden eller med därmed sammanhängande juridisk rådgivning samtidigt utövar liknande verksamhet inom en annan klass som ingår i företagets verksamhet.

3. Försäkringsföretaget ska anförtro handläggningen av skadeärenden avseende rättsskyddsförsäkring till ett företag som är en särskild juridisk person. Detta företag ska anges i ett sådant särskilt försäkringsavtal eller i en sådan separat del av ett avtal som avses i artikel 199.

Om det företag som är en särskild juridisk person har anknytning till ett försäkringsföretag som är verksamt inom en eller flera av de andra klasser som anges i bilaga I del A, får de anställda som handlägger skadeärenden eller bistår med juridisk rådgivning i samband med sådan handläggning i det företag som är en särskild juridisk person inte samtidigt utöva samma eller liknande uppgifter i det andra försäkringsföretaget. Medlemsstaterna får föreskriva samma krav för medlemmarna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganen.

4. Avtalet ska innehålla en bestämmelse om att de försäkrade har rätt att, från den tidpunkt då de kan rikta anspråk mot försäkringsgivaren, fritt utse advokat eller, i den utsträckning det medges i nationell lag, någon annan person med de kvalifikationer som behövs för att tillvarata de försäkrades intressen.

Artikel 201

Fritt val av advokat

1. I varje avtal om rättsskyddsförsäkring ska följande uttryckligen anges:

- a) Att de försäkrade fritt ska kunna välja advokat eller någon annan person som har kvalifikationer enligt nationell lag att försvara eller företräda dem eller i övrigt tillvarata deras intressen vid undersökningar eller förhandlingar.
- b) Att de försäkrade fritt ska kunna välja advokat eller, om de föredrar det och i den utsträckning det medges i nationell lag, någon annan person med de kvalifikationer som behövs för att tillvarata deras intressen närhelst en intressekonflikt uppstår.

2. I detta avsnitt avses med "advokat" en person som har rätt att utöva sin yrkesverksamhet under en av de benämningar som anges i rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 78, 26.3.1977, s. 17.

Artikel 202

Undantag från det fria valet av advokat

1. Medlemsstaterna får medge undantag från artikel 201.1 för rättsskyddsförsäkring, om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Försäkringen är begränsad till de försäkringsfall som uppkommer genom användning av vägfordon inom den berörda medlemsstatens territorium.
 - b) Försäkringen är förenad med ett avtal om erbjudande av assistans vid olyckshändelse eller skadefall där ett vägfordon är inblandat.
 - c) Varken rättsskyddsförsäkringsföretaget eller assistansförsäkringsgivaren meddelar någon form av ansvarsförsäkring.
 - d) Sådana åtgärder har vidtagits att helt oberoende advokater bistår och företräder vardera parten i en tvist, när parterna är rättsskyddsförsäkrade hos samma försäkringsföretag.
2. Ett undantag som medgivits enligt punkt 1 ska inte inverka på tillämpningen av artikel 200.

Artikel 203

Skiljeförfarande

Medlemsstaterna ska besluta om skiljeförfarande eller andra förfaranden som ger motsvarande garantier om objektivitet för att lösa tvister mellan den som meddelat rättsskyddsförsäkring och den försäkrade, utan att den rätt till överklagande hos rättsliga instanser som kan finnas enligt nationell lag påverkas.

I försäkringsavtalet ska det föreskrivas att den försäkrade har rätt att använda sig av sådana förfaranden.

Artikel 204

Intressekonflikter

När en intressekonflikt uppstår eller oenighet råder angående tvistens lösning, ska rättsskyddsförsäkringsgivaren eller, där det är lämpligt, skaderegleringsorganet, underrätta den försäkrade om de rättigheter som anges i artikel 201.1 och den möjlighet han har att använda sig av ett sådant förfarande som avses i artikel 203.

Artikel 205

Upphävande av krav på specialisering för rättsskyddsförsäkring

Medlemsstaterna ska upphäva alla bestämmelser som innebär förbud för ett försäkringsföretag att samtidigt inom respektive medlemsstats territorium bedriva verksamhet avseende rättsskyddsförsäkring och andra klasser.

Avsnitt 5

Sjukförsäkring

Artikel 206

Sjukförsäkring som alternativ till skydd genom socialförsäkringssystemet

1. Medlemsstater, i vilka avtal om försäkring mot riskerna enligt klass 2 i bilaga I del A helt eller delvis kan ersätta det skydd vid sjukdom som ges genom det lagstadgade socialförsäkringssystemet, får föreskriva följande:
 - a) Att sådana avtal ska följa de särskilda rättsregler som denna medlemsstat har antagit för denna försäkringsklass till skydd för det allmänna bästa.
 - b) Att de allmänna och särskilda villkoren för denna försäkring meddelas till tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten innan de börjar tillämpas.
2. Medlemsstaterna får föreskriva att det sjukförsäkringssystem som avses i punkt 1 tekniskt sett ska fungera på liknande sätt som en livförsäkring, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Premierna som ska betalas beräknas på grundval av tabeller över sjukdomsfall och andra statistiska uppgifter som är relevanta för den medlemsstat där risken är belägen i enlighet med de matematiska metoder som används inom försäkringsverksamhet.
- b) En reserv upprättas för stigande levnadsålder.
- c) Försäkringsgivaren får upphäva avtalet endast inom en bestämd tidsperiod som fastställs av den medlemsstat där risken är belägen.
- d) Avtalet innehåller bestämmelser om att premierna kan ökas och ersättningarna minskas, även för gällande avtal.
- e) Avtalet innehåller bestämmelser om att försäkringstagarna får byta sina befintliga avtal mot ett avtal som överensstämmer med punkt 1 och som erbjuds av samma försäkringsföretag eller samma filial samt tar hänsyn till de rättigheter de förvärvat.

I det fall som avses i första stycket e ska hänsyn tas till reserven för stigande levnadsålder, och ny läkarundersökning får endast krävas om ersättningsnivån ska höjas.

Tillsynsmyndigheterna i den berörda medlemsstaten ska offentliggöra de tabeller över sjukdomsfall och andra relevanta uppgifter som avses i första stycket a samt överlämna dem till tillsynsmyndigheterna i henmedlemsstaten.

Premierna ska, på välgrundade försäkringsmatematiska antaganden, vara tillräckliga för att försäkringsföretagen ska kunna uppfylla samtliga sina förpliktelser med hänsyn till samtliga aspekter beträffande deras finansiella situation. Hemmedlemsstaten ska föreskriva att de tekniska grunderna för premieberäkningen ska överlämnas till dess tillsynsmyndigheter innan produkten släpps ut på marknaden.

Tredje och fjärde styckena ska även gälla vid ändringar av befintliga avtal.

Avsnitt 6

Arbetskadeförsäkring

Artikel 207

Obligatorisk arbetskadeförsäkring

Medlemsstaterna får föreskriva att varje försäkringsföretag som på egen risk erbjuder obligatorisk arbetskadeförsäkring inom deras territorier ska följa de särskilda bestämmelser som finns för detta slag av försäkring i deras nationella lagstiftning, med undantag av bestämmelser om den finansiella tillsynen för vilken hemmedlemsstaten ska vara ensamt ansvarig.

KAPITEL III

Bestämmelser som särskilt avser livförsäkring

Artikel 208

Förbud mot tvångsavstående från del av försäkringsverksamhet

Medlemsstaterna får inte föreskriva att livförsäkringsföretag ska avstå från någon del av sin försäkringsverksamhet enligt artikel 2.3 till en eller flera organisationer som anges i nationell lag.

Artikel 209

Premie för nya försäkringar

Premier för nya försäkringar ska utifrån rimliga försäkringsmatematiska antaganden vara tillräckliga för att livförsäkringsföretagen ska kunna uppfylla alla sina åtaganden och i synnerhet för att kunna göra adekvata försäkringstekniska avsättningar.

Vid denna bedömning får hänsyn tas till alla aspekter av ett försäkringsföretags ekonomiska situation, men andra medel än premier och därav härrörande avkastning får inte systematiskt och permanent utnyttjas på ett sådant sätt att det på lång sikt kan äventyra företags soliditet.

KAPITEL IV

Bestämmelser som särskilt avser återförsäkring

Artikel 210

Finansiell återförsäkring

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag, som ingår avtal om finansiell återförsäkring eller bedriver verksamheter med sådan återförsäkring, på ett tillfredsställande sätt kan identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera risker som uppstår genom sådana avtal eller verksamheter.

2. I syfte att säkerställa att en harmoniserad behandling av finansiell återförsäkringsverksamhet genomförs får kommissionen anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera bestämmelserna i punkt 1 i fråga om övervakning, hantering och kontroll av risker till följd av finansiell återförsäkringsverksamhet.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

3. I punkterna 1 och 2 avses med finansiell återförsäkring en återförsäkring som innebär att den explicita maximala potentiella förlust, uttryckt som den maximala överförda ekonomiska risken, som uppstår genom överföring av en teckningsrisk och en tidsrisk som båda är betydande, överstiger premien för avtalets livslängd med ett begränsat men betydande belopp, samtidigt som åtminstone ett av följande förhållanden föreligger:

- Betydande hänsyn tas uttryckligen till pengars tidsvärde.
- Avtalsbestämmelser föreligger för att utjämna skillnaden i ekonomiskt åtagande mellan parterna över tiden för att uppnå den åsyftade risköverföringen.

Artikel 211

Specialföretag

1. Medlemsstaterna ska tillåta specialföretag att etablera sig inom deras territorier, förutsatt att tillsynsmyndigheterna ger sitt förhandsgodkännande.

2. I syfte att säkerställa en harmoniserad behandling av specialföretag ska kommissionen anta genomförandeåtgärder för att fastställa följande:

- Auktorisationens omfattning.
- Obligatoriska villkor som ska ingå i alla ingångna avtal.

- c) De lämplighetskrav som avses i artikel 42 för specialföretagets ledningspersonal.
- d) Lämplighetskrav för aktieägare eller medlemmar med kvalificerat innehav i specialföretaget.
- e) Sunda rutiner för administration och redovisning, adekvata rutiner för intern kontroll och krav för riskhanteringen.
- f) Informationskrav vad beträffar redovisning, uppgifter för stabilitetstillsyn och statistik.
- g) Solvenskrav.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

3. Specialföretag som auktoriserats före den 31 oktober 2012 ska omfattas av lagen i den medlemsstat som auktoriserat specialföretaget. All ny verksamhet som ett specialföretag startar efter det datumet ska emellertid omfattas av punkterna 1 och 2.

AVDELNING III

TILLSYN ÖVER FÖRSÄKRINGS- OCH ÅTERFÖRSÄKRINGSFÖRETAG SOM INGÅR I EN GRUPP

KAPITEL I

Grupptillsyn: definitioner, tillämpliga fall, tillämpningsområde och nivåer

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 212

Definitioner

- 1. I denna avdelning avses med
 - a) *företag med ägarintresse*: ett företag som är antingen moderföretag eller ett annat företag som har ett ägarintresse eller ett företag som är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG,
 - b) *anknutet företag*: ett företag som är antingen ett dotterföretag eller ett annat företag som är föremål för ägarintresse eller ett företag som är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG,

- c) *grupp*: en företagsgrupp
 - i) som består av ett företag med ägarintresse, dess dotterföretag och de enheter i vilka företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag har innehav samt företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG, eller
 - ii) som baseras på ingående, genom avtal eller på annat sätt, av starka och varaktiga finansiella kopplingar mellan dessa företag, och som kan innehålla ömsesidiga associationer eller liknande företag, under förutsättning att
 - ett av dessa företag genom centraliserad samordning utövar ett dominerande inflytande över besluten, inklusive finansiella beslut, i de andra företag som ingår i gruppen, och
 - ingående och avbrytande av sådana förbindelser, enligt vad som avses i denna avdelning, kräver ett förhåndsgodkännande av grupp tillsynsmyndigheten.

Det företag som utövar centraliserad samordning ska betraktas som moderföretag och de andra företagen ska betraktas som dotterföretag.

- d) *grupptillsynsmyndighet*: den tillsynsmyndighet som i enlighet med artikel 247 fastställts som ansvarig för grupptillsynen,
- e) *tillsynskollegium*: en permanent men flexibel struktur för samarbete och samordning mellan tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna,
- f) *försäkringsholdingbolag*: ett moderföretag som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i direktiv 2002/87/EG, vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva och ha ägarintresse i dotterföretag, vilka enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, där minst ett av dotterföretagen är ett försäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag,
- g) *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: ett annat moderföretag än ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, ett återförsäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i direktiv 2002/87/EG, vilket har minst ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bland sina dotterföretag.

2. Vid tillämpningen av denna avdelning ska tillsynsmyndigheterna också som moderföretag betrakta varje företag som enligt deras uppfattning i praktiken utövar ett dominerande inflytande över ett annat företag.

De ska också som dotterföretag betrakta varje företag över vilket, enligt deras uppfattning, ett moderföretag i praktiken utövar ett dominerande inflytande.

De ska också som ägarintresse betrakta ett direkt eller indirekt innehav av röster eller kapital i ett företag över vilket enligt deras uppfattning ett betydande inflytande utövas.

Avsnitt 2

Tillämpningsområde

Artikel 213

Fall då grupp tillsyn ska tillämpas

1. Medlemsstaterna ska föreskriva grupp tillsyn i enlighet med denna avdelning över försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp.

De bestämmelser i detta direktiv i vilka det föreskrivs tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag på det enskilda företags nivå är fortsatt tillämpliga på dessa företag, om inte annat föreskrivs i denna avdelning.

2. Medlemsstaterna ska se till att tillsyn på gruppnivå tillämpas på följande:

- Försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse i åtminstone ett försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, försäkringsföretag i tredjeland eller återförsäkringsföretag i tredjeland enligt artiklarna 218–258.
- Försäkrings- och återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor inom gemenskapen enligt artiklarna 218–258.
- Försäkrings- och återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor utanför gemenskapen eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland enligt artiklarna 260–263.
- Försäkrings- och återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet enligt artikel 265.

3. I de fall som avses i punkt 2 a och b får grupp tillsynsmyndigheten, om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse eller försäkringsholdingbolaget med huvudkontor inom gemenskapen är anknutet till en reglerad enhet eller ett blandat finansiellt holdingbolag som är underkastat extra tillsyn enligt artikel 5.2 i direktiv 2002/87/EG, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, besluta att tillsyn över riskkoncentrationer enligt artikel 244 i det här direktivet eller över transaktioner inom en grupp enligt artikel 245 i direktivet eller båda dessa former av tillsyn inte ska utövas på nivån för det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller försäkringsholdingbolaget med ägarintresse.

Artikel 214

Grupptillsynens tillämpningsområde

1. Att grupp tillsyn utövas enligt artikel 213 ska inte innebära något krav på tillsynsmyndigheterna att utföra en tillsynsuppgift i fråga om det enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland, försäkringsholdingbolaget eller försäkringsholdingbolaget med blandad verksamhet, utan att detta ska påverka tillämpningen av artikel 257 såvitt gäller försäkringsholdingbolag.

2. Grupptillsynsmyndigheten får från fall till fall besluta att inte låta ett företag omfattas av den grupp tillsyn som avses i artikel 213:

- Företaget är beläget i ett tredjeland där det finns rättsliga hinder för överförandet av nödvändig information, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 229.
- Det företag som skulle omfattas är av ringa intresse med hänsyn till grupp tillsynens syfte.
- Det vore olämpligt eller vilseledande att med hänsyn till grupp tillsynens syfte låta det berörda företaget omfattas av grupp tillsynen.

Även om flera företag inom samma grupp, betraktade individuellt, får undantas enligt första stycket b, ska de dock inte desto mindre omfattas av grupp tillsynen om de, betraktade tillsammans, är av icke ringa intresse.

Om grupp tillsynsmyndigheten anser att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör undantas från grupp tillsynen enligt första stycket, leden b eller c, ska myndigheten samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter innan den fattar beslut.

Om grupp tillsynsmyndigheten har undantagit ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag från grupp tillsynen enligt led b eller c, får tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där detta företag är beläget hos det ledande företaget i gruppen inhämta alla uppgifter som kan underlätta deras tillsyn över försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i fråga.

Avsnitt 3

Nivåer

Artikel 215

Moderföretag som har det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå

1. Om det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag med ägarintresse som avses i artikel 213.2 a och b är ett dotterföretag till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag som har sitt huvudkontor inom gemenskapen ska artiklarna 218–258 tillämpas endast på det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag som är moderföretag med huvudkontor inom gemenskapen.

2. Om det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag som är moderföretag med huvudkontor inom gemenskapen och som har det yttersta ägarintresset enligt punkt 1 är dotterföretag till ett företag som är underkastat extra tillsyn enligt artikel 5.2 i direktiv 2002/87/EG, får grupp tillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, besluta att tillsyn över riskkoncentrationer enligt artikel 244, över transaktioner inom en grupp enligt artikel 245 eller över båda dessa former av tillsyn inte ska utövas på nivån för det moderföretag som har det yttersta ägarintresset.

Artikel 216

Moderföretag som har det yttersta ägarintresset på nationell nivå

1. Om det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag med ägarintresse och med huvudkontor inom gemenskapen som avses i artikel 213.2 a och b inte har detta huvudkontor i samma medlemsstat som det moderföretag med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå som avses i artikel 215, får medlemsstaterna tillåta sina tillsynsmyndigheter att, efter samråd med grupp tillsynsmyndigheten och detta moderföretag, låta grupp tillsynen avse det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag som är moderföretag och som har det yttersta ägarintresset på nationell nivå.

I sådana fall ska tillsynsmyndigheten ange motiven till sitt beslut för både grupp tillsynsmyndigheten och moderföretaget med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå.

Artiklarna 218–258 ska gälla i tillämpliga delar om inte annat följer av punkterna 2–6.

2. Tillsynsmyndigheten får begränsa grupp tillsynen över moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå till att gälla i ett eller flera avsnitt av kapitel II.

3. Om tillsynsmyndigheten beslutar att tillämpa kapitel II avsnitt 1 på moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå, ska det val av metod som grupp tillsynsmyndigheten gjort i enlighet med artikel 220 beträffande det moderföretag med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå som avses i artikel 215 betraktas som avgörande och tillämpas av tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten.

4. Om tillsynsmyndigheten beslutar att tillämpa kapitel II avsnitt 1 på moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå, och det moderföretag med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå som avses i artikel 215 har beviljats tillstånd i enlighet med artikel 231 eller artikel 233.5 att beräkna solvenskapitalkravet för gruppen och även solvenskapitalkraven för de försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen med en intern modell, ska detta beslut betraktas som avgörande och tillämpas av tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten.

Om under sådana omständigheter tillsynsmyndigheten finner att riskprofilen hos moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå avviker väsentligt från den interna modell som godkänts på gemenskapsnivå får myndigheten, så länge som företaget inte på ett korrekt sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som den framfört, besluta att för företaget fastställa kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet på gruppnivå eller, om under särskilda omständigheter sådant kapitaltillägg inte skulle vara en lämplig lösning, kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav för gruppen enligt standardformeln.

Tillsynsmyndigheten ska ange motiven till sådana beslut för både företaget och grupp tillsynsmyndigheten.

5. Om tillsynsmyndigheten beslutar att tillämpa kapitel II avsnitt 1 på moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå, ska detta företag inte ges möjlighet att i enlighet med artikel 236 eller 243 ansöka om tillstånd att låta något av sina dotterföretag omfattas av artiklarna 238 och 239.

6. Om medlemsstaterna medger att deras tillsynsmyndigheter fattar sådana beslut som avses i punkt 1, ska de föreskriva att inga sådana beslut kan fattas eller upprätthållas i de fall moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå är ett dotterföretag till det moderföretag med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå som avses i artikel 215 och det företaget har erhållit tillstånd enligt artikel 237 eller 243 att låta det dotterföretaget omfattas av artiklarna 238 och 239.

7. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att närmare ange under vilka förhållanden beslut enligt punkt 1 får fattas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 217

Moderföretag med ägarintressen från flera medlemsstater

1. Om medlemsstaterna tillåter att deras tillsynsmyndigheter fattar sådana beslut som avses i artikel 216, ska de också tillåta dem att besluta att ingå överenskommelser med tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater där andra moderföretag med yttersta ägarintresse på nationell nivå är verksamma i syfte att utföra grupp tillsyn på undergruppsnivå omfattande flera medlemsstater.

Om de berörda tillsynsmyndigheterna har träffat en överenskommelse enligt första stycket ska grupp tillsynen inte utövas på nivån för något sådant moderföretag med yttersta ägarintresse enligt artikel 216 som är verksamt i andra medlemsstater än den där den undergrupp som avses i första stycket i denna punkt är belägen.

2. Artikel 216.2–216.6 ska gälla i tillämpliga delar.

3. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att närmare ange under vilka förhållanden beslut enligt punkt 1 får fattas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

KAPITEL II

Finansiell ställning

Avsnitt 1

Solvens på grupp nivå

Underavsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 218

Solvenstillsyn på grupp nivå

1. Solvenstillsyn på grupp nivå ska utövas i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln samt artikel 246 och kapitel III.

2. I det fall som avses i artikel 213.2 a ska medlemsstaterna kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintressen säkerställer att gruppen har tillgång till en medräknings kapitalbas som alltid är minst lika med solvenskapitalkravet för gruppen, beräknat enligt underavsnitten 2, 3 och 4.

3. I det fall som avses i artikel 213.2 b ska medlemsstaterna kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp säkerställer att gruppen har tillgång till en medräkningsbar kapitalbas som alltid är minst lika med solvenskapitalkravet för gruppen, beräknat enligt underavsnitt 5.

4. Grupp tillsynsmyndigheten ska utföra tillsynens granskningsprocess enligt kapitel III av kraven i punkterna 2 och 3. Artiklarna 136 och 138.1-138.4 ska gälla i tillämpliga delar.

5. Så snart som företaget med ägarintresse har konstaterat och informerat grupp tillsynsmyndigheten om att solvenskapitalkravet inte längre uppfylls eller att det finns risk för att det kommer att underskridas under de närmaste tre månaderna, ska grupp tillsynsmyndigheten informera övriga tillsynsmyndigheter inom tillsynskollegiet, vilket ska analysera gruppens situation.

Artikel 219

Återkommande beräkningar

1. Grupp tillsynsmyndigheten ska se till att de beräkningar som avses i artikel 218.2 och 218.3 utförs minst en gång per år, antingen av försäkrings- eller återförsäkringsföretagen med ägarintresse eller av försäkringsholdingbolaget.

Relevanta data för beräkningen och beräkningens resultat ska lämnas till grupp tillsynsmyndigheten av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse eller, om det ledande företaget inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, av försäkringsholdingbolaget eller av det företag i gruppen som grupp tillsynsmyndigheten utsett efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och med gruppen själv.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretaget samt försäkringsholdingbolaget ska fört löpande övervaka solvenskapitalkravet för gruppen. Om gruppens riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som låg till grund för det senast rapporterade solvenskapitalkravet ska en förnyad beräkning av detta krav göras utan dröjsmål och rapporteras till grupp tillsynsmyndigheten.

Om det finns grundad anledning att anta att gruppens riskprofil förändrats väsentligt sedan dagen för den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet på grupp nivå, får grupp tillsynsmyndigheten kräva en förnyad beräkning av detta krav.

Underavsnitt 2

Val av beräkningsmetod och allmänna principer

Artikel 220

Val av metod

1. Solvensberäkningen på grupp nivå för försäkrings- och återförsäkringsföretag som avses i artikel 213.2 a ska utföras enligt de försäkringstekniska principer som anges i artiklarna 221–233 och med en av de metoder som redovisas där.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att solvensberäkningen på gruppnivå för sådana försäkrings- och återförsäkringsföretag som avses i artikel 213.2 a ska utföras i enlighet med metod 1 som anges i artiklarna 230-232.

Medlemsstaterna ska dock tillåta att deras tillsynsmyndigheter, när de fullgör uppgiften att vara grupp tillsynsmyndighet för en viss grupp, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och gruppen, beslutar att på denna grupp tillämpa metod 2 som anges i artiklarna 233 och 234 eller en kombination av metoderna 1 och 2, om tillämpning utslutande av metod 1 inte skulle ha varit lämpligt.

Artikel 221

Beaktande av den proportionella andelen

1. Vid solvensberäkning för en grupp ska hänsyn tas till den proportionella andel som ett företag med ägarintresse innehar i de anknutna företagen.

Vid tillämpningen av första stycket ska den proportionella andelen omfatta något av följande:

- a) För metod 1: de procentandelar som tillämpats vid upprättandet av den sammanställda redovisningen.
- b) För metod 2: den andel av det tecknade bolagskapitalet som, direkt eller indirekt, innehas av företaget med ägarintresse.

Oberoende av vilken metod som används ska dock, när det anknutna företaget är ett dotterföretag som inte har tillräcklig medräkningsbar kapitalbas för att täcka sitt solvenskapitalkrav, hela dotterföretagets solvensunderskott beaktas.

Om, enligt tillsynsmyndigheternas uppfattning, ansvaret hos ett moderföretag, som innehar en andel av kapitalet, strikt är begränsat till denna kapitalandel får dock dessa behöriga myndigheter tillåta att dotterföretagets solvensunderskott beaktas på proportionell basis.

2. Grupp tillsynsmyndigheten ska, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och gruppen, fastställa den proportionella andel som ska beaktas i följande fall:

- a) När det inte finns några kapitalbindningar mellan vissa av företagen i en grupp.
- b) När en tillsynsmyndighet har fastställt att ett direkt eller indirekt innehav av röster eller kapital i ett företag ska räknas som ägarintresse, eftersom, enligt myndighetens uppfattning, ett väsentligt inflytande utövas över företaget.
- c) När en tillsynsmyndighet har avgjort att ett företag är ett moderföretag till ett annat företag eftersom det enligt tillsynsmyndighetens uppfattning utövar ett faktiskt dominerande inflytande över detta andra företag.

Artikel 222

Eliminering av dubbelräkning av poster i kapitalbasen

1. Dubbelräkning av poster i kapitalbasen som används för att täcka solvenskapitalkravet mellan olika försäkrings- eller återförsäkringsföretag som beaktas vid solvensberäkningen ska inte tillåtas.

I detta syfte ska, vid beräkning av en grupps solvens, när de metoder som beskrivs i underavsnitt 4 inte redan innehåller bestämmelser om detta, följande belopp undantas:

- a) Värdet av alla tillgångar i försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse som representerar finansieringen av poster i kapitalbasen som får täcka solvenskapitalkravet för något av dess anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- b) Värdet av alla tillgångar i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse som representerar finansieringen av poster i kapitalbasen som får täcka solvenskapitalkravet för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse.
- c) Värdet av alla tillgångar i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse som representerar finansieringen av poster i kapitalbasen som får täcka solvenskapitalkravet för något annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, får följande poster omfattas av beräkningen endast i den mån de får ingå för att täcka solvenskapitalkravet i det berörda anknutna företaget:

- a) Överskottsmedel enligt artikel 91.2 som uppkommer i ett livförsäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket solvensen på gruppnivå beräknas.
- b) Tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket gruppens solvens beräknas.

Följande ska dock i samtliga fall undantas vid beräkningen:

- i) Tecknat men inte inbetalt kapital som medför en möjlig förpliktelse för ett företag med ägarintresse.

- ii) Tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse som medför en möjlig förpliktelse för ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- iii) Tecknat men inte inbetalt kapital i ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag som medför en möjlig förpliktelse för ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till samma försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse.

3. Om tillsynsmyndigheterna anser att vissa poster i kapitalbasen, utöver de som avses i punkt 2, som får täcka ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvenskapitalkrav i praktiken inte kan göras tillgängliga för att täcka samma krav i det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket solvensen på gruppnivå beräknas, får dessa poster endast omfattas av beräkningen i den mån de får ingå för att täcka solvenskapitalkravet i det anknutna företaget.

4. Summan av de poster i kapitalbasen som avses i punkterna 2 och 3 får inte överstiga solvenskapitalkravet för det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

5. Poster som ingår i kapitalbasen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket solvensen på gruppnivå beräknas, och för vilka tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande krävs enligt artikel 90, får ingå i beräkningen endast under förutsättning att de vederbörligen godkänts av den tillsynsmyndighet som är ansvarig för tillsynen över det anknutna företaget.

Artikel 223

Eliminering av kapital som skapats inom en grupp

1. Vid beräkning av en gruppens solvens ska ingen hänsyn tas till poster i kapitalbasen som får täcka solvenskapitalkravet och som härrör från ömsesidig finansiering mellan försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse och något av följande:

- a) Ett anknutet företag.
- b) Ett företag med ägarintresse.
- c) Ett annat företag som är anknutet till något företag med ägarintresse i det berörda företaget.

2. Vid beräkning av solvensen på gruppnivå ska ingen hänsyn tas till poster i kapitalbasen som kan täcka solvenskapitalkravet i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket sådan solvens beräknas om dessa poster härrör från ömsesidig finansiering tillsammans med ett annat företag som är anknutet till samma försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse.

3. Ömsesidig finansiering ska anses föreligga åtminstone när ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller något av dess anknutna företag innehar aktier i, eller ger lån till, ett annat företag som direkt eller indirekt innehar poster i sin kapitalbas som får ingå i solvensmarginalen för det förstnämnda företaget.

Artikel 224

Värdering

Tillgångarnas och skuldernas värde ska bedömas i enlighet med artikel 75.

Underavsnitt 3

Tillämpning av beräkningsmetoderna

Artikel 225

Anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag har mer än ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska vart och ett av dessa anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag beaktas vid beräkningen av gruppens solvens.

Om ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag inte har sitt huvudkontor i samma medlemsstat som det försäkrings- eller återförsäkringsföretag för vilket beräkningen av gruppens solvens utförs, får medlemsstaterna föreskriva att, i fråga om det anknutna företaget, beräkningen ska ta hänsyn till solvenskapitalkravet och de kapitalbasposter som får medräknas för att täcka detta enligt bestämmelserna i den andra medlemsstaten.

Artikel 226

Mellanliggande försäkringsholdingbolag

1. Vid beräkning av solvensen på gruppnivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ett ägarintresse i ett anknutet försäkringsföretag, ett anknutet återförsäkringsföretag eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeländ genom ett försäkringsholdingbolag ska det mellanliggande försäkringsholdingbolagets ställning beaktas.

Endast vid denna beräkning ska det mellanliggande försäkringsholdingbolaget betraktas som om det vore ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av bestämmelserna om solvenskapitalkrav i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1, 2 och 3 och av samma villkor för att poster i kapitalbasen ska få medräknas för att täcka detta krav som de som fastställs genom avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3.

2. I de fall då ett mellanliggande försäkringsholdingbolag innehar efterställda skulder eller andra poster i kapitalbasen för vilka begränsningar gäller enligt artikel 98, ska dessa poster godkännas upp till de belopp som beräknats med tillämpning av de gränsvärden som anges i artikel 98 för summan av de utestående posterna på gruppnivå jämförd med solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Poster i kapitalbasen i ett mellanliggande försäkringsholdingbolag, för vilka tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande skulle krävas enligt artikel 90 om de innehades av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, får ingå i beräkningen av solvensen på gruppnivå endast om de vederbörligen har godkänts av grupptillsynsmyndigheten.

Artikel 227

Anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland

1. När man i enlighet med artikel 233 beräknar solvensen på gruppnivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland ska det sistnämnda företaget endast vid denna beräkning behandlas som ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gemenskapen.

Om det tredjeland där detta företag har sitt huvudkontor kräver att det ska vara auktoriserat och ålägger det en solvensordning som är minst likvärdig med den som fastställs genom kapitel VI i avdelning I, får medlemsstaterna dock föreskriva att man i fråga om detta företag vid beräkningen ska beakta det solvenskapitalkrav och de kapitalbasposter som får medräknas för att täcka det som fastställs av det berörda tredjelandet.

2. Kontrollen av att ordningen i tredjelandet är minst likvärdig ska utföras av grupptillsynsmyndigheten, antingen på eget initiativ eller på begäran av företaget med ägarintresse.

Grupptillsynsmyndigheten ska i samband med detta samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter och Ceiops innan den fattar sitt beslut.

3. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder som specificerar kriterierna för huruvida solvensordningen i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

4. Kommissionen får, efter samråd med europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén och i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 301.2, och med beaktande av de kriterier som antagits i enlighet med punkt 3 i den här artikeln, anta ett beslut om huruvida solvensordningen i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI.

Dessa beslut ska regelbundet ses över för att ta hänsyn till eventuella ändringar av solvensordningen i avdelning I kapitel VI och den solvensordning som gäller i tredjelandet.

5. När det i ett beslut som kommissionen antagit i enlighet med punkt 4 slås fast att solvensordningen i ett tredjeland är likvärdig ska punkt 2 inte tillämpas.

När det i ett beslut som kommissionen antagit i enlighet med punkt 4 slås fast att solvensordningen i ett tredjeland inte är likvärdig ska den möjlighet som anges i punkt 1 andra stycket att beakta solvenskapitalkravet och de medräkningsbara posterna i kapitalbasen enligt ordningen i det berörda tredjelandet inte tillämpas, och försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjelandet ska behandlas uteslutande i enlighet med punkt 1 första stycket.

Artikel 228

Anknutna kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut

När det gäller beräkningen av solvensen på gruppnivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ett ägarintresse i ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut, ska medlemsstaterna tillåta att deras försäkrings- och återförsäkringsföretag även tillämpar metoderna 1 eller 2 i bilaga I till direktiv 2002/87/EG. Metod 1 i den bilagan ska dock endast tillämpas om grupptillsynsmyndigheten anser att nivån på den samordnade ledningen och interna kontrollen avseende de enheter som avses inbegripas i tillämpningsområdet för sammanställningen är tillräcklig. Den valda metoden ska tillämpas konsekvent över tiden.

Medlemsstaterna ska dock tillåta att deras tillsynsmyndigheter, när dessa utför uppgiften som grupptillsynsmyndighet för en viss grupp, på eget initiativ eller på begäran av företaget med ägarintresse beslutar att dra av varje sådant ägarintresse som avses i första stycket från de poster i kapitalbasen som får medräknas vid bestämningen av solvensen på gruppnivå för företaget med ägarintresse.

Artikel 229

Tillgång till nödvändiga data saknas

Om de berörda tillsynsmyndigheterna inte har tillgång till data som är nödvändiga för att beräkna solvensen på grupp nivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och som rör ett anknutet företag med huvudkontor i en medlemsstat eller i tredjeland, ska detta företags bokförda värde i försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse dras av från de poster i kapitalbasen som får medräknas vid bestämningen av solvensen på grupp nivå.

I ett sådant fall får inte någon orealiserad vinst som har samband med detta ägarintresse betraktas som en medräkningsbar kapitalbaspost när det gäller solvensen på grupp nivå.

Underavsnitt 4

Beräkningsmetoder

Artikel 230

Metod 1 (Huvudmetod): Metod baserad på sammanställd redovisning

1. Beräkningen av solvensen på grupp nivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse ska genomföras med utgångspunkt i den sammanställda redovisningen.

Solvensen på grupp nivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse utgörs av skillnaden mellan följande:

- a) De kapitalbasmedel som får medräknas för att täcka solvenskapitalkravet, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data.
- b) Solvenskapitalkravet på grupp nivå beräknat med utgångspunkt i sammanställda data.

Bestämmelserna i avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3 och i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1, 2 och 3 ska gälla vid beräkningen av de poster i kapitalbasen som får medräknas för att täcka solvenskapitalkravet och av solvenskapitalet på grupp nivå med utgångspunkt i sammanställda data.

2. Solvenskapitalkravet på grupp nivå med utgångspunkt i sammanställda data (det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå) ska beräknas antingen enligt standardformeln eller med en godkänd intern modell i överensstämmelse med de allmänna principer som anges i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1 och 2 respektive avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1 och 3.

Det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå ska uppgå till minst summan av följande:

- a) Minimikapitalkravet enligt artikel 129 för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse.

- b) Den proportionella andelen av minimikapitalkraven för de anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretagen.

Detta minimum ska täckas genom medräkningsbara poster i primärkapitalbasen enligt vad som anges i artikel 98.4.

Vid bestämningen av om dessa poster får medräknas för att täcka det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå ska principerna i artiklarna 221–229 gälla i tillämpliga delar. Artikel 139.1 och 139.2 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 231

Grupptintern modell

1. Om en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå och solvenskapitalkraven för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i gruppen med en intern modell inlämnas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag, ska de berörda tillsynsmyndigheterna samarbeta vid beslutet om huruvida ett sådant tillstånd ska beviljas och om eventuella särskilda villkor för tillståndet.

Ansökan enligt första stycket ska lämnas till grupptillsynsmyndigheten.

Grupptillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta de övriga berörda tillsynsmyndigheterna.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom sex månader från den dag då grupptillsynsmyndigheten mottog den fullständiga ansökan.

Grupptillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål vidarebefordra den fullständiga ansökan till de övriga berörda tillsynsmyndigheterna.

3. Under den tidsfrist som anges i punkt 2 får grupptillsynsmyndigheten, och de övriga berörda tillsynsmyndigheterna rådfråga Ceiops. Ceiops ska också rådfrågas om företaget med ägarintresse begär det.

Om Ceiops rådfrågas ska samtliga berörda tillsynsmyndigheter informeras och den tidsfrist som anges i punkt 2 förlängas med två månader.

4. Om Ceiops inte har rådfrågats i enlighet med punkt 3 första stycket, och om de berörda tillsynsmyndigheterna inte har nått fram till något gemensamt beslut inom sex månader från den dag då grupp tillsynsmyndigheten mottog den fullständiga ansökan ska grupp tillsynsmyndigheten uppmana Ceiops att inom ytterligare två månader överlämna sina rekommendationer till alla berörda tillsynsmyndigheter. Grupp tillsynsmyndigheten ska fatta ett beslut inom tre veckor efter det att dessa rekommendationer har överlämnats och ska beakta dem i sin helhet.

5. Oavsett om Ceiops har rådfrågats eller inte ska grupp tillsynsmyndighetens beslut innehålla en fullständig motivering och beakta de synpunkter som övriga berörda tillsynsmyndigheter lämnat.

Grupp tillsynsmyndigheten ska överlämna beslutet till sökanden och till övriga berörda tillsynsmyndigheter.

De berörda tillsynsmyndigheterna ska följa beslutet.

6. Om inget gemensamt beslut fattats inom de tidsfrister som anges i punkt 2 respektive 3 ska grupp tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan.

Vid sitt beslut ska grupp tillsynsmyndigheten vederbörligen beakta följande:

- a) De synpunkter och reservationer som övriga berörda tillsynsmyndigheter uttryckt under tidsfristen.
- b) Rekommendationen från Ceiops, om denna kommitté rådfrågats.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från ställningstagandet från Ceiops.

Grupp tillsynsmyndigheten ska överlämna beslutet till sökanden och till övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Beslutet ska betraktas som avgörande och tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

7. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna finner att riskprofilen hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som står under dess tillsyn avviker väsentligt från de antaganden som ligger bakom den interna modell som godkänts på grupp nivå får den myndigheten i enlighet med artikel 37, så länge som företaget inte på ett korrekt sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som den framfört, för företaget fastställa ett kapitaltillägg utöver det solvenskapitalkrav som blir resultatet med tillämpning av den interna modellen.

Om under särskilda omständigheter ett sådant kapitaltillägg inte skulle vara en lämplig lösning, får tillsynsmyndigheten kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt den standardformel som anges i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1 och 2. I enlighet med artikel 37.1 a och c får myndigheten för detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag fastställa ett kapitaltillägg till solvenskapitalkravet utöver det solvenskapitalkrav som framkommer med tillämpning av standardformeln.

Tillsynsmyndigheten ska motivera sådana beslut som avses i första och andra stycket för såväl försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som grupp tillsynsmyndigheten.

Artikel 232

Kapitaltillägg på grupp nivå

Vid avgörandet av om ett sammanställt solvenskapitalkrav på grupp nivå tillräckligt väl motsvarar gruppens riskprofil ska grupp tillsynsmyndigheten särskilt uppmärksamma de fall då omständigheter som avses i artikel 37.1 a–c kan uppkomma på grupp nivå, särskilt i följande fall:

- a) En särskild risk som föreligger på grupp nivå och som inte skulle täckas i tillräcklig grad med standardformeln eller den interna modell som tillämpas på grund av att de är svåra att kvantifiera.
- b) Ett kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet som anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag ålagts av sina tillsynsmyndigheter i enlighet med artiklarna 37 och 231.7.

Om det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå inte tillräckligt väl motsvarar gruppens riskprofil, får ett kapitaltillägg på grupp nivå beslutas.

Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de genomförandeåtgärder som antagits enligt artikel 37.6, gälla i tillämpliga delar.

Artikel 233

Metod 2 (Alternativ metod): Avräknings- och sammanläggningsmetoden

1. Solvensen på grupp nivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse ska utgöras av skillnaden mellan följande:

- a) Gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbas enligt punkt 2.
- b) Det värde de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen representerar i redovisningen för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse plus det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen enligt punkt 3.

2. Gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbas är lika med summan av följande:

- a) De kapitalbasmedel hos försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet.
- b) Den proportionella andel som tillkommer försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel hos de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet.

3. Gruppens samlade solvenskapitalkrav är lika med summan av följande:

- a) Solvenskapitalkravet för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse.
- b) Den proportionella andelen av solvenskapitalkravet för de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen.

4. Om ägarintresset i de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen helt eller delvis består av indirekt innehav, ska de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagens värde i redovisningen för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse inbegripa värdet av detta indirekta ägande med beaktande av de relevanta successiva ägarintressena, medan de poster som avses i punkterna 2 b och 3 b ska inbegripa de motsvarande proportionella andelarna av de kapitalbasmedel som får medräknas för att täcka solvensmarginalen för de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen respektive solvenskapitalkraven för dessa.

5. Om en ansökan om tillstånd att beräkna solvenskapitalkraven för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i en grupp med en intern modell inlämnas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag, ska artikel 231 gälla i tillämpliga delar.

6. Vid bedömningen av om en gruppens aggregerade solvenskapitalkrav, beräknat enligt punkt 3, på ett tillfredsställande sätt återspeglar gruppens riskprofil ska de berörda tillsynsmyndigheterna särskilt uppmärksamma de eventuella specifika risker på gruppnivå som inte skulle täckas i tillräcklig utsträckning, eftersom de är svåra att kvantifiera.

Om en gruppens riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för det aggregerade solvenskapitalkravet på gruppnivå, får ett kapitaltillägg fastställas för gruppen utöver detta krav.

Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de genomförandeåtgärder som antagits enligt artikel 37.6, gälla i tillämpliga delar.

Artikel 234

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera de försäkringstekniska principerna och metoderna i artiklarna 220–229 och tillämpningen av artiklarna 230–233 för att säkerställa en enhetlig tillämpning inom hela gemenskapen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Underavsnitt 5

Tillsyn över solvens på gruppnivå för försäkrings- och återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag

Artikel 235

Solvens på gruppnivå för försäkringsholdingbolag

När försäkrings- och återförsäkringsföretag är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag, ska grupptillsynsmyndigheten säkerställa att gruppens solvens beräknas på försäkringsholdingbolagsnivå med tillämpning av artiklarna 220.2–233.

Vid denna beräkning ska moderföretaget behandlas som om det vore ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av bestämmelserna i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1, 2 och 3 och som ska omfattas av samma villkor för att kapitalbasmedel ska få medräknas för täckning av solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3.

Underavsnitt 6

Tillsyn över solvens på gruppnivå för grupper med centraliserad riskhantering

Artikel 236

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: villkor

Medlemsstaterna ska föreskriva att bestämmelserna i artiklarna 238 och 239 ska tillämpas på alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Grupptillsynsmyndigheten har inte fattat något beslut enligt artikel 214.2 beträffande dotterföretaget och utövar grupptillsyn över det på moderföretagsnivå i enlighet med denna avdelning.

- b) Dotterföretaget omfattas av moderföretagets riskhanteringsprocesser och mekanismer för internkontroll, och de berörda tillsynsmyndigheterna har förvisat sig om att moderföretaget visar ansvarsfullhet i ledningen av dotterföretaget.
- c) Moderföretaget har fått det godkännande som avses i artikel 246.4 tredje stycket.
- d) Moderföretaget har fått det godkännande som avses i artikel 256.2.
- e) Moderföretaget har inlämnat en ansökan om att omfattas av artiklarna 238 och 239, och denna ansökan har godkänts genom ett beslut enligt förfarandet i artikel 237.

Artikel 237

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: beslut om ansökningar

1. I fråga om ansökningar om tillstånd att omfattas av bestämmelserna i artiklarna 238 och 239 ska de berörda tillsynsmyndigheterna inom tillsynskollegiet samråda om alla aspekter som är av betydelse för beslutet om huruvida det tillstånd som söks ska meddelas eller ej samt för att fastställa eventuella särskilda villkor som ska gälla för det.

Ansökan enligt första stycket ska endast riktas till den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget. Den tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta och vidarebefordra den fullständiga ansökan till de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom tre månader från den dag då samtliga tillsynsmyndigheter i kollegiet motgot den fullständiga ansökan.

3. Under den period som avses i punkt 2 och när det råder olika uppfattningar om godkännande av en ansökan som avses i punkt 1, får grupp-tillsynsmyndigheten eller någon av de övriga berörda tillsynsmyndigheterna rådfråga Ceiops. I de fall då Ceiops rådfrågas bör samtliga berörda tillsynsmyndigheter underrättas och den period som avses i punkt 2 ska förlängas med en månad.

När Ceiops har rådfrågats ska de berörda tillsynsmyndigheterna vederbörligen överväga dess rekommendationer innan de fattar sitt gemensamma beslut.

4. Den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget ska till sökanden överlämna det gemensamma beslut som avses i punkterna 2 och 3 vilket ska innehålla en fullständig motivering och förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från Ceiops ställningstaganden, i de fall då Ceiops har rådfrågats. Detta gemensamma beslut ska erkännas som avgörande och tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

5. Om inget gemensamt beslut fattats inom de tidsfrister som anges i punkterna 2 och 3 ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan.

Vid sitt beslut ska grupp-tillsynsmyndigheten vederbörligen beakta följande:

- a) De synpunkter och reservationer som berörda tillsynsmyndigheter lämnat under tidsfristen.
- b) De reservationer som andra tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet lämnat under tidsfristen.
- c) Ceiops rekommendationer, i de fall då Ceiops har rådfrågats.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från reservationerna från andra berörda tillsynsmyndigheter och från Ceiops rekommendationer. Grupp-tillsynsmyndigheten ska överlämna beslutet till sökanden och till övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Artikel 238

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: fastställande av solvenskapitalkravet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 231 ska solvenskapitalkravet för dotterföretag beräknas enligt punkterna 2, 4 och 5 i den här artikeln.

2. Om solvenskapitalkravet för dotterföretaget beräknas med en intern modell som godkänts på grupp-nivå i enlighet med artikel 231, och den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget finner att dess riskprofil avviker väsentligt från denna interna modell får denna myndighet, så länge som företaget inte på ett tillfredsställande sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som den framfört, i sådana fall som avses i artikel 37 föreslå att det fastställs ett kapitaltillägg för detta dotterföretag utöver det solvenskapitalkrav som framkommer med tillämpning av modellen eller, om under särskilda omständigheter ett sådant kapitaltillägg inte skulle vara någon lämplig lösning, kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt standardformeln. Tillsynsmyndigheten ska diskutera sitt förslag i tillsynskollegiet och redovisa skälen till sina förslag för både dotterföretaget och tillsynskollegiet.

3. Om solvenskapitalkravet för dotterföretaget beräknas med standardformeln, och den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget finner att dess riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som gjorts för beräkningen enligt standardformeln, får denna myndighet, så länge som företaget inte på ett tillfredsställande sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som den framfört, i undantagsfall föreslå att företaget ersätter en undergrupp av de parametrar som används vid beräkningen enligt standardformeln av parametrar som är specifika för dessa företag när de beräknar teckningsrisikmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring, i enlighet med artikel 110

eller, i de fall som nämns i artikel 37, fastställa ett kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet för detta dotterföretag.

Tillsynsmyndigheten ska diskutera sitt förslag i tillsynskollegiet och redovisa skälen till sina förslag för både dotterföretaget och tillsynskollegiet.

4. Tillsynskollegiet ska göra allt det kan för att komma överens om förslaget från den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget eller om eventuella andra åtgärder.

5. Om tillsynsmyndigheten och grupp-tillsynsmyndigheten är av skilljaktig mening, ska Ceiops rådfrågas inom en månad från tillsynsmyndighetens förslag och Ceiops ska meddela sina rekommendationer inom två månader från det att det rådfrågats.

Den tillsynsmyndighet som har auktoriserat detta dotterföretag ska vederbörligen beakta dessa rekommendationer innan den fattar sitt slutliga beslut.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer från övriga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet och Ceiops rekommendationer.

Beslutet ska översändas till dotterföretaget och till tillsynskollegiet.

Artikel 239

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: bristande efterlevnad av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet

1. I de fall där solvenskapitalkravet inte efterlevs och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 138 ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget utan dröjsmål till tillsynskollegiet vidarebefordra den åtgärdsplan som framlagts av dotterföretaget, för att inom sex månader efter konstaterandet av att solvenskapitalkravet inte efterlevs, återupprätta nivån på de medräkningsbara kapitalbasmedel eller reducera sin riskprofil så att solvenskapitalkravet uppfylls.

Tillsynskollegiet ska göra allt det kan för att komma överens om tillsynsmyndighetens förslag till godkännande av åtgärdsplan inom fyra månader från det datum då den bristande efterlevnaden av solvenskapitalkravet konstaterades.

Om inget beslut fattats, ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget fatta ett eget beslut om godkännande av åtgärdsplanen, med vederbörlig hänsyn till synpunkter och reservationer från övriga tillsynsmyndigheter i kollegiet.

2. När den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget i enlighet med artikel 136 konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena ska myndigheten utan dröjsmål underätta tillsynskollegiet om de åtgärder som föreslås. Med undantag av krissituationer, ska tillsynskollegiet diskutera vilka åtgärder som ska vidtas.

Tillsynskollegiet ska göra allt det kan för att inom en månad från underrättelsen komma överens om tillsynsmyndighetens förslag om de åtgärder som ska vidtas.

Om inget beslut fattats, ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget fatta ett eget beslut, med vederbörlig hänsyn till synpunkter och reservationer från övriga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet.

3. I de fall där minimikapitalkravet inte efterlevs och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 139 ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget utan dröjsmål till tillsynskollegiet vidarebefordra den kortfristiga finansiella saneringsplan som framlagts av dotterföretaget för att, inom tre månader efter konstaterandet av att minimikapitalkravet inte efterlevs, återupprätta nivån på de medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker minimikapitalkravet eller reducera sin riskprofil så att minimikapitalkravet uppfylls. Tillsynskollegiet ska även informeras om varje åtgärd som vidtas för att genomdriva minimikapitalkravet på dotterföretagsnivå.

Artikel 240

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: upphörande av undantag för ett dotterföretag

1. De bestämmelser som föreskrivs i artiklarna 238 och 239 ska upphöra att gälla i följande fall:

- a) Om det villkor som avses i artikel 236 a inte längre uppfylls.
- b) Om det villkor som avses i artikel 236 b inte längre uppfylls och gruppen inte på nytt uppfyller villkoret inom rimlig tid.
- c) Om villkoren i artikel 236 c och d inte längre uppfylls.

I fall enligt första stycket ska grupp-tillsynsmyndigheten, om den efter samråd med tillsynskollegiet beslutar att inte längre låta dotterföretaget ingå i den grupp-tillsyn den utför, omedelbart underätta den berörda tillsynsmyndigheten och moderföretaget.

I fall enligt artikel 236 b, c och d ska moderföretaget ansvara för att se till att villkoren uppfylls fortlöpande. Om det inte efterlevs, ska moderföretaget utan dröjsmål underrätta grupp tillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheten för det berörda dotterföretaget. Moderföretaget ska lägga fram en plan för att återställa efterlevnaden inom rimlig tid.

Utän att det påverkar tillämpningen av tredje stycket ska grupp tillsynsmyndigheten minst en gång per år på eget initiativ kontrollera att villkoren i artikel 236 b, c och d fortfarande efterlevs. Grupp tillsynsmyndigheten ska också genomföra sådan kontroll på begäran av den berörda tillsynsmyndigheten om denna har betydande skäl att befara att villkoret inte längre efterlevs.

Om brister påvisas under kontrollen, ska grupp tillsynsmyndigheten kräva att moderföretaget lägger fram en plan för att återställa efterlevnaden inom rimlig tid.

Om grupp tillsynsmyndigheten, efter att ha rådfrågat tillsynskollegiet, bedömer att den plan som avses i tredje eller femte stycket är otillräcklig eller senare finner att den inte genomförs inom överenskommen tid, ska den dra slutsatsen att det villkor som avses i artikel 236 b, c och d inte längre efterlevs och omedelbart underrätta den berörda tillsynsmyndigheten om detta.

2. Den ordning som föreskrivs i artiklarna 238 och 239 ska tillämpas på nytt om moderföretaget lämnar in en ny ansökan och erhåller ett gynnsamt beslut enligt förfarandet i artikel 237.

Artikel 241

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: genomförandeåtgärder

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av artiklarna 236-240, ska kommissionen anta genomförandeåtgärder i fråga om följande:

- a) Närmare specifikationer av de kriterier som ska tillämpas vid bedömningen av om de villkor som anges i artikel 236 är uppfyllda.
- b) Närmare specifikationer av vilka kriterier som ska tillämpas vid bedömningen av vad som ska betraktas som krisituationer, enligt artikel 239.2.
- c) Närmare specifikationer av de förfaranden tillsynsmyndigheterna ska följa när de utbyter information, utövar sina befogenheter och uppfyller sina förpliktelser enligt artiklarna 237-240.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 242

Översyn

1. Senast den 31 oktober 2014 ska kommissionen göra en utvärdering av tillämpningen av avdelning III, särskilt av tillsynsmyndigheternas samarbete inom tillsynskollegiet, dess funktionsduglighet, Ceiops rättsliga status och tillsynspraxisen för att fastställa kapitaltilläggen, och översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av förslag till ändringar av detta direktiv.

2. Senast den 31 oktober 2015 ska kommissionen göra en utvärdering av fördelarna med att förstärka grupp tillsynen och dispositionen av egna kapitalet inom en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag, med hänvisning till kommissionens meddelande KOM(2008) 0119 och betänkandet av den 16 oktober 2008 (A6-0413/2008) om detta förslag från Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor. Utvärderingen ska innehålla möjliga åtgärder för att förstärka en sund gränsöverskridande förvaltning av försäkringsgrupper, särskilt av riskhantering och kapitalförvaltning. I sin utvärdering ska kommissionen bland annat ta hänsyn till nya utvecklingstendenser och framsteg avseende

- a) en harmoniserad ram för tidiga ingripanden,
- b) praxis avseende centraliserad riskhantering i grupper, hur grupperna modeller fungerar, inbegripet stresstester,
- c) gruppinterns transaktioner och riskkoncentrationer inom grupper,
- d) diversifierings- och koncentrationseffekter över tiden,
- e) en rättsligt bindande ram för medling i tillsynstvister,
- f) en harmoniserad ram för tillgångsoverföring och för insolvens- och likvidationsförfaranden som undanröjer hinder enligt nationell bolagsrätt för möjligheten att överföra tillgångar,
- g) en likvärdig skyddsnivå för försäkringstagare och förmånstagare i företag inom samma grupp, särskilt i krisituationer,
- h) en harmoniserad och tillräckligt finansierad EU-lösning för försäkringsgarantisystem,
- i) en harmoniserad och rättsligt bindande ram för behöriga myndigheter, centralbanker och finansministerier avseende riskhantering, krislösning och skattemässig delning av bördorna där tillsynsbefogenheter kopplas till skatteansvar.

Kommissionen ska översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag till ändringar av detta direktiv.

Artikel 243

Dotterföretag till försäkringsholdingbolag

Artiklarna 236-242 ska gälla i tillämpliga delar för försäkrings- och återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag.

Avsnitt 2

Riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp

Artikel 244

Tillsyn över riskkoncentrationer

1. Tillsynen över riskkoncentrationer på gruppnivå ska utövas i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln samt artikel 246 och kapitel III.

2. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag regelbundet, och minst en gång per år, till grupp tillsynsmyndigheten rapporterar varje väsentlig riskkoncentration på gruppnivå.

Den nödvändiga informationen ska lämnas till grupp tillsynsmyndigheten av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är det ledande företaget i gruppen eller, om det ledande företaget inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, av försäkringsholdingbolaget eller av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen som grupp tillsynsmyndigheten anger efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen.

Riskkoncentrationer ska bli föremål för tillsynens granskningsprocess utförd av grupp tillsynsmyndigheten.

3. Grupp tillsynsmyndigheten ska efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen ange vilka slag av risker försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en viss grupp alltid ska rapportera.

När grupp tillsynsmyndigheten och andra berörda tillsynsmyndigheter definierar eller yttrar sig om slagen av risk ska de beakta gruppens specifika grupp- och riskhanteringsstruktur.

För att närmare ange vilka väsentliga riskkoncentrationer som ska rapporteras ska grupp tillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen föreskriva lämpliga tröskelvärden som baseras på solvenskapitalkrav, försäkringstekniska avsättningar eller båda dessa värden.

Vid bedömningen av riskkoncentrationer ska grupp tillsynsmyndigheten särskilt övervaka eventuella risker för spridning inom gruppen eller intressekonflikter samt riskernas nivå eller volym.

4. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder med avseende på punkterna 2 och 3 i fråga om definition och identifiering av väsentliga riskkoncentrationer och rapporteringen av dessa.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 245

Tillsyn över transaktioner inom en grupp

1. Tillsynen över transaktioner inom en grupp ska utövas i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln samt artikel 246 och kapitel III.

2. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag regelbundet, och minst en gång per år, till grupp tillsynsmyndigheten rapporterar alla betydande interna transaktioner som försäkrings- och återförsäkringsföretag gjort inom en grupp, inklusive de som gjorts med fysiska personer som har en nära koppling till något företag inom gruppen.

Medlemsstaterna ska dessutom kräva att mycket betydande transaktioner inom en grupp rapporteras snarast möjligt.

Den nödvändiga informationen ska lämnas till grupp tillsynsmyndigheten av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är det ledande företaget i gruppen eller, om det ledande företaget inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, av försäkringsholdingbolaget eller av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen som grupp tillsynsmyndigheten anger efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen.

Transaktioner inom grupper ska bli föremål för tillsynens granskningsprocess utförd av grupp tillsynsmyndigheten.

3. Grupp tillsynsmyndigheten ska efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen ange vilka slag av transaktioner inom gruppen försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en viss grupp alltid ska rapportera. Artikel 244.3 ska gälla i tillämpliga delar.

4. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder med avseende på punkterna 2 och 3 i fråga om definition och identifiering av väsentliga transaktioner inom en grupp och rapporteringen av dessa.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsnitt 3

Riskhantering och internkontroll

Artikel 246

Tillsyn över företagsstyrningssystem

1. Kraven i avdelning I kapitel IV avsnitt 2 ska gälla i tillämpliga delar på gruppnivå.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket ska system för riskhantering och internkontroll samt rapporteringsrutiner genomföras konsekvent i alla företag som omfattas av grupp-tillsyn enligt artikel 213.2 a och 213.2 b, så att dessa system och rapporteringsrutiner kan kontrolleras på grupp-nivå.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, ska mekanismerna för internkontroll inom en grupp minst omfatta följande:

- a) Adekvata mekanismer i fråga om solvens på grupp-nivå för att identifiera och mäta alla betydande risker gruppen är utsatt för och på lämpligt sätt korrelera den medräkningsbara kapitalbasen till riskerna.
 - b) Sunda rapporterings- och redovisningsrutiner för att övervaka och hantera transaktioner inom gruppen och riskkoncentrationer.
3. Grupp-tillsynsmyndigheten ska i enlighet med bestämmelserna i kapitel III utföra tillsynens granskningsprocess beträffande de system och rapporteringsrutiner som avses i punkterna 1 och 2.

4. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse och försäkringsholdingbolag på grupp-nivå genomför den bedömning som krävs enligt artikel 45. Grupp-tillsynsmyndigheten ska i enlighet med kapitel III genomföra tillsynens granskningsprocess beträffande den egna risk- och solvensbedömningen på grupp-nivå.

Om solvensberäkningen på grupp-nivå görs i enlighet med metod 1 som avses i artikel 230 ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse eller försäkringsholdingbolaget visa för grupp-tillsynsmyndigheten att man verkligen förstår skillnaden mellan summan av solvenskapitalkraven för alla anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen och det sammanställda solvenskapitalkravet för gruppen.

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse eller ett försäkringsholdingbolag så beslutar får det, om grupp-tillsynsmyndigheten godkänner detta, företa bedömningar som krävs genom artikel 45 samtidigt på grupp-nivå och på nivån för ett dotterföretag inom gruppen och ta fram en enda handling som omfattar samtliga bedömningar.

Innan grupp-tillsynsmyndigheten ger sitt godkännande enligt tredje stycket ska denna rådfråga medlemmarna i tillsynskollegiet och vederbörligen beakta deras synpunkter och reservationer.

Om en grupp utnyttjar den möjlighet som anges i tredje stycket ska den överlämna dokumentet samtidigt till alla berörda tillsynsmyndigheter. De berörda dotterföretagen ska inte befrias från sin skyldighet att se till att kraven i artikel 45 är uppfyllda på grund av att denna möjlighet utnyttjas.

KAPITEL III

Åtgärder för att underlätta grupp-tillsynen

Artikel 247

Grupp-tillsynsmyndighet

1. En enda tillsynsmyndighet som ska ansvara för samordningen och utförandet av grupp-tillsynen (grupp-tillsynsmyndigheten) ska utses bland tillsynsmyndigheterna i berörda medlemsstater.

2. Om samma tillsynsmyndighet är behörig när det gäller alla försäkrings- och återförsäkringsföretag i en grupp, ska denna tillsynsmyndighet tilldelas uppgiften att vara grupp-tillsynsmyndighet.

I alla övriga fall och med förbehåll för punkt 3 ska uppgiften som grupp-tillsynsmyndighet utföras av följande:

- a) Om det ledande företaget i en grupp är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, den tillsynsmyndighet som auktoriserat det företaget.
- b) Om det ledande företaget i en grupp inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, den tillsynsmyndighet som utses enligt följande principer:
 - i) Om moderföretaget till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag är ett försäkringsholdingbolag ska den tillsynsmyndighet utses som auktoriserat det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.
 - ii) Om mer än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med huvudkontor i gemenskapen är dotterföretag till samma försäkringsholdingbolag och ett av dessa företag har auktoriserats i den medlemsstat där försäkringsholdingbolaget har sitt huvudkontor, ska tillsynsmyndigheten för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som auktoriserats utses.

- iii) Om gruppen har mer än ett ledande företag som är försäkringsholdingbolag, dessa företag har huvudkontor i skilda medlemsstater och det i båda dessa stater finns ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ingår i gruppen, ska tillsynsmyndigheten för det av dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har den största totala balansomslutningen utses.
- iv) Om mer än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med huvudkontor i gemenskapen är dotterföretag till samma försäkringsholdingbolag och inget av dessa företag har auktoriserats i den medlemsstat där försäkringsholdingbolaget har sitt huvudkontor, ska tillsynsmyndigheten som auktoriserat det av dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har den största totala balansomslutningen utses.
- v) Om inget av företagen har ett moderföretag som ingår i samma grupp, och i sådana fall som inte avses i leden i-iv, ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har den största totala balansomslutningen utses.

3. I särskilda fall får de berörda myndigheterna, på begäran från någon av myndigheterna, fatta ett gemensamt beslut att göra avsteg från de kriterier som anges i punkt 2 och utse en annan tillsynsmyndighet till grupp tillsynsmyndighet, om det vore olämpligt att tillämpa dessa kriterier med hänsyn till gruppens struktur och den relativa omfattningen av försäkrings- och återförsäkringsföretagens verksamheter i olika länder.

I detta avseende får varje berörd tillsynsmyndighet begära att frågan om huruvida kriterierna i punkt 2 är lämpliga tas upp till diskussion. Sådana diskussioner får inte äga rum mer än en gång per år.

De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om valet av grupp tillsynsmyndighet inom tre månader från det att diskussionen om frågan begärdes. Innan de berörda tillsynsmyndigheterna fattar sitt beslut, ska de ge företagsgruppen möjlighet att yttra sig.

4. Under den tremånadersperiod som avses i punkt 3 tredje stycket får var och en av de berörda myndigheterna begära att Ceiops rådfrågas. Om Ceiops rådfrågas ska den tidsperioden förlängas med två månader.

5. Om Ceiops rådfrågas, ska de berörda tillsynsmyndigheterna vederbörligen beakta Ceiops råd innan de fattar sitt gemensamma beslut. Det gemensamma beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av varje betydande avsteg från de råd som Ceiops gett.

6. Om inget gemensamt beslut kunnat fattas om att göra avsteg från kriterierna i punkt 2, ska uppgiften som grupp tillsynsmyndighet utföras av den tillsynsmyndighet som fastställts i enlighet med punkt 2.

7. Ceiops ska minst en gång om året underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om eventuella betydande svårigheter som uppstått vid tillämpningen av punkterna 2, 3 och 6.

Om någon sådan betydande svårighet uppstår vid tillämpningen av de kriterier som fastställts i punkterna 2 och 3, ska kommissionen anta genomförandeåtgärder som specificerar dessa kriterier.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

8. Om en medlemsstat har mer än en tillsynsmyndighet som ansvarar för stabilitetstillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag ska den medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa samordningen mellan dessa myndigheter.

Artikel 248

Grupptillsynsmyndighetens och andra tillsynsmyndigheters rättigheter och skyldigheter Tillsynskollegiet

1. De rättigheter och skyldigheter som tilldelas grupptillsynsmyndigheten i fråga om grupp tillsyn ska omfatta följande:

- a) Samordning av insamling och spridning av information som är relevant eller avgörande såväl under normala förhållanden som i en nödsituation, däribland uppgifter som är av betydelse för en tillsynsmyndighets tillsynsuppgift.
- b) Tillsynens granskningsprocess och gruppens finansiella ställning.
- c) Bedömning av gruppens efterlevnad av bestämmelserna om solvens, riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp enligt vad som föreskrivs i artiklarna 218–245.
- d) Bedömning av gruppens företagsstyrningssystem enligt artikel 246 och av frågan om medlemmarna i anknutna företags förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan uppfyller kraven i artiklarna 42 och 257.
- e) Planering och samordning, genom regelbundna möten minst årligen eller på annat lämpligt sätt, av tillsynsverksamheten såväl under normala förhållanden som i nödsituationer i samarbete med de berörda tillsynsmyndigheterna, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten i de inbyggande riskerna i verksamheten för alla företag som ingår i gruppen.

- f) Andra uppgifter, åtgärder och beslut som tillkommer grupp-tillsynsmyndigheten enligt detta direktiv eller som följer av tillämpningen av detta direktiv, däribland att leda validations-förfarandet av interna modeller på gruppnivå enligt artik-larna 231 och 233 och förfarandet för att tillåta att den ordning som inrättas i artiklarna 237-240 tillämpas.
2. För att underlätta arbetet med de grupp-tillsynsuppgifter som avses i punkt 1 ska ett tillsynskollegium, under ordförande-skap av grupp-tillsynsmyndigheten, inrättas.

Tillsynskollegiet ska se till att processerna för samarbete, infor-mationsutbyte och samråd bland tillsynsmyndigheterna i tillsyns-kollegiet faktiskt tillämpas i enlighet med avdelning III, så att deras respektive beslut och verksamheter blir allt mer samstämmiga.

3. Tillsynskollegiet ska bestå av grupp-tillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheterna i alla medlemsstater där något dotterföre-tags huvudkontor är beläget.

Tillsynsmyndigheter för betydande filialer och anknutna företag ska också ha rätt att delta i tillsynskollegiet. Syftet med deras del-tagande ska dock endast vara att främja ett effektivt informationsutbyte.

För att tillsynskollegiet ska fungera effektivt kan det bli nödvän-digt att några uppgifter utförs av ett mindre antal tillsynsmyndig-heter inom tillsynskollegiet.

4. Utan att det påverkar andra åtgärder som antas enligt detta direktiv ska inrättandet av och verksamheten vid kollegiet base-ras på samordningsöverenskommelser som ingår av grupp-till-synsmyndigheten och övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Om det råder delade meningar om upprättandet av samord-ningsöverenskommelserna får en medlem av tillsynskollegiet hän-skjuta frågan till Ceiops.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska efter samråd med berörda tillsyns-myndigheter vederbörligen beakta alla råd som Ceiops ger inom två månader innan det slutgiltiga beslutet fattas. Beslutet ska inne-hålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från eventuella råd från Ceiops. Grupp-till-synsmyndigheten ska vidarebefordra beslutet till andra berörda tillsynsmyndigheter.

5. Utan att det påverkar eventuella åtgärder som antagits enligt detta direktiv, ska det i samordningsöverenskommelserna som avses i punkt 4 fastställas förfaranden för

- beslutsprocessen bland berörda tillsynsmyndigheter i enlig-het med artiklarna 231, 232 och 247,
- det samråd som avses i punkt 4 i den här artikeln och i artikel 218.5.

Utan att det påverkar de rättigheter och skyldigheter som tillde-lats grupp-tillsynsmyndigheten och andra tillsynsmyndigheter genom detta direktiv, får samordningsöverenskommelserna fast-ställa ytterligare uppgifter till grupp-tillsynsmyndigheten eller andra tillsynsmyndigheter i fall där detta resulterar i en effektivare grupp-tillsyn och inte försämrar kollegiemedlemmarnas tillsyns-verksamhet när det gäller deras enskilda ansvar.

Samordningsöverenskommelserna kan dessutom föreskriva för-faranden för

- samråd mellan berörda tillsynsmyndigheter, särskilt enligt artiklarna 213-217, 219-221, 227, 244-246, 250, 256, 260 och 262,
- samarbete med övriga tillsynsmyndigheter.

6. Ceiops ska utarbeta riktlinjer för hur tillsynskollegierna ska fungera operativt, vilka ska baseras på omfattande granskning av konvergensgraden i deras arbete. Sådana granskningar ska göras minst vart tredje år. Medlemsstaterna ska se till att grupp-tillsyns-myndigheten till Ceiops överlämnar informationen om hur till-synskollegierna fungerar och om eventuella svårigheter som uppstått och som är relevanta för granskningarna.

7. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för samord-ningen av grupp-tillsynen med avseende på punkterna 1-6, inbe-griper definitionen av *betydande filial*.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 249

Samarbete och utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter

1. De myndigheter som ansvarar för tillsynen över enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp och grupp-tillsynsmyndigheten ska ha ett nära samarbete, särskilt i fall då ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag möter finansiella svårigheter.

För att dessa tillsynsmyndigheter, inklusive grupp-tillsynsmyndig-heten, ska ha garanterad tillgång till lika mycket relevant infor-mation ska de, utan att det påverkar deras respektive ansvarsområden, och oavsett om de är etablerade i samma med-lemsstat eller ej, till varandra överlämna sådan information för

att möjliggöra och underlätta för de övriga myndigheterna att fullgöra sina tillsynsuppgifter enligt detta direktiv. I detta avseende ska de berörda tillsynsmyndigheterna och tillsynsmyndigheten utan dröjsmål överlämna all information till varandra så snart den blir tillgänglig. Den information som avses i detta stycke omfattar, men är inte begränsad till, information om åtgärder som har vidtagits av gruppen och tillsynsmyndigheterna samt information som har lämnats av gruppen.

2. De myndigheter som ansvarar för tillsynen över enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp och grupp-tillsynsmyndigheten ska omedelbart kalla till ett möte med samtliga tillsynsmyndigheter som medverkar i grupp-tillsyn, åtminstone i följande fall:

- a) När de blir medvetna om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet eller en överträdelse av minimikapitalkravet för ett enskilt försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
 - b) När de blir medvetna om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet på grupp-nivå beräknat med utgångspunkt i sammanställda uppgifter eller det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen, i överensstämmelse med den beräkningsmetod som använts i enlighet med avdelning III, kapitel II, avsnitt 1, underavsnitt 4.
 - c) När andra exceptionella omständigheter inträffar eller har inträffat.
3. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder i syfte att fastställa vilka uppgifter som ska insamlas systematiskt av grupp-tillsynsmyndigheten och spridas till övriga berörda tillsynsmyndigheter eller överlämnas till grupp-tillsynsmyndigheten av övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att specificera vilka uppgifter som är väsentliga eller relevanta för tillsynen på grupp-nivå i syfte att öka enhetligheten i tillsynsrapporteringen.

De åtgärder som avses i denna punkt, och som avser till att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 250

Samråd mellan tillsynsmyndigheter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 248, ska berörda tillsynsmyndigheter, innan de fattar beslut som är av betydelse för andra tillsynsmyndigheters tillsynsuppgifter, samråda med varandra inom tillsynskollegiet i fråga om följande:

- a) Förändringar i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur i försäkrings- och återförsäkringsföretag inom en grupp som kräver tillsynsmyndigheternas godkännande eller auktorisation.

- b) Betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som vidtagits av tillsynsmyndigheterna, däribland fastställande av kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet enligt artikel 37 och införande av någon begränsning av användningen av en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

I frågor som avses i led b ska samråd alltid ske med grupp-tillsynsmyndigheten.

Därutöver ska de berörda tillsynsmyndigheterna samråda med varandra innan de fattar ett beslut som bygger på information från andra tillsynsmyndigheter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 248 får en tillsynsmyndighet besluta att avstå från samråd i brådskande fall eller om samrådet skulle kunna äventyra beslutets effekt. I sådana fall ska tillsynsmyndigheten utan dröjsmål underrätta övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Artikel 251

Grupp-tillsynsmyndighetens begäran om information från övriga tillsynsmyndigheter

Grupp-tillsynsmyndigheten får uppmana tillsynsmyndigheter, som inte själva utövar grupp-tillsyn enligt artikel 247, i en medlemsstat där ett moderföretag har sitt huvudkontor att av detta moderföretag begära all information som skulle kunna vara relevant för utövandet av grupp-tillsynsmyndighetens utövande av sina rättigheter och skyldigheter i fråga om samordning enligt artikel 248 och att vidarebefordra denna information till grupp-tillsynsmyndigheten.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska när den behöver sådan information som avses i artikel 254.2 och som redan har överlämnats till en annan tillsynsmyndighet, när så är möjligt, vända sig till den tillsynsmyndigheten för att förhindra dubbelrapportering till de olika myndigheter som medverkar i tillsynen.

Artikel 252

Samarbete med myndigheter med ansvar för kreditinstitut och värdepappersföretag

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och antingen ett kreditinstitut enligt definitionen i direktiv 2006/48/EG eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 2004/39/EG eller båda är direkt eller indirekt anknutna eller har samma företag med ägarintresse, ska de berörda tillsynsmyndigheterna och de myndigheter som är ansvariga för tillsynen över dessa andra företag ha ett nära samarbete.

Utän att det påverkar deras respektive behörighet ska dessa myndigheter till varandra överlämna all information som kan underlätta utförandet av deras uppdrag, i synnerhet inom ramen för denna avdelning.

Artikel 253

Tystnadsplikt och sekretess

Medlemsstaterna ska tillåta utbyte av information mellan sina tillsynsmyndigheter samt mellan dessa och andra myndigheter enligt artiklarna 249–252.

Information som tas emot under grupp tillsyn, och särskilt varje informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter och mellan tillsynsmyndigheter och andra myndigheter enligt denna avdelning ska omfattas av bestämmelserna i artikel 295.

Artikel 254

Tillgång till information

1. Medlemsstaterna ska se till att fysiska och juridiska personer som omfattas av grupp tillsyn och deras anknutna företag och företag med ägarintresse kan utbyta information som skulle kunna vara relevant för grupp tillsynen.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att de av deras myndigheter som ansvarar för grupp tillsyn ska ha tillgång till all information som är relevant för denna grupp tillsyn, oavsett arten av de berörda företagen. Artikel 35 ska gälla i tillämpliga delar.

De berörda tillsynsmyndigheterna får vända sig direkt till företagen i gruppen för att erhålla nödvändig information endast om denna information har begärts från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av grupp tillsyn men inte tillhandahållits inom rimlig tid.

Artikel 255

Kontroll av information

1. Medlemsstaterna ska se till att deras tillsynsmyndigheter, antingen direkt eller genom personer som de ger ett sådant uppdrag, inom sitt territorium får genomföra kontroll på plats av den information som avses i artikel 254 i lokaler som tillhör något av följande:

- a) Det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av grupp tillsyn.
- b) Företag som är anknutna till detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- c) Moderföretag till detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- d) Företag som är anknutna till ett moderföretag till detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

2. Om tillsynsmyndigheterna i särskilda fall vill kontrollera information beträffande ett företag, reglerat eller ej, som ingår i en grupp och är beläget i en annan medlemsstat, ska de begära att tillsynsmyndigheterna i denna andra medlemsstat genomföra kontrollen.

Myndigheter som tar emot en sådan begäran ska inom ramen för sin behörighet tillmötesgå denna begäran genom att antingen utföra kontrollen direkt och då låta en revisor eller annan expert utföra den eller låta den myndighet som begärde kontrollen själv utföra den. Grupp tillsynsmyndigheten ska underrättas om de vidtagna åtgärderna.

Den tillsynsmyndighet som framställde begäran får, om den så önskar, delta i kontrollen, om den inte själv utför den.

Artikel 256

Rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag samt försäkringsholdingbolag årligen offentliggör en rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå. Artiklarna 51 och 53–55 ska gälla i tillämpliga delar.

2. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse eller ett försäkringsholdingbolag så beslutar får det, om grupp tillsynsmyndigheten godkänner detta, lämna en enda rapport om solvens och finansiell ställning som ska innehålla följande:

- a) Den information på gruppnivå som ska offentliggöras enligt punkt 1.
- b) Den information beträffande dotterföretag inom gruppen som ska vara identifierbar per företag och offentliggöras enligt artiklarna 51 och 53–55.

Innan grupp tillsynsmyndigheten ger sitt godkännande enligt första stycket ska denna rådfråga medlemmarna i tillsynskollegiet och vederbörligen beakta deras synpunkter och reservationer.

3. Om det i den rapport som avses i punkt 2 saknas information som den tillsynsmyndighet som auktoriserat ett dotterföretag inom gruppen kräver att jämförbara företag ska lämna och detta utelämnande är av väsentlig betydelse, ska den berörda tillsynsmyndigheten ha befogenhet att kräva att dotterföretaget i fråga offentliggör nödvändig ytterligare information.

4. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera vilka uppgifter som ska offentliggöras och formerna för detta vad avser lägesrapporten om solvens och finansiell ställning.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 257

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan i försäkringsholdingbolag

Medlemsstaterna ska kräva att alla som i praktiken leder verksamheten i ett försäkringsholdingbolag är lämpliga för att utföra sina uppdrag.

Artikel 42 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 258

Åtgärder för att säkerställa regelefterlevnad

1. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i en grupp inte följer kraven i artiklarna 218–246, eller om kraven är uppfyllda men solvensen ändå kan vara äventyrad eller om transaktioner inom gruppen eller riskkoncentrationer hotar försäkrings- eller återförsäkringsföretagets finansiella ställning, ska följande myndigheter kräva nödvändiga åtgärder för att snarast möjligt rätta till situationen:

- a) Grupp tillsynsmyndigheten i fråga om försäkringsholdingbolag.
- b) Tillsynsmyndigheterna i fråga om försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Om i det fall som avses i första stycket a) grupp tillsynsmyndigheten inte är en av tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där försäkringsholdingbolaget har sitt huvudkontor, ska grupp tillsynsmyndigheten underrätta dessa tillsynsmyndigheter om vad den kommit fram till i syfte att göra det möjligt för dem att vidta nödvändiga åtgärder.

Om i det fall som avses i första stycket b) grupp tillsynsmyndigheten inte är en av tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har sitt huvudkontor, ska grupp tillsynsmyndigheten underrätta dessa tillsynsmyndigheter om vad den kommit fram till i syfte att göra det möjligt för dem att vidta nödvändiga åtgärder.

Utan att det påverkar punkt 2 ska medlemsstaterna fastställa vilka åtgärder som deras tillsynsmyndigheter får vidta i fråga om försäkringsholdingbolag.

De berörda tillsynsmyndigheterna, däribland grupp tillsynsmyndigheten, ska när så är lämpligt samordna sina åtgärder.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av deras straffrättsliga bestämmelser ska medlemsstaterna se till att sanktioner eller andra åtgärder kan åläggas försäkringsholdingbolag eller personer som i praktiken leder dessa bolag, om de överträder lagar och andra författningar som antagits för att genomföra denna avdelning. Tillsynsmyndigheterna ska ha ett nära samarbete för att säkerställa att sådana sanktioner eller andra åtgärder är effektiva, särskilt när den centrala förvaltningen eller det huvudsakliga etableringsstället för ett försäkringsholdingbolag inte finns på dess huvudkontor.

3. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för samordningen av de åtgärder för att säkerställa regelefterlevnad som avses i punkterna 1 och 2.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 259

Ceips rapporterering

1. Ceips ska varje år komma till Europaparlamentet för en allmän utskottsutfrågning. När ett sådant besök sammanfaller med rapporteringskravet för Ceips enligt artikel 71.3, ska detta krav anses vara uppfyllt, när det gäller Europaparlamentet, genom att Ceips närvarar vid utfrågningen.

2. Ceips ska i samband med den utfrågning som avses i punkt 1 bland annat rapportera om alla relevanta och viktiga erfarenheter från tillsynsverksamheten och samarbetet mellan tillsynsmyndigheter enligt avdelning III, och särskilt om

- a) processen för utnämning av grupp tillsynsmyndigheten, antalet grupp tillsynsmyndigheter och den geografiska spridningen,
- b) arbetet i tillsynskollegiet, särskilt tillsynsmyndigheternas medverkan och engagemang i de fall de inte är grupp tillsynsmyndighet.

3. Ceips får i samband med utfrågningen enligt punkt 1 även rapportera om de huvudsakliga lärdomarna från de granskningar som avses i artikel 248.6, där så är lämpligt.

KAPITEL IV

Tredjeländer

Artikel 260

Moderföretag utanför gemenskapen: kontroll av likvärdighet

1. I det fall som avses i artikel 213.2 c ska de berörda tillsynsmyndigheterna kontrollera om försäkrings- och återförsäkringsföretag vars moderföretag har sina huvudkontor utanför gemenskapen är föremål för tillsyn, utförd av en myndighet i tredjeländ, som är likvärdig med vad som föreskrivs i denna avdelning i fråga om tillsyn på grupp nivå över försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt artikel 213.2 a och b.

Kontrollen ska genomföras av den tillsynsmyndighet som skulle ha varit grupp tillsynsmyndighet om kriterierna i artikel 247.2 vore tillämpliga på begäran av moderföretaget, av något av de försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade inom gemenskapen eller på tillsynsmyndighetens eget initiativ, såvida kommissionen inte tidigare hade beslutat att tillsynsordningen i det berörda tredjeländet är likvärdig. Grupp tillsynsmyndigheten ska i samband med detta samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter och Ceips innan den fattar sitt beslut.

2. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder som specificerar kriterierna för att bedöma om tillsynsordningen av grupper i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom denna avdelning. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

3. Kommissionen får, efter samråd med europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén och i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 301.2, och med beaktande av de kriterier som antagits enligt punkt 2, anta ett beslut om huruvida tillsynsordningen av grupper i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom denna avdelning.

Dessa beslut ska regelbundet ses över för att beakta ändringar av den ordning för tillsynsordningen över grupper som fastställs genom denna avdelning och motsvarande ordning i tredjelandet och alla ändringar av bestämmelserna som kan påverka beslutet om likvärdighet.

När kommissionen har antagit ett beslut enligt första stycket beträffande ett tredjeland ska detta beslut erkännas som avgörande när det gäller den kontroll som avses i punkt 1.

Artikel 261

Moderföretag utanför gemenskapen: likvärdighet

1. Om tillsynen konstaterats vara likvärdig enligt artikel 260 ska medlemsstaterna förlita sig på att tillsynsmyndigheterna i tredjelandet utövar en likvärdig tillsyn enligt punkt 2.

2. Artiklarna 247-258 ska i tillämpliga delar gälla för samarbetet med tillsynsmyndigheter i tredjeländer.

Artikel 262

Moderföretag utanför gemenskapen: om likvärdighet inte föreligger

1. Om en likvärdig tillsyn enligt artikel 260 inte föreligger, ska medlemsstaterna på försäkrings- och återförsäkringsföretagen tillämpa antingen artiklarna 218-258, i tillämpliga delar och med undantag av artiklarna 236-243, eller någon annan metod enligt punkt 2.

De allmänna principer och metoder som anges i artiklarna 218-258 ska tillämpas på nivån för försäkringsholdingbolaget, försäkringsföretaget i tredjeland eller återförsäkringsföretaget i tredjeland.

Endast vid beräkningen av solvens på gruppnivå ska moderföretaget behandlas som om det vore ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattades av samma villkor som de som fastställs genom avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3 i fråga om kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet och något av följande:

- a) Ett solvenskapitalkrav som fastställts i enlighet med principerna i artikel 226 om företaget är ett försäkringsholdingbolag.
- b) Ett solvenskapitalkrav som fastställts i enlighet med principerna i artikel 227 om företaget är ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.

2. Medlemsstaterna ska tillåta att deras tillsynsmyndigheter tillämpar andra metoder som säkerställer en tillfredsställande tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretagen i en grupp. Dessa metoder ska ha godkänts av grupptillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Tillsynsmyndigheterna får särskilt kräva att ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor inom gemenskapen ska etableras och tillämpa denna avdelning på försäkrings- och återförsäkringsföretagen i den grupp som leds av det försäkringsholdingbolaget.

De valda metoderna ska göra det möjligt att uppnå de mål för grupptillsynen som anges i denna avdelning samt anmälas till övriga berörda tillsynsmyndigheter och kommissionen.

Artikel 263

Moderföretag utanför gemenskapen: nivåer

Om det moderföretag som avses i artikel 260 i sin tur är ett dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor utanför gemenskapen eller till ett försäkringsföretag i tredjeland eller återförsäkringsföretag i tredjeland, ska medlemsstaterna endast tillämpa den kontroll som föreskrivs i artikel 260 på nivån för det yttersta moderföretag som är ett försäkringsholdingbolag i tredjeland, ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.

Medlemsstaterna ska dock tillåta att deras tillsynsmyndigheter beslutar att, om likvärdig tillsyn enligt artikel 260 saknas, utföra en ny kontroll på en lägre nivå där det finns ett moderföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag, oavsett om det är ett försäkringsholdingbolag i tredjeland, ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.

I sådana fall ska den tillsynsmyndighet som avses i artikel 260.1 andra stycket för gruppen ange skälen för beslutet.

Artikel 262 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 264

Samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeland

1. Kommissionen får lägga fram förslag till rådet i fråga om förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeländer om metoderna för att utöva grupp tillsyn över

- a) försäkrings- eller återförsäkringsföretag bland vars delägare det finns företag med ägarintresse i den mening som avses i artikel 213 med huvudkontor i ett tredjeland, och
- b) försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland bland vars delägare det finns företag med ägarintresse i den mening som avses i artikel 213 med huvudkontor inom gemenskapen.

2. De avtal som avses i punkt 1 ska särskilt syfta till att säkerställa att

- a) tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna kan få fram den information som krävs för tillsynen på grupp nivå över försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor inom gemenskapen och med dotterföretag eller ägarintressen i företag utanför gemenskapen, och
- b) tillsynsmyndigheterna i tredjeland kan få fram den information som krävs för tillsynen på grupp nivå över försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor inom dessa länders territorier och med dotterföretag eller ägarintressen i företag i en eller flera medlemsstater.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 300.1 och 300.2 i fördraget ska kommissionen med bistånd av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén granska resultaten av de förhandlingar som avses i punkt 1.

KAPITEL V

Försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet

Artikel 265

Transaktioner inom grupper

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att, i de fall då moderföretaget till ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag är ett försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet, de tillsynsmyndigheter som är ansvariga för tillsynen över dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag utövar allmän tillsyn över transaktionerna mellan försäkrings- och återförsäkringsföretagen och försäkringsholdingbolaget med blandad verksamhet och dess anknutna företag.

2. Artiklarna 245, 249–255 och 258 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 266

Samarbete med tredjeland

I fråga om samarbete med tredjeland ska artikel 264 gälla i tillämpliga delar.

AVDELNING IV

REKONSTRUKTION OCH LIKVIDATION AV FÖRSÄKRINGSFÖRETAG

KAPITEL I

Tillämpningsområde och definitioner

Artikel 267

Tillämpningsområde för denna avdelning

Denna avdelning ska tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som rör följande:

- a) Försäkringsföretag.
- b) Filialer inom gemenskapens territorium till försäkringsföretag i tredjeland.

Artikel 268

Definitioner

1. I denna avdelning gäller följande definitioner:

- a) *behöriga myndigheter*: de administrativa eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden.
- b) *filial*: varje slags ständigt närvaro av ett försäkringsföretag i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten för bedrivande av försäkringsverksamhet.
- c) *rekonstruktionsåtgärder*: åtgärder som medför ingripande av behöriga myndigheter och som är avsedda att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella ställning och som påverkar redan befintliga rättigheter som innehas av en annan part än försäkringsföretaget, inbegripet men inte begränsat till åtgärder som kan komma att innebära inställande av betalningar, inställande av verkställighetsåtgärder eller nedskrivning av fordringar.
- d) *likvidationsförfarande*: kollektivt förfarande som innebär att ett försäkringsföretags tillgångar avyttras och behållningen fördelas mellan borgenärerna, aktieägarna eller delägarna på lämpligt sätt och som med nödvändighet medför ingripande av de behöriga myndigheterna, inbegripet fall där det kollektiva förfarandet avslutas med akord eller annan motsvarande åtgärd, oavsett om förfarandet baseras på insolvens eller om det är frivilligt eller obligatoriskt.

- e) *rekonstruktör*: varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna för att förvalta rekonstruktionsåtgärder.
- f) *förvaltare*: varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna eller, i förekommande fall, av de styrande organen i ett försäkringsföretag för att förvalta ett likvidationsförfarande.
- g) *försäkringsfordran*: ett belopp som ett försäkringsföretag är skyldigt försäkrade, försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande vilka har rätt att rikta anspråk direkt mot försäkringsföretaget och som härrör från ett försäkringsavtal eller från någon verksamhet som anges i artikel 2.3 b och c i direkt försäkringsverksamhet, inbegripet ett belopp avsatta för dessa personer när vissa delar av skulden ännu inte är kända.

De premier som ett försäkringsföretag är skyldigt, till följd av att ett försäkringsavtal eller verksamhet som avses i första stycket g inte har ingåtts eller har annullerats enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandena har inletts, ska också betraktas som försäkringsfordran.

2. Vid tillämpningen av denna avdelning på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden avseende en i en medlemsstat belägen filial till ett försäkringsföretag i tredjeland ska följande definitioner gälla:

- a) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där filialen beviljades auktorisation i enlighet med artiklarna 145–149.
- b) *tillsynsmyndigheter*: tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten.
- c) *behöriga myndigheter*: de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

KAPITEL II

Rekonstruktionsåtgärder

Artikel 269

Beslut om rekonstruktionsåtgärder – Tillämplig lag

- Endast de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska ha rätt att besluta om rekonstruktionsåtgärder som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer.
- Rekonstruktionsåtgärderna ska inte hindra hemmedlemsstaten från att inleda likvidationsförfaranden.
- Rekonstruktionsåtgärderna ska regleras av de lagar, förordningar och förfaranden som gäller i hemmedlemsstaten, om inte annat anges i artiklarna 285–292.

4. Rekonstruktionsåtgärder som vidtagits enligt hemmedlemsstatens lagstiftning ska få full verkan i hela gemenskapen utan vidare formaliteter, också mot tredje man i andra medlemsstater, även om lagstiftningen i dessa andra medlemsstater inte föreskriver sådana rekonstruktionsåtgärder eller alternativt ställer upp villkor för deras genomförande som inte är uppfyllda.

5. Rekonstruktionsåtgärderna ska få verkan i hela gemenskapen så snart som de får verkan i hemmedlemsstaten.

Artikel 270

Information till tillsynsmyndigheterna

De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten om sitt beslut att vidta rekonstruktionsåtgärder, om möjligt innan de vidtar en sådan åtgärd eller annars omedelbart därefter.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla andra medlemsstater om beslutet att vidta rekonstruktionsåtgärder, inbegripet de verkningar som sådana åtgärder kan få i praktiken.

Artikel 271

Offentliggörande av beslut om rekonstruktionsåtgärder

1. Om det är möjligt att i hemmedlemsstaten överklaga en rekonstruktionsåtgärd, ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten, rekonstruktören eller en person som har rätt därtill i hemmedlemsstaten offentliggöra beslutet om en rekonstruktionsåtgärd enligt de förfaranden för offentliggörande som föreskrivs i hemmedlemsstaten och dessutom så snart som möjligt i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra ett utdrag ur det dokument där rekonstruktionsåtgärden fastställs.

Tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater som har underrättats om beslutet om en rekonstruktionsåtgärd enligt artikel 270 får säkerställa att ett sådant beslut offentliggörs på deras respektive territorium på det sätt som de anser lämpligt.

2. Det offentliggörande som föreskrivs i punkt 1 ska innehålla namnet på den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, tillämplig lag enligt artikel 269.3 samt namnet på rekonstruktören om en sådan har utsetts. Offentliggörandet ska avfattas på det officiella språket eller på ett av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs.

3. Rekonstruktionsåtgärderna ska vidtas oberoende av bestämmelserna om offentliggörande i punkterna 1 och 2 och ska gälla fullt ut mot borgenärer, om inte de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten eller denna medlemsstats lagstiftning föreskriver annat.

4. Om rekonstruktionsåtgärder enbart inverkar på rättigheter som innehas av personer i deras egenskap av aktieägare, delägare eller anställda i ett försäkringsföretag ska punkterna 1, 2 och 3 inte tillämpas, såvida inte den lagstiftning som gäller för rekonstruktionsåtgärderna föreskriver annat.

De behöriga myndigheterna ska fastställa hur de parter som avses i första stycket ska informeras i enlighet med tillämplig lag.

Artikel 272

Information till kända borgenärer - Rätt att anmäla fordringar

1. Om det enligt hemmedlemsstatens lag krävs att en fordran anmäls för att erkännas eller om det föreskrivs en obligatorisk information om en rekonstruktionsåtgärd till borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i denna medlemsstat, ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten eller rekonstruktören i enlighet med artiklarna 281 och 283.1 även informera de kända borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i en annan medlemsstat.

2. Om det i hemmedlemsstatens lag föreskrivs att borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i denna medlemsstat har rätt att anmäla fordringar eller framföra synpunkter angående sina fordringar, ska borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i en annan medlemsstat ha samma rätt i enlighet med artiklarna 282 och 283.2.

KAPITEL III

Likvidationsförfaranden

Artikel 273

Inledande av ett likvidationsförfarande - Information till tillsynsmyndigheterna

1. Endast hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska ha rätt att fatta beslut om att inleda ett likvidationsförfarande som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater. Detta beslut får fattas i avsaknad av eller efter ett beslut om rekonstruktionsåtgärder.

2. Ett beslut om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater, som fattas enligt hemmedlemsstatens lagstiftning ska utan vidare formaliteter erkännas inom hela gemenskapen och ska få verkan där så snart beslutet har fått verkan i den medlemsstat där förfarandet inleddes.

3. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, om möjligt innan förfarandet inleddes eller annars omedelbart därefter.

Hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter ska skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, inbegripet de verkningar som ett sådant förfarande kan få i praktiken.

Artikel 274

Tillämplig lag

1. Beslutet om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, likvidationsförfarandena och deras verkningar ska regleras av tillämplig lag i hemmedlemsstaten om inte annat föreskrivs i artiklarna 285–292.

2. Hemmedlemsstatens lag ska avgöra åtminstone följande:

- a) Vilka tillgångar som ingår i boet och hur de tillgångar ska behandlas som förvärvats av eller tillfaller försäkringsföretaget efter det att likvidationsförfarandet har inletts.
- b) Försäkringsföretagets och förvaltarens respektive behörighet.
- c) Förutsättningarna för kvittning.
- d) Likvidationsförfarandets verkan på försäkringsföretagets gällande avtal.
- e) Likvidationsförfarandets verkan på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer, med undantag för sådana pågående rättegångar som avses i artikel 292.
- f) Vilka fordringar som ska anmälas gentemot försäkringsföretaget och hur de fordringar ska behandlas som uppkommit efter det att likvidationsförfarandet har inletts.
- g) Hur fordringar ska anmälas, styrkas och godtas.
- h) Hur medel som influtit från tillgångar som avyttrats ska fördelas, företrädesordningen och vilka rättigheter de borgenärer har som efter det att likvidationsförfarandet inletts delvis tillgodosetts till följd av sakrättsligt skydd eller genom kvittning.
- i) Förutsättningarna för och verkan av att likvidationsförfarandet avslutats, särskilt genom ett ackord.
- j) Borgenärernas ställning efter avslutat likvidationsförfarande.
- k) Vilken part som ska stå för kostnader och utgifter i samband med likvidationsförfarandet.
- l) Vilka bestämmelser som är tillämpliga när det gäller ogiltigförklaring till följd av ogiltighet, annullering och avsaknad av juridisk giltighet beträffande handlingar som är till skada för samtliga borgenärer.

Artikel 275

Behandling av försäkringsfordringar

1. Medlemsstaterna ska se till att försäkringsfordringar har förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget genom en av eller båda de följande metoderna:

- a) Avseende tillgångar som motsvarar de försäkringstekniska avsättningarna ska försäkringsfordringar åtnjuta absolut förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget.
- b) Avseende försäkringsföretagets samlade tillgångar ska försäkringsfordringar åtnjuta förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget, med möjlighet till undantag endast för
 - i) fordringar som härrör från arbetstagares anställningsavtal och anställningsförhållanden,
 - ii) fordringar som avser skatt till offentliga organ,
 - iii) fordringar som avser socialförsäkringsavgifter,
 - iv) fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att hela eller en del av kostnaden i samband med ett likvidationsförfarande, fastställd enligt medlemsstatens nationella lag, ska ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar.

3. De medlemsstater som har valt det alternativ som anges i punkt 1 a ska kräva att försäkringsföretag upprättar och håller aktuellt ett särskilt register i enlighet med artikel 276.

Artikel 276

Särskilt register

1. Alla försäkringsföretag ska hos sitt huvudkontor föra ett särskilt register över de tillgångar som används för att täcka de försäkringstekniska avsättningar som har beräknats och investerats i enlighet med hemmedlemsstatens lag.

2. Om ett försäkringsföretag bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet ska det vid huvudkontoret föra åtskilda register för varje slag av verksamhet.

I de fall då en medlemsstat ger försäkringsföretag auktorisation att täcka sådana livförsäkringsrisker och risker som anges i klasserna 1 och 2 i bilaga I del A, får medlemsstaten dock föreskriva att dessa försäkringsföretag ska föra ett enda register för hela sin verksamhet.

3. Det samlade värdet av de registrerade tillgångarna, värderade i enlighet med tillämplig lag i hemmedlemsstaten, får inte vid något tillfälle underskrida värdet av de försäkringstekniska avsättningarna.

4. Om en tillgång i registret är föremål för en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, så att en del av tillgångens värde inte kan disponeras för att täcka åtagandena, ska detta noteras i registret, och det belopp som inte kan disponeras ska inte räknas med i det samlade värde som avses i punkt 3.

5. Behandlingen av en tillgång vid likvidation av försäkringsföretaget, när det gäller det alternativ som avses i artikel 275.1 a ska fastställas enligt hemmedlemsstatens lagstiftning, såvida inte artikel 286, 287 eller 288 är tillämplig på tillgången i fråga:

- a) Om den tillgång som används för att täcka försäkringstekniska avsättningar är föremål för en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, utan att de villkor som anges i punkt 4 är uppfyllda.
- b) Om en sådan tillgång är föremål för ett äganderättsförbehåll till förmån för en borgenär eller tredje man.
- c) Om en borgenär har rätt att kräva kvittning för sin fordran mot försäkringsföretagets fordran.

6. När ett likvidationsförfarande har inletts, får sammansättningen av de tillgångar som i enlighet med punkterna 1–5 finns förtecknade i registret inte ändras, och inga ändringar utom korrigeringar av rena skrivfel får göras i registren, utom när den behöriga myndigheten gett sitt tillstånd.

Förvaltarna ska dock till dessa tillgångar lägga den avkastning som härrör från dessa samt värdet av de rena premier som har mottagits för den berörda försäkringsklassen från det att likvidationsförfarandet inleddes fram till dess betalningen av försäkringsfordringarna sker eller till dess att någon överlåtelse av försäkringsbestånd sker.

7. Om behållningen av realisationen av tillgångar är mindre än deras uppskattade värde enligt registret ska förvaltarna för tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ange skälen för detta.

Artikel 277

Subrogation till ett garantisystem

Hemmedlemsstaten får föreskriva att, om försäkringsborgenärerernas rättigheter genom subrogation har övergått till ett garantisystem som är upprättat i den medlemsstaten, fordringar inom detta garantisystem inte ska åtnjuta de förmåner som fastställs i artikel 275.1.

Artikel 278

Täckning av förmånsberättigade fordringar med tillgångar

De medlemsstater som väljer det alternativ som avses i artikel 275.1 b ska kräva att alla försäkringsföretag ser till att de fordringar på företaget som kan ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar enligt artikel 275.1 b och som är antecknade i försäkringsföretagets redovisning vid varje tidpunkt och oberoende av eventuell likvidation täcks av tillgångar.

Artikel 279

Återkallande av auktorisationen

1. När ett beslut fattas om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag ska detta företags auktorisation återkallas enligt förfarandet i artikel 144, utom i den utsträckning den erfordras för de ändamål som anges i punkt 2.

2. Återkallandet av auktorisationen enligt punkt 1 ska inte hindra förvaltaren eller någon annan person som utsetts av de behöriga myndigheterna att fortsätta en del av försäkringsföretagets verksamhet i den mån som detta är nödvändigt eller lämpligt med hänsyn till likvidationen.

Hemmedlemsstaten får föreskriva att sådan verksamhet ska fortsättas med medgivande och under tillsyn av tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten.

Artikel 280

Offentliggörande av beslut om likvidationsförfaranden

1. Den behöriga myndigheten, förvaltaren eller en person som den behöriga myndigheten utsett för detta ändamål ska offentliggöra beslutet att inleda ett likvidationsförfarande i enlighet med de förfaranden för offentliggörande som gäller i hemmedlemsstaten samt också i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra ett utdrag ur beslutet om likvidation.

Tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater som i enlighet med artikel 273.3 har informerats om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande får säkerställa att ett sådant beslut offentliggörs på deras respektive territorium på det sätt de anser lämpligt.

2. I det offentliggörande som avses i punkt 1 ska också anges den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, den lag som är tillämplig samt den förvaltare som har utsetts. Detta ska ske på det officiella språket eller på något av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs.

Artikel 281

Information till kända borgenärer

1. När ett likvidationsförfarande inleds ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten, förvaltaren eller en person som de behöriga myndigheterna utsett för detta ändamål utan dröjsmål individuellt och skriftligen underrätta var och en av de kända borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i andra medlemsstater.

2. I underrättelsen enligt punkt 1 ska det särskilt anges tidsfrister, föreskrivna sanktioner som hänför sig till dessa tidsfrister, det organ eller den myndighet som har befogenhet att ta emot anmälningar av fordringar eller synpunkter angående fordringar och eventuella övriga åtgärder.

I underrättelsen ska det också anges om borgenärer vilkas fordringar har förmånsrätt eller sakrättsligt skydd måste anmäla sina fordringar.

När det gäller försäkringsfordringar ska det i underrättelsen vidare anges likvidationsförfarandets allmänna verkningar på försäkringsavtalen, särskilt datum för när försäkringsavtalen eller försäkringsverksamheten kommer att upphöra att gälla samt den försäkrade personens rättigheter och skyldigheter med avseende på avtalet eller verksamheten.

Artikel 282

Rätt att anmäla fordringar

1. Varje borgenär, inbegripet medlemsstaternas offentliga myndigheter, vars stadigvarande bostad, hemvist eller säte befinner sig i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten ska ha rätt att anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter angående fordringar.

2. Fordringar som innehas av borgenärer som avses i punkt 1 ska behandlas på samma sätt och åtnjuta samma förmånsrätt som fordringar av samma art som kan anmälas av borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i hemmedlemsstaten. De behöriga myndigheterna ska därför inte diskriminera på gemenskapsnivå.

3. Med undantag för de fall då hemmedlemsstatens lag tillåter något annat ska en borgenär till den behöriga myndigheten sända kopior av eventuella verifikationer samt ange följande:

- a) Fordringens art och belopp.
- b) Fordringens uppkomstdatum.
- c) Om borgenären gör gällande förmånsrätt, sakrättsligt skydd eller äganderättsförbehåll för fordringen.
- d) I tillämpliga fall för vilka tillgångar säkerheten gäller.

Det är inte nödvändigt att ange den förmånsrätt som försäkringsfordringar åtnjuter enligt artikel 275.

Artikel 283

Språk och blankett

1. Den information som ska lämnas i den underrättelse som avses i artikel 281.1 ska ges på hemmedlemsstatens officiella språk eller något av dess officiella språk.

I detta syfte ska en blankett användas som har en av följande rubriker på Europeiska unionens alla officiella språk:

- a) "Anmodan att anmäla en fordran: tidsfrister att beakta", eller
- b) om hemmedlemsstatens lag föreskriver framförande av synpunkter angående fordringar: "Anmodan att lämna synpunkter beträffande en fordran: tidsfrister att beakta".

Om en känd borgenär innehar en försäkringsfordran ska dock den information som ska lämnas i den underrättelse som avses i artikel 281.1 ges på det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där borgenären har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor.

2. Borgenärer med stadigvarande bostad, hemvist eller huvudkontor i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten får anmäla sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sin fordran på denna andra medlemsstats officiella språk eller på något av dess officiella språk.

I detta fall ska emellertid anmälan av fordran eller, i förekommande fall, framförandet av synpunkter angående fordran vara rubricerad "Anmälan av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar" på hemmedlemsstatens officiella språk eller något av dess officiella språk.

Artikel 284

Regelbunden information till borgenärerna

1. Förvaltarna ska på lämpligt sätt hålla borgenärerna regelbundet informerade om hur likvidationen fortskrider.

2. Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter får begära upplysningar från hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter om hur likvidationsförfarandet utvecklas.

KAPITEL IV

Gemensamma bestämmelser

Artikel 285

Verkan på vissa avtal och rättigheter

Genom undantag från artiklarna 269 och 274 ska den verkan som inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande har regleras på följande sätt:

- a) När det gäller anställningsavtal och anställningsförhållanden: uteslutande av den medlemsstat lag som är tillämplig på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet.
- b) När det gäller avtal som ger nyttjanderätt till eller rätt att förvärva fast egendom: uteslutande av lagen i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen.

- c) När det gäller försäkringsföretagets rättigheter till fast egendom, ett fartyg eller ett luftfartyg vilka registreras i ett offentligt register: uteslutande av lagen i den medlemsstat under vars ansvar registret förs.

Artikel 286

Tredje mans sakrättsliga skydd

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden inleds påverkar inte borgenärens eller tredje mans sakrättsliga skydd vad avser materiell eller immateriell, lös eller fast egendom – både särskilda tillgångar och en samling obestämda tillgångar som helhet vilken ändras vid olika tidpunkter – som tillhör försäkringsföretaget och som vid den tidpunkt då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom en annan medlemsstats territorium.

2. Bland de rättigheter som avses i punkt 1 ska minst följande ingå:

- a) Rätten att förfoga över egendomen eller att ta ut sin fordran ur den eller dess avkastning, särskilt vid retentionsrätt eller panträtt.
- b) Ensamt rätt att driva in en fordran, särskilt på grund av pant eller säkerhetsöverlåtelse.
- c) Rätten att begära egendomen åter eller kräva restitution från den som utan rättighetsinnehavarens samtycke har den i sin besittning eller använder den.
- d) Nyttjanderätt till egendomen.

3. En rättighet, som har upptagits i ett offentligt register och som kan göras gällande gentemot tredje man, genom vilken ett sådant sakrättsligt skydd som avses i punkt 1 kan erhållas, ska anses vara sakrättsligt skyddad.

4. Punkt 1 ska inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 274.2 led 1.

Artikel 287

Äganderättsförbehåll

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds med avseende på ett försäkringsföretag som förvärvar en tillgång påverkar inte rättigheter som innehas av säljaren och som grundar sig på ett äganderättsförbehåll, om tillgången då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom territoriet i en annan medlemsstat än den medlemsstat där åtgärden eller förfarandet inleddes.

2. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds, efter det att tillgången överlämnats, med avseende på ett försäkringsföretag som säljer en tillgång utgör inte grund för att häva eller avsluta försäljningen och hindrar inte köparen från att förvärva äganderätten, om tillgången då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom territoriet i en annan medlemsstat än den stat där åtgärden eller förfarandet inleddes.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 274.2 led 1.

Artikel 288

Kvittning

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds påverkar inte borgenärens rätt att kvitta sina fordringar mot försäkringsföretagets fordringar om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på försäkringsföretagets fordran.

2. Punkt 1 ska inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 274.2 led 1.

Artikel 289

Reglerade marknader

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 286 ska verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller inledandet av ett likvidationsförfarande på de rättigheter och skyldigheter som parterna har på en reglerad marknad uteslutande regleras av den lag som är tillämplig på den marknaden.

2. Punkt 1 ska inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 274.2 led 1 som kan komma att vidtas för att ogiltigförklara betalningar och transaktioner enligt den lag som är tillämplig på den marknaden.

Artikel 290

Rättshandlingar som är till skada för borgenärerna

Artikel 274.2 led 1 ska inte tillämpas när en person som har dragit fördel av en rättshandling som är till skada för samtliga borgenärer kan bevisa att denna handling omfattas av lagen i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, och kan bevisa att denna lag i det aktuella fallet inte ger någon möjlighet att föra talan mot handlingen.

Artikel 291

Skydd för tredje mans förvärv

Följande ska vara tillämplig lag, om ett försäkringsföretag genom en åtgärd som avslutats efter det att en rekonstruktionsåtgärd vidtagits eller ett likvidationsförfarande inletts mot ersättning förfogar över något av följande:

- I fråga om fast egendom, lagen i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen.
- I fråga om ett fartyg eller ett luftfartyg som ska registreras i ett offentligt register, lagen i den medlemsstat som ansvarar för registret.
- I fråga om överlåtbara värdepapper eller andra värdepapper som för att gälla eller för att ett förfogande avseende dem ska gälla förutsätter registrering i ett register eller på ett konto enligt lagen i en medlemsstat eller i ett system för centraliserad förvaring som regleras av lagen i en medlemsstat, lagen i den medlemsstat som ansvarar för registret, kontot eller systemet.

Artikel 292

Pågående rättgångar

Verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande på en pågående rättgång egendom eller rättigheter som försäkringsföretaget inte längre förfogar över ska uteslutande regleras av lagen i den medlemsstat där rättgången pågår.

Artikel 293

Rekonstruktörer och förvaltare

1. Utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare ska styrkas genom en vidimerad kopia av utnämningsbeslutet eller varje annat intyg som utfärdats av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

Den medlemsstat inom vilken rekonstruktören eller förvaltaren ämnar agera får kräva en översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstaten. Inget formellt bestyrkande av denna översättning och inte heller någon annan motsvarande formalitet ska krävas.

2. Rekonstruktörerna och förvaltarna ska vara berättigade att på alla medlemsstaters territorier utöva alla de befogenheter som de är berättigade att utöva på hemmedlemsstatens territorium.

I enlighet med lagen i hemmedlemsstaten får personer utses för att bistå eller företräda rekonstruktörer och förvaltare vid genomförandet av rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet, särskilt i värdmedlemsstaterna och i synnerhet för att göra det lättare att överkomma eventuella svårigheter som borgenärer i sådana stater ställs inför.

3. Rekonstruktörer eller förvaltare ska vid utövandet av sina befogenheter enligt lagen i hemmedlemsstaten följa lagen i de medlemsstater inom vilka de ämnar agera, särskilt när det gäller förfaranden för avyttring av tillgångar och information till arbetstagarna.

Dessa befogenheter får inte omfatta användandet av tvång eller rätten att avgöra rättsliga förfaranden eller tvister.

Artikel 294

Registrering i ett offentligt register

1. Rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan myndighet eller person som har befogenhet till detta i hemmedlemsstaten får begära att en rekonstruktionsåtgärd eller beslutet att inleda ett likvidationsförfarande ska registreras i något relevant offentligt register som förs i de övriga medlemsstaterna.

Om en medlemsstat har antagit bestämmelser om obligatorisk registrering ska den myndighet eller person som avses i första stycket emellertid vidta alla nödvändiga åtgärder för att ombesörja registreringen.

2. Registreringskostnaderna ska anses som kostnader och utgifter för förfarandet.

Artikel 295

Tystnadsplikt

Alla personer som ska ta emot eller lämna information som ett led i förfarandena enligt artiklarna 270, 273 och 296 ska vara bundna av bestämmelserna om tystnadsplikt enligt artiklarna 64–69, med undantag av rättsliga myndigheter för vilka gällande nationella bestämmelser är tillämpliga.

Artikel 296

Behandling av filialer etablerade av försäkringsföretag i tredjeland

Om ett försäkringsföretag i tredjeland har etablerat filialer i fler än en medlemsstat, ska varje filial behandlas för sig med avseende på tillämpningen av denna avdelning.

De behöriga myndigheterna och tillsynsmyndigheterna i dessa medlemsstater ska sträva efter att samordna sina åtgärder.

Alla rekonstruktörer eller förvaltare ska likaledes sträva efter att samordna sina åtgärder.

AVDELNING V

ANDRA BESTÄMMELSER

Artikel 297

Rätt att föra talan inför domstol

Medlemsstaterna ska se till att beslut rörande ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som fattas enligt lagar eller andra författningar som genomför detta direktiv omfattas av rätten till domstolsprövning.

Artikel 298

Samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen

1. Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra i syfte att underlätta tillsynen över försäkring och återförsäkring inom gemenskapen och tillämpningen av detta direktiv.

2. Kommissionen och medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska ha ett nära samarbete med varandra i syfte att underlätta tillsynen över försäkring och återförsäkring inom gemenskapen samt vid granskningen av de svårigheter som tillämpningen av detta direktiv kan ge upphov till.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla betydande svårigheter som tillämpningen av detta direktiv kan ge upphov till.

Kommissionen och berörda medlemsstaters tillsynsmyndigheter ska undersöka dessa svårigheter så snart som möjligt för att finna en ändamålsenlig lösning.

Artikel 299

Euro

I fall där beteckningen euro används i detta direktiv, ska det motvärde i nationell valuta som ska gälla från och med den 31 december varje år vara det värde som gällde den sista dagen i oktober månad samma år, för vilken dag motvärden för euro finns noterade i alla gemenskapens valutor.

Artikel 300

Omprövning av belopp som uttrycks i euro

De belopp som i detta direktiv uttrycks i euro ska revideras vart femte år genom att grundbeloppet i euro höjs med den procentuella förändringen i de harmoniserade konsumentprisindexen för samtliga medlemsstater som offentliggörs av Eurostat från och med den 31 oktober 2012 fram till justeringsdagen och avrundas uppåt till närmaste 100 000-tal EUR.

Om den procentuella förändringen sedan den förra justeringen är mindre än 5 % ska ingen revidering göras.

Kommissionen ska offentliggöra de reviderade beloppen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

De reviderade beloppen ska tillämpas av medlemsstaterna inom 12 månader från offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 301

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Artikel 302

Underrättelser som överlämnas innan de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 57–63 har trätt i kraft

Det bedömningsförfarande som tillämpas på de tilltänkta förvärv för vilka underrättelser enligt artikel 57 har överlämnats till de behöriga myndigheterna innan de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 57–63 har trätt i kraft ska genomföras i enlighet med den nationella lagstiftning i medlemsstaterna som gäller vid tiden för underrättelsen.

Artikel 303

Ändringar av direktiv 2003/41/EG

Direktiv 2003/41/EG ska ändras enligt följande:

1. Artikel 17.2 ska ersättas med följande:

”2. För beräkning av den lägsta storleken på de kompletterande tillgångarna ska bestämmelserna i artiklarna 17a och 17d gälla.”

2. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 17a

Disponibel solvensmarginal

1. Varje medlemsstat ska föreskriva att alla institut som avses i artikel 17.1 och som är belägna inom dess territorium vid varje tidpunkt, i förhållande till sin samlade verksamhet, ska ha en tillräcklig disponibel solvensmarginal som åtminstone motsvaras av kraven i detta direktiv.

2. Den disponibla solvensmarginalen ska motsvaras av tillgångar i institutet som är fria från alla förutsebara förpliktelser, med avdrag för immateriella värden, inklusive följande:

a) Det inbetalda aktiekapitalet eller, när det gäller ett ömsesidigt försäkringsföretag, det faktiska garantikapitalet med tillägg för eventuella medlemskonton, förutsatt att samtliga följande kriterier uppfylls:

i) I stiftelseurkund och stadgar ska föreskrivas att betalningar från dessa konton till medlemmar endast får ske i den utsträckning detta inte medför att den disponibla solvensmarginalen understiger den föreskrivna nivån eller, efter det att företaget har upplösts, om samtliga andra skulder i företaget har lösts.

ii) I stiftelseurkund och bolagsordning ska föreskrivas att, om sådana betalningar som avses i led i sker av annan anledning än att ett enskilt medlemskap i det ömsesidiga företaget ska upphöra, de behöriga myndigheterna ska underrättas minst en månad i förväg och att de under denna period får förbjuda utbetalningen.

iii) De berörda bestämmelserna i stiftelseurkund och stadgar får endast ändras om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot ändringen, utan att det påverkar tillämpningen av de kriterier som anges i leden i och ii.

b) Reserver (lagstadgade och fria) som inte motsvarar ingångna försäkringsförpliktelser.

c) Vinsten eller förlusten efter avdrag för utdelning.

d) I den utsträckning som detta medges i nationell lag: de vinstreserver som redovisas i balansräkningen, om dessa kan användas till täckande av eventuella förluster och inte har avsatts för utdelning till medlemmar och förmånstagare.

Den disponibla solvensmarginalen ska minskas med beloppet för de egna aktier som institutet självt innehar.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att den disponibla solvensmarginalen också får utgöras av:

a) Kumulativt preferensaktiekapital och förlagslånekapital upp till högst 50 % av den lägsta av den disponibla och den föreskrivna solvensmarginalen, varav högst 25 % får bestå av förlagslån med fast löptid eller kumulativa preferensaktier med fast löptid, förutsatt att det finns bindande avtal om att förlagslåne- eller preferensaktiekapitalet, i händelse av att institutet går i konkurs eller försätts i likvidation, ska ha prioritet efter alla övriga borgenärens fordringar och inte får betalas ut förrän alla andra vid tillfället utestående skulder har lösts.

b) Värdepapper utan fast löptid samt andra instrument, inbegripet andra kumulativa preferensaktier än sådana som avses i led a, upp till högst 50 % av den disponibla solvensmarginalen eller den föreskrivna solvensmarginalen, beroende på vilken som är lägst, för det sammanlagda beloppet av de värdepapper och förlagslån som avses i led a, om de uppfyller följande villkor:

i) De får inte återbetalas på innehavarens initiativ eller utan den behöriga myndighetens förhandsgodkännande.

ii) Utställandeavtalet ska ge institutet möjlighet att uppskjuta räntebetalningar på lånet.

- iii) Långgivarens fordran på institutet ska i sin helhet ha förmånsrätt efter samtliga icke-efterställda borgenärer.
- iv) Handlingarna som reglerar utställandet av värdepappren ska innehålla bestämmelser om att lånekapital och obetalda räntor får användas till förlusttäckning och möjliggöra för institutet att fortsätta sin verksamhet.
- v) Endast till fullt inbetalt belopp ska beaktas.

Vid tillämpning av led a ska förlagslånekapital även uppfylla följande villkor:

- i) Endast helt inbetalda medel ska beaktas.
- ii) För lån med fast löptid ska den ursprungliga löptiden vara minst fem år. Senast ett år före förfallodatum ska institutet till de behöriga myndigheterna för godkännande lämna en plan för hur den disponibla solvensmarginalen ska kunna behållas på, eller ökas till, den föreskrivna nivån då lånet löper ut, såvida inte den andel av den disponibla solvensmarginalen som motsvaras av lånet gradvis har minskat under minst de senaste fem åren före förfalldatum. De behöriga myndigheterna får tillåta förtidsinlösen av sådana lån, om det utfärdande institutet ansöker om detta och förutsatt att dess disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.
- iii) Lån utan fast löptid ska ha minst fem års uppsägningstid, med undantag av de fall då de inte längre kan anses ingå i den disponibla solvensmarginalen eller då ett förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna särskilt krävs för förtidsinlösen. I det senare fallet ska återförsäkringsföretaget underrätta de behöriga myndigheterna senast sex månader före det datum då det avser att göra förtidsinlösen, och institutet ska därvid ange den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen, såväl före som efter återbetalningen. De behöriga myndigheterna ska endast godkänna återbetalningen om institutets disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.
- iv) I låneavtalet får det inte ingå någon klausul om att skulden, under vissa särskilt angivna omständigheter utöver likvidation av institutet, ska förfalla till betalning före de avtalade förfalldagarna.
- v) Låneavtalet får ändras endast om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot den föreslagna ändringen.

4. På institutets ansökan, med åtföljande bevis, hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och med dennes godkännande får den disponibla solvensmarginalen också utgöras av:

- a) Om zillmering inte tillämpas eller, om zillmering tillämpas och denna inte uppgår till de tillägg för försäljningskostnader som ingår i premien: skillnaden mellan en ej zillmerad eller delvis zillmerad försäkringsmatematisk avsättning och en försäkringsmatematisk avsättning zillmerad med en faktor som motsvarar det tillägg för försäljningskostnader som ingår i premien.
- b) Dolda nettoreserver som uppkommit genom värdering av tillgångar, i den mån sådana dolda nettoreserver inte är av exceptionell natur.
- c) Hälften av ännu ej inbetalt aktiekapital eller garantikapital, så snart den inbetalda delen uppgår till 25 % av nämnda kapital, upp till 50 % av den lägsta av den disponibla och den föreskrivna solvensmarginalen.

Beloppet som avses i led a får inte överstiga 3,5 % av summan av skillnaderna mellan kapitalbeloppen för livförsäkringar och tjänstepensioner och de försäkringsmatematiska avsättningarna för samtliga försäkringsavtal där zillmering är möjlig. Denna skillnad ska minskas med beloppet för varje ej avskriven anskaffningskostnad som redovisas som tillgång.

5. Kommissionen får anta tillämpningsåtgärder för punkterna 2-4 för att beakta en utveckling som motiverar tekniska justeringar av de poster som får ingå i den disponibla solvensmarginalen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 21b.

Artikel 17b

Föreskriven solvensmarginal

1. Om inte annat följer av artikel 17c ska den föreskrivna solvensmarginalen bestämmas så som anges i punkterna 2-6 beroende på vilka skulder som avses.

2. Den föreskrivna solvensmarginalen ska vara lika med summan av följande två resultat:

- a) Första resultatet:

Ett tal som motsvarar 4 % av de försäkringsmatematiska avsättningarna avseende mottagen återförsäkring utan avdrag för retrocession ska multipliceras med ett procenttal, som inte får vara mindre än 85 %, som för

närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan de totala försäkringsmatematiska avsättningarna, beräknade efter avdrag för retrocession, och de försäkringsmatematiska avsättningarna brutto.

b) Andra resultatet:

För försäkringsavtal, där risksumman inte är negativ, multipliceras ett tal motsvarande 0,3 % av det totala beloppet för sådan risksumma, som institutet iklätt sig ansvar för, med ett procenttal, som inte får vara mindre än 50 %, som för närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan det totala beloppet för den risksumma som institutet förblir ansvarigt för efter avgiven återförsäkring och retrocession, och det totala beloppet för risksumman för återförsäkring.

När det gäller temporär dödsfallsförsäkring med en längsta löptid av tre år ska denna multiplikationsfaktor vara 0,1 %. För sådana försäkringar med en löptid på mer än tre år men högst fem år ska denna faktor vara 0,15 %.

3. När det gäller sådan tilläggsförsäkring som avses i artikel 2.3 a iii i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (*) ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med den föreskrivna solvensmarginalen för institut som avses i artikel 17d.

4. När det gäller sådan verksamhet avseende 'capital redemption' som avses i artikel 2.3 b ii i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med 4 % av de försäkringsmatematiska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a.

5. När det gäller sådan verksamhet som avses i artikel 2.3 b i i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med 1 % av tillgångarna.

6. När det gäller försäkringar enligt artikel 2.3 a i och ii i direktiv 2009/138/EG och som är kopplade till investeringsfonder och för de verksamheter som avses i artikel 2.3 b iii, iv och v i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med summan av följande:

- a) 4 % av de försäkringstekniska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a, i den utsträckning försäkringsföretaget påtar sig en placeringsrisk.
- b) 1 % av de försäkringstekniska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a, i den utsträckning institutet inte påtar sig någon placeringsrisk, men det belopp som avsatts till täckande av driftskostnaderna fastställts för en period som överstiger fem år.
- c) 25 % av de driftskostnader som netto kan hänföras till sådan verksamhet för det senaste räkenskapsåret, i den utsträckning institutet inte påtar sig någon placeringsrisk, och det belopp som avsatts till täckande av driftskostnaderna inte fastställts för en period som överstiger fem år.

- d) 0,3 % av risksumman beräknad enligt punkt 2 b, i den utsträckning institutet försäkrar dödsfallsrisk.

Artikel 17c

Garantifonder

1. Medlemsstaterna får föreskriva att en tredjedel av den föreskrivna solvensmarginalen, fastställd enligt artikel 17b, ska utgöra garantifonden. Denna fond ska bestå av sådana poster som anges i artikel 17a.2 och 17a.3 och, efter godkännande av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten, artikel 17a.4 b.

2. Garantifonden ska uppgå till minst tre miljoner EUR. Varje enskild medlemsstat får föreskriva att den minsta garantifonden får nedsättas med 25 % när det gäller ömsesidiga och liknande företag.

Artikel 17d

Föreskriven solvensmarginal i artikel 17b.3

1. Den föreskrivna solvensmarginalen ska bestämmas på grundval av antingen det årliga premie- eller bidragsbeloppet eller genomsnittet av försäkringsersättningarna för de tre senaste räkenskapsåren.

2. Den föreskrivna solvensmarginalen ska vara lika med det högsta av de två resultaten enligt punkterna 3 och 4.

3. Premiebaser ska beräknas på grundval av det högsta av följande värden: bruttovärdet av de tecknade premierna och bruttovärdet av de intjänade premierna eller bidragen.

De premier eller bidrag (tilläggsavgifter inräknade) som hänför sig till direkt försäkringsverksamhet under det närmast föregående räkenskapsåret ska läggas ihop.

Till denna summa läggs premierna för all mottagen återförsäkring under närmast föregående räkenskapsår.

Från detta belopp ska dras det totala beloppet för under det senaste räkenskapsåret annullerade premier eller bidrag, liksom det sammanlagda beloppet för skatter och avgifter på premier eller bidrag som ingår i totalbeloppet.

Det sålunda erhållna beloppet ska delas i två delar, av vilka den första ska uppgå till högst 50 miljoner EUR medan den andra ska utgöra restbeloppet; 18 % av den första beloppssandelen och 16 % av den andra ska läggas ihop.

Denna summa ska multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som institutet fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får inte vara mindre än 50 %.

4. Ersättningsbasen ska beräknas enligt följande:

De ersättningar som utbetalats från direkt försäkring (utan avdrag för anspråk för vilka återförsäkrare och retrocessionärer svarar) som betalats ut under de i punkt 1 angivna perioderna läggs ihop.

Till denna summa läggs summan av ersättningar som utbetalats för förpliktelser som under samma tidsperioder övertagits genom återförsäkring eller retrocession och beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid utgången av närmast föregående räkenskapsår, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring.

Detta belopp ska minskas med summan av de belopp som återvunnits under de perioder som anges i punkt 1.

Från återstående belopp dras beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid början av det räkenskapsår som infaller två år före det senaste räkenskapsår för vilket räkenskaper föreligger, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring.

En tredjedel av det på detta sätt erhållna beloppet ska delas i två delar, av vilka den första ska uppgå till högst 35 miljoner EUR medan den andra ska utgöra restbeloppet; 26 % av den första beloppandelen och 23 % av den andra ska läggas ihop.

Denna summa ska multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som institutet fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får inte vara mindre än 50 %.

5. Om den föreskrivna solvensmarginal som räknats fram enligt punkterna 2–4 är lägre än den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, ska den föreskrivna solvensmarginalen minst vara lika med den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, multiplicerad med förhållandet mellan de försäkringstekniska avsättningarna för oreglerade skadeersättningar i slutet och i början av det senaste räkenskapsåret. I dessa beräkningar ska återförsäkring inte ingå i de försäkringstekniska avsättningarna, men kvoten får aldrig vara större än ett.

(*) EUT L 335, 17.12.2009, s. 1."

3. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 21a

Översyn av garantifondens belopp

1. Det belopp i euro som fastställs i artikel 17.c.2 ska ses över årligen med början den 31 oktober 2012, så att det avspeglar förändringar i det harmoniserade konsumentprisindexet för samtliga medlemsstater som offentliggörs av Eurostat.

Beloppet ska justeras automatiskt genom att grundbeloppet i euro höjs med den procentuella förändringen av index för perioden mellan den 31 december 2009 och tidpunkten för den senaste översynen och rundas av uppåt till närmaste 100 000-tal EUR.

Om förändringen i procent sedan förra justeringen är mindre än 5 % ska ingen justering göras.

2. Kommissionen ska årligen underrätta Europaparlamentet och rådet om översynen och det justerade belopp som avses i punkt 1.

Artikel 21b

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén, inrättad genom kommissionens beslut 2004/9/EG (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

(*) EUT L 3, 7.1.2004, s. 34."

Artikel 304

Undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker

1. Medlemsstaterna får auktorisera livförsäkringsföretag som

- a) bedriver tjänstepensionsverksamhet i enlighet med artikel 4 i direktiv 2003/41/EG, eller
- b) erbjuder pensionsförmåner som är knutna till att någon går i pension eller förväntar sig att gå i pension och där premierna för dessa förmåner är skattemässigt avdragsgilla för försäkringstagaren enligt nationell lagstiftning i den medlemsstat som har auktoriserat företaget,

där

- i) alla tillgångar och motsvarande skulder som hänför sig till denna verksamhet separeras samt förvaltas och organiseras skilt från försäkringsföretagens övriga verksamheter, utan möjlighet till överföring,
- ii) verksamheterna i det företag som avses i leden a och b och för vilket metoden i denna punkt tillämpas bedrivs enbart i den medlemsstat där företaget har auktoriserats, och
- iii) den genomsnittliga durationen av skulderna som är kopplade till företagets affärsverksamhet överstiger 12 år,

att tillämpa solvenskapitalkravets undergrupp aktiekursrisker som kalibreras med hjälp av ett värde för Value-at-Risk under en tidsperiod som överensstämmer med den typiska innehavstiden för det företagets placeringar i aktier, med en konfidensnivå som ger försäkringstagare och förmånstagare en

skyddsnivå som är likvärdig den som anges i artikel 101, om metoden i denna artikel endast tillämpas på de tillgångar och skulder som avses i led i. Vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska dessa tillgångar och skulder beaktas fullt ut när det gäller att bedöma diversifieringseffekter, dock utan att detta inkräktar på behovet av att skydda de intressen som försäkringstagare och förmånstagare i andra medlemsstater har.

Förutsatt att tillsynsmyndigheterna ger sitt godkännande ska den metod som anges i första stycket endast användas om det berörda företags solvenssituation och likviditetsläge samt dess strategier, förfaranden och rapporteringsrutiner i fråga om ALM-tekniker fortlöpande borgar för att företaget kan inneha placeringar i aktier under en tidsperiod som överensstämmer med den typiska innehavstiden för det företags placeringar i aktier. Företaget ska för tillsynsmyndigheten kunna visa att detta villkor kontrollerats med den konfidensnivå som är nödvändig för att ge försäkringstagarna och förmånstagarna en skyddsnivå likvärdig den som anges i artikel 101.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska inte återgå till att tillämpa den metod som anges i artikel 105 utom under vederbörligen motiverade omständigheter och under förutsättning att tillsynsmyndigheterna har givit sitt godkännande.

2. Senast den 31 oktober 2015 ska kommissionen till Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner och Europaparlamentet översända en rapport om tillämpningen av den metod som anges i punkt 1 och om den praxis tillsynsmyndigheterna tillämpat till följd av punkt 1, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Denna rapport ska särskilt behandla de gränsoverskridande effekterna av denna metods tillämpning så att regleringsarbete från försäkrings- och återförsäkringsföretags sida kan undvikas.

AVDELNING VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Övergångsbestämmelser

Avsnitt 1

Försäkring

Artikel 305

Undantag och upphävande av restriktiva bestämmelser

1. Medlemsstaterna får medge undantag för skadeförsäkringsföretag, som den 31 januari 1975 inte uppfyllde kraven i artiklarna 16 och 17 i direktiv 73/239/EEG och vilkas årliga premie- eller bidragsinkomst den 31 juli 1978 uppgick till mindre än sex

gångar minsta garantifonden enligt artikel 17.2 i direktiv 73/239/EEG från kravet att inrätta minsta garantifond före utgången av räkenskapsår då premie- eller bidragsinkomsten uppgår till sex gånger minsta garantifonden. Med beaktande av resultatet av den granskning som föreskrivs i artikel 298.2, ska rådet på förslag av kommissionen enhälligt besluta när medlemsstaterna ska upphäva detta undantag.

2. Skadeförsäkringsföretag som etablerats i Förenade kungariket "by Royal Charter", "by private Act" eller "by special Public Act" får under obegränsad tid fortsätta att bedriva verksamhet i den bolagsform de hade den 31 juli 1973.

Livförsäkringsföretag som etablerats i Förenade kungariket "by Royal Charter", "by private Act" eller "by special Public Act" får under obegränsad tid fortsätta att bedriva verksamhet i den bolagsform de hade den 15 mars 1979.

Förenade kungariket ska sammanställa en förteckning över de företag som avses i första och andra styckena och översända den till övriga medlemsstater och kommissionen.

3. De sammanslutningar som i Förenade kungariket registrerats enligt "the Friendly Societies Acts" får fortsätta den livförsäkrings- och sparverksamhet som de, i enlighet med sina syften, bedrev den 15 mars 1979.

4. På begäran av skadeförsäkringsföretag som uppfyller kraven i avdelning I kapitel VI avsnitten 2, 4 och 5 ska medlemsstaterna upphöra att tillämpa bestämmelser som innebär restriktioner avseende bl.a. pantsättning, deposition eller ställande av säkerhet.

Artikel 306

Rättigheter förvärvade av befintliga filialer och försäkringsföretag

1. Filialer, som före den 1 juli 1994 påbörjade sin verksamhet enligt de bestämmelser som gällde i den medlemsstat där respektive filial är belägen, ska anses ha följt det förfarande som föreskrivs i artiklarna 145 och 146.

2. Artiklarna 147 och 148 ska inte inverka på sådana rättigheter som har förvärvats av försäkringsföretag som före den 1 juli 1994 bedrev verksamhet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster.

Avsnitt 2

Återförsäkring

Artikel 307

Övergångsperiod för artiklarna 57.3 och 60.6 i direktiv 2005/68/EG

En medlemsstat får senarelägga tillämpningen av bestämmelserna i artikel 57.3 i direktiv 2005/68/EG om ändring av artikel 15.3 i direktiv 73/239/EEG och av bestämmelsen i artikel 60.6 i direktiv 2005/68/EG till och med den 10 december 2008.

Artikel 308

Rättigheter förvärvade av befintliga återförsäkringsföretag

1. Återförsäkringsföretag som omfattas av detta direktiv och som blivit auktoriserade eller berättigade att bedriva återförsäkringsverksamhet i enlighet med bestämmelserna i de medlemsstater där de har sina huvudkontor före den 10 december 2005 ska betraktas som auktoriserade i enlighet med artikel 14.

De ska dock vara skyldiga att följa bestämmelserna i detta direktiv om bedrivande av återförsäkringsverksamhet och de krav som anges i artikel 18.1 b och d–g, artiklarna 19, 20 och 24 samt i avdelning I kapitel VI avsnitten 2, 3 och 4.

2. Medlemsstaterna får medge sådana återförsäkringsföretag som avses i punkt 1 i denna artikel och som den 10 december 2005 inte uppfyllde kraven i artikel 18.1 b, artiklarna 19 och 20 och i avdelning I kapitel VI avsnitten 2, 3 och 4 en tidsfrist fram till och med den 10 december 2008 för att uppfylla dessa krav.

KAPITEL II

Slutbestämmelser

Artikel 309

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 och 304 samt bilagorna III och IV senast den 31 oktober 2012.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska också innehålla ett uttalande om att hänvisningar i lagar och andra författningar till direktiv som upphävs genom detta direktiv ska tolkas som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uttalandet ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 310

Upphävande

1. Direktiven 64/225/EEG, 73/239/EEG, 73/240/EEG, 76/580/EEG, 78/473/EEG, 84/641/EEG, 87/344/EEG, 88/357/EEG, 92/49/EEG, 98/78/EG, 2001/17/EG, 2002/83/EG och 2005/68/EG, i deras lydelse enligt de rättsakter som anges i bilaga VI del A, ska upphöra att gälla den 1 november 2012 utan att detta ska påverka medlemsstaternas skyldigheter i fråga om de tidsfrister för införlivandet med nationell lagstiftning av direktiven och tillämpningen av dem som anges i bilaga VI del B.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska tolkas som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 311

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 1–3, 5–9, 11, 12, 15–17, 19–22, 24, 25, 33, 56–66, 69, 70, 73, 143, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–189, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308 och bilagorna I, II, V, VI och VII ska tillämpas från och med den 1 november 2012.

Artikel 312

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg, 25 november 2009

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BUZEK

På rådets vägnar
Ordförande
Åsa TORSTENSSON

BILAGA I

SKADEFÖRSÄKRINGSKLASSER

A. Klassificering av risker i klasser

1. *Olycksfall (inklusive arbetsskador och yrkessjukdomar):*
 - Fastställda försäkringsbelopp.
 - Skadeersättningar.
 - Kombinationer av båda ovanstående.
 - Passagerarskada.
2. *Sjukdom:*
 - Fastställda försäkringsbelopp.
 - Skadeersättningar.
 - Kombinationer av båda ovanstående.
3. *Landfordon (andra än spårbundna)*

All skada på eller förlust av

 - motordrivna landfordon,
 - andra landfordon.
4. *Spårbundna fordon*

All skada på eller förlust av spårbundna fordon.
5. *Luffartyg*

All skada på eller förlust av luffartyg.
6. *Fartyg (högsjöfartyg, fartyg för insjö-, flod- och kanaltrafik)*

All skada på eller förlust av

 - flod- och kanalfartyg,
 - insjöfartyg,
 - högsjöfartyg.
7. *Godstransport (varor, bagage och allt annat gods)*

All skada på eller förlust av gods under transport eller bagage, oavsett transportmedel.
8. *Brand och naturkrafter*

All skada på eller förlust av egendom (annan än egendom som omfattas av klasserna 3, 4, 5, 6 och 7) som orsakas av

 - brand,
 - explosion,
 - storm,

- annan naturkraft än storm,
 - atomenergi,
 - jordskred.
9. *Annan skada på egendom*
- All skada på eller förlust av egendom (annan än egendom som omfattas av klasserna 3, 4, 5, 6 och 7) som orsakas av hagel eller frost eller av någon annan händelse, som t.ex. stöld, med undantag för dem som ingår i klass 8.
10. *Motorfordonsansvar*
- All ansvarighet som uppkommer genom användning av motordrivna landfordon (inklusive fraktförarens ansvar).
11. *Luftfartygsansvar*
- All ansvarighet som uppkommer genom användning av luftfartyg (inklusive fraktförarens ansvar).
12. *Fartygsansvar (högsjö-, insjö-, flod- och kanalfartyg)*
- All ansvarighet som uppkommer genom användning av fartyg, skepp eller båtar i högsjöfart, på insjöar, floder eller kanaler (inklusive fraktförarens ansvar).
13. *Allmän ansvarighet*
- All ansvarighet annan än sådan som anges i klasserna 10, 11 och 12.
14. *Kredit:*
- Insolvens (allmän).
 - Exportkredit.
 - Avbetalningskredit.
 - Hypotekskredit.
 - Lantbrukskredit.
15. *Borgen:*
- Borgen (direkt).
 - Borgen (indirekt).
16. *Ekonomiska förluster av olika slag:*
- Arbetslöshetsrisker.
 - Inkomstförlust (allmän).
 - Dåligt väder.
 - Förlust av förmån.
 - Fortlöpande allmänna omkostnader.
 - Oförutsedda handelsomkostnader.

- Förlust till följd av nedgång i marknadsvärde.
- Hyres- eller intäktsförlust.
- Annan indirekt handelsförlust.
- Ekonomisk förlust ej förenad med handel.
- Annan ekonomisk förlust.

17. *Rättsskydd*

Rättegångskostnader och andra kostnader i rättsliga angelägenheter.

18. *Assistans*

Räddningstjänster som tillhandahålls personer som råkat i svårigheter under resa, vid vistelse utanför hemorten eller sin stadigvarande bostad.

B. Beteckningar på auktorisationer beviljade för mer än en försäkringsklass

Auktorisationer som samtidigt omfattar följande klasser ska betecknas enligt nedan:

- a) Klasserna 1 och 2: "Olycksfalls- och sjukförsäkring".
- b) Klasserna 1 (fjärde strecksatsen), 3, 7 och 10: "Motorfordonsförsäkring".
- c) Klasserna 1 (fjärde strecksatsen), 4, 6, 7 och 12: "Sjö- och transportförsäkring".
- d) Klasserna 1 (fjärde strecksatsen), 5, 7 och 11: "Luftfartsförsäkring".
- e) Klasserna 8 och 9: "Försäkring mot brand och annan skada på egendom".
- f) Klasserna 10, 11, 12 och 13: "Ansvarighetsförsäkring".
- g) Klasserna 14 och 15: "Kredit- och borgensförsäkring".
- h) Samtliga klasser: enligt medlemsstaternas eget val, varvid detta ska anmälas till övriga medlemsstater och kommissionen.

BILAGA II

LIVFÖRSÄKRINGSKLASSER

- I. Livförsäkring som avses i artikel 2.3 a i–iii med undantag för dem som anges i II och III.
 - II. Försäkring som utfaller vid äktenskaps ingående, försäkring som utfaller vid födelsen.
 - III. Försäkring som avses i artikel 2.3 a i–ii och som är anknuten till investeringsfonder.
 - IV. Den permanenta inte uppsägningbara sjukförsäkring som avses i artikel 2.3 a iv.
 - V. Tontiner som avses i artikel 2.3 b i.
 - VI. Verksamhet avseende "capital redemption" som avses i artikel 2.3 b ii.
 - VII. Förvaltning av pensionsfonder som avses i artikel 2.3 b iii och iv.
 - VIII. Verksamhetsformer som avses i artikel 2.3 b v.
 - IX. Verksamhetsformer som avses i artikel 2.3 c.
-

BILAGA III

FÖRETAGSFORMER

A. Företagsformer för skadeförsäkringsföretag:

1. Belgien: "société anonyme/naamloze vennootschap", "société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen", "association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging", "société coopérative/coöperatieve vennootschap", "société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand".
2. Bulgarien: "акционерно дружество".
3. Tjeckien: "akciová společnost", "družstvo".
4. Danmark: "aktieselskaber", "gensidige selskaber".
5. Tyskland: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen".
6. Estland: "aktsiaselts".
7. Irland: "incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited".
8. Grekland: "ανώνυμη εταιρία", "αλληλοσφαιλιστικός συνεταιρισμός".
9. Spanien: "sociedad anónima", "sociedad mutua", "sociedad cooperativa".
10. Frankrike: "société anonyme", "société d'assurance mutuelle", "institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale", "institution de prévoyance régie par le code rural", "mutuelles régies par le code de la mutualité".
11. Italien: "società per azioni", "società cooperativa", "mutua di assicurazione".
12. Cypern: "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές", "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο".
13. Lettland: "apdrošināšanas akciju sabiedrība", "savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība".
14. Litauen: "akcinė bendrovė", "uždaroji akcinė bendrovė".
15. Luxemburg: "société anonyme", "société en commandite par actions", "association d'assurances mutuelles", "société coopérative".
16. Ungern: "biztosító részvénytársaság", "biztosító szövetkezet", "biztosító egyesület", "külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe".
17. Malta: "limited liability company/kumpanija b'responsabbiltà limitata".
18. Nederländerna: "naamloze vennootschap", "onderlinge waarborgmaatschappij".
19. Österrike: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit".
20. Polen: "spółka akcyjna", "towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych".
21. Portugal: "sociedade anónima", "mútua de seguros".
22. Rumänien: "societăți pe acțiuni", "societăți mutuale".
23. Slovenien: "delniška družba", "družba za vzajemno zavarovanje".
24. Slovakien: "akciová spoločnosť".

25. Finland: "keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag", "vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag", "vakuutusyhdistys/försäkringsförening".
26. Sverige: "försäkringsaktiebolag", "ömsesidiga försäkringsbolag" "understödsföreningar".
27. Storbritannien: "companies limited by shares or by guarantee or unlimited", "societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts", "societies registered under the Friendly Societies Acts", de försäkringsgivare som uppträder under beteckningen "Lloyd's".
28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för skadeförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1-27: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 (1).

B. Företagsformer för livförsäkringsföretag:

1. Belgien: "société anonyme/naamloze vennootschap", "société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen", "association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging", "société coopérative/coöperatieve vennootschap".
2. Bulgarien: "акционерно дружество", "взаимозастрахователна кооперация".
3. Tjeckien: "akciová společnost", "družstvo".
4. Danmark: "aktieselskaber", "gensidige selskaber", "pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)".
5. Tyskland: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen".
6. Estland: "aktsiaselts".
7. Irland: "incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited", "societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts", "societies registered under the Friendly Societies Acts".
8. Grekland: "ανώνυμη εταιρία".
9. Spanien: "sociedad anónima", "sociedad mutua", "sociedad cooperativa".
10. Frankrike: "société anonyme", "société d'assurance mutuelle", "institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale", "institution de prévoyance régie par le code rural", "mutuelles régies par le code de la mutualité".
11. Italien: "società per azioni", "società cooperativa", "mutua di assicurazione".
12. Cypern: "Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές", "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση".
13. Lettland: "apdrošināšanas akciju sabiedrība", "savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība".
14. Litauen: "akcinės bendrovės", "uždaroji akcinės bendrovės".
15. Luxemburg: "société anonyme", "société en commandite par actions", "association d'assurances mutuelles", "société coopérative".
16. Ungern: "biztosító részvénytársaság", "biztosító szövetkezet", "biztosító egyesület", "külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe".
17. Malta: "limited liability company/kumpanija b'responsabbiltà limitata".
18. Nederländerna: "naamloze vennootschap", "onderlinge waarborgmaatschappij".
19. Österrike: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit".
20. Polen: "spółka akcyjna", "towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych".

(1) EGT L 294, 10.11.2001, s. 1.

21. Portugal: "sociedade anónima", "mútua de seguros".
22. Rumänien: "societăți pe acțiuni", "societăți mutuale".
23. Slovenien: "delniška družba", "družba za vzajemno zavarovanje".
24. Slovakien: "akciová spoločnosť".
25. Finland: "keskinäinen vakuutusyhtiö"/"ömsesidigt försäkringsbolag", "vakuutusosakeyhtiö"/"försäkringsaktiebolag", "vakuutusyhdistys"/"försäkringsförening".
26. Sverige: "försäkringsaktiebolag", "ömsesidiga försäkringsbolag", "understödsföreningar".
27. Förenade kungariket: "companies limited by shares or by guarantee or unlimited", "societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts", "societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts", de försäkringsgivare som uppträder under namnet Lloyd's.
28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för livförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001.

C. Former för återförsäkringsföretag:

1. Belgien: "société anonyme/naamloze vennootschap", "société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen", "association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging", "société coopérative/coöperatieve vennootschap".
2. Bulgarien: "акционерно дружество".
3. Tjeckien: "akciová společnost".
4. Danmark: "aktieselskaber", "gensidige selskaber".
5. Tyskland: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen".
6. Estland: "aktsiaselts".
7. Irland: "incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited".
8. Grekland: "ανώνυμη εταιρία", "αλληλοασφαλιστικός συνεταιρισμός".
9. Spanien: "sociedad anónima".
10. Frankrike: "société anonyme", "société d'assurance mutuelle", "institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale", "institution de prévoyance régie par le code rural", "mutuelles régies par le code de la mutualité".
11. Italien: "società per azioni".
12. Cypern: "Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές", "Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση".
13. Lettland: "akciju sabiedrība", "sabiedrība ar ierobežotu atbildību".
14. Litauen: "akcinės bendrovės", "uždaroji akcinės bendrovės".
15. Luxemburg: "société anonyme", "société en commandite par actions", "association d'assurances mutuelles", "société coopérative".
16. Ungern: "biztosító részvénytársaság", "biztosító szövetkezet", "harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe".
17. Malta: "limited liability company/kumpanija b'responsabbiltà limitata".
18. Nederländerna: "naamloze vennootschap", "onderlinge waarborgmaatschappij".

19. Österrike: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit".
 20. Polen: "spółka akcyjna", "towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych".
 21. Portugal: "sociedade anónima", "mútua de seguros".
 22. Rumänien: "societate pe acțiuni".
 23. Slovenien: "delniška družba".
 24. Slovakien: "akciová spoločnosť".
 25. Finland: "keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag", "vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag", "vakuutusyhdistys/försäkringsförening".
 26. Sverige: "försäkringsaktiebolag", "ömsesidigt försäkringsbolag".
 27. Förenade kungariket: companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts, "the association of underwriters known as Lloyd's".
 28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för återförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001.
-

BILAGA IV

STANDARDFORMEL FÖR SOLVENSAPITALKRAVET (SCR)

1. Beräkning av det primära solvenskapitalkravet

Det primära solvenskapitalkravet (Basic SCR), som beskrivs i artikel 104.1, ska beräknas på följande sätt:

$$\text{Basic SCR} = \sqrt{\sum_{ij} \text{Corr}_{ij} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

där SCR_i betecknar riskmodul i och SCR_j betecknar riskmodul j, och där "i, j" betyder att summan av de olika termerna bör täcka alla möjliga kombinationer av i och j. I beräkningen ska SCR_i och SCR_j ersättas med följande:

- $\text{SCR}_{\text{skade}}$ betecknar teckningsriskmodulen för skadeförsäkring.
- SCR_{liv} betecknar teckningsriskmodulen för livförsäkring.
- $\text{SCR}_{\text{hälsa}}$ betecknar teckningsriskmodulen för sjukförsäkring.
- $\text{SCR}_{\text{marknad}}$ betecknar marknadsriskmodulen.
- $\text{SCR}_{\text{motpartsrisk}}$ betecknar motpartsriskmodulen.

Faktorn Corr_{ij} betecknar den post som anges i rad i och kolumn j i följande korrelationsmatrix:

i \ j	Marknad	Motpartsrisk	Liv	Hälsa	Skade
Marknad	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Motpartsrisk	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Liv	0,25	0,25	1	0,25	0
Hälsa	0,25	0,25	0,25	1	0
Skade	0,25	0,5	0	0	1

2. Beräkning av teckningsriskmodulen för skadeförsäkring

Teckningsriskmodulen för skadeförsäkring, som beskrivs i artikel 105.2, ska beräknas på följande sätt:

$$\text{SCR}_{\text{skade}} = \sqrt{\sum_{ij} \text{Corr}_{ij} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

där SCR_i betecknar undergrupp i och SCR_j betecknar undergrupp j, och där "i, j" betyder att summan av de olika termerna bör täcka alla möjliga kombinationer av i och j. I beräkningen ska SCR_i och SCR_j ersättas med följande:

- $\text{SCR}_{\text{skade-premie/reserv}}$ betecknar undergruppen premie- och reservrisker för skadeförsäkring.
- $\text{SCR}_{\text{skade-katastrof}}$ betecknar undergruppen katastrofrisker för skadeförsäkring.

3. Beräkning av teckningsriskmodulen för livförsäkring

Teckningsriskmodulen för livförsäkring, som beskrivs i artikel 105.3, ska beräknas på följande sätt:

$$SCR_{\text{liv}} = \sqrt{\sum_{ij} \text{Corr}_{ij} \times SCR_i \times SCR_j}$$

där SCR_i betecknar undergrupp i och SCR_j betecknar undergrupp j, och där "i, j" betyder att summan av de olika termerna bör täcka alla möjliga kombinationer av i och j. I beräkningen ska SCR_i och SCR_j ersättas med följande:

- $SCR_{\text{dödsfall}}$ betecknar undergruppen dödsfallsrisk.
- SCR_{livsfall} betecknar undergruppen livsfallsrisk.
- $SCR_{\text{handikapp}}$ betecknar undergruppen handikapp- och sjukdomsrisk.
- $SCR_{\text{liv kostnad}}$ betecknar undergruppen kostnadsrisk för livförsäkring.
- $SCR_{\text{ändring}}$ betecknar undergruppen omprövningsrisk.
- $SCR_{\text{förfall}}$ betecknar undergruppen förfallsrisk.
- $SCR_{\text{liv katastrof}}$ betecknar undergruppen katastrofrisk för livförsäkring.

4. Beräkning av marknadsriskmodulen

Strukturen på marknadsriskmodulen

Marknadsriskmodulen, som beskrivs i artikel 105.5, ska beräknas på följande sätt:

$$SCR_{\text{marknad}} = \sqrt{\sum_{ij} \text{Corr}_{ij} \times SCR_i \times SCR_j}$$

där SCR_i betecknar undergrupp i och SCR_j betecknar undergrupp j, och där "i, j" betyder att summan av de olika termerna bör täcka alla möjliga kombinationer av i och j. I beräkningen ska SCR_i och SCR_j ersättas med följande:

- $SCR_{\text{ränta}}$ betecknar undergruppen ränterisk.
- SCR_{aktie} betecknar undergruppen aktiekursrisk.
- SCR_{egendom} betecknar undergruppen fastighetsrisk.
- SCR_{spread} betecknar undergruppen spreadrisk.
- $SCR_{\text{koncentration}}$ betecknar undergruppen för koncentrationer av marknadsrisker.
- SCR_{valuta} betecknar undergruppen valutarisk.

BILAGA V

GRUPPER AV SKADEFÖRSÄKRINGSKLASSER ENLIGT ARTIKEL 159

1. Olycksfall och sjukdom (klasserna 1 och 2 i bilaga I).
2. Fordonsförsäkring (klasserna 3, 7 och 10 i bilaga I; sifferuppgifter för klass 10, med undantag för fraktförarens ansvar, anges separat).
3. Brand och annan skada på egendom (klasserna 8 och 9 i bilaga I).
4. Luftfart, sjöfart och transport (klasserna 4, 5, 6, 7, 11 och 12 i bilaga I).
5. Allmän ansvarighet (klass 13 i bilaga I).
6. Kredit och borgen (klasserna 14 och 15 i bilaga I).
7. Övriga klasser (klasserna 16, 17 och 18 i bilaga I).

BILAGA VI

DEL A

Upphävda direktiv med senare ändringar

(som det hänvisas till i artikel 310)

Rådets direktiv 64/225/EEG (EGT 56, 4.4.1964, s. 878)	
Artikel 29, bilaga I, punkt III G.1 i 1973 års anslutningsakt (EGT L 73, 27.3.1972, s. 89)	
Rådets första direktiv 73/239/EEG (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3)	
Artikel 29, bilaga I(XI)(B)(II)(1) i 1994 års anslutningsakt (EGT C 241, 29.8.1994, s. 197) (ersatt av rådets beslut 95/1/EG) (EGT L 1, 1.1.1995, s. 1)	
Artikel 20, bilaga II(3)(1) i 2003 års anslutningsakt (EUT L 236, 23.9.2003, s. 335)	
Artikel 26, bilaga I(II)(c)(1)(a) i 1985 års anslutningsakt (EGT L 302, 15.11.1985, s. 156)	
Rådets direktiv 76/580/EEG (EGT L 189, 13.7.1976, s. 13)	Endast artikel 1
Rådets direktiv 84/641/EEG (EGT L 339, 27.12.1984, s. 21)	Endast artiklarna 1–14
Rådets direktiv 87/343/EEG (EGT L 185, 4.7.1987, s. 72)	Endast artikel 1 och bilagan
Rådets direktiv 87/344/EEG (EGT L 185, 4.7.1987, s. 77)	Endast artikel 9
Rådets andra direktiv 88/357/EEG (EGT L 172, 4.7.1988, s. 1)	Endast artiklarna 9, 10 och 11
Rådets direktiv 90/618/EEG (EGT L 330, 29.11.1990, s. 44)	Endast artiklarna 2, 3 och 4
Rådets direktiv 92/49/EEG (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1)	Endast artiklarna 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 32, 33 och 53
Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7)	Endast artiklarna 1, 2.2 tredje strecksatsen och artikel 3.1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG (EGT L 181, 20.7.2000, s. 65)	Endast artikel 8
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/13/EG (EGT L 77, 20.3.2002, s. 17)	Endast artikel 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1)	Endast artikel 22

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9)	Endast artikel 4
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	Endast artikel 57
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/101/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 238)	Endast artikel 1 och punkt 1 i bilagan
Rådets direktiv 73/240/EEG (EGT L 228, 16.8.1973, s. 20)	
Rådets direktiv 76/580/EEG (EGT L 189, 13.7.1976, s. 13)	
Rådets direktiv 78/473/EEG (EGT L 151, 7.6.1978, s. 25)	
Rådets direktiv 84/641/EEG (EGT L 339, 27.12.1984, s. 21)	
Rådets direktiv 87/344/EEG (EGT L 185, 4.7.1987, s. 77)	
Rådets andra direktiv 88/357/EEG (EGT L 172, 4.7.1988, s. 1)	
Rådets direktiv 90/618/EEG (EGT L 330, 29.11.1990, s. 44)	Endast artiklarna 5–10
Rådets direktiv 92/49/EEG (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1)	Endast artiklarna 12.1, 19, 23, 27, 30.1, 34, 35, 36, 37, 39.1, 40.1, 42.1, 43.1, 44.1, 45.1 och 46.1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG (EGT L 181, 20.7.2000, s. 65)	Endast artikel 9
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/14/EG (EUT L 149, 11.6.2005, s. 14)	Endast artikel 3
Rådets direktiv 92/49/EEG (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7)	Endast artikel 1 andra strecksatsen, artikel 2.1 första strecksatsen, artikel 4.1, 4.3 och 4.5 samt artikel 5 andra strecksatsen
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27)	Endast artikel 2
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1)	Endast artikel 24
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9)	Endast artikel 6
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	Endast artikel 58

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1)	Endast artikel 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG (EGT L 330, 5.12.1998, s. 1)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1)	Endast artikel 28
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9)	Endast artikel 7
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	Endast artikel 59
Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG (EGT L 110, 20.4.2001, s. 28)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1)	
Rådets direktiv 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35)	Endast punkt II i bilagan
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9)	Endast artikel 8
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	Endast artikel 60
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/101/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 238)	Endast artikel 1 och punkt 3 i bilagan
Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1)	Endast artikel 2
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/19/EG (EUT L 76, 19.3.2008, s. 44)	Endast artikel 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1)	Endast artikel 4
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/19/EG (EUT L 76, 19.3.2008, s. 44)	Endast artikel 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/37/EG (EUT L 81, 20.3.2008, s. 1)	Endast artikel 1

DEL B

Förteckning över tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning

(som det hänvisas till i artikel 310)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Tidsfrist för tillämpning
64/225/EEG	26 augusti 1965	
73/239/EEG	27 januari 1975	27 januari 1976
73/240/EEG	27 januari 1975	
76/580/EEG	31 december 1976	
78/473/EEG	2 december 1979	2 juni 1980
84/641/EEG	30 juni 1987	1 januari 1988
87/343/EEG	1 januari 1990	1 juli 1990
87/344/EEG	1 januari 1990	1 juli 1990
88/357/EEG	30 december 1989	30 juni 1990
90/618/EEG	20 maj 1992	20 november 1992
92/49/EEG	31 december 1993	1 juli 1994
95/26/EG	18 juli 1996	18 juli 1996
98/78/EG	5 juni 2000	
2000/26/EG	20 juli 2002	20 januari 2003
2000/64/EG	17 november 2002	
2001/17/EG	20 april 2003	
2002/13/EG	20 september 2003	
2002/83/EG	17 november 2002, 20 september 2003, 19 juni 2004 (beroende på den särskilda bestämmelsen)	
2002/87/EG	11 augusti 2004	
2004/66/EG	1 maj 2004	
2005/1/EG	13 maj 2005	
2005/14/EG	11 juni 2007	
2005/68/EG	10 december 2007	
2006/101/EG	1 januari 2007	
2008/19/EG	Ej tillämplig	
2008/37/EG	Ej tillämplig	

BILAGA VII
JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 73/239/EEG Artikel 1.1	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG Artikel 2	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/117/EG Artikel 1.1	Direktiv 2002/83/EG Artikel 2 första meningen	Direktiv 2005/68/EG Artikel 1.1	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv Artiklarna 1, 2.2, 2.3 och 2.67
Artikel 1.2										Artikel 2.2
Artikel 1.3										—
Artikel 2.1 a-c										—
Artikel 2.1 d							Artikel 3.4			Artikel 3
Artikel 2.1 e										—
Artikel 2.2 a										Artikel 5.1
Artikel 2.2 b										Artikel 5.2
Artikel 2.2 c										Artikel 5.3
Artikel 2.2 d										Artikel 5.4
Artikel 2.3 första till fjärde styckena										Artikel 6
Artikel 2.3 femte stycket										Artikel 15.4

Prop. 2015/16:9
Bilaga 1

L 335/132

SV

Europeiska unionens officiella tidning

17.12.2009

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 3.1 första och andra stycket										—
Artikel 3.1 tredje stycket										Artikel 4.5
Artikel 3.2										Artikel 7
Artikel 4 första meningen										Artikel 8 första meningen
Artikel 4 a										Artikel 8.2
Artikel 4 b										—
Artikel 4 c										Artikel 8.3
Artikel 4 e										—
Artikel 4 f										Artikel 8.1
Artikel 4 g										Artikel 8.4
Artikel 5 a										—
Artikel 5 b							Artikel 1.1 o			—
Artikel 5 c							Artikel 1.1 p			Artikel 13-4.1
Artikel 5 d										—
Artikel 6				Artikel 4			Artikel 4	Artikel 3		Artikel 14.1, 14.2 a och b

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/133

Direktiv 73/239/EEG Artikel 7.1 och 7.2 första stycket	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG Artikel 5.1 och 5.2, första stycket	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG Artikel 5.1 och 5.2, första stycket	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv Artikel 15.1 och 15.2 första stycket
Artikel 7.2.a				Artikel 5.2.a						Artikel 15.3 första stycket
Artikel 7.2.2 b				Artikel 5.2.2 b						—
Artikel 8.1 a				Artikel 6.1 a			Artikel 6.1 a	Bilaga I		Bilaga IIIA och B
Artikel 8.1 a, sista stycket								Artikel 5.2		Artikel 17.2
Artikel 8.1 b				Artikel 6.1 b			Artikel 6.1 b	Artikel 6 a		Artikel 18.1 a
								Artikel 6 a		Artikel 18.1 b
Artikel 8.1 c				Artikel 6.1 c			Artikel 6.1 c	Artikel 6 b		Artikel 18.1 c
Artikel 8.1 d				Artikel 6.1 d			Artikel 6.1 d	Artikel 6 c		Artikel 18.1 d
Artikel 8.1 e				Artikel 6.1 e			Artikel 6.1 e	Artikel 6 d		Artikel 18 g
Artikel 8.1 f										Artikel 18 h
Artikel 8.1, andra till fjärde stycket							Artikel 6.2	Artikel 7		Artikel 19

Direktiv 73/239/EEG Artikel 8.1 a		Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG Artikel 6.3	Direktiv 2005/68/EG Artikel 8	Direktiv 2007/44/EG	Deta direktiv Artikel 20
Artikel 8.2				Artikel 6.2			Artikel 6.4			Artikel 18.2
Artikel 8.3, första stycket				Artikel 6.3 första stycket			Artikel 6.5 tredje stycket	Artikel 9.1		Artikel 21.4
Artikel 8.3, andra stycket				Artikel 6.3 andra stycket och artikel 29 första stycket första meningen			Artikel 6.5 första stycket	Artikel 9.2		Artikel 21.1 första stycket
Artikel 8.3 tredje stycket				Artikel 6.3 tredje stycket och artikel 29 andra stycket						Artikel 21.2
Artikel 8.3 fjärde stycket				Artikel 6.3 fjärde stycket						Artikel 21.3
Artikel 8.4				Artikel 6.4			Artikel 6.6	Artikel 10		Artikel 22
Artikel 9 a-d				Artikel 7 a-d			Artikel 7 a-d	Artikel 11.1 a, c, d och e		Artikel 23.1 a, c, d och e
Artikel 9 e och f				Artikel 7 c och f				Artikel 11.2 a och b		Artikel 23.2 e
Artikel 9 g och h				Artikel 7 g och h			Artikel 7 f och g	Artikel 11.2 c och d		Artikel 23.2 a och d
Artikel 10.1				Artikel 32.1			Artikel 40.1			Artikel 145.1 första stycket

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/135

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 10.2 första stycket				Artikel 32.2 första stycket			Artikel 40.2			Artikel 145.2
Artikel 10.2 andra stycket				Artikel 32.2 andra stycket						Artikel 145.3
Artikel 10.3				Artikel 32.3			Artikel 40.3			Artikel 146.1 och 2
Artikel 10.4				Artikel 32.4			Artikel 40.4			Artikel 146.3
Artikel 10.5				Artikel 32.5			Artikel 40.5			Artikel 146.3 andra stycket
Artikel 10.6				Artikel 32.6			Artikel 40.6			Artikel 145.4
Artikel 11				Artikel 33						—
Artikel 12				Artikel 56			Artikel 9	Artikel 13		Artikel 25 andra stycket
Artikel 12a							Artikel 9a	Artikelarna 14 och 60.2		Artikel 26
Artikel 13.1 och 13.2 första stycket				Artikel 9.1 och 9.2 första stycket			Artikel 10.1 första meningen och 10.2 första stycket	Artikel 15.1 första och andra stycket		Artikel 30.1, 30.2 första stycket
Artikel 13.2 andra stycket				Artikel 9.2 andra stycket						Artikel 30.2 andra stycket
Artikel 13.2 tredje stycket							Artikel 10.1, andra och tredje meningen	Artikel 15.1, andra stycket		Artikel 30.3
Artikel 13.3				Artikel 9.3			Artikel 10.2 andra stycket	Artikel 60.3		Artikel 32.1
							Artikel 10.3	Artikel 15.4		—

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 14				Artikel 10			Artikel 11	Artikel 16		Artikel 33
Artiklarna 15.1, 15.2 och 15.3, andra stycket				Artikel 17			Artikel 20.1-20.3 och 20.4 andra stycket	Artikel 32.1 och 32.3		Artiklarna 76-86
Artikel 15.3 första stycket							Artikel 20.4 första stycket	Artikel 32.2		Artiklarna 134.2 och 173
Artikel 15a				Artikel 18				Artikel 33		—
Artikel 16							Artikel 27	Artiklarna 35, 36, 60.8		Artiklarna 87-99
Artikel 16a							Artikel 28	Artiklarna 37-39, 60.9		Artikel 100-127
Artikel 17.1							Artikel 29.1	Artikel 40.1		Artiklarna 128, 129.1 a-c och 127.2
Artikel 17.2							Artikel 29.2	Artikel 40.2		Artikel 129.1 d
Artikel 17a							Artikel 30	Artikel 41		—
Artikel 17b							Artiklarna 28 och 28 a	Artikel 60.10		—
Artikel 18							Artikel 31			—
Artikel 14							Artikel 11	Artikel 16		Artikel 33
Artikel 19.2				Artikel 11.2			Artikel 13.2	Artikel 17.2		Artikel 35
Artikel 19.3 första stycket och andra stycket leden a och b			Artikel 10	Artikel 11.3 första stycket och andra stycket leden a och b			Artikel 13.3 första stycket och andra stycket leden a och b	Artikel 17.3 och 17.4 första stycket leden a och b		Artikel 34.1-34.3 och 34.5-34.7

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/137

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 93/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/117/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2002/56/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 19.3 andra stycket led c		Artikel 10	Artikel 10	Artikel 11.3 andra stycket led c			Artikel 11.3 andra stycket led c	Artikel 17.4 första stycket led c	Artikel 34.8	Artikel 34.8
Artikel 19.3 tredje stycket		Artikel 10	Artikel 10	Artikel 11.3 tredje stycket			Artikel 11.3 tredje stycket	Artikel 17.4 andra stycket	Artikel 35.2 b	Artikel 35.2 b
Artikel 20.1							Artikel 37.1	Artikel 42.1	Artikel 137	Artikel 137
Artikel 20.2 första stycket				Artikel 13.2 första stycket			Artikel 37.2 första stycket	Artikel 42.2 första stycket	—	—
Artikel 20.2 andra stycket				Artikel 13.2 andra stycket			Artikel 37.2 andra stycket	Artikel 42.2 andra stycket	Artikel 138.5	Artikel 138.5
Artikel 20.3 första stycket				Artikel 13.3 första stycket			Artikel 37.3 första stycket	Artikel 42.3 första stycket	—	—
Artikel 20.3 andra stycket				Artikel 13.3 andra stycket			Artikel 37.3 andra stycket	Artikel 42.3 andra stycket	Artikel 139.3	Artikel 139.3
Artikel 20.4				Artikel 13.4					—	—
Artikel 20.5				Artikel 13.2			Artikel 37.2 andra och femte stycket	Artikel 42.2 andra och fjärde stycket	Artikel 138.5	Artikel 138.5
Artikel 20a.1 första stycket första meningen							Artikel 38.1 första meningen	Artikel 43.1	Artiklarna 138.2 och 139.2	Artiklarna 138.2 och 139.2
Artikel 20a.1 första stycket andra meningen leden a-e							Artikel 38.1 andra meningen leden a-e	Artikel 43.2 leden a-e	Artikel 142.1	Artikel 142.1
Artikel 20a.2							Artikel 38.2		Artikel 141	Artikel 141

Direktiv 73/239/EEG Artikel 20a.3	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG Artikel 38.3	Direktiv 2005/68/EG Artikel 43.4	Direktiv 2007/44/EG	Denia direktiv Artikel 140.2
Artikel 20a.4							Artikel 38.4	Artikel 43.5		—
Artikel 20a.5							Artikel 38.5	Artikel 43.6		Artikel 142.2
Artikel 21			Artikel 11.1							—
Artikel 22.1 första stycket led a, b och d				Artikel 14			Artikel 39.1 första stycket led a, b och d	Artikel 44.1 första stycket led a, b och d		Artikel 144.1 a, b och c
Artikel 22.1 andra stycket första meningen							Artikel 39.1 andra stycket första meningen	Artikel 44.1 andra stycket		Artikel 144.2 första stycket
Artikel 22.1 andra stycket andra meningen							Artikel 39.1 andra stycket andra meningen			Artikel 144.2 andra stycket
Artikel 22.2							Artikel 39.2	Artikel 44.2		Artikel 144.3
Artikel 23.1							Artikel 51.1			Artikel 162.1
Artikel 23.2 a-g							Artikel 51.2			Artikel 162.2 a-f och h
Artikel 23.2 h										Artikel 162.2 g
Artikel 24 första stycket första meningen							Artikel 54 första stycket första meningen			Artikel 163 första meningen
Artikel 24 första stycket andra meningen till tredje stycket							Artikel 54 första stycket andra meningen till tredje stycket			—
Artikel 25							Artikel 55			Artikel 166

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/139

Direktiv 73/239/EEG Artikel 26	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG Artikel 56	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv Artikel 167
Artikel 27 första stycket							Artikel 52.2 första stycket			Artikel 168 första stycket
Artikel 27 andra stycket							Artikel 52.2 andra stycket			Artikel 168 andra stycket
Artikel 28							Artikel 52.3			Artikel 170
Artikel 28a				Artikel 53			Artikel 53			Artikel 164
Artikel 29							Artikel 57			Artikel 171
Artikel 29a							Artikel 58			Artikel 174 första till tredje stycket
Artikel 29b.1 och 29b.2							Artikel 59.1 och 59.2	Artikel 52.1 och 52.2		Artikel 177.1 och 177.2
Artikel 29b.3-29b.6							Artikel 59.3-59.6	Artikel 52.3 och 52.4		—
Artikel 30.1 och 30.2 a										—
Artikel 30.2 b										Artikel 305.1
Artikel 30.4										Artikel 305.2
Artikel 30.5										Artikel 305.4
Artikel 31										—
Artikel 32										—
Artikel 33				Artikel 28			Artikel 62	Artikel 54.2		Artikel 298.2 och 298.3

Direktiv 73/239/EEG Artikel 34	Direktiv 78/473/EEG Artikel 9	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG Artikel 29	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG Artikel 11.5	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG Artikel 6.5 fjärde stycket	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG Artikel 6	Detta direktiv —
Artikel 35	Artikel 10	Artikel 10	Artikel 32	Artikel 57.1	Artikel 11.1-11.3	Artikel 31.1 och 31.2	Artikel 69.1–69.4	Artikel 64.1	Artikel 7.1	Artikel 309.1
Artikel 36	Artikel 11	Artikel 11	Artikel 33	Artikel 57.2	Artikel 11.4	Artikel 31.3	Artikel 70	Artikel 64.2	Artikel 7.2	Artikel 309.2
Artikel 37			Artikel 34							—
Artikel 38	Artikel 1.2	Artikel 1.2	Artikel 35	Artikel 58	Artikel 1.3	Artikel 33	Artikel 74	Artikel 66	Artikel 9	Artikel 31.2
Bilaga del A										Artikel 15.2 andra stycket och Bilaga I del A
Bilaga delarna A och B										Bilaga I del A och B
Bilaga del C										Artikel 16
Bilaga del D										—
	Artikel 1.1 första stycket									Artikel 190.1
	Artikel 1.2 andra stycket									Artikel 190.2
	Artikel 1.2									—
	Artikel 2.1									Artikel 190.1
	Artikel 2.2									Artikel 190.3
	Artikel 3									Artikel 191
	Artikel 4.1									Artikel 192 första och andra stycket
	Artikel 4.2									—
	Artikel 5									Artikel 193

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Deta direktiv
		Artikel 2 f	Artikel 3	Artikel 1 e			Artikel 1.1 h			—
		Artikel 3	Artikel 4				Artikel 1 b andra mening			Artikel 145.1 andra stycket
		Artikel 4	Artikel 6							Artikel 187
		Artikel 6	Artikel 7.1 a-e							—
		Artikel 7.1 a-e	Artikel 7.1 f	Artikel 27						—
		Artikel 7.1 f	Artikel 7.1 g-7.3							—
		Artikel 7.1 g-7.3	Artikel 8.1 och 8.2							—
		Artikel 8.1 och 8.2	Artikel 8.3							Artikel 177.1 och 177.2
		Artikel 8.3	Artikel 8.4 a och 8.4 c	Artikel 30.1						—
		Artikel 8.4 a och 8.4 c	Artikel 8.4 d							—
		Artikel 8.4 d	Artikel 8.5							Artikel 179.3
		Artikel 8.5	Artikel 12							—
		Artikel 12	Artikel 12a.1–12a.3							—
		Artikel 12a.1–12a.3								Artikel 150

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv Artikel 151
			Artikel 1 2a.4 första stycket							Artikel 152
			Artikel 1 2a.4 andra till sjätte stycket	Artikel 34			Artikel 41			Artikel 147
			Artikel 1 4	Artikel 35			Artikel 42			Artikel 148.1
			Artikel 1 6.1 första och andra stycket							
			Artikel 1 6.1 tredje stycket	Artikel 35						Artikel 148.2
			Artikel 17	Artikel 36			Artikel 43			Artikel 149
			Artikel 26							—
			Artikel 27							—
			Artikel 31							Artikel 299
			Artikel 31				Artikel 68.2			Artikel 300
			Bilaga I	Artikel 23			Bilaga II			—
			Bilaga 2 A							—
			Bilaga 2 B							—
			Artiklarna 5, 9, 10 och 11							—
				Artikel 1 a	Artikel 1 a	Artikel 2 a	Artikel 1.1 a			Artikel 13.1
				Artikel 1 b			Artikel 1.1 b	Artikel 2.1 d		Artikel 13.11
				Artikel 1 c		Artikel 2 e	Artikel 1.1 e	Artikel 2.1 f		Artikel 1.3.8 a

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
		Artikel 1 d		Artikel 1 f			Artikel 1.1 f	Artikel 2.1 g		—
				Artikel 1 f			Artikel 1.1 i	Artikel 2.1 i		Artikel 13.18
				Artikel 1 g			Artikel 1.1 j	Artikel 2.1 j		Artiklarna 13.21, 24.2 och artikel 63
				Artikel 1 h	Artikel 1 d		Artikel 1.1 k	Artikel 2.1 k		Artikel 13.15
				Artikel 1 i	Artikel 1 e		Artikel 1.1 l	Artikel 2.1 l		Artikel 13.16
				Artikel 1 j			Artikel 1.1 m			Artikel 13.22
				Artikel 1 k	Artikel 1 k	Artikel 2 h	Artikel 1.1 n	Artikel 2.1 m		Artikel 13.10
				Artikel 1 l			Artikel 1.1 r	Artikel 2.1 n		Artikel 13.17
				Artikel 1 la	Artikel 1 f		Artikel 1.1 r i	Artikel 2.1 n i		Artikel 13.20
				Artikel 1 lb			Artikel 1.1 r ii	Artikel 2.1 n ii		Artikel 13.18
				Artikel 3						Artikel 188
				Artikel 8				Artikel 12		Artikel 24.1
				Artikel 12.2			Artikel 14.1	Artikel 18		Artikel 39.1
				Artikel 12.3-12.6			Artikel 14.2-14.5			Artikel 39.2-6

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/145

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 93/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
	Artikel 15.1 och 15.2			Artikel 15.1 och 15.2			Artikel 15.1 och 15.2	Artikel 19.1		Artikel 57
	Artikel 15.3			Artikel 15.3			Artikel 15.3	Artikel 22		Artikel 61
	Artikel 15.4			Artikel 15.4			Artikel 15.4	Artikel 23		Artikel 62
	Artikel 15a			Artikel 15a			Artikel 15a	Artikel 19.2-19.8		Artikel 58.1-58.7
	Artikel 15b			Artikel 15b			Artikel 15b	Artikel 19a		Artikel 59
	Artikel 15c			Artikel 15c			Artikel 15c	Artikel 20		Artikel 60
	Artikel 16.1			Artikel 16.1			Artikel 16.1	Artikel 24		Artikel 64
	Artikel 16.2			Artikel 16.2			Artikel 16.2	Artikel 25		Artikel 65
	Artikel 16.3			Artikel 16.3			Artikel 16.3	Artikel 26		Artikel 66
	Artikel 16.4			Artikel 16.4			Artikel 16.4	Artikel 27		Artikel 67
	Artikel 16.5			Artikel 16.5			Artikel 16.5	Artikel 28.1		Artikel 68.1
	Artikel 16.5b första till fjärde stycket			Artikel 16.5b första till fjärde stycket			Artikel 16.7 första till fjärde stycket	Artikel 28.3 första till fjärde stycket		Artikel 68.3
	Artikel 16.5b femte stycket			Artikel 16.5b femte stycket			Artikel 16.7 femte stycket	Artikel 28.3 femte stycket		Artikel 68.4
	Artikel 16.3			Artikel 16.3						Artikel 66
	Artikel 16.5 c			Artikel 16.5 c			Artikel 16.8	Artikel 29		Artikel 70
	Artikel 16.5 a			Artikel 16.5 a			Artikel 16.6	Artikel 28.2		Artikel 68.2
	Artikel 16a.1 a			Artikel 16a.1 a			Artikel 17.1 a	Artikel 31.1 första stycket		Artikel 72.1 a-72.1 c

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
				Artikel 16a.1 b			Artikel 17.1 b	Artikel 31.1 andra stycket		Artikel 72.1 andra stycket
				Artikel 16a.2			Artikel 17.2	Artikel 31.2		Artikel 72.2
				Artikel 20			Artikel 22			—
				Artikel 21			Artikel 23	Artikel 34.1-34.3		—
				Artikel 22			Artikel 24	Artikel 34.4		—
				Artikel 25						—
				Artikel 28			Artikel 33			Artikel 180
				Artikel 29						Artikel 181.1 och 179.3
				Artikel 30.2						Artikel 181.2
				Artikel 31						Artikel 183
				Artikel 38			Artikel 44			Artikel 153
				Artikel 39.2 och 39.3			Artikel 45			Artikel 154
				Artikel 40.2			Artikel 46.1			Artikel 155.8
				Artikel 40.3			Artikel 46.2			Artikel 155.1
				Artikel 40.4, 40.6-40.8 och 40.10			Artikel 46.3, 46.5-46.7 och 46.9			Artikel 155.2, 155.4-155.6 och 155.9
				Artikel 40.5			Artikel 46.4			Artikel 155.3
				Artikel 40.9			Artikel 46.8			Artikel 155.7
				Artikel 41			Artikel 47			Artikel 156
				Artikel 42.2			Artikel 48			Artikel 160
				Artikel 43.2 och 43.3						Artikel 184

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/147

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 93/49/EEG Artikel 44.2	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG Artikel 49	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv Artikel 159 och bilaga V
				Artikel 45.2						Artikel 189
				Artikel 46.2 första till tredje stycket			Artikel 50.1 första och tredje stycket artikel 50.2			Artikel 157
				Artikel 47-50						—
				Artikel 51			Artikel 64	Artikel 56		—
				Artikel 51 sista strecksatsen					Artikel 1.4	Artikel 58.8
				Artikel 52						—
				Artikel 54						Artikel 206
				Artikel 55						Artikel 207
				Artikel 24 och 26						—
				Artikel 12.1, 19, 33, 37, 39.1, 40.1, 42.1, 43.1, 44.1, 45.1, 46.1						—
					Artikel 1 b					Artikel 13.3

Prop. 2015/16:9
Bilaga 1

L 335/148

SV

Europeiska unionens officiella tidning

17.12.2009

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv Artikel 13.4
		Artikel 1 c			Artikel 1 c		Artikel 1.1 s	Artikel 2.1 c		Artikel 212.1 a
		Artikel 1 g			Artikel 1 h					Artikel 212.1 b
					Artikel 1 i			Artikel 59.2 a i		Artikel 210.1 f
					Artikel 1 j			Artikel 59.2 a j		Artikel 210.1 f
					Artikel 1 l			Artikel 59.2 b		Artikel 13.6
					Artikel 2			Artikel 59.3		Artikel 214.1
					Artikel 3			Artikel 59.3		Artikel 214.1 och 214.2 första och andra stycket
					Artikel 4			Artikel 59.3		Artikel 247.1
					Artikel 5.1			Artikel 59.4		Artikel 246
					Artikel 5.2					Artikel 254.1
					Artikel 6			Artikel 59.5		Artiklarna 254.2, 255.1 och 255.2
					Artikel 7			Artikel 59.5		Artiklarna 249.1, 252. 253

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/149

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG Artikel 8	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG Artikel 59.5	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
					Artikel 9			Artikel 59.6		Artiklarna 245, 246, 258.1
					Artikel 10					Artiklarna 218, 219, 258.1
					Artikel 10a			Artikel 59.7		Artiklarna 218, 219, 258.1, 260-263
					Artikel 10b			Artikel 59.8		Artikel 264
					Artikel 12	Artikel 32	Artikel 73	Artikel 65	Artikel 8.1	Artikel 257
					Bilaga I			Artikel 59.9 och bilaga II		Artikel 311
					Bilaga II					Artiklarna 213-215 och 218-246
						Artikel 1.2		Artikel 59.9 och bilaga II		Artiklarna 215-217, 220-243
						Artikel 2 b				Artikel 267
						Artikel 2 c				Artikel 268.1 b
						Artikel 2 d				Artikel 268.1 c
						Artikel 2 f		Artikel 2.1 h		Artikel 268.1 d
						Artikel 2 g				Artikel 13.9
										Artikel 268.1 a

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/117/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Deta direktiv
						Artikel 2 i				Artikel 268.1 e
						Artikel 2 j				Artikel 268.1 f
						Artikel 2 k				Artikel 268.1 g
						Artikel 3				—
						Artikel 4				Artikel 269
						Artikel 5				Artikel 270
						Artikel 6				Artikel 271
						Artikel 7				Artikel 272
						Artikel 8				Artikel 273
						Artikel 9				Artikel 274
						Artikel 10				Artikel 275
						Artikel 11				Artikel 277
						Artikel 12				Artikel 278
						Artikel 13				Artikel 279
						Artikel 14				Artikel 280
						Artikel 15				Artikel 281
						Artikel 16				Artikel 282
						Artikel 17				Artikel 283
						Artikel 18				Artikel 284
						Artikel 19				Artikel 285
						Artikel 20				Artikel 286
						Artikel 21				Artikel 287
						Artikel 22				Artikel 288
						Artikel 23				Artikel 289
						Artikel 24				Artikel 290
						Artikel 25				Artikel 291
						Artikel 26				Artikel 292

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/151

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
						Artikel 27				Artikel 29.3
						Artikel 28				Artikel 294
						Artikel 29				Artikel 295
						Artikel 30.1				Artikel 268.2
						Artikel 30.2				Artikel 296
						Bilaga				Artikel 276
							Artikel 1.1 d			—
							Artikel 1.1 g			Artikel 13.14
							Artikel 1.1 q			—
							Artikel 1.2	Artikel 2.3		—
							Artikel 2.1			Artikel 2.3
							Artikel 3.2, 3.3 och 3.8			Artikel 9
							Artikel 3.5 och 3.7			Artikel 10
							Artikel 3.6			—
							Artikel 5.2 andra och tredje stycket			Artikel 15.2 tredje stycket och 15.3 andra stycket
							Artikel 6.5 första och andra stycket			Artikel 21.1

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/117/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Deta direktiv
							Artikel 7 e	Artikel 12	Artikel 23.2 f	Artikel 24.1
							Artikel 8	Artikel 12	Artikel 208	Artikel 208
							Artikel 12	Artikel 30	Artikel 69	Artikel 69
							Artikel 16.9	Artikel 30	Artikel 73	Artikel 73
							Artikel 18.1–18.6		—	—
							Artikel 18.7		—	—
							Artikel 19.1 första stycket första strecksatsen		Artikel 74.1	Artikel 74.1
							Artikel 19.1 andra stycket andra strecksatsen		Artikel 74.3 andra stycket	Artikel 74.3 andra stycket
							Artikel 19.1 andra stycket, 19.2 och 19.3		Artikel 74.4-74.7	Artikel 74.4-74.7
							Artikel 21		Artikel 209	Artikel 209
							Artikel 25		—	—
							Artikel 26		—	—
							Artikel 32		—	—
							Artikel 34		Artikel 182	Artikel 182
							Artikel 35		Artikel 186	Artikel 186
							Artikel 36.1		Artikel 185.1	Artikel 185.1
							Artikel 36.2		Artikel 185.4 första mening	Artikel 185.4 första mening
							Bilaga III a		Artikel 185.6	Artikel 185.6

Prop. 2015/16:9
Bilaga 1

L 335/154

SV

Europeiska unionens officiella tidning

17.12.2009

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Deta direktiv Artikel 308
							Artikel 66			Artikel 308
							Artikel 67	Artikel 53		Artikel 297
							Artikel 68.1			—
							Artikel 71			—
							Artikel 72			Artikel 310
							Bilaga I			Bilaga II
							Bilaga III			Artikel 185.2 a-c, 185.3 och 185.5 första stycket
							Bilaga IV			—
							Bilaga V			Bilaga VI
							Bilaga VI			Bilaga VII
								Artikel 1.2 d		Artikel 11
								Artikel 2.1 a		Artikel 13.7
								Artikel 2.1 b		—
								Artikel 2.1 h		Artikel 13.9
								Artikel 2.1 o		Artikel 13.25
								Artikel 2.1 p		Artikel 13.26
								Artikel 2.1 q		Artikel 210.3
								Artikel 2.2		—

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/155

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
								Artikel 4.2		Artikel 15.5
								Artikel 5.1 första och andra stycket		Artikel 17.1 och 17.2, bilaga III C
								Artikel 9.1		Artikel 21.4
								Artikel 11.1 b		Artikel 23.1 b
								Artikel 15.3		Artikel 32.2
								Artikel 21		—
								Artikel 45		—
								Artikel 46		Artikel 211.1 och 211.2
								Artikel 47		Artikel 158
								Artikel 48		Artikel 161
								Artikel 50		Artikel 175
								Artikel 51		Artikel 176
								Artikel 54.1		Artikel 298.1
								Artikel 61		Artikel 308
								Artikel 62		Artikel 12
								Artikel 63		Artikel 307
								Artikel 57, 58, 59 och 60, bilaga II		—
										Artikel 58.8
										Artikel 1.4, 2.4 och 4.6
										Artikel 8.2
										Artikel 31.2

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/51/EU

av den 16 april 2014

om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 50, 53, 62 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Under finanskrisen 2007 och 2008 avslöjades betydande brister i den finansiella tillsynen, såväl i fråga om enskilda fall som när det gäller det finansiella systemet som helhet. De nationellt baserade tillsynsmodellerna har inte hållit jämna steg med den finansiella globaliseringen och den faktiska utvecklingen på de integrerade och sammanlänkade europeiska finansiella marknaderna, där många finansinstitut verkar över nationsgränserna. Genom krisen uppdagades brister när det gäller samarbete, samordning, konsekvens i tillämpningen av unionsrätten och ömsesidigt förtroende mellan de nationella behöriga myndigheterna.
- (2) I ett flertal resolutioner före och under finanskrisen har Europaparlamentet uppmanat till en förändring i riktning mot en mer integrerad europeisk tillsyn, för att säkerställa verkligt likvärdiga förutsättningar för alla aktörer på unionsnivå, och begärt att denna tillsyn ska avspegla de finansiella marknadernas ökande integration i unionen, särskilt i sina resolutioner av den 13 april 2000 om kommissionens meddelande om att genomföra handlingsramen för finansiella marknaderna: en handlingsplan, av den 21 november 2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen, av den 11 juli 2007 om politiken på området finansiella tjänster (2005–2010) – vitbok, av den 23 september 2008 med rekommendationer till kommissionen om hedgefonder och private equity, av den 9 oktober 2008 med rekommendationer till kommissionen om uppföljningen av Lamfalussyprocessen: framtida tillsynsstrukturer, och i dess ståndpunkter av den 22 april 2009 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kreditvärderingsinstitut.

⁽¹⁾ EUT C 159, 28.5.2011, s. 10.

⁽²⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 82.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

- (3) I november 2008 gav kommissionen en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande i uppdrag att ge rekommendationer om hur tillsynsordningarna i Europa skulle kunna förstärkas så att de bättre skyddar unionens medborgare och återställer förtroendet för det finansiella systemet. Högnivågruppen rekommenderade i sin slutrapport, som lades fram den 25 februari 2009 (nedan kallad *de Larosière-rapporten*), att tillsynsramarna skulle förstärkas för att minska risken för och omfattningen av framtida finanskriser. Den rekommenderade långtgående reformer av tillsynsstrukturen för den finansiella sektorn i unionen. I de Larosière-rapporten rekommenderades också att ett europeiskt system för finansiell tillsyn skulle inrättas, bestående av tre europeiska tillsynsmyndigheter: en för tillsyn över banksektorn, en för värdepapperssektorn och en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn – samt ett europeiskt systemriskråd.
- (4) Finansiell stabilitet är en förutsättning för att realekonomin ska kunna tillhandahålla arbetstillfällen, krediter och tillväxt. Den finansiella krisen har blottlagt stora brister i den finansiella tillsynen, som varken har lyckats förutse en negativ övergripande utveckling på de finansiella marknaderna eller förhindra att alltför stora risker ackumuleras i det finansiella systemet.
- (5) I slutsatserna av den 18 och 19 juni 2009 rekommenderade Europeiska rådet att ett europeiskt system för finansiell tillsyn, bestående av tre nya europeiska tillsynsmyndigheter, skulle inrättas. Det rekommenderade också att systemet skulle syfta till att förbättra kvaliteten och enhetligheten i den nationella tillsynen, stärka kontrollen av gränsöverskridande företag och inrätta ett enhetligt europeiskt regelverk som är tillämpligt på alla finansinstitut på den inre marknaden. Europeiska rådet framhöll vidare att de europeiska tillsynsmyndigheterna (nedan kallade *ESAMyndigheterna*) också bör ha tillsynsbefogenheter när det gäller kreditvärderingsinstitut och uppmanade kommissionen att lämna konkreta förslag till hur det europeiska systemet för finansiell tillsyn (nedan kallat *ESFS*) ska kunna agera kraftfullt i krisituationer.
- (6) År 2010 antog Europaparlamentet och rådet följande tre förordningar om inrättande av ESA-myndigheterna: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁾ om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽²⁾ om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽³⁾ om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esm), som en del av ESFS.
- (7) För att ESFS ska fungera effektivt krävs det ändringar av unionslagstiftningsakter när det gäller de tre ESA-myndigheternas verksamhetsområden. Sådana förändringar består i att fastställa räckvidden för vissa befogenheter för ESA-myndigheterna samt införa vissa befogenheter i befintliga processer som föreskrivs i relevanta unionslagstiftningsakter respektive ändringar för att se till att ESA-myndigheterna fungerar smidigt och effektivt inom ramen för ESFS.
- (8) Inrättandet av de tre tillsynsmyndigheterna bör därför åtföljas av upprättandet av en enda regelbok för att säkerställa en konsekvent harmonisering och enhetlig tillämpning och därigenom bidra till att den inre marknaden fungerar ännu effektivare och att tillsynen på mikronivå genomförs mer effektivt. Enligt förordningarna om inrättande av ESFS får dessa myndigheter utarbeta förslag till tekniska standarder inom de områden som särskilt anges i den tillämpliga lagstiftningen, vilka ska läggas fram för kommissionen för antagande i enlighet med artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) i form av delegerade akter eller genomförandeakter. En första grupp med sådana områden anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU⁽⁴⁾, men det här direktivet bör ange ytterligare en grupp områden, i synnerhet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2009/138/EG⁽⁵⁾ och för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009⁽⁶⁾ och för förordningarna (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (EUT L 331, 15.12.2010, s. 120).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 325, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).

- (9) I de tillämpliga lagstiftningsakterna bör det fastställas inom vilka områden som de europeiska tillsynsmyndigheterna har befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder och hur de ska antas. I de tillämpliga lagstiftningsakterna bör fastställas delar, villkor och specifikationer, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget när det gäller delegerade akter.
- (10) Vid fastställandet av de områden där tekniska standarder bör antas bör en lämplig avvägning göras så att det införs en enda uppsättning harmoniserade regler utan att regelverket och verkställigheten kompliceras i onödan. De områden som ska väljas ut bör enbart vara de där enhetliga tekniska regler på ett väsentligt och effektivt sätt kommer att bidra till att syftet med de relevanta lagstiftningsakterna uppnås, samtidigt som det säkerställs att Europaparlamentet, rådet och kommissionen kan göra sina politiska ställningstaganden i enlighet med de gängse förfarandena.
- (11) De frågor som behandlas i tekniska standarder bör vara av genuint teknisk karaktär och behöver utarbetas med stöd av tillsynsexperters sakkunskaper. Genom de tekniska standarder för tillsyn som antagits som delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget bör villkor för en konsekvent harmonisering av reglerna ytterligare utvecklas, specificeras och fastställas i de lagstiftningsakter som antagits av Europaparlamentet och rådet för att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar i dessa. Å andra sidan bör de tekniska standarderna för genomförande som antagits som genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget fastställa villkor för en enhetlig tillämpning av lagstiftningsakter. Tekniska standarder bör inte inbegripa politiska ställningstaganden.
- (12) I fallet med tekniska standarder för tillsyn är det lämpligt att tillämpa det förfarande som föreskrivs i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010, beroende på vad som är lämpligt. Tekniska standarder för genomförande bör antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010, beroende på vad som är lämpligt.
- (13) Tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör bidra till en enhetlig regeluppsättning för lagstiftningen om finansiella tjänster, vilket Europeiska rådet stödde i sina slutsatser från juni 2009. Eftersom vissa krav i unionens lagstiftningsakter inte är helt harmoniserade och i enlighet med försiktighetsprincipen för tillsyn, bör bindande tekniska standarder för tillsyn och genomförande för att utveckla, specificera eller fastställa tillämpningsvillkoren för dessa krav inte hindra att medlemsstater begär ytterligare information eller inför strängare krav. Tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör därför medge att medlemsstaterna begär ytterligare information eller inför strängare krav inom specifika områden när lagstiftningsakterna lämnar ett sådant utrymme.
- (14) I enlighet med förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 bör ESA-myndigheterna i tillämpliga fall genomföra öppna offentliga samråd vad gäller de tekniska standarderna för tillsyn eller genomförande och analysera de potentiella kostnaderna och fördelarna innan dessa standarder lämnas till kommissionen.
- (15) Tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör kunna omfatta övergångsåtgärder där lämpliga tidsfrister anges, om kostnaderna för det omedelbara genomförandet är orimliga i förhållande till nyttan.
- (16) Samtidigt som detta direktiv antas pågår redan arbetet med att förbereda och anordna samråd om den första uppsättningen åtgärder för att genomföra rambestämmelserna enligt direktiv 2009/138/EG. För att dessa åtgärder ska kunna slutföras inom kort är det lämpligt att under en övergångsperiod ge kommissionen rätt att anta de tekniska standarder för tillsyn som föreskrivs i det här direktivet, i enlighet med förfarandet för antagande av delegerade akter. Ändringar av sådana delegerade akter eller, efter det att övergångsperioden löpt ut, eventuella tekniska standarder för tillsyn för genomförande av direktiv 2009/138/EU, bör antas i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

- (17) Det är dessutom lämpligt att låta Eiopa, efter en övergångsperiod på två år, föreslå uppdateringar av ett antal delegerade akter inom ramen för tekniska standarder för tillsyn. De uppdateringarna bör begränsas till tekniska aspekter av de berörda delegerade akterna och bör inte innebära strategiska beslut eller politiska val.
- (18) När Eiopa förbereder och utarbetar förslag till tekniska standarder för tillsyn för att anpassa delegerade akter till den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna bör kommissionen se till att information om de förslagen till tekniska standarder för tillsyn översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (19) I förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 föreskrivs en mekanism för att lösa tvister mellan nationella tillsynsmyndigheter. Om en nationell tillsynsmyndighet invänder mot en annan nationell tillsynsmyndighets förfarande, med avseende på innehållet i någon av dennas åtgärder eller på grund av att den avstått från att vidta åtgärder inom ett område som specificeras i unionslagstiftningsakter i enlighet med de förordningarna, och de relevanta lagstiftningsakterna kräver samarbete, samordning eller gemensamma beslut av nationella tillsynsmyndigheter från mer än en medlemsstat, bör den berörda ESA-myndigheten på begäran av en av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna kunna bistå myndigheterna med att nå fram till en överenskommen inom den tidsfrist som fastställs av ESA-myndigheten, vilken bör beakta eventuella relevanta tidsfrister i den tillämpliga lagstiftningen och hur komplex och brädslande tvisten är. Om en sådan tvist kvarstår, bör ESA-myndigheten kunna avgöra tvisten.
- (20) Enligt förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 krävs att sektorspecifik lagstiftning anger när tvistlösningsmekanismen får tillämpas för att lösa tvister mellan nationella tillsynsmyndigheter. Detta direktiv bör fastställa en första grupp med sådana fall inom försäkrings- och återförsäkringssektorn, utan att hindra tillägg av ytterligare fall i framtiden. Detta direktiv bör inte hindra ESA-myndigheterna från att agera i enlighet med andra befogenheter eller utföra uppgifter som anges i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, inklusive icke-bindande medling, och sörja för en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig tillämpning av unionsrätten. Inom områden där det redan finns någon form av icke-bindande medling i den tillämpliga rätten eller där det förekommer tidsfrister för gemensamma beslut som ska fattas av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter, krävs det dessutom ändringar för att säkerställa klarhet och minsta möjliga avbrott i processen för att nå ett gemensamt beslut, men också för att se till att ESA-myndigheterna ska kunna lösa tvister i tillämpliga fall. Syftet med det bindande tvistlösningsförfarandet är att lösa situationer där nationella tillsynsmyndigheter inte själva mellan sig kan lösa förfarandefrågor eller väsentliga problem med efterlevnaden av unionsrätten.
- (21) Detta direktiv bör därför identifiera de situationer där förfarandefrågor kan behöva lösas eller väsentliga problem med efterlevnaden av unionsrätten och där de nationella tillsynsmyndigheterna kanske inte kan lösa problemet på egen hand. I sådana fall bör en av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna hänföra frågan till den berörda ESA-myndigheten. Den ESA-myndigheten bör handla i enlighet med sin inrättandeförordning och detta direktiv. Den bör med bindande verkan för de berörda nationella tillsynsmyndigheterna kunna kräva att de berörda nationella tillsynsmyndigheterna vidtar särskilda åtgärder eller avstår från att vidta åtgärder för att lösa problemet och säkerställa förenligheten med unionsrätten. I sådana fall där den relevanta unionslagstiftningsakten ger medlemsstaterna beslutsfattande behörighet, bör en ESA-myndighets beslut inte ersätta de nationella tillsynsmyndigheternas rätt att fatta egna beslut, om denna rätt överensstämmer med unionsrätten.
- (22) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs gemensamma beslut i fråga om godkännande av ansökningar om användning av en intern modell på gruppnivå eller i dotterföretag, godkännande av ansökningar om att ett dotterbolag ska omfattas av artiklarna 238 och 239 i det direktivet och utnämmandet av en grupp tillsynsmyndighet på en annan grundval än de kriterier som föreskrivs i artikel 247 i samma direktiv. Inom samtliga de områdena bör det i en ändring tydligt anges att om en tvist uppstår får Eiopa lösa denna tvist med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1094/2010. På så sätt blir det tydligt att tvister bör kunna lösas och samarbete stärkas innan ett slutligt beslut fattas av den nationella tillsynsmyndigheten eller utfärdas till en institution, samtidigt som Eiopa inte får ersätta de nationella tillsynsmyndigheternas rätt att fatta egna beslut. Eiopa bör lösa tvister genom medling mellan de nationella tillsynsmyndigheternas skiljaktiga synpunkter.

- (23) Med den nya tillsynsstruktur som införs genom ESFS kommer det att krävas att de nationella tillsynsmyndigheterna samarbetar nära med ESA-myndigheterna. Ändringar i de relevanta lagstiftningsakterna bör säkerställa att det inte finns några rättsliga hinder för de skyldigheter om informationsutbyte som har införts i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 och att tillhandahållandet av uppgifter inte ger upphov till en onödigt administrativ börda.
- (24) Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör endast åläggas att lämna sådan information till sina nationella tillsynsmyndigheter som är relevant för syftena med tillsynen med hänsyn till de tillsynsmål som fastställs i direktiv 2009/138/EG. Uppgifter i en fullständig förteckning där tillgångarna redovisas post för post och andra uppgifter som bör tillhandahållas oftare än en gång per år bör krävas endast om de ytterligare kunskaper som den nationella tillsynsmyndigheten erhåller för syftet att övervaka företagens finansiella situation eller med hänsyn till de eventuella effekterna av deras beslut på den finansiella stabiliteten uppvägar den börda som det innebär att beräkna och överlämna den informationen. Efter bedömningen av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagets verksamhet bör de nationella tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att tillåta en begränsning av frekvensen och omfattningen av den information som ska rapporteras eller att göra undantag från kravet på rapportering av tillgångarna post per post endast om företaget inte överstiger särskilda tröskelvärdet. Det bör säkerställas att de minsta företagen har rätt till begränsningar och undantag och att de företagen inte representerar mer än 20 procent av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad.
- (25) I syfte att säkerställa att den information som rapporteras av försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingbolag på gruppnivå är korrekt och fullständig bör nationella tillsynsmyndigheter inte tillåta begränsningar av den information som ska rapporteras eller undantag från kravet att rapportera tillgångarna post per post för företag som ingår i en grupp, såvida inte den nationella tillsynsmyndigheten är övertygad om att rapporteringskravet skulle vara olämpligt med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i gruppens verksamhet.
- (26) På de områden där kommissionen enligt direktiv 2009/138/EG för närvarande har befogenhet att anta genomförandeåtgärder, där dessa åtgärder är akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke-väsentliga delar i det direktivet i den mening som avses i artikel 290 i EUF-fördraget, bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med den artikeln eller tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.
- (27) För att säkerställa likabehandling av alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som beräknar solvenskapitalkravet enligt direktiv 2009/138/EG, på grundval av standardformeln, eller för att ta hänsyn till utvecklingen på marknaden, bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter med hänsyn till beräkningen av solvenskapitalkravet på grundval av standardformeln.
- (28) I det fall riskerna inte i tillräcklig utsträckning täcks av en undergrupp till en riskmodul bör Eiopa ges befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa kvantitativa gränser och kriterier för godtagbara tillgångar vid beräkning av solvenskapitalkravet på grundval av standardformeln.
- (29) För att säkerställa en konsekvent beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna hos försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt direktiv 2009/138/EG är det nödvändigt att ett centralt organ regelbundet härleder, offentliggör och uppdaterar vissa tekniska uppgifter vad gäller riskfria räntesatser för relevanta durationer, med beaktande av iakttagelser på den finansiella marknaden. Det sätt på vilket de riskfria räntesatserna för relevanta durationer härleds bör vara transparent. Med tanke på dessa uppgifters tekniska och försäkringsrelaterade natur bör de utföras av Eiopa.
- (30) De riskfria räntesatserna för relevanta durationer bör undvika artificiell volatilitet för försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel och erbjuda incitament för god riskhantering. Valet av tidpunkt för att inleda extrapoleringen av riskfria räntesatser bör ge företagen möjlighet att vid beräkning av bästa skattning med obligationer matcha de kassaflöden som diskonteras med icke-extrapolerade räntesatser. Under marknadsförhållanden liknande dem som råder den dag då detta direktiv träder i kraft bör extrapoleringen av riskfria räntesatser, särskilt i euro, ha utgångspunkt i en återstående löptid på 20 år. Under liknande marknadsförhållanden som råder den dag då detta direktiv träder i kraft bör den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer, särskilt i euro, konvergera på ett sådant sätt mot den slutliga terminskursen att den extrapolerade terminsräntan för löptider som sträcker sig 40 år längre fram i tiden än tidpunkten för inledandet av

extrapoleringen av de extrapolerade terminskurserna inte avviker mer än tre räntepunkter från den slutliga terminskursen. För andra valutor än euron bör hänsyn tas till särdragen på de lokala obligations- och swapmarknaderna när tidpunkten för inledandet av extrapoleringen av riskfria räntesatser och den lämpliga konvergensperioden för den slutliga terminskursen fastställs.

- (31) Om försäkrings- och återförsäkringsföretag innehar obligationer eller andra tillgångar med liknande kassaflödesegenskaper fram till förfallo dagen, är de inte exponerade för risken för ändringar i spreaden för de tillgångarna. För att undvika att ändringar i tillgångens spreadar påverkar dessa företags kapitalbasvolym bör företagen tillåtas att justera de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning i linje med förändringarna av spreaden för sina tillgångar. Tillämpningen av en sådan justering bör inte kräva tillsynsmyndighetens godkännande och strikta krav på tillgångar och skulder bör säkerställa att försäkringsföretaget och återförsäkringsföretaget kan hålla kvar sina tillgångar till förfalldatum. Särskilt bör kassaflödena för tillgångar och skulder matchas och tillgångarna bör ersättas i syfte att bibehålla matchningen endast när de förväntade kassaflödena har ändrats väsentligt, såsom när en obligation skrivs ner eller vid fallissemang. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör offentligt redogöra för hur matchningsjusteringen påverkat deras finansiella position för att trygga fullgod transparens.
- (32) I syfte att undvika procykliska investeringsbeteenden bör försäkrings- och återförsäkringsföretag tillåtas att justera de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning av försäkringstekniska avsättningar för att mildra effekterna av mycket stora räntedifferenser för obligationer. En sådan volatilitetsjustering bör bygga på referensportföljer för de företagens relevanta valutor och, vid behov för att säkra representativitet, på referensportföljer för de nationella försäkringsmarknaderna. För att trygga fullgod transparens bör försäkrings- och återförsäkringsföretag offentligt redogöra för hur volatilitetsjusteringen påverkat deras finansiella position.
- (33) Med hänsyn till vikten av diskontering vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna bör direktiv 2009/138/EG säkerställa enhetliga villkor för försäkrings- och återförsäkringsföretagens val av diskonteringsräntor. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa relevanta riskfria räntesatser för relevanta durationer för att använda vid beräkningen av bästa skattning och de grundläggande räntedifferenserna för beräkningen av matchningsjusteringen och volatilitetsjusteringen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾. Dessa genomförandeakter bör ta hänsyn till den tekniska information som fås från och offentliggörs av Eiopa. Det rådgivande förarbetet bör användas för antagande av de genomförandeakterna.
- (34) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall hänförliga till riskfria räntesatser för relevanta durationer, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamt.
- (35) I syfte att mildra oönskade potentiella procykliska effekter bör perioden för återupprättande av efterlevnaden av solvenskapitalkravet utökas under exceptionellt svåra förhållanden, inbegripet i fall av stora kursfall på finansiella marknaderna, förhållanden med ihållande låga räntor och katastrofer med stora efterverkningar, som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser. Eiopa bör vara ansvarig för att konstatera huruvida exceptionellt svåra förhållanden råder och kommissionen bör ges befogenheter att vidta åtgärder med stöd av delegerade akter och genomförandeakter som närmare anger kriterier och relevanta förfaranden.
- (36) I samband med matchningsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer enligt detta direktiv bör kravet att den portfölj med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser på vilken matchningsjusteringen tillämpas och portföljen med avsatta tillgångar identifieras, förvaltas och organiseras separat från företagets övriga verksamheter, och att dessa tillgångar inte kan användas för att täcka förluster som uppstår inom företagets övriga verksamheter, förstås i ett ekonomiskt perspektiv. Det bör inte innebära ett krav på att medlemsstaterna ska ha ett juridiskt begrepp för separerade fonder i den nationella lagstiftningen. Företag som utnyttjar matchningsjusteringen bör identifiera, organisera och förvalta portföljen med tillgångar och förpliktelser separat från

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

andra delar av affärsverksamheten och bör därför inte tillåtas att hantera risker som uppstår i andra delar av verksamheten genom att utnyttja den avsatta tillgångsportföljen. Samtidigt som detta gör det möjligt att förvalta portföljen effektivt behöver den minskade möjligheten till överföring och diversifiering mellan den avsatta portföljen och återstoden av företagen, med hänsyn till matchningsjusteringen, återspeglas i justeringar av kapitalbasmedel och solvenskapitalkravet.

- (37) Spräddheten för den referensportfölj som avses i detta direktiv bör fastställas på ett transparent sätt genom utnyttjande av relevanta index när så är möjligt.
- (38) I syfte att säkra en transparent tillämpning av volatilitetsjusteringen, matchningsjusteringen och de övergångsåtgärder för riskfria räntesatser och försäkringstekniska avsättningar som fastställs i detta direktiv, bör försäkrings- och återförsäkringsföretag offentliggöra effekterna av att inte tillämpa dessa åtgärder på sina finansiella positioner, inbegripet effekter på beloppet för de försäkringstekniska avsättningarna, solvenskapitalkravet, minimikapitalkravet enligt direktiv 2009/138/EG, primärkapitalet och beloppet för medräkningsbara kapitalbasmedel som kan täcka minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet.
- (39) Medlemsstaterna bör i sin nationella lagstiftning kunna ge sina nationella tillsynsmyndigheter befogenheter att tillåta, och under exceptionella omständigheter avvisa, utnyttjandet av volatilitetsjusteringen.
- (40) För att säkerställa att vissa tekniska uppgifter till solvenskapitalkravet med tillämpning av standardformeln tillhandahålls regelbundet, t.ex. för att möjliggöra harmoniserade strategier för användningen av tariffer, bör särskilda uppgifter tilldelas Eiopa. Erkännandet av kreditvärderingsinstitut bör anpassas till och göras förenligt med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽²⁾. Överlappning med förordning (EG) nr 1060/2009 bör undvikas och därför är det motiverat att ge den gemensamma kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna som inrättats genom förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 en roll. Eiopa bör utnyttja Esmas kompetens och erfarenhet optimalt. Exakt hur sådana uppgifter ska utföras bör anges närmare i de åtgärder som antas genom delegerade akter eller genomförandeakter.
- (41) Förteckningar över regionala regeringar och lokala myndigheter som offentliggörs av Eiopa bör inte vara mer detaljerade än vad som är nödvändigt för att se till att dessa regeringar eller myndigheter behandlas på samma sätt endast om exponeringsriskerna är lika stora som för centralregeringarna.
- (42) För att säkerställa en harmoniserad strategi enligt direktiv 2009/138/EG för att fastställa när återhämtningsperioden för överträdelser mot solvenskapitalkravet får förlängas, bör det specificeras vilka villkor som anses utgöra ett "exceptionellt svårt förhållande". Eiopa bör vara ansvarigt för att konstatera när sådana exceptionellt svåra förhållanden råder och kommissionen bör ges befogenheter att anta åtgärder med stöd av delegerade akter och genomförandeakter som närmare anger kriterier och relevanta förfaranden i fall av sådana exceptionellt svåra förhållanden.
- (43) För att säkerställa överensstämmelse mellan sektorerna och få intressena att sammanfalla hos företag som "ompaketerar" lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer eller sponsorer) och intressena hos försäkrings- eller återförsäkringsföretag som investerar i sådana värdepapper eller instrument, bör kommissionen ges befogenhet att anta åtgärder genom delegerade akter inom ramen för investeringar i ompaketerade lån i enlighet med direktiv 2009/138/EG som inte bara anger kraven, utan även konsekvenserna om de överträds.
- (44) För att möjliggöra större enhetlighet vid de förfaranden som föreskrivs i direktiv 2009/138/EG för myndigheternas godkännande av företagsspecifika parametrar, styrdokument för ändringar av modeller, specialföretag samt fastställande och upphävande av kapitallägg, bör kommissionen ges befogenhet att anta åtgärder genom delegerade akter som anger relevanta förfaranden på dessa områden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (45) Den utveckling som Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter bedriver när det gäller en global, riskbaserad solvensstandard är fortlöpande och bidrar fortsättningsvis till ökad tillsynsamordning och tillsynssamarbete internationellt. Bestämmelserna i direktiv 2009/138/EG som hänför sig till kommissionens delegerade akter där det fastställs om likvärdighet för tredjeländers solvens- och tillsynsordningar är förenligt med målet att främja internationell konvergens mot införandet av riskbaserade solvens- och tillsynsordningar. För att ta hänsyn till att vissa tredjeländer kan behöva mer tid för att anpassa och tillämpa solvens- och tillsynsordningar som helt uppfyller kriterierna för att bedömas som likvärdig, är det nödvändigt att närmare ange villkor för hur sådana ordningar i tredjeländer ska behandlas för att dessa tredjeländer bör kunna bedömas som tillfälligt likvärdiga. Kommissionens delegerade akter där det fastställs om tillfällig likvärdighet bör om så är lämpligt ta hänsyn till den internationella utvecklingen. Om kommissionen fastställer att ett tredjelands tillsynsordning för grupp-tillsyn är tillfälligt likvärdig, bör ytterligare tillsynsrapportering tillåtas i syfte att garantera att försäkringstagare och förmånstagare skyddas inom unionen.
- (46) Med hänsyn till försäkringsmarknadens särskilda struktur bör kommissionen, i syfte att trygga lika villkor för försäkrings- och återförsäkringsföretag etablerade i tredjeländer, oavsett om deras moderbolag är etablerade inom unionen eller inte, kunna fastställa att ett tredje land är tillfälligt likvärdigt när det gäller beräkning av grupp-tillsynskrav och medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla de kraven.
- (47) För att se till att berörda aktörer informeras korrekt om försäkrings- och återförsäkringsgruppernas struktur måste information om deras juridiska struktur samt styr- och organisationsstruktur offentliggöras för allmänheten. Den informationen bör åtminstone innehålla uppgifter om firmanamn, typ av affärsverksamhet och dotterbolagens etableringsland, väsentliga anknutna företag och betydande filialer.
- (48) I kommissionens beslut om huruvida ett tredjelands solvens- eller tillsynsordning är helt eller tillfälligt likvärdig bör i förekommande fall hänsyn tas till förekomsten av övergångsåtgärder i dessa tredjeländers ordningar samt åtgärdernas varaktighet och karaktär.
- (49) För att göra det möjligt för europeiska kooperativa föreningar, inrättade genom rådets förordning (EG) nr 1435/2003⁽¹⁾, att tillhandahålla försäkrings- och återförsäkringstjänster är det nödvändigt att utöka förteckningen över tillåtna former för företags- och återförsäkringsföretag enligt direktiv 2009/138/EG för att inbegripa europeiska kooperativa föreningar.
- (50) Minimikapitalkravets grundbelopp i euro för försäkrings- och återförsäkringsföretagen bör justeras. Detta är nödvändigt på grund av att grundbeloppen till de befintliga kapitalkraven för sådana företag har justerats regelbundet för att anpassas till inflationen.
- (51) Beräkningen av solvenskapitalkravet för sjukförsäkringar bör återspegla nationella utjämningsystem och även beakta ändringar i den nationella hälso- och sjukvårdslagstiftningen, eftersom dessa faktorer är grundläggande delar i försäkringssystemet inom de nationella marknaderna för hälso- och sjukvård.
- (52) Vissa genomförandebefogenheter som tilldelas i enlighet med artikel 202 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen bör ersättas med lämpliga bestämmelser enligt artikel 290 i EUF-fördraget.
- (53) Anpassningen av kommittéförfarandet till EUF-fördraget, och särskilt artikel 290, bör ske från fall till fall. För att kunna beakta den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna och specificera de krav som fastställs genom de direktiv som ändras genom detta direktiv, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget. Delegerade akter bör i synnerhet antas när det gäller detaljer som rör förvaltningskrav, värdering, tillsynsrapportering och offentliggörande, fastställande och klassificering av kapitalbasmedel, standardformeln för beräkning av solvenskapitalkravet (inklusive eventuella följändringar avseende kapitaltillägg) och val av metoder och antaganden för beräkningen av försäkringstekniska avsättningar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) (EUT L 207, 18.8.2003, s. 1).

- (54) I förklaring nr 39 om artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, noterade konferensen kommissionens avsikt att i enlighet med sin etablerade praxis även i fortsättningen samråda med experter som utsetts av medlemsstaterna vid utarbetandet av kommissionens utkast till delegerade akter för finansiella tjänster.
- (55) Europaparlamentet och rådet bör kunna invända mot den delegerade akten inom en period på tre månader från delgivningsdatum. På Europaparlamentets eller rådets initiativ bör denna frist kunna förlängas med tre månader i fråga om väsentliga problemområden. Europaparlamentet och rådet bör också ha möjlighet att underrätta de övriga institutionerna om att de inte kommer att göra några invändningar. Ett sådant tidigt godkännande av delegerade akter är särskilt lämpligt om en tidsfrist måste respekteras, till exempel när det finns tidsplaner i grundakten för kommissionens rätt att anta delegerade akter.
- (56) Mot bakgrund av finanskrisen och de procykliska mekanismer som bidrog till att den uppstod och som förstärkte dess effekter, utfärdade rådet för finansiell stabilitet, Baselkommittén för banktillsyn och G20-gruppen rekommendationer för att mildra de procykliska effekterna av den finansiella regleringen. Dessa rekommendationer har en direkt relevans för försäkrings- och återförsäkringsföretag, vilka utgör viktiga delar av finanssystemet.
- (57) För att uppnå samstämmig tillämpning av detta direktiv och säkerställa makrotillsyn i hela unionen bör Europeiska systemrisknämnden, som etablerats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010⁽¹⁾, utarbeta principer som skräddarsytt för unionens ekonomi.
- (58) Finanskrisen har visat att finansinstituten i stor utsträckning underskattade nivån på den motpartsrisk som är förknippad med OTC-derivat. Detta föranledde G20-gruppen att i september 2009 begära att fler OTC-derivat ska clearas genom en central motpart. Dessutom begärde de att OTC-derivat som inte kan clearas centralt ska omfattas av högre kapitalkrav för att de högre risker de är förknippade med ska återspeglas korrekt.
- (59) Vid beräkningen av standardformeln för solvenskapitalkravet bör exponeringar mot kvalificerade centrala motparter behandlas konsekvent med behandlingen av sådana exponeringar i kapitalkraven för kreditinstitut och finansinstitut, enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 575/2013, i synnerhet när det gäller skillnader i behandlingen mellan kvalificerade centrala motparter och andra motparter.
- (60) I syfte att se till att unionens mål om långsiktig hållbar tillväxt och målen i direktiv 2009/138/EG, att främst skydda försäkringstagare och även trygga finansiell stabilitet, fortsätter att uppnås, bör kommissionen se över lämpligheten av de metoder, antaganden och standardparametrar som används vid beräkningen av standardformeln för solvenskapitalkravet inom fem år efter det att direktiv 2009/138/EG börjar tillämpas. Översynen bör särskilt baseras på den övergripande erfarenheten hos de försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder standardformeln för solvenskapitalkravet under en övergångsperiod. I översynen bör även hänsyn tas till tillgängsklassernas och de finansiella instrumentens resultat, beteendet hos dem som investerar i de tillgångarna och finansiella instrumenten samt utvecklingen när det gäller fastställande av internationella standarder för finansiella tjänster. Översynen av standardparametrarna för vissa tillgängsklasser, såsom räntebärande värdepapper och långsiktig infrastruktur, kan behöva prioriteras.
- (61) För att möjliggöra en smidig övergång i enlighet med direktiv 2009/138/EG till ett nytt system är det nödvändigt att fastställa infasningsperioder och särskilda övergångsperioder. Övergångsbestämmelserna bör syfta till att undvika marknadsstörningar, begränsa konflikter med befintliga produkter och säkra tillgången på försäkringsprodukter. Övergångsbestämmelserna bör uppmanra företag att så snart som möjligt övergå till att följa de särskilda bestämmelserna i det nya systemet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

- (62) Det är nödvändigt att fastställa en övergångsordning för tjänstepensionsverksamhet som drivs av försäkringsföretag enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG⁽¹⁾ under den tid som kommissionen utför sin översyn av det direktivet. Övergångsperioden bör löpa ut så snart som ändringarna till direktiv 2003/41/EG träder i kraft.
- (63) Utan hinder av den provisoriska tillämpningen av direktiv 2009/138/EG, särskilt när det gäller bedömningar relaterade till godkännande av interna modeller, tilläggskapital, klassificering av kapitalbasmedel, företagsspecifika parametrar, specialföretag, undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker och övergångsbestämmelsen för beräkning av bästa skattning vad avser försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser som motsvarar inbetalda premier för befintliga kontrakt, bör rådets direktiv 64/225/EEG⁽²⁾, 73/239/EEG⁽³⁾, 73/240/EEG⁽⁴⁾, 76/580/EEG⁽⁵⁾, 78/473/EEG⁽⁶⁾, 84/641/EEG⁽⁷⁾, 87/344/EEG⁽⁸⁾, 88/357/EEG⁽⁹⁾ och 92/49/EEG⁽¹⁰⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG⁽¹¹⁾, 2001/17/EG⁽¹²⁾, 2002/83/EG⁽¹³⁾ och 2005/68/EG⁽¹⁴⁾ (tillsammans kallade *Solvens I*), i deras ändrade lydelse enligt de rättsakter som förtecknas i del A i bilaga VI till direktiv 2009/138/EG, fortsatta att gälla fram till utgången av 2015.
- (64) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att, i motiverade fall, låta anmälan om införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan ett direktivs olika delar och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv och direktiv 2009/138/EG anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (65) Eftersom målen med detta direktiv – nämligen att förbättra den inre marknadens funktionssätt genom att säkerställa en hög, effektiv och enhetlig nivå av stabilitetsreglering och tillsyn, skydda försäkringstagare och förmånstagare och därigenom företaget och konsumenter, skydda finansiella marknadernas integritet, effektivitet och korrekta funktionssätt, upprätthålla det finansiella systemets stabilitet och stärka den internationella samordningen av tillsynen – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den planerade åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (66) Direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EGT L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁽²⁾ Rådets direktiv 64/225/EEG av den 25 februari 1964 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster avseende återförsäkring och retrocession (EGT 56, 4.4.1964, s. 878).

⁽³⁾ Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 73/240/EEG av den 24 juli 1973 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten för verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 20).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv nr 76/580/EEG av den 29 juni 1976 om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 189, 13.7.1976, s. 13).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 78/473/EEG av den 30 maj 1978 om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen (EGT L 151, 7.6.1978, s. 25).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 84/641/EEG av den 10 december 1984 om ändring, speciellt med avseende på reserisker, i första direktivet (73/239/EEG) om samordning av lagar och andra författningar om rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 339, 27.12.1984, s. 21).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 87/344/EEG av den 22 juni 1987 om samordning av lagar och andra författningar angående rättskyddsförsäkring (EGT L 185, 4.7.1987, s. 77).

⁽⁹⁾ Rådets andra direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG (EGT L 172, 4.7.1988, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp (EGT L 330, 5.12.1998, s. 1).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag (EGT L 110, 20.4.2001, s. 28).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2003/71/EG

Direktiv 2003/71/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 5.4 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Om de slutgiltiga villkoren för erbjudandet inte ingår i vare sig grundprospektet eller något tillägg, ska de göras tillgängliga för investerarna, registreras hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten samt meddelas av den behöriga myndigheten till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten/värdmedlemsstaterna så snart det är praktiskt möjligt när ett erbjudande till allmänheten görs, och om möjligt före den tidpunkt då erbjudandet till allmänheten börjar gälla eller de berörda värdepappren tas upp till handel. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska meddela de slutliga villkoren till Esma. De slutgiltiga villkoren ska innehålla information som endast avser värdepappersnoten och ska inte användas för att komplettera grundprospektet. Artikel 8.1 a ska tillämpas i sådana fall.”

2. Artikel 11.3 ska ersättas med följande:

”3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange vilken information som ska införlivas genom hänvisning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

3. Artikel 13.7 ska ersättas med följande:

”7. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller godkännandet av prospekt ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera förfarandena för godkännande av prospekt och villkoren för justering av tidsfristerna.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

4. Artikel 14.8 ska ersättas med följande:

”8. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera bestämmelserna om offentliggörande av prospekt i punkterna 1–4.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

5. Artikel 15.7 ska ersättas med följande:

”7. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera bestämmelserna i fråga om spridning av annonser som gäller planerade erbjudanden av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad, framför allt innan prospektet har gjorts tillgängliga för allmänheten eller innan teckningstiden inlets samt specificera bestämmelserna i punkt 4.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 31a

Esmas personal och resurser

Esma ska göra en bedömning av de personal- och resursbehov som uppstår till följd av befogenheterna och uppgifterna i enlighet med detta direktiv och översända en rapport om detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.”

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2009/138/EG

Direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas efter led 32:

”32a. *kvalificerad central motpart*: en central motpart som antingen auktoriserats i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (*) eller erkänts i enlighet med artikel 25 i den förordningen,

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).”

b) Följande led ska läggas till:

”40. *externt ratinginstitut eller ECAI*: ett kreditvärderingsinstitut som är registrerat eller certifierat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 (**) eller en centralbank som utfärdar kreditbetyg som inte omfattas av den förordningen.

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).”

2. Artikel 17.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a beträffande de företagsformer som anges i bilaga III, med undantag av punkterna 28 och 29 i delarna A, B och C.”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 25a

Anmälan och offentliggörande av auktorisation eller återkallande av auktorisation

Varje auktorisation eller återkallande av en auktorisation ska anmälas till Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (***). Namnet på varje försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag som beviljats auktorisation ska föras in på en förteckning. Eiopa ska offentliggöra denna förteckning på sin webbplats och hålla den uppdaterad.

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).”

4. Artikel 29.4 ska ersättas med följande:

”4. I de delegerade akter, tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som kommissionen antar ska proportionalitetsprincipen beaktas så att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller små försäkringsföretag.

I de förslag till tekniska standarder för tillsyn som överlämnats av Eiopa i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010, de förslag till tekniska standarder för genomförande som lagts fram i enlighet med artikel 15 i den förordningen och de riktlinjer och rekommendationer som utfärdats i enlighet med artikel 16 i samma förordning ska proportionalitetsprincipen beaktas så att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller små försäkringsföretag.”

5. Artikel 31.4 ska ersättas med följande:

”4. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 35, 51, 254.2 och 256 ska kommissionen enligt artikel 301a anta delegerade akter för punkt 2 i den här artikeln med närmare uppgifter om de centrala aspekter för vilka aggregerade statistiska uppgifter ska offentliggöras och om innehållsförteckningar och publiceringsdatum för dessa offentliggöranden.

5. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 2 i denna artikel, och utan att tillämpningen av artiklarna 35, 51, 254.2 och 256 påverkas, ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera mallarna för och strukturen på det offentliggörande som anges i den här artikeln.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

6. I artikel 33 ska följande stycken läggas till:

”Om en tillsynsmyndighet har underrättat tillsynsmyndigheterna i en värdmedlemsstat om att den kommer att utföra undersökningar på plats i enlighet med första stycket, och om den tillsynsmyndigheten är förhindrad att utföra dessa undersökningar på plats eller om dessa tillsynsmyndigheter i värdmedlemsstaten i praktiken inte har möjlighet att utöva sin rätt att delta i enlighet med andra stycket, får tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.

I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010 får Eiopa delta i undersökningar på plats om dessa utförs gemensamt av två eller flera tillsynsmyndigheter.”

7. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag lämnar tillsynsmyndigheterna de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen med hänsyn till de tillsynsmål som fastställs i artiklarna 27 och 28. Sådana uppgifter ska minst omfatta vad som krävs för följande under genomförandet av förfarandet i artikel 36:”

- b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Om den i förväg fastställda periodicitet som avses i punkt 2 a i understiger ett år kan de berörda myndigheterna, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 129.4, begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen om

a) överlämnandet av dessa uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagens verksamhet,

b) uppgifterna rapporteras minst årligen.

Tillsynsmyndigheterna ska inte begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen till en frekvens som är kortare än ett år för försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en del av en grupp i den mening som avses i artikel 21.2.1 c, såvida inte företaget på ett övertygande sätt kan påvisa för tillsynsmyndigheten att en regelbunden tillsynsrapportering till en frekvens som är kortare än ett år är olämplig med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i gruppens verksamhet.

Begränsning av den regelbundna tillsynsrapporteringen ska endast beviljas försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte representerar mer än 20 % av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad, där andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på tekniska bruttoavsättningar.

Tillsynsmyndigheterna ska prioritera de minsta företagen när de fastställer vilka företag som kan omfattas av dessa begränsningar.

7. De berörda tillsynsmyndigheterna får begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen eller bevilja försäkrings- och återförsäkringsföretag undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post om

- a) överlämnandet av dessa uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagets verksamhet,
- b) överlämnandet av dessa uppgifter inte är nödvändigt för den effektiva tillsynen över företaget,
- c) undantaget inte undergräver de berörda finanssystemens stabilitet i unionen, och
- d) företaget kan tillhandahålla dessa uppgifter på *ad-hoc*-basis.

Tillsynsmyndigheterna ska inte begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen för försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en del av en grupp i den mening som avses i artikel 212.1 c, såvida inte företaget på ett övertygande sätt kan påvisa för tillsynsmyndigheten att en rapportering där tillgångarna redovisas post för post är olämplig med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i gruppens verksamhet och med beaktande av den finansiella stabiliteten.

Undantaget från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post ska endast beviljas försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte representerar mer än 20 procent av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad, där andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på tekniska bruttoavsättningar.

Tillsynsmyndigheterna ska ge prioritet till de minsta företagen när de fastställer vilka företag som kan omfattas av de undantagen.

8. Med hänsyn till tillämpningen av punkterna 6 och 7 ska tillsynsmyndigheterna, som en del av översynen av tillsynsprocessen, bedöma om överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagets verksamhet, med beaktande av åtminstone

- a) volymen av företagets premier och försäkringstekniska avsättningar,
- b) volatiliteten för de anspråk och förmåner som företaget täcker,
- c) de marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till,
- d) riskkoncentrationsnivån,
- e) det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktoriseringen beviljas,
- f) eventuella effekter av förvaltningen av företagets tillgångar på den finansiella stabiliteten,
- g) företagets system och strukturer för att tillhandahålla information för tillsynsändamål och det styrdokument som avses i punkt 5,
- h) lämpligheten av företagets förvaltningssystem,
- i) storleken på de kapitalbasmedel som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet,
- j) huruvida företaget är ett captivebolag för försäkring eller återförsäkring som endast täcker risker som är förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör.

9. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera de uppgifter som avses i punkterna 1–4 i den här artikeln och tidsfristerna för inlämnade av dessa uppgifter, i syfte att nå en lämplig grad av enhetlighet i rapporteringen till tillsynsorganen.

10. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor i förhållande till denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av den regelbundna tillsynsrapporteringen med avseende på mallarna för överlämnande av uppgifter till de tillsynsmyndigheter som avses i punkterna 1 och 2.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

11. För att främja en sammanhängande och konsekvent tillämpning av punkterna 6 och 7 ska Eiopa utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att närmare specificera de metoder som ska användas vid fastställande av den marknadsandel som avses i tredje stycket i punkterna 6 och 7."

8. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

"b) Om tillsynsmyndigheten har funnit att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat enligt en fullständig eller partiell intern modell i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3, på grund av att vissa kvantifierbara risker inte beaktas i tillräcklig utsträckning och det inte har lyckats att inom skälig tid anpassa modellen så att den bättre ger uttryck för den föreliggande riskprofilen."

ii) Följande led ska läggas till:

"d) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b, den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d eller de övergångsåtgärder som avses i artiklarna 308c och 308d och tillsynsmyndigheten har funnit att detta företags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för dessa justeringar och övergångsåtgärder."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. I de fall som anges i led a och b i punkt 1 ska kapitaltillägget beräknas så att det säkerställs att företaget uppfyller kraven i artikel 101.3.

I de fall som beskrivs under punkt 1 c ska kapitaltillägget vara proportionerligt mot de betydande risker som uppstått på grund av de brister som föranledde tillsynsmyndigheten att besluta om kapitaltillägg.

I de fall som beskrivs under punkt 1 d ska kapitaltillägget vara proportionerligt mot de betydande risker som uppstått på grund av de avvikelser som avses i den punkten."

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera de omständigheter under vilka ett krav på kapitaltillägg kan föreläggas.

7. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera metoderna för beräkningen av kapitaltillägg.

8. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning med avseende på denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för beslut om att fastställa, beräkna och upphäva kapitaltillägg.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket."

9. I artikel 38.2 ska följande stycken läggas till:

”Om en tillsynsmyndighet har underrättat den berörda myndigheten i tjänsteleverantörens medlemsstat om att den kommer att utföra kontroll på plats i enlighet med denna punkt, eller om den utför en kontroll på plats i enlighet med första stycket och denna tillsynsmyndighet i praktiken inte har möjlighet att utöva sin rätt att utföra denna kontroll på plats, får tillsynsmyndigheten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I detta fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom samma artikel.

I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa ha rätt att delta i kontroller på plats, om dessa utförs gemensamt av två eller flera tillsynsmyndigheter.”

10. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Om försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b eller den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d ska de upprätta en likviditetsplan för inkommande och utgående kassaflöden när det gäller de tillgångar och skulder som omfattas av de justeringarna.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. När det gäller förvaltning av tillgångar och skulder ska försäkrings- och återförsäkringsföretag regelbundet bedöma följande:

a) Hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för de antaganden som ligger till grund för de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77a.

b) Om den matchningsjustering som avses i artikel 77b tillämpas

i) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av matchningsjusteringen, inbegripet beräkningen av den grundläggande räntedifferens (spreaden) som avses i artikel 77c.1 b, och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel,

ii) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för ändringar i sammansättningen av portföljen med avsatta tillgångar,

iii) effekterna av minskningen av matchningsjusteringen till noll.

c) Om den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas,

i) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av volatilitetsjusteringen och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel,

ii) effekterna av minskningen av volatilitetsjusteringen till noll.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska årligen lägga fram de bedömningar som avses i leden a, b och c i första stycket för tillsynsmyndigheten som en del av den information som ska rapporteras enligt artikel 35. I det fall minskningen av matchningsjusteringen eller volatilitetsjusteringen till noll skulle innebära att solvenskapitalkravet inte efterlevs, ska företagen även överlämna en analys av de åtgärder det skulle kunna tillämpa i en sådan situation för att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller för att reducera riskprofilen för att återupprätta efterlevnaden av solvenskapitalkravet.

Om den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas, ska det styrdokument för riskhantering som avses i artikel 41.3 innehålla en policy för kriterierna för tillämpningen av volatilitetsjusteringen.”

c) Följande punkt ska införas:

”4a. För att undvika ett alltför stort utnyttjande av externa ratinginstitut vid utnyttjande av extern kreditvärdering för beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna och solvenskapitalkravet, ska försäkrings- och återförsäkringsföretag som en del av sin riskhantering bedöma huruvida de externa kreditvärderingarna är korrekta genom att använda ytterligare värderingar när det är möjligt, i syfte att undvika ett mekaniskt beroende av externa värderingar.

För att säkerställa enhetliga villkor vid tillämpningen av denna punkt ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för att bedöma externa kreditvärderingar.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket.”

11. I artikel 45 ska följande punkt läggas till:

”2a. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b, den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d eller de övergångsåtgärder som fastställs i artiklarna 308c och 308d, ska de utföra den bedömning av efterlevnad av kapitalkraven som avses i punkt 1 b både genom att beakta och inte beakta de justeringarna och övergångsåtgärderna.”

12. Artikel 50 ska ersättas med följande:

”Artikel 50

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera följande:

a) Delarna i de system som avses i artiklarna 41, 44, 46 och 47, särskilt de områden som ska tas upp i försäkrings- och återförsäkringsföretagens styrdokument för ALM-tekniker och placeringar som avses i artikel 44.2.

b) De funktioner som avses i artiklarna 44, 46, 47 och 48.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller detta avsnitt ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:

a) Kraven i artikel 42 och de företagsfunktioner som berörs av dem.

b) Villkor för uppdragsavtal, särskilt till tjänsteleverantörer i tredjeländer.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller den bedömning som avses i artikel 45.1 a ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera delarna av denna bedömning.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

13. Artikel 51 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Om den matchningsjustering som avses i artikel 77b tillämpas, ska den beskrivning som avses i punkt 1 d inkludera en beskrivning av matchningsjusteringen och den portfölj med förpliktelser och avsatta tillgångar på vilken matchningsjusteringen tillämpas, samt en kvantifiering av vilka effekter en ändring av matchningsjusteringen till noll får på företagets finansiella position.

Den beskrivning som avses i punkt 1 d ska också inkludera en förklaring om huruvida den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas av företaget och en kvantifiering av vilka effekter en ändring av matchningsjusteringen till noll får på företagets finansiella position.”

b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får dock – utan att detta påverkar andra offentliggöranden som är obligatoriska enligt andra rättsliga och administrativa krav – föreskriva att även om solvenskapitalkravet i punkt 1 e ii offentliggörs behöver inte kapitaltillägget, eller effekten av de specifika parametrar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget måste använda i enlighet med artikel 110, offentliggöras separat under en övergångsperiod som löper ut senast den 31 december 2020.”

14. Artikel 52 ska ersättas med följande:

”Artikel 52

Information till och rapporter från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska medlemsstaterna begära att tillsynsmyndigheterna årligen ska lämna följande uppgifter till Eiopa:

a) Genomsnittligt kapitaltillägg per företag och fördelningen av det kapitaltillägg som tillsynsmyndigheten ålagt under det föregående året, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet och med separat redovisning för

i) försäkrings- och återförsäkringsföretag,

ii) livförsäkringsföretag,

iii) skadeförsäkringsföretag,

iv) försäkringsföretag som bedriver både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet,

v) återförsäkringsföretag.

b) För var och en av de uppgifter som anges i led a i denna punkt: andelen av kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37.1 a, b respektive c.

c) Antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag som utnyttjar begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag som utnyttjar det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artikel 35.6 och 35.7, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av medlemsstatens försäkrings- och återförsäkringsföretags kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

d) Antalet grupper som drar nytta av begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och antalet grupper som drar nytta av det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artikel 254.2, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av alla grupperns kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

2. Eiopa ska årligen offentliggöra följande uppgifter:

a) Den totala fördelningen av tilläggskapitalet för samtliga medlemsstater, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet och separat redovisat för

i) försäkrings- och återförsäkringsföretag,

ii) livförsäkringsföretag,

iii) skadeförsäkringsföretag,

iv) försäkringsföretag som bedriver livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet,

v) återförsäkringsföretag.

- b) Fördelningen av kapitaltilläggen för varje medlemsstat separat, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet, för samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag i den berörda medlemsstaten.
- c) För var och en av de uppgifter som avses i leden a och b i denna punkt andelen av kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37.1 a, b respektive c.
- d) För alla medlemsstater kollektivt, det totala antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och det totala antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artiklarna 35.6 och 35.7 samt 254.2, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av alla försäkrings- och återförsäkringsföretags och grupperns kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.
- e) För varje medlemsstat separat, antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artiklarna 35.6 och 35.7 samt 254.2, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av medlemsstatens försäkrings- och återförsäkringsföretags samt grupperns kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

3. Eiopa ska tillhandahålla de uppgifter som avses i punkt 2 till Europaparlamentet, rådet och kommissionen tillsammans med en rapport som redogör för graden av samstämmighet mellan tillsynsmyndigheternas tillämpning av krav på kapitaltillägg i de olika medlemsstaterna."

15. Artikel 56 ska ersättas med följande:

"Artikel 56

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: Delegerade akter och tekniska standarder för genomförande

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera vilka uppgifter som obligatoriskt ska offentliggöras och tidsfrister för det årliga offentliggörandet av uppgifter i enlighet med avsnitt 3.

För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av detta avsnitt ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden, format och mallar.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket."

16. Artikel 58.8 ska ersättas med följande:

"8. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller detta avsnitt får Eiopa, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa en uttömmande förteckning över uppgifter som avses i artikel 59.4, vilken de tillänkta förvararna ska inkludera i sin anmälan, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 58.2.

För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller detta avsnitt och för att beakta den framtida utvecklingen, ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera justeringar av kriterierna i artikel 59.1.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första och andra stycket.

9. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av detta direktiv får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden, blanketter och mallar för det samråd mellan berörda tillsynsmyndigheter som avses i artikel 60.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket."

17. Följande artikel ska införas:

"Artikel 65a

Samarbete med Eiopa

Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna samarbetar med Eiopa vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010.

Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna omgående förser Eiopa med alla uppgifter den behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010."

18. Följande artikel ska införas:

"Artikel 67a

Europaparlamentets utredningsbefogenheter

Artiklarna 64 och 67 ska inte påverka de undersökningsbefogenheter som Europaparlamentet tilldelats enligt artikel 226 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)."

19. I artikel 69 ska andra stycket ersättas med följande:

"Sådant utlämnande får ske endast då det är nödvändigt för utövande av stabilitetskontroll. Medlemsstaterna ska dock föreskriva att sådan information som har erhållits med stöd av artikel 65 och artikel 68.1, och information som erhållits vid kontroll på plats i enlighet med artikel 33 får röjas endast med uttryckligt samtycke av den tillsynsmyndighet från vilka informationen härrör eller av tillsynsmyndigheten i den medlemsstat i vilken kontrollen på plats utfördes."

20. Artikel 70 ska ersättas med följande:

"Artikel 70

Överföring av uppgifter till centralbanker, monetära myndigheter, organ som utövar tillsyn över betalningssystem samt Europeiska systemrisknämnden

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 64–69 får en tillsynsmyndighet överföra uppgifter som är avsedda för att de ska kunna utföra sina uppgifter till följande:

a) Centralbanker inom Europeiska centralbankssystemet (ECBS), inklusive Europeiska centralbanken (ECB) och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter, om denna information är relevant för utövandet av deras respektive lagstadgade uppdrag, inklusive bedrivandet av monetär politik och tillhandahållande av likviditet i detta sammanhang, övervakning av systemen för betalningar, clearing och värdepappersavveckling, samt för skyddet av det finansiella systemets stabilitet.

b) I förekommande fall, andra nationella offentliga myndigheter som ansvarar för tillsyn över betalningssystem.

c) Europeiska systemrisknämnden (ESRB), som etablerats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 (*), om dessa uppgifter är relevanta för utförandet av dess uppgifter.

2. I en krissituation, inbegripen en sådan krissituation som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska medlemsstaterna tillåta behöriga myndigheter att utan dröjsmål lämna information till centralbankerna inom ECBS, inklusive ECB, om denna information är relevant för utövandet av deras respektive lagstadgade uppgifter, inklusive bedrivandet av monetär politik och relaterade åtgärder för att tillföra likviditet, övervakning av systemen för betalningar, clearing och värdepappersavveckling, och för skyddet av det finansiella systemets stabilitet, samt till ESRB om denna information är relevant för dess uppgifter.

3. Sådana myndigheter eller organ får också till tillsynsmyndigheterna vidarebefordra sådana uppgifter som dessa kan behöva enligt artikel 67. Information som tas emot i detta sammanhang ska omfattas av bestämmelserna om tystnadsplikt enligt detta avsnitt.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1)."

21. Artikel 71 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vid fullgörandet av sina skyldigheter beaktar enhetligheten när det gäller tillsynsverktyg och tillsynsrutiner vid tillämpningen av de lagar, förordningar och administrativa krav som antagits i enlighet med detta direktiv. För detta ändamål ska medlemsstaterna se till att

- a) tillsynsmyndigheterna deltar i verksamheten i Eiopa,
- b) tillsynsmyndigheterna vidtar alla åtgärder som krävs för att efterleva de riktlinjer och rekommendationer som utfärdats av Eiopa i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 och att de, när de avviker från dessa, ska ange skälen för detta,
- c) tillsynsmyndigheternas nationella mandat inte inkräktar på utövandet av deras skyldigheter som medlemmar i Eiopa eller enligt detta direktiv."

b) Punkt 3 ska utgå.

22. I artikel 75 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ange vilka metoder och antaganden som ska användas vid värderingen av tillgångar och skulder enligt punkt 1.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller värdering av tillgångar och skulder ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

- a) I vilken utsträckning de delegerade akter som avses i punkt 2 kräver användning av de internationella redovisningsstandarder som antagits av kommissionen i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 och huruvida de redovisningsstandarderna är förenliga med den strategi för värdering av tillgångar och skulder som fastställs i punkterna 1 och 2.
- b) De metoder och antaganden som ska användas om marknadsnoteringar antingen inte är tillgängliga eller om internationella redovisningsstandarder, såsom de antagits av kommissionen i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002, antingen tillfälligt eller varaktigt är förenliga med den strategi för värdering av tillgångar och skulder som fastställs i punkterna 1 och 2.
- c) De metoder och antaganden som ska användas vid värderingen av tillgångar och skulder som fastställs i punkt 1, om de delegerade akter som avses i punkt 2 tillåter utnyttjande av alternativa värderingsmetoder.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010."

23. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 77a

Extrapolering av riskfria räntesatser för relevanta durationer

Förfarandet för fastställande av de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77.2 ska utnyttja och vara förenligt med information från relevanta finansiella instrument. Det fastställandet ska ta hänsyn till relevanta finansiella instrument för de löptiderna, om marknaderna för de finansiella instrumenten samt obligationerna är djupa, likvida och transparenta. För löptider där marknaderna för de relevanta finansiella instrumenten eller för obligationer inte längre är djupa, likvida och transparenta ska de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras.

Den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska grundas på terminskurser som konvergerar smidigt från en eller ett antal räntesatser i förhållande till de längsta löptiderna för vilka de relevanta finansiella instrumenten och obligationerna kan observeras på en djup och likvid marknad, till en slutlig terminskurs.

Artikel 77b

Matchningsjustering av riskfria räntesatserna för relevanta durationer

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får, med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande, tillämpa en matchningsjustering på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning i fråga om en portfölj med livförsäkringsförpliktelser, inbegripet livräntor som härrör från skadeförsäkrings- eller återförsäkringskontrakt, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har avsatt en tillgångsportfölj, bestående av obligationer och andra tillgångar med liknande kassaflödesegenskaper, för att täcka bästa skattning för portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser och bibehåller denna portfölj under förpliktelsernas livstid, med undantag för syftet att bevara överensstämmelsen i kassaflödena mellan tillgångar och skulder när kassaflödena har ändrats väsentligt.
- b) Den portfölj med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser på vilken matchningsjusteringen tillämpas och portföljen med avsatta tillgångar identifieras och förvaltas och organiseras separat från försäkringsföretagets övriga verksamheter, och den avsatta tillgångsportföljen kan inte användas för att täcka förluster som uppstår inom företagets övriga verksamheter.
- c) De förväntade kassaflödena för den avsatta tillgångsportföljen återspeglar vart och ett av de förväntade kassaflödena för portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser i samma valuta, och eventuellt bristande matchning orsakas av risker som är väsentliga i förhållande till de inneboende riskerna i den försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet på vilken matchningsjusteringen tillämpas.
- d) De underliggande kontrakten i portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser genererar inte framtida premiebetalningar.
- e) De enda teckningsrisker som är relaterade till portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser är livsfallsrisk, kostnadsrisk, omprövningsrisk och dödsfallsrisk.
- f) Om den teckningsrisk som är relaterad till portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser inbegriper dödsfallsrisk, ska bästa skattningen av portföljen med försäkrings- och livförsäkringsförpliktelser inte öka mer än 5 procent under en dödsfallsriskstress som kalibreras i enlighet med artikel 101.2–101.5
- g) De underliggande kontrakten till portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna inbegriper inga valmöjligheter för försäkringstagaren eller inbegriper endast en återköpsoption om återköpsvärdet inte överstiger värdet på de tillgångar, värderade i enlighet med artikel 75, som täcker försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna vid den tidpunkt då återköpsoptionen tas i bruk.
- h) Kassaflödena för den avsatta tillgångsportföljen är fasta och kan inte ändras av tillgångarnas emittent eller annan tredje part.
- i) Vid tillämpningen av denna punkt ska försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna i ett kontrakt för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser inte delas upp i olika delar när portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser sammanställs enligt denna artikel.

Utan hinder av led h i första stycket kan försäkrings- eller återförsäkringsföretag använda tillgångar för vilka kassaflödena är fasta, med undantag för ett inflationsberoende, förutsatt att dessa tillgångar återspeglar de kassaflöden som inbegriper inflation i portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser.

I det fall att emittenter eller tredjeparter har rätt att ändra kassaflödena för en tillgång på ett sådant sätt att investeraren erhåller tillräcklig kompensation för att kunna uppnå samma kassaflöden genom att återinvestera i tillgångar med likvärdig eller bättre kreditkvalitet ska rätten att ändra kassaflödena inte innebära att tillgångarna inte längre tillåts ingå i den portfölj som avsatts i enlighet med led h i första stycket.

2. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag som tillämpar matchningsjusteringen på en portfölj med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser ska inte återgå till en metod som inte inkluderar en matchningsjustering. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som tillämpar matchningsjustering inte längre kan uppfylla villkoren i punkt 1 ska det omedelbart informera tillsynsmyndigheten och vidta nödvändiga åtgärder för att på nytt säkra efterlevnaden av de villkoren. Om företaget inte har möjlighet att inom två månader från och med den dag då det inte längre uppfyllde villkoren, på nytt säkra efterlevnaden av de villkoren, ska det upphöra att tillämpa matchningsjusteringen på sina försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser och ska inte tillämpa justeringen under en period på ytterligare 24 månader.

3. Matchningsjusteringen ska inte tillämpas i fråga om försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser om de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning för de förpliktelserna inbegriper en volatilitetsjustering enligt artikel 77d eller övergångsåtgärder för riskfria räntesatser enligt artikel 308c.

Artikel 77c

Beräkning av matchningsjusteringen

1. För varje valuta ska den matchningsjustering som avses i artikel 77b beräknas i enlighet med följande principer:

a) Matchningsjusteringen ska motsvara skillnaden mellan följande:

- i) Den årliga effektiva räntesatsen, beräknad som en enda diskonteringsatts som, när den tillämpas på kassaflödena för portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser, ger ett värde som är lika stort som värdet i enlighet med artikel 75 på portföljen med avsatta tillgångar.
- ii) Den årliga effektiva räntesatsen, beräknad som en enda diskonteringsatts som, när den tillämpas på kassaflödena för portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser, ger ett värde som är lika stort som bästa skattningen för portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser om pengarnas tidsvärde beaktas med tillämpning av riskfria basräntesatser för durationerna.

b) Matchningsjusteringen ska inte inkludera den grundläggande räntedifferens som återspeglar försäkrings- eller återförsäkringsföretagets risker.

c) Utan att det påverkar tillämpningen av led a ska den grundläggande räntedifferensen vid behov ökas för att säkra att matchningsjusteringen för tillgångar med lägre än fullgod kreditvärdighet inte överstiger matchningsjusteringen för tillgångar med fullgod kreditvärdighet (*investment grade*) med samma löptid och av samma tillgångsklass.

d) Utnyttjandet av externa kreditvärderingar vid beräkningen av matchningsjusteringen ska vara i enlighet med artikel 111.1 n.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 b ska följande gälla för den grundläggande räntedifferensen:

a) Den ska motsvara summan av

- i) den kreditspread som motsvarar sannolikheten för fallissemang bland tillgångarna,
- ii) den kreditspread som motsvarar den förväntade förlust som följer av en nedgradering av tillgångarna.

b) För exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker ska den inte vara lägre än 30 procent av det långfristiga genomsnittet av räntespreaden över de riskfria räntesatserna för tillgångar med samma löptid och kreditkvalitet och av samma tillgångsklass, enligt vad som kan observeras på de finansiella marknaderna.

- c) För andra exponeringar än mot medlemsstaternas nationella regeringar och centralbanker ska den inte vara lägre än 35 procent av det långfristiga genomsnittet av räntespreaden över de riskfria räntesatserna för tillgångar med samma löptid och kreditkvalitet och av samma tillgångsklass, enligt vad som kan observeras på finansiella marknaderna.

Sannolikheten för fallissemang som avses i led a i i första stycket ska baseras på långfristig statistik över fallissemang som är relevant för tillgångarna med avseende på deras löptid, kreditkvalitet och tillgångsklass.

Om ingen tillförlitlig kreditspread kan härledas från den statistik som avses i andra stycket ska den grundläggande räntedifferensen vara lika stor som den andel av det långfristiga genomsnittet av räntespreaden över de riskfria räntesatserna som anges i leden b och c.

Artikel 77d

Volatilitetsjustering av riskfria räntesatser för relevanta durationer

1. Medlemsstaterna får kräva att tillsynsmyndigheterna ger ett förhandsgodkännande för försäkrings- och återförsäkringsföretags tillämpning av en volatilitetsjustering på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av den bästa skattning som avses i artikel 77.2.

2. För varje relevant valuta ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer grundas på räntedifferensen mellan den räntesats som kan fås för tillgångar som ingår i en referensportfölj för den valutan och de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer för den valutan.

Referensportföljen för en valuta ska vara representativ för de tillgångar som är uttryckta i den valutan och i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.

3. Omfattningen av volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser ska motsvara 65 procent av den riskkorrigerade valutaspreaden.

Den riskkorrigerade valutaspreaden ska beräknas som skillnaden mellan den spread som avses i punkt 2 och den andel av denna spread som kan tillskrivas en realistisk bedömning av förväntade förluster eller oförutsedda kredit- eller andra risker för tillgångarna.

Volatilitetsjusteringen ska endast tillämpas på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer som inte härletts genom extrapolering i enlighet med artikel 77a. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska baseras på de justerade riskfria räntesatserna.

4. För varje relevant land ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatser som avses i punkt 3 för detta lands valuta, före tillämpningen av 65 procentsfaktorn, ökas med skillnaden mellan den riskkorrigerade landsspreaden och två gånger den riskkorrigerade valutaspreaden, om denna differens är positiv och den riskkorrigerade landsspreaden är högre än 100 räntepunkter. Den ökade volatilitetsjusteringen ska tillämpas på beräkningen av bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser i fråga om produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad. Den riskkorrigerade landsspreaden beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade valutaspreaden för detta lands valuta, men baseras på en referensportfölj som är representativ för de tillgångar i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser av produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad och som är uttryckta i det landets valuta.

5. Volatilitetsjusteringen ska inte tillämpas i fråga om försäkringsförpliktelser om de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning för dessa förpliktelser inbegriper en matchningsjustering enligt artikel 77b.

6. Genom undantag från artikel 101 ska solvenskapitalkravet inte täcka risker för förlust av primärkapital till följd av ändringar av volatilitetsjusteringen.

Artikel 77e

Tekniska uppgifter som tillhandahålls av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

1. Eiopa ska för varje relevant valuta fastställa och offentliggöra följande tekniska uppgifter minst en gång per kvartal:

- a) Riskfria räntesatser för relevanta durationer för att beräkna bästa skattning som avses i artikel 77.2, utan någon matchnings- eller volatilitetsjustering.
- b) För varje relevant duration, kreditkvalitet och tillgångsklass, en grundläggande räntedifferens för beräkning av den matchningsjustering som avses i artikel 77c.1 b.
- c) För varje relevant nationell försäkringsmarknad, en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77d.1.

2. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för beräkning av försäkringstekniska avsättningar och kapitalbasmedel får kommissionen anta genomförandeakter, i vilka det för varje relevant valuta anges de tekniska uppgifter som avses i punkt 1. I de genomförandeakterna ska den informationen utnyttjas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 301.2.

Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om tillgängligheten av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 301.3.

3. När de tekniska uppgifter som avses i punkt 1 antas av kommissionen i enlighet med punkt 2 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag utnyttja dessa tekniska uppgifter för att beräkna bästa skattning i enlighet med artikel 77, matchningsjusteringen i enlighet med artikel 77c och volatilitetsjusteringen i enlighet med artikel 77d.

När det gäller valutor och nationella marknader där den justering som avses i punkt 1 c inte anges i de genomförandeakter som avses i punkt 2, ska ingen volatilitetsjustering tillämpas på riskfria räntesatser för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning.

Artikel 77f

Översyn av långsiktiga garantiåtgärder och aktieriskåtgärder

1. Eiopa ska årligen, fram till den 1 januari 2021, rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om effekterna av tillämpningen av artiklarna 77a–77e och 106, 138.4 och 304, 308c och 308d, inbegripet de delegerade akter eller genomförandeakter som antagits enligt dessa artiklar.

Tillsynsmyndigheterna ska under denna period årligen lämna följande uppgifter till Eiopa:

- a) Tillgången till långsiktiga garantier i försäkringsprodukter på deras nationella marknader och försäkrings- och återförsäkringsföretagens beteende som långsiktiga investerare.
- b) Antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, förlängningen av återhämtningsplanen i enlighet med artikel 138.4, undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker och de övergångsåtgärder som fastställs i artiklarna 308c och 308d.
- c) Effekterna av matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, den symmetriska justeringen av kapitalkravet för aktier, undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker och de övergångsåtgärder som fastställs i artiklarna 308c och 308d på försäkrings- och återförsäkringsföretag, både på nationell nivå och i anonym form för varje enskilt företag.
- d) Effekterna av matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, den symmetriska justeringen av kapitalkravet för aktier och undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker på försäkrings- och återförsäkringsföretags investeringsbeteende och huruvida de tillämpar otillbörlig nedsättning av kapitalkravet.

- e) Effekterna av förlängningar av återhämtningsperioden i enlighet med artikel 138.4 på försäkrings- och återförsäkringsföretagens insatser för att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet eller för att reducera riskprofilen för att efterleva solvenskapitalkravet.
- f) Om försäkrings- och återförsäkringsföretag tillämpar de övergångsåtgärder som anges i artiklarna 308c och 308d, huruvida de efterlever de infasningsplaner som avses i artikel 308e och utsikterna för ett minskat beroende av dessa övergångsåtgärder, inbegripet åtgärder som har vidtagits eller förväntas vidtas av företagen och tillsynsmyndigheterna, med beaktande av den berörda medlemsstatens lagstiftning.

2. Eiopa ska när så är lämpligt, efter samråd med ESRB och efter ett offentligt samråd, ge kommissionen ett yttrande om utvärderingen av tillämpningen av artiklarna 77a–77e och 106, 138.4 och 304, 308c och 308d, inbegripet de delegerade akter eller genomförandeakter som antagits enligt dessa artiklar. Den utvärderingen ska göras med avseende på tillgången till långsiktiga garantier i försäkringsprodukter, försäkrings- och återförsäkringsföretagens beteende som långsiktiga investerare och, mer generellt, den finansiella stabiliteten.

3. På basis av det yttrande som överlämnats av Eiopa som avses i punkt 2 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport senast den 1 januari 2021 eller tidigare, om så är lämpligt. Rapporten ska särskilt fokusera på effekterna för

- a) skydd av försäkringstagare,
- b) de europeiska försäkringsmarknadernas stabilitet och sätt att fungera,
- c) den inre marknaden och särskilt konkurrenskraften och lika villkor på de europeiska försäkringsmarknaderna,
- d) den utsträckning i vilken försäkrings- och återförsäkringsföretag fortsätter att verka som långsiktiga investerare,
- e) tillgången på och prissättningen av livränteprodukter,
- f) tillgången på och prissättningen av konkurrerande produkter,
- g) försäkringsföretagens långsiktiga investeringsstrategier i fråga om produkter på vilka artiklarna 77b och 77c tillämpas i förhållande till strategier för andra långsiktiga garantier,
- h) konsumentval och konsumenternas riskmedvetenhet,
- i) diversifieringsgraden inom försäkringsverksamheten och försäkrings- och återförsäkringsföretagens tillgångsportfölj,
- j) den finansiella stabiliteten.

Rapporten ska dessutom bygga på tillsynserfarenhet när det gäller tillämpningen av artiklarna 77a–77e och 106, 138.4 och 304, 308c och 308d, inbegripet de delegerade akter eller genomförandeakter som antagits enligt dessa artiklar.

4. Kommissionens rapport ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.”

24. Artikel 86 ska ersättas med följande:

”Artikel 86

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

- a) Försäkringsmatematiska och statistiska metoder för att beräkna bästa skattning enligt artikel 77.2.
- b) Metoder, principer och tekniker för att fastställa de riskfria räntesatser för relevanta durationer som ska användas vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2.

- c) De omständigheter under vilka de försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas som en helhet respektive som summa av en bästa skattning och en riskmarginal och de metoder som ska användas då de försäkringstekniska avsättningarna beräknas som en helhet som avses i artikel 77.4.
- d) De metoder och antaganden som ska användas vid beräkningen av riskmarginalen, däribland bestämningen av det belopp av medräkningsbara kapitalbasmedel som krävs för att säkra försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser och kalibreringen av kapitalkostnadstillägget som avses i artikel 77.5.
- e) De klasser på vilka försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser ska fördelas för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna som avses i artikel 80.
- f) De standarder som ska uppfyllas i fråga om lämpligheten, fullständigheten och riktigheten av data som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna och de specifika omständigheter under vilka det vore lämpligt att använda lämpliga approximationer, inklusive individuella beräkningsmetoder för beräkning av bästa skattning som avses i artikel 82.
- g) Specifikationer avseende de krav som anges i artikel 77b.1, inbegripet de metoder, antaganden och standardparametrar som ska användas vid beräkning av effekterna av den dödsfallsriskstress som avses i artikel 77b.1 e.
- h) Specifikationer avseende de krav som anges i artikel 77c, inbegripet de antaganden och metoder som ska användas vid beräkning av matchningsjusteringen och den grundläggande räntedifferensen.
- i) Metoder och antaganden för beräkning av den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, inbegripet en formel för beräkning av den spread som avses i punkt 2 i den artikeln.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller metoder för beräkningen av försäkringstekniska avsättningar ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:

- a) De metoder som ska användas vid beräkningen av den anpassning med hänsyn till risken för motpartsfallissemang som avses i artikel 81 och som är avsedd att täcka förväntade förluster till följd av sådant fallissemang.
- b) I nödvändig utsträckning, förenklade metoder och tekniker för att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna för att se till att de försäkringsmatematiska och statistiska metoder som avses i leden a och d står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de risker som försäkrings- och återförsäkringsföretagen tar på sig, inbegripet captivebolag för försäkring eller återförsäkring.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av artikel 77b, ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för godkännande av tillämpningen av en matchningsjustering enligt artikel 77b.1.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta dessa tekniska standarder för tillsyn."

25. Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

- a) Titeln ska ersättas med följande:

"Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande"

- b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller fastställandet av kapitalbasmedel ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterierna för tillsynsmyndigheternas godkännande av tilläggskapital i enlighet med artikel 90.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

1a. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera behandlingen av ägarintressen enligt artikel 212.2 tredje stycket, i finansiella institut och kreditinstitut avseende fastställandet av kapitalbasen.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”3. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av artikel 90 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för tillsynsmyndigheternas godkännande av tilläggskapital.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

26. Artikel 97 ska ersättas med följande:

”Artikel 97

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa en förteckning över kapitalbasposter, inklusive dem som avses i artikel 96, som bedöms uppfylla kriterierna i artikel 94 med en fullständig redovisning för varje post av de egenskaper som har legat till grund för klassificeringen.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller klassificering av kapitalbasmedel ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de metoder som tillsynsmyndigheterna ska tillämpa vid godkännandeförfarandet för bedömningar och klassificeringar av poster som ingår i de egna medlen och som inte ingår i den förteckning som avses i punkt 1.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Kommissionen ska regelbundet se över och vid behov uppdatera den förteckning som avses i punkt 1 med hänsyn till marknadsutvecklingen.”

27. Artikel 99 ska ersättas med följande:

”Artikel 99

Delegerade akter avseende medräkningsbara kapitalbasmedel

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

a) De kvantitativa gränsvärden som avses i artikel 98.1 och 98.2.

b) De justeringar som bör göras för att återspegla den bristande möjligheten att överföra de kapitalbasposter som enbart kan användas för att täcka förluster som uppstår från ett särskilt skuldsegment eller från särskilda risker (separata fonder).”

28. Följande artikel ska införas:

”Artikel 109a

Harmoniserade tekniska uppgifter till standardformler

1. Vid tillämpning av beräkningen av solvenskapitalkravet i enlighet med standardformeln ska ESA-myndigheterna via den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av placeringen av externa ratinginstituts (ECAI) kreditvärderingar på en objektiv skala för kreditkvalitet genom tillämpning av de kreditkvalitetsvärden som specificeras i enlighet med artikel 111.1 n.

ESA-myndigheternas gemensamma kommitté ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.

2. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel och i syfte att förenkla beräkningen av den marknadsriskmodul som avses i artikel 105.5, förenkla beräkningen av den motpartsriskmodul som avses i artikel 105.6, utvärdera de riskreducerande tekniker som avses i artikel 101.5 och beräkna försäkringstekniska avsättningar, ska Eiopa utarbeta tekniska standarder för genomförande av

- a) förteckningar över de regionala och lokala självstyrelseorgan vilkas exponeringar ska behandlas som exponeringar mot den centrala regeringen i den jurisdiktion där de är etablerade, förutsatt att det inte förekommer några skillnader i risk mellan sådana exponeringar på grund av de regionala regeringarnas och lokala myndigheternas särskilda beskattningsrätt, och att det finns särskilda institutionella ordningar som minskar risken för fallissemang,
- b) det aktieindex som avses i artikel 106.2, i enlighet med de detaljerade kriterier som fastställs i artikel 111.1 c och o,
- c) de justeringar som ska göras för valutor som är knutna till euron i undergruppen valutarisk i artikel 105.5, i enlighet med de detaljerade kriterier för justeringar av de valutor som är knutna till euron i syfte att förenkla beräkningen av undergruppen valutarisk, såsom den fastställs i artikel 111.1 p.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.

3. Eiopa ska minst en gång per kvartal offentliggöra tekniska uppgifter som inbegriper information om den symmetriska justering som avses i artikel 106.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel och i syfte att underlätta beräkningen av den tekningsriskmodul för sjukförsäkring som avses i artikel 105.4 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande, med beaktande av de beräkningar som gjorts av tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna, av standardavvikelser när det gäller medlemsstaternas särskilda nationella lagstiftningsåtgärder som gör det möjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretag att dela utbetalningar vid försäkringsfall gällande hälsorisk och som uppfyller kriterierna i punkt 5 och alla ytterligare kriterier som fastställs genom delegerade akter.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.

5. De tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 4 ska endast tillämpas på de av medlemsstaternas nationella lagstiftningsåtgärder som ger försäkrings- och återförsäkringsföretag möjlighet att dela utbetalningar vid försäkringsfall gällande hälsorisk och som uppfyller följande kriterier:

- a) Mekanismen för delning av anspråk ska vara transparent och till fullo specificerad före den årsperiod till vilken den hänförs sig.
- b) Mekanismen för delning av anspråk, antalet försäkringsföretag som deltar i systemet för utjämning av hälsorisker (*Health Risk Equalisation System* – HRES) och riskkaraktären hos den affärsverksamhet som omfattas av HRES ska, för varje företag som deltar i HRES, säkerställa att volatiliteten hos de årliga förlusterna inom den affärsverksamhet som omfattas av HRES avsevärt minskas genom detta system, både avseende premier och avseende reservrisk.

- c) Den sjukförsäkring som omfattas av HRES ska vara obligatorisk och fungera helt eller delvis som ett alternativ till det skydd vid sjukdom som ingår i det lagstadgade socialförsäkringssystemet.
- d) Vid fallissemang i ett försäkringsföretag som deltar i HRES ska en eller flera medlemsstaters regeringar garantera att de till fullo tillgodoser försäkringstagarnas anspråk i det försäkringsföretag som omfattas av HRES.

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som anger de ytterligare kriterier som arrangemangen i de nationella lagstiftningsåtgärderna ska uppfylla, och metod och krav för beräkningen av de standardavvikelser som avses i punkt 4 i den här artikeln.”

29. Artikel 111 ska ersättas med följande:

”Artikel 111

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande avseende artiklarna 103–109

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:
 - a) En standardformel i enlighet med artiklarna 101 och 103–109.
 - b) Undergrupper som är nödvändiga eller som mer exakt täcker de risker som omfattas av riskmoduler enligt artikel 104 och följande uppdateringar.
 - c) Metoder, antaganden och standardparametrar som ska kalibreras till den konfidensnivå som avses i artikel 101.3 och som ska tillämpas vid beräkningen av var och en av de riskmoduler eller undergrupper inom ramen för det primära solvenskapitalkravet som fastställs genom artiklarna 104, 105 och 304, mekanismen för symmetrisk justering och den lämpliga tidsperioden, uttryckt i månader, i enlighet med artikel 106 samt det lämpliga sättet för att integrera metoden i artikel 304 i solvenskapitalkravet beräknat i enlighet med standardformeln.
 - d) Korrelationsparametrarna, om nödvändigt inklusive parametrarna i bilaga IV samt förfarandena för att uppdatera dessa parametrar.
 - e) För försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder riskreduceringstekniker: metoder och antaganden som ska användas vid bedömningen av förändringar av berörda företags riskprofil och vid justeringar av beräkningen av solvenskapitalkravet.
 - f) Kvalitativa kriterier som de riskreduceringstekniker som avses i led e ska uppfylla för att säkerställa att respektive risk faktiskt har överfört till tredje part.
 - fa) Den metod och de parametrar som ska användas för att bedöma kapitalkravet för motpartsrisk i fall av exponeringar mot kvalificerade centrala motparter; de parametrarna säkerställer konsekvens med behandlingen av sådana exponeringar för kreditinstitut och finansinstitut i den mening som avses i artikel 4.1.1 och 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - g) Metoder och parametrar för bedömningen av kapitalkravet för operativ risk enligt artikel 107, inklusive den procentsats som avses i artikel 107.3.
 - h) De metoder och justeringar som ska användas för att återspegla försäkrings- och återförsäkringsföretagens minskade möjligheter till riskdiversifiering i samband med separerade fonder.
 - i) Den metod som ska användas vid beräkningen av justeringsbeloppet för förlustreducering genom försäkringstekniska avsättningar eller uppskjutna skatter som fastställs i artikel 108.
 - j) Deluppsättningen av standardparametrar inom teckningsriskmodulerna för skade-, liv- och sjukförsäkring som får ersättas av företagsspecifika parametrar enligt artikel 104.7.

- k) Kriterier gällande de standardiserade metoder som försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska använda för att beräkna de företagsspecifika parametrar som avses i led j och kriterier i fråga om de använda uppgifternas fullständighet, exakthet och tillämplighet som ska uppfyllas innan tillsynsmyndigheterna kan ge sitt godkännande, tillsammans med förfarandet för ett sådant godkännande.
- l) De förenklade beräkningarna för specifika riskmoduler och undergrupper av riskmoduler samt de kriterier som det ska krävas att försäkrings- och återförsäkringsföretag, inklusive captivebolag för försäkring eller återförsäkring, uppfyller för att de ska vara berättigade enligt artikel 109 att använda någon av dessa förenklade beräkningar.
- m) Det angreppssätt som ska användas för anknutna företag i den mening som avses i artikel 212 vid beräkningen av solvenskapitalkravet, särskilt beräkningen av undergruppen aktierisk som avses i artikel 105.5, med beaktande av den förmodat minskade volatiliteten för värdet på dessa anknutna företag på grund av de investeringsarnas strategiska natur och det inflytande som företaget med ägarintresse har över dessa anknutna företag.
- n) Hur de externa ratinginstitutens externa kreditvärderingar ska användas vid beräkningen av solvenskapitalkravet i enlighet med standardformeln och placeringen av externa kreditvärderingar på den skala för kreditkvalitet som avses i artikel 109a.1, vilket ska vara förenligt med utnyttjandet av externa ratinginstituts (ECAI) kreditvärderingar vid beräkningen av kapitalkraven för kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.26 i det direktivet.
- o) Detaljerade kriterier för det aktieindex som avses i artikel 109a.2 c.
- p) Detaljerade kriterier för justeringar av de valutor som är knutna till euron i syfte att förenkla beräkningen av undergruppen valutarisk som avses i artikel 109a.2 d.
- q) Villkoren för den kategorisering av regionala och lokala självstyrelseorgan som avses i artikel 109a.2 a.

2. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för tillsynsmyndigheternas godkännande av företagspecifika parametrar som avses i punkt 1 k.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. Senast den 31 december 2020 ska kommissionen göra en bedömning av lämpligheten för de metoder, antaganden och standardparametrar som används vid beräkningen av standardformeln för solvenskapitalkravet. Kommissionen ska ta särskild hänsyn till tillgångsklassernas och de finansiella instrumentens resultat, beteendet hos dem som investerar i dessa tillgångar och finansiella instrument samt utvecklingen när det gäller fastställande av internationella standarder för finansiella tjänster. Granskningen av vissa tillgångsklasser får prioriteras. Kommissionen ska översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag till ändringar av detta direktiv eller av delegerade eller genomförandeakter som antagits enligt detta direktiv.

4. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller solvenskapitalkravet ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att definiera kvantitativa gränser och kriterier för tillgångars medräkningsbarhet för det fall att dessa risker inte täcks i tillräcklig utsträckning av en undergrupp till en riskmodul.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

De tekniska standarderna för tillsyn ska tillämpas på de tillgångar som täcker de försäkringstekniska avsättningarna med undantag av tillgångar som innehas med avseende på livförsäkringsavtal för vilka försäkringstagarna står för placeringsrisken. De ska ses över av kommissionen i ljuset av utvecklingen av standardformeln och på de finansiella marknaderna.”

30. Artikel 114 ska ersättas med följande:

"Artikel 114

Delegerade akter och tekniska standarder för genomförande avseende de interna modellerna för solvenskapitalkravet

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

- a) Anpassningar av de standarder som anges i artiklarna 120–125 mot bakgrund av det begränsade tillämpningsområdet som avses i ansökningar om tillämpning av partiella interna modeller.
- b) Det sätt genom vilket en partiell intern modell helt och fullt ska integreras i solvenskapitalkravets standardformel enligt artikel 113.1 c och kraven för användningen av alternativa integreringstekniker.

2. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden när det gäller

- a) godkännande av en intern modell i enlighet med artikel 112, och
- b) godkännande av större ändringar av en intern modell och ändringar av det styrdokument för ändringar av interna modeller som avses i artikel 115.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010."

31. Artikel 127 ska ersättas med följande:

"Artikel 127

Delegerade akter avseende artiklarna 120–126

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a avseende artiklarna 120–126 i syfte att ytterligare förbättra bedömningen av riskprofil och ledning när det gäller försäkrings- och återförsäkringsföretagens verksamheter, beträffande användningen av interna modeller i hela unionen."

32. Artikel 129 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 d ska leden i, ii och iii ersättas med följande:

- "i) 2 500 000 EUR för skadeförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag, utom i de fall alla eller vissa av de risker som ingår i klasserna 10–15 under del A i bilaga I täcks, varvid beloppet inte får underskrida 3 700 000 EUR.
- ii) 3 700 000 EUR för livförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag.
- iii) 3 600 000 EUR för återförsäkringsföretag, utom i fråga om captivebolag för återförsäkring, varvid minimikapitalkravet inte får understiga 1 200 000 EUR."

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska tillåta att deras tillsynsmyndigheter, under en tidsperiod som löper ut senast 31 december 2017, kräver att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska tillämpa de procentsatser som anges i första stycket endast på ett företags solvenskapitalkrav beräknat i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2."

c) I punkt 4 ska följande stycke införas efter första stycket:

"Vid beräkningen av de gränser som avses i punkt 3 ska företagen inte vara ålagda att beräkna solvenskapitalkravet varje kvartal."

d) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

"5. Kommissionen ska senast den 31 december 2020 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om de bestämmelser och den praxis som medlemsstaterna respektive tillsynsmyndigheterna antagit enligt punkterna 1–4."

33. Artikel 130 ska ersättas med följande:

"Artikel 130

Delegerade akter

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att precisera den beräkning av minimikapitalkravet som avses i artiklarna 128 och 129."

34. I artikel 131 första stycket ska datumen "31 oktober 2012" och "31 oktober 2013" ersättas med datumen "31 december 2015" respektive "31 december 2016".

35. Artikel 135 ska ersättas med följande:

"Artikel 135

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn avseende kvalitativa krav

1. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera kvalitativa krav inom följande områden:

- Påvisande, mätning, övervakning och hantering av risker i samband med placeringar i anslutning till artikel 132.2 första stycket.
- Påvisande, mätning, övervakning och hantering av specifika risker i samband med derivatinstrument och sådana tillgångar som avses i artikel 132.4 andra stycket och fastställande av i vilken utsträckning användning av sådana tillgångar bidrar till att reducera riskerna eller underlättar en effektiv portföljförvaltning i enlighet med artikel 132.4 tredje stycket.

2. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

- De krav som de företag som ompaketerar lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer eller sponsorer) måste uppfylla för att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska få investera i värdepapper eller instrument av denna typ som gets ut efter den 1 januari 2011, inklusive krav som säkerställer att originatorerna, sponsorerna eller de ursprungliga långivarna på löpande basis upprätthåller ett väsentligt ekonomiskt intresse netto som under inga omständigheter får understiga 5 procent.
- Kvalitativa krav som måste uppfyllas av försäkrings- eller återförsäkringsföretag som investerar i dessa värdepapper eller instrument.
- Specificering av de omständigheter enligt vilka ett proportionerligt ytterligare kapitalkrav får läggas vid överträdelse av kraven som fastställs i leden a och b i denna punkt, utan hinder av artikel 101.3.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller punkt 2 c, ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera metoderna för beräkning av ett proportionerligt ytterligare kapitalkrav.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010."

36. Artikel 138.4 ska ersättas med följande:

"4. Om Eiopa, efter samråd med ESRB när så är lämpligt, fastställer att det råder exceptionellt svåra förhållanden som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser, får tillsynsmyndigheten förlänga perioden i punkt 3 andra stycket för berörda företag med en period på högst sju år, med beaktande av alla relevanta faktorer, inbegripet de försäkringstekniska avsättningsarnas genomsnittliga löptid.

Utan att det påverkar Eiopas befogenheter enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa vid tillämpningen av denna punkt på begäran av den berörda tillsynsmyndigheten fastställa när det föreligger exceptionellt svåra förhållanden. Den berörda tillsynsmyndigheten får lämna in en begäran om försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser sannolikt inte kommer att uppfylla ett av de krav som fastställs i punkt 3. Exceptionellt svåra förhållanden föreligger om den finansiella situationen för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser allvarligt eller negativt påverkas av en eller flera av följande förutsättningar:

- a) Ett kursfall på de finansiella marknaderna som är oförutsett, kraftigt och tvärt.
- b) Förhållanden med ihållande låga räntor.
- c) Katastrofer med stora efterverkningar.

Eiopa ska i samarbete med den berörda tillsynsmyndigheten regelbundet bedöma huruvida de förutsättningar som avses i andra stycket fortfarande är tillämpliga. Eiopa ska i samarbete med den berörda tillsynsmyndigheten förklara när exceptionellt svåra förhållanden inte längre föreligger.

Det berörda försäkrings- och återförsäkringsföretaget ska var tredje månad till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.

Den förlängning som avses i första stycket ska inte längre gälla om denna lägesrapport visar att det inte skett några väsentliga framsteg med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet, mellan det datum då bristen på efterlevnad av solvenskapitalkravet konstaterades och det datum då lägesrapporten inlämnades."

37. Artikel 143 ska ersättas med följande:

"Artikel 143

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn avseende artikel 138.4

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som kompletterar de olika typerna av svåra förhållanden och närmare anger de faktorer och kriterier som ska beaktas av Eiopa vid fastställandet av när det föreligger exceptionellt svåra förhållanden och av tillsynsmyndigheterna vid fastställandet av förlängningen av återhämtningsperioden i enlighet med artikel 138.4.
2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller artiklarna 138.2, 139.2 och 141, ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera åtgärdsplaner som avses i artikel 138.2 och finansiella saneringsplaner enligt artikel 139.2 samt med avseende på artikel 141, och därvid vara uppmärksam på att inte förorsaka procykliska effekter.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010."

38. Artikel 149 ska ersättas med följande:

"Artikel 149

Ändringar av risker eller åtaganden

Varje ändring som ett försäkringsföretag avser att göra av de uppgifter som avses i artikel 147 ska omfattas av det förfarande som föreskrivs i artiklarna 147 och 148."

39. Artikel 155 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Vidare får tillsynsmyndigheten i hem- eller värdmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.”

b) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Eiopa om det antal och de olika typer av fall som lett till vägran enligt artiklarna 146 och 148, eller där åtgärder har vidtagits enligt punkterna 3 och 4 i den här artikeln.”

40. Följande stycke ska införas efter första stycket i artikel 158.2:

”Vidare får tillsynsmyndigheten i hem- eller värdmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I detta fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.”

41. Artikel 159 ska ersättas med följande:

”Artikel 159

Statistik om gränsöverskridande verksamhet

Varje försäkringsföretag ska, uppdelat på verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsfriheten och verksamhet som bedrivs inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om summan av premier, försäkringsersättningar och provisioner, utan avdrag för återförsäkring och angivna per medlemsstat, enligt följande:

a) För skadeförsäkring: per försäkringsklass i enlighet med den relevanta delegerade akten.

b) För livförsäkring: för var och en av försäkringsklasserna i enlighet med den relevanta delegerade akten.

Vad gäller bilaga I, del A, klass 10, med uteslutande av fraktförarens ansvar, ska det berörda företaget också informera tillsynsmyndigheten om skadefrekvens och genomsnittliga försäkringsersättningar.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska inom rimlig tid vidarebefordra en sammanställning av de uppgifter som avses i första och andra styckena till tillsynsmyndigheterna i varje berörd medlemsstat på deras begäran.”

42. Artikel 172 ska ersättas med följande:

”Artikel 172

Likvärdighet avseende försäkringsföretag

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som specificerar kriterierna för att bestämma om den solvensordning i ett tredjeland som tillämpas på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I.

2. Om de kriterier som antagits i enlighet med punkt 1 har uppfyllts av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa enligt artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den solvensordning i ett tredjeland som tillämpas på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I i detta direktiv.

De delegeradeakterna ska regelbundet ses över för att beakta alla väsentliga ändringar av den tillsynsordning som fastställs genom avdelning I och tillsynsordningen i tredjelandet.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

3. Om solvensordningen i ett tredjeland enligt punkt 2 har bedömts vara likvärdig med den i detta direktiv, ska återförsäkringsavtal som ingås med företag som har sitt huvudkontor i det tredjelandet behandlas på samma sätt som återförsäkringsavtal med företag som är auktoriserade enligt detta direktiv.

4. Genom undantag från punkt 2, och även om de kriterier som fastställts i enlighet med punkt 1 inte har uppfyllts, får kommissionen under en begränsad tidsperiod, i enlighet med artikel 301a, och med bistånd av Eiopa enligt artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den solvensordning som ett tredjeland tillämpar på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredje landet är tillfälligt likvärdig med den som fastställs genom avdelning I, om det tredje landet uppfyller åtminstone följande kriterier:

- a) Det har ingått ett åtagande gentemot unionen om att anta och tillämpa en solvensordning som kan bedömas som likvärdig i enlighet med punkt 2, innan den perioden löper ut, och om att inleda bedömningsförfarandet.
- b) Det har inrättat ett arbetsprogram för att uppfylla åtagandet som avses i led a.
- c) Det har avsatt tillräckligt med resurser för att uppfylla åtagandet som avses i led a.
- d) Det har en solvensordning som är riskbaserad och fastställer kvantitativa och kvalitativa solvenskrav och krav för tillsynsrapportering och transparens.
- e) Det har ingått skriftliga överenskommelser om att samarbeta och utbyta konfidentiella tillsynsuppgifter med Eiopa och tillsynsmyndigheter.
- f) Det har ett oberoende tillsynssystem.
- g) Det har fastställt skyldigheter avseende sekretess för alla personer som agerar för dess tillsynsmyndigheters räkning, särskilt när det gäller utbyte av information med Eiopa och tillsynsmyndigheter.

I alla delegerade akter om tillfällig likvärdighet ska kommissionens rapporter beaktas i enlighet med artikel 177.2. De delegerade akterna ska ses över regelbundet på basis av lägesrapporter från det berörda tredje landet, vilka ska läggas fram för och bedömas av kommissionen varje år. Eiopa ska bistå kommissionen i bedömningen av de lägesrapporterna.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a som närmare specificerar de villkor som fastställs i första stycket.

5. Den begränsade period som avses i första stycket i punkt 4 ska upphöra den 31 december 2020 eller det datum då tillsynsordningen för det tredje landet, i enlighet med punkt 2, har bedömts vara likvärdig med den som fastställs i avdelning I, beroende på vilket som infaller först.

Denna period kan förlängas till ett år, om detta är nödvändigt för att Eiopa och kommissionen ska kunna genomföra bedömningen av likvärdighet enligt punkt 2.

6. Återförsäkringsavtal som ingås med företag med huvudkontor i ett tredjeland vars tillsynsordning har bedömts som tillfälligt likvärdig i enlighet med punkt 4, ska behandlas på samma sätt som i punkt 3. Artikel 173 ska även tillämpas på återförsäkringsföretag med huvudkontor i ett tredjeland vars tillsynsordning har bedömts som tillfälligt likvärdig i enlighet med punkt 4."

43. Artikel 176 ska ersättas med följande:

"Artikel 176

Information från medlemsstaterna till kommissionen och Eiopa

Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska underrätta kommissionen, Eiopa och tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater om varje auktorisation av ett direkt eller indirekt dotterföretag till ett eller flera moderföretag för vilka ett tredjelands lag gäller.

Underrättelsen ska också innehålla en uppgift om den berörda företagsgruppens struktur.

När ett företag, som omfattas av ett tredjelands lagstiftning, förvärvar ett innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i unionen så att detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle bli ett dotterföretag till det tredjelandsföretaget, ska tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten underrätta kommissionen, Eiopa och tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater om detta."

44. Artikel 177.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Eiopa om alla svårigheter av allmän natur som deras försäkrings- eller återförsäkringsföretag mött vid etablering och utövande av verksamhet i ett tredjeland eller vid pågående verksamhet i ett tredjeland."

45. Artikel 210.2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för att närmare specificera bestämmelserna som avses i punkt 1 i den här artikeln i fråga om övervakning, hantering och kontroll av risker till följd av finansiell återförsäkringsverksamhet."

46. Artikel 211.2 och 211.3 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera följande kriterier för tillsynsmyndigheternas godkännande:

- a) Auktorisationens omfattning.
- b) Obligatoriska villkor som ska ingå i alla ingångna avtal.
- c) De lämplighetskrav som avses i artikel 42 för specialföretagets ledningspersonal.
- d) Lämplighetskrav för aktieägare eller medlemmar med kvalificerat innehav i specialföretaget.
- e) Sunda rutiner för administration och redovisning, adekvata rutiner för intern kontroll och krav för riskhanteringen.
- f) Informationskrav vad beträffar redovisning, uppgifter för stabilitetstillsyn och statistik.
- g) Solvenskrav.

2a. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av artikel 211.1 och 211.2 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för tillsynsmyndighetens godkännande av etablering av specialföretag och för de format och modeller som ska användas med avseende på punkt 2 f.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

2b. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av artikel 211.1 och 211.2 får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för att specificera de tillämpliga förfarandena för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheterna, i de fall där det specialföretag som övertar risker från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag är etablerat i en annan medlemsstat än den där försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är auktoriserat.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. Specialföretag som auktoriserats före den 31 december 2015 ska omfattas av lagen i den medlemsstat som auktoriserat specialföretaget. All ny verksamhet som ett specialföretag startar efter det datumet ska emellertid omfattas av punkterna 1, 2 och 2a."

47. I artikel 212.1 ska led e ersättas med följande:

"e) tillsynskollegium: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och underlättande av beslutsfattande avseende tillsynen över en grupp."

48. Artikel 216 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycken läggas till:

"I sådana fall ska tillsynsmyndigheten ange motiven till sitt beslut för både grupp tillsynsmyndigheten och moderföretaget med det yttersta ägarintresset på unionsnivå. Grupp tillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynskollegiet i enlighet med artikel 248.1 a.

Artiklarna 218–258 ska gälla i tillämpliga delar om inte annat följer av punkterna 2–6 i den här artikeln."

b) Punkt 4 tredje stycket ska ersättas med följande:

"Tillsynsmyndigheten ska ange motiven till sådana beslut för både företaget och grupp tillsynsmyndigheten. Grupp tillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynskollegiet i enlighet med artikel 248.1 a."

c) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera under vilka förhållanden beslut enligt punkt 1 i den här artikeln får fattas."

49. Artikel 217 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

"I sådana fall ska tillsynsmyndigheterna ange motiven till sin överenskommelse för både grupp tillsynsmyndigheten och moderföretaget med det yttersta ägarintresset på unionsnivå. Grupp tillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynskollegiet i enlighet med artikel 248.1 a."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera under vilka förhållanden beslut som avses i punkt 1 i den här artikeln får fattas."

50. Artikel 227 ska ersättas med följande:

"Artikel 227

Likvärdighet avseende anknutna försäkringsföretag och återförsäkringsföretag i tredjeland

1. När solvensen på grupp nivå beräknas för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland i enlighet med artikel 233, ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland endast vid den beräkningen behandlas som ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

Om det tredjeland där det företaget har sitt huvudkontor emellertid kräver att det ska vara auktoriserat och ålägger det en solvensordning som är minst likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI, får medlemsstaterna dock föreskriva att det i fråga om detta företag vid beräkningen ska beaktas det solvenskapitalkrav och de kapitalbasposter som får medräknas för att täcka det krav som fastställs av det berörda tredjelandet.

2. Om inga delegerade akter antagits i enlighet med punkterna 4 eller 5 i den här artikeln ska kontrollen av att ordningen i tredjelandet är minst likvärdig utföras av grupp tillsynsmyndigheten, antingen på eget initiativ eller på begäran av företaget med ägarintresse. Eiopa ska bistå grupp tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Grupp tillsynsmyndigheten ska i samband med detta, och med bistånd av Eiopa, samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter innan den fattar sitt beslut. Det beslutet ska fattas i enlighet med de kriterier som antagits i enlighet med punkt 3. Grupp tillsynsmyndigheten ska inte fatta något beslut avseende ett tredjeland som strider mot något beslut som tidigare fattats avseende detta tredjeland, såvida det inte är nödvändigt att beakta väsentliga ändringar av den tillsynsordning som fastställs genom avdelning I kapitel VI och tillsynsordningen i tredjelandet.

Om tillsynsmyndigheter inte samtycker till det beslut som fattats i enlighet med andra stycket får de hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 inom tre månader efter det att grupp tillsynsmyndigheten meddelat beslutet. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom samma artikel.

3. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a som specificerar kriterierna för att bedöma huruvida tillsynsordningen i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I, kapitel VI.

4. Om de kriterier som antagits i enlighet med punkt 3 har uppfyllts av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att tillsynsordningen i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI.

De delegeradeakterna ska regelbundet ses över för att ta hänsyn till väsentliga ändringar av tillsynsordningen i avdelning I kapitel VI och den tillsynsordning som gäller i tredjelandet.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

5. Genom undantag från punkt 4, och även när de kriterier som fastställts i enlighet med punkt 3 inte har uppfyllts, får kommissionen under den tidsperiod som avses i punkt 6 i enlighet med artikel 301a, samt med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den solvensordning som ett tredjeland tillämpar på företag med huvudkontor i det tredjelandet är tillfälligt likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI, när:

- a) Det kan påvisas att en solvensordning som kan bedömas som likvärdig i enlighet med punkt 4 för närvarande tillämpas eller kan antas och tillämpas av tredjelandet.
- b) Tredjelandet har en solvensordning som är riskbaserad och fastställer kvantitativa och kvalitativa solvenskrav och krav för tillsynsrapportering och transparens.
- c) Tredjelandets lagstiftning i princip tillåter samarbete och utbyte av konfidentiella tillsynsuppgifter med Eiopa och tillsynsmyndigheter.
- d) Tredjelandet har ett oberoende tillsynssystem.
- e) Tredjelandet har fastställt skyldigheter avseende tystnadsplikt för alla personer som agerar för dess tillsynsmyndigheters räkning.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

6. Den ursprungliga tidsperioden för det beslut om tillfällig likvärdighet som avses i punkt 5 ska vara 10 år om inte, innan den perioden löpt ut,

- a) den delegerade akten har återkallats,
- b) en delegerad akt har antagits i enlighet med punkt 4 med effekten att tillsynsordningen i det tredjelandet bedömts vara likvärdig med den som fastställs i avdelning I kapitel VI.

Beslutet om tillfällig likvärdighet ska förnyas för ytterligare tioårsperioder om de kriterier som avses i punkt 5 fortfarande uppfylls. Kommissionen ska anta alla sådana delegerade akter enligt artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010.

I alla delegerade akter som fastställer tillfällig likvärdighet ska kommissionens rapporter beaktas i enlighet med artikel 177.2. Kommissionen ska regelbundet se över sådana delegerade akter. Eiopa ska bistå kommissionen i bedömningen av de besluten. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet om varje översyn som utförs och ska rapportera slutsatserna till parlamentet.

7. När det i enlighet med punkt 5 har antagits en delegerad akt som fastställer att tillsynsordningen i ett tredjeland är tillfälligt likvärdig, ska detta tredjeland bedömas som likvärdigt vid tillämpningen av punkt 1 andra stycket."

51. Artikel 231 ska ersättas med följande:

"Artikel 231

Gruppintern modell

1. Om en ansökan om tillstånd att med en intern modell beräkna både det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkraven för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i gruppen inlämnas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag, eller gemensamt av företaget som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag, ska de berörda tillsynsmyndigheterna samarbeta vid beslutet om huruvida ett sådant tillstånd ska beviljas och om eventuella särskilda villkor för tillståndet.

Ansökan som avses i första stycket ska lämnas över till grupp-tillsynsmyndigheten.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta och överlämna den fullständiga ansökan till de övriga medlemmarna av tillsynskollegiet.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom sex månader från den dag då grupp-tillsynsmyndigheten mottog den fullständiga ansökan.

3. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den period på sex månader som avses i punkt 2 har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska grupp-tillsynsmyndigheten uppskjuta beslutet och invänta ett eventuellt beslut som får fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Eiopa ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet ska inte hänskjutas till Eiopa efter det att sexmånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Om det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2 och 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 avisas ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet. Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna. Denna sexmånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

4. Eiopa får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av den gemensamma beslutsprocess som avses i punkt 2, med beaktande av de ansökningar om tillstånd som avses i punkt 1 och i syfte att underlätta gemensamma beslut.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

5. Om de berörda tillsynsmyndigheterna har fattat ett gemensamt beslut enligt punkt 2, ska grupp-tillsynsmyndigheten ge sökanden ett dokument där skälen till fullo anges.

6. Om inget gemensamt beslut antas inom sex månader från den dag då gruppen mottog den fullständiga ansökan ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska ta vederbörlig hänsyn till de synpunkter och reservationer som övriga berörda tillsynsmyndigheter lämnat under den sexmånadersperioden.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska ge sökanden och övriga berörda tillsynsmyndigheter ett dokument med det fullständigt motiverade beslutet.

Beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

7. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna finner att riskprofilen hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som står under dess tillsyn avviker väsentligt från de antaganden som ligger bakom den interna modell som godkänts på grupp nivå, får den myndigheten i enlighet med artikel 37, så länge som företaget inte på ett korrekt sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som myndigheten framfört, fastställa ett kapitaltillägg för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget utöver det solvenskapitalkrav som blir resultatet med tillämpning av den interna modellen.

Om under särskilda omständigheter ett sådant kapitaltillägg inte skulle vara en lämplig lösning, får tillsynsmyndigheten kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt den standardformel som anges i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 1 och 2. I enlighet med artikel 37.1 a och c får tillsynsmyndigheten för detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag fastställa ett kapitaltillägg till solvenskapitalkravet utöver det solvenskapitalkrav som framkommer med tillämpning av standardformeln.

Tillsynsmyndigheten ska motivera sådana beslut som avses i första och andra styckena för såväl försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som övriga medlemmar av tillsynskollegiet.

Eiopa får utfärda riktlinjer för att se till att denna punkt tillämpas på ett konsekvent och enhetligt sätt.”

52. I artikel 232 första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”Vid avgörandet av om ett sammanställt solvenskapitalkrav på grupp nivå tillräckligt väl motsvarar gruppens riskprofil ska grupptillsynsmyndigheten särskilt uppmärksamma de fall då sådana omständigheter som avses i artikel 37.1 a–d kan uppkomma på grupp nivå, särskilt i följande fall:”

53. I artikel 232 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de delegerade akter och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 37.6, 37.7 och 37.8 gälla i tillämpliga delar.”

54. I artikel 233.6 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de delegerade akter och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 37.6, 37.7 och 37.8 gälla i tillämpliga delar.”

55. Artikel 234 ska ersättas med följande:

”Artikel 234

Delegerade akter avseende artiklarna 220–229 och 230–233

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att närmare specificera de försäkringstekniska principerna och metoderna i artiklarna 220–229 och tillämpningen av artiklarna 230–233, med beaktande av den ekonomiska karaktären hos vissa juridiska strukturer.”

56. Artikel 237 ska ersättas med följande:

”Artikel 237

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: beslut om ansökningar

1. I fråga om ansökningar om tillstånd att omfattas av bestämmelserna i artiklarna 238 och 239 ska de berörda tillsynsmyndigheterna inom tillsynskollegiet samarbeta fullt ut för att besluta om huruvida det tillstånd som söks ska meddelas eller ej samt för att fastställa eventuella särskilda villkor som ska gälla för det.

Ansökan som avses i första stycket ska endast överlämnas till den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget. Den tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta de övriga medlemmarna av tillsynskollegiet och vidarebefordra den fullständiga ansökan till dem.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom tre månader från den dag då samtliga tillsynsmyndigheter i kollegiet mottog den fullständiga ansökan.

3. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den period på tre månader som avses i punkt 2 har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska grupp-tillsynsmyndigheten uppskjuta sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut som får fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Eiopa ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa efter det att tremånadersperioden har löpt ut, eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Om det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2 och 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 avisas ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet. Beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna. Denna tremånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

4. Eiopa får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av den gemensamma beslutsprocess som avses i punkt 2, med beaktande av de ansökningar om tillstånd som avses i punkt 1, och i syfte att underlätta gemensamma beslut.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

5. Om de berörda tillsynsmyndigheterna har fattat ett gemensamt beslut som avses i punkt 2, ska den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget tillhandahålla sökanden ett beslut där skälen till fullo anges. Detta gemensamma beslut ska betraktas som avgörande och tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

6. Om inget gemensamt beslut fattats av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den tremånadersperiod som anges i punkt 2 ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan.

Under den perioden ska grupp-tillsynsmyndigheten vederbörligen beakta följande:

- a) Synpunkter och reservationer från berörda tillsynsmyndigheter.
- b) Reservationer från andra tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avsteg från reservationerna från andra berörda tillsynsmyndigheter. Grupp-tillsynsmyndigheten ska överlämna beslutet till sökanden och till övriga berörda tillsynsmyndigheter. Detta beslut ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.”

57. Artikel 238.4 ska ersättas med följande:

”4. Tillsynskollegiet ska göra allt det kan för att nå en överenskommelse om förslaget från den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget eller om eventuella andra åtgärder.

Överenskommelsen ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.”

58. Artikel 238.5 ska ersättas med följande:

”5. Om tillsynsmyndigheten och grupp-tillsynsmyndigheten är av skiljaktigt mening får endera tillsynsmyndigheten inom en månad från tillsynsmyndighetens förslag hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats i den artikeln, och ska fatta sitt beslut inom en månad från hänskjutandet. Denna period på en månad ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen. Frågan får inte hänskjutas till Eiopa efter det att den tidsfrist som avses i detta stycke har löpt ut, eller efter det att en överenskommelse har uppnåtts inom tillsynskollegiet i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.

Den tillsynsmyndighet som har auktoriserat detta dotterföretag ska uppskjuta sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut som kan fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut.

Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering.

Beslutet ska översändas till dotterföretaget och till tillsynskollegiet."

59. I artikel 239 ska följande punkt läggas till:

"4. Tillsynsmyndigheten eller grupp-tillsynsmyndigheten får hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 när de är av skiljaktiga meningar

- a) om godkännandet av återhämtningsplanen, inklusive varje förlängning av denna, inom den fyramånadersperiod som avses i punkt 1, eller
- b) om godkännandet av de föreslagna åtgärderna inom den period på en månad som avses i punkt 2.

I de fallen får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln, och ska fatta sitt beslut inom en månad från hänskjutandet.

Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa

- a) efter det att den period på fyra månader respektive en månad som avses i första stycket har löpt ut,
- b) efter det att en överenskommelse har nåtts inom tillsynskollegiet i enlighet med punkt 1 andra stycket eller punkt 2 andra stycket,
- c) i krissituationer som avses i punkt 2.

Denna period på fyra månader eller en månad ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

Den tillsynsmyndighet som har auktoriserat det dotterföretaget ska uppskjuta sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut som kan fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt slutgiltiga beslut i enlighet med Eiopas beslut. Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering.

Beslutet ska översändas till dotterföretaget och till tillsynskollegiet."

60. Artikel 241 ska ersättas med följande:

"Artikel 241

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: delegerade akter

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a och specificera följande:

- a) Kriterier för att bedöma om de villkor som anges i artikel 236 är uppfyllda.
- b) Kriterier för att bedöma vad som ska betraktas som krissituationer, enligt artikel 239.2.
- c) De förfaranden tillsynsmyndigheterna ska följa när de utbyter information, utövar sina befogenheter och uppfyller sina förpliktelser enligt artiklarna 237–240."

61. Artikel 242.1 ska ersättas med följande:

"1. Senast den 31 december 2017 ska kommissionen göra en utvärdering av tillämpningen av avdelning III, särskilt av tillsynsmyndigheternas samarbete inom tillsynskollegiet, dess funktionsduglighet och tillsynspraxisen för att fastställa kapitaltilläggen, och ska översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, om lämpligt åtföljd av förslag till ändringar av detta direktiv."

62. I artikel 242.2 ska datumet "31 oktober 2015" ersättas med datumet "31 december 2018".

63. Artikel 244.4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a med avseende på punkterna 2 och 3 i den här artikeln i fråga om definition av väsentliga riskkoncentrationer.

5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller tillsyn över riskkoncentrationer ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att med avseende på punkt 3 specificera identifiering av väsentliga riskkoncentrationer och besluta om lämpliga tröskelvärden.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av, med avseende på punkt 2, blanketter och mallar för rapportering av sådana riskkoncentrationer.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket."

64. Artikel 245.4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a med avseende på punkterna 2 och 3 i den här artikeln i fråga om definition av väsentliga transaktioner inom en grupp.

5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller tillsyn över transaktioner inom en grupp får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med avseende på punkt 3 för att specificera identifiering av väsentliga transaktioner inom en grupp.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av, med avseende på punkt 2, förfarandena, blanketter och mallar för rapportering av sådana transaktioner inom en grupp.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket."

65. Artikel 247.3–247.7 ska ersättas med följande:

"3. I särskilda fall får de berörda tillsynsmyndigheterna, på begäran från någon av de andra tillsynsmyndigheterna, fatta ett gemensamt beslut att göra avsteg från de kriterier som anges i punkt 2 om det vore olämpligt att tillämpa dessa kriterier med hänsyn till gruppens struktur och den relativa omfattningen av försäkrings- och återförsäkringsföretagens verksamheter i olika länder och utse en annan tillsynsmyndighet till grupptillsynsmyndighet.

I det avseendet får varje berörd tillsynsmyndighet begära att frågan om huruvida kriterierna i punkt 2 är lämpliga tas upp till diskussion. En sådan diskussion ska inte äga rum mer än en gång per år.

De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om valet av grupp-tillsynsmyndighet inom tre månader från det att diskussionen om frågan begärdes. Innan de berörda tillsynsmyndigheterna fattar sitt beslut ska de ge företagsgruppen möjlighet att yttra sig.

Den utsedda grupptillsynsmyndigheten ska till gruppen överlämna det gemensamma beslutet tillsammans med en fullständig motivering.

4. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den tremånadersperiod som avses i punkt 3 har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska de berörda tillsynsmyndigheterna uppskjuta sitt gemensamma beslut och invänta ett eventuellt beslut som kan fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Det gemensamma beslutet ska anses avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna. Denna tremånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

5. Eiopa ska fatta sitt beslut inom en månad efter ett hänskjutande av ärendet enligt punkt 4. Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa efter det att tremånadersperioden har löpt ut, eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Den utsedda grupptillsynsmyndigheten ska till gruppen och tillsynskollegiet överlämna det gemensamma beslutet tillsammans med en fullständig motivering.

6. Om inget gemensamt beslut kunnat fattas ska uppgiften som grupptillsynsmyndighet utföras av den tillsynsmyndighet som fastställts i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

7. Eiopa ska åtminstone årligen underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om eventuella betydande svårigheter som uppstått vid tillämpningen av punkterna 2, 3 och 6.

Om någon sådan betydande svårighet uppstår vid tillämpningen av de kriterier som fastställts i punkterna 2 och 3 i denna artikel, ska kommissionen anta delegerade akter enligt artikel 301a som ytterligare specificerar dessa kriterier."

66. Artikel 248 ska ändras på följande sätt:

a) Följande stycke ska läggas till i punkt 2:

"Om grupptillsynsmyndigheten inte utför de uppgifter som avses i punkt 1 eller om medlemmarna i tillsynskollegiet inte samarbetar i den utsträckning som krävs enligt denna punkt, kan någon av de berörda tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln."

b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

"3. Tillsynskollegiet ska bestå av grupptillsynsmyndigheten, tillsynsmyndigheterna i alla medlemsstater där något dotterföretags huvudkontor är beläget och Eiopa i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010."

c) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

"Om det uppstår delade meningar om upprättandet av samordningsöverenskommelserna får en medlem av tillsynskollegiet hänskjuta frågan till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln. Grupptillsynsmyndigheten ska fatta sitt slutgiltiga beslut i enlighet med Eiopas beslut. Grupptillsynsmyndigheten ska vidarebefordra beslutet till andra berörda tillsynsmyndigheter."

d) I punkt 5 ska andra stycket ersättas med följande:

"Utan att det påverkar de rättigheter och skyldigheter som tilldelats grupptillsynsmyndigheten och andra tillsynsmyndigheter genom detta direktiv, får samordningsöverenskommelserna fastställa ytterligare uppgifter för grupptillsynsmyndigheten, andra tillsynsmyndigheter eller Eiopa i fall där detta resulterar i en effektivare grupp-tillsyn och inte försämrar kollegiemedlemmarnas tillsynsverksamhet när det gäller deras enskilda ansvar."

e) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

"6. Eiopa ska utarbeta riktlinjer för hur tillsynskollegierna ska fungera operativt, vilka ska baseras på omfattande granskning av konvergensgraden i deras arbete. Sådana granskningar ska göras minst vart tredje år. Medlemsstaterna ska se till att grupptillsynsmyndigheten till Eiopa överlämnar informationen om hur tillsynskollegierna fungerar och om eventuella svårigheter som uppstått och som är relevanta för granskningarna.

För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller samordningen mellan tillsynsmyndigheter får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att på basis av de riktlinjer som avses i första stycket närmare specificera hur tillsynskollegierna ska fungera operativt.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

7. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller samordningen mellan tillsynsmyndigheter ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med avseende på punkterna 1–6 för att specificera samordningen av grupp-tillsynen.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

8. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a med avseende på definitionen av *betydande filial*.”

67. Artikel 249 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”För att dessa tillsynsmyndigheter, inklusive grupp-tillsynsmyndigheten, ska ha säkerställd tillgång till lika mycket relevant information ska de, utan att det påverkar deras respektive ansvarsområden och oavsett om de är etablerade i samma medlemsstat eller ej, till varandra överlämna sådan information för att möjliggöra och underlätta för de övriga myndigheterna att fullgöra sina tillsynsuppgifter enligt detta direktiv. I det avseendet ska de berörda tillsynsmyndigheterna och grupp-tillsynsmyndigheten utan dröjsmål överlämna all information till varandra så snart den blir tillgänglig eller på begäran utbyta information. Den information som avses i detta stycke omfattar, men är inte begränsad till, information om åtgärder som har vidtagits av gruppen och tillsynsmyndigheterna samt information som har lämnats av gruppen.”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. När en tillsynsmyndighet inte har meddelat relevanta uppgifter eller en begäran om samarbete, särskilt för att utbyta relevanta uppgifter, har avslagits eller inte föranlett någon reaktion inom två veckor, får tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa.

När ärendet hänskjuts dit får Eiopa, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget, agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller samordning och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

a) vilka uppgifter som ska insamlas systematiskt av grupp-tillsynsmyndigheten och spridas till övriga berörda tillsynsmyndigheter eller överlämnas till grupp-tillsynsmyndigheten av övriga berörda tillsynsmyndigheter,

b) vilka uppgifter som är väsentliga eller relevanta för tillsynen på gruppnivå i syfte att öka enhetligheten i tillsynsrapporteringen.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning när det gäller samordningen och utbytet av information mellan tillsynsmyndigheterna ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden och mallar för överlämnande av uppgifter till grupp-tillsynsmyndigheten samt förfarandet för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter enligt bestämmelserna i denna artikel.

Eiopa ska till kommissionen överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande senast den 30 september 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

68. Artikel 250 ska ändras på följande sätt:

”Artikel 250

Samråd mellan tillsynsmyndigheter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 248, ska berörda tillsynsmyndigheter, innan de fattar beslut som är av betydelse för andra tillsynsmyndigheters tillsynsuppgifter, samråda med varandra inom tillsynskollegiet i fråga om följande:

- a) Förändringar i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur i försäkrings- och återförsäkringsföretag inom en grupp som kräver tillsynsmyndigheternas godkännande eller auktorisation.
- b) Beslutet om förlängningen av återhämtningsplanen enligt artikel 138.3 och 138.4.
- c) Betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som vidtagits av tillsynsmyndigheterna, däribland fastställande av kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet enligt artikel 37 och införande av begränsningar av användningen av en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

I frågor som avses i punkterna b och c i första stycket ska samråd alltid ske med grupp tillsynsmyndigheten.

Därutöver ska de berörda tillsynsmyndigheterna samråda med varandra innan de fattar ett beslut som bygger på information från andra tillsynsmyndigheter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 248 får en tillsynsmyndighet besluta att avstå från samråd med andra tillsynsmyndigheter i brådskande fall eller om samrådet kan äventyra beslutets effekt. I sådana fall ska tillsynsmyndigheten utan dröjsmål underrätta övriga berörda tillsynsmyndigheter.”

69. I artikel 254.2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska föreskriva att deras myndigheter med ansvar för utövande av grupp tillsyn ska ha tillgång till all information som är relevant för syftet med den tillsynen, oavsett vilken typ av företag informationen gäller. Artikel 35.1–35.5 ska gälla i tillämpliga delar.

Grupptillsynsmyndigheten får begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen till en frekvens som är kortare än ett år på grupp nivå om alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen omfattas av begränsningen i enlighet med artikel 35.6, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten i de inneboende riskerna i gruppens verksamhet.

Grupptillsynsmyndigheten får bevilja undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post på grupp nivå om alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen omfattas av undantaget i enlighet med artikel 35.7, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten i de inneboende riskerna i gruppens verksamhet och med beaktande av den finansiella stabiliteten.”

70. I artikel 255.2 ska följande stycken läggas till:

”När en begäran till en annan tillsynsmyndighet om att en kontroll ska utföras i enlighet med denna punkt inte föranlett någon reaktion inom två veckor, eller när tillsynsmyndigheten i praktiken är förhindrad att utöva sin rätt att delta i enlighet med tredje stycket, får den myndighet som framställt begäran hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I detta fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom samma artikel.

I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa ha rätt att delta i kontroller på plats, om dessa utförs gemensamt av två eller flera tillsynsmyndigheter.”

71. Artikel 256 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera vilka uppgifter som ska offentliggöras och fristerna för det årliga offentliggörandet av uppgifterna vad avser lägesrapporten om solvens och finansiell ställning i enlighet med punkt 2 och rapporten om solvens och finansiell ställning på grupp nivå i enlighet med punkt 1."

b) Följande punkt ska läggas till:

"5. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor när det gäller rapporten om solvens och finansiell ställning på grupp nivå, ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden och mallar och sätten att offentliggöra gruppens lägesrapport om solvens och finansiell ställning enligt bestämmelserna i denna artikel.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010."

72. Följande artikel ska införas:

"Artikel 256a

Gruppstruktur

Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag årligen på grupp nivå offentliggör gruppens juridiska struktur samt styr- och organisationsstruktur, inbegripet en beskrivning av alla dotterföretag, fysiska filialer och väsentliga anknutna företag som tillhör gruppen."

73. Artikel 258.3 ska ersättas med följande:

"3. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för samordningen av de åtgärder för att säkerställa regel efterlevnad som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln."

74. Artikel 259 ska ersättas med följande:

"Artikel 259

Eiopas rapportering

1. Eiopa ska varje år rapportera till Europaparlamentet i enlighet med artikel 50 i förordning (EU) nr 1094/2010.

2. Eiopa ska bland annat rapportera om alla relevanta och viktiga erfarenheter från tillsynsverksamheten och samarbetet mellan tillsynsmyndigheter enligt avdelning III, och särskilt om

a) processen för utnämning av grupp tillsynsmyndigheten, antalet grupp tillsynsmyndigheter och deras geografiska spridning,

b) arbetet i tillsynskollegiet, särskilt tillsynsmyndigheternas medverkan och engagemang i de fall de inte är grupp tillsynsmyndighet.

3. Eiopa får vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel även rapportera om de huvudsakliga lärdomarna från de granskningar som avses i artikel 248.6, där så är lämpligt."

75. Artikel 260 ska ersättas med följande:

"Artikel 260

Moderföretag utanför unionen: kontroll av likvärdighet

1. I det fall som avses i artikel 213.2 c ska de berörda tillsynsmyndigheterna kontrollera huruvida försäkrings- och återförsäkringsföretag vars moderföretag har sina huvudkontor utanför unionen är föremål för tillsyn, utförd av en tillsynsmyndighet i ett tredjeland, som är likvärdig med vad som föreskrivs i denna avdelning i fråga om tillsyn på grupp nivå över försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt artikel 213.2 a och b.

Om ingen delegerad akt har antagits i enlighet med punkterna 2, 3 eller 5 i den här artikeln, ska kontrollen genomföras av den tillsynsmyndighet som skulle ha varit grupp-tillsynsmyndighet om kriterierna i artikel 247.2 vore tillämpliga (nedan kallad *den tjänstgörande grupp-tillsynsmyndigheten*) på begäran av moderföretaget, av något av de försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade inom unionen eller på tillsynsmyndighetens eget initiativ. Eiopa ska bistå grupp-tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Den ställföreträdande grupp-tillsynsmyndigheten ska därvid, med bistånd av Eiopa, samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter innan den fattar sitt beslut om likvärdighet. Det beslutet ska fattas i enlighet med de kriterier som antagits i enlighet med punkt 2. Den ställföreträdande grupp-tillsynsmyndigheten ska inte fatta något beslut avseende ett tredjeland som strider mot något beslut som tidigare fattats avseende det tredjelandet, såvida det inte är nödvändigt att beakta väsentliga ändringar av den tillsynsordning som fastställs genom avdelning I och tillsynsordningen i tredjelandet.

Om tillsynsmyndigheter inte samtycker till det beslut som fattats i enlighet med tredje stycket får de hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 inom tre månader efter det att den ställföreträdande grupp-tillsynsmyndigheten meddelat beslutet. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.

2. Kommissionen får anta delegerade akter, i enlighet med artikel 301a, som specificerar kriterierna för att bedöma om tillsynsordningen av grupper i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom denna avdelning.

3. Om de kriterier som antagits i enlighet med punkt 2 i den här artikeln har uppfyllts av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att tillsynsordningen i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom denna avdelning.

En sådan delegerad akt ska regelbundet ses över för att beakta ändringar av den tillsynsordning för tillsyn över grupper som fastställs genom denna avdelning och motsvarande ordning i tredjelandet för tillsyn över grupper och alla andra ändringar av bestämmelserna som kan påverka beslutet om likvärdighet.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla tredjeländer som avses i första stycket.

4. Om kommissionen inte antagit någon delegerad akt i enlighet med punkterna 3 eller 5 i den här artikeln ska artikel 262 tillämpas.

5. Genom undantag från punkt 3, och även om de kriterier som fastställts i punkt 2 inte har uppfyllts, får kommissionen under en begränsad tidsperiod, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den tillsynsordning som ett tredjeland tillämpar på företag vars moderföretag den 1 januari 2014 har sitt huvudkontor utanför unionen är tillfälligt likvärdig med den som fastställs genom avdelning I, om detta tredjeland uppfyller åtminstone följande kriterier:

- a) Det har ingått ett åtagande gentemot unionen om att anpassa och tillämpa en tillsynsordning som kan bedömas som likvärdig i enlighet med punkt 3, innan denna begränsade period löper ut, och om att inleda bedömningsförfarandet.
- b) Det har inrättat ett arbetsprogram för att uppfylla åtagandet enligt led a.
- c) Det har avsatt tillräckligt med resurser för att uppfylla åtagandet enligt led a.
- d) Det har en tillsynsordning som är riskbaserad och fastställer kvantitativa och kvalitativa solvenskrav och krav för tillsynsrapportering och transparens och på grupp-tillsyn.
- e) Det har ingått skriftliga överenskommelser om att samarbeta och utbyta konfidentiella tillsynsuppgifter med Eiopa och tillsynsmyndigheter enligt definitionen i artikel 13.10.

f) Det har ett oberoende tillsynssystem.

g) Det har fastställt skyldigheter avseende sekretess för alla personer som agerar för dess tillsynsmyndigheters räkning, särskilt när det gäller utbyte av information med Eiopa och tillsynsmyndigheter enligt definitionen i artikel 13.10.

I alla delegerade akter om tillfällig likvärdighet ska kommissionens rapporter beaktas i enlighet med artikel 177.2. De delegerade akterna ska ses över regelbundet på basis av lägesrapporter från det berörda tredjelandet, vilka ska läggas fram för och bedömas av kommissionen varje år. Eiopa ska bistå kommissionen i bedömningen av de lägesrapporterna.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla tredjeländer som avses i första stycket.

Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a som närmare specificerar de villkor som fastställs i första stycket. Delegerade akter kan också avse befogenheter för tillsynsmyndigheter att införa ytterligare tillsynsrapporteringskrav under perioden för tillfällig likvärdighet.

6. Den begränsade period som avses i punkt 5 ska upphöra den 31 december 2020 eller det datum då tillsynsordningen för det tredjelandet, i enlighet med punkt 3, har bedömts vara likvärdig med den som fastställs i denna avdelning, beroende på vilket som infaller först.

Denna period kan förlängas med högst ett år, om detta är nödvändigt för att Eiopa och kommissionen ska kunna genomföra bedömningen av likvärdighet enligt punkt 3.

7. När en delegerad akt antas, där det beslutas att tillsynsordningen i ett tredjeland är tillfälligt likvärdig i enlighet med punkt 5, ska medlemsstaterna tillämpa artikel 261, såvida det inte finns ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i en medlemsstat med en balansomslutning som överstiger balansomslutningen för sitt moderföretag som är beläget utanför unionen. I det fallet ska uppgiften som grupp-tillsynsmyndighet utföras av den ställföreträdande grupp-tillsynsmyndigheten."

76. I artikel 262.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Om en likvärdig tillsyn enligt artikel 260 inte föreligger, eller om en medlemsstat inte tillämpar artikel 261 i samband med tillfällig likvärdighet enligt artikel 260.7, ska den medlemsstaten på försäkrings- och återförsäkringsföretagen tillämpa något av följande:

a) Artiklarna 218–235 och artiklarna 244–258 i tillämpliga delar.

b) En av de metoder som fastställs i punkt 2."

77. I artikel 300 ska första stycket ersättas med följande:

"De belopp som i detta direktiv uttryckts i euro ska revideras vart femte år genom att grundbeloppet i euro höjs med den procentuella förändringen i de harmoniserade konsumentprisindexen för samtliga medlemsstater som offentliggörs av kommissionen (Eurostat) från och med den 31 december 2015 fram till justeringsdagen och avrundat uppåt till närmaste 100 000-tal EUR."

78. Artikel 301 ska ersättas med följande:

"Artikel 301

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén som inrättats genom kommissionens beslut 2004/9/EG (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 4 i den förordningen tillämpas.

Artikel 301a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 och 308b ska ges till kommissionen för en period på fyra år från den 23 maj 2014.

Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fyra år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 och 308b får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 eller 308b ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 301b

Tidsfristklausul för tekniska standarder för tillsyn

1. Fram till den 24 maj 2016 ska kommissionen, när den för första gången antar de tekniska standarder för tillsyn som avses i artiklarna 50, 58, 75, 86, 92, 97, 111, 135, 143, 244, 245, 248 och 249, tillämpa det förfarande som fastställs i artikel 301a. Eventuella ändringar av sådana delegerade akter eller, efter det att övergångsperioden löpt ut, eventuella nya tekniska standarder för tillsyn, ska antas i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.
2. Den delegering av befogenheter som avses i punkt 1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) nr 1094/2010.
3. Senast den 24 maj 2016 får Eiopa lägga fram förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen för att anpassa de delegerade akter som avses i artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 och 308b till den tekniska utvecklingen på finansiella marknaderna.

Förslagen till tekniska standarder för tillsyn ska begränsas till de tekniska aspekterna av de delegerade akter som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

(*) Kommissionens beslut 2004/9/EG av den 5 november 2003 om att inrätta Europeiska försäkrings- och tjänstespensionskommittén (EUT L 3, 7.1.2004, s. 34)."

79. I artikel 304 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Senast den 31 december 2020 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet översända en rapport om tillämpningen av den metod som fastställs i punkt 1 och om den praxis tillsynsmyndigheterna antagit enligt punkt 1, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Den rapporten ska särskilt behandla de gränsöverskridande effekterna av denna metods tillämpning så att regleringsarbitrage från försäkrings- och återförsäkringsföretags sida kan undvikas."

80. Följande avsnitt ska läggas till i avdelning VI, kapitel I:

"AVSNITT 3

FÖRSÄKRING OCH ÅTERFÖRSÄKRING

Artikel 308a

Infasning

1. Från och med den 1 april 2015 ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att fatta beslut om godkännande av följande:

- a) Tilläggskapital i enlighet med artikel 90.
- b) Klassificering av kapitalbasmedel som avses i artikel 95 tredje stycket.
- c) Företagsspecifika parametrar i enlighet med artikel 104.7.
- d) En fullständig eller partiell intern modell i enlighet med artiklarna 112 och 113.
- e) Specialföretag som ska etableras på deras territorium i enlighet med artikel 211.
- f) Ett mellanliggande försäkringsholdingbolags tilläggskapital i enlighet med artikel 226.2.
- g) En gruppintern modell i enlighet med artiklarna 230, 231 och 233.5.
- h) Användningen av undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker i enlighet med artikel 304.
- i) Tillämpning av matchningsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i enlighet med artiklarna 77b och 77c.
- j) Om medlemsstaterna så önskar, tillämpning av volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i enlighet med artikel 77d.
- k) Tillämpning av övergångsåtgärden för riskfria räntesatser för durationer i enlighet med artikel 308c.
- l) Tillämpning av övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar i enlighet med artikel 308d.

2. Från och med den 1 april 2015 ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna har följande befogenheter:

- a) Befogenhet att fastställa grupp tillsynens nivå och omfattning i enlighet med avdelning III kapitel I, avsnitten 2 och 3.
- b) Befogenhet att fastställa grupp tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 247.
- c) Befogenhet att inrätta ett tillsynskollegium i enlighet med artikel 248.

3. Från och med den 1 juli 2015 ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna har följande befogenheter:

- a) Befogenhet att dra av ägarintresse i enlighet med artikel 228 andra stycket.
- b) Befogenhet att fastställa valet av metod för beräkning av gruppsolvens i enlighet med artikel 220.
- c) Befogenhet att fatta beslut om likvärdighet och, i förekommande fall, tillfällig likvärdighet i enlighet med artiklarna 227 och 260.

- d) Befogenhet att låta försäkrings- och återförsäkringsföretag omfattas av artiklarna 238 och 239 i enlighet med artikel 236.
 - e) Befogenhet att fatta de beslut som avses i artiklarna 262 och 263.
 - f) Befogenhet att när så är lämpligt fastställa tillämpning av övergångsbestämmelser i enlighet med artikel 308b.
4. Medlemsstaterna ska ålägga de berörda tillsynsmyndigheterna att behandla ansökningar om godkännande eller tillstånd som lämnats in av försäkrings- och återförsäkringsföretag i enlighet med punkterna 2 och 3. De beslut som tillsynsmyndigheterna fattar om godkännande eller tillstånd ska inte börja tillämpas före den 1 januari 2016.

Artikel 308b

Övergångsbestämmelser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag som, senast den 1 januari 2016, har upphört med att teckna nya försäkrings- eller återförsäkringsavtal och uteslutande förvaltar sitt befintliga bestånd i syfte att avsluta sin verksamhet inte omfattas av avdelningarna I, II och III i detta direktiv förän vid de datum som fastställs i punkt 2, då företaget antingen

- a) har övertygat tillsynsmyndigheten om att det kommer att avsluta sin verksamhet före den 1 januari 2019, eller
- b) är föremål för rekonstruktionsåtgärder som fastställs i avdelning IV kapitel II och en rekonstruktör har utsetts.

2. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av

- a) punkt 1 a, ska omfattas av avdelningarna I, II och III i detta direktiv från och med den 1 januari 2019 eller från ett tidigare datum när tillsynsmyndigheten inte är tillfredsställd med de framsteg som har gjorts för att avsluta företagets verksamhet,
- b) punkt 1 b, ska omfattas av avdelningarna I, II och III i detta direktiv från och med den 1 januari 2021 eller från ett tidigare datum om tillsynsmyndigheten inte är tillfredsställd med de framsteg som har gjorts för att avsluta företagets verksamhet.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska endast omfattas av övergångsbestämmelserna i punkterna 1 och 2 om följande villkor uppfylls:

- a) Företaget ingår inte i en grupp, eller om det ingår i en grupp, alla företag som ingår i gruppen upphör med att teckna nya försäkrings- eller återförsäkringsavtal.
- b) Företaget ska till tillsynsmyndigheten överlämna en årlig rapport med de framsteg som har gjorts för att avsluta företagets verksamhet.
- c) Företaget har underrättat tillsynsmyndigheten om att det tillämpar övergångsbestämmelser.

Punkterna 1 och 2 ska inte förhindra ett företag från att bedriva verksamhet i enlighet med avdelningarna I, II och III i detta direktiv.

4. Medlemsstaterna ska upprätta en förteckning över de försäkrings- och återförsäkringsföretag som berörs och överlämna den förteckningen till alla övriga medlemsstater.

5. Under en period som inte överskrider fyra år från och med den 1 januari 2016, ska medlemsstaterna säkerställa att fristen för försäkrings- och återförsäkringsföretag för att lämna de uppgifter som avses i artikel 35.1–35.4 varje år eller med en kortare periodicitet minskar med två veckor varje räkenskapsår, med början senast 20 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2016 eller efter detta datum men före den 1 januari 2017, och senast 14 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2019 eller efter detta datum men före den 1 januari 2020.

6. Under en period som inte överskrider fyra år från och med den 1 januari 2016, ska fristen för försäkrings- och återförsäkringsföretag för att offentliggöra de uppgifter som avses i artikel 51 minska med två veckor varje räkenskapsår, med början senast 20 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2016 eller efter detta datum men före den 1 januari 2017, och senast 14 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2019 eller efter detta datum men före den 1 januari 2020.

7. Under en period som inte överskrider fyra år från och med den 1 januari 2016, ska fristen för försäkrings- och återförsäkringsföretag för att lämna in de uppgifter som avses i artikel 35.1–35.4 varje kvartal minska med en vecka varje räkenskapsår, med början senast åtta veckor för varje kvartal som avslutas den 1 januari 2016 eller efter detta datum men före den 1 januari 2017, och med fem veckor för varje kvartal som avslutas den 1 januari 2019 eller efter detta datum men före den 1 januari 2020.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att punkterna 5, 6 och 7 i denna artikel ska gälla i tillämpliga delar för försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag på gruppnivå i enlighet med artiklarna 254 och 256, varvid de frister som anges i punkterna 5, 6 och 7 ska förlängas med sex veckor.

9. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 94, ska primärkapitalposter ingå i nivå 1-kapital upp till tio år efter den 1 januari 2016 förutsatt att de posterna

a) emitterades före den 1 januari 2016 eller före datum för ikraftträdande av den delegerade akt som avses i artikel 97, beroende på vilket datum som inträffar först,

b) den 31 december 2015 kan användas för att uppfylla den disponibla solvensmarginalen upp till 50 procent av solvensmarginalen enligt de lagar och andra författningar som antas enligt artikel 16.3 i direktiv 73/239/EEG, artikel 1 i direktiv 2002/13/EG, artikel 27.3 i direktiv 2002/83/EG och artikel 36.3 i direktiv 2005/68/EG,

c) inte annars skulle klassificeras som tillhörande nivå 1 eller 2 i enlighet med artikel 94.

10. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 94, ska primärkapitalposter ingå i nivå 2-kapital upp till tio år efter den 1 januari 2016 förutsatt att de posterna

a) emitterades före den 1 januari 2016 eller före datumet för ikraftträdande av den delegerade akt som avses i artikel 97, beroende på vilket datum som inträffar först,

b) den 31 december 2015 kan användas för att uppfylla den disponibla solvensmarginalen upp till 25 procent av solvensmarginalen enligt de lagar och andra författningar som antas enligt artikel 16.3 i direktiv 73/239/EEG, artikel 1 i direktiv 2002/13/EG, artikel 27.3 i direktiv 2002/83/EG och artikel 36.3 i direktiv 2005/68/EG.

11. När det gäller försäkrings- eller återförsäkringsföretag som placerar i överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument som bygger på ompaketerade lån som emitterades före den 1 januari 2011, ska kraven i artikel 135.2 endast gälla i situationer då nya underliggande exponeringar läggs till eller ersätts efter den 31 december 2014.

12. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 100, 101.3 och 104 ska följande gälla:

a) Fram till den 31 december 2017 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en medlemsstats nationella valuta vara samma standardparametrar som de som skulle tillämpas på sådana exponeringar som uttrycks och finansieras i deras nationella valuta.

b) År 2018 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln minska med 80 procent när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en annan medlemsstats nationella valuta.

c) År 2019 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln minska med 50 procent när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en annan medlemsstats nationella valuta.

d) Från och med den 1 januari 2020 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln inte minska när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en annan medlemsstats nationella valuta.

13. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 100, 101.3 och 104, ska de standardparametrar som ska användas för aktier som företaget köpt senast den 1 januari 2016 vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk i enlighet med standardformeln utan alternativet i artikel 304 beräknas som det vägda genomsnittet av

- a) den standardparameter som ska användas för att beräkna undergruppen aktiekursrisk i enlighet med artikel 304, och
- b) den standardparameter som ska användas för att beräkna undergruppen aktiekursrisk i enlighet med standardformeln utan det alternativ som beskrivs i artikel 304.

Vikten för den parameter som beskrivs i led b i första stycket ska öka åtminstone linjärt i slutet av varje år från 0 procent under det år som inleds den 1 januari 2016 till 100 procent den 1 januari 2023.

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som närmare specificerar de kriterier som ska uppfyllas, inbegripet de aktier som får utnyttja övergångsperioden.

För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av den övergångsperioden ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden vid tillämpningen av denna punkt.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i fjärde stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

14. Utan hinder av artikel 138.3 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 138.4, ska tillsynsmyndigheten kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag som uppfyller kravet på föreskriven solvensmarginal i artikel 16a i direktiv 73/239/EEG, artikel 28 i direktiv 2002/83/EG eller artiklarna 37, 38 eller 39 i direktiv 2005/68/EG, såsom de är tillämpliga i medlemsstatens lagstiftning dagen före de direktiven upphävs enligt artikel 310 i det här direktivet, men som inte efterlever solvenskapitalkravet under det första tillämpningsåret för det här direktivet, vidtar nödvändiga åtgärder för att upprätta nivån på de medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker solvenskapitalkravet eller reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet senast den 31 december 2017.

Det berörda försäkrings- och återförsäkringsföretaget ska var tredje månad till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att upprätta nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.

Den förlängning som nämns i första stycket ska inte längre gälla om denna lägesrapport visar att det inte skett några väsentliga framsteg med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att säkerställa att solvenskapitalkravet följs, mellan det datum då bristen på efterlevnad av solvenskapitalkravet konstaterades och det datum då lägesrapporten inlämnades.

15. Om hemmedlemsstaterna den 23 maj 2014 tillämpade de bestämmelser som avses i artikel 4 i direktiv 2003/41/EG får den hemmedlemsstaten fram till den 31 december 2019 fortsätta att tillämpa de lagar och andra författningar som de antagit för att uppfylla artiklarna 1–19, 27–30, 32–35 och 37–67 i direktiv 2002/83/EG och som var i kraft den sista tillämpningsdagen för direktiv 2002/83/EG.

Kommissionen får anta delegerade akter för att ändra den övergångsperiod som föreskrivs i denna punkt om ändringar av artiklarna 17–17c i direktiv 2003/41/EG har antagits före det datum som anges i denna punkt.

16. Medlemsstaterna får ge det moderförsäkrings- eller moderåterförsäkringsföretag som har det yttersta ägarintresset möjlighet att under en period fram till den 31 mars 2022 ansöka om godkännande av en gruppintern modell som tillämpas på en del av en grupp, om både företaget och företaget med det yttersta ägarintresset är belägna i samma medlemsstat och om denna del utgör en urskiljbar del som uppvisar en väsentligt annorlunda riskprofil än de övriga i gruppen.

17. Utan hinder av artiklarna 218.2 och 218.3, ska de övergångsbestämmelser som avses i punkterna 8–12 och 15 i den här artikeln och i artiklarna 308c, 308d och 308e gälla i tillämpliga delar på gruppnivå.

Utän hinder av artikel 218.2, 218.3 och 218.4, ska de övergångsbestämmelser som avses i punkt 14 i den här artikeln gälla i tillämpliga delar på gruppnivå och om försäkrings- eller återförsäkringsföretagen med ägarintresse eller försäkrings- och återförsäkringsföretagen i en grupp uppfyller de jämkade solvenskraven enligt artikel 9 i direktiv 98/78/EG men inte uppfyller solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Kommissionen ska anta delegerade akter, enligt artikel 301a, för att fastställa ändringarna av gruppssolvansen om de övergångsbestämmelser som anges i punkt 13 i den här artikeln är tillämpliga och avser

- a) eliminering av dubbelräkning av poster i kapitalbasen och av kapital som skapats inom en grupp som fastställs i artiklarna 222 och 223,
- b) värdering av tillgångar och skulder som fastställs i artikel 224,
- c) tillämpning av beräkningsmetoderna för anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag som fastställs i artikel 225,
- d) tillämpning av beräkningsmetoderna för mellanliggande försäkringsholdingföretag som fastställs i artikel 226,
- e) beräkningsmetoder för solvensen på gruppnivå som fastställs i artiklarna 230 och 233,
- f) beräkning av solvenskapitalkravet på gruppnivå som fastställs i artikel 231,
- g) fastställande av kapitaltillägg som fastställs i artikel 232,
- h) principer vid beräkningen av solvens på gruppnivå för ett försäkringsholdingföretag som fastställs i artikel 235.

Artikel 308c

Övergångsbestämmelser för de riskfria räntesatserna

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får, med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande, tillämpa en tillfällig justering på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i fråga om godkända försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser.

2. Justeringen ska beräknas för varje valuta som en del av skillnaden mellan

- a) den räntesats som fastställts av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med artikel 20 i direktiv 2002/83/EG vid sista tillämpningsdagen för det direktivet,
- b) den årliga effektiva räntesatsen, beräknad som en enda diskonteringsräntesats som, när den tillämpas på kassaflödena för portföljen med godkända försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser, ger ett värde som är lika stort som bästa skattningen för portföljen med godkända försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser om pengarnas tidsvärde beaktas med tillämpning av riskfria basräntesatser för relevanta durationer i enlighet med artikel 77.2.

Om medlemsstaterna har antagit lagar och andra författningar enligt artikel 20.1.B a ii i direktiv 2002/83/EG, ska den räntesats som avses i led a första stycket i denna punkt fastställas med tillämpning av de metoder som användes av försäkrings- eller återförsäkringsföretagen vid den sista tillämpningsdagen för direktiv 2002/83/EG.

Den del som avses i första stycket ska minska linjärt i slutet av varje år från 100 procent under det år som inleds den 1 januari 2016 till 0 procent den 1 januari 2032.

Om försäkrings- och återförsäkringsföretag tillämpar den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, ska den riskfria räntesats för relevanta durationer som avses i led b vara den riskfria räntesats för relevanta durationer som avses i artikel 77d.

3. De godkända försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelse ska endast omfatta försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser som uppfyller följande kriterier:
- a) De kontrakt som genererar försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelse hade ingåtts före den första tillämpningsdagen för detta direktiv, med undantag av kontraktsofferteringar på eller efter detta datum.
 - b) Fram till och med den sista tillämpningsdagen för direktiv 2002/83/EG fastställdes de försäkringstekniska avsättningarna för försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelse i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits enligt artikel 20 i det direktivet vid sista tillämpningsdagen för det direktivet.
 - c) Artikel 77b inte tillämpas på försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser.
4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar punkt 1 ska
- a) inte inkludera de godkända försäkrings- och återförsäkringsförpliktelse vid beräkningen av den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d,
 - b) inte tillämpa artikel 308d,
 - c) inom ramen för den lägesrapport om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 51, offentliggöra att de tillämpar den tillfälliga riskfria räntesatsen för durationer och offentliggöra kvantifieringen av hur deras finansiella position skulle påverkas om de inte tillämpade denna övergångsåtgärd.

Artikel 308d

Övergångsåtgärd för försäkringstekniska avsättningar

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får, med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande, tillämpa ett tillfälligt avdrag för försäkringstekniska avsättningar. Avdraget får tillämpas på den homogena riskgruppens nivå som avses i artikel 80.

2. Det tillfälliga avdraget ska motsvara en del av skillnaden mellan följande belopp:

- a) De försäkringstekniska avsättningarna efter avdrag av de belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, beräknade i enlighet med artikel 76 vid den första tillämpningsdagen för detta direktiv.
- b) De försäkringstekniska avsättningarna efter avdrag av de belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal beräknade i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits enligt artikel 15 i direktiv 73/239/EEG, artikel 20 i direktiv 2002/83/EG och artikel 32 i direktiv 2005/68/EG dagen före de direktiven upphävs enligt artikel 310 i det här direktivet.

Den högsta avdragsbara delen ska minska linjärt i slutet av varje år från 100 procent under det år som inleds den 1 januari 2016 till 0 procent den 1 januari 2032.

Om försäkrings- och återförsäkringsföretag vid den första tillämpningsdagen för detta direktiv tillämpar den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, ska det belopp som avses i led a beräknas med volatilitetsjusteringen för den dagen.

3. Med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande eller på dennes initiativ, får de belopp för de försäkringstekniska avsättningarna, i förekommande fall inklusive beloppet för volatilitetsjusteringen, som används för att beräkna det tillfälliga avdrag som avses i punkterna 2 a och b räknas om var 24:e månad, eller oftare om företagens riskprofil har ändrats väsentligt.

4. Det avdrag som avses i punkt 2 får begränsas av tillsynsmyndigheten om tillämpningen av det kan leda till en minskning av de krav på finansiella medel som gäller för företaget jämfört med kraven vid en beräkning i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits enligt direktiv 73/239/EEG, direktiv 2002/83/EG och direktiv 2005/68/EG dagen före de direktiven upphävs enligt artikel 310 i det här direktivet.

5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar punkt 1 ska
- a) inte tillämpa artikel 308c,
 - b) om de inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av det tillfälliga avdraget, till sin tillsynsmyndighet lämna in en årlig lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att vid utgången av den övergångsperiod som fastställs i punkt 2 återupprätta nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.
 - c) inom ramen för den lägesrapport om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 51, offentliggöra att de tillämpar det tillfälliga avdraget för försäkringstekniska avsättningar och offentliggöra kvantifieringen av hur deras finansiella position skulle påverkas om de inte tillämpade det tillfälliga avdraget.

Artikel 308e

Infansningsplan för övergångsåtgärderna för riskfria räntesatser och försäkringstekniska avsättningar

Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar de övergångsåtgärder som avses i artiklarna 308c eller 308d ska informera tillsynsmyndigheten så snart de konstaterar att de inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av dessa övergångsåtgärder. Tillsynsmyndigheten ska kräva att de berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagen vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de uppfyller solvenskapitalkravet vid utgången av övergångsperioden.

Inom två månader från det att de konstaterar att de inte uppfyller solvenskapitalkravet utan tillämpning av dessa övergångsåtgärder, ska de berörda försäkrings- och återförsäkringsföretagen till sin tillsynsmyndighet lämna in en infansningsplan i vilken de redogör för de åtgärder som har planerats för att vid utgången av övergångsperioden återupprätta nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet. Det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget får uppdatera infansningsplanen under övergångsperioden.

De berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagen ska varje år till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för de åtgärder som har vidtagits för att vid utgången av övergångsperioden uppfylla solvenskapitalkravet. Tillsynsmyndigheterna ska återkalla godkännandet av tillämpningen av övergångsåtgärden om lägesrapporten visar att uppfyllandet av solvenskapitalkravet vid utgången av övergångsperioden är orealistiskt."

81. Artikel 309.1 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 och 304 samt bilagorna III och IV senast den 31 mars 2015. De ska genast överlämna texterna till dessa åtgärder till kommissionen."

b) Följande stycke ska läggas till:

"Utan hinder av andra stycket, ska medlemsstaterna tillämpa de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 308a från och med den 1 april 2015."

82. Följande artikel ska införas:

"Artikel 310a

Eiopas personal och resurser

Eiopa ska göra en bedömning av de personal- och resursbehov som uppstår till följd av befogenheterna och uppgifterna i enlighet med detta direktiv och översända en rapport om detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen."

83. Artikel 311 ska ersättas med följande:

"Artikel 311

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 308a ska tillämpas från och med den 1 april 2015.

Artiklarna 1, 2, 3, 5–9, 11, 12, 15, 16, 17, 19–22, 24, 25, 33, 57–66, 69, 70, 73, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–189, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308, 308b och bilagorna I och II, V, VI och VII ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

Kommissionen får anta delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande före det datum som avses i tredje stycket."

84. I bilaga III A ska punkt 28 ersättas med följande:

"28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för skadeförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27 och 29: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 2157/2001(1).

29. I den mån som den berörda medlemsstaten tillåter att enheter med den juridiska formen kooperativ förening får starta skadeförsäkringsverksamhet och som ett alternativ till de former för skadeförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–28: företagsformen europeisk kooperativ förening i enlighet med definitionen i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 (*).

(*) Rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) (EUT L 207, 18.8.2003, s. 1)."

85. I bilaga III B ska punkt 28 ersättas med följande:

"28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för livförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27 och 29: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001.

29. I den mån som den berörda medlemsstaten tillåter att enheter med den juridiska formen kooperativ förening får starta livförsäkringsverksamhet och som ett alternativ till de former för livförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–28: företagsformen europeisk kooperativ förening i enlighet med förordning (EG) nr 1435/2003."

86. I bilaga III C ska punkt 28 ersättas med följande:

"28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för återförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27 och 29: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001.

29. I den mån som den berörda medlemsstaten tillåter att enheter med den juridiska formen kooperativ förening får starta återförsäkringsverksamhet och som ett alternativ till de former för återförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–28: företagsformen europeisk kooperativ förening i enlighet med förordning (EG) nr 1435/2003."

87. I jämförelsetabellen i bilaga VII, under kolumnen "Detta direktiv" ska artikel 13.27 införas som motsvarande artikel 5 d i direktiv 73/239/EEG.

Artikel 3

Ändring av förordning (EG) nr 1060/2009

I förordning (EG) nr 1060/2009 ska artikel 2.3 utgå.

Artikel 4

Ändringar av förordning (EU) nr 1094/2010

Förordning (EU) nr 1094/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

"1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk standard för tillsyn inom en period på tre månader från dagen för delgivning av den tekniska standard för tillsyn som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

Om kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som myndigheten överlämnat, ska den period under vilken Europaparlamentet och rådet får invända vara en månad från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska tidsfristen förlängas med en månad. Den förlängda perioden får förlängas med ytterligare en månad på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

2. I artikel 17.2 ska andra stycket ersättas med följande:

"Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål förse myndigheten med alla de uppgifter som denna finner vara nödvändiga för sin utredning, inbegripet i fråga om hur de akter som avses i artikel 1.2 tillämpas i enlighet med unionsrätten."

Artikel 5

Ändringar av förordning (EU) nr 1095/2010

Förordning (EU) nr 1095/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

"1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk standard för tillsyn inom en period på tre månader från dagen för delgivning av den tekniska standard för tillsyn som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ får denna period förlängas med tre månader.

Om kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som myndigheten överlämnat, ska den period under vilken Europaparlamentet och rådet får invända vara en månad från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska tidsfristen förlängas med en månad. Den förlängda perioden får förlängas med ytterligare en månad på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

2. I artikel 17.2 ska andra stycket ersättas med följande:

"Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål förse myndigheten med alla de uppgifter som denna finner vara nödvändiga för sin utredning, inbegripet i fråga om hur de akter som avses i artikel 1.2 tillämpas i enlighet med unionsrätten."

Artikel 6

Översyn

Kommissionen ska senast den 1 januari 2017 och därefter varje år för Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om huruvida ESA-myndigheterna har lagt fram de förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som avses i direktiv 2003/71/EG och 2009/138/EG, oavsett om det är obligatoriskt eller frivilligt att lägga fram sådana förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande, tillsammans med eventuella förslag.

Artikel 7

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 mars 2015 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1.1 och 2.1, 2.3, 2.6–2.11, 2.13, 2.14, 2.17–2.23, 2.32, 2.34, 2.36, 2.38–2.44, 2.46–2.54, 2.56–2.59, 2.65–2.70, 2.72, 2.75, 2.76, 2.80, 2.81, 2.84, 2.85 och 2.86. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa åtgärder.

2. De ska tillämpa de åtgärder som avses i punkt 1 från och med den 1 januari 2016.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 2.25, 2.43 och 2.82 ska tillämpas från och med den 31 mars 2015.

Artikel 9

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande

Förslag till
lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Härigenom föreskrivs i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043)

dels att 5–9 kap., 16 kap., 1 kap. 8 §, 3 kap. 8–14 och 22 §§, 4 kap. 6 och 8 §§ och 14 kap. 8 och 17 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 1 kap. 8 §, 3 kap. 8–14 och 22 §§, 4 kap. 6 och 8 §§ och 14 kap. 8 och 17 §§ ska utgå,

dels att nuvarande 10 kap. ska betecknas 14 kap., nuvarande 14 kap. ska betecknas 17 kap., nuvarande 17 kap. ska betecknas 21 kap., nuvarande 4 kap. 5 § ska betecknas 4 kap. 6 §, nuvarande 14 kap. 1–7, 9–16 och 18 §§ ska betecknas 17 kap. 1–14, 30 och 31 §§, nuvarande 16 kap. 1–3, 6–12 och 14–26 §§ ska betecknas 18 kap. 1–3, 10–16 och 17–29 §§,

dels att 1 kap. 1, 6, 7, 12, 13 och 22 §§, 2 kap. 4, 10 och 19 §§, 3 kap. 2 och 17 §§, 4 kap. 2 och 6 §§, 17 kap. 2, 3, 6, 11 och 30 §§, 18 kap. 1, 2, 11–14, 16, 27 och 29 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 4 kap. 5 § ska sättas närmast före 4 kap. 6 §, rubrikerna närmast före 14 kap. 1–7, 9–16 och 18 §§ ska sättas närmast före 17 kap. 1–14, 30 och 31 §§ och rubrikerna närmast före 16 kap. 1–3, 6–12 och 14–26 §§ ska sättas närmast före 18 kap. 1–3, 10–16 och 17–29 §§,

dels att det ska införas nio nya kapitel, 5–10, 16, 19 och 20 kap., samt 29 nya paragrafer, 1 kap. 16 a och 16 b §§ och 18 a–18 c §§, 4 kap. 5, 17 a och 17 b §§, 17 kap. 3 a, 6 a, 6 b och 15–27 §§, 18 kap. 4–8 §§ samt närmast före 1 kap. 16 a och 18 a §§, 4 kap. 5 och 17 a §§, 17 kap. 3, 6 a och 15–27 §§ och 18 kap. 4–8 §§ nya rubriker, av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***1 kap.**

1 §

Denna lag innehåller bestämmelser om försäkringsrörelse som drivs av svenska försäkringsföretag. Lagen gäller inte försäkringsrörelse som drivs enligt andra författningar än denna lag.

Denna lag innehåller bestämmelser om försäkringsrörelse som drivs av svenska försäkringsföretag och om verksamhet som drivs av svenska specialföretag. Lagen gäller inte försäkringsrörelse som drivs enligt andra författningar än denna lag.

6 §

Bestämmelserna om livförsäkring, med undantag för 7 kap. 12–14 och 18 §§, får tillämpas på skadeförsäkringar som avses i

Bestämmelserna om livförsäkring, med undantag för 8 kap., får tillämpas på skadeförsäkringar som avses i 2 kap. 11 § första

2 kap. 11 § första stycket klasserna 1 och 2 samt på avgångsbidragsförsäkringar.

Bestämmelserna om livförsäkring, med undantag för 5 kap. 3–6 §§ samt 7 kap. 12–14 och 18 §§, behöver inte tillämpas på sådana livförsäkringar som avses i 2 kap. 12 § klasserna I b och IV, om premien är beräknad och bestämd för längst fem år.

stycket klasserna 1 och 2 samt på avgångsbidragsförsäkringar.

Bestämmelserna om livförsäkring, med undantag för 5 och 8 kap., behöver inte tillämpas på sådana livförsäkringar som avses i 2 kap. 12 § klasserna I b och IV, om premien är beräknad och bestämd för längst fem år.

7 §

Ersättning som betalas i form av livränta eller sjukränta utgör livförsäkring om ersättningen betalas från en livförsäkring, och skadeförsäkring om ersättningen betalas från en skadeförsäkring. Om en sådan ränta har köpts i ett livförsäkringsföretag ska den dock i detta företag utgöra livförsäkring.

För sådan livränta eller sjukränta som tillhör skadeförsäkring gäller de särskilda bestämmelserna om livförsäkring i 5 kap. 4–8 §§ samt 10 kap. 16 och 17 §§.

För sådan livränta eller sjukränta som tillhör skadeförsäkring gäller de särskilda bestämmelserna om livförsäkring i 14 kap. 16 och 17 §§.

12 §

I denna lag betyder

1. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare,

2. *captivebolag för återförsäkring*: ett återförsäkringsbolag som syftar till att erbjuda återförsäkring uteslutande för risker i det företag eller den företagsgrupp som captivebolaget tillhör, eller i ett eller flera företag i den grupp som captivebolaget är en del av, förutsatt att det inte ägs av ett försäkringsföretag eller av företag som ingår i en grupp.

2. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *EES-försäkringsgivare*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solv II).

5. externt kreditvärderingsinstitut: ett kreditvärderingsinstitut som har fått tillstånd eller blivit certifierat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut eller en centralbank som utfärdar kreditvärderingar men som är undantagen från tillämpningsområdet för samma förordning,

3. försäkringsholdingföretag: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en utländsk försäkringsgivare eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag eller utländska försäkringsgivare, och

6. försäkringsholdingföretag: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsföretag från tredje land eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredje land,

7. försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredje land, ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat eller ett försäkringsholdingföretag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag.

8. försäkringsgivare från tredje land: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om dess hemland hörde till EES,

9. grupptillsynsmyndighet: den myndighet som enligt 19 kap. 3 och 4 §§ ansvarar för grupp-tillsyn över ett försäkringsföretag enligt

4. *specialföretag*: ett utländskt företag som, utan att vara försäkringsgivare, övertar risker från ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare och som helt finansierar sin verksamhet genom emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagens skyldigheter enligt avtal om riskövertagande.

19 kap. 1 §,

10. *specialföretag*: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som, utan att vara ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare, övertar försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som helt finansierar sin verksamhet genom emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagens skyldigheter enligt avtal om riskövertagande, och

11. *tillsynskollegium*: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och beslutsfattande mellan Finansinspektionen och en eller flera behöriga myndigheter eller mellan flera behöriga myndigheter vid tillsynen över en grupp enligt 19 kap.

Intresseföretag

Om ett företag äger andelar i en juridisk person som inte är dotterföretag och utövar ett betydande inflytande över den juridiska personens driftmässiga och finansiella styrning och om ägandet utgör ett led i en varaktig förbindelse mellan företaget och den juridiska personen, är den juridiska personen intresseföretag till företaget.

Om ett företag innehar minst 20 procent av rösterna för samtliga andelar i en annan juridisk person, ska det anses ha sådant inflytande över och sådan förbindelse med denna som avses i första stycket, om inte annat framgår av omständigheterna. Detsamma gäller om företagets dotterföretag eller företaget tillsammans med ett eller flera dotterföretag eller flera dotterföretag tillsammans innehar minst 20 procent av rösterna för

Ägarintresse

13 §

Med ägarintresse avses att ett företag direkt eller indirekt innehar minst 20 procent av kapitalet eller minst 20 procent av samtliga röster i ett annat företag.

samtliga andelar i den juridiska personen.

I de fall som avses i första och andra styckena ska sådana rättigheter som tillkommer någon som handlar i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning anses tillkomma den personen.

Anknutet företag

16 a §

Ett företag som är

1. ett dotterföretag,
2. ett företag som är föremål för ägarintresse, eller
3. ett företag som har gemensam eller i huvudsak gemensam ledning enligt 16 b § med ett annat företag.

16 b §

Företag har i huvudsak gemensam ledning om de

1. står under samma ledning på grund av avtal mellan företagen eller bestämmelse i företagens bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar, eller
2. har förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan som till större delen består av samma personer och som har fullgjort sitt uppdrag under räkenskapsåret och fram till dess att den sammanställda redovisningen upprättats.

Undantag beroende på storlek

18 a §

Ett försäkringsföretag får beviljas undantag från denna lag i sin helhet eller i vissa delar, om

1. företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster inte överstiger ett belopp som motsvarar fem miljoner euro,
2. företagets totala försäkrings- tekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvin-

nas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

3. företaget ingår i en grupp vars totala försäkringstekniska avsättningar, inklusive belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

4. företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker ansvars-, kredit- och borgensförbindelser, såvida inte de utgör underordnade risker,

5. företagets verksamhet inte omfattar mottagen återförsäkring med premier som överstiger ett belopp som motsvarar en halv miljon euro eller tio procent av bruttopremieinkomsterna eller de försäkringstekniska avsättningarna brutto för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag inte överstiger ett belopp som motsvarar två och en halv miljon euro eller tio procent av de försäkringstekniska avsättningarna, och

6. inte något av de belopp som anges i 1–5 har överskridits under de föregående tre på varandra följande åren och inte heller förväntas göra detta inom de följande fem åren.

Undantag enligt första stycket får inte beviljas för ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet som sekundäretablering.

18 b §

Om något av de belopp som anges i 18 a § första stycket 1–5 har överskridits under tre på varandra följande år, ska ett beviljat undantag upphöra att gälla från och med det fjärde året. Ett

18 c §

Ett företag får beviljas undantag från denna lag i sin helhet eller i vissa delar i samband med att det får tillstånd att bedriva försäkringsrörelse, om företagets tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte förväntas överskrida något av de belopp som anges i 18 a § första stycket inom de följande fem åren.

22 §

Frågor om undantag enligt 19–21 §§ prövas av Finansinspektionen.

Frågor om undantag enligt 18 a–21 §§ prövas av Finansinspektionen.

Vid prövningen enligt 18 a–20 §§ ska en risk- och lämplighetsbedömning göras.

2 kap.

4 §

Ett företag ska ges tillstånd att driva försäkringsrörelse, om

1. bolagsordningen eller stadgarna stämmer överens med denna lag och andra författningar som reglerar ett företags bolagsordning eller stadgar samt i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten,

2. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i ett försäkringsaktiebolag bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av försäkringsaktiebolaget, och

4. de som avses ingå i styrelsen för företaget och vara verkställande direktör i det, eller dennes ställföreträdare, har de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i ledningen av ett försäkringsföretag och även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift.

4. de som avses ingå i styrelsen för företaget och vara verkställande direktör i det, eller dennes ställföreträdare, eller de som avses ansvara för en central funktion i företaget, har de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i styrningen av ett försäkringsföretag och även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 ska kriterierna i 15 kap. 5 § första stycket 1, 3 och 4 samt 6 § beaktas.

10 §

Ett försäkringsföretag ska när rörelsen påbörjas ha en kapitalbas som uppgår minst till garanti-beloppet enligt 7 kap. 17 eller 18 §.

Ett försäkringsföretag ska när rörelsen påbörjas ha en kapitalbas som uppgår minst till garanti-beloppet enligt 8 kap. 15 eller 16 §.

19 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de krav som ska gälla för deltagande i *ledningen* av ett försäkringsföretag enligt 4 § första stycket 4,

1. de krav som ska gälla för deltagande i *styrningen* av ett försäkringsföretag enligt 4 § första stycket 4,

2. de risker som hänför sig till varje försäkringsklass enligt 11 och 12 §§ samt om beteckningar för grupper av försäkringsklasser enligt 11 §, och

3. vad en verksamhetsplan enligt 18 § ska innehålla.

3 kap.

2 §

Om förutsättningarna enligt andra stycket är uppfyllda, ska Finansinspektionen inom tre månader från det att en underrättelse enligt 1 § togs emot lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där sekundäretableringen avses inrättas. Inspektionen ska samtidigt lämna ett intyg om att försäkringsföretaget *har en tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap.*

Om förutsättningarna enligt andra stycket är uppfyllda, ska Finansinspektionen inom tre månader från det att en underrättelse enligt 1 § togs emot lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där sekundäretableringen avses inrättas. Inspektionen ska samtidigt lämna ett intyg om att försäkringsföretaget *uppfyller solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet enligt 8 kap.*

Ett meddelande enligt första stycket ska lämnas om det inte finns skäl att ifrågasätta att

1. försäkringsföretagets organisation är ändamålsenlig,

2. försäkringsföretagets finansiella situation är tillfredsställande med hänsyn till den planerade verksamhetens omfattning och art, eller

3. företrädaren för sekundäretableringen har tillräcklig kompetens och erfarenhet och i övrigt är lämpad att leda verksamheten vid sekundäretableringen.

17 §

Finansinspektionen ska, inom en månad från det att en underrättelse enligt 15 § togs emot, lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten ska drivas. Finansinspektionen ska samtidigt lämna ett intyg om att försäkringsföretaget *har en tillräcklig kapitalbas enligt bestämmelserna i 7 kap.* och en upplysning om vilka försäkringsklasser företagets tillstånd för försäkringsrörelse omfattar.

Finansinspektionen ska, inom en månad från det att en underrättelse enligt 15 § togs emot, lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten ska drivas. Finansinspektionen ska samtidigt lämna ett intyg om att försäkringsföretaget *uppfyller solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet enligt 8 kap.* och en upplysning om vilka försäkringsklasser företagets tillstånd för försäkringsrörelse omfattar.

4 kap.

2 §

Information till försäkringstagare och dem som erbjuds att teckna en försäkring ska vara anpassad efter försäkringens art och tydligt visa försäkringens villkor och värdeutveckling. Även andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar ska ges den information de behöver.

I fråga om tjänstepensionsförsäkringar ska informationen innehålla uppgifter om försäkringsföretaget och dess verksamhet samt om de eventuella överenskomelser som ligger till grund för försäkringarna.

Ett försäkringsbrev ska innehålla uppgifter både om de allmänna försäkringsvillkoren och om de särskilda villkoren för den försäkring som avses i brevet.

Proportionalitetsprincip

5 §

Bestämmelserna i 1 och 3 §§ samt i 5–10, 17 och 19 kap. ska tillämpas proportionellt i förhållande till arten, omfattningen och komplexiteten av riskerna i varje försäkringsföretags verksamhet.

6 §

Ett försäkringsföretag får ta upp eller ta över lån (upplåning) bara om det görs för att effektivisera kapitalförvaltningen eller om det övrigt är motiverat av försäkringsrörelsen.

Ett försäkringsföretag får ta upp eller ta över lån (upplåning) bara om det görs för att effektivisera kapitalförvaltningen eller om det övrigt är motiverat av försäkringsrörelsen.

I verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring får dock upplåning bara ske om det görs för att tillgodose tillfälliga likviditetsbehov eller för att uppfylla kraven på en tillräcklig kapitalbas i 7 kap.

Utöver första och andra styckena krävs att den samlade upplåningen är av ringa betydelse med hänsyn till rörelsens omfattning och kapitalbasens storlek.

Om det finns särskilda skäl, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta om undantag från kravet på att upplåningen ska vara av ringa betydelse.

Utöver första stycket krävs att den samlade upplåningen är av ringa betydelse med hänsyn till rörelsens omfattning och kapitalbasens storlek.

Återköp och överföring

17 a §

Om en försäkringstagare har rätt till återköp eller överföring enligt 11 kap. 5 § försäkringsavtalslagen (2005:104), ska försäkringsföretaget se till att detta och de närmare villkoren för återköpet eller överföringen framgår av försäkringsavtalet.

17 b §

Om en försäkringstagare, som har rätt till återköp eller överföring enligt 11 kap. 5 § försäkringsavtalslagen (2005:104), vill flytta försäkringens värde till ett annat försäkringsföretag, ska det försäkringsföretag från vilket värdet flyttas så snart som möjligt överföra värdet och de uppgifter om försäkringen som behövs till det andra företaget.

Föreslagen lydelse

5 kap. Tillgångar, skulder och försäkringstekniska avsättningar

Solvensbalansräkning

1 § Ett försäkringsföretag ska upprätta en solvensbalansräkning.

I solvensbalansräkningen ska tillgångar och skulder värderas enligt 2 § och försäkringstekniska avsättningar beräknas enligt 3–13 §§.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 3

Värdering av tillgångar och skulder

2 § Tillgångar och skulder ska tas upp till verkligt värde. Med verkligt värde avses det belopp till vilket en tillgång eller en skuld skulle kunna överlätas eller regleras i en transaktion mellan sinsemellan oberoende parter som har ett intresse av att transaktionen genomförs.

Vid värderingen av skulder får hänsyn inte tas till försäkringsföretagets egen kreditvärdighet.

Försäkringstekniska avsättningar

Redovisning och värdering av försäkringstekniska avsättningar

3 § Ett försäkringsföretag ska göra försäkringstekniska avsättningar för de åtaganden som skäligen kan förväntas uppkomma med anledning av ingångna försäkringsavtal.

De försäkringstekniska avsättningarna ska motsvara det belopp som försäkringsföretaget skulle få betala om det omedelbart skulle föra över sina åtaganden till ett annat försäkringsföretag, som är oberoende och som har intresse av att transaktionen genomförs.

Aktsam beräkning

4 § Beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska grundas på antaganden om riskmått, räntesatser och driftskostnader som var för sig är aktsamma, tillförlitliga och objektiva.

Försäkringstekniska avsättningarnas sammansättning

5 § De försäkringstekniska avsättningarna utgörs av summan av en bästa skattning av framtida kassaflöden enligt 6–9 §§ och en riskmarginal enligt 10 §.

Beräkning av den bästa skattningen

6 § Den bästa skattningen av framtida kassaflöden ska motsvara det förväntade nuvärdet av de framtida kassaflöden som kan uppkomma med anledning av ingångna försäkringsavtal.

7 § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda en matchningsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av den bästa skattningen.

Ett försäkringsföretag som har fått tillstånd enligt första stycket får inte återgå till att använda en riskfri räntestruktur utan matchningsjustering.

Ett försäkringsföretag som har fått ett föreläggande enligt 17 kap. 6 b § att omedelbart upphöra med användningen av matchningsjustering, får inte beviljas tillstånd enligt första stycket inom två år från föreläggandet.

8 § Ett försäkringsföretag får använda en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

9 § Den bästa skattningen av framtida kassaflöden ska beräknas utan att avdrag görs för avgiven återförsäkring eller för belopp som kan återfås från specialföretag.

Ett försäkringsföretag ska göra en separat beräkning av belopp som kan återfås på grund av avgiven återförsäkring eller från specialföretag. Sådana belopp ska tas upp på solvensbalansräkningens tillgångssida.

Beräkning av riskmarginalen

10 § Riskmarginalen ska motsvara det belopp som ett annat försäkringsföretag kan förväntas kräva, utöver den bästa skattningen av framtida kassaflöden, för att ta över och infria försäkringsföretagets åtaganden mot försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade.

Garantier och optioner

11 § Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska hänsyn tas till värdet av garantier och optioner i ingångna försäkringsavtal.

Separat beräkning för olika försäkringsrisker

12 § Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska ett försäkringsföretag dela upp sina försäkringsåtaganden i försäkringsrisker av likartat slag eller åtminstone efter företagets olika affärsgrenar.

Beräkning vid solidarisk ansvarighet

13 § Om flera försäkringsföretag ansvarar solidariskt för en försäkring, ska det vid beräkningen av det enskilda företagets försäkringstekniska avsättningar beaktas bara den del av försäkringen som enligt avtal mellan företagen avser det företaget.

Bestämmande av premier för livförsäkringar och vissa skadeförsäkringar

14 § Premier för livförsäkringar och skadeförsäkringar som meddelas för längre tid än tio år ska bestämmas på antaganden om dödlighet och andra riskmått, räntesats och driftskostnader som var för sig är tillräckliga, om inte en avvikelse är försvarlig med hänsyn till försäkringsföretagets ekonomiska situation.

Bemyndiganden

15 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning enligt 4, 6 och 9–13 §§,
2. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda matchningsjustering enligt 7 §, och
3. hur en volatilitetsjustering enligt 8 § ska fastställas.

6 kap. Investeringar

Inledande bestämmelser

Aktsamhet

1 § Ett försäkringsföretags tillgångar ska investeras på ett aktsamt sätt enligt 2–10 §§.

Vid intressekonflikter mellan försäkringsföretaget och försäkringstagarna ska tillgångarna investeras på det sätt som bäst gynnar försäkringstagarnas och andra ersättningsberättigades intressen.

Riskkontroll

2 § Investeringar får endast göras i sådana finansiella instrument och andra tillgångar vars risker försäkringsföretaget kan identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera samt på lämpligt sätt beakta i den egna risk- och solvensbedömningen enligt 10 kap. 12 §.

Riksspridning

3 § Investeringar i finansiella instrument och andra tillgångar ska göras så att lämplig riskspridning uppnås.

Samtliga tillgångar ska, med beaktande av försäkringsföretagets försäkringsåtaganden och förändringar i tillgångarnas framtida värde och avkastning, investeras så att företagets betalningsberedskap är tillfredsställande och den förväntade avkastningen tillräcklig.

Lokalisering av tillgångar

4 § Ett försäkringsföretags tillgångar ska förvaras så att de är åtkomliga för företaget.

Särskilda begränsningar för investeringar i vissa tillgångar

Derivatinstrument

5 § Derivatinstrument får användas för att sänka risken i ett försäkringsföretag eller för att i övrigt effektivisera förvaltningen av företagets tillgångar och skulder.

Onoterade tillgångar

6 § Investeringar i finansiella instrument och andra tillgångar som inte är upptagna till handel på en reglerad marknad ska hållas på aktsamma nivåer.

Tillgångar som svarar mot försäkringstekniska avsättningar

Hänsyn till åtagandenas art och löptid

7 § Tillgångar som motsvarar försäkringstekniska avsättningar enligt 5 kap. 3–13 §§ ska, utöver vad som följer av 1–6 §§, investeras på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till åtagandenas art och löptid. Investering av dessa tillgångar ska även göras på ett sätt som bäst gynnar försäkringstagarnas intressen, mot bakgrund av de mål för investeringarna som har uppställts och offentliggjorts.

Tillgångar för vilka försäkringstagaren bär placeringsrisken

8 § Bestämmelserna i 3 § första stycket, 5 och 6 §§ gäller inte för tillgångar som svarar mot avsättningar för vilka försäkringstagaren eller andra ersättningsberättigade bär placeringsrisken. Bestämmelserna gäller inte heller när dessa avsättningar innefattar en garanterad avkastning på investeringen eller någon annan garanterad förmån för de tillgångar som motsvarar ytterligare avsättningar för den garanterade förmånen. Sådana tillgångar ska, utöver vad som anges i 1 §, 2 §, 3 § andra stycket och 4 §, investeras enligt 9 och 10 §§.

Särskilt om fondförsäkringstillgångar

9 § Premier för fondförsäkringar ska investeras i andelar i sådana fonder som är knutna till försäkringen och som försäkringstagaren eller den försäkrade från tid till annan bestämmer. Försäkringsföretaget får begränsa antalet fonder i vilka premier får placeras.

Utdelning och ersättning vid inlösen av andelarna får bara användas för förvärv av nya andelar i anknutna fonder och för utbetalning eller betalning av kostnader enligt försäkringsavtalet.

Särskilt om tillgångar knutna till annat referensvärde

10 § Försäkringsförmåner som är knutna till ett aktieindex eller till något annat referensvärde än de som avses i 9 §, ska investeras så att de så nära som möjligt motsvarar de tillgångar referensvärdet baseras på.

Register över tillgångar som svarar mot försäkringstekniska avsättningar

Krav på registerföring

11 § Ett försäkringsföretag ska föra ett register som vid varje tidpunkt utvisar de tillgångar som används för att täcka de försäkringstekniska avsättningarna och tillgångarnas värde.

Om en tillgång som har antecknats i registret har upplåtits med sådan rätt att dess fulla värde inte kan utnyttjas för att täcka försäkringstekniska avsättningar, ska detta antecknas i registret.

Förbud mot åsättande av värde vid registerföring

12 § Följande tillgångar får inte åsättas något värde vid registerföringen:

1. fordringar på någon annan än försäkringstagare som understiger det belopp som gäldenären har att fordra av försäkringsföretaget, och
2. försäkringsaktiebolags egna aktier.

Förmånsrätt

13 § Förmånsrätt enligt 4 a § förmånsrättslagen (1970:979) följer med fordran som

1. grundas på försäkringsavtal, eller
2. avser återbetalning av premier för att ett försäkringsavtal inte har kommit till stånd eller har upphört att gälla.

Förmånsrätten omfattar de tillgångar som finns upptagna i det register som anges i 11 § när företaget försätts i konkurs eller utmätning äger rum.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 3

Fordran grundad på avtal om återförsäkring har förmånsrätt efter sådan fordran som anges i första stycket.

Bemyndigande

14 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad som avses med lämplig riskspridning enligt 3 § första stycket,
2. förvaring av tillgångar enligt 4 §,
3. användning av derivatinstrument enligt 5 §, och
4. förande av förmånsrättsregister enligt 11 §.

7 kap. Kapitalbas

Tillräcklig kapitalbas

1 § Ett försäkringsföretag ska ha en kapitalbas som minst uppgår till

1. solvenskapitalkravet beräknat enligt 8 kap. 1 §, eller
2. det högre belopp som Finansinspektionen har beslutat med stöd av 17 kap. 23 §.

Kapitalbasen ska dock aldrig vara mindre än minimikapitalkravet beräknat enligt 8 kap. 12–19 §§.

Kapitalbasens sammansättning

2 § Kapitalbasen består av primärkapital och av Finansinspektionen godkänt tilläggskapital.

Primärkapital

3 § I primärkapitalet ska följande ingå:

1. den positiva skillnaden mellan tillgångar och skulder, inklusive försäkringstekniska avsättningar, och
2. efterställda skulder.

Tillgångar och skulder enligt första stycket ska värderas enligt 5 kap. 1 och 2 §§.

Den positiva skillnaden mellan tillgångar och skulder enligt första stycket 1 ska minskas med värdet på innehav av egna aktier.

Tilläggskapital

4 § Tilläggskapital är en post som inte ingår i primärkapitalet men som kan krävas in för att täcka förluster.

5 § I tilläggskapitalet får följande poster ingå:

1. aktiekapital eller garantikapital som inte har betalats in och som inte heller har inforrats,
2. kreditutrymme hos bank,
3. garantier,
4. framtida fordringar grundade på uttaxeringsrätt, och

5. andra rättsligt bindande utfästelser till försäkringsföretaget.

För att få godkännas som tilläggskapital krävs att postens förlusttäckningsförmåga är tillräcklig. Den ska värderas till ett belopp som återspeglar postens förmåga att täcka förluster.

6 § Finansinspektionen ska fastställa det belopp som en post i tilläggskapitalet får tas upp till eller den metod som ska användas för att fastställa ett visst belopp.

Finansinspektionens beslut om att använda en metod enligt första stycket ska gälla för en viss tid.

Indelning av kapitalbasen

7 § Posterna i kapitalbasen ska delas in i följande nivåer:

1. posten i primärkapitalet kan täcka förluster helt och är fullt efterställd,

2. posten i primärkapitalet är fullt efterställd eller posten i tilläggskapitalet kan täcka förluster helt och är fullt efterställd, och

3. posten utgör inte nivå 1 eller 2.

En post ska anses kunna täcka förluster helt om den i sin helhet är tillgänglig eller kan infördras på begäran för att täcka förluster, både i den löpande verksamheten och vid likvidation.

En post ska anses vara fullt efterställd om den i sin helhet, vid likvidation, inte får återbetalas till innehavaren förrän försäkringsföretagets alla andra förpliktelser har uppfyllts.

8 § Vid bedömning av om en post ska anses kunna täcka förluster helt eller vara fullt efterställd enligt 7 §, ska beaktas om posten är fri från

1. krav på eller incitament till att lösa in det nominella beloppet,

2. obligatoriska fasta kostnader, och

3. belastningar.

Vid bedömningen enligt första stycket ska även postens löptid beaktas. Om en post är tidsbunden, ska hänsyn tas till om den genomsnittliga löptiden på posten är tillräcklig i förhållande till löptiden på åtagandena.

Klassificering av kapitalbasposter

9 § En post ska klassificeras som nivå 1 eller 2 om den i väsentlig grad uppfyller förutsättningarna för en sådan klassificering enligt 7 och 8 §§. Om en post i kapitalbasen inte utgör nivå 1 eller 2 ska den klassificeras som nivå 3.

10 § Ackumulerade vinster som inte har gjorts tillgängliga för utdelning till försäkringstagare får klassificeras som nivå 1, om posterna uppfyller förutsättningarna för en sådan klassificering enligt 7 och 8 §§.

Posterna i tilläggskapitalet enligt 5 § 2–5 får under vissa förutsättningar klassificeras som nivå 2.

Täckande av solvenskapitalkravet

11 § Den kapitalbas som ska täcka solvenskapitalkravet enligt 8 kap. 1 § får bestå av primärkapital och tilläggskapital enligt 9 §.

Primärkapital som har klassificerats som nivå 1 enligt 9 § eller 10 § första stycket ska uppgå till mer än en tredjedel av solvenskapitalkravet.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 3

Primärkapital eller tilläggskapital som har klassificerats som nivå 3 enligt 9 § ska vara mindre än en tredjedel av solvenskapitalkravet.

Täckande av minimikapitalkravet

12 § Den kapitalbas som ska täcka minimikapitalkravet enligt 8 kap. 11 § får bestå av primärkapital som har delats in i nivå 1 och 2 enligt 9 § och 10 § första stycket.

Primärkapital som har klassificerats som nivå 1 enligt 9 § och 10 § första stycket ska uppgå till mer än hälften av minimikapitalkravet.

Minimikapitalkravet får i övrigt täckas av primärkapital som har klassificerats som nivå 2 enligt 9 §.

Bemyndiganden

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de krav som ska gälla för godkännande av poster som tilläggskapital och grunder för värdering av poster i tilläggskapitalet enligt 5 §,
2. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid indelning i nivåer enligt 7 §, och
3. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificering av poster i tilläggskapitalet enligt 10 § andra stycket.

8 kap. Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

Allmänna bestämmelser om solvenskapitalkrav

Beräkning av solvenskapitalkrav

1 § Solvenskapitalkravet utgör den minsta storleken på kapitalbasen som krävs för att försäkringsföretaget med 99,5 procents sannolikhet ska ha tillgångar under kommande tolv månader som täcker värdet av åtagandena gentemot försäkringstagarna och andra ersättnings-berättigade på grund av försäkringar (skyddsnivå). Denna skyddsnivå ska även beaktas vid beräkningen av kapitalkravet för var och en av de risker som ingår i solvenskapitalkravet.

Solvenskapitalkravet ska beräknas under antagandet att försäkringsföretaget kommer att fortsätta att driva sin verksamhet.

2 § Solvenskapitalkravet ska beräknas med beaktande av alla mätbara risker som företaget är utsatt för.

Vid beräkningen ska minst följande risker beaktas:

1. försäkringsrisker,
2. marknadsrisker,
3. motpartsrisker, och
4. operativa risker.

3 § Vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska försäkringsföretaget beakta effekterna av sådana tekniker som företaget använder för att reducera sina risker.

Beräkningsmetoder

4 § Solvenskapitalkravet ska beräknas enligt en standardformel som anges i 5 §. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda en intern modell enligt 9 kap. för att beräkna solvenskapitalkravet. Ett sådant tillstånd får avse en fullständig eller partiell intern modell.

Standardformeln

Beräkning enligt standardformeln

5 § Solvenskapitalkravet beräknat enligt standardformeln ska utgöra summan av

1. ett primärt solvenskapitalkrav beräknat enligt 6 §,
2. ett kapitalkrav för operativ risk beräknat enligt 9 §, och
3. ett justeringsbelopp beräknat enligt 10 §.

Primärt solvenskapitalkrav

6 § Det primära solvenskapitalkravet ska beräknas genom en justerad sammanläggning av kapitalkraven för minst sådana risker som anges i 2 § andra stycket 1–3.

7 § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda lämpliga parametrar som är specifika för företaget vid beräkningen av kapitalkravet för försäkringsrisker.

8 § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag som meddelar sådana pensionsförsäkringar som anges i 58 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) får beräkna kapitalkravet för aktiekursrisk, som ingår i kapitalkravet för marknadsrisk, utifrån en särskild metod avseende denna verksamhet.

Kapitalkrav för operativ risk

9 § Kapitalkravet för operativ risk ska beräknas med beaktande av sådana operativa risker som försäkringsföretaget är utsatt för och som inte har beaktats vid beräkningen av kapitalkravet för försäkringsrisker, marknadsrisker eller motpartsrisker.

Justeringsbelopp

10 § Justeringsbeloppet enligt 5 § 3 ska motsvara den minskning av försäkringsföretagets oförutsedda förluster som beror på att

1. företagets åtaganden gentemot försäkringstagare eller andra ersättningsberättigade minskar till följd av villkoren i försäkringsavtalet,
2. företagets uppskjutna skatt minskar, eller
3. en kombination av 1 och 2.

11 § Ett försäkringsföretag får göra förenklade beräkningar av kapitalkravet för en specifik risk om

1. det är motiverat med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten av de risker som företaget är utsatt för, och
2. det är oproportionerligt betungande att göra beräkningar enligt standardformeln.

Allmänna bestämmelser om minimikapitalkrav

Beräkning av minimikapitalkrav

12 § Minimikapitalkravet utgör den minsta storleken på kapitalbasen som krävs för att försäkringsföretaget med 85 procents sannolikhet ska ha tillgångar under kommande tolv månader som täcker värdet av åtagandena gentemot försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar.

13 § Minimikapitalkravet ska beräknas med beaktande av

1. försäkringstekniska avsättningar,
2. premieinkomst,
3. positiv risksumma,
4. uppskjutna skatter,
5. administrativa kostnader, och
6. avgiven återförsäkring.

Justering av beräknat minimikapitalkrav

14 § Minikapitalkravet beräknat enligt 12 och 13 §§ får varken understiga 25 procent eller överstiga 45 procent av solvenskapitalkravet, inklusive kapitaltillägg enligt 17 kap. 23 §. Minikapitalkravet får aldrig vara lägre än garantibeloppet enligt 15–19 §§.

Garantibelopp

Skadeförsäkringsföretag

15 § För skadeförsäkringsföretag ska garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 2,5 miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet som Europeiska kommissionen årligen tillkännager. Om rörelsen omfattar försäkring eller risk som hänför sig till någon av klasserna 10–15 som anges i 2 kap. 11 § första stycket ska dock garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 3,7 miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet som Europeiska kommissionen årligen tillkännager.

Livförsäkringsföretag

16 § För livförsäkringsföretag ska garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 3,7 miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska kommissionen årligen tillkännager.

Återförsäkringsbolag

17 § För återförsäkringsbolag, som inte är captivebolag, ska garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 3,6 miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska kommissionen årligen tillkännager.

Captivebolag som meddelar återförsäkring

18 § För captivebolag som meddelar återförsäkring ska garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 1,2 miljon euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska kommissionen årligen tillkännager.

Försäkringsföretag som bedriver både liv- och skadeförsäkring

19 § För försäkringsföretag som bedriver både liv- och skadeförsäkring ska garantibeloppet uppgå till summan av de belopp som anges i 15 och 16 §§.

Bemyndiganden

20 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur det primära solvenskapitalkravet ska beräknas enligt 6 §,
2. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda företagsspecifika parametrar enligt 7 §,
3. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få beräkna kapitalkravet för aktiekursrisk utifrån en särskild metod enligt 8 §,
4. hur kapitalkravet för operativ risk ska beräknas enligt 9 §, och
5. hur justeringsbeloppet ska beräknas enligt 10 §.

9 kap. Interna modeller

Allmänna bestämmelser

Krav på tillstånd

1 § Ett försäkringsföretag får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda en intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet. Ett sådant tillstånd får avse en fullständig intern modell eller en partiell intern modell.

Bestämmelserna i 8 kap. 1–4, 6 och 7 §§ gäller även när solvenskapitalkravet beräknas med en intern modell.

Förutsättningar för att använda en intern modell

2 § Tillstånd för ett försäkringsföretag att använda en intern modell ska ges om

1. försäkringsföretaget har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem som uppfyller kraven i 10 kap. 6 §, och
2. kraven i 9–18 §§ är uppfyllda.

Finansinspektionen ska besluta om en intern modell inom sex månader från det att en fullständig ansökan kom in till inspektionen.

Partiell intern modell

3 § En partiell intern modell får användas för att beräkna

1. kapitalkravet för en eller flera av de risker som ingår i det primära solvenskapitalkravet enligt 8 kap. 6 §,
2. kapitalkravet för operativ risk enligt 8 kap. 9 §,
3. justeringsbeloppet enligt 8 kap. 10 §, eller
4. kombinationer av 1, 2 eller 3.

En partiell intern modell får tillämpas på hela verksamheten eller på en eller flera av försäkringsföretagets större affärsenheter.

Tillstånd att använda en partiell intern modell

4 § För att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda en partiell intern modell krävs, utöver det som anges i 2 §, att

1. det finns godtagbara skäl att avgränsa tillämpningsområdet för den interna modellen på det sätt som försäkringsföretaget har gjort,
2. solvenskapitalkravet kan beräknas mer rättvisande utifrån försäkringsföretagets riskprofil och bestämmelserna i 8 kap. 2 och 3 §§ än en beräkning enligt standardformeln enligt 8 kap. 5–11 §§, och
3. den partiella interna modellen kan integreras helt med de beräkningar som ska ske enligt standardformeln.

Övergångsplan för utvidgning av en partiell intern modell

5 § Finansinspektionen får i samband med handläggningen av en ansökan om utvidgning av en sådan partiell intern modell som är avgränsad till att avse endast en eller flera risker eller en eller flera större affärsenheter eller på detta sätt avgränsad i båda dessa avseenden, förelägga ett försäkringsföretag att ge in en realistisk övergångsplan innehållande hur företaget avser att utvidga modellens tillämpningsområde.

Godkännande av styrdokument för ändring av en intern modell

6 § När ett försäkringsföretag ansöker om tillstånd att använda en intern modell ska företaget lämna in ett styrdokument avseende ändring av modellen. Styrdokumentet ska innehålla en förteckning över möjliga större och mindre ändringar av den interna modellen. När Finansinspektionen prövar ansökan ska inspektionen också pröva om företagets styrdokument kan godkännas.

Ändring av en intern modell och styrdokument

7 § Ett försäkringsföretag som fått tillstånd att använda en intern modell får göra mindre ändringar av denna i enlighet med det styrdokument för ändring av den interna modellen som godkänts av Finansinspektionen enligt 6 §.

För större ändringar i den interna modellen krävs tillstånd från Finansinspektionen.

Ändring av styrdokument för ändring av den interna modellen ska godkännas av Finansinspektionen.

Kraven i 2 § ska tillämpas på motsvarande sätt vid Finansinspektionens prövning av om tillstånd ska ges eller ändring godkännas enligt andra respektive tredje stycket.

Återgång till standardformeln

8 § Ett försäkringsföretag som använder en intern modell får, efter tillstånd av Finansinspektionen, återgå till att helt eller delvis beräkna solvenskapitalkravet enligt standardformeln i 8 kap 5–11 §§. Ett sådant tillstånd ska endast ges om försäkringsföretaget har visat att det finns godtagbara skäl för en återgång till standardformeln.

Krav på en intern modell och på användningen av den

Krav på användning

9 § En intern modell ska användas i ett försäkringsföretags företagsstyrnings- och riskhanteringssystem, i dess beslutsprocesser samt i den egna risk- och solvensbedömningen.

Styrelsen ska ansvara för att säkerställa att utformningen och användningen av den interna modellen är ändamålsenlig och ger ett tillfredsställande uttryck för riskprofilen.

Statistisk kvalitet

10 § Den beräkning av sannolikhetsfördelning som ligger till grund för en intern modell ska bygga på

1. relevanta försäkringsmatematiska och statistiska tekniker som stämmer överens med de metoder som används för beräkning av försäkringstekniska avsättningar, och

2. realistiska antaganden som ska kunna motiveras av försäkringsföretaget. Uppgifter som används för den interna modellen ska vara lämpade för ändamålet. De ska vara korrekta, fullständiga och aktuella.

Försäkringsföretaget ska minst en gång per år uppdatera de uppgifter som används för beräkningen av sannolikhetsfördelningen.

Diversifiering

11 § Ett försäkringsföretag får i en intern modell ta hänsyn till inbördes beroenden inom och mellan olika risker (diversifieringseffekter), om de metoder som används är ändamålsenliga.

Riskreducerande tekniker

12 § Ett försäkringsföretag får i en intern modell beakta effekterna av riskreduceringstekniker, om företaget även fullt ut inkluderar de risker som är förenade med dessa tekniker.

Beaktande av finansiella garantier och optioner

13 § Ett försäkringsföretag ska i en intern modell ta hänsyn till de risker som är knutna till optioner i ingångna försäkringsavtal och finansiella garantier.

Beaktande av samtliga förväntade utbetalningar

14 § Ett försäkringsföretag ska i en intern modell beakta alla utbetalningar till försäkringstagare och andra ersättningsberättigade som följer av avtal, oavsett om betalningarna är garanterade genom avtal eller inte.

Beräkning av en intern modell

15 § Ett försäkringsföretag ska beräkna en intern modell på ett sätt som ger försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade en skyddsnivå som är likvärdig med den nivå som anges i 8 kap. 1 §.

Resultatanalys

16 § Ett försäkringsföretag som använder en intern modell ska minst en gång per år granska vad som gett upphov till vinster eller orsakat förluster inom de olika större affärsenheterna.

Analysen av vinster och förluster ska utgå från den kategorisering av risker som har gjorts i den interna modellen. Riskkategoriseringen ska återspegla försäkringsföretagets riskprofil.

Validering av en intern modell

17 § En intern modell ska regelbundet valideras. Valideringen ska innefatta en utvärdering av modellens funktion och en kontroll av att modellen är lämplig med hänsyn till företagets riskprofil.

Krav på dokumentation

18 § Ett försäkringsföretag som använder en intern modell ska dokumentera

1. hur den är utformad och fungerar,
2. att den överensstämmer med de krav som gäller för interna modeller enligt 9–17 §§,
3. vilka omständigheter som skulle kunna medföra att den inte fungerar effektivt, och
4. vilka större ändringar som gjorts i den enligt 7 §.

Bemyndiganden

19 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. förutsättningarna för tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell enligt 1–5 §§,
2. förutsättningarna för ändring av en intern modell och styrdokument enligt 6 och 7 §§,
3. krav på användning och statistiska kvalitetsnormer för en intern modell enligt 9–14 §§,
4. beräkning av en intern modell enligt 15 §,
5. validering av en intern modell enligt 17 §, och
6. krav på dokumentation enligt 18 §.

10 kap. Företagsstyrning

Företagsstyrningssystem

1 § Ett försäkringsföretag ska ha ett företagsstyrningssystem som säkerställer att företaget styrs på ett sunt och ansvarsfullt sätt.

Företaget ska utforma systemet så att det uppfyller bestämmelserna i 2–24 §§ och föreskrifter som har meddelats med stöd av 26 §.

Systemet ska ses över regelbundet av företaget.

Styrdokument

2 § Ett försäkringsföretag ska upprätta och följa styrdokument för

1. riskhantering,

2. internkontroll,

3. internrevision,

4. verksamhet som omfattas av uppdragsavtal enligt 19 §,

5. uppgiftslämnande till Finansinspektionen och kvalitetskontroll av uppgifterna, och

6. ändring av företagets interna modell, om en sådan modell används.

Styrdokumenterna ska fastställas av styrelsen. De ska utvärderas och ses över minst en gång per år.

Kontinuitet i verksamheten

3 § Ett försäkringsföretag ska ha system, resurser och rutiner som är lämpliga för att verksamheten ska kunna bedrivas med kontinuitet och i enlighet med gällande regler.

Ett försäkringsföretag ska ha en beredskapsplan.

Centrala funktioner

4 § Ett försäkringsföretag ska ha funktioner för riskhantering, regelefterlevnad och internrevision samt en aktuariefunktion (centrala funktioner).

Funktionerna ska inrättas på ett sätt som säkerställer att respektive funktion kan utföra sina uppgifter på ett objektivt sätt.

Lämplighetskrav

5 § Ett försäkringsföretag ska säkerställa att den som ingår i styrelsen för företaget och är verkställande direktör i det, eller dennes ställföreträdare eller den som innehar centrala funktioner i företaget uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4.

Försäkringsföretaget ska snarast till Finansinspektionen anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning enligt första stycket eller som ansvarar för en central funktion i företaget. I samband med en sådan anmälan ska försäkringsföretaget underrätta inspektionen om någon av de personer som har ersatts inte längre har ansetts uppfylla lämplighetskraven.

System för riskhantering

6 § Ett försäkringsföretag ska ha ett system för riskhantering som ska innehålla de strategier, processer och rapporteringsrutiner som behövs för att säkerställa att företaget fortlöpande kan identifiera, värdera, övervaka, hantera och rapportera risker samt beroenden mellan risker.

Systemet ska vara integrerat i företagets organisations- och beslutsstruktur. Det ska vara utformat med lämplig hänsyn till de personer som leder företaget eller annars ingår i en central funktion.

Risker och krav på innehåll i styrdokumentet för riskhantering

7 § Ett försäkringsföretags system för riskhantering ska avse såväl de risker som täcks av solvenskapitalkravet som risker som inte, eller endast delvis, beaktas vid beräkningen av detta.

Systemet ska omfatta

1. försäkringsrisker,
2. matchningsrisker,
3. investeringsrisker, särskilt avseende derivatinstrument och liknande åtaganden,
4. likviditets- och koncentrationsrisker,
5. operativa risker,
6. risker hänförliga till återförsäkring och andra riskreduceringstekniker, och
7. beroenden mellan risker som företaget är eller kan komma att bli exponerade för.

Ett försäkringsföretags styrdokument för riskhantering enligt 2 § 1 ska omfatta de risker som avses i andra stycket 1–6.

I ett försäkringsföretag som använder volatilitetsjustering enligt 5 kap. 8 § ska styrdokumentet för riskhantering också innehålla riktlinjer för volatilitetsjusteringen.

Krav på företag som använder matchningsjustering eller volatilitetsjustering

8 § Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § eller volatilitetsjustering enligt 5 kap. 8 § ska

1. upprätta en likviditetsplan, och
2. regelbundet utvärdera sin användning av justeringar.

Krav på regelbunden utvärdering

9 § Ett försäkringsföretag ska regelbundet utvärdera företagets känslighet för de antaganden som ligger till grund för fastställandet av en ränta som används vid beräkningen av den bästa skattningen.

Krav på analys av externa bedömningar

10 § Ett försäkringsföretag som använder bedömningar från externa kreditvärderingsinstitut vid beräkningar av de försäkringstekniska avsättningarna eller solvenskapitalkravet ska göra en egen bedömning av de externa bedömningarna.

En egen risk- och solvensbedömning

11 § Ett försäkringsföretag ska genomföra en egen risk- och solvensbedömning.

I den egna risk- och solvensbedömningen ska försäkringsföretaget göra en bedömning av

1. företagets solvensbehov med hänsyn till dess specifika riskprofil, risktolerans och affärsstrategi,

2. företagets fortlöpande efterlevnad av bestämmelserna om solvens- och minimikapitalkraven samt försäkringstekniska avsättningar, och

3. hur betydande skillnaderna är mellan företagets riskprofil och de antaganden om risker som har legat till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet.

För bedömningen enligt andra stycket 1 ska försäkringsföretaget ha processer som säkerställer att de risker som företaget är eller kan komma att bli exponerade för, på såväl kort som lång sikt, identifieras och värderas. Företaget ska kunna redovisa de metoder som använts vid bedömningen.

Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §, volatilitetsjustering enligt 5 kap. 8 § eller de särskilda övergångsreglerna för den riskfria räntestrukturen i punkterna 9 och 10, ska i den bedömning som avses i andra stycket 2 göra en bedömning av efterlevnaden av bestämmelserna om solvens- och minimikapitalkraven, såväl med som utan användning av matchnings- eller volatilitetsjustering eller de särskilda övergångsreglerna.

Den egna risk- och solvensbedömningen ska ingå som en integrerad del i ett försäkringsföretags affärsstrategier och ska beaktas vid företagets strategiska beslut.

Regelbundna bedömningar

12 § Ett försäkringsföretag ska genomföra en egen risk- och solvensbedömning minst årligen och, om någon väsentlig förändring skett av de risker som försäkringsföretaget är utsatt för, utan dröjsmål.

Rapportering

13 § Ett försäkringsföretag ska rapportera resultatet av varje egen risk- och solvensbedömning till Finansinspektionen.

System för internkontroll

14 § Ett försäkringsföretag ska ha ett system för internkontroll.

Systemet ska omfatta förvaltnings- och redovisningsmetoder, ramar för internkontrollen, lämpliga rapporteringsrutiner och en funktion för regel- efterlevnad.

Funktion för riskhantering

15 § Funktionen för riskhantering ska ges en struktur som underlättar genomförande av riskhanteringssystemet.

Funktion för regelefterlevnad

16 § Funktionen för regelefterlevnad ska

1. rapportera till styrelsen och den verkställande direktören i fråga om efterlevnaden av:

a) reglerna i denna lag och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen,

b) EU-förordningen och andra föreskrifter som har meddelats av Europeiska kommissionen med anledning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG, och

c) de riktlinjer och rekommendationer som har meddelats med anledning av det direktivet av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Finansinspektionen och, om företaget har inrättat en sekundäretablering inom EES, den behöriga myndigheten i det landet,

2. lämna råd till företagets styrelse och den verkställande direktören om förebyggande av bristande efterlevnad av bestämmelser enligt 1,

3. bedöma konsekvenserna av förändringar i bestämmelser enligt 1, och

4. identifiera och bedöma risker för bristande regelefterlevnad av bestämmelser enligt 1.

Funktion för internrevision

17 § Ett försäkringsföretags funktion för internrevision ska

1. utvärdera systemet för internkontroll,

2. utvärdera andra delar av företagsstyrningssystemet, och

3. rapportera resultat och lämna rekommendationer efter utvärderingarna till företagets styrelse.

Funktionen för internrevision ska utföra sina uppgifter med opartiskhet och vara oberoende från den verksamhet som utvärderas.

Styrelsen ska utse den som svarar för företagets funktion för internrevision.

Aktuariefunktion

18 § Ett försäkringsföretags aktuariefunktion ska

1. samordna och svara för kvaliteten i de försäkringstekniska beräkningarna och utredningarna,

2. bistå styrelsen och den verkställande direktören och på eget initiativ rapportera till dem i frågor som rör metoder, beräkningar och bedömningar av

a) de försäkringstekniska avsättningarna,

b) värderingen av försäkringsriskerna, och

c) återförsäkringsskydd och andra riskreduceringstekniker, samt

3. bidra till företagets riskhanteringssystem.

Den som ska utföra uppgifter i aktuariefunktionen ska ha de kunskaper och erfarenheter av funktionens uppgifter som är tillräckliga med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten av riskerna i företagets verksamhet.

Uppdragsavtal

19 § Ett försäkringsföretag får, med de begränsningar som följer av 20 §, uppdra åt någon annan att utföra viss operativ verksamhet och vissa funktioner som är av väsentlig betydelse för företagets försäkringsrörelse (uppdragsavtal). Ett sådant uppdrag inskränker dock inte företagets ansvar enligt denna lag.

Begränsningar i möjligheten att ingå uppdragsavtal

20 § Ett uppdragsavtal får inte avse operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse, om det kan leda till att

1. kvaliteten i företagsstyrningssystemet försämras väsentligt,
2. den operativa risken i företaget ökar väsentligt,
3. Finansinspektionens möjlighet att utöva tillsyn försämras, eller
4. försäkringstagarnas möjlighet till tillfredsställelse och fortlöpande service inte kan upprätthållas.

Anmälan av uppdragsavtal

21 § Ett försäkringsföretag som har ingått ett uppdragsavtal som avser operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse ska innan avtalet har börjat gälla anmäla detta till Finansinspektionen. Ett försäkringsföretag ska snarast anmäla till Finansinspektionen om det inträffar väsentliga förändringar inom sådan verksamhet eller funktioner.

Åtgärder som krävs av ett försäkringsföretag som ingår ett uppdragsavtal

22 § Ett försäkringsföretag som ingår ett uppdragsavtal ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att uppdragstagaren

1. samarbetar med Finansinspektionen när det gäller de funktioner eller verksamhet som omfattas av uppdragsavtalet,
2. ger försäkringsföretaget, dess revisorer och Finansinspektionen tillgång till uppgifter som rör de funktioner eller verksamhet som omfattas av uppdragsavtalet, och
3. ger Finansinspektionen faktiskt tillträde till uppdragstagarens lokaler.

Kompletterande riktlinjer

Försäkringstekniska riktlinjer och beräkningsunderlag

23 § Ett försäkringsföretag ska upprätta och följa försäkringstekniska riktlinjer. Riktlinjerna ska kompletteras med ett försäkringstekniskt beräkningsunderlag.

Försäkringstekniska riktlinjer för livförsäkring ska ges in till Finansinspektionen senast den dag de börjar användas eller ändras.

Tillsammans med riktlinjerna ska det lämnas en redogörelse för de konsekvenser som riktlinjerna får för försäkringsföretaget samt för försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar.

Om det med hänsyn till försäkringarnas beskaffenhet eller av något annat särskilt skäl saknas anledning att upprätta ett försäkringstekniskt

beräkningsunderlag, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta att försäkringsföretaget helt eller delvis avstår från att göra det.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 3

Riktlinjer för hantering av intressekonflikter

24 § Ett försäkringsföretag ska upprätta och följa riktlinjer för hantering av intressekonflikter mellan företagets intressenter.

Styrelsens ansvar för riktlinjerna

25 § Styrelsen ska fastställa försäkringstekniska riktlinjer och riktlinjer för hantering av intressekonflikter. Riktlinjerna ska utvärderas och ses över minst en gång per år.

Bemyndiganden

26 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad ett system för riskhantering enligt 6 § ska innehålla när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

2. innehållet i de riktlinjer för volatilitetsjustering som avses i 7 § fjärde stycket,

3. innehållet i en sådan likviditetsplan som avses i 8 § 1,

4. de närmare kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag som använder matchnings- eller volatilitetsjustering enligt 8 § 2,

5. de närmare kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag när det gäller företagets känslighet för de antaganden som ligger till grund för fastställandet av den relevanta riskfria räntestrukturen enligt 9 §,

6. hur en sådan egen bedömning som avses i 10 § ska genomföras,

7. rapportering av resultat av den egna risk- och solvensbedömning enligt 13 §,

8. vad funktionen för riskhantering enligt 15 § ska svara för när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

9. villkor för behörighet för den som ska utföra uppgifter i aktuariefunktionen enligt 18 §,

10. innehållet i försäkringstekniska riktlinjer och beräkningsunderlag som avses i 23 §, och

11. vilka uppgifter som riktlinjer för hantering av intressekonflikter enligt 24 § ska omfatta.

16 kap. Offentliggörande

Offentliggörande av solvens- och verksamhetsrapport

1 § Ett försäkringsföretag ska offentliggöra en solvens- och verksamhetsrapport en gång per år. Rapporten ska uppdateras i de fall som anges i 4 och 6 §§.

Innehållet i solvens- och verksamhetsrapporten

2 § Solvens- och verksamhetsrapporten ska innehålla en beskrivning av försäkringsföretagets

1. verksamhet och resultat,
2. företagsstyrningssystem,
3. riskprofil,
4. värderingsmetoder för solvensändamål, och
5. solvenssituation.

Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § ska i rapporten beskriva denna och den portfölj av åtaganden och motsvarande tillgångar på vilka justeringen används samt kvantifiera effekterna av en slopad matchningsjustering på företagets finansiella ställning. Beskrivningen ska även innehålla information om huruvida företaget använder volatilitetsjustering enligt 5 kap. 8 § och en kvantifiering av effekterna av en slopad volatilitetsjustering på företagets finansiella ställning.

Ett försäkringsföretag får helt eller delvis lämna de uppgifter som ska offentliggöras genom rapporten genom hänvisning till uppgifter som företaget offentliggjort för att uppfylla andra rättsliga eller administrativa krav, om dessa uppgifter är likvärdiga till art och omfattning.

Undantag från kravet på offentliggörande

3 § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag inte behöver offentliggöra uppgifter som anges i 2 § första stycket 1–4 om ett offentliggörande skulle innebära att

1. företagets konkurrenter otillbörligt gynnas, eller
2. företaget bryter mot tystnadsplikt avsedd att skydda försäkringsstagare eller annan som företaget har en motpartsrelation till.

Ett försäkringsföretag som har beviljats undantag ska ange detta och skälen för undantaget i rapporten.

Uppdateringar av solvens- och verksamhetsrapporten

Uppdateringar om solvenskapitalkravet inte är uppfyllt

4 § Ett försäkringsföretag som inte uppfyller solvenskapitalkravet ska omedelbart uppdatera tidigare offentliggjorda uppgifter i solvens- och verksamhetsrapporten, om

1. underskottet är betydande, och
2. Finansinspektionen inte har erhållit någon realistisk åtgärdsplan inom två månader räknat från det datum då företaget upptäckte att underskottet var betydande.

Om Finansinspektionen har ansett att en åtgärdsplan är realistisk, men underskottet inte har korrigerats inom sex månader från det att det upptäcktes, ska underskottet offentliggöras av företaget vid utgången av denna period.

5 § På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som inte uppfyller solvenskapitalkravet, samtidigt som underskottet är betydande och någon realistisk åtgärdsplan inte har överlämnats till inspektionen inom tid som anges i 4 § första stycket 2, offentliggöra

1. hur stort underskottet är,
2. en förklaring av orsakerna till underskottet,
3. följderna av underskottet,
4. vilka korrigerande åtgärder som har vidtagits av företaget, och
5. vilka ytterligare korrigerande åtgärder som är planerade.

Uppdateringar om minimikapitalkravet inte är uppfyllt

6 § Ett försäkringsföretag som inte uppfyller minimikapitalkravet ska omedelbart uppdatera tidigare offentliggjorda uppgifter i solvens- och verksamhetsrapporten, om Finansinspektionen

1. bedömer att företaget inte kommer att kunna överlämna en realistisk finansiell saneringsplan, eller

2. inte har erhållit någon sådan plan inom en månad från den dag då företaget upptäckte att minimikapitalkravet inte var uppfyllt.

Om Finansinspektionen har ansett att en finansiell saneringsplan är realistisk, men underskottet inte har korrigerats inom tre månader från det att det upptäcktes, ska underskottet offentliggöras av företaget senast vid utgången av denna period.

7 § På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som inte uppfyller minimikapitalkravet, samtidigt som någon av de omständigheter som anges i 6 § första stycket föreligger, offentliggöra

1. hur stort underskottet är,
2. en förklaring av orsakerna till underskottet,
3. följderna av underskottet,
4. vilka korrigerande åtgärder som har vidtagits av företaget, och
5. vilka ytterligare korrigerande åtgärder som är planerade.

System och styrdokument

8 § Ett försäkringsföretag ska ha upprättat lämpliga informations- och rapporteringssystem för att kunna uppfylla bestämmelserna i 1–7 §§ och ha styrdokument som säkerställer att alla uppgifter som offentliggörs fortlöpande är relevanta.

Solvens- och verksamhetsrapporter samt uppdateringar av dessa ska godkännas av försäkringsföretagets styrelse innan de offentliggörs.

Bemyndiganden

9 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. innehållet i solvens- och verksamhetsrapporten enligt 2 §,
2. innehållet i en ansökan om undantag från kravet på offentliggörande enligt 3 §, och
3. innehållet i informations- och rapporteringssystem och styrdokument enligt 8 §.

17 kap.

2 §

Finansinspektionen har tillsyn över försäkringsföretag.

Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt

1. denna lag,
2. andra författningar som reglerar *försäkringsföretagets* näringsverksamhet,

3. företagets bolagsordning eller stadgar, och

4. företagets försäkringstekniska riktlinjer och beräkningsunderlag samt dess placeringsriktlinjer och riktlinjer för hantering av intressekonflikter.

Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt

1. denna lag,
2. andra författningar som reglerar *företagets* näringsverksamhet,

4. *styrdokument som företaget har upprättat och som har sin grund i författningar som reglerar företagets näringsverksamhet.*

Finansinspektionen har dessutom tillsyn över att försäkringsföretagets ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i denna lag.

Finansinspektionens tillsyn ska utgå från en proaktiv och riskbaserad metod.

Samarbete med behöriga myndigheter

Samarbete och utbyte av information

3 §

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter och Europeiska kommissionen i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter, Europeiska kommissionen *och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten* i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

3 a §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 38, 155 och 158 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG.

Finansinspektionen får när inspektionen anser att det är nödvändigt genomföra en undersökning hos ett försäkringsföretag.

Styrelsen och den verkställande direktören ska vid den tidpunkt som Finansinspektionen bestämmer hålla försäkringsföretagets tillgångar, räkenskapsmaterial och andra handlingar tillgängliga för granskning av befattningshavare hos inspektionen eller av någon annan som inspektionen har förordnat.

Finansinspektionen får genomföra en motsvarande undersökning som i första stycket hos ett företag som har fått i uppdrag av ett försäkringsföretag att utföra vissa funktioner eller verksamheter, om det behövs för tillsynen av försäkringsföretaget.

Åtgärder vid bristande efterlevnad av villkoren för användning av matchningsjustering

6 a §

Ett försäkringsföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte uppfyller villkoren för användning av matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §. Av underrättelsen ska framgå när villkoren inte längre var uppfyllda.

6 b §

Om ett försäkringsföretag inte längre uppfyller villkoren för tillstånd att använda matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §, ska Finansinspektionen förelägga företaget att åtgärda bristerna inom två månader från den dag då villkoren inte längre var uppfyllda.

Om bristerna inte åtgärdas inom den tid som anges i första stycket, ska företaget föreläggas att omedelbart upphöra med användningen av matchningsjustering.

11 §

En revisor eller en särskild granskare ska genast rapportera till Finansinspektionen om han eller hon vid fullgörandet av sitt uppdrag i ett försäkringsföretag får kännedom om förhållanden som

1. kan utgöra en väsentlig överträdelse av de författningar som reglerar företagets verksamhet,

2. kan påverka företagets fortsatta drift negativt, *eller*

3. kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 9 kap. 33 eller 34 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

2. kan påverka företagets fortsatta drift negativt,

3. kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 9 kap. 33 eller 34 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, *eller*

4. kan innebära att företaget brister eller har brustit i uppfyllandet av solvens- eller minimikapitalkravet.

Revisorn och granskaren har en motsvarande rapporteringsskyldighet om han eller hon får kännedom om förhållanden som avses i första stycket vid fullgörande av uppdrag som revisorn eller den särskilda granskaren har i försäkringsföretagets moderföretag eller dotterföretag eller ett företag som har en likartad förbindelse med försäkringsföretaget.

Beredningsplan för ändrade ekonomiska förhållanden

15 §

På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag upprätta och till inspektionen lämna en beredningsplan avseende företagets förmåga att hantera händelser eller förändringar av ekonomiska förhållanden som skulle kunna påverka företagets finansiella ställning negativt.

Skyldigheten enligt första stycket gäller även för verksamhet som omfattas av uppdragsavtal enligt 10 kap. 18 §.

Tillsyn över de försäkringstekniska avsättningarna

16 §

På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag till inspektionen lämna en rapport som utvisar att nivån på de försäkringstekniska avsättningarna är lämplig samt att beräkningen av dem utförs med relevanta metoder

Kompletterande beräkning av solvenskapitalkravet vid användande av en intern modell

17 §

På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som använder en intern modell till inspektionen lämna en beräkning av solvenskapitalkravet med användning av standardformeln.

Handlingsplan vid bristande uppfyllande av kraven för att få använda en intern modell

18 §

På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som använder en intern modell, men som inte längre uppfyller kraven för att få använda en sådan, till inspektionen lämna en handlingsplan för hur företaget avser att inom skälig tid rätta till bristerna. En sådan plan behöver inte upprättas, om företaget kan visa att överträdelsen är ringa.

Beräkning enligt standardformeln vid bristande genomförande av plan

19 §

Ett företag som inte genomför den plan som anges i 18 § ska efter beslut av Finansinspektionen beräkna solvenskapitalkravet med användning av standardformeln.

Verifiering och kontroll av en intern modell

20 §

På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som använder en intern modell verifiera kalibreringen av den

interna modellen och kontrollera att dess specifikation överensstämmer med allmänt accepterad marknadspraxis. Detta ska ske genom användning av relevanta referensportföljer och antaganden som har sin grund i externa uppgifter.

Företagsspecifika parametrar

21 §

Om ett försäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkning av solvenskapitalkravet enligt standardformeln och det därför är olämpligt att beräkna solvenskapitalkravet enligt denna, får Finansinspektionen besluta att företaget vid beräkningen av kapitalkravet för riskkategorier som avser försäkringsrisk ska ersätta en undergrupp av parametrar enligt standardformeln med företagsspecifika parametrar.

Beräkning enligt en fullständig eller partiell intern modell i stället för med standardformeln

22 §

Om ett försäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för solvenskapitalkravet enligt standardformen och att det därför är olämpligt för företaget att beräkna kapitalkravet enligt denna, får Finansinspektionen besluta att företaget ska använda en fullständig eller partiell intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet.

Kapitaltillägg

23 §

Finansinspektionen får efter granskning besluta om ett tillägg till solvenskapitalkravet (kapital-

tillägg) för ett försäkringsföretag,
om

1. företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet enligt standardformeln, och ett beslut om användning av en intern modell enligt 22 § är olämpligt eller har visat sig sakna verkan, eller en fullständig eller partiell intern modell håller på att utarbetas,

2. företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet enligt en fullständig eller partiell intern modell, till följd av att en eller flera kvantifierbara risker inte beaktats i tillräcklig utsträckning och företaget inte inom skälig tid har anpassat modellen till sin riskprofil,

3. företaget använder volatilitetsjustering enligt 5 kap. 8 §, matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § eller de särskilda övergångsreglerna för den riskfria räntestrukturen enligt punkterna 9 och 10 och företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för justeringarna eller övergångsregleringen, eller

4. företagets företagsstyrningssystem avviker väsentligt från kraven i 10 kap. 1 §, samtidigt som avvikelserna medför att företaget inte kan garantera en korrekt identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de risker som företaget exponeras för eller kan komma att bli exponerat för och det är osannolikt att bristerna kan åtgärdas inom skälig tid.

24 §

Ett kapitaltillägg som avses i 23 § 1 och 2 ska beräknas så att det säkerställer att försäkrings-

företaget uppfyller solvenskapitalkravet.

Ett kapitaltillägg som avses i 23 § 3 ska vara proportionellt till de väsentliga risker som uppstår till följd av de avvikelser som har föranlett kapitaltillägget.

Ett kapitaltillägg som avses i 23 § 4 ska beräknas så att det är proportionerligt mot de risker som föreligger på grund av bristerna i företagsstyrningssystemet.

25 §

Efter ett beslut om kapitaltillägg ska försäkringsföretagets solvenskapitalkrav utgöras av summan av kapitaltillägget och solvenskapitalkravet beräknat enligt standardformeln eller, om företaget har fått tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell, i enlighet med denna. Ett kapitaltillägg som beslutas med stöd av 23 § 4 ska inte ingå i solvenskapitalkravet vid beräkning av riskmarginalen i ett företag som värderar bästa skattningen och riskmarginalen separat.

26 §

När kapitaltillägg beslutas enligt 23 § 2 eller 4, ska Finansinspektionen förelägga försäkringsföretaget att vidta de åtgärder som behövs för att avhjälpa de brister som har föranlett kapitaltillägget.

27 §

Ett beslut om kapitaltillägg ska omprövas minst en gång per år. Beslutet ska ändras när försäkringsföretaget har avhjälpt de brister som låg till grund för beslutet.

18 §

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i 16 § och 17 § tredje stycket.

30 §

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i 29 §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka upplysningar ett försäkringsföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 5 §, och

2. *grunderna för bedömningen av tillförlitligheten hos interna modeller enligt 17 § första stycket.*

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett försäkringsföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 5 § *samt när och hur de ska lämnas.*

18 kap.

1 §

Finansinspektionen ska ingripa om

1. ett försäkringsföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets näringsverksamhet, företagets bolagsordning eller stadgar eller *företagets försäkringstekniska riktlinjer, beräkningsunderlag, placeringsriktlinjer eller riktlinjer för hantering av intressekonflikter,*

2. bolagsordningen, stadgarna, *de försäkringstekniska riktlinjerna, beräkningsunderlaget, placeringsriktlinjerna eller riktlinjerna för hantering av intressekonflikter* inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och arten av företagets verksamhet, eller

3. försäkringsbeståndet inte är tillräckligt för erforderlig riskutjämning.

2 §

Ingripande med stöd av 1 § sker genom utfärdande av föreläggande att vidta rättelse inom viss tid, genom förbud att verkställa beslut eller genom anmärkning. Finansinspektionen får också med stöd av 7 § begränsa ett försäkringsföretags förfoganderätt eller förbjuda företaget att förfoga över sina tillgångar i Sverige.

Om en överträdelse är allvarlig ska försäkringsföretagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

1. ett försäkringsföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets näringsverksamhet, företagets bolagsordning eller stadgar eller *företagets styrdokument som har sin grund i författningar som reglerar företagets näringsverksamhet,*

2. bolagsordningen, stadgarna, eller *styrdokument* inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och arten av företagets verksamhet, eller

Ingripande med stöd av 1 § sker genom utfärdande av föreläggande att vidta rättelse inom viss tid, genom förbud att verkställa beslut eller genom anmärkning. Finansinspektionen får också med stöd av 11 § begränsa ett försäkringsföretags förfoganderätt eller förbjuda företaget att förfoga över sina tillgångar i Sverige.

Underrättelse om bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet

4 §

Ett försäkringsföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om företaget inte uppfyller solvenskapitalkravet eller om det finns risk för detta under de närmaste tre månaderna.

Åtgärdsplan vid bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet

5 §

Om ett försäkringsföretag inte uppfyller solvenskapitalkravet, ska Finansinspektionen förelägga företaget

1. att inom två månader från dagen då bristerna konstaterades upprätta en åtgärdsplan och överlämna planen till inspektionen för godkännande, och

2. att inom sex månader från dagen för bristens konstaterande vidta nödvändiga åtgärder för att åter uppfylla solvenskapitalkravet.

Om det är lämpligt, får Finansinspektionen förlänga tidsfristen enligt 2 med tre månader.

Förlängd tidsfrist vid exceptionella förhållanden

6 §

Om den Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har meddelat att det föreligger exceptionella förhållanden och dessa förhållanden påverkar ett försäkringsföretag som är föremål för åtgärder enligt 5 §, får Finansinspektionen förlänga den tidsfrist som avses i 5 § 2 med högst sju år.

Ett försäkringsföretag ska under en sådan tidsfrist var tredje månad ge in en lägesrapport avseende vilka åtgärder som har vidtagits

och i vilken mån solvenskapitalkravet åter uppfyllts.

Om ett försäkringsföretags lägesrapport visar att det inte har skett några väsentliga framsteg med att åter uppfylla solvenskapitalkravet under tiden från bristens konstaterande fram till rapportens ingivande, ska den förlängda tidsfristen upphöra att gälla.

Underrättelse om bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet

7 §

Ett försäkringsföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om företaget inte uppfyller minimikapitalkravet eller om det finns risk för detta under de närmaste tre månaderna.

Finansiell saneringsplan vid bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet

8 §

Om ett försäkringsföretag inte uppfyller minimikapitalkravet, ska Finansinspektionen förelägga företaget att inom en månad från dagen då bristen konstaterades upprätta en finansiell saneringsplan och överlämna planen till inspektionen för godkännande.

Den finansiella saneringsplanen ska innehålla åtgärder som företaget ska vidta för att inom tre månader från den dag då bristen konstaterades åter uppfylla minimikapitalkravet.

11 §

Finansinspektionen får begränsa ett försäkringsföretags förfoganderätt eller förbjuda företaget att förfoga över sina tillgångar i Sverige, om

1. företaget inte följer gällande bestämmelser om försäkrings- tekniska avsättningar och skuld- täckning,

1. företaget inte följer gällande bestämmelser om försäkrings- tekniska avsättningar,

2. företagets kapitalbas understiger en tredjedel av solvensmarginalen eller inte uppfyller gällande krav på garantibelopp,

3. företagets kapitalbas understiger solvensmarginalen eller, för ett försäkringsföretag som avses i 9 kap. 1 § första stycket 1, den gruppbaseade kapitalbasen understiger den gruppbaseade solvensmarginalen enligt 4 § i samma kapitel, och det finns särskilda skäl att anta att företagets finansiella ställning ytterligare kommer att försämrats, eller

4. det vid beslut om återkallelse av företagets tillstånd bedöms vara nödvändigt för att skydda de intressen som försäkringsstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar har.

Finansinspektionen får besluta hur försäkringsverksamheten ska drivas efter ett sådant beslut som avses i första stycket.

2. företaget inte uppfyller solvenskapitalkravet och det föreligger särskilda omständigheter som ger anledning att befara att företagets finansiella ställning kommer att försämrats ytterligare,

3. företaget inte uppfyller minimikapitalkravet, eller

12 §

Om någon som ingår i ett försäkringsföretags styrelse eller är dess verkställande direktör inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4, ska Finansinspektionen återkalla företagets tillstånd. Det får dock ske bara om inspektionen först har beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör och om han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid om högst tre månader har gått, fortfarande finns kvar i styrelsen eller som verkställande direktör.

I stället för att återkalla tillståndet får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot eller verkställande direktör inte längre får kvarstå i sin befattning. Finansinspektionen får då förordna en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess försäkringsföretaget

Om någon som ingår i ett försäkringsföretags styrelse eller är dess verkställande direktör eller ansvarar för en central funktion inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4, ska Finansinspektionen återkalla företagets tillstånd. Det får dock ske bara om inspektionen först har beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör eller ansvarar för en central funktion och om han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid om högst tre månader har gått, fortfarande finns kvar i styrelsen eller som verkställande direktör eller som ansvarig för en central funktion.

I stället för att återkalla tillståndet får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot eller verkställande direktör eller den som ansvarar för en central funktion inte längre får kvarstå i sin befattning. Finansinspektionen får då förordna en ersättare. Ersättarens

har utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör.

uppdrag gäller till dess försäkringsföretaget har utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör *eller ansvarig för en central funktion.*

Prop. 2015/16:9
Bilaga 3

13 §

Finansinspektionen ska återkalla ett försäkringsföretags tillstånd, om företaget

1. inte har anmälts för registrering inom föreskriven tid eller anmälan har avskrivits eller avslagits genom ett beslut som har vunnit laga kraft,

2. *inte inom ett år från det tillstånd gavs har börjat driva sådan rörelse som tillståndet avser,*

3. har förklarat sig avstå från tillståndet,

4. *under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit försäkringsrörelse, eller*

5. har försatts i konkurs eller om beslut har fattats om att företaget ska gå i tvångslikvidation.

I de fall som avses i första stycket 2 och 4 får i stället varning meddelas, om det är tillräckligt.

2. har förklarat sig avstå från tillståndet,

3. har försatts i konkurs eller om beslut har fattats om att företaget ska gå i tvångslikvidation,

4. *inte uppfyller minimikapitalkravet och företagens finansiella saneringsplan är uppenbart otillräcklig, eller*

5. *inte inom tre månader från den tidpunkt då företaget inte längre uppfyllde minimikapitalkravet har vidtagit de åtgärder som finns angivna i en godkänd finansiell saneringsplan.*

14 §

Finansinspektionen får återkalla ett försäkringsföretags tillstånd, om företaget

1. inte längre uppfyller kraven för tillstånd,

2. *inte inom angiven tid har vidtagit åtgärderna i en plan som har godkänts enligt 5 §, eller*

3. *i annat fall allvarligt åsidosätter gällande bestämmelser för verksamheten.*

2. *inte inom ett år från det tillstånd gavs har börjat driva sådan rörelse som tillståndet avser,*

3. *under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit försäkringsrörelse, eller*

4. *inte inom den tidsfrist som anges i 6 § 2 och 7 § har vidtagit de åtgärder för att åter uppfylla solvenskapitalkravet som finns angivna i en godkänd åtgärdsplan, eller i annat fall allvarligt åsidosätter gällande bestämmelser för verksamheten.*

I de fall som anges i första stycket får i stället varning meddelas, om det är tillräckligt.

16 §

Finansinspektionen ska anmäla ett beslut enligt 7 § till de behöriga myndigheterna i de EES-länder där företaget enligt underrättelse driver försäkringsverksamhet enligt 3 kap. 1 eller 15 §. Ett sådant beslut ska dessutom anmälas till behöriga myndigheter i de EES-länder där företaget har tillgångar samt till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten *om försäkringsföretaget även bedriver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring.*

Finansinspektionen ska anmäla ett beslut om återkallelse av tillstånd för ett försäkringsföretag att driva försäkringsrörelse till behöriga myndigheter i övriga länder inom EES samt till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten *om försäkringsföretaget även bedriver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring.*

Finansinspektionen får i samband med en anmälan enligt första eller andra stycket begära att den behöriga myndigheten i samarbete med inspektionen vidtar motsvarande åtgärder. Om företagets tillstånd har återkallats, får begäran avse att den behöriga myndigheten även i övrigt vidtar de åtgärder som behövs för att skydda de intressen som försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar har.

27 §

Om ett aktiebolag eller en ekonomisk förening inte följer ett föreläggande enligt 23 § första stycket att upphöra med rörelsen, ska rätten, efter ansökan av Finansinspektionen, besluta att företaget ska gå i likvidation.

I dessa fall tillämpas 25 kap. 10, 25, 28–44, 46 och 47 §§ aktiebolagslagen (2005:551) och 11 kap. 5 och 7–16 §§ samt 17 § fjärde och femte styckena lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Beslut om likvidation ska inte meddelas om det under ärendets handläggning vid rätten visas att rörelsen har upphört.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

Finansinspektionen ska anmäla ett beslut enligt 11 § till de behöriga myndigheterna i de EES-länder där företaget enligt underrättelse driver försäkringsverksamhet enligt 3 kap. 1 eller 8 §. Ett sådant beslut ska dessutom anmälas till behöriga myndigheter i de EES-länder där företaget har tillgångar samt till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Finansinspektionen ska anmäla ett beslut om återkallelse av tillstånd för ett försäkringsföretag att driva försäkringsrörelse till behöriga myndigheter i övriga länder inom EES samt till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Om ett aktiebolag eller en ekonomisk förening inte följer ett föreläggande enligt 26 § första stycket att upphöra med rörelsen, ska rätten, efter ansökan av Finansinspektionen, besluta att företaget ska gå i likvidation.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om innehållet i en finansiell saneringsplan enligt 4 §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om innehållet i en åtgärdsplan enligt 5 § samt i en finansiell saneringsplan enligt 8 §.

Föreslagen lydelse

19 kap. Grupptillsyn

Företag som ingår i en grupp

1 § I en grupp ingår ett företag, dess dotterföretag och andra anknutna företag samt de företag som dotterföretaget har ett ägarintresse i.

I en grupp ingår även företag som förenas av starka och varaktiga finansiella förbindelser på grund av avtal eller på annat sätt, under förutsättning att ett av företagen genom att samordna beslutsfattandet i företagen utövar ett bestämmande inflytande över de övriga företagen. Det företag som utövar ett bestämmande inflytande ska betraktas som moderföretag och övriga företag som dotterföretag.

Andra stycket gäller endast om det för att upprätta och avsluta sådana finansiella förbindelser som avses där krävs tillstånd av grupptillsynsmyndigheten.

Fall då grupptillsyn ska utövas över försäkringsföretag

2 § Särskild tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en grupp (grupptillsyn) ska utövas enligt 3–11 och 28–89 §§ över

1. försäkringsföretag som är moderföretag till eller har ägarintresse i åtminstone ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredje land,

2. försäkringsföretag som har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med ett annat försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredje land, och

3. försäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES.

Grupptillsyn enligt 90–98 §§ ska utövas över försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsgivare från tredje land, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor utanför EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES.

Grupptillsyn enligt 99 § ska utövas över försäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet.

Ansvarigt företag i en grupp

3 § Om inte annat anges i detta kapitel, ansvarar de försäkringsföretag över vilka grupptillsyn ska utövas enligt 2 § första stycket för att alla de

företag som enligt 1 § ingår i samma grupp som försäkringsföretaget sammantaget uppfyller kraven i 3–11 och 28–89 §§.

De försäkringsföretag som avses i 2 § andra och tredje styckena ansvarar på motsvarande sätt för att företagen i gruppen uppfyller bestämmelserna i 90–98 §§ respektive 99 §.

Om det i en grupp finns fler än ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 §, ska det försäkringsföretag som finns högst upp i gruppens struktur ansvara enligt första och andra styckena. Om det finns flera försäkringsföretag högst upp i strukturen och på samma nivå, ska det försäkringsföretag som har den största balansomslutningen ansvara enligt första och andra styckena.

Nivån för grupp tillsyn på en grupp inom EES

4 § Om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES som är moderföretag till ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1 eller 2 ska bestämmelserna om grupp tillsyn i 5–11 och 28–89 §§ tillämpas på hela gruppen sammantaget och inte särskilt på någon annan nivå i gruppen.

Om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES som är moderföretag till ett försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som i sin tur är moderföretag till ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 3, ska bestämmelserna om grupp tillsyn i 5–11 och 28–89 §§ tillämpas på hela gruppen sammantaget och inte särskilt på någon annan nivå i gruppen.

Undantag då tillsyn även ska utövas enligt lagen om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

5 § Om det i toppen av en grupp finns ett sådant moderföretag som avses i 4 § och det företaget i sin tur är dotterföretag till ett sådant företag som avses i 3 kap. 1 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta att för detta dotterföretag inte tillämpa bestämmelserna om grupp tillsyn enligt 46 och 47 §§ avseende riskkoncentrationer och interna transaktioner.

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut ska inspektionen samråda med de behöriga myndigheter som berörs av beslutet.

Fortsatt tillsyn över de enskilda försäkringsföretagen

6 § Ett försäkringsföretag som ingår i en grupp som omfattas av grupp tillsyn står även under tillsyn som enskilt försäkringsföretag enligt denna lag.

Grupptillsynsmyndigheten och dess ansvar

Prop. 2015/16:9
Bilaga 3

7 § För ett försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1–3 ska det finnas en grupptillsynsmyndighet med ansvar för grupptillsynen. Om det finns flera berörda behöriga myndigheter, ska grupptillsynsmyndigheten utses bland dem.

När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet

8 § Finansinspektionen ska vara grupptillsynsmyndighet, om det i gruppen finns ett eller flera försäkringsföretag, men ingen EES-försäkringsgivare.

Finansinspektionen ska även vara grupptillsynsmyndighet

1. om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsföretag,
2. om ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett försäkringsföretag,
3. om ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor i Sverige eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige är moderföretag till ett försäkringsföretag och en eller flera EES-försäkringsgivare,
4. om det i toppen av gruppen finns fler än ett försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag, med huvudkontor i olika stater inom EES, däribland Sverige, och det dessutom i samma stater finns dotterföretag som är försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare varav det dotterföretag som har den största balansomslutningen är ett försäkringsföretag,
5. om ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett eller flera försäkringsföretag och en eller flera EES-försäkringsgivare men inte har huvudkontor i något av de länder där dotterföretagen finns, och det dotterföretag som har den största balansomslutningen är ett försäkringsföretag,
6. i andra fall än de som anges i 1–5, när ett eller flera försäkringsföretag och en eller flera EES-försäkringsgivare ingår i en grupp och det företag som har den största balansomslutningen är ett försäkringsföretag, eller
7. om inspektionen tillsammans med övriga berörda behöriga myndigheter kommer överens om det i enlighet med bestämmelserna i 9 § andra stycket.

Överenskommelse och beslut om utseende av grupptillsynsmyndighet

9 § När Finansinspektionen enligt 8 § ska vara grupptillsynsmyndighet, får inspektionen tillsammans med berörda behöriga myndigheter komma överens om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska utses till grupptillsynsmyndighet. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen utses till grupptillsynsmyndighet med hänsyn till gruppens struktur och den relativa betydelsen av gruppens verksamhet i olika länder.

Om det i ett annat fall än det som avses i första stycket skulle vara olämpligt med hänsyn till en gruppens struktur och den relativa betydelsen av dess verksamhet i olika länder att grupptillsynsmyndigheten utses

enligt de grunder som anges i artikel 247.2 i direktiv 2009/138/EG, får Finansinspektionen komma överens om att inspektionen eller en behörig myndighet ska vara grupp tillsynsmyndighet för gruppen.

Om en överenskommelse enligt första eller andra stycket innebär att Finansinspektionen utses till grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen fatta ett beslut om detta och överlämna beslutet till gruppen.

Ett beslut enligt en överenskommelse enligt första eller andra stycket får fattas inom tre månader från den dag då frågan om en sådan överenskommelse väcktes av en berörd behörig myndighet. Den berörda gruppen ska ges tillfälle att yttra sig.

Hänskjutande av ett ärende om utseende av grupp tillsynsmyndighet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

10 § Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den tremånadersfrist som anges i 9 § har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begärt myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska inspektionen och de berörda behöriga myndigheterna invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt 19.3 i samma förordning. Finansinspektionen ska följa ett sådant beslut i sak. Om Finansinspektionen utsetts till grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen till det försäkringsföretag som avses i 3 § och tillsynskollegiet överlämna beslutet som ska innehålla de skäl som bestämt utgången.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

11 § Om ett beslut enligt 9 och 10 §§ inte kan fattas ska uppgiften som grupp tillsynsmyndighet utföras av den behöriga myndighet som följer av artikel 247.2 i direktiv 2009/138/EG.

Undantag från grupp tillsyn

12 § När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet får inspektionen i ett enskilt fall, helt eller delvis, besluta om undantag från grupp tillsynen för ett företag som ingår i en grupp om

1. företaget är beläget i ett land utanför EES och det finns rättsliga hinder mot överföring av nödvändig information,
2. företaget är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupp tillsynen, eller
3. det skulle vara olämpligt eller vilseledande med hänsyn till syftet med grupp tillsynen att låta företaget omfattas av den.

När bestämmelsen i första stycket 2 är tillämplig på flera företag, får undantag inte beslutas, om företagen tillsammans inte är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupp tillsynen.

Innan Finansinspektionen beslutar att med stöd av första stycket 2 eller 3 undanta ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare från grupp tillsyn, ska inspektionen höra de behöriga myndigheter som berörs av beslutet.

13 § Om Finansinspektionen med stöd av 12 § första stycket 2 eller 3 undantar en EES-försäkringsgivare från grupp tillsyn ska det företag som finns i toppen av gruppen i Sverige, på begäran av Finansinspektionen, lämna de upplysningar som en behörig myndighet i EES-försäkringsgivarens hemland behöver för sin tillsyn av EES-försäkringsgivaren.

Undantag från kravet på tillsyn över riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp

14 § Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter samråd med berörda behöriga myndigheter besluta att tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp som avses i 46 § inte ska utövas på nivån för ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1 eller 2, eller på nivån för det försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är moderföretag till ett försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 3 och som är ett anknutet företag eller själv är en reglerad enhet eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Parallella regelverk

15 § Om ett blandat finansiellt holdingföretag omfattas av likvärdiga bestämmelser om tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en grupp och tillsyn av konglomerat, särskilt med avseende på tillsyn på grund av riskbedömning, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter samråd med berörda behöriga myndigheter, medge undantag från detta kapitel så att det blandade finansiella holdingföretaget bara behöver tillämpa de relevanta bestämmelserna för konglomerat.

16 § Om ett blandat finansiellt holdingföretag omfattas av likvärdiga bestämmelser om tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en grupp och om tillsyn av finansiella företagsgrupper, särskilt med avseende på tillsyn på grund av riskbedömning, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter samråd med den myndighet som ansvarar för tillsyn av den finansiella företagsgruppen, medge undantag från detta kapitel så att det blandade finansiella holdingföretaget bara behöver tillämpa de relevanta bestämmelserna för den största sektorn enligt 2 kap. 3 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

17 § Finansinspektionen ska underrätta Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten samt Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om sådana beslut som inspektionen fattar enligt 15 och 16 §§.

Grupptillsyn i toppen av en grupp inom Sverige (nationell undergrupptillsyn)

Beslut om nationell undergrupptillsyn

18 § Om det moderföretag som finns i toppen av en grupp enligt 4 § har huvudkontor i ett annat land inom EES än Sverige, får Finansinspektionen besluta att bestämmelserna om grupptillsyn ska tillämpas även på nivån för ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1 eller 2 eller på nivån för ett sådant försäkringsholdingföretag med huvudkontor i Sverige eller blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige som är moderföretag till ett försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 3.

19 § Ett beslut enligt 18 § får begränsas så att det avser ett eller flera av följande områden för grupptillsyn:

1. gruppsolvans,
2. riskkoncentrationer och interna transaktioner, och
3. riskhantering och internkontroll.

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut som avses i första stycket ska inspektionen samråda med grupptillsynsmyndigheten och det moderföretag inom EES som finns i toppen av en grupp enligt 4 §.

Beslut om nationell undergrupptillsyn vid tillämpning av särskild tillsynsordning

20 § Finansinspektionen får inte besluta om nationell undergrupptillsyn enligt 18 §, om det företag som finns i toppen av gruppen inom EES har fått ett sådant tillstånd som avses i 51 § att omfattas av en särskild tillsynsordning.

21 § Om Finansinspektionen har beslutat om nationell undergrupptillsyn och det företag som finns i toppen av gruppen inom EES får tillstånd enligt 51 § att omfattas av en särskild tillsynsordning, ska inspektionen upphäva beslutet om undergrupptillsyn.

22 § Om Finansinspektionen har beslutat om nationell undergrupptillsyn avseende gruppsolvans, får det företag som finns i toppen av gruppen inom Sverige inte ges tillstånd att låta något dotterföretag omfattas av den särskilda tillsynsordning som avses i 51 §.

Beräkning av gruppsolvans efter beslut om nationell undergrupptillsyn

23 § Den metod som grupptillsynsmyndigheten har fastställt för beräkning av gruppsolvans enligt 29 § ska gälla även för företag som omfattas av ett beslut om nationell undergrupptillsyn avseende gruppsolvans.

Interna modeller och nationell undergrupptillsyn

24 § Om det företag som enligt 4 § finns i toppen av en grupp inom EES har fått tillstånd enligt 34 § att använda en intern modell för beräkningen av gruppens solvenskapitalkrav och solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, ska tillstån-

det gälla även för företag i gruppen som omfattas av ett beslut om nationell undergruppstillsyn avseende gruppsolvans.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 3

25 § Finansinspektionen får besluta om kapitaltillägg till gruppens solvenskapitalkrav för det företag som finns i toppen av gruppen inom Sverige i en sådan situation som avses i 24 §, om

1. riskprofilen hos det företaget som finns i toppen i undergruppen avviker väsentligt från den riskprofil som den interna modellen är baserad på, och

2. företaget inte vidtar rättelse efter att inspektionen har förelagt företaget att åtgärda bristerna.

26 § Om kapitaltillägg enligt 25 § på grund av särskilda omständigheter inte är en lämplig åtgärd, får Finansinspektionen under de förutsättningar som anges i 25 § 1 och 2 i stället besluta att företaget som finns i toppen av undergruppen ska beräkna undergruppens solvenskapitalkrav enligt standardformeln.

Överenskommelser om samordnad gruppstillsyn över en undergrupp

27 § Finansinspektionen får komma överens med andra behöriga myndigheter om samordning av gruppstillsynen över en undergrupp som delvis finns i Sverige och delvis i dessa behöriga myndigheters hemländer, under förutsättning att de berörda behöriga myndigheterna har möjlighet att fatta beslut om nationell undergruppstillsyn enligt den lagstiftning som i de behöriga myndigheternas hemländer har tillkommit i enlighet med artikel 216 i direktiv 2009/138/EG.

Om en överenskommelse enligt första stycket träffats får nationell undergruppstillsyn enligt 18 § inte utövas.

Bestämmelserna i 18 § andra stycket och 20–26 §§ ska gälla i tillämpliga delar.

Om Finansinspektionen ingår en sådan överenskommelse som avses i första stycket, ska inspektionen informera såväl gruppstillsynsmyndigheten som företaget som finns i toppen av gruppen inom EES om skälen för överenskommelsen.

Gruppsolvans

Kapitalbas och kapitalkrav på gruppnivå

28 § Ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1–3 ska säkerställa att det inom gruppen sammantaget finns en gruppbaserad kapitalbas som alltid är minst lika med ett särskilt gruppbaserat solvenskapitalkrav.

Metoder för beräkning av kapitalbas och kapitalkrav

29 § För sådana företag som ingår i en grupp där det finns ett försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1 eller 2 ska den gruppbase- rade kapitalbasen och det gruppbase- rade solvenskapitalkravet beräknas enligt konsolideringsmetoden (metod 1 enligt artikel 230–232 i direktiv 2009/138/EG).

Om det är lämpligt får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, besluta att den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet i stället ska beräknas enligt sammanläggnings- och avräkningsmetoden (metod 2 enligt artikel 233 i direktiv 2009/138/EG) eller enligt en kombination av de angivna metoder-na.

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut som avses i andra stycket ska inspektionen samråda med berörda behöriga myndigheter och med den grupp som beslutet rör.

Proportionellt beaktande av innehav

30 § Vid beräkningen av den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet ska ett anknutet företag beaktas proportionellt efter det innehav som ett försäkringsföretag, en EES-försäkrings-givare, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holding-företag har i det anknutna företaget. Om särskilda skäl talar för det, får innehav och ägarintressen beaktas till en annan andel.

31 § När Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, ska inspektio-nen besluta vilken proportionell andel som ska beaktas i följande fall

1. då det inte finns kapitalbindningar mellan vissa av företagen i en grupp,

2. då en berörd behörig myndighet har bedömt att ett direkt eller indi-rekt innehav av röster eller kapital i ett företag ska räknas som ägarin-tresse på grund av att ett väsentligt inflytande utövas över det företaget,

3. då en berörd behörig myndighet har bedömt att ett företag är ett moderföretag, på grund av att det utövar ett dominerande inflytande över ett annat företag.

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut, ska inspektionen samråda med berörda behöriga myndigheter samt med den grupp som beslutet rör.

Vissa avdrag vid beräkning av den gruppbaseade kapitalbasen

32 § Vid beräkningen av den gruppbaseade kapitalbasen i ett försäkringsföretag ska avdrag göras för poster som ingår i kapitalbasen hos ett annat försäkringsföretag eller hos en EES-försäkringsgivare i gruppen. I beräkningen ska avdrag också göras för värden som skapats internt inom gruppen och som härrör från ömsesidig finansiering mellan två företag som är anknutna till ett försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1–3.

Standardformeln och interna modeller på grupp-nivå

33 § Om det gruppbaseade solvenskapitalkravet beräknas enligt konso-lideringsmetoden, kan beräkningen ske antingen med användning av standardformeln eller med användning av en fullständig eller partiell intern modell.

Bestämmelserna i 8 kap. 1–3 och 5–11 §§ gäller för en beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet enligt standardformeln. Bestäm-melserna i 9 kap. 1 § andra stycket, 2–8 och 10–18 §§ gäller för en intern

modell som används för att beräkna det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet.

En intern modell som används för beräkning av det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet får även användas för beräkning av solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Tillstånd till användning av interna modeller inom en grupp

34 § En ansökan om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen får lämnas in till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-
tillsynsmyndighet. En sådan ansökan får göras av ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

När Finansinspektionen är grupp-
tillsynsmyndighet för en grupp, ska inspektionen också ta emot ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, om en sådan ansökan görs

1. gemensamt av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1 eller 2 och de övriga försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller

2. gemensamt av sådana försäkringsföretag i en grupp som avses i 2 § första stycket 3 och sådana EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Om Finansinspektionen, utan att vara grupp-
tillsynsmyndighet, mottagit en sådan ansökan som avses i första eller andra stycket och som görs av försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen ska den vidarebefordras till grupp-
tillsynsmyndigheten.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål vidarebefordra ansökningar enligt första och andra stycket till de berörda behöriga myndigheterna.

Tillämplig lag vid prövningen av en tillståndsansökan

35 § När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt 34 § första eller andra stycket tillämpas denna lag. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan intern modell som avses i ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen, gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare.

Handläggningen av tillståndsansökningar

36 § När Finansinspektionen är grupp-
tillsynsmyndighet, ska inspektionen inom sex månader från det att en komplett ansökan enligt 34 § har lämnats in komma överens med de berörda behöriga myndigheterna om vilket beslut som bör fattas med anledning av ansökan. Denna överenskommelse och skälen för den ska redovisas skriftligen. Finansinspektionen ska fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen och sända över det till sökandena.

Om en sådan överenskommelse som avses i första stycket inte kan träffas inom den angivna perioden, ska Finansinspektionen ensam fatta beslut med anledning av ansökan. Beslutet ska innehålla de skäl som bestämt utgången i ärendet och redovisa synpunkter och reservationer från behöriga myndigheter som kommit till uttryck under sexmånadersperioden.

Twistlösning

37 § Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den sexmånadersperiod som avses i 36 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska inspektionen skjuta upp sitt beslut enligt 36 § andra stycket och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2, 41.3 och 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 avvisas, ska gruppställsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att den sexmånadersperiod som avses i första stycket har löpt ut eller ett beslut har fattats.

Beslut av behörig myndighet inom EES

38 § Ett beslut som fattats av en behörig myndighet inom EES efter en överenskommelse med anledning av en ansökan enligt artikel 231 och 233.5 i direktiv 2009/138/EG att använda en intern modell för att beräkna både det gruppbaseade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som ingår i en grupp eller solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom sex månader, gäller i Sverige. Beslutet är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen och ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

Åtgärder om en intern modell på gruppnivå avviker från ett försäkringsföretags riskprofil

39 § Om ett försäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för en intern modell som beslutats efter en ansökan enligt 34 § som omfattar försäkringsföretaget och används för beräkning av ett gruppbaseerat solvenskapitalkrav, får Finansinspektionen besluta om kapitaltillägg till det solvenskapitalkrav som gäller för försäkringsföretaget enligt den interna modellen. Det som sägs i 17 kap. 23–27 §§ ska gälla för ett sådant beslut om kapitaltillägg.

Om ett sådant kapitaltillägg som avses i första stycket på grund av särskilda omständigheter inte är en lämplig åtgärd, får Finansinspektionen i stället förelägga försäkringsföretaget att beräkna solvenskapitalkravet enligt standardformeln enligt 8 kap. 1–3 och 5–11 §§. Finansinspekt-

ionen får för ett sådant försäkringsföretag, i enlighet med 17 kap. 23 §, besluta om ett kapitaltillägg utöver det solvenskapitalkrav som framkommer med tillämpning av standardformeln.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 3

Kapitaltillägg på gruppnivå till det gruppbaseade solvenskapitalkravet

40 § Finansinspektionen får, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, besluta om kapitaltillägg till det gruppbaseade solvenskapitalkravet, om detta kapitalkrav inte stämmer överens med gruppens riskprofil.

Vid bedömningen av om gruppens riskprofil stämmer överens med det gruppbaseade solvenskapitalkravet ska Finansinspektionen särskilt beakta om sådana omständigheter som avses i 17 kap. 23 § föreligger med avseende på gruppen.

Det som sägs i 17 kap. 24–27 §§ ska gälla för ett sådant beslut om kapitaltillägg som avses i första stycket.

Återkommande beräkningar av kapitalbas och kapitalkrav på gruppnivå

41 § Den gruppbaseade kapitalbas och det gruppbaseade solvenskapitalkrav som gäller enligt detta kapitel ska beräknas minst en gång per år. Beräkningarna ska utföras av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1 eller 2 eller av det försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är moderföretag till ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 3.

Rapportering av återkommande beräkningar av kapitalbas och kapitalkrav på gruppnivå

42 § Om det i toppen av en grupp finns ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1 eller 2 ska det företaget, till grupptillsynsmyndigheten rapportera resultatet av beräkningarna och väsentliga uppgifter som ligger till grund för dem. Om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, ska i stället det moderföretaget ansvara för rapporteringen.

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, efter att ha hört berörda behöriga myndigheter och gruppen, bestämma att ett annat företag i gruppen ska ansvara för rapporteringen enligt första stycket.

Fortlöpande övervakning av solvenskapitalkravet för gruppen och ny beräkning om riskprofilen förändrats väsentligt

43 § De företag som avses i 42 § ska fortlöpande övervaka solvenskapitalkravet för gruppen. Om det finns grundad anledning att anta att gruppens riskprofil förändrats väsentligt sedan dagen för den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet på gruppnivå, ska företaget göra en ny beräkning av detta krav och utan dröjsmål rapportera denna till Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet. Finansinspektionen får under samma förutsättningar begära en förnyad beräkning av solvenskapitalkravet.

Åtgärder vid bristande efterlevnad av solvenskapitalkravet för gruppen

44 § Om en grupp inte uppfyller det gruppbaseade solvenskapitalkravet enligt 28 § eller om det finns risk för en sådan brist inom tre månader, ska ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1–3 underrätta grupp tillsynsmyndigheten omgående. Grupp tillsynsmyndigheten ska informera berörda behöriga myndigheter. Gruppens situation ska analyseras inom tillsynskollegiet.

Gruppsolvens för försäkringsföretag som är dotterföretag till försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

45 § När ett försäkringsföretag är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, ska beräkningen av gruppsolvens göras med hänsyn även till försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget. Beräkningen ska ske enligt 29–34 §§.

Vid beräkningen enligt första stycket ska moderföretaget hanteras som ett försäkringsföretag som omfattas av bestämmelserna om solvenskapitalkrav i 8 kap. 1–3 och 5–11 §§ samt 9 kap. 1 § andra stycket, 2–8 och 10–18 §§ och av samma villkor för att poster i kapitalbasen ska få medräknas för att täcka detta krav som de som fastställs enligt 7 kap. 2–10 §§.

Rapportering av väsentliga riskkoncentrationer och betydande interna transaktioner inom en grupp

46 § Väsentliga riskkoncentrationer och betydande interna transaktioner av visst slag inom en grupp ska minst en gång per år rapporteras till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. Vilka dessa slag av riskkoncentrationer och interna transaktioner är ska, tillsammans med lämpliga tröskelvärden, beslutas av Finansinspektionen för varje enskild grupp. Tröskelvärdena ska baseras på solvenskapitalkrav eller försäkringstekniska avsättningar eller båda dessa värden och hänsyn ska tas till gruppens struktur och riskhanteringssystem. Inspektionen ska, innan dessa beslut meddelas, ha hört berörda behöriga myndigheter och gruppen.

Vid bedömningen av riskkoncentrationer enligt första stycket ska Finansinspektionen beakta risker för spridning inom gruppen, intressekonflikter samt riskernas nivå och omfattning.

Även interna transaktioner som gjorts med fysiska personer som har nära förbindelser med något företag inom gruppen ska rapporteras.

Om en intern transaktion har en mycket betydande omfattning, ska den rapporteras snarast möjligt.

47 § Rapporteringen enligt 46 § ska göras av det försäkringsföretag som finns i toppen av gruppen eller om det inte finns ett sådant företag, av det försäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, bestämmer efter att ha hört berörda behöriga myndigheter och gruppen.

Skyldigheten att rapportera enligt första stycket gäller dock inte om Finansinspektionen enligt 5 § beslutat att inte tillämpa bestämmelserna i denna paragraf.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 3

Företagsstyrningssystem inom en grupp

48 § Bestämmelserna om företagsstyrning i 10 kap. ska i tillämpliga delar gälla på gruppnivå.

I företag som ingår i en grupp där det finns ett försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1–3 ska system för riskhantering, internkontroll och rapportering genomföras konsekvent för hela gruppen.

Systemet för internkontroll inom en grupp ska omfatta

1. rutiner avseende gruppsolvens för att identifiera och mäta alla betydande risker gruppen är utsatt för och på lämpligt sätt anpassa kapitalbasen till riskerna, och

2. sunda rapporterings- och redovisningsrutiner för att övervaka och hantera transaktioner inom gruppen och riskkoncentrationer.

49 § En egen risk- och solvensbedömning som omfattar hela gruppen ska genomföras i enlighet med 10 kap. 12 § av ett sådant

1. försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1 eller 2,

2. försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är moderföretag till ett försäkringsföretag enligt 2 § första stycket 3, eller

3. moderföretag som avses i 4 §.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet får inspektionen, efter att ha rådfrågat medlemmarna i tillsynskollegiet, besluta att företag enligt första stycket 1–3 får göra en egen risk- och solvensbedömning enligt 10 kap. 12 § som omfattar hela gruppen och på nivån för ett dotterföretag inom gruppen. En enda handling ska omfatta samtliga bedömningar. En sådan handling ska överlämnas samtidigt till Finansinspektionen och till berörda behöriga myndigheter.

Ett beslut enligt andra stycket påverkar inte dotterföretagets skyldigheter enligt 10 kap 12 §.

Tillsyn över vissa grupper med centraliserad riskhantering – särskild tillsynsordning

Ansökan om tillstånd för dotterföretag att omfattas av särskild tillsynsordning

50 § Ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES som är moderföretag till ett försäkringsföretag får ansöka om tillstånd för dotterföretag att omfattas av bestämmelserna om särskild tillsynsordning i 53–60 §§. Ansökan ska ges in till Finansinspektionen.

När Finansinspektionen mottagit en ansökan enligt första stycket ska inspektionen utan dröjsmål överlämna den till övriga medlemmar i tillsynskollegiet.

Beslut om särskild tillsynsordning

51 § När Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, ska inspektionen inom tre månader från den dag då alla medlemmar i tillsynskollegiet fått del av en ansökan enligt 50 § komma överens med övriga medlemmar i tillsynskollegiet om vilket beslut som ska fattas. Finansinspektionen ska fatta beslut i enlighet med överenskommelsen.

52 § Tillstånd att omfattas av särskild tillsynsordning får meddelas endast om

1. Finansinspektionen utövar grupp-tillsyn över moderföretaget på grupp-nivå och inte har beslutat att undanta dotterföretaget från grupp-tillsyn enligt 12 §,

2. dotterföretaget omfattas av moderföretagets riskhanteringsprocesser och mekanismer för internkontroll samt de berörda behöriga myndigheterna har konstaterat att moderföretaget utövar en ansvarsfull ledning över dotterföretaget,

3. moderföretaget har fått ett godkännande enligt 49 § andra stycket att göra en egen risk- och solvensbedömning som omfattar hela gruppen och på nivån för dotterföretaget, och

4. moderföretaget har fått ett godkännande enligt 79 § att offentliggöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på grupp-nivå och på nivån för dotterföretaget.

Innebörden av särskild tillsynsordning

53 § Ett moderföretag som fått tillstånd enligt 52 § ska beräkna solvenskapitalkravet för ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning även enligt 54–60 §§. Beräkningarna ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i 34, 36 och 40 §§.

Åtgärder för det fall dotterföretagets riskprofil avviker från en intern modell inom en grupp

54 § Om solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag som är ett dotterföretag beräknas med en intern modell som beslutats enligt 36 §, får Finansinspektionen, om inspektionen mottagit en ansökan enligt 50 §, i de fall som avses i 17 kap. 23 §, lämna ett förslag till övriga medlemmar i tillsynskollegiet om att det ska fastställas ett kapitaltillägg för dotterföretaget utöver det solvenskapitalkrav som följer av en tillämpning av den interna modellen. Finansinspektionen får föreslå ett sådant kapitaltillägg endast om

1. dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från den interna modellen, och

2. företaget inte inom skälig tid efter inspektionens underrättelse om avvikelsen har anpassat modellen till sin riskprofil.

Om ett sådant kapitaltillägg som avses i första stycket på grund av särskilda omständigheter inte är en lämplig åtgärd, får Finansinspektionen i stället föreslå tillsynskollegiet att dotterföretaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt standardformeln enligt 8 kap. 1–3 och 5–11 §§.

Åtgärder för det fall dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som gjorts för beräkningen enligt standardformeln

55 § Om solvenskapitalkravet för dotterföretaget beräknas med en standardformel får Finansinspektionen, om inspektionen mottagit en ansökan enligt 50 §, i undantagsfall föreslå tillsynskollegiet att företaget ersätter en undergrupp av parametrar enligt standardformeln med företagsspecifika parametrar när de beräknar teckningsriskmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring, i enlighet med 17 kap. 21 §. Finansinspektionen får lämna ett sådant förslag endast om

1. dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som gjorts för beräkningen enligt standardformeln, och

2. företaget inte inom skälig tid efter inspektionens underrättelse om avvikelsen har anpassat antagandena till sin riskprofil.

Finansinspektionen får under de förutsättningar som anges i första stycket, i de fall som avses i 17 kap. 23 §, föreslå tillsynskollegiet kapitaltillägg för dotterföretaget utöver det solvenskapitalkrav som framkommer med tillämpning av standardformeln.

Beslut efter överenskommelse inom tillsynskollegiet

56 § Finansinspektionen ska redovisa skälen för de förslag som avses i 54 och 55 §§ för dotterföretaget och tillsynskollegiet. Finansinspektionen ska komma överens med övriga myndigheter inom tillsynskollegiet om vilket beslut som ska fattas med anledning av de föreslagna åtgärderna. Finansinspektionen ska även fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen.

Åtgärder om solvenskapitalkravet inte är uppfyllt

57 § Om ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning inte uppfyller solvenskapitalkravet, ska Finansinspektionen utan dröjsmål till tillsynskollegiet vidarebefordra den åtgärdsplan som dotterföretaget efter föreläggande enligt 20 kap. 5 § överlämnat till inspektionen för att inom sex månader från dagen för bristens konstaterande åter uppfylla solvenskapitalkravet. Finansinspektionen ska även lämna ett förslag till godkännande av planen till tillsynskollegiet. Finansinspektionens skyldigheter enligt denna bestämmelse ska inte påverka motsvarande bestämmelser som gäller för tillsynen av ett enskilt försäkringsföretag.

Finansinspektionen ska inom fyra månader från dagen då bristen konstaterades träffa en överenskommelse inom tillsynskollegiet om inspektionens förslag till godkännande av åtgärdsplanen. Finansinspektionen ska fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen.

Åtgärder vid försämring av de ekonomiska förhållandena i ett dotterföretag

58 § Om Finansinspektionen konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena i ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning, ska inspektionen utan dröjsmål underrätta tillsynskollegiet om de åtgärder som inspektionen föreslår. De föreslagna åtgärderna ska diskuteras i tillsynskollegiet, om det inte föreligger en krissituation.

Finansinspektionen ska inom en månad från underrättelsen komma överens med övriga myndigheter inom tillsynskollegiet om vilket beslut som ska fattas med anledning av de föreslagna åtgärderna.

När en överenskommelse om åtgärdsplan inte kan träffas

59 § Om en sådan överenskommelse som avses i 57 § andra stycket eller 58 § andra stycket inte kan träffas inom den angivna perioden, ska Finansinspektionen ensam fatta ett beslut om godkännande av åtgärdsplanen respektive föreslagna åtgärder. Beslutet ska innehålla de skäl som har bestämt utgången i ärendet och redovisa synpunkter och reservationer från berörda behöriga myndigheter som kommit till uttryck under perioden.

Åtgärder om minimikapitalkravet inte är uppfyllt

60 § Om ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning inte uppfyller minimikapitalkravet, ska Finansinspektionen utan dröjsmål till tillsynskollegiet överlämna den finansiella saneringsplan som dotterföretaget enligt 20 kap. 8 § överlämnat till inspektionen för godkännande. Finansinspektionen ska även informera tillsynskollegiet om varje åtgärd som dotterföretaget ska vidta för att åter uppfylla minimikapitalkravet. Finansinspektionens skyldigheter enligt denna bestämmelse ska inte påverka motsvarande bestämmelser som gäller för tillsynen av ett enskilt försäkringsföretag.

Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid oenighet om ansökningar

61 § Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 om inspektionen inte inom tre månader kan komma överens med berörda behöriga myndigheter enligt 51 § första stycket. Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Om ett ärende som avses i första stycket hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2, 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 avvisas, ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet.

Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid oenighet om åtgärdsförslag

62 § Finansinspektionen får hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, om inspektionen inte i angiven tid kan komma överens med grupp-tillsynsmyndigheten angående sådana förslag som avses i 54, 55, 57 och 58 §§.

Om Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet och inte kan komma överens med den behöriga myndighet som auktoriserat en EES-försäkringsgivare som är ett dotterföretag och som omfattas av särskild

tillsynsordning, får inspektionen under de förutsättningar som anges i första stycket hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Gäller ett ärende ett förslag enligt 54 och 55 §§ får det hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom en månad från inspektionens förslag.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende enligt 57 eller 58 § till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, om det föreligger en krissituation och inte heller efter det att fyramånadersperioden i 57 § andra stycket eller enmånadsperioden i 58 § andra stycket har löpt ut.

63 § Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten enligt 61 eller 62 § ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Upphörande av särskild tillsynsordning

64 § Ett tillstånd att omfattas av en särskild tillsynsordning enligt 51 § ska upphöra att gälla om de villkor som föreskrivs i 52 § 1, 3 eller 4 inte längre är uppfyllda eller om villkoret i 52 § 2 inte längre är uppfyllt och bristen inte åtgärdas inom rimlig tid.

Omedelbar underrättelse om ett dotterföretag undantas från grupp-tillsyn

65 § När Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet ska inspektionen i de fall som avses i 52 § 1 omedelbart underrätta den berörda behöriga myndigheten och moderföretaget, om inspektionen beslutar att enligt 12 § undanta dotterföretaget från grupp-tillsyn.

Moderföretagets åtgärder vid bristande uppfyllelse av villkoren för särskild tillsynsordning

66 § Moderföretaget för ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning ansvarar för att villkoren i 52 § 2–4 är uppfyllda. Om villkoren inte är uppfyllda, ska moderföretaget utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen, om inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, och den berörda behöriga myndigheten för dotterföretaget. Moderföretaget ska även lägga fram en plan för att åtgärda den bristande uppfyllelsen inom rimlig tid.

Finansinspektionens kontroll av villkoren för särskild tillsynsordning

67 § När Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, ska inspektionen minst en gång per år kontrollera att de villkor som avses i 66 § är uppfyllda. Inspektionen ska även genomföra en sådan kontroll på begäran av en berörd behörig myndighet, om den myndigheten har skäl att befara att villkoret inte längre efterlevs.

Om Finansinspektionen vid kontroll enligt första stycket finner brister i uppfyllelsen, ska inspektionen kräva att moderföretaget lägger fram en handlingsplan för att åtgärda bristen inom rimlig tid.

Underrättelse om en åtgärdsplan är otillräcklig eller inte genomförs i rimlig tid

68 § Om Finansinspektionen bedömer att en plan som avses i 66 eller 67 § är otillräcklig eller om en sådan handlingsplan inte genomförs i rimlig tid, ska inspektionen betrakta detta som bristande uppfyllelse av villkoren i 52 § 2–4 och omedelbart underrätta den berörda behöriga myndigheten.

Ny ansökan för det fall att ett tillstånd att omfattas av en särskild tillsynsordning upphört att gälla

69 § Om ett tillstånd att omfattas av en särskild tillsynsordning upphört att gälla enligt 64 §, får moderföretaget lämna in en ny ansökan om tillstånd till att dotterföretaget ska omfattas av särskild tillsynsordning enligt 50 §. Om ansökan leder till ett beslut om sådant tillstånd ska 53–60 §§ tillämpas på nytt.

Tillämplig lag vid prövningen av ansökningar

70 § När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt 50 §, ska denna lag tillämpas. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen, gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare.

Beslut av behörig myndighet inom EES

71 § Ett beslut som fattats av en behörig myndighet inom EES efter en överenskommelse med anledning av en ansökan eller ett förslag som avses i 50–60 §§ gäller i Sverige. Beslutet är bindande för de berörda företagen och för Finansinspektionen och ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

Tillgång till information

72 § Företag som ingår i samma grupp som ett försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket och sådana fysiska personer som avses i 46 § tredje stycket ska till försäkringsföretaget lämna de upplysningar som behövs för grupp-tillsynen. Upplysningarna ska lämnas på försäkringsföretagets begäran så snart det kan ske.

73 § Ett försäkringsföretag som avses i 72 § ska på begäran av Finansinspektionen till inspektionen lämna de upplysningar som behövs för grupp-tillsynen.

74 § Om ett försäkringsföretag inte fullgör sin uppgiftsskyldighet enligt 73 § inom skäligen tid, får Finansinspektionen förelägga ett annat företag inom gruppen att lämna upplysningar direkt till inspektionen.

Kontroll av information

75 § Finansinspektionen får på plats kontrollera all information som behövs för grupp tillsynen hos

1. försäkringsföretag som omfattas av grupp tillsynen,
2. företag som är anknutna till försäkringsföretaget,
3. moderföretag till försäkringsföretaget, och
4. företag som är anknutna till moderföretaget till försäkringsföretaget.

76 § Finansinspektionen ska, på begäran från en behörig myndighet i ett annat land inom EES, på plats kontrollera information som behövs för den myndighetens tillsyn. Inspektionen får utföra kontrollen själv, uppdraga åt en revisor eller annan sakkunnig att göra detta eller låta den behöriga myndigheten utföra kontrollen. Om den behöriga myndigheten begär det, får den delta i kontrollen. Grupp tillsynsmyndigheten ska underrättas om de vidtagna åtgärderna.

Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

77 § Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 227, 248, 249, 255 och 260 i direktiv 2009/138/EG.

Offentliggörande

Offentliggörande av en solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå

78 § Ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1 eller 2, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska offentliggöra en solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå. Rapporten ska offentliggöras minst en gång per år.

Bestämmelserna i 16 kap. 2–5 och 8 §§ om offentliggörande ska gälla i tillämpliga delar.

Offentliggörande av en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå och för enskilda företag i en grupp

79 § Ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § första stycket 1 och 2, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag får, efter tillstånd från Finansinspektionen, om inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, offentliggöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport såväl på grupp nivå som för de enskilda företagen i gruppen. Rapporten ska även innehålla uppgifter om eventuella enskilda dotterföretag inom gruppen.

Innan Finansinspektionen ger sitt tillstånd till en gemensam rapport, ska samråd ske med övriga berörda behöriga myndigheter i tillsynskollektivet.

Innehållet i den gemensamma solvens- och verksamhetsrapporten

80 § Den gemensamma rapporten enligt 79 § ska innehålla uppgifter om

1. gruppens samlade verksamhet och solvens, och

2. varje enskilt dotterföretag inom gruppen.

Saknas sådana uppgifter som avses i första stycket 2 i rapporten, får Finansinspektionen förelägga dotterföretaget att offentliggöra dessa uppgifter, om

1. dotterföretaget är ett försäkringsföretag,
 2. Finansinspektionen kräver att jämförbara försäkringsföretag ska offentliggöra dessa uppgifter, och
 3. de utelämnade uppgifterna är av väsentlig betydelse.
- Bestämmelserna i 16 kap. 2–5 §§ ska gälla i tillämpliga delar.

Offentliggörande av strukturen på en grupp

81 § Försäkringsföretag, försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska årligen offentliggöra

1. den juridiska strukturen på den grupp som företaget ingår i,
2. en beskrivning av alla dotterföretag, betydande filialer och väsentliga anknutna företag i gruppen, samt
3. gruppens organisations- och beslutsstruktur.

Åtgärder för att säkerställa regelefterlevnad

82 § Om ett försäkringsföretag, som enligt 3 § ansvarar för att alla de företag som enligt 1 § ingår i samma grupp som försäkringsföretaget, sammantaget inte uppfyller kraven i 3–11 och 28–48 §§ en grupp inte uppfyller de krav som anges i detta kapitel eller om kraven är uppfyllda men solvensen ändå är hotad eller om transaktioner inom gruppen eller riskkoncentrationer hotar försäkringsföretagets finansiella ställning, ska Finansinspektionen

1. när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, förelägga ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor i Sverige i gruppen eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige i gruppen att vidta åtgärder för att rätta till förhållandet, eller

2. när inspektionen inte är grupp tillsynsmyndighet, förelägga ett försäkringsföretag i gruppen att vidta åtgärder för att rätta till förhållandet.

Om Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet i ett sådant fall som avses i första stycket 1, och det i gruppen finns ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor i ett annat land inom EES ska Finansinspektionen underrätta tillsynsmyndigheten i det landet så att de kan vidta nödvändiga åtgärder. Motsvarande gäller om Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet för en EES-försäkringsgivare.

Finansinspektionen ska, när så är lämpligt, samordna sina åtgärder med berörda behöriga myndigheter.

83 § Om ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor i Sverige eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige inte i tid rapporterar eller offentliggör information i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala den förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Verkställighet av beslut om förseningsavgift

84 § Förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

85 § Finansinspektionens beslut att ta ut förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 84 §.

86 § § Om förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 84 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

87 § En beslutad förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Ledningen i försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

88 § Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska säkerställa att den som ingår i styrelsen för företaget och är verkställande direktör i det, eller dennes ställföreträdare eller den som utför centrala funktioner i företaget uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4.

Bestämmelserna om lämplighetskrav i 10 kap. 5 § ska gälla även för försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag.

Ingripande mot försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

89 § Om någon i ledningen eller de som ansvarar för centrala funktioner i ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4, får Finansinspektionen förelägga företaget att rätta till förhållandet.

Moderföretag utanför EES

Kontroll av likvärdighet

90 § När ett moderföretag till ett försäkringsföretag är en försäkringsgivare från tredjeland, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor utanför EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor

utanför EES enligt 2 § andra stycket, gäller bestämmelserna i 91–96 §§, om Finansinspektionen enligt bestämmelserna i 8 § skulle ha varit grupp tillsynsmyndighet. Vid bedömningen av om inspektionen skulle ha varit grupp tillsynsmyndighet ska det bortses från den del av toppen av gruppen som ligger utanför EES.

91 § Finansinspektionen ska kontrollera om den tillsyn som utövas av en tillsynsmyndighet i tredjeland är likvärdig med den grupp tillsyn som föreskrivs i direktiv 2009/138/EG.

Finansinspektionen är skyldig att utföra en sådan kontroll på begäran av moderföretaget eller av en EES-försäkringsgivare inom gruppen.

92 § Innan Finansinspektionen beslutar om tillsynen är likvärdig, ska inspektionen samråda med berörda behöriga myndigheter. Inspektionen ska också före ställningstagandet ha rådfrågat Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Om en annan behörig myndighet har fattat beslut om likvärdighet förutsätter Finansinspektionens beslut att det har skett väsentliga förändringar i tillsynsordningen i det tredjeland som avses.

Om Europeiska kommissionen bedömt att likvärdighet inte föreligger, ska 96 och 97 §§ tillämpas.

93 § Om ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor utanför EES, ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES eller en försäkringsgivare från tredjeland är moderföretag till ett sådant moderföretag som avses i 2 § andra stycket, ska den kontroll av likvärdighet som avses i 90 § utföras på nivån för detta företag i stället för på nivån för det företag som avses i 2 § andra stycket.

Om likvärdig tillsyn inte utövas av tillsynsmyndigheten i det tredjeland som avses i första stycket, får Finansinspektionen besluta om en ny kontroll av likvärdighet på en lägre nivå, förutsatt att det där finns ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor utanför EES, ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES eller en försäkringsgivare från tredjeland som är moderföretag till ett försäkringsföretag.

Om likvärdighet föreligger

94 § Finansinspektionen ska förlita sig på den tillsyn som tillsynsmyndigheten i tredjelandet utövar, om denna tillsyn bedöms vara likvärdig med den grupp tillsyn som föreskrivs i direktiv 2009/138/EG.

Tillfällig likvärdighet

95 § Grupp tillsynen ska utövas av Finansinspektionen i de fall Europeiska kommissionen har fattat ett beslut enligt artikel 260.5 i direktiv 2009/138/EG om att den tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheten i tredje land är tillfälligt likvärdig, samtidigt som det finns ett försäkringsföretag som är dotterföretag till ett moderföretag utanför EES och dotterföretaget har en balansomslutning som är större än balansomslutningen för moderföretaget.

Om likvärdighet inte föreligger

96 § Om tillsynen inte bedöms likvärdig, ska Finansinspektionen antingen besluta att bestämmelserna om grupp-tillsyn i 3–11 och 28–89 §§ ska tillämpas på gruppen på samma sätt som om företaget i toppen av gruppen hade haft sitt huvudkontor inom EES, eller besluta att en sådan metod som avses i 97 § ska tillämpas på gruppen.

De allmänna principer och metoder som anges i 3–11 och 28–89 §§ ska tillämpas på nivån för ett försäkringsholdingföretag från tredjeland, blandat finansiellt holdingföretag från tredjeland eller en försäkringsgivare från tredjeland.

Vid beräkningen av grupp-solvens ska ett moderföretag i tredje land hanteras som ett försäkringsföretag som omfattas av samma villkor för att poster i kapitalbasen ska få medräknas för att täcka solvenskapitalkravet som gäller enligt 7 kap. 1–10 §§.

97 § Efter att ha hört berörda behöriga myndigheter får Finansinspektionen besluta att använda andra tillsynsmetoder än de som följer av 3–11 och 28–89 §§, om dessa metoder säkerställer att tillsynen över företagen i gruppen är tillräcklig.

98 § Finansinspektionen får förelägga en ägare som har ett bestämmande inflytande över försäkringsföretaget att inrätta ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES. Inspektionen får då besluta att bestämmelserna i denna lag ska tillämpas på de företag i den grupp som leds av detta holdingföretag.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten när sådana tillsynsmetoder som anges i 91 § används.

Tillsyn över transaktioner inom grupper där moderföretaget är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet

99 § När ett försäkringsföretag är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet, ska försäkringsföretaget ha en god kontroll över interna transaktioner med försäkringsholdingföretaget med blandad verksamhet och dess andra anknutna företag.

Vid Finansinspektionens tillsyn över kraven i första stycket ska 46 § och 82 § gälla i tillämpliga delar.

Bemyndiganden

100 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur den grupp-baserade kapitalbasen och det grupp-baserade kapitalkravet ska beräknas enligt 28–32 §§,

2. innehållet i samt omfattningen och fullgörandet av rapporteringen enligt 42 §,

3. vilka upplysningar som ett försäkringsföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 46 och 73 §§,

4. företagstyrningssystem inom en grupp enligt 48 och 49 §§, och

5. hur den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet ska beräknas enligt 96 § tredje stycket.

20 kap. Specialföretag

Tillstånd för specialföretag

Tillståndsplikt

1 § Ett aktiebolag eller en ekonomisk förening får driva verksamhet som specialföretag bara efter tillstånd från Finansinspektionen.

Tillstånd för verksamhet som specialföretag

2 § Tillstånd att driva verksamhet som specialföretag ska ges ett aktiebolag eller en ekonomisk förening, som

1. avser att bedriva verksamhet som består i att överta försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare enligt särskilda avtalsvillkor, och

2. finansierar denna verksamhet helt genom inkomster från emission av skuldebrev eller genom någon annan liknande finansieringsmekanism, enligt särskilda avtalsvillkor.

Förutsättningar för tillstånd

3 § Förutom vad som anges i 2 § gäller som förutsättning för tillstånd att

1. bolagsordningen eller stadgarna stämmer överens med författningar som reglerar ett aktiebolags bolagsordning eller en ekonomisk förenings stadgar samt i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten, och

2. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven enligt bestämmelserna i författningar som reglerar ett aktiebolags eller en ekonomisk förenings verksamhet.

Prövning av bolagsordning och stadgar

4 § Frågan om godkännande av bolagsordning eller stadgar för ett specialföretag ska prövas i samband med att frågan om företaget ska få tillstånd att driva verksamhet som specialföretag prövas.

Ett specialföretags beslut om att anta bolagsordning eller stadgar får inte registreras innan bolagsordningen eller stadgarna har godkänts.

5 § Ett specialföretag som har beslutat att ändra sin bolagsordning eller stadgar ska ansöka om godkännande av ändringen. Ändringen ska godkännas om bolagsordningen eller stadgarna överensstämmer med författningar som reglerar ett aktiebolags eller en ekonomisk förenings bolagsordning eller stadgar samt i övrigt innehåller de olika bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av företagens verksamhet.

Ett specialföretags beslut om ändring av bolagsordning eller stadgar får inte registreras innan de har godkänts.

6 § En ansökan om tillstånd att driva verksamhet som specialföretag, liksom frågor om godkännande av bolagsordning eller stadgar enligt 4 eller 5 §, prövas av Finansinspektionen.

EU-förordningar

7 § Europeiska kommissionens förordningar x och y innehåller ytterligare bestämmelser om specialföretag, när det gäller

1. tillståndets omfattning,
2. obligatoriska avtalsvillkor,
3. lämplighetskrav för ledningen i ett specialföretag,
4. lämplighetskrav för aktieägare med kvalificerat innehav i ett specialföretag,
5. sunda förvaltnings- och redovisningsförfaranden, adekvata rutiner för intern kontroll och krav på riskhantering,
6. rapportering till tillsynsmyndigheten, och
7. solvenskrav.

Tillsyn över specialföretag

Registreringsmyndighet

8 § Bolagsverket är registreringsmyndighet för specialföretag. Bolagsverket ska föra ett register. I detta skrivs de uppgifter in som enligt författningar ska anmälas för registrering.

Tillsynen och dess omfattning

9 § Finansinspektionen har tillsyn över specialföretag.

Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt

1. författningar som reglerar specialföretagets verksamhet,
2. företagets bolagsordning eller stadgar, och
3. styrdokument som företaget har upprättat och som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet.

Upplysningar från ett specialföretag

10 § Ett specialföretag ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet som inspektionen begär.

Avgifter till Finansinspektionen

11 § Specialföretag ska med avgifter bidra till att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet.

Ingripanden mot specialföretag

När Finansinspektionen ska ingripa

12 § Finansinspektionen ska ingripa om

1. ett specialföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning eller stadgar eller företagets styrdokument som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. bolagsordningen, stadgarna, eller riktlinjerna enligt 1 inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och arten av företagets verksamhet.

Hur inspektionen ska ingripa

13 § Ingripande med stöd av 12 § sker genom utfärdande av föreläggande att vidta rättelse inom viss tid, genom förbud att verkställa beslut eller genom anmärkning.

Om en överträdelse är allvarlig ska specialföretagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

När Finansinspektionen får avstå från ingripande

14 § Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,
2. specialföretaget gör rättelse, eller
3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Överträdelser av beslut om rättelser

15 § Om ett specialföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller behörig utländsk myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga utländska myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Återkallelse av tillstånd

16 § I Europeiska kommissionens förordning y finns bestämmelser om när ett tillstånd att bedriva verksamhet som specialföretag ska respektive får återkallas.

17 § Om ett specialföretags tillstånd återkallas, får Finansinspektionen bestämma hur avvecklingen av verksamheten ska ske.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta hela eller delar av verksamheten.

Straffavgift

18 § Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning eller varning mot ett specialföretag, får inspektionen besluta att företaget ska betala en straffavgift.

Avgiften tillfaller staten.

19 § Straffavgiften ska fastställas till lägst femtusen kronor och högst femtio miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av specialföretagets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under specialföretagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

20 § När straffavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

Förseningsavgift

21 § Om ett specialföretag inte i tid lämnar de upplysningar som har föreskrivits med stöd av 10 § får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift

22 § Straffavgiften eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

23 § Finansinspektionens beslut att ta ut straffavgift eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 22 §.

24 § Om straffavgiften eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 22 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

25 § En beslutad straffavgift eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Ingripande mot den som saknar tillstånd

26 § Om någon driver verksamhet som specialföretag utan att vara berättigad till det, ska Finansinspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten. Inspektionen får besluta hur avvecklingen av verksamheten ska ske. I föreläggandet ska Finansinspektionen upplysa om att rätten efter ansökan av inspektionen kan komma att besluta att företaget ska gå i likvidation om föreläggandet inte följs.

Om det är osäkert om lagen är tillämplig på viss verksamhet, får Finansinspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som inspektionen behöver för att bedöma om så är fallet. Den som är revisor i ett företag är skyldig att på begäran av inspektionen lämna sådana upplysningar om företagens verksamhet som revisorn har fått kännedom om vid fullgörandet av sitt uppdrag.

27 § Om ett specialföretag inte följer ett föreläggande enligt 26 § första stycket att upphöra med verksamheten, ska rätten, efter ansökan av Finansinspektionen, besluta att företaget ska gå i likvidation.

I dessa fall tillämpas 25 kap. 10, 25, 28–44, 46 och 47 §§ aktiebolagslagen (2005:551) och 11 kap. 5 och 7–16 §§ samt 17 § fjärde och femte styckena lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Beslut om likvidation ska inte meddelas om det under ärendets handläggning vid rätten visas att verksamheten har upphört.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

Vite

28 § Om Finansinspektionen meddelar föreläggande eller förbud enligt denna lag, får inspektionen förena föreläggandet med vite.

Bemyndiganden

29 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett specialföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 §.

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i 11 §.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

2. För försäkringsföretag som vid lagens ikraftträdande bedriver verksamhet som avser tjänstepensionsförsäkringar gäller äldre bestämmelser i denna lag och lagen (1995:1559) om årsredovisning i försäkringsföretag till och med den 31 december 2019.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag som bedriver verksamhet som avser tjänstepensionsförsäkringar inte ska tillämpa bestämmelsen i första stycket.

3. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag som senast den 1 januari 2016 upphört med att teckna nya försäkringsavtal och uteslutande förvaltar sitt befintliga bestånd i syfte att avsluta sin verksamhet inte behöver tillämpa delar av denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om villkoren för sådana undantag och omfattningen av dem.

4. Ett försäkringsföretags kapitalbasposter i primärkapitalet som har emitterats före den 1 januari 2016 och som får ingå i kapitalbasen enligt 7 kap. 2 § i dess lydelse den 31 december 2015, men som får utgöra högst 50 procent av kapitalbasen enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 3 § i samma lydelse, ska till och med den 31 december 2025 klassificeras som nivå 1 enligt 7 kap. 7 §.

Ett försäkringsföretags kapitalbasposter i primärkapitalet som har emitterats före den 1 januari 2016 och som får ingå i kapitalbasen enligt 7 kap. 2 § i dess lydelse den 31 december 2015, men som får utgöra högst 25 procent av kapitalbasen enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 3 § i samma lydelse, ska till och med den 31 december 2025 klassificeras som nivå 2 enligt 7 kap. 7 § i försäkringsrörelselagen.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka typer kapitalbasposter som ska omfattas av bestämmelserna i första och andra styckena.

5. Bestämmelserna i xx EU-förordningen om villkor för att få använda ompaketerade lån gäller inte för lån som har getts ut före den 1 januari 2011, om den underliggande exponeringen inte har utökats eller blivit ersatt efter den 31 december 2014.

6. För försäkringsföretag som vid lagens ikraftträdande inte uppfyller kraven på tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap. 1 § första stycket, men som uppfyller kraven på tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap. 1 § i dess lydelse den 31 december 2015, ska bestämmelserna i denna punkt tillämpas i stället för bestämmelserna i 18 kap. 5 §.

Finansinspektionen ska förelägga företaget att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla solvenskapitalkravet senast den 31 december 2017 och att var tredje månad överlämna en lägesrapport till Finansinspektionen som ska innehålla en beskrivning av vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortlöper med att uppfylla solvenskapitalkravet.

Om det är lämpligt, får Finansinspektionen förlänga tidsfristen med tre månader.

Om lägesrapporten visar att det inte har skett några väsentliga framsteg när det gäller företagets möjlighet att uppfylla solvenskapitalkravet senast den 31 december 2017, ska bestämmelserna om ingripande i denna lag tillämpas.

7. För försäkringsföretag som vid lagens ikraftträdande inte uppfyller kraven på tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap. 1 § andra stycket, men uppfyller kraven på tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap. 1 § i dess lydelse den 31 december 2015, ska bestämmelserna i 19 kap. 8 § och 13 § 4 och 5 inte tillämpas under det första året efter lagens ikraftträdande.

8. Finansinspektionen får besluta att ett försäkringsföretag vid justering av beräkningen av minimikapitalkravet enligt 8 kap. 14 § till och med den 31 december 2017 ska använda ett solvenskapitalkrav beräknat enligt standardformeln.

9. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur vid beräkningen av den bästa skattningen.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om villkoren för sådana undantag och beräkningen av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur.

10. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om villkoren för sådana undantag och beräkningen av det tillfälliga avdraget.

11. Ett försäkringsföretag som tillämpar 9 eller 10 ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan en tillämpning av dessa punkter.

Finansinspektionen ska förelägga företaget att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företaget kan uppfylla solvenskapitalkravet senast den 1 januari 2032 och att inom två månader från dagen för bristens konstaterande överlämna en plan för infasning till inspektionen.

Företaget ska lämna en årlig lägesrapport till Finansinspektionen. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om innehållet i en plan för infasning och en årlig lägesrapport.

12. Finansinspektionen ska återkalla tillstånd att använda en tillfällig justering av de riskfria räntesatserna enligt 9 eller ett tillfälligt avdrag vid

beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10, om den lägesrapport som avses i 11 tredje stycket visar att företaget inte kommer att kunna uppfylla solvenskapitalkravet senast den 1 januari 2032.

13. De övergångsbestämmelser som enligt 2, 4, 5, 9 och 11 gäller för enskilda försäkringsföretag gäller, utan hinder av bestämmelserna om kapitalbas och kapitalkrav på gruppnivå i 19 kap. 14 §, i tillämpliga delar även på gruppnivå.

14. De övergångsbestämmelser som enligt 6 gäller för enskilda försäkringsföretag gäller, utan hinder av bestämmelserna om kapitalbas och kapitalkrav på gruppnivå i 19 kap. 14 § och 24 § fjärde stycket, i tillämpliga delar även på gruppnivå om försäkringsföretagen i en grupp uppfyller de gruppbaseade kapitalkraven enligt 9 kap. 4 § i dess lydelse den 31 december 2015, men inte uppfyller kapitalkravet på gruppnivå.

15. Finansinspektionen får ta ut avgifter enligt 17 kap. 29 § för ansökningar och anmälningar enligt de nya bestämmelserna som kommit in till inspektionen före lagens ikraftträdande.

Förslag till
lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska
försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts
verksamhet i Sverige

Prop. 2015/16:9
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

dels att 5 kap. 8, 8 a, 13 och 14 §§ ska upphöra att gälla,

dels att 5 kap. 5, 12 och 16 §§ samt 6 kap. 9 och 11 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 5 kap. 4 b § och 6 kap. 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

4 b §

En försäkringsgivare från tredje land ska för sin försäkringsrörelse i Sverige tillämpa bestämmelserna om företagsstyrning i 10 kap. 1–24 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad funktionen för riskhantering enligt 10 kap. 15 § försäkringsrörelselagen ska svara för när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

2. rapportering av resultat av den egna risk- och solvensbedömning enligt 10 kap. 13 § försäkringsrörelselagen, och

3. villkor och behörighet för den som ska utföra uppgifter i aktuariefunktionen enligt 10 kap. 18 § försäkringsrörelselagen.

5 §

En försäkringsgivare från tredje land ska för sin försäkringsrörelse i Sverige redovisa försäkringstekniska avsättningar och utjämningsreserv för förlusttäckning enligt 5 kap. 10 och 11 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043). En

En försäkringsgivare från tredje land ska för sin försäkringsrörelse i Sverige värdera tillgångar och skulder inklusive försäkringstekniska avsättningar enligt 5 kap. 1–13 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043).

försäkringsgivares försäkringstekniska avsättningar ska motsvara de belopp som behövs för att försäkringsgivaren vid varje tidpunkt ska kunna uppfylla alla åtaganden som skäligen kan förväntas uppkomma på grund av ingångna försäkringsavtal. De försäkringstekniska avsättningarna ska motsvara försäkringsgivarens ansvarighet för

1. försäkringsfall, förvaltningskostnader och andra kostnader under resten av avtalsperioden för löpande försäkringar i skadeförsäkringsrörelse (ej intjänade premier och kvardröjande risker) respektive livförsäkringsrörelse (livförsäkringsavsättning),

2. inträffade oreglerade försäkringsfall, kostnader för regleringen av dessa samt återbäring som förfallit till betalning men inte betalats ut (oreglerade skador),

3. sådan återbäring som är garanterad i nominella eller reala belopp (garanterad återbäring) och som inte omfattas av 1 eller 2,

4. sådan återbäring inom livförsäkringsrörelse som är villkorad av värdeförändringar på tillgångar eller av ett visst försäkringstekniskt resultat som försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade står risken för (villkorad återbäring), och

5. fondförsäkringar som försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade bär placeringsrisken för (fondförsäkringsåtaganden där försäkringstagaren bär placeringsrisken).

Ansvarar flera försäkringsgivare solidariskt för en försäkring, ska endast den del av försäkringen som enligt avtal mellan försäkringsgivarna belöper på en enskild försäkringsgivare beaktas vid beräkningen av den försäkringsgivarens försäkringstekniska avsättningar.

Avsättning för oreglerade skador ska beräknas särskilt för varje försäkringsfall. För skadeförsäkringsrörelse får statistiska metoder användas om de leder till en tillräcklig avsättning med beaktande av skadornas art.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning.

Vid beräkning av avsättning för ej intjänade premier och kvardröjande risker respektive livförsäkringsavsättning gäller 5 kap. 3–8 §§ försäkringsrörelselagen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning.

12 §

En försäkringsgivare från tredje land ska, utöver de tillgångar som innehas för skuldtäckning enligt 8 §, vid varje tidpunkt ha en tillräcklig kapitalbas. Kapitalbasens storlek ska fastställas på grundval av den försäkringsrörelse som försäkringsgivaren bedriver i Sverige. Kapitalbasen ska när verksamheten bedrivs minst uppgå till en nivå som beräknas med utgångspunkt i verksamhetens art och omfattning (solvensmarginal). Kapitalbasen får dock inte understiga ett minimibelopp (garantibelopp). Tillgångar som en försäkringsgivare deponerat i bank eller kreditmarknadsföretag enligt 1–3 §§ ska beaktas vid bedömning av om kravet på garantibelopp är uppfyllt, dock högst till ett belopp som motsvarar hälften av det minsta beloppet för garantibeloppet.

De poster som ingår i kapitalbasen ska till ett belopp som minst motsvarar solvensmarginalen finnas i ett land som omfattas av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Dessa poster ska till ett belopp som minst mot

En försäkringsgivare från tredje land ska ha en kapitalbas som minst uppgår till solvenskapitalkravet beräknat enligt 8 kap 1–11 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043). Kapitalbasen får dock inte vara mindre än minimikapitalkravet beräknat enligt 8 kap. 12–14 §§ samma lag.

Kapitalbasen ska beräknas enligt 7 kap. 3–5 §§ försäkringsrörelselagen.

Vid beräkningen av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet ska hänsyn tas endast till den försäkringsrörelse som försäkringsgivaren bedriver i Sverige.

De tillgångar som motsvarar solvenskapitalkravet ska till minst ett belopp motsvarande minimikapitalkravet finnas i Sverige och överskjutande tillgångar inom ett land som omfattas av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

svarar en tredjedel av solvensmarginalen finnas i Sverige.

Bestämmelser om att Finansinspektionen i enskilda fall får besluta om undantag från bestämmelserna om beräkning av solvensmarginalen och lokalisering av tillgångar finns i 16–18 §§.

16 §

Om en försäkringsgivare från tredje land har ansökt om tillstånd att driva verksamhet genom agentur eller filial i ett eller flera länder som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får Finansinspektionen efter ansökan medge försäkringsgivaren följande undantag, som endast kan medges samtidigt:

1. Den del av depositionen enligt 1 § som *skall* beaktas enligt 12 § första stycket femte meningen behöver försäkringsgivaren inte deponera i mer än ett av dessa EES-länder.

2. Vid beräkning av *solvensmarginalen skall* hänsyn tas till försäkringsgivarens verksamhet genom agenturer eller filialer i de andra EES-länderna.

3. De tillgångar som motsvarar *garantibeloppet* får finnas i ett annat av dessa EES-länder.

1. Den del av depositionen enligt 1 § som *ska* beaktas enligt i första 12 § första stycket femte meningen behöver försäkringsgivaren inte deponera i mer än ett av dessa EES-länder.

2. Vid beräkning av *solvenkapitalkravet ska* hänsyn tas till försäkringsgivarens verksamhet genom agenturer eller filialer i de andra EES-länderna.

3. De tillgångar som motsvarar *minimikapitalkravet* får finnas i ett annat av dessa EES-länder.

6 kap.

2 a §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 155 och 158 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG.

9 §

Finansinspektionen ska förelägga en försäkringsgivare från tredje land att upprätta och för godkännande överlämna

1. *en finansiell saneringsplan om Finansinspektionen bedömer att rättigheterna för försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar hotas,*

2. en *saneringsplan* för att återställa en tillfredsställande finansiell ställning, om försäkringsgivarens kapitalbas understiger *solvensmarginalen enligt 7 kap. 7–16 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043)*, eller

3. en *finansieringsplan* för att skyndsamt återställa kapitalbasen, om den understiger *de nivåer som anges i 5 kap. 12–14 §§, eller om garantibeloppet för en livförsäkringsrörelse inte har sådan sammansättning som anges i 5 kap. 12 § andra stycket.*

Skyldigheten att upprätta *saneringsplan* eller *finansieringsplan* enligt första stycket gäller inte om försäkringsgivaren medgetts undantag enligt 5 kap. 16 § och någon annan myndighet än Finansinspektionen har tillsyn över soliditeten. Om den utländska myndighet som kontrollerar försäkringsgivarens soliditet förbjuder försäkringsgivaren att helt eller delvis förfoga över sina tillgångar ska på begäran av myndigheten, Finansinspektionen vidta samma åtgärder beträffande försäkringsgivarens tillgångar i Sverige. Finansinspektionen får besluta hur verksamheten ska drivas efter ett sådant beslut av den utländska myndigheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska meddela föreskrifter om innehållet i *den finansiella saneringsplan som anges i första stycket 1.*

1. en *åtgärdsplan enligt 18 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043)* för att återställa en tillfredsställande finansiell ställning, om försäkringsgivarens kapitalbas understiger *solvenskapitalkravet enligt 8 kap. 1–11 §§ samma lag*, eller

2. en *finansiell saneringsplan enligt 18 kap. 8 § försäkringsrörelselagen* för att skyndsamt återställa kapitalbasen, om den understiger *minimikapitalkravet enligt 8 kap. 12–14 §§ samma lag.*

Skyldigheten att upprätta *åtgärdsplan* eller *finansiell saneringsplan* enligt första stycket gäller inte om försäkringsgivaren medgetts undantag enligt 5 kap. 16 § och någon annan myndighet än Finansinspektionen har tillsyn över soliditeten. Om den utländska myndighet som kontrollerar försäkringsgivarens soliditet förbjuder försäkringsgivaren att helt eller delvis förfoga över sina tillgångar ska på begäran av myndigheten, Finansinspektionen vidta samma åtgärder beträffande försäkringsgivarens tillgångar i Sverige. Finansinspektionen får besluta hur verksamheten ska drivas efter ett sådant beslut av den utländska myndigheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om innehållet i *en åtgärdsplan och en finansiell saneringsplan enligt första stycket.*

11 §

Finansinspektionen får förbjuda en försäkringsgivare från tredje land att förfoga över sina tillgångar i Sverige eller begränsa dennes förfoganderätt över tillgångarna, om

1. försäkringsgivaren inte följer gällande bestämmelser om *skuld-täckning*,

2. *försäkringsgivarens kapitalbas understiger en tredjedel av*

1. försäkringsgivaren inte följer gällande bestämmelser om *försäkringstekniska avsättningar*,

2. *företaget inte uppfyller solvenskapitalkravet och det förelig-*

solvensmarginalen eller inte uppfyller gällande krav på garanti-belopp,

3. försäkringsgivarens kapitalbas understiger solvensmarginalen och det finns särskilda skäl att anta att försäkringsgivarens finansiella ställning ytterligare kommer att försämrats, eller

4. det bedöms vara nödvändigt för att skydda de försäkrades intressen vid ett beslut om förverkande av försäkringsgivarens koncession.

Finansinspektionen får besluta hur verksamheten *skall* bedrivas efter ett sådant beslut som avses i första stycket.

Om försäkringsgivaren medgetts undantag enligt 5 kap. 16 § och någon annan myndighet än Finansinspektionen har tillsyn över soliditeten, *skall* inspektionen underrätta den behöriga myndighet som kontrollerar försäkringsgivarens soliditet innan inspektionen vidtar åtgärder.

Om försäkringsgivaren driver verksamhet i ett annat land som tillhör Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller har tillgångar placerade där, *skall* Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det landet om beslut som fattats i enlighet med första stycket och, om det behövs, begära att den behöriga myndigheten i samarbete med inspektionen vidtar motsvarande åtgärder.

ger särskilda omständigheter som ger anledning att befara att företagets finansiella ställning kommer att försämrats ytterligare,

3. företaget inte uppfyller minimikapitalkravet, eller

Finansinspektionen får besluta hur verksamheten *ska* bedrivas efter ett sådant beslut som avses i första stycket.

Om försäkringsgivaren medgetts undantag enligt 5 kap. 16 § och någon annan myndighet än Finansinspektionen har tillsyn över soliditeten, *ska* inspektionen underrätta den behöriga myndighet som kontrollerar försäkringsgivarens soliditet innan inspektionen vidtar åtgärder.

Om försäkringsgivaren driver verksamhet i ett annat land som tillhör Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller har tillgångar placerade där, *ska* Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det landet om beslut som fattats i enlighet med första stycket och, om det behövs, begära att den behöriga myndigheten i samarbete med inspektionen vidtar motsvarande åtgärder.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

Förslag till lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

Prop. 2015/16:9
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 3 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §

I denna lag betyder

1. *AIF-förvaltare*: en svensk förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt 1 kap. 3 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

2. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet är att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

3. *behörig myndighet*: Finansinspektionen eller någon annan myndighet inom EES som utövar tillsyn, individuellt eller på gruppnivå, över ett reglerat företag med huvudkontor inom EES,

4. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett reglerat företag och som tillsammans med sina dotterföretag, varav minst ett är ett reglerat företag med huvudkontor inom EES, och andra företag utgör ett finansiellt konglomerat,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *finansiellt institut*: ett företag som inte är ett kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag, eller AIF-förvaltare eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva aktier eller andelar,

b) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § samma lag, eller

c) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt

enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om

värdepappersmarknaden,

7. *finansiell sektor*: ett eller flera av följande företag

a) kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag, AIF-förvaltare eller motsvarande utländska företag samt finansiella institut och anknutna företag (bank- och värdepapperssektorn),

b) försäkringsföretag eller motsvarande utländska företag och försäkringsholdingföretag (försäk-

7. *finansiell sektor*: ett eller flera av följande företag

a) kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag, AIF-förvaltare eller motsvarande utländska företag samt finansiella institut och anknutna företag (bank- och värdepapperssektorn),

b) försäkringsföretag eller motsvarande utländska företag, försäkringsholdingföretag och *special-*

- ringssektorn), och
c) blandade finansiella holding-företag,
8. fondbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
9. försäkringsföretag: ett försäkringsaktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag eller en försäkringsförening enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043),
10. försäkringsholdingföretag: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag eller ett motsvarande utländskt företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag eller motsvarande utländska företag,
10. företag (försäkringssektorn), och
c) blandade finansiella holding-företag,
10. försäkringsholdingföretag: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag eller ett motsvarande utländskt företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag eller motsvarande utländska företag *eller specialföretag*,
11. institut: kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag och AIF-förvaltare,
12. konglomeratdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/89/EU,
13. kreditinstitut: en bank eller ett kreditmarknadsföretag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,
14. reglerat företag:
a) ett institut eller ett motsvarande utländskt företag, eller
b) ett försäkringsföretag eller ett motsvarande utländskt företag.
14. reglerat företag:
a) ett institut eller ett motsvarande utländskt företag, eller
b) ett försäkringsföretag eller ett motsvarande utländskt företag *eller ett specialföretag*.
15. relevant behörig myndighet:
a) en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp, försäkringsgrupp eller en motsvarande utländsk grupp som ingår i ett finansiellt konglomerat, särskilt över det företag som är det överordnade moderföretaget i bank- och värdepapperssektorn respektive försäkringssektorn,
b) någon annan behörig myndighet än som avses i a som utsetts till samordnare för ett finansiellt konglomerat, eller c) någon annan behörig myndighet som de myndigheter som avses i a och b kommer överens om är relevant,
16. samordnare: den behöriga myndighet som enligt 4 kap. ansvarar för tillsynen över ett finansiellt konglomerat,

17. sektorsbestämmelser: de bestämmelser i lag och andra författningar som gäller för den rörelse som drivs av institut och försäkringsföretag, och

Prop. 2015/16:9
Bilaga 3

18. värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

Förslag till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 17 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

17 §

Om ett grundprospekt eller ett tillägg till detta inte innehåller de slutliga villkoren för ett erbjudande av överlåtbara värdepapper till allmänheten ska emittenten så snart det är möjligt

1. ge in villkoren till Finansinspektionen för registrering,

2. underrätta berörd behörig myndighet i en annan stat inom EES om villkoren, och

3. offentliggöra villkoren enligt 29 §.

De slutliga villkoren ska endast innehålla information som rör innehållet i värdepappersnoten.

Om ett grundprospekt eller ett tillägg till detta inte innehåller de slutliga villkoren för ett erbjudande av överlåtbara värdepapper till allmänheten ska emittenten så snart det är möjligt *ge in villkoren till Finansinspektionen för registrering och offentliggöra dessa enligt 29 §.*

Finansinspektionen ska så snart det är möjligt underrätta berörd behörig myndighet i en annan stat inom EES och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om villkoren.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

Förteckning över remissinstanserna

Prop. 2015/16:9

Bilaga 4

Sveriges riksbank, Kammarrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Stockholm, Konsumentverket, Revisorsnämnden, Pensionsmyndigheten, Arbetsgivarverket, Statens tjänstepensionsverk (SPV), Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Skatteverket, Bokföringsnämnden, Konkursverket, Bolagsverket, Tillväxtverket, Regelrådet, Försäkringsjuridiska föreningen, Konsumenternas försäkringsbyrå, Svenska aktuarieföreningen, Svenska försäkringsförmedlares förening, Svensk Försäkring, Sveriges Livförsäkringsföreningars Riksförbund, Tjänstepensionsförbundet, Utländska Försäkringsbolags Förening (UFF), Svenska Bankföreningen, Företagarna, Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund, FAR, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Näringslivets Regelnämnd (NNR), Sveriges Kommuner och Landsting, Landsorganisationen i Sverige (LO), Förhandlings- och samverkansrådet PTK, Tjänstemännens centralorganisation (TCO), Sveriges akademikers centralorganisation (SACO), Finansförbundet, AFA Livförsäkringsaktiebolag, Sweden Pension Fund Association (SPFA), Fondbolagens förening, Svenska Fondhandlareföreningen.

Utöver remissinstanserna har även Sparinstitutens Pensionskassa och Länsförsäkringar AB inkommit med yttrande.

Lagrådsremissens lagförslag

Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043)²
dels att 5–9 kap., 16 kap., 1 kap. 8 §, 3 kap. 8–14 och 22 §§, 4 kap. 6
och 8 §§ och 14 kap. 8 och 17 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 1 kap. 8 §, 3 kap. 8–14 och 22 §§,
4 kap. 6 och 8 §§ och 14 kap. 17 § ska utgå,

dels att nuvarande 10 kap. ska betecknas 14 kap., nuvarande 14 kap.
ska betecknas 17 kap., nuvarande 17 kap. ska betecknas 21 kap.,
nuvarande 4 kap. 5 § ska betecknas 4 kap. 6 §, nuvarande 14 kap. 1–7,
9–16 och 18 §§ ska betecknas 17 kap. 1–15, 29 och 30 §§, nuvarande
16 kap. 1–3, 6–12 och 14–26 §§ ska betecknas 18 kap. 1–3, 10–16 och
17–29 §§,

dels att 1 kap. 1, 6, 7, 12, 13, 19, 20, 22 och 23 §§, 2 kap. 4, 10 och
19 §§, 3 kap. 2 och 17 §§, 4 kap. 2 och 6 §§, 17 kap. 2, 3, 7, 12 och
30 §§, 18 kap. 1, 2, 11–14, 16, 27 och 29 §§ samt 21 kap. 1 och 5 §§ ska
ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 4 kap. 5 § ska sättas närmast före 4 kap.
6 §, rubrikerna närmast före 14 kap. 1–5, 6 och 7, 10–16 och 18 §§ ska
sättas närmast före 17 kap. 1–8, 10–15 samt 29 och 30 §§ och rubrikerna
närmast före 16 kap. 1–3, 6–12 och 14–26 §§ ska sättas närmast före
18 kap. 1–3, 10–16 och 17–29 §§,

dels att det ska införas tio nya kapitel, 5–10, 16, 18, 19 och 20 kap.,
samt 29 nya paragrafer, 1 kap. 16 a, 16 b, 19 a och 19 b §§, 4 kap. 5,
17 a och 17 b §§, 17 kap. 3 a, 7 a, 7 b och 16–28 §§, 18 kap. 4–8 §§ samt
närmast före 1 kap. 16 a och 18 a §§, 4 kap. 5 och 17 a §§, 17 kap. 7 a, 7
b och 16–24 §§ och 18 kap. 4–8 §§ nya rubriker, av följande lydelse.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU.

² Senaste lydelse av

6 kap. 3 § 2013:583

6 kap. 12 § 2013:583

9 kap. 1 § 2013:672

9 kap. 8 a § 2013:672

9 kap. 10 § 2013:672

16 kap. 12 § 2012:198.

1 kap.

1 §

Denna lag innehåller bestämmelser om försäkringsrörelse som drivs av svenska försäkringsföretag. Lagen gäller inte försäkringsrörelse som drivs enligt andra författningar än denna lag.

Denna lag innehåller bestämmelser om försäkringsrörelse som drivs av svenska försäkringsföretag *och om verksamhet som drivs av svenska specialföretag*. Lagen gäller inte försäkringsrörelse som drivs enligt andra författningar än denna lag.

6 §

Bestämmelserna om livförsäkring, med undantag för 7 kap. 12–14 och 18 §§, får tillämpas på skadeförsäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klasserna 1 och 2 samt på avgångsbidragsförsäkringar.

Bestämmelserna om livförsäkring, med undantag för 8 kap., får tillämpas på skadeförsäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klasserna 1 och 2 samt på avgångsbidragsförsäkringar.

Bestämmelserna om livförsäkring, med undantag för 5 kap. 3–6 §§ samt 7 kap. 12–14 och 18 §§, behöver inte tillämpas på sådana livförsäkringar som avses i 2 kap. 12 § klasserna I b och IV, om premien är beräknad och bestämd för längst fem år.

Bestämmelserna om livförsäkring, med undantag för 5 och 8 kap., behöver inte tillämpas på sådana livförsäkringar som avses i 2 kap. 12 § klasserna I b och IV, om premien är beräknad och bestämd för längst fem år.

7 §

Ersättning som betalas i form av livränta eller sjukränta utgör livförsäkring om ersättningen betalas från en livförsäkring, och skadeförsäkring om ersättningen betalas från en skadeförsäkring. Om en sådan ränta har köpts i ett livförsäkringsföretag ska den dock i detta företag utgöra livförsäkring.

För sådan livränta eller sjukränta som tillhör skadeförsäkring gäller de särskilda bestämmelserna om livförsäkring i 5 kap. 4–8 §§ samt 10 kap. 16 och 17 §§.

Ersättning som betalas i form av livränta eller sjukränta utgör livförsäkring om ersättningen betalas från en livförsäkring, och skadeförsäkring om ersättningen betalas från en skadeförsäkring. Om en sådan ränta har köpts i ett livförsäkringsföretag, ska den dock i detta företag utgöra livförsäkring.

För sådan livränta eller sjukränta som tillhör skadeförsäkring gäller de särskilda bestämmelserna om livförsäkring i 14 kap. 16 och 17 §§.

I denna lag betyder

1. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare,

2. *Solvens II-direktivet*: *Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU,*

3. *captivebolag för återförsäkring*: ett återförsäkringsbolag som syftar till att erbjuda återförsäkring uteslutande för risker i det företag eller den företagsgrupp som captivebolaget tillhör, eller i ett eller flera företag i den grupp som captivebolaget är en del av, förutsatt att det inte ägs av ett försäkringsföretag eller av företag som ingår i en grupp.

2. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5. *EES-försäkringsgivare*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet.

6. *externt kreditvärderingsinstitut*: ett kreditvärderingsinstitut som har fått tillstånd eller blivit certifierat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut eller en centralbank som utfärdar kreditvärderingar men som är undantagen från tillämpningsområdet för samma förordning,

3. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en utländsk försäkringsgivare eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt

7. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en *EES-försäkringsgivare*, ett försäkringsföretag från tredjeland eller ett blandat

³ Senaste lydelse 2013:672.

1 kap. 3 § 3 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag eller utländska försäkringsgivare, och

finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland,

8. försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredje land, ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 4 lagen om särskild tillsyn över finansiella konglomerat eller ett försäkringsholdingföretag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag.

9. försäkringsgivare från tredje-land: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

10. grupp-tillsynsmyndighet: den myndighet som enligt 19 kap. 3 och 4 §§ ansvarar för grupp-tillsyn över ett försäkringsföretag enligt 19 kap. 1 §,

4. specialföretag: ett utländskt företag som, utan att vara försäkringsgivare, övertar risker från ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare och som helt finansierar sin verksamhet genom emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagets skyldigheter enligt avtal om riskövertagande.

11. specialföretag: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som, utan att vara ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare, övertar försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som helt finansierar sin verksamhet genom emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagets skyldigheter enligt avtal om riskövertagande, och

12. tillsynskollegium: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och beslutsfattande mellan Finansinspekt-

ionen och en eller flera behöriga myndigheter eller mellan flera behöriga myndigheter vid tillsynen över en grupp enligt 19 kap.

Intresseföretag

Ägarintresse

13 §

Om ett företag äger andelar i en juridisk person som inte är dotterföretag och utövar ett betydande inflytande över den juridiska personens driftmässiga och finansiella styrning och om ägandet utgör ett led i en varaktig förbindelse mellan företaget och den juridiska personen, är den juridiska personen intresseföretag till företaget.

Med ägarintresse avses att ett företag direkt eller indirekt innehar minst 20 procent av kapitalet eller minst 20 procent av samtliga röster i ett annat företag.

Om ett företag innehar minst 20 procent av rösterna för samtliga andelar i en annan juridisk person, ska det anses ha sådant inflytande över och sådan förbindelse med denna som avses i första stycket, om inte annat framgår av omständigheterna. Detsamma gäller om företagets dotterföretag eller företaget tillsammans med ett eller flera dotterföretag eller flera dotterföretag tillsammans innehar minst 20 procent av rösterna för samtliga andelar i den juridiska personen.

I de fall som avses i första och andra styckena ska sådana rättigheter som tillkommer någon som handlar i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning anses tillkomma den personen.

Anknutet företag

16 a §

Ett anknutet företag är ett företag som är

- 1. ett dotterföretag,*
- 2. ett företag som annars är föremål för ägarintresse, eller*

3. ett företag som har gemensam eller i huvudsak gemensam ledning enligt 16 b § med ett annat företag.

16 b §

Företag har gemensam eller i huvudsak gemensam ledning om de

1. står under samma ledning på grund av ett avtal mellan företagen eller en bestämmelse i företagens bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar, eller

2. har styrelser eller motsvarande organ i utländska företag som till större delen består av samma personer och som har fullgjort sitt uppdrag under räkenskapsåret och fram till dess att årsredovisningar har upprättats i de berörda företagen.

Undantag för direkt skadeförsäkringsrörelse

Undantag beroende på storlek

I fråga om direkt skadeförsäkringsrörelse får undantag från denna lag i ett enskilt fall beslutas helt eller till vissa delar för

1. ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsföreningar, om

a) verksamheten inte omfattar kredit- eller borgensförsäkring eller annan ansvarsförsäkring än sådan som enligt 2 kap. 11 § andra stycket behandlas som underordnad,

b) bolagsordningen eller stadgarna innehåller bestämmelser som tillåter uttaxering från delägare eller medlemmar,

c) den årliga premieinkomsten från skadeförsäkringsrörelsen inte överstiger ett belopp som motsvarar fem miljoner euro, och

d) minst hälften av premieinkomsten kommer från företagets delägare eller medlemmar, samt

2. lokala skadeförsäkringsbolag

19 §

Ett försäkringsföretag får beviljas undantag från 5–9 och 16 kap. om

1. företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster inte överstiger ett belopp som motsvarar fem miljoner euro,

2. företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

3. företaget ingår i en grupp vars totala försäkringstekniska avsättningar, inklusive belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

4. företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller åter-

som bara meddelar försäkring enligt 2 kap. 11 § första stycket klass 18 (assistans) i form av naturaförmåner och vilkas årliga premieinkomst inte överstiger ett belopp som motsvarar 200 000 euro.

försäkringsrisker som täcker ansvars-, kredit- och borgensförbindelser, såvida inte de utgör underordnade risker,

5. företagets verksamhet inte omfattar mottagen återförsäkring med premier som överstiger ett belopp som motsvarar en halv miljon euro eller tio procent av bruttopremieinkomsterna eller de försäkringstekniska avsättningarna brutto för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag inte överstiger ett belopp som motsvarar två och en halv miljon euro eller tio procent av de försäkringstekniska avsättningarna, och

6. inte något av de belopp som anges i 1–3 och 5 har överskridits under de föregående tre på varandra följande åren och inte heller förväntas göra detta inom de följande fem åren.

Undantag enligt första stycket får inte beviljas för ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet som sekundäretablering.

19 a §

Om något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 5 har överskridits under tre på varandra följande år, ska ett beviljat undantag upphöra att gälla från och med det fjärde året. Ett försäkringsföretag ska snarast möjligt anmäla ett sådant överskridande till Finansinspektionen.

19 b §

Ett företag får beviljas undantag från 5–9 och 16 kap. i samband med att det får tillstånd att bedriva försäkringsrörelse, om företagets tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från

*specialföretag, inte förväntas över-
skrida något av de belopp som
anges i 19 § första stycket 1–3 och
5 inom de följande fem åren.*

Undantag för direkt livförsäkringsrörelse

Undantag beroende på verksamhet

20 §

*I fråga om direkt livförsäkrings-
rörelse får undantag från denna lag
i ett enskilt fall beslutas helt eller
till vissa delar för*

*Undantag från denna lag i ett
enskilt fall får beslutas helt eller till
vissa delar för*

1. försäkringsföretag som bara
tillhandahåller försäkringsförmåner
vid dödsfall, om förmånerna inte
överstiger den genomsnittliga
begravningskostnaden för en
avliden person eller utgår i annan
form än pengar, och

1. försäkringsföretag som bara
tillhandahåller försäkringsförmåner
vid dödsfall, om förmånerna inte
överstiger den genomsnittliga
begravningskostnaden för en
avliden person eller utgår i annan
form än pengar, och

2. försäkringsföreningar, om

2. lokala skadeförsäkringsbolag

*a) stadgarna innehåller bestäm-
melser som tillåter uttaxering för
medlemmar, och*

*som bara meddelar försäkring
enligt 2 kap. 11 § första stycket*

*b) den årliga premieinkomsten
för livförsäkringsrörelse inte över-
stiger ett belopp som motsvarar
fem miljoner euro under en
treårsperiod.*

*klass 18 (assistans) i form av
naturaförmåner och vilkas årliga
premieinkomst inte överstiger ett
belopp som motsvarar
200 000 euro.*

22 §⁴

Frågor om undantag enligt
19–21 §§ prövas av Finansinspek-
tionen.

Frågor om undantag enligt
19 och 19 b–21 §§ prövas av
Finansinspektionen.

23 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får
meddela föreskrifter om

1. drivande av försäkringsrörelse
för att uppfylla Sveriges åtaganden
till följd av avtal mellan Europe-
iska unionen (EU), och

1. drivande av försäkringsrörelse
för att uppfylla Sveriges åtaganden
till följd av avtal mellan Europe-
iska unionen (EU),

*2. vilka bestämmelser som ska
gälla för försäkringsföretag som
beviljas undantag enligt 19 och
19 b §§, och*

⁴ Senaste lydelse 2013:456.

2 kap.

4 §

Ett företag ska ges tillstånd att driva försäkringsrörelse, om

1. bolagsordningen eller stadgarna stämmer överens med denna lag och andra författningar som reglerar ett företags bolagsordning eller stadgar samt i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten,

2. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i ett försäkringsaktiebolag bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av försäkringsaktiebolaget, *och*

4. de som avses ingå i styrelsen för företaget och vara verkställande direktör i det, eller *dennes ställföreträdare*, har de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i ledningen av ett försäkringsföretag och även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift.

3. den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i ett försäkringsaktiebolag bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av försäkringsaktiebolaget,

4. de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller *vara ersättare för någon av dem, eller de som avses ansvara för en central funktion i företaget* har de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i *styrningen* av ett försäkringsföretag och även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift, *och*

5. styrelsen i sin helhet har tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att leda företaget.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 ska kriterierna i 15 kap. 5 § första stycket 1, 3 och 4 samt 6 § beaktas.

10 §

Ett försäkringsföretag ska när rörelsen påbörjas ha en kapitalbas som uppgår minst till garantibeloppet enligt 7 kap. 17 eller 18 §.

Ett försäkringsföretag ska när rörelsen påbörjas ha en kapitalbas som uppgår minst till garantibeloppet enligt 8 kap. 15 eller 16 §.

19 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de krav som ska gälla för deltagande i *ledningen* av ett försäkringsföretag enligt 4 § första stycket 4,

1. de krav som ska gälla för deltagande i *styrningen* av ett försäkringsföretag enligt 4 § första stycket 4 *och* 5,

2. de risker som hänför sig till varje försäkringsklass enligt 11 och 12 §§ samt om beteckningar för grupper av försäkringsklasser enligt 11 §, och

3. vad en verksamhetsplan enligt 18 § ska innehålla.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 5

3 kap.

2 §

Om förutsättningarna enligt andra stycket är uppfyllda, ska Finansinspektionen inom tre månader från det att en underrättelse enligt 1 § togs emot lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där sekundäretableringen avses inrättas. Inspektionen ska samtidigt lämna ett intyg om att försäkringsföretaget *har en tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap.*

Om förutsättningarna enligt andra stycket är uppfyllda, ska Finansinspektionen inom tre månader från det att en underrättelse enligt 1 § togs emot lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där sekundäretableringen avses inrättas. Inspektionen ska samtidigt lämna ett intyg om att försäkringsföretaget *uppfyller solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet enligt 8 kap.*

Ett meddelande enligt första stycket ska lämnas om det inte finns skäl att ifrågasätta att

1. försäkringsföretagets organisation är ändamålsenlig,
2. försäkringsföretagets finansiella situation är tillfredsställande med hänsyn till den planerade verksamhetens omfattning och art, eller
3. företrädaren för sekundäretableringen har tillräcklig kompetens och erfarenhet och i övrigt är lämpad att leda verksamheten vid sekundäretableringen.

17 §

Finansinspektionen ska, inom en månad från det att en underrättelse enligt 15 § togs emot, lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten ska drivas. Finansinspektionen ska samtidigt lämna ett intyg om att försäkringsföretaget *har en tillräcklig kapitalbas enligt bestämmelserna i 7 kap.* och en upplysning om vilka försäkringsklasser företagets tillstånd för försäkringsrörelse omfattar.

Finansinspektionen ska, inom en månad från det att en underrättelse enligt 15 § togs emot, lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten ska drivas. Finansinspektionen ska samtidigt lämna ett intyg om att försäkringsföretaget *uppfyller solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet enligt 8 kap.* och en upplysning om vilka försäkringsklasser företagets tillstånd för försäkringsrörelse omfattar.

4 kap.

2 §

Information till försäkringstagare och dem som erbjuds att teckna en försäkring ska vara anpassad efter försäkringens art och tydligt visa försäkringens villkor och värdeutveckling. Även andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar ska ges den information de behöver.

I fråga om tjänstepensionsförsäkringar ska informationen innehålla uppgifter om försäkringsföretaget och dess verksamhet samt om de eventuella överenskommelser som ligger till grund för försäkringarna.

Ett försäkringsbrev ska innehålla uppgifter både om de allmänna försäkringsvillkoren och om de särskilda villkoren för den försäkring som avses i brevet.

Proportionalitetsprincip

5 §

Bestämmelserna i 1 och 3 §§ samt i 5–10, 17 och 19 kap. ska tillämpas proportionellt i förhållande till arten, omfattningen och komplexiteten av riskerna i varje försäkringsföretags verksamhet.

6 §

Ett försäkringsföretag får ta upp eller ta över lån (upplåning) bara om det görs för att effektivisera kapitalförvaltningen eller om det övrigt är motiverat av försäkringsrörelsen.

I verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring får dock upplåning bara ske om det görs för att tillgodose tillfälliga likviditetsbehov eller för att uppfylla kraven på en tillräcklig kapitalbas i 7 kap.

Utöver första och andra styckena krävs att den samlade upplåningen är av ringa betydelse med hänsyn till rörelsens omfattning och kapitalbasens storlek.

Utöver första stycket krävs att den samlade upplåningen är av ringa betydelse med hänsyn till rörelsens omfattning och kapitalbasens storlek.

Om det finns särskilda skäl, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta om undantag från kravet på att upplåningen ska vara av ringa betydelse.

Återköp och överföring

17 a §⁵

Om en försäkringstagare har rätt till återköp eller överföring enligt 11 kap. 5 § försäkringsavtalslagen (2005:104), ska för-

⁵ Flyttad från 5 kap. 15 §.

säkringsföretaget se till att detta och de närmare villkoren för återköpet eller överföringen framgår av försäkringsavtalet.

17 b §⁶

Om en försäkringstagare som har rätt till återköp eller överföring enligt 11 kap. 5 § försäkringsavtalslagen (2005:104) vill flytta försäkringens värde till ett annat försäkringsföretag, ska det försäkringsföretag från vilket värdet flyttas så snart som möjligt överföra värdet och de uppgifter om försäkringen som behövs till det andra företaget.

5 kap. Tillgångar, skulder och försäkringstekniska avsättningar

Solvensbalansräkning

1 §

Ett försäkringsföretag ska upprätta en solvensbalansräkning.

I solvensbalansräkningen ska tillgångar och skulder värderas enligt 2 § och försäkringstekniska avsättningar beräknas enligt 3–13 §§.

Värdering av tillgångar och skulder

2 §

Tillgångar och skulder ska tas upp till verkligt värde. Med verkligt värde avses det belopp till vilket en tillgång eller en skuld skulle kunna överlåtas eller regleras i en transaktion mellan sinesemellan oberoende parter som har ett intresse av att transaktionen genomförs.

Vid värderingen av skulder får hänsyn inte tas till försäkringsföretagets egen kreditvärdighet.

⁶ Flyttad från 5 kap. 16 §.

Försäkringstekniska avsättningar

Värdering av försäkringstekniska avsättningar

3 §

Ett försäkringsföretag ska göra försäkringstekniska avsättningar för sina åtaganden med anledning av ingångna försäkringsavtal.

De försäkringstekniska avsättningarna ska motsvara det belopp som försäkringsföretaget skulle få betala om det omedelbart skulle föra över sina åtaganden till ett annat försäkringsföretag, som är oberoende och som har intresse av att transaktionen genomförs.

Ansvarsfull beräkning

4 §

Beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska grundas på antaganden om riskmått, räntesatser och driftskostnader som var för sig är ansvarsfulla, tillförlitliga och objektiva.

Försäkringstekniska avsättningarnas sammansättning

5 §

De försäkringstekniska avsättningarna ska utgöras av summan av en bästa skattning av framtida kassaflöden enligt 6–9 §§ och en riskmarginal enligt 10 §.

Någon separat beräkning av riskmarginal ska inte göras, om de förväntade framtida kassaflödena till följd av ingångna försäkringsavtal har en motsvarighet i kassaflöden hos finansiella instrument för vilka det finns ett säkert marknadsvärde. I ett sådant fall ska värdet av de försäkringstekniska avsättningarna i stället motsvara marknadsvärdet för dessa finansiella instrument.

6 §

Den bästa skattningen av framtida kassaflöden ska motsvara det förväntade nuvärdet av de framtida kassaflöden som kan uppkomma med anledning av ingångna försäkringsavtal. Den ska beräknas med en relevant riskfri räntestruktur.

7 §

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda en matchningsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av den bästa skattningen.

Ett försäkringsföretag som har fått tillstånd enligt första stycket får inte återgå till att använda en riskfri räntestruktur utan matchningsjustering.

Ett försäkringsföretag som har fått ett föreläggande enligt 17 kap. 7 b § att omedelbart upphöra med användningen av matchningsjustering, får inte beviljas tillstånd enligt första stycket inom två år från föreläggandet.

8 §

Ett försäkringsföretag får använda en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

9 §

Den bästa skattningen av framtida kassaflöden ska beräknas utan att avdrag görs för avgiven återförsäkring eller för belopp som kan återfås från specialföretag.

Ett försäkringsföretag ska göra en separat beräkning av belopp som kan återfås på grund av avgiven återförsäkring eller från specialföretag. Sådana belopp ska

tas upp på solvensbalansräkningens tillgångssida.

Beräkning av riskmarginalen

10 §

Riskmarginalen ska motsvara det belopp som ett annat försäkringsföretag kan förväntas kräva, utöver den bästa skattningen av framtida kassaflöden, för att ta över och infria försäkringsföretagets åtaganden mot försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade.

Garantier och optioner

11 §

Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska hänsyn tas till värdet av garantier och optioner i ingångna försäkringsavtal.

Separat beräkning för olika försäkringsrisker

12 §

Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska ett försäkringsföretag dela upp sina försäkringsåtaganden i försäkringsrisker av likartat slag eller åtminstone efter företagets olika affärsgränar.

Beräkning vid solidarisk ansvarighet

13 §

Om flera försäkringsföretag ansvarar solidariskt för en försäkring, ska bara den del av försäkringen som enligt avtal mellan företagen avser det enskilda företaget beaktas vid beräkningen av det företagets försäkringstekniska avsättningar.

14 §

Premier för livförsäkringar och skadeförsäkringar som meddelas för längre tid än tio år ska bestämmas på antaganden om dödlighet och andra riskmått, räntesats och driftskostnader som var för sig är ansvarsfulla, tillförlitliga och objektiva, om inte en avvikelse är försvarlig med hänsyn till försäkringsföretagets ekonomiska situation.

Bemyndiganden

15 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning enligt 4, 6 och 9–13 §§,

2. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda matchningsjustering enligt 7 §, och

3. hur en volatilitetsjustering enligt 8 § ska fastställas.

6 kap. Investeringar

Inledande bestämmelser

Aktsamhet

1 §

Ett försäkringsföretags tillgångar ska investeras på ett akt-samt sätt enligt 2–10 §§.

Vid intressekonflikter mellan försäkringsföretaget och försäkringstagarna ska tillgångarna investeras på det sätt som bäst gagnar försäkringstagarnas och andra ersättningsberättigades intressen.

Riskkontroll

2 §

Investeringar får endast göras i sådana finansiella instrument och andra tillgångar vars risker försäkringsföretaget kan identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera samt på lämpligt sätt beakta i den egna risk- och solvensbedömningen enligt 10 kap. 11 § andra stycket 1.

Riskspridning

3 §

Investeringar i finansiella instrument och andra tillgångar ska göras så att lämplig riskspridning uppnås.

Samtliga tillgångar ska, med beaktande av försäkringsföretagets försäkringsåtaganden och förändringar i tillgångarnas framtida värde och avkastning, investeras så att företagets betalningsberedskap är tillfredsställande och den förväntade avkastningen tillräcklig.

Lokalisering av tillgångar

4 §

Ett försäkringsföretags tillgångar ska förvaras så att de är åtkomliga för företaget.

Särskilda begränsningar för investeringar i vissa tillgångar

Derivatinstrument

5 §

Derivatinstrument får användas för att sänka risken i ett försäkringsföretag eller för att i övrigt effektivisera förvaltningen av företagets tillgångar och skulder.

6 §

Investeringar i finansiella instrument och andra tillgångar som inte är upptagna till handel på en reglerad marknad ska hållas på aktsamma nivåer.

Tillgångar som svarar mot försäkringstekniska avsättningar

Hänsyn till åtagandenas art och löptid

7 §

Tillgångar som motsvarar försäkringstekniska avsättningar enligt 5 kap. 3–13 §§ ska, utöver vad som följer av 1–6 §§, investeras på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till åtagandenas art och löptid. Investering av dessa tillgångar ska även göras på ett sätt som bäst gagnar försäkringstagarnas intressen, mot bakgrund av de mål för investeringarna som har uppställts och offentliggjorts.

Tillgångar för vilka försäkringstagaren bär placeringsrisken

8 §

Bestämmelserna i 3 § första stycket samt 5 och 6 §§ gäller inte för tillgångar som svarar mot avsättningar för vilka försäkringstagaren eller andra ersättningsberättigade bär placeringsrisken. Sådana tillgångar ska, utöver vad som anges i 1 §, 2 §, 3 § andra stycket och 4 §, investeras enligt 9 och 10 §§.

När förmåner som är knutna till tillgångar enligt första stycket innefattar en garanterad avkastning på investeringar eller någon annan garanterad förmån, gäller 1–6 §§ för de tillgångar som

motsvarar ytterligare avsättningar för den garanterade förmånen.

Särskilt om fondförsäkrings-
tillgångar

9 §

Premier för fondförsäkringar ska investeras så att de så nära som möjligt motsvarar andelar i sådana fonder som är knutna till försäkringen och som försäkrings- tagaren eller den försäkrade från tid till annan bestämmer. Försäkringsföretaget får begränsa antalet fonder i vilka premier får placeras.

Utdelning och ersättning vid inlösen av andelarna får bara användas för förvärv av nya andelar i anknutna fonder och för utbetalning eller betalning av kostnader enligt försäkringsavtalet.

Särskilt om tillgångar knutna till
annat referensvärde

10 §

Premier för försäkringsförmåner som är knutna till ett aktieindex eller till något annat referensvärde, ska investeras så att de så nära som möjligt motsvarar de förmåner som referensvärdet baseras på.

**Register över tillgångar som
svarar mot försäkringstekniska
avsättningar**

Krav på registerföring

11 §

Ett försäkringsföretag ska föra ett register som vid varje tidpunkt utvisar de tillgångar, värderade enligt 5 kap. 2 §, som används för att täcka de försäkringstekniska avsättningarna.

Om en tillgång som har antecknats i registret har upplåtits med sådan rätt att dess fulla värde inte

Förbud mot fastställande av värde vid registerföring

12 §

För följande tillgångar får det inte fastställas något värde vid registerföringen:

1. fordringar på någon annan än försäkringstagare som understiger det belopp som gäldenären har att fordra av försäkringsföretaget, och
2. försäkringsaktiebolags egna aktier.

Förmånsrätt

13 §

Förmånsrätt enligt 4 a § förmånsrättslagen (1970:979) följer med fordran som

1. grundas på försäkringsavtal, eller
2. avser återbetalning av premier för att ett försäkringsavtal

inte har kommit till stånd eller har upphört att gälla.

Förmånsrätten omfattar de tillgångar som finns upptagna i det register som anges i 11 § när företaget försätts i konkurs eller utmätning äger rum.

Fordran grundad på avtal om återförsäkring har förmånsrätt efter sådan fordran som anges i första stycket.

Bemyndigande

14 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad som avses med lämplig riskspridning enligt 3 § första stycket,

2. förvaring av tillgångar enligt 4 §,
3. användning av derivatinstrument enligt 5 §, och
4. förande av register enligt 11 §.

7 kap. Kapitalbas

Tillräcklig kapitalbas

1 §

Ett försäkringsföretag ska ha en kapitalbas som minst uppgår till

1. solvenskapitalkravet beräknat enligt 8 kap. 1 §, eller
2. det högre belopp som Finansinspektionen har beslutat med stöd av 17 kap. 23 §.

Kapitalbasen ska dock aldrig vara mindre än minimikapitalkravet beräknat enligt 8 kap. 12–19 §§.

Kapitalbasens sammansättning

2 §

Kapitalbasen består av primärkapital och av tilläggskapital som har godkänts av Finansinspektionen.

Primärkapital

3 §

I primärkapitalet ska följande ingå:

1. den positiva skillnaden mellan tillgångar och skulder, inklusive försäkringstekniska avsättningar, och
2. efterställda skulder.

Tillgångar och skulder enligt första stycket ska värderas enligt 5 kap. 1–13 §§.

Den positiva skillnaden mellan tillgångar och skulder enligt första stycket 1 ska minskas med värdet på innehav av egna aktier.

4 §

Tilläggskapital är en post som inte ingår i primärkapitalet men som kan krävas in för att täcka förluster.

5 §

I tilläggskapitalet får följande poster ingå:

- 1. aktiekapital eller garantikapital som inte har betalats in och som inte heller har begärts in,*
- 2. kreditutrymme hos bank,*
- 3. garantier,*
- 4. framtida fordringar grundade på uttaxeringsrätt, och*
- 5. andra rättsligt bindande utfästelser till försäkringsföretaget.*

För att få godkännas som tilläggskapital krävs att postens förlusttäckningsförmåga är tillräcklig. Posten ska värderas till ett belopp som återspeglar dess förmåga att täcka förluster.

6 §

Finansinspektionen ska fastställa det belopp som en post i tilläggskapitalet får tas upp till eller den metod som ska användas för att fastställa ett visst belopp.

Finansinspektionens beslut om att använda en metod enligt första stycket ska gälla för en viss tid.

Indelning av kapitalbasen

7 §

Posterna i kapitalbasen ska delas in i följande nivåer:

- 1. posten i primärkapitalet kan täcka förluster helt och är fullt efterställd,*
- 2. posten i primärkapitalet är fullt efterställd eller posten i tilläggskapitalet kan täcka förluster helt och är fullt efterställd, och*

3. posten utgör inte nivå 1 eller 2.

En post ska anses kunna täcka förluster helt om den i sin helhet är tillgänglig eller kan infördras på begäran för att täcka förluster, både i den löpande verksamheten och vid likvidation.

En post ska anses vara fullt efterställd om den i sin helhet, vid likvidation eller konkurs, inte får återbetalas till innehavaren förrän försäkringsföretagets alla andra förpliktelser har uppfyllts.

8 §

Vid bedömning av om en post ska anses kunna täcka förluster helt eller vara fullt efterställd enligt 7 §, ska det beaktas om posten är fri från

- 1. krav på eller incitament till att lösa in det nominella beloppet,*
- 2. obligatoriska fasta kostnader, och*
- 3. belastningar.*

Vid bedömningen enligt första stycket ska även postens löptid beaktas. Om en post är tidsbunden, ska hänsyn tas till om den genomsnittliga löptiden på posten är tillräcklig i förhållande till löptiden på åtagandena.

Klassificering av kapitalbasposter

9 §

En post ska klassificeras som nivå 1 eller 2 om den i väsentlig grad uppfyller förutsättningarna för en sådan klassificering enligt 7 och 8 §§. Om en post i kapitalbasen inte utgör nivå 1 eller 2 ska den klassificeras som nivå 3.

10 §

Ackumulerade vinster som inte har gjorts tillgängliga för utdelning till försäkringstagare får klassificeras som nivå 1, om posterna uppfyller förutsättningar-

na för en sådan klassificering enligt 7 och 8 §§.

Posterna i tilläggskapitalet enligt 5 § 2–5 får under vissa förutsättningar klassificeras som nivå 2.

Täckande av solvenskapitalkravet

11 §

Den kapitalbas som ska täcka solvenskapitalkravet enligt 8 kap. 1 § får bestå av primärkapital och tilläggskapital enligt 9 §.

Primärkapital som har klassificerats som nivå 1 enligt 9 § eller 10 § första stycket ska uppgå till mer än en tredjedel av solvenskapitalkravet.

Primärkapital eller tilläggskapital som har klassificerats som nivå 3 enligt 9 § ska vara mindre än en tredjedel av solvenskapitalkravet.

Täckande av minimikapitalkravet

12 §

Den kapitalbas som ska täcka minimikapitalkravet enligt 8 kap. 12 § får bestå av primärkapital som har delats in i nivå 1 och 2 enligt 9 § och 10 § första stycket.

Primärkapital som har klassificerats som nivå 1 enligt 9 § och 10 § första stycket ska uppgå till mer än hälften av minimikapitalkravet.

Minimikapitalkravet får i övrigt täckas av primärkapital som har klassificerats som nivå 2 enligt 9 §.

Bemyndiganden

13 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de krav som ska gälla för godkännande av poster som tilläggskapital och grunder för värdering

av poster i tilläggskapitalet enligt 5 §,

2. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid indelning i nivåer enligt 7 §,

3. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificeringen av kapitalbasposter enligt 9 §, och

4. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificering av poster i tilläggskapitalet enligt 10 § andra stycket.

8 kap. Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

Allmänna bestämmelser om solvenskapitalkrav

Beräkning av solvenskapitalkrav

1 §

Solvenskapitalkravet utgör den minsta storlek på primärkapitalet som krävs för att försäkringsföretaget med 99,5 procents sannolikhet ska ha tillgångar under kommande tolv månader som täcker värdet av åtagandena gentemot försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar (skyddsnivå). Denna skyddsnivå ska även beaktas vid beräkningen av kapitalkravet för var och en av de risker som ingår i solvenskapitalkravet.

Solvenskapitalkravet ska beräknas under antagandet att försäkringsföretaget kommer att fortsätta att driva sin verksamhet.

2 §

Solvenskapitalkravet ska beräknas med beaktande av alla mätbara risker som företaget är utsatt för.

1. försäkringsrisker,
2. marknadsrisker,
3. motpartsrisker, och
4. operativa risker.

3 §

Vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska försäkringsföretaget beakta effekterna av sådana tekniker som företaget använder för att reducera sina risker.

Beräkningsmetoder

4 §

Solvenskapitalkravet ska beräknas enligt en standardformel som anges i 5 §. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda en intern modell enligt 9 kap. för att beräkna solvenskapitalkravet. Ett sådant tillstånd får avse en fullständig eller partiell intern modell.

Standardformeln

Beräkning enligt standardformeln

5 §

Solvenskapitalkravet beräknat enligt standardformeln ska utgöra summan av

1. ett primärt solvenskapitalkrav beräknat enligt 6 §,
2. ett kapitalkrav för operativ risk beräknat enligt 9 §, och
3. ett justeringsbelopp beräknat enligt 10 §.

Primärt solvenskapitalkrav

6 §

Det primära solvenskapitalkravet ska beräknas genom en justerad sammanläggning av kapitalkraven för minst sådana risker som anges i 2 § andra stycket 1–3.

7 §

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda lämpliga parametrar som är specifika för företaget vid beräkningen av kapitalkravet för försäkringsrisker.

8 §

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag som meddelar sådana pensionsförsäkringar som anges i 58 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) får beräkna kapitalkravet för aktiekursrisk, som ingår i kapitalkravet för marknadsrisk, enligt en särskild metod anpassad för denna verksamhet.

Kapitalkrav för operativ risk

9 §

Kapitalkravet för operativ risk ska beräknas med beaktande av sådana operativa risker som försäkringsföretaget är utsatt för och som inte har beaktats vid beräkningen av kapitalkravet för försäkringsrisker, marknadsrisker eller motpartsrisker.

Justeringsbelopp

10 §

Justeringsbeloppet enligt 5 § 3 ska motsvara den minskning av försäkringsföretagets oförutsedda förluster som beror på

- 1. att företagets åtaganden gentemot försäkringstagare eller andra ersättningsberättigade minskar till följd av villkoren i försäkringsavtalet,*
- 2. att företagets uppskjutna skatt förändras, eller*
- 3. en kombination av 1 och 2.*

11 §

Ett försäkringsföretag får göra förenklade beräkningar av kapitalkravet för en specifik risk om

1. det är motiverat med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten av de risker som företaget är utsatt för, och

2. det är oproportionerligt betungande att göra beräkningar enligt standardformeln.

Allmänna bestämmelser om minimikapitalkrav

Beräkning av minimikapitalkrav

12 §

Minimikapitalkravet utgör den minsta storlek på kapitalbasen som krävs för att försäkringsföretaget med 85 procents sannolikhet ska ha tillgångar under kommande tolv månader som täcker värdet av åtagandena gentemot försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar.

13 §

Minimikapitalkravet ska beräknas med beaktande helt eller delvis av

1. försäkringstekniska avsättningar,

2. premieinkomst,

3. positiv risksumma,

4. uppskjutna skatter,

5. administrativa kostnader, och

6. avgiven återförsäkring.

Justering av beräknat minimikapitalkrav

14 §

Minimikapitalkravet beräknat enligt 12 och 13 §§ får varken understiga 25 procent eller överstiga 45 procent av solvenskapi-

talkravet, inklusive kapitaltillägg enligt 17 kap. 23 §. Minimikapitalkravet får aldrig vara lägre än garantibeloppet enligt 15–19 §§.

Garantibelopp

Skadeförsäkringsföretag

15 §

För skadeförsäkringsföretag ska garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 2,5 miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet som Europeiska kommissionen årligen tillkännager. Om rörelsen omfattar försäkring eller risk som hänför sig till någon av klasserna 10–15 enligt 2 kap. 11 § första stycket ska dock garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 3,7 miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet som Europeiska kommissionen årligen tillkännager.

Livförsäkringsföretag

16 §

För livförsäkringsföretag ska garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 3,7 miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska kommissionen årligen tillkännager.

Återförsäkringsbolag

17 §

För återförsäkringsbolag som inte är captivebolag, ska garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 3,6 miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska

konsumentprisindexet, som Europeiska kommissionen årligen tillkännager.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 5

Captivebolag för återförsäkring

18 §

För captivebolag för återförsäkring ska garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 1,2 miljon euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska kommissionen årligen tillkännager.

Försäkringsföretag som bedriver både liv- och skadeförsäkring

19 §

För försäkringsföretag som bedriver både liv- och skadeförsäkring enligt 4 kap. 7 § andra stycket ska garantibeloppet uppgå till summan av de belopp som anges i 15 och 16 §§.

Bemyndiganden

20 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur det primära solvenskapitalkravet ska beräknas enligt 6 §,

2. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda företagsspecifika parametrar enligt 7 §,

3. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få beräkna kapitalkravet för aktiekursrisk utifrån en särskild metod enligt 8 §,

4. hur kapitalkravet för operativ risk ska beräknas enligt 9 §, och

5. hur justeringsbeloppet ska beräknas enligt 10 §.

9 kap. Interna modeller

Allmänna bestämmelser

Krav på tillstånd

1 §

Ett försäkringsföretag får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda en intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet. Ett sådant tillstånd får avse en fullständig intern modell eller en partiell intern modell.

Bestämmelserna i 8 kap. 1 och 2 §§ gäller även när solvenskapitalkravet beräknas med en intern modell.

Förutsättningar för att använda en intern modell

2 §

Tillstånd för ett försäkringsföretag att använda en intern modell ska ges om

1. försäkringsföretaget har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem som uppfyller kraven i 10 kap. 6 §, och

2. kraven i 9–18 §§ är uppfyllda.

Finansinspektionen ska besluta om en intern modell inom sex månader från det att en fullständig ansökan kom in till inspektionen.

Partiell intern modell

3 §

En partiell intern modell får användas för att beräkna

1. kapitalkravet för en eller flera av de risker eller undergrupper av risker som ingår i det primära solvenskapitalkravet enligt 8 kap. 6 §,

2. kapitalkravet för operativ risk enligt 8 kap. 9 §,

3. justeringsbeloppet enligt 8 kap. 10 §, eller

4. kombinationer av 1, 2 eller 3.

En partiell intern modell får tillämpas på hela verksamheten eller på en eller flera av försäkringsföretagets större affärsenheter.

Tillstånd att använda en partiell intern modell

4 §

För att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda en partiell intern modell krävs, utöver det som anges i 2 §, att

1. det finns godtagbara skäl att avgränsa tillämpningsområdet för den interna modellen på det sätt som försäkringsföretaget har gjort,

2. solvenskapitalkravet kan beräknas mer rättvisande utifrån försäkringsföretagets riskprofil och bestämmelserna i 8 kap. 2 och 3 §§ än utifrån standardformeln enligt 8 kap. 5–11 §§, och

3. den partiella interna modellen kan integreras helt med de beräkningar som ska ske enligt standardformeln.

Övergångsplan för utvidgning av en partiell intern modell

5 §

Finansinspektionen får i samband med handläggningen av en ansökan om utvidgning av en sådan partiell intern modell som är avgränsad till att avse endast en eller flera risker eller undergrupper av risker, eller en eller flera större affärsenheter eller delar av den verksamheten, eller på detta sätt avgränsad i båda dessa avseenden, förelägga ett försäkringsföretag att ge in en realistisk övergångsplan för hur företaget avser att utvidga modellens tillämpningsområde.

Godkännande av styrdokument för ändring av en intern modell

6 §

När ett försäkringsföretag ansöker om tillstånd att använda en intern modell, ska företaget lämna in ett styrdokument för ändring av modellen. Styrdokumentet ska innehålla en förteckning eller specifikation över möjliga större och mindre ändringar av den interna modellen. När Finansinspektionen prövar ansökan, ska inspektionen också pröva om styrdokumentet kan godkännas.

Ändring av en intern modell och styrdokument

7 §

Ett försäkringsföretag som fått tillstånd att använda en intern modell får göra mindre ändringar av denna i enlighet med det styrdokument för ändring av den interna modellen som godkänts av Finansinspektionen enligt 6 §.

För större ändringar i den interna modellen krävs tillstånd från Finansinspektionen.

Ändring av styrdokument för ändring av den interna modellen ska godkännas av Finansinspektionen.

Kraven i 2 § ska tillämpas på motsvarande sätt vid Finansinspektionens prövning av om tillstånd ska ges eller ändring godkännas enligt andra respektive tredje stycket.

Återgång till standardformeln

8 §

Ett försäkringsföretag som använder en intern modell får, efter tillstånd av Finansinspektionen, återgå till att helt eller delvis beräkna solvenskapital-

kravet enligt standardformeln i 8 kap 5–11 §§. Ett sådant tillstånd får ges endast om försäkringsföretaget har visat att det finns godtagbara skäl för en återgång till standardformeln.

Krav på en intern modell och på användningen av den

Krav på användning

9 §

En intern modell ska användas i ett försäkringsföretags företagsstyrnings- och riskhanterings-system, i dess beslutsprocesser och i den egna risk- och solvensbedömningen.

Styrelsen ska ansvara för att säkerställa att utformningen och användningen av den interna modellen är ändamålsenlig och ger ett tillfredsställande uttryck för riskprofilen.

Statistisk kvalitet

10 §

Den beräkning av sannolikhetsfördelning som ligger till grund för en intern modell ska bygga på

1. relevanta försäkringsmatematiska och statistiska tekniker som stämmer överens med de metoder som används för beräkning av försäkringstekniska avsättningar, och

2. realistiska antaganden som ska kunna motiveras av försäkringsföretaget.

Uppgifter som används för den interna modellen ska vara lämpade för ändamålet. De ska vara korrekta, fullständiga och aktuella.

Försäkringsföretaget ska minst en gång per år uppdatera de uppgifter som används för beräkningen av sannolikhetsfördelningen.

Diversifiering

11 §

Ett försäkringsföretag får i en intern modell ta hänsyn till inbördes beroenden inom och mellan olika risker (diversifieringseffekter), om de metoder som används är ändamålsenliga.

Riskreducerande tekniker

12 §

Ett försäkringsföretag får i en intern modell beakta effekterna av riskreduceringstekniker, om företaget även fullt ut inkluderar de risker som är förenade med dessa tekniker.

Beaktande av finansiella garantier och optioner

13 §

Ett försäkringsföretag ska i en intern modell ta hänsyn till värdet av garantier och optioner i ingångna försäkringsavtal.

Beaktande av samtliga förväntade utbetalningar

14 §

Ett försäkringsföretag ska i en intern modell beakta alla utbetalningar till försäkringstagare och andra ersättningsberättigade som följer av avtal, oavsett om betalningarna är garanterade genom avtal eller inte.

Kalibrering av en intern modell

15 §

Ett försäkringsföretag ska kalibrera en intern modell på ett sätt som ger försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade en skyddsnivå som är likvärdig med den nivå som anges i 8 kap. 1 §.

16 §

Ett försäkringsföretag som använder en intern modell ska minst en gång per år granska vad som gett upphov till vinster eller orsakat förluster inom de olika större affärsenheterna.

Analysen ska visa hur den kategorisering av risker som har valts i den interna modellen förklarar källor och orsaker till vinster och förluster. Riskkategoriseringen ska återspegla försäkringsföretagets riskprofil.

Validering av en intern modell

17 §

En intern modell ska regelbundet valideras. Valideringen ska innefatta en utvärdering av modellens funktion och en kontroll av att modellen är lämplig med hänsyn till företagets riskprofil.

Krav på dokumentation

18 §

Ett försäkringsföretag som använder en intern modell ska dokumentera

1. hur den är utformad och fungerar,

2. att den stämmer överens med de krav som gäller för interna modeller enligt 9–17 §§,

3. vilka omständigheter som skulle kunna medföra att den inte fungerar effektivt, och

4. vilka större ändringar som gjorts i den enligt 7 §.

Bemyndiganden

19 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. förutsättningarna för tillstånd

att använda en fullständig eller partiell intern modell enligt 1–5 §§,

2. förutsättningarna för ändring av en intern modell och styrdokument enligt 6 och 7 §§,

3. krav på användning av statistiska kvalitetsnormer för en intern modell enligt 9–14 §§,

4. kalibrering av en intern modell enligt 15 §,

5. validering av en intern modell enligt 17 §, och

6. krav på dokumentation enligt 18 §.

10 kap. Företagsstyrning

Företagsstyrningssystem

1 §

Ett försäkringsföretag ska ha ett företagsstyrningssystem som säkerställer att företaget styrs på ett sunt och ansvarsfullt sätt.

Företaget ska utforma systemet så att det uppfyller bestämmelserna i 2–24 §§ och föreskrifter som har meddelats med stöd av 26 §.

Systemet ska ses över regelbundet av företaget.

Styrdokument

2 §

Ett försäkringsföretag ska upprätta och följa styrdokument för

1. riskhantering,
2. internkontroll,
3. internrevision,
4. verksamhet som omfattas av uppdragsavtal enligt 19 §,

5. uppgiftslämnande till Finansinspektionen och kvalitetskontroll av uppgifterna, och

6. ändring av företagets interna modell, om en sådan modell används.

Styrdokumenten ska fastställas av styrelsen. De ska utvärderas och ses över minst en gång per år.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 5

Kontinuitet i verksamheten

3 §

Ett försäkringsföretag ska ha system, resurser och rutiner som är lämpliga för att verksamheten ska kunna bedrivas med kontinuitet och i enlighet med gällande regler.

Ett försäkringsföretag ska ha en beredskapsplan.

Centrala funktioner

4 §

Ett försäkringsföretag ska ha funktioner för riskhantering, regel- efterlevnad och internrevision samt en aktuariefunktion (centrala funktioner).

Funktionerna ska inrättas på ett sätt som säkerställer att respektive funktion kan utföra sina uppgifter på ett objektivt sätt.

Lämplighetskrav

5 §

Ett försäkringsföretag ska säkerställa att den som ingår i styrelsen för företaget eller är verkställande direktör i det, eller dennes ställföreträdare eller den som ansvarar för eller innehar en central funktion i företaget uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4.

Försäkringsföretaget ska snarast möjligt till Finansinspektionen anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning enligt första stycket eller som ansvarar för en central funktion i företaget.

Försäkringsföretaget ska underätta inspektionen om någon av de personer som avses i första stycket inte längre uppfyller lämplighetskraven.

System för riskhantering

6 §

Ett försäkringsföretag ska ha ett system för riskhantering som ska innehålla de strategier, processer och rapporteringsrutiner som behövs för att säkerställa att företaget fortlöpande kan identifiera, värdera, övervaka, hantera och rapportera risker samt beroenden mellan risker.

Systemet ska vara integrerat i företagets organisations- och beslutsstruktur. Det ska vara utformat med lämplig hänsyn till de personer som leder företaget eller annars ingår i en central funktion.

Risker och krav på innehåll i styrdokumentet för riskhantering

7 §

Ett försäkringsföretags system för riskhantering ska avse såväl de risker som täcks av solvenskapitalkravet, eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, som risker som inte, eller endast delvis, beaktas vid beräkningen av detta.

Systemet ska omfatta

- 1. försäkringsrisker,*
- 2. matchningsrisker,*
- 3. investeringsrisker, särskilt avseende derivatinstrument och liknande åtaganden,*
- 4. likviditets- och koncentrationsrisker,*
- 5. operativa risker,*
- 6. risker hänförliga till återförsäkring och andra riskreduceringstekniker, och*
- 7. beroenden mellan risker som företaget är eller kan komma att bli exponerade för.*

Ett försäkringsföretags styrdokument för riskhantering enligt 2 § 1 ska omfatta de risker som avses i andra stycket 1–6.

I ett försäkringsföretag som använder volatilitetsjustering enligt 5 kap. 8 § ska styrdokument för riskhantering också innehålla riktlinjer för volatilitetsjusteringen.

Krav på företag som använder matchningsjustering eller volatilitetsjustering

8 §

Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § eller volatilitetsjustering enligt 5 kap. 8 § ska

- 1. upprätta en likviditetsplan, och*
- 2. regelbundet utvärdera sin användning av justeringar.*

Krav på regelbunden utvärdering

9 §

Ett försäkringsföretag ska regelbundet utvärdera företagets känslighet för de antaganden som ligger till grund för fastställandet av en ränta som används vid beräkningen av den bästa skattningen.

Krav på analys av externa bedömningar

10 §

Ett försäkringsföretag som använder bedömningar från externa kreditvärderingsinstitut vid beräkningar av de försäkrings tekniska avsättningarna eller solvenskapitalkravet ska, när det är möjligt, göra en egen bedömning av de externa bedömningarna.

En egen risk- och solvens- bedömning

11 §

Ett försäkringsföretag ska genomföra en egen risk- och solvensbedömning.

I den egna risk- och solvensbedömningen ska försäkringsföretaget göra en bedömning av

1. företagets totala solvensbehov med hänsyn till dess specifika riskprofil, risktolerans och affärsstrategi,

2. företagets fortlöpande efterlevnad av bestämmelserna om solvens- och minimikapitalkraven, eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, samt försäkringstekniska avsättningar, och

3. hur betydande skillnaderna är mellan företagets riskprofil och de antaganden om risker som har legat till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §.

För bedömningen enligt andra stycket 1 ska försäkringsföretaget ha processer som säkerställer att de risker som företaget är eller kan komma att bli exponerade för, på såväl kort som lång sikt, identifieras och värderas. Företaget ska kunna redovisa de metoder som använts vid bedömningen.

Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §, volatilitetsjustering enligt 5 kap. 8 § eller de särskilda övergångsreglerna för den riskfria räntestrukturen i punkterna 9 och 10 i övergångsbestämmelserna till denna lag, ska i den bedömning som avses i andra stycket 2 göra en bedömning av

efterlevnaden av bestämmelserna om solvens- och minimikapitalkraven, såväl med som utan användning av matchnings- eller volatilitetsjustering eller de särskilda övergångsreglerna.

Den egna risk- och solvensbedömningen ska ingå som en integrerad del i ett försäkringsföretags affärsstrategier och ska beaktas vid företagets strategiska beslut.

Regelbundna bedömningar

12 §

Ett försäkringsföretag ska genomföra en egen risk- och solvensbedömning minst en gång per år. Om en väsentlig förändring skett av de risker som försäkringsföretaget är utsatt för, ska en ny sådan bedömning genomföras snarast möjligt.

Rapportering

13 §

Ett försäkringsföretag ska rapportera resultatet av varje egen risk- och solvensbedömning till Finansinspektionen.

System för internkontroll

14 §

Ett försäkringsföretag ska ha ett system för internkontroll.

Systemet ska omfatta förvaltnings- och redovisningsmetoder, ramar för internkontrollen, lämpliga rapporteringsrutiner och en funktion för regelefterlevnad.

Funktion för riskhantering

15 §

Funktionen för riskhantering ska ges en struktur som underlättar

Funktion för regelefterlevnad

16 §

Funktionen för regelefterlevnad ska

1. rapportera till styrelsen och den verkställande direktören i fråga om efterlevnaden av

a) bestämmelserna i denna lag och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen,

b) bestämmelser som har meddelats av Europeiska kommissionen med anledning av Solvens II-direktivet, och

c) de riktlinjer och rekommendationer som har meddelats med anledning av det direktivet av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten,

Finansinspektionen och, om företaget har inrättat en sekundär-etablering i ett land inom EES, den behöriga myndigheten i det landet,

2. lämna råd till företagets styrelse och den verkställande direktören om förebyggande av bristande efterlevnad av bestämmelser enligt 1,

3. bedöma konsekvenserna av förändringar i bestämmelser, riktlinjer och rekommendationer enligt 1, och

4. identifiera och bedöma risker för bristande efterlevnad av bestämmelser, riktlinjer och rekommendationer enligt 1.

Funktion för internrevision

17 §

Ett försäkringsföretags funktion för internrevision ska

1. utvärdera systemet för internkontroll,

2. utvärdera andra delar av företagsstyrningssystemet, och

3. rapportera resultat och lämna rekommendationer efter utvärderingarna till företagets styrelse.

Funktionen för internrevision ska utföra sina uppgifter med opartiskhet och vara oberoende från den verksamhet som utvärderas.

Aktuariefunktion

18 §

Ett försäkringsföretags aktuariefunktion ska

1. samordna och svara för kvaliteten i de försäkringstekniska beräkningarna och utredningarna,

2. bistå styrelsen och den verkställande direktören och på eget initiativ rapportera till dem i frågor som rör metoder, beräkningar och bedömningar av

a) de försäkringstekniska avsättningarna,

b) värderingen av försäkringsriskerna, och

c) återförsäkringsskydd och andra riskreduceringstekniker, och

3. bidra till företagets riskhanteringssystem.

Den som ska ansvara för eller utföra uppgifter i aktuariefunktionen ska ha de kunskaper och erfarenheter av funktionens uppgifter som är tillräckliga med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten av riskerna i företagets verksamhet.

Uppdragsavtal

19 §

Ett försäkringsföretag får, med de begränsningar som följer av 20 §, uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete och vissa funktioner som ingår i företagets försäkringsrörelse (uppdragsavtal). Ett sådant uppdrag inskränker dock inte företagets ansvar enligt denna lag.

Begränsningar i möjligheten att
ingå uppdragsavtal

20 §

Ett uppdragsavtal får inte avse operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse, om det kan leda till att

1. kvaliteten i företagsstyrningssystemet försämras väsentligt,
2. den operativa risken i företaget ökar väsentligt,
3. Finansinspektionens möjlighet att utöva tillsyn försämras, eller
4. försäkringstagarnas möjlighet till tillfredsställelse och fortlöpande service inte kan upprätthållas.

Anmälan av uppdragsavtal

21 §

Ett försäkringsföretag som har ingått ett uppdragsavtal som avser sådan operativ verksamhet eller sådana funktioner som är av väsentlig betydelse ska innan avtalet börjar gälla anmäla detta till Finansinspektionen. Ett försäkringsföretag ska snarast möjligt anmäla till Finansinspektionen om det inträffar väsentliga förändringar inom den operativa verksamheten eller funktionerna.

Åtgärder som krävs av ett
försäkringsföretag som ingår ett
uppdragsavtal

22 §

Ett försäkringsföretag som ingår ett uppdragsavtal ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att uppdragstagaren

1. samarbetar med Finansinspektionen när det gäller den verksamhet eller de funktioner som omfattas av uppdragsavtalet,
2. ger försäkringsföretaget, dess revisorer och Finansinspektionen tillgång till uppgifter som rör den

verksamhet eller de funktioner som omfattas av uppdragsavtalet, och
3. ger Finansinspektionen faktisk tillträde till uppdragstagarens lokaler.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 5

Kompletterande riktlinjer

Försäkringstekniska riktlinjer och beräkningsunderlag

23 §

Ett försäkringsföretag ska upprätta och följa försäkringstekniska riktlinjer. Riktlinjerna ska kompletteras med ett försäkringstekniskt beräkningsunderlag.

Försäkringstekniska riktlinjer för livförsäkring ska ges in till Finansinspektionen senast den dag de börjar användas eller ändras.

Tillsammans med riktlinjerna ska det lämnas en redogörelse för de konsekvenser som riktlinjerna får för försäkringsföretaget samt för försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar.

Om det med hänsyn till försäkringarnas beskaffenhet eller av något annat särskilt skäl saknas anledning att upprätta ett försäkringstekniskt beräkningsunderlag, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta om undantag från skyldigheten att upprätta ett sådant underlag.

Riktlinjer för hantering av intressekonflikter

24 §

Ett försäkringsföretag ska upprätta och följa riktlinjer för hantering av intressekonflikter mellan företagets intressenter.

25 §

Styrelsen ska fastställa försäkringstekniska riktlinjer och riktlinjer för hantering av intressekonflikter. Riktlinjerna ska utvärderas och ses över minst en gång per år.

Bemyndiganden

26 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad ett system för riskhantering enligt 6 § ska innehålla när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

2. innehållet i de riktlinjer för volatilitetsjustering som avses i 7 § fjärde stycket,

3. innehållet i en sådan likviditetsplan som avses i 8 § 1,

4. kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag som använder matchnings- eller volatilitetsjustering enligt 8 § 2,

5. kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag när det gäller företagets känslighet för de antaganden som ligger till grund för fastställandet av den relevanta riskfria räntestrukturen enligt 9 §,

6. hur en sådan egen bedömning som avses i 10 § ska genomföras,

7. rapportering av resultat av den egna risk- och solvensbedömning enligt 13 §,

8. vad funktionen för riskhantering enligt 15 § ska ansvara för när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

9. villkor för behörighet för den som ska ansvara för eller utföra uppgifter i aktuariefunktionen enligt 18 §,

10. innehållet i försäkringstekniska riktlinjer och beräkningsunderlag som avses i 23 §, och

11. vilka uppgifter som riktlinjer för hantering av intressekonflikter enligt 24 § ska omfatta.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får, för ett försäkringsföretag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, i ett enskilt fall besluta om undantag från villkoren för behörighet för den som ansvarar för eller utför uppgifter i aktuariefunktionen och från kravet på att upprätta en aktuariefunktion.

16 kap. Offentliggörande

Offentliggörande av solvens- och verksamhetsrapport

1 §

Ett försäkringsföretag ska offentliggöra en solvens- och verksamhetsrapport en gång per år. Rapporten ska uppdateras i de fall som anges i 4 och 6 §§.

Innehållet i solvens- och verksamhetsrapporten

2 §

Solvens- och verksamhetsrapporten ska innehålla en beskrivning av försäkringsföretagets

1. verksamhet och resultat,
2. företagsstyrningssystem,
3. riskprofil,
4. värderingsmetoder för solvensändamål, och
5. solvenssituation.

Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § ska i rapporten beskriva denna och den portfölj av åtaganden och motsvarande tillgångar på vilka justeringen används samt kvantifiera effekterna

av en slopad matchningsjustering på företagets finansiella ställning. Ett försäkringsföretag som använder volatilitetsjustering enligt 5 kap. 8 § ska i rapporten kvantifiera effekterna av en slopad volatilitetsjustering på företagets finansiella ställning.

Ett försäkringsföretag får helt eller delvis lämna de uppgifter som ska offentliggöras genom rapporten genom hänvisning till uppgifter som företaget offentliggjort för att uppfylla andra rättsliga eller administrativa krav, om dessa uppgifter är likvärdiga till art och omfattning.

Undantag från kravet på offentliggörande

3 §

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag inte behöver offentliggöra uppgifter som anges i 2 § första stycket 1–4, om ett offentliggörande skulle innebära att

1. företagets konkurrenter otillbörligt gynnas, eller

2. företaget bryter mot tystnadsplikt avsedd att skydda försäkringstagare eller annan som företaget har en motpartsrelation till.

Ett försäkringsföretag som har beviljats undantag ska ange detta och skälen för undantaget i rapporten.

Uppdateringar av solvens- och verksamhetsrapporten

Uppdateringar om solvenskapitalkravet inte är uppfyllt

4 §

Ett försäkringsföretag som inte uppfyller solvenskapitalkravet ska omedelbart uppdatera tidigare offentliggjorda uppgifter i solvens- och verksamhetsrapporten, om

1. underskottet är betydande,
och

2. Finansinspektionen inte har fått någon realistisk åtgärdsplan inom två månader räknat från det datum då företaget upptäckte att underskottet var betydande.

Om Finansinspektionen har ansett att en åtgärdsplan är realistisk, men underskottet inte har korrigerats inom sex månader från det att det upptäcktes, ska underskottet offentliggöras av företaget vid utgången av denna period. Samtidigt ska företaget offentliggöra en förklaring av orsakerna till det kvarvarande underskottet, följderna av detta, vilka korrigerande åtgärder som har vidtagits av företaget och vilka ytterligare korrigerande åtgärder som är planerade.

5 §

På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som inte uppfyller solvenskapitalkravet, samtidigt som underskottet är betydande och någon realistisk åtgärdsplan inte har överlämnats till inspektionen inom den tid som anges i 4 § första stycket 2, offentliggöra

1. hur stort underskottet är,
2. en förklaring av orsakerna till underskottet,
3. följderna av underskottet, och
4. vilka korrigerande åtgärder som har vidtagits av företaget.

Uppdateringar om minimikapitalkravet inte är uppfyllt

6 §

Ett försäkringsföretag som inte uppfyller minimikapitalkravet ska omedelbart uppdatera tidigare offentliggjorda uppgifter i solvens- och verksamhetsrapporten, om Finansinspektionen

1. bedömer att företaget inte

kommer att kunna överlämna en realistisk, kortsiktig finansiell saneringsplan, eller

2. inte har fått någon sådan plan inom en månad från den dag då företaget upptäckte att minimikapitalkravet inte var uppfyllt.

Om Finansinspektionen har ansett att en finansiell saneringsplan är realistisk, men underskottet inte har korrigerats inom tre månader från det att det upptäcktes, ska underskottet offentliggöras av företaget senast vid utgången av denna period. Samtidigt ska företaget offentliggöra en förklaring av orsakerna till det kvarvarande underskottet, följderna av detta, vilka korrigerande åtgärder som har vidtagits av företaget och vilka ytterligare korrigerande åtgärder som är planerade.

7 §

På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som inte uppfyller minimikapitalkravet, samtidigt som någon av de omständigheter som anges i 6 § första stycket föreligger, offentliggöra

1. hur stort underskottet är,
2. en förklaring av orsakerna till underskottet,
3. följderna av underskottet, och
4. vilka korrigerande åtgärder som har vidtagits av företaget.

System och styrdokument

8 §

Ett försäkringsföretag ska ha upprättat lämpliga informations- och rapporteringssystem för att kunna uppfylla bestämmelserna i 1–7 §§ och ha styrdokument som säkerställer att alla uppgifter som offentliggörs fortlöpande är relevanta.

Solvens- och verksamhetsrap-

porter samt uppdateringar av dessa ska godkännas av försäkringsföretagets styrelse innan de offentliggörs.

Prop. 2015/16:9

Bilaga 5

Bemyndiganden

9 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. innehållet i solvens- och verksamhetsrapporten enligt 2 §,

2. innehållet i en ansökan om undantag från kravet på offentliggörande enligt 3 §, och

3. innehållet i informations- och rapporteringssystem och styrdokument enligt 8 §.

17 kap.

2 §

Finansinspektionen har tillsyn över försäkringsföretag.

Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt

1. denna lag,

2. andra författningar som reglerar försäkringsföretagets näringsverksamhet,

3. företagets bolagsordning eller stadgar, och

4. företagets försäkringstekniska riktlinjer och beräkningsunderlag samt dess placeringsriktlinjer och riktlinjer för hantering av intressekonflikter.

2. andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. företagets bolagsordning eller stadgar,

4. företagets försäkringstekniska riktlinjer och beräkningsunderlag samt riktlinjer för hantering av intressekonflikter, och

5. styrdokument som företaget har upprättat och som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet.

Finansinspektionen har dessutom tillsyn över att försäkringsföretagets ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i denna lag.

Finansinspektionens tillsyn ska utgå från en proaktiv och riskbaserad metod.

Samarbete med behöriga myndigheter

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga

Samarbete och utbyte av information

3 §

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga

myndigheter och Europeiska kommissionen i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

myndigheter, Europeiska kommissionen och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

3 a §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 38, 155 och 158 i Solvens II-direktivet.

7 §

Finansinspektionen får när inspektionen anser att det är nödvändigt genomföra en undersökning hos ett försäkringsföretag.

Styrelsen och den verkställande direktören ska vid den tidpunkt som Finansinspektionen bestämmer hålla försäkringsföretagets tillgångar, räkenskapsmaterial och andra handlingar tillgängliga för granskning av befattningshavare hos inspektionen eller av någon annan som inspektionen har förordnat.

Finansinspektionen får genomföra en undersökning hos ett företag som har fått i uppdrag av ett försäkringsföretag att utföra viss verksamhet eller vissa funktioner, om det behövs för tillsynen av försäkringsföretaget.

Åtgärder vid bristande efterlevnad av villkoren för användning av matchningsjustering

7 a §

Ett försäkringsföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte uppfyller villkoren för användning av matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §. Av underrättelsen ska det framgå när villkoren inte längre var uppfyllda.

7 b §

Om ett försäkringsföretag inte längre uppfyller villkoren för till-

stånd att använda matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §, ska Finansinspektionen förelägga företaget att åtgärda bristerna inom två månader från den dag då villkoren inte längre var uppfyllda.

Om bristerna inte har åtgärdats inom den tid som anges i första stycket, ska företaget föreläggas att omedelbart upphöra med användningen av matchningsjustering.

12 §

En revisor eller en särskild granskare ska genast rapportera till Finansinspektionen om han eller hon vid fullgörandet av sitt uppdrag i ett försäkringsföretag får kännedom om förhållanden som

1. kan utgöra en väsentlig överträdelse av de författningar som reglerar företagets verksamhet,

2. kan påverka företagets fortsatta drift negativt, *eller*

3. kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 9 kap. 33 eller 34 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

2. kan påverka företagets fortsatta drift negativt,

3. kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 9 kap. 33 eller 34 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, *eller*

4. kan innebära att företaget brister eller har brustit i uppfyllandet av solvens- eller minimikapitalkravet eller av ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §.

Revisorn och granskaren har en motsvarande rapporteringsskyldighet om han eller hon får kännedom om förhållanden som avses i första stycket vid fullgörande av uppdrag som revisorn eller den särskilda granskaren har i försäkringsföretagets moderföretag eller dotterföretag eller ett företag som har en likartad förbindelse med försäkringsföretaget.

Redogörelse för ändrade ekonomiska förhållanden

16 §

På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag upprätta och till inspektionen lämna en redogörelse avseende företagets förmåga att hantera

händelser eller förändringar av ekonomiska förhållanden som skulle kunna påverka företagets finansiella ställning negativt.

Skyldigheten enligt första stycket gäller även för verksamhet som omfattas av uppdragsavtal enligt 10 kap. 19 §.

Tillsyn över de försäkrings- tekniska avsättningarna

17 §

På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag lämna in en rapport som utvisar att nivån på de försäkringstekniska avsättningarna är lämplig och att beräkningen av dem utförs med relevanta metoder och med adekvata statistiska underlag.

Kompletterande beräkning av solvenskapitalkravet när en intern modell används

18 §

På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som använder en intern modell lämna in en beräkning av solvenskapitalkravet med användning av standardformeln.

Handlingsplan när kraven för att få använda en intern modell inte längre uppfylls

19 §

På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som använder en intern modell, men som inte längre uppfyller kraven för att få använda en sådan, lämna in en handlingsplan för hur företaget avser att inom skälig tid rätta till bristerna. En sådan plan behöver inte upprättas, om företaget kan visa att överträdelsen är ringa.

**Beräkning enligt standardformeln
vid bristande genomförande av
plan**

Prop. 2015/16:9
Bilaga 5

20 §

Ett företag som inte genomför den plan som anges i 19 § ska efter beslut av Finansinspektionen beräkna solvenskapitalkravet med användning av standardformeln.

**Verifiering och kontroll av en
intern modell**

21 §

På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som använder en intern modell verifiera kalibreringen av den interna modellen och kontrollera att dess specifikation stämmer överens med allmänt accepterad marknadspraxis. Detta ska ske genom användning av relevanta referensportföljer och antaganden som har sin grund i externa uppgifter.

Företagsspecifika parametrar

22 §

Om ett försäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkning av solvenskapitalkravet enligt standardformeln och det därför är olämpligt att beräkna solvenskapitalkravet enligt denna, får Finansinspektionen besluta att företaget vid beräkningen av kapitalkravet för riskkategorier som avser försäkringsrisk ska ersätta en undergrupp av parametrar enligt standardformeln med företagsspecifika parametrar.

**Beräkning enligt en fullständig
eller partiell intern modell i stället
för med standardformeln**

23 §

Om ett försäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkning av solvenskapitalkravet enligt standardformeln och det därför är olämpligt för företaget att beräkna solvenskapitalkravet enligt denna, får Finansinspektionen besluta att företaget ska använda en fullständig eller partiell intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet.

Kapitaltillägg

24 §

Finansinspektionen får efter granskning besluta om ett tillägg till solvenskapitalkravet (kapitaltillägg) för ett försäkringsföretag, om

1. företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet enligt standardformeln, och

a) ett beslut om användning av en intern modell enligt 23 § är olämpligt eller har visat sig sakna verkan, eller

b) en fullständig eller partiell intern modell håller på att utarbetas,

2. företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet enligt en fullständig eller partiell intern modell, till följd av att en eller flera kvantifierbara risker inte beaktats i tillräcklig utsträckning och företaget inte inom skälig tid har anpassat modellen till sin riskprofil,

3. företaget använder volatilitetsjustering enligt 5 kap. 8 §,

matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § eller de särskilda övergångsreglerna för den riskfria räntestrukturen enligt punkterna 9 och 10 i övergångsbestämmelserna till denna lag och företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för justeringarna eller övergångsregleringen, eller

4. företagets företagsstyrningssystem avviker väsentligt från kraven i 10 kap. 1 §, samtidigt som avvikelserna medför att företaget inte kan garantera en korrekt identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de risker som företaget exponeras för eller kan komma att bli exponerat för och det är osannolikt att bristerna kan åtgärdas inom skälig tid.

25 §

Ett kapitaltillägg som avses i 24 § 1 och 2 ska beräknas så att det säkerställer att försäkringsföretaget uppfyller solvenskapitalkravet.

Ett kapitaltillägg som avses i 24 § 3 ska vara proportionellt till de väsentliga risker som uppstår till följd av de avvikelser som har föranlett kapitaltillägget.

Ett kapitaltillägg som avses i 24 § 4 ska vara proportionellt mot de risker som finns på grund av bristerna i företagsstyrningssystemet.

26 §

Efter ett beslut om kapitaltillägg ska försäkringsföretagets solvenskapitalkrav utgöras av summan av kapitaltillägget och solvenskapitalkravet beräknat enligt standardformeln eller, om företaget har fått tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell, i enlighet med denna. Ett kapitaltillägg som beslutas med stöd av

24 § 4 ska inte ingå i solvenskapitalkravet vid beräkning av riskmarginalen i ett företag som värderar bästa skattningen och riskmarginalen separat.

27 §

När kapitaltillägg beslutas enligt 24 § 2 eller 4, ska Finansinspektionen förelägga försäkringsföretaget att vidta de åtgärder som behövs för att avhjälpa de brister som har föranlett kapitaltillägget.

28 §

Ett beslut om kapitaltillägg ska omprövas minst en gång per år. Beslutet ska ändras när försäkringsföretaget har avhjälpt de brister som låg till grund för beslutet.

18 §

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i 16 § och 17 § tredje stycket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

- 1. vilka upplysningar ett försäkringsföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 5 §, och*
- 2. grunderna för bedömningen av tillförlitligheten hos interna modeller enligt 17 § första stycket.*

30 §

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i 29 §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett försäkringsföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 5 § samt när och hur de ska lämnas.

18 kap.

1 §

Finansinspektionen ska ingripa om

1. ett försäkringsföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets *näringsverksamhet*, företagets bolagsordning eller stadgar eller företagets försäkringstekniska riktlinjer, beräkningsunderlag, *placeringsriktlinjer* eller riktlinjer för hantering av intressekonflikter,

1. ett försäkringsföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets *verksamhet*, företagets bolagsordning eller stadgar eller företagets försäkringstekniska riktlinjer, beräkningsunderlag, riktlinjer för hantering av intressekonflikter eller *företagets styrdokument* som

2. bolagsordningen, stadgarna, de försäkringstekniska riktlinjerna, beräkningsunderlaget, *placeringsriktlinjerna eller* riktlinjerna för hantering av intressekonflikter inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och arten av företagets verksamhet, eller

3. försäkringsbeståndet inte är tillräckligt för erforderlig riskutjämning.

2. bolagsordningen, stadgarna, de försäkringstekniska riktlinjerna, beräkningsunderlaget, riktlinjerna för hantering av intressekonflikter eller *styrdokumentet* inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och arten av företagets verksamhet, eller

2 §

Ingripande med stöd av 1 § sker genom utfärdande av föreläggande att vidta rättelse inom viss tid, genom förbud att verkställa beslut eller genom anmärkning. Finansinspektionen får också med stöd av 7 § begränsa ett försäkringsföretags förfoganderätt eller förbjuda företaget att förfoga över sina tillgångar i Sverige.

Om en överträdelse är allvarlig ska försäkringsföretagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Ingripande med stöd av 1 § sker genom utfärdande av föreläggande att vidta rättelse inom viss tid, genom förbud att verkställa beslut eller genom anmärkning. Finansinspektionen får också med stöd av 11 § begränsa ett försäkringsföretags förfoganderätt eller förbjuda företaget att förfoga över sina tillgångar i Sverige.

Underrättelse om bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet

4 §

Ett försäkringsföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte uppfyller solvenskapitalkravet eller om det finns risk för detta under de närmaste tre månaderna.

Åtgärdsplan vid bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet

5 §

Om ett försäkringsföretag inte uppfyller solvenskapitalkravet, ska Finansinspektionen förelägga företaget att

1. inom två månader från dagen då bristerna konstaterades upprätta en åtgärdsplan och överlämna planen till inspektionen för godkännande, och

2. inom sex månader från dagen då bristen konstaterades vidta nödvändiga åtgärder för att åter uppfylla solvenskapitalkravet.

Om det är lämpligt, får Finansinspektionen förlänga tidsfristen enligt 2 med tre månader.

Förlängd tidsfrist vid
exceptionella förhållanden

6 §

Om den Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har meddelat att det föreligger exceptionella förhållanden och dessa förhållanden påverkar ett försäkringsföretag som är föremål för åtgärder enligt 5 §, får Finansinspektionen förlänga den tidsfrist som avses i 5 § 2 med högst sju år.

Ett försäkringsföretag ska under en sådan tidsfrist var tredje månad ge in en lägesrapport om vilka åtgärder som har vidtagits och i vilken mån solvenskapitalkravet åter uppfyllts.

Om ett försäkringsföretags lägesrapport visar att det inte har skett några väsentliga framsteg med att åter uppfylla solvenskapitalkravet från det att bristen konstaterades fram till dess rapporten gavs in, ska den förlängda tidsfristen upphöra att gälla.

Underrättelse om bristande
uppfyllelse av minimikapitalkravet
m.m.

7 §

Ett försäkringsföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om

1. företaget inte uppfyller minimikapitalkravet,

2. företaget inte uppfyller ett kapitalkrav som gäller efter det att företaget har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, eller

3. det finns risk för att någon av situationerna enligt 1 och 2 inträffar under de närmaste tre månaderna.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 5

Finansiell saneringsplan vid
bristande uppfyllelse av
minimikapitalkravet m.m.

8 §

Om ett försäkringsföretag inte uppfyller minimikapitalkravet eller ett kapitalkrav som gäller efter det att företaget har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, ska Finansinspektionen förelägga företaget att inom en månad från dagen då bristen konstaterades upprätta en finansiell saneringsplan och överlämna planen till inspektionen för godkännande.

Den finansiella saneringsplanen ska innehålla åtgärder som företaget ska vidta för att inom tre månader från den dag då bristen konstaterades åter uppfylla minimikapitalkravet eller det kapitalkrav som gäller efter det att företaget har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §.

11 §

Finansinspektionen får begränsa ett försäkringsföretags förfoganderätt eller förbjuda företaget att förfoga över sina tillgångar i Sverige, om

1. företaget inte följer gällande bestämmelser om försäkrings- tekniska avsättningar och skuld- täckning,

2. företagens kapitalbas understiger en tredjedel av solvens- marginalen eller inte uppfyller gällande krav på garantibelopp,

3. företagens kapitalbas under- stiger solvensmarginalen eller, för ett försäkringsföretag som avses i 9 kap. 1 § första stycket 1, den gruppbase- rade kapitalbasen understiger den gruppbase- rade

1. företaget inte följer gällande bestämmelser om försäkrings- tekniska avsättningar,

2. företaget inte uppfyller sol- venskapitalkravet och det förelig- ger särskilda omständigheter som ger anledning att befara att före- tagets finansiella ställning kommer att försämrats ytterligare,

3. företaget inte uppfyller mini- mikapitalkravet eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, eller

solvensmarginalen enligt 4 § i samma kapitel, och det finns särskilda skäl att anta att företagets finansiella ställning ytterligare kommer att försämrats, eller

4. det vid beslut om återkallelse av företagets tillstånd bedöms vara nödvändigt för att skydda de intressen som försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar har.

Finansinspektionen får besluta hur försäkringsverksamheten ska drivas efter ett sådant beslut som avses i första stycket.

12 §

Om någon som ingår i ett försäkringsförenags styrelse eller är dess verkställande direktör inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4, ska Finansinspektionen återkalla företagens tillstånd. Det får dock ske bara om inspektionen först har beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör och om han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid om högst tre månader har gått, fortfarande finns kvar i styrelsen eller som verkställande direktör.

Om någon som ingår i ett försäkringsförenags styrelse eller är dess verkställande direktör *eller ansvarar för en central funktion* inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4, ska Finansinspektionen återkalla företagens tillstånd. Det får dock ske bara om inspektionen först har beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör *eller ansvarar för en central funktion* och om han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid om högst tre månader har gått, fortfarande finns kvar i styrelsen eller som verkställande direktör *eller som ansvarig för en central funktion*.

Första stycket gäller också om styrelsen i sin helhet inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 5.

I stället för att återkalla tillståndet får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot eller verkställande direktör inte längre får kvarstå i sin befattning. Finansinspektionen får då förordna en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess försäkringsförenaget har utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör.

I stället för att återkalla tillståndet får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot eller verkställande direktör *eller den som ansvarar för en central funktion* inte längre får kvarstå i sin befattning. Finansinspektionen får då förordna en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess försäkringsförenaget har utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör *eller ansvarig för en central funktion*.

13 §

Finansinspektionen ska återkalla ett försäkringsförenags tillstånd, om företaget

1. inte har anmälts för registrering inom föreskriven tid eller anmälan har avskrivits eller avslagits genom ett beslut som har vunnit laga kraft,

2. inte inom ett år från det tillstånd gavs har börjat driva sådan rörelse som tillståndet avser,

3. har förklarat sig avstå från tillståndet,

4. under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit försäkringsrörelse, eller

5. har försatts i konkurs eller om beslut har fattats om att företaget ska gå i tvångslikvidation.

I de fall som avses i första stycket 2 och 4 får i stället varning meddelas, om det är tillräckligt.

2. har förklarat sig avstå från tillståndet,

3. har försatts i konkurs eller om beslut har fattats om att företaget ska gå i tvångslikvidation,

4. inte uppfyller minimikapitalkravet eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap, 19 eller 19 b §, och företagets finansiella saneringsplan är uppenbart otillräcklig, eller

5. inte inom tre månader från den tidpunkt då företaget inte längre uppfyllde minimikapitalkravet eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, har vidtagit de åtgärder som finns angivna i en godkänd finansiell saneringsplan.

14 §

Finansinspektionen får återkalla ett försäkringsföretags tillstånd, om företaget

1. inte längre uppfyller kraven för tillstånd,

2. inte inom angiven tid har vidtagit åtgärderna i en plan som har godkänts enligt 5 §, eller

3. i annat fall allvarligt åsidosätter gällande bestämmelser för verksamheten.

2. inte inom ett år från det tillstånd gavs har börjat driva sådan rörelse som tillståndet avser,

3. under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit försäkringsrörelse, eller

4. inte inom den tidsfrist som anges i 6 § andra stycket och 7 § har vidtagit de åtgärder för att åter uppfylla solvenskapitalkravet som finns angivna i en godkänd åtgärdsplan, eller i annat fall allvarligt åsidosätter gällande bestämmelser för verksamheten.

I de fall som anges i första stycket får i stället varning meddelas, om det är tillräckligt.

16 §⁷

Finansinspektionen ska anmäla ett beslut enligt 7 § till de behöriga myndigheterna i de EES-länder där företaget enligt underrättelse driver försäkringsverksamhet enligt 3 kap. 1 eller 15 §. Ett sådant beslut ska dessutom anmälas till behöriga myndigheter i de EES-länder där företaget har tillgångar samt till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten *om försäkringsföretaget även bedriver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring.*

Finansinspektionen ska anmäla ett beslut om återkallelse av tillstånd för ett försäkringsföretag att driva försäkringsrörelse till behöriga myndigheter i övriga länder inom EES samt till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten *om försäkringsföretaget även bedriver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring.*

Finansinspektionen får i samband med en anmälan enligt första eller andra stycket begära att den behöriga myndigheten i samarbete med inspektionen vidtar motsvarande åtgärder. Om företagets tillstånd har återkallats, får begäran avse att den behöriga myndigheten även i övrigt vidtar de åtgärder som behövs för att skydda de intressen som försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar har.

27 §

Om ett aktiebolag eller en ekonomisk förening inte följer ett föreläggande enligt 23 § första stycket att upphöra med rörelsen, ska rätten, efter ansökan av Finansinspektionen, besluta att företaget ska gå i likvidation.

I dessa fall tillämpas 25 kap. 10, 25, 28–44, 46 och 47 §§ aktiebolagslagen (2005:551) och 11 kap. 5 och 7–16 §§ samt 17 § fjärde och femte styckena lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Finansinspektionen ska anmäla ett beslut enligt 11 § till de behöriga myndigheterna i de EES-länder där företaget enligt underrättelse driver försäkringsverksamhet enligt 3 kap. 1 eller 8 §. Ett sådant beslut ska dessutom anmälas till behöriga myndigheter i de EES-länder där företaget har tillgångar samt till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Finansinspektionen ska anmäla ett beslut om återkallelse av tillstånd för ett försäkringsföretag att driva försäkringsrörelse till behöriga myndigheter i övriga länder inom EES samt till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Om ett aktiebolag eller en ekonomisk förening inte följer ett föreläggande enligt 26 § första stycket att upphöra med rörelsen, ska rätten, efter ansökan av Finansinspektionen, besluta att företaget ska gå i likvidation.

⁷ Senaste lydelse 2012:198.

Beslut om likvidation ska inte meddelas om det under ärendets handläggning vid rätten visas att rörelsen har upphört.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 5

29 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om innehållet i en finansiell saneringsplan enligt 4 §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. innehållet i en åtgärdsplan enligt 5 §, och

2. innehållet i en finansiell saneringsplan enligt 8 §.

19 kap. Grupptillsyn

Företag som ingår i en grupp

1 §

I en grupp ingår ett företag, dess dotterföretag och andra anknutna företag samt de företag som dotterföretaget har ett ägarintresse i.

I en grupp ingår även företag som förenas av starka och varaktiga finansiella förbindelser på grund av avtal eller på annat sätt, under förutsättning att ett av företagen genom att samordna beslutsfattandet i företagen utövar ett bestämmande inflytande över de övriga företagen. Det företag som utövar ett bestämmande inflytande ska betraktas som moderföretag och övriga företag som dotterföretag.

Andra stycket gäller endast om det för att upprätta och avsluta sådana finansiella förbindelser som avses där krävs tillstånd av grupptillsynsmyndigheten.

Fall då grupptillsyn ska utövas

2 §

Särskild tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en grupp (grupptillsyn) ska utövas enligt detta kapitel.

Grupptillsyn enligt 27–72 och 77–92 §§ ska utövas över

1. försäkringsföretag som är moderföretag till eller har ägarintresse i åtminstone ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland,

2. försäkringsföretag som har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med ett annat försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland, och

3. försäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES.

Grupptillsyn enligt 93–101 §§ ska utövas över försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsgivare från tredjeland, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor utanför EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES.

Grupptillsyn enligt 102 § ska utövas över försäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet.

I 3–10 §§ finns allmänna bestämmelser om grupp-tillsyn och i 11–15 §§ bestämmelser om undantag från grupp-tillsyn.

Nivån för grupp-tillsyn

3 §

Om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES som är moderföretag till ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2, ska bestämmelserna om grupp-tillsyn i 4–10, 27–72 och 77–92 §§ tillämpas enbart

på nivån för detta yttersta moderföretag inom EES.

Om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES som är moderföretag till ett försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som i sin tur är moderföretag till ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 3, ska bestämmelserna om grupp tillsyn i 4–10, 27–72 och 77–92 §§ tillämpas enbart på nivån för detta yttersta moderföretag inom EES.

Undantag då tillsyn även ska utövas enligt lagen om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

4 §

Om det i en grupp finns ett sådant moderföretag som avses i 3 § och det företaget i sin tur är dotterföretag till ett sådant företag som avses i 3 kap. 1 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta att på nivån för detta dotterföretag inte tillämpa bestämmelserna om grupp tillsyn enligt 46 och 47 §§ avseende riskkoncentrationer och interna transaktioner.

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut ska inspektionen samråda med de behöriga myndigheter som berörs av beslutet.

Fortsatt tillsyn över de enskilda försäkringsföretagen

5 §

Ett försäkringsföretag som ingår i en grupp som omfattas av grupp-

tillsyn står även under tillsyn som enskilt försäkringsföretag enligt denna lag.

Grupptillsynsmyndigheten och dess ansvar

6 §

För försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1–3 ska det finnas en grupptillsynsmyndighet med ansvar för grupptillsynen. Om det finns flera berörda behöriga myndigheter, ska grupptillsynsmyndigheten utses bland dem.

När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet

7 §

Finansinspektionen ska vara grupptillsynsmyndighet, om det i gruppen finns ett eller flera försäkringsföretag, men ingen EES-försäkringsgivare.

Finansinspektionen ska även vara grupptillsynsmyndighet

1. om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsföretag,

2. om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är moderföretag till ett försäkringsföretag,

3. om ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor i Sverige eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige är moderföretag till ett försäkringsföretag och en eller flera EES-försäkringsgivare,

4. om det i toppen av gruppen finns fler än ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, med huvudkontor i olika stater inom EES, däribland Sverige, och det dessutom i samma stater finns dotterföretag som är försäkringsföretag eller EES-försäkrings-

givare varav det dotterföretag som har den största balansomslutningen är ett försäkringsföretag,

5. om ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett eller flera försäkringsföretag och en eller flera EES-försäkringsgivare men inte har huvudkontor i något av de länder där dotterföretagen finns, och det dotterföretag som har den största balansomslutningen är ett försäkringsföretag,

6. i andra fall än de som anges i 1–5, när ett eller flera försäkringsföretag och en eller flera EES-försäkringsgivare ingår i en grupp och det företag som har den största balansomslutningen är ett försäkringsföretag, eller

7. om inspektionen tillsammans med övriga berörda behöriga myndigheter kommer överens om det i enlighet med bestämmelserna i 8 § andra stycket.

Överenskommelse och beslut om utseende av grupp tillsynsmyndighet

8 §

När Finansinspektionen enligt 7 § ska vara grupp tillsynsmyndighet, får inspektionen tillsammans med berörda behöriga myndigheter komma överens om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska utses till grupp tillsynsmyndighet. Finansinspektionen får träffa en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen utses till grupp tillsynsmyndighet med hänsyn till gruppens struktur och den relativa betydelsen av gruppens verksamhet i olika länder.

Om det i ett annat fall än det som avses i första stycket skulle vara olämpligt med hänsyn till en

grupps struktur och den relativa betydelsen av dess verksamhet i olika länder att grupp tillsynsmyndigheten utses enligt de grunder som anges i artikel 247.2 i Solvens II-direktivet, får Finansinspektionen träffa en överenskommelse om att inspektionen eller en behörig myndighet ska vara grupp tillsynsmyndighet för gruppen.

Om en överenskommelse enligt första eller andra stycket innebär att Finansinspektionen utses till grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen fatta ett beslut om detta och överlämna beslutet till gruppen.

Ett beslut enligt en överenskommelse enligt första eller andra stycket får fattas inom tre månader från den dag då frågan om en sådan överenskommelse väcktes av en berörd behörig myndighet. Den berörda gruppen ska ges tillfälle att yttra sig.

Hänskjutande av ett ärende om utseende av grupp tillsynsmyndighet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

9 §

Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den tremånadersfrist som anges i 8 § har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begärt myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, ska inspektionen och de berörda behöriga myndigheterna invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt 19.3 i samma förordning. Finansin-

spektionen ska följa ett sådant beslut i sak. Om Finansinspektionen utsetts till grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen överlämna beslutet och skälen för det till försäkringsföretaget och tillsynskollegiet.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

10 §

Om ett beslut enligt 8 och 9 §§ inte kan fattas, ska uppgiften som grupp tillsynsmyndighet utföras av den behöriga myndighet som följer av artikel 247.2 i Solvens II-direktivet.

Undantag från grupp tillsyn

11 §

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet får inspektionen i ett enskilt fall besluta om undantag, helt eller delvis, från grupp tillsynen för ett företag som ingår i en grupp om

1. företaget är beläget i ett land utanför EES och det finns rättsliga hinder mot överföring av nödvändig information,

2. företaget är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupp tillsynen, eller

3. det skulle vara olämpligt eller vilseledande med hänsyn till syftet med grupp tillsynen att låta företaget omfattas av den.

När bestämmelsen i första stycket 2 är tillämplig på flera företag, får undantag inte beslutas, utom om företagen tillsammans är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupp tillsynen.

Innan Finansinspektionen beslutar att med stöd av första stycket 2 eller 3 undanta ett

försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare från grupp-tillsyn, ska inspektionen höra de behöriga myndigheter som berörs av beslutet.

12 §

Om Finansinspektionen med stöd av 11 § första stycket 2 eller 3 undantar en EES-försäkringsgivare från grupp-tillsyn ska det företag som finns i toppen av gruppen i Sverige, på begäran av Finansinspektionen, lämna de upplysningar som en behörig myndighet i EES-försäkringsgivarens hemland behöver för sin tillsyn av EES-försäkringsgivaren.

Undantag från kravet på tillsyn över riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp

13 §

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, efter samråd med berörda behöriga myndigheter besluta att tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp som avses i 46 § inte ska utövas på nivån för ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2, eller på nivån för det försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 och som är ett anknutet företag till en reglerad enhet eller självt är en reglerad enhet eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Parallella regelverk

14 §

Om ett blandat finansiellt holdingföretag omfattas av likvär-

diga bestämmelser om tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en grupp och tillsyn av konglomerat, särskilt avseende riskbaserad tillsyn, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter samråd med berörda behöriga myndigheter, bevilja undantag från detta kapitel så att det blandade finansiella holdingföretaget bara behöver tillämpa de relevanta bestämmelserna för konglomerat.

15 §

Om ett blandat finansiellt holdingföretag omfattas av likvärdiga bestämmelser om tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en grupp och om tillsyn av finansiella företagsgrupper, särskilt avseende riskbaserad tillsyn, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter samråd med den myndighet som ansvarar för tillsyn av den finansiella företagsgruppen, bevilja undantag från detta kapitel så att det blandade finansiella holdingföretaget bara behöver tillämpa de relevanta bestämmelserna för den största sektorn enligt 2 kap. 3 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

16 §

Finansinspektionen ska underätta Europeiska bankmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om sådana beslut som inspektionen fattar enligt 14 och 15 §§.

Nationell undergrupp-tillsyn

Beslut om nationell undergrupp-tillsyn

17 §

Om det moderföretag som finns i toppen av en grupp enligt 3 § har huvudkontor i ett annat land inom EES än Sverige, får Finansinspektionen besluta att bestämmelserna om grupp-tillsyn ska tillämpas även på nivån för ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller på nivån för ett sådant försäkringsholdingföretag med huvudkontor i Sverige eller blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige som avses i 2 § andra stycket 3.

18 §

Ett beslut enligt 17 § får begränsas så att det avser ett eller flera av följande områden för grupp-tillsyn:

- 1. grupp-solvens,*
- 2. riskkoncentrationer och interna transaktioner, och*
- 3. riskhantering och internkontroll.*

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut som avses i 17 § ska inspektionen samråda med grupp-tillsynsmyndigheten och det moderföretag inom EES som finns i toppen av en grupp enligt 3 §.

Beslut om nationell undergrupp-tillsyn vid tillämpning av särskild tillsynsordning

19 §

Finansinspektionen får inte besluta om nationell undergrupp-tillsyn enligt 17 §, om det företag som finns i toppen av gruppen inom EES har fått ett sådant tillstånd som avses i 51 § att omfattas av en särskild tillsynsordning.

20 §

Om Finansinspektionen har beslutat om nationell undergrupp-tillsyn och det företag som finns i toppen av gruppen inom EES får tillstånd enligt 52 § att omfattas av en särskild tillsynsordning, ska inspektionen upphäva beslutet om undergrupptillsyn.

21 §

Om Finansinspektionen har beslutat om nationell undergrupp-tillsyn avseende gruppsolvens, får det företag som finns i toppen av gruppen inom Sverige inte ges tillstånd att låta något dotterföretag omfattas av den särskilda tillsynsordning som avses i 52 §.

Beräkning av gruppsolvens efter beslut om nationell undergrupp-tillsyn

22 §

Den metod som grupptillsynsmyndigheten har fastställt för beräkning av gruppsolvens enligt 28 § ska gälla även för företag som omfattas av ett beslut om nationell undergrupptillsyn avseende gruppsolvens.

Interna modeller och nationell undergrupptillsyn

23 §

Om det företag som enligt 3 § finns i toppen av en grupp inom EES har fått tillstånd enligt 34 § att använda en intern modell för beräkningen av gruppens solvenskapitalkrav och solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, ska tillståndet gälla även för företag i gruppen som omfattas av ett beslut om nationell undergrupptillsyn avseende gruppsolvens.

24 §

Finansinspektionen får besluta om kapitaltillägg till gruppens solvenskapitalkrav för det företag som finns i toppen av gruppen inom Sverige i en sådan situation som avses i 23 §, om

1. riskprofilen hos det företag som finns i toppen i undergruppen avviker väsentligt från den riskprofil som den interna modellen är baserad på, och

2. företaget inte vidtar rättelse efter det att inspektionen har förelagt företaget att åtgärda bristerna.

25 §

Om kapitaltillägg enligt 24 § på grund av särskilda omständigheter inte är en lämplig åtgärd, får Finansinspektionen under de förutsättningar som anges i 24 § 1 och 2 i stället besluta att företaget som finns i toppen av undergruppen ska beräkna undergruppens solvenskapitalkrav enligt standardformeln.

Överenskommelser om samordnad grupp tillsyn över en undergrupp

26 §

Finansinspektionen får komma överens med andra behöriga myndigheter om samordning av grupp tillsynen över en undergrupp som avses i 17 § och en motsvarande undergrupp i dessa behöriga myndigheters hemländer, om de berörda behöriga myndigheterna har möjlighet att fatta beslut om nationell undergruppstillsyn enligt den lagstiftning som i de behöriga myndigheternas hemländer har tillkommit i enlighet med artikel 216 i Solvens II-direktivet.

Om en överenskommelse enligt första stycket träffats, får nationell undergruppstillsyn enligt 17 § inte utövas.

Bestämmelserna i 18–25 §§ om nationell undergruppstillsyn ska gälla i tillämpliga delar vid samordnad gruppstillsyn över en undergrupp.

Om Finansinspektionen träffar en sådan överenskommelse som avses i första stycket, ska inspektionen informera såväl gruppstillsynsmyndigheten som företaget som finns i toppen av gruppen inom EES om skälen för överenskommelsen.

Gruppsolvens

Kapitalbas och kapitalkrav på gruppnivå

27 §

Ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1, 2 eller 3 ska säkerställa att det inom gruppen sammantaget finns en gruppbaserad kapitalbas som alltid är minst lika med

1. ett gruppbaserat solvenskapitalkrav beräknat enligt 28–30 samt 32 och 33 §§, eller

2. det högre belopp som Finansinspektionen har beslutat med stöd av 40 §.

Vid gruppsovnsberäkningen ska tillgångarna och skulderna värderas enligt 5 kap. 2 §.

Metoder för beräkning av kapitalbas och kapitalkrav

28 §

För sådana företag som ingår i en grupp där det finns ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 ska den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade solvenskapitalkravet beräknas enligt konsolideringsmetoden (metod 1 enligt artikel 230–232 i Solvens II-direktivet.

Om det är lämpligt får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta att den grupp baserade kapitalbasen och det grupp baserade solvenskapitalkravet i stället ska beräknas enligt sammanläggnings- och avräkningsmetoden (metod 2 enligt artikel 233 i Solvens II-direktivet) eller enligt en kombination av de angivna metoderna.

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut som avses i andra stycket, ska inspektionen samråda med berörda behöriga myndigheter och med den grupp som beslutet rör. När konsolideringsmetoden används ska bestämmelserna i 7 kap. 2–11 §§ om kapitalbas gälla vid beräkningen av den grupp baserade kapitalbasen.

Proportionellt beaktande av innehav

29 §

Vid beräkningen av den grupp baserade kapitalbasen och det grupp baserade solvenskapitalkravet ska ett anknutet företag beaktas proportionellt efter det innehav som ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 har i det anknutna företaget. Om särskilda skäl talar för det, får innehav och ägarintressen beaktas till en annan andel.

30 §

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen besluta vilken proportionell andel som ska beaktas i följande fall

1. då det inte finns kapitalbindningar mellan vissa av företagen i en grupp,

2. då en berörd behörig myndighet har bedömt att ett direkt eller indirekt innehav av röster eller kapital i ett företag ska räknas som ägarintresse på grund av att ett betydande inflytande utövas över det företaget, eller

3. då en berörd behörig myndighet har bedömt att ett företag är ett moderföretag, på grund av att det utövar ett dominerande inflytande över ett annat företag.

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut, ska inspektionen samråda med berörda behöriga myndigheter och den grupp som beslutet rör.

Vissa avdrag vid beräkning av den gruppbaseade kapitalbasen

31 §

Vid beräkningen av den gruppbaseade kapitalbasen ska avdrag göras så att inte dubbelräkning sker av poster som ingår i kapitalbasen i flera företag i gruppen. I beräkningen ska avdrag också göras för värden som skapats internt inom gruppen och som härrör från ömsesidig finansiering.

Standardformeln och interna modeller på gruppnivå

32 §

Om det gruppbaseade solvenskapitalkravet beräknas enligt konsolideringsmetoden, kan beräkningen ske antingen med användning av standardformeln eller med användning av en fullständig eller partiell intern modell.

Bestämmelserna i 8 kap. 1–3 och 5–11 §§ ska gälla vid beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet enligt standardformeln. Bestämmelserna i

9 kap. 1 § andra stycket, 2–8 och 10–18 §§ ska gälla för en intern modell som används för att beräkna det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet.

En intern modell som används för beräkning av det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet får även användas för beräkning av solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Minsta värde av det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet om
konsolideringsmetoden används

33 §

Det gruppbase-
rade solvenskapi-
talkravet ska, om konsoliderings-
metoden används, uppgå till minst
summan av

1. minimikapitalkravet enligt
8 kap. 12–19 §§ för ett sådant
försäkringsföretag som avses i 2 §
andra stycket 1 eller 2, och

2. den proportionella andelen av
minimikapitalkravet för anknutna
försäkringsföretag och EES-
försäkringsgivare.

Det minsta värdet av det grupp-
base-
rade solvenskapitalkravet
enligt första stycket ska täckas
genom medräkningsbara poster i
primärkapitalbasen enligt 7 kap.
12 §.

Tillstånd till användning av
interna modeller inom en grupp

34 §

En ansökan om tillstånd att
använda en intern modell för
beräkning av det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet och solvens-
kapitalkravet för försäkringsföre-
tag eller EES-försäkringsgivare
som ingår i gruppen får lämnas in
till Finansinspektionen, när
inspektionen är grupptillsynsmyndighet. En sådan ansökan får

göras av ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet för en grupp, ska inspektionen också ta emot ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, om en sådan ansökan görs

1. gemensamt av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 och de övriga försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller

2. gemensamt av sådana försäkringsföretag i en grupp som avses i 2 § andra stycket 3 och sådana EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Om Finansinspektionen, utan att vara grupp tillsynsmyndighet, har tagit emot en sådan ansökan som avses i första eller andra stycket och som görs av försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen ska den lämnas över till grupp tillsynsmyndigheten.

Finansinspektionen ska snarast möjligt överlämna ansökningar enligt första och andra stycket till de berörda behöriga myndigheterna.

Tillämplig lag vid prövningen av en tillståndsansökan

35 §

När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt 34 § första eller andra stycket tillämpas denna lag. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt

författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan intern modell som avses i ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen, gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare.

Handläggningen av tillståndsansökningar

36 §

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen inom sex månader från det att en fullständig ansökan enligt 34 § har lämnats in komma överens med de berörda behöriga myndigheterna om vilket beslut som bör fattas med anledning av ansökan. Denna överenskommelse och skälen för den ska redovisas skriftligen. Finansinspektionen ska fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen och sända över det till sökandena.

Om en sådan överenskommelse som avses i första stycket inte kan träffas inom den angivna perioden, ska Finansinspektionen ensam fatta beslut med anledning av ansökan. Beslutet ska innehålla de skäl som bestämt utgången i ärendet och redovisa synpunkter och reservationer från behöriga myndigheter som kommit till uttryck under sexmånadersperioden.

Tvistlösning

37 §

Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den sexmånadersperiod som avses i 36 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i

enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, ska inspektionen skjuta upp sitt beslut enligt 36 § andra stycket och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2, 41.3 och 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, avvisas, ska grupp tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att den sexmånadersperiod som avses i första stycket har löpt ut eller ett beslut har fattats.

Beslut av behörig myndighet inom EES

38 §

Ett beslut av en behörig myndighet inom EES gäller i Sverige om det har fattats

1. efter en överenskommelse med anledning av en ansökan enligt artikel 231 och 233.5 i Solvens II-direktivet, att använda en intern modell för att beräkna både det gruppbaseade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som ingår i en grupp eller solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag

och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller

2. på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom sex månader, gäller i Sverige. Beslutet är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen och ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

Åtgärder om ett försäkringsföretags riskprofil avviker från antaganden för den interna modellen på gruppnivå

39 §

När ett försäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för en intern modell som beslutats efter en ansökan enligt 34 § som omfattar försäkringsföretaget och används för beräkning av ett gruppbaserat solvenskapitalkrav, får Finansinspektionen besluta om ett kapitaltillägg utöver det solvenskapitalkrav som gäller för försäkringsföretaget enligt den interna modellen, om företaget inte på ett korrekt sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som myndigheten framfört. Bestämmelserna i 17 kap. 23–27 §§ ska gälla för ett sådant beslut om kapitaltillägg.

Om ett sådant kapitaltillägg som avses i första stycket på grund av särskilda omständigheter inte är en lämplig åtgärd, får Finansinspektionen i stället förelägga försäkringsföretaget att beräkna solvenskapitalkravet enligt standardformeln enligt 8 kap. 1–3 och 5–11 §§. Finansinspektionen får för ett sådant försäkringsföretag, i enlighet med 17 kap. 23 §, besluta om ett kapitaltillägg utöver det solvenskapitalkrav som framkommer med tillämpning av standardformeln.

40 §

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta om ett kapitaltillägg utöver det gruppbaseade solvenskapitalkravet, om detta kapitalkrav inte stämmer överens med gruppens riskprofil eller om förutsättningarna enligt 17 kap. 23 § 4 är uppfyllda.

Vid bedömningen av om gruppens riskprofil stämmer överens med det gruppbaseade solvenskapitalkravet ska Finansinspektionen särskilt beakta om sådana omständigheter som avses i 17 kap. 23 § föreligger med avseende på gruppen.

Bestämmelserna i 17 kap. 24–27 §§ ska gälla för ett sådant beslut om kapitaltillägg som avses i första stycket.

Återkommande beräkningar av kapitalbas och kapitalkrav på gruppnivå

41 §

Den gruppbaseade kapitalbas och det gruppbaseade solvenskapitalkrav som gäller enligt detta kapitel ska beräknas minst en gång per år. Beräkningarna ska utföras av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller av ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3.

Rapportering av återkommande beräkningar av kapitalbas och kapitalkrav på gruppnivå

42 §

Om det i toppen av en grupp finns ett sådant försäkringsföretag

som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 ska det företaget rapportera resultatet av beräkningarna och väsentliga uppgifter som ligger till grund för dem till grupp tillsynsmyndigheten. Om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, ska i stället det moderföretaget ansvara för rapporteringen.

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter att ha hört berörda behöriga myndigheter och gruppen, bestämma att ett annat företag i gruppen ska ansvara för rapporteringen enligt första stycket.

Fortlöpande övervakning av solvenskapitalkravet för gruppen och ny beräkning om riskprofilen förändrats väsentligt

43 §

Det företag som ska ansvara för rapporteringen enligt 42 § ska fortlöpande övervaka solvenskapitalkravet för gruppen. Om det finns grundad anledning att anta att gruppens riskprofil förändrats väsentligt sedan dagen för den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet på grupp nivå, ska företaget göra en ny beräkning av detta krav och snarast möjligt rapportera denna till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. Finansinspektionen får under samma förutsättningar begära en förnyad beräkning av solvenskapitalkravet.

44 §

Om en grupp inte uppfyller det gruppbaseade solvenskapitalkravet enligt 27 § eller om det finns risk för en sådan brist inom tre månader, ska ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2, eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 underrätta grupp tillsynsmyndigheten omgående. Grupptillsynsmyndigheten ska informera berörda behöriga myndigheter. Gruppens situation ska analyseras inom tillsynskollegiet.

Bestämmelserna i 18 kap. 5–8 §§ om åtgärdsplan, förlängd tidsfrist, underrättelse och finansiell saneringsplan ska gälla i tillämpliga delar vid en sådan brist som avses i första stycket.

Gruppsolvens för försäkringsföretag som är dotterföretag till försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

45 §

När ett försäkringsföretag är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, ska beräkningen av gruppsolvens göras med hänsyn även till försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget. Beräkningen ska ske enligt 27 § andra stycket samt 28–34 och 40 §§.

Vid beräkningen enligt första stycket ska moderföretaget hanteras som ett försäkringsföretag som omfattas av bestämmelserna

om solvenskapitalkrav i 8 kap. 1–3 och 5–11 §§, 9 kap. 1 § andra stycket samt 2–8 och 10–18 §§ och av samma villkor för att poster i kapitalbasen ska få medräknas för att täcka detta krav som de som fastställs enligt 7 kap. 2–11 §§.

Rapportering av väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner inom en grupp

46 §

Väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner av vissa slag inom en grupp ska minst en gång per år rapporteras till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. Vilka dessa slag av riskkoncentrationer och interna transaktioner är ska, tillsammans med lämpliga tröskelvärden, beslutas av Finansinspektionen för varje enskild grupp. Tröskelvärdena ska baseras på solvenskapitalkrav eller försäkringstekniska avsättningar eller båda dessa värden och hänsyn ska tas till gruppens struktur och riskhanteringssystem. Inspektionen ska, innan dessa beslut meddelas, ha hört berörda behöriga myndigheter och gruppen.

Vid bedömningen av riskkoncentrationer enligt första stycket ska Finansinspektionen beakta risker för spridning inom gruppen, intressekonflikter samt riskernas nivå och omfattning.

Även interna transaktioner som gjorts med fysiska personer som har nära förbindelser med något företag inom gruppen ska rapporteras.

Om en intern transaktion har en mycket betydande omfattning, ska den rapporteras snarast möjligt.

47 §

Rapporteringen enligt 46 § ska göras av det försäkringsföretag

som finns i toppen av gruppen eller om det inte finns ett sådant företag, av det försäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, bestämmer efter att ha hört berörda behöriga myndigheter och gruppen.

Skyldigheten att rapportera enligt första stycket gäller dock inte om Finansinspektionen enligt 4 § beslutat att inte tillämpa bestämmelserna i denna paragraf.

Företagsstyrningssystem inom en grupp

48 §

Ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 ska ansvara för att kraven i 10 kap. på företagsstyrning i tillämpliga delar följs på gruppnivå.

I företag som ingår i en grupp där det finns ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 ska system för riskhantering, internkontroll och rapportering genomföras konsekvent i alla företag som omfattas av grupp tillsyn så att dessa system och rapporter kan kontrolleras på gruppnivå.

Systemet för internkontroll inom en grupp ska omfatta

1. rutiner avseende gruppsolvens för att identifiera och mäta alla betydande risker gruppen är utsatt för och på lämpligt sätt anpassa kapitalbasen till riskerna, och

2. sunda rapporterings- och redovisningsmetoder för att övervaka och hantera transaktioner inom gruppen och riskkoncentrationer.

49 §

En egen risk- och solvensbedömning som omfattar hela gruppen ska genomföras i enlighet med 10 kap. 11–13 §§ av ett sådant

1. försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2, eller
2. försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet får inspektionen, efter att ha rådfrågat medlemmarna i tillsynskollegiet, besluta att företag som avses i första stycket får göra en egen risk- och solvensbedömning enligt 10 kap. 11–13 §§ på grupp nivå och på nivån för ett dotterföretag inom gruppen. En enda handling ska omfatta samtliga bedömningar. En sådan handling ska överlämnas samtidigt till Finansinspektionen och till berörda behöriga myndigheter.

Ett beslut enligt andra stycket påverkar inte dotterföretagets skyldigheter enligt 10 kap. 11–13 §§.

Tillsyn över vissa grupper med centraliserad riskhantering – särskild tillsynsordning

Ansökan om tillstånd för dotterföretag att omfattas av särskild tillsynsordning

50 §

Ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvud-

kontor inom EES som är moderföretag till ett försäkringsföretag får ansöka om tillstånd för dotterföretag att omfattas av bestämmelserna om särskild tillsynsordning i 53–60 §§. Ansökan ska ges in till Finansinspektionen.

När Finansinspektionen tagit emot en ansökan enligt första stycket, ska inspektionen utan dröjsmål överlämna den till övriga medlemmar i tillsynskollegiet.

Beslut om särskild tillsynsordning

51 §

När Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, ska inspektionen inom tre månader från den dag då alla medlemmar i tillsynskollegiet fått del av en ansökan enligt 50 § komma överens med övriga medlemmar i tillsynskollegiet om vilket beslut som ska fattas. Finansinspektionen ska fatta beslut i enlighet med överenskommelsen.

52 §

Tillstånd att omfattas av särskild tillsynsordning får meddelas endast om

1. Finansinspektionen utövar grupp-tillsyn över moderföretaget på gruppnivå och inte har beslutat att undanta dotterföretaget från grupp-tillsyn enligt 11 §,

2. dotterföretaget omfattas av moderföretagets riskhanteringsprocesser och mekanismer för internkontroll samt de berörda behöriga myndigheterna har konstaterat att moderföretaget utövar en ansvarsfull ledning över dotterföretaget,

3. moderföretaget har fått ett godkännande enligt 49 § andra stycket att göra en egen risk- och solvensbedömning som omfattar hela gruppen och på nivån för dotterföretaget, och

4. moderföretaget har fått ett godkännande enligt 83 § att offentligöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och på nivån för dotterföretaget.

Innebörden av särskild tillsynsordning

53 §

Ett moderföretag som fått tillstånd enligt 52 § ska beräkna solvenskapitalkravet för ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning även enligt 54–60 §§. Beräkningarna ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i 34, 36 och 40 §§.

Åtgärder för det fall dotterföretagets riskprofil avviker från en intern modell inom en grupp

54 §

När solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag som är ett dotterföretag beräknas med en intern modell som beslutats enligt 36 §, får Finansinspektionen, om inspektionen tagit emot en ansökan enligt 50 §, i de fall som avses i 17 kap. 23 §, lämna ett förslag till övriga medlemmar i tillsynskollegiet om att det ska fastställas ett kapitaltillägg för dotterföretaget utöver det solvenskapitalkrav som följer av en tillämpning av den interna modellen. Finansinspektionen får föreslå ett sådant kapitaltillägg endast om

1. dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från den interna modellen, och

2. företaget inte inom skälig tid efter inspektionens underrättelse om avvikelserna har anpassat modellen till sin riskprofil.

Om ett sådant kapitaltillägg som avses i första stycket på grund av särskilda omständigheter inte är en lämplig åtgärd, får Finans-

inspektionen i stället föreslå tillsynskollegiet att dotterföretaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt standardformeln enligt 8 kap. 1–3 och 5–11 §§.

Åtgärder för det fall dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som gjorts för beräkningen enligt standardformeln

55 §

När solvenskapitalkravet för dotterföretaget beräknas med en standardformel får Finansinspektionen, om inspektionen tagit emot en ansökan enligt 50 §, i undantagsfall föreslå att företaget ersätter en undergrupp av parametrar enligt standardformeln med företagsspecifika parametrar när det beräknar teckningsriskmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring, i enlighet med 17 kap. 21 §. Finansinspektionen får lämna ett sådant förslag endast om

1. dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som gjorts för beräkningen enligt standardformeln, och
2. företaget inte inom skälig tid efter inspektionens underrättelse om avvikelsen har anpassat antagandena till sin riskprofil.

Finansinspektionen får under de förutsättningar som anges i första stycket, i de fall som avses i 17 kap. 23 §, föreslå tillsynskollegiet ett kapitaltillägg för dotterföretaget utöver det solvenskapitalkrav som en tillämpning av standardformeln medför.

Beslut efter överenskommelse
inom tillsynskollegiet

56 §

Finansinspektionen ska redovisa skälen för de förslag som avses i 54 och 55 §§ för dotterföretaget och tillsynskollegiet. Finansinspektionen ska komma överens med övriga myndigheter inom tillsynskollegiet om vilket beslut som ska fattas med anledning av de föreslagna åtgärderna. Finansinspektionen ska även fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen.

Åtgärder om solvenskapitalkravet
inte är uppfyllt

57 §

Om ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning inte uppfyller solvenskapitalkravet, ska Finansinspektionen utan dröjsmål överlämna den åtgärdsplan till tillsynskollegiet som dotterföretaget efter föreläggande enligt 18 kap. 5 § lämnat in till inspektionen för att inom sex månader från det att bristen konstaterades återupprätta nivån för kapitalbasmedlen eller reducera sin riskprofil för att åter uppfylla solvenskapitalkravet. Finansinspektionen ska även lämna ett förslag till godkännande av planen till tillsynskollegiet. Finansinspektionens skyldigheter enligt denna bestämmelse ska inte påverka motsvarande bestämmelser som gäller för tillsynen av ett enskilt försäkringsföretag.

Finansinspektionen ska inom fyra månader från dagen då bristen konstaterades träffa en överenskommelse inom tillsynskollegiet om inspektionens förslag till godkännande av åtgärdsplanen. Finansinspektionen ska fatta ett

Åtgärder vid försämring av de ekonomiska förhållandena i ett dotterföretag

58 §

Om Finansinspektionen konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena i ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning, ska inspektionen utan dröjsmål underrätta tillsynskollegiet om de åtgärder som inspektionen föreslår. De föreslagna åtgärderna ska diskuteras i tillsynskollegiet, om det inte är en krissituation.

Finansinspektionen ska inom en månad från underrättelsen komma överens med övriga myndigheter inom tillsynskollegiet om vilket beslut som ska fattas med anledning av de föreslagna åtgärderna.

När en överenskommelse om åtgärdsplan inte kan träffas

59 §

Om en sådan överenskommelse som avses i 57 § andra stycket eller 58 § andra stycket inte kan träffas inom den angivna tidsperioden, ska Finansinspektionen ensam fatta ett beslut om godkännande av åtgärdsplanen. Beslutet ska innehålla de skäl som har bestämt utgången i ärendet och redovisa synpunkter och reservationer från berörda behöriga myndigheter som kommit till uttryck under perioden.

Åtgärder om minimikapitalkravet inte är uppfyllt

60 §

Om ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning inte uppfyller minimikapitalkravet, ska

Finansinspektionen utan dröjsmål överlämna den finansiella saneringsplan till tillsynskollegiet som dotterföretaget enligt 18 kap. 8 § överlämnat till inspektionen för att inom tre månader från det att bristen konstaterandes återupprätta nivån för kapitalbasmedlen eller reducera sin riskprofil för att åter uppfylla minimikapitalkravet. Finansinspektionen ska även informera tillsynskollegiet om varje åtgärd som dotterföretaget ska vidta för att åter uppfylla minimikapitalkravet. Finansinspektionens skyldigheter enligt denna bestämmelse ska inte påverka motsvarande bestämmelser som gäller för tillsynen av ett enskilt försäkringsföretag.

Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid oenighet om ansökningar

61 §

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, om inspektionen inte inom tre månader kan komma överens med berörda behöriga myndigheter enligt 51 §. Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Om ett ärende som avses i första stycket hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2, 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010, i

lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, avvisas, ska grupptillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet.

Prop. 2015/16:9

Bilaga 5

Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid oenighet om åtgärdsförslag

62 §

Finansinspektionen får hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, om inspektionen inte inom angiven tid kan komma överens med grupptillsynsmyndigheten angående sådana förslag som avses i 54, 55, 57 och 58 §§.

Om Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet och inte kan komma överens med den behöriga myndighet som auktoriserat en EES-försäkringsgivare som är ett dotterföretag och som omfattas av särskild tillsynsordning, får inspektionen under de förutsättningar som anges i första stycket hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Gäller ett ärende ett förslag enligt 54 och 55 §§ får det hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom en månad från inspektionens förslag.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende enligt 57 eller 58 § till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, om det är en krissituation och inte heller efter det att fyramånadersperioden i 57 § andra stycket eller

enmånadsperioden i 58 § andra stycket har löpt ut.

63 §

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten enligt 61 eller 62 § ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Upphörande av särskild tillsynsordning

64 §

Ett tillstånd att omfattas av en särskild tillsynsordning enligt 51 § ska upphöra att gälla om

1. villkoren i 52 § 1, 3 eller 4 inte längre är uppfyllda, eller
2. villkoret i 52 § 2 inte längre är uppfyllt och bristen inte åtgärdas inom rimlig tid.

Omedelbar underrättelse om ett dotterföretag undantas från grupp-tillsyn

65 §

När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet, ska inspektionen i de fall som avses i 52 § 1 omedelbart underrätta den berörda behöriga myndigheten och moderföretaget, om inspektionen beslutar att enligt 11 § undanta dotterföretaget från grupptillsyn.

66 §

Moderföretaget för ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning ansvarar för att villkoren i 52 § 2–4 är uppfyllda. Om villkoren inte är uppfyllda, ska moderföretaget utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen, om inspektionen är grupptillsynsmyndighet, och den berörda behöriga myndigheten för dotterföretaget. Moderföretaget ska även lägga fram en plan för att åtgärda bristerna inom rimlig tid.

Finansinspektionens kontroll av
villkoren för särskild tillsynsordning

67 §

När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet, ska inspektionen minst en gång per år kontrollera att de villkor som avses i 66 § är uppfyllda. Inspektionen ska även genomföra en sådan kontroll på begäran av en berörd behörig myndighet, om den myndigheten har skäl att befara att villkoret inte längre följs.

Om Finansinspektionen vid en kontroll enligt första stycket finner att villkoren inte är uppfyllda, ska inspektionen kräva att moderföretaget lägger fram en handlingsplan för att åtgärda bristerna inom rimlig tid.

Underrättelse om en åtgärdsplan
är otillräcklig eller inte genomförs
i rimlig tid

68 §

Om Finansinspektionen bedömer att en plan som avses i 66 eller 67 § är otillräcklig eller om

en sådan handlingsplan inte genomförs i rimlig tid, ska villkoren i 52 § 2–4 inte anses uppfyllda. Inspektionen ska omedelbart underrätta den berörda behöriga myndigheten om detta.

Ny ansökan för det fall att ett tillstånd att omfattas av en särskild tillsynsordning upphört att gälla

69 §

Om ett tillstånd att omfattas av en särskild tillsynsordning upphört att gälla enligt 64 §, får moderföretaget lämna in en ny ansökan om tillstånd till att dotterföretaget ska omfattas av särskild tillsynsordning enligt 50 §. Om ansökan leder till ett beslut om sådant tillstånd, ska 53–60 §§ tillämpas på nytt.

Tillämplig lag vid prövningen av ansökningar

70 §

När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt 50 §, ska denna lag tillämpas. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen, gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare.

Beslut av behörig myndighet inom EES

71 §

Ett beslut som fattats av en behörig myndighet inom EES efter en överenskommelse med anledning av en ansökan eller ett förslag som avses i 50–60 §§ gäller i Sverige. Beslutet är bindande för

Tillgång till information

72 §

Ett försäkringsföretag som avses i 2 §, ett företag som ingår i samma grupp som ett sådant försäkringsföretag och sådana fysiska personer som avses i 46 § tredje stycket ska på begäran lämna information till varandra som behövs för att uppfylla kraven i detta kapitel.

Tystnadsplikt

73 §

En styrelseledamot eller annan befattningshavare hos ett företag som vid fullgörande av skyldigheter enligt detta kapitel får kunskap om affärsförhållanden i ett företag eller hos en person som enligt 72 § ska lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med uppgiftslämnarens intresse.

Uppgiftsskyldighet

74 §

Ett företag som vid fullgörandet av skyldigheter enligt detta kapitel får sådan kunskap som avses i 73 §, är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av en undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller mellanfolklig domstol begärs av åklagare.

Meddelandeförbud

75 §

Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 74 § får besluta att företaget samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt 74 § eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte ska äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Förbudet ska vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas bara om den stat eller mellanfolkliga domstol som har ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till dess syfte, ska undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förordnandet ska upphöra.

Ansvar

76 §

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 75 § döms till böter.

Skuldighet att lämna upplysningar till Finansinspektionen

77 §

Ett försäkringsföretag som avses i 2 § ska på begäran av Finansinspektionen lämna de upplysningar som behövs för grupp tillsynen.

78 §

Om ett försäkringsföretag inte fullgör sin upplysningsskyldighet enligt 77 § inom skälig tid, får Finansinspektionen förelägga ett annat företag inom gruppen att lämna upplysningar som rör detta företag direkt till inspektionen, om upplysningarna behövs för grupp-tillsynen.

Kontroll av information

79 §

Finansinspektionen får på plats kontrollera all information som behövs för grupp-tillsynen hos

- 1. försäkringsföretag som omfattas av grupp-tillsynen,*
- 2. företag som är anknutna till försäkringsföretaget,*
- 3. moderföretag till försäkringsföretaget, och*
- 4. företag som är anknutna till moderföretaget till försäkringsföretaget.*

80 §

Finansinspektionen ska, på begäran från en behörig myndighet i ett annat land inom EES, på plats kontrollera information som behövs för den myndighetens tillsyn. Inspektionen får utföra kontrollen själv, uppdra åt en revisor eller annan sakkunnig att göra detta eller låta den behöriga myndigheten utföra kontrollen. Om den behöriga myndigheten begär det, får den delta i kontrollen. Grupp-tillsynsmyndigheten ska underrättas om de vidtagna åtgärderna.

Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

81 §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett för-

farande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 227, 248, 249, 255 och 260 i Solvens II-direktivet.

Offentliggörande

Offentliggörande av en solvens- och verksamhetsrapport på grupp-nivå

82 §

Ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 ska offentliggöra en solvens- och verksamhetsrapport på grupp-nivå. Rapporten ska offentliggöras minst en gång per år.

Bestämmelserna i 16 kap. 2–5 och 8 §§ om offentliggörande ska gälla i tillämpliga delar.

Offentliggörande av en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på grupp-nivå och för enskilda företag i en grupp

83 §

Ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 får, efter tillstånd från Finansinspektionen, om inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, offentliggöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport såväl på grupp-nivå som för de enskilda företagen i gruppen. Rapporten ska även innehålla uppgifter om eventuella enskilda dotterföretag inom gruppen som är försäkringsföretag

eller EES-försäkringsgivare.

Innan Finansinspektionen ger sitt tillstånd till en gemensam rapport, ska den samråda med övriga berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet.

Innehållet i den gemensamma solvens- och verksamhetsrapporten

84 §

Den gemensamma rapporten enligt 83 § ska innehålla uppgifter om

1. gruppens samlade verksamhet och solvens enligt 82 §, och

2. varje enskilt dotterföretag inom gruppen som är ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och uppgifter om dess verksamhet och solvens enligt 16 kap. 2–7 §§.

Saknas sådana uppgifter som avses i första stycket 2 i rapporten, får Finansinspektionen förelägga dotterföretaget att offentliggöra dessa uppgifter, om

1. dotterföretaget är ett försäkringsföretag,

2. Finansinspektionen kräver att jämförbara försäkringsföretag ska offentliggöra dessa uppgifter, och

3. de utelämnade uppgifterna är av väsentlig betydelse.

Bestämmelserna i 16 kap. 2–5 §§ om offentliggörande ska gälla i tillämpliga delar.

Offentliggörande av strukturen på en grupp

85 §

Försäkringsföretag, försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska årligen på gruppnivå offentliggöra

1. den juridiska strukturen på den grupp som företaget ingår i,

2. en beskrivning av alla dotterföretag, betydande filialer och

väsentliga anknutna företag i gruppen, och

3. gruppens organisations- och beslutsstruktur.

Förseningsavgift för försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

86 §

Om ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor i Sverige eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige inte i tid rapporterar eller offentliggör information i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Verkställighet av beslut om förseningsavgift

87 §

Förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har fått laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

88 §

Finansinspektionens beslut att ta ut förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 87 §.

89 §

Om förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 87 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

90 §

En beslutad förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Ledningen i försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

91 §

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska säkerställa att den som ingår i styrelsen för företaget eller är verkställande direktör i det, eller dennes ställföreträdare uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4.

Bestämmelserna om lämplighetskrav i 2 kap. 4 § 4 ska gälla i tillämpliga delar även för försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag.

Ingripande mot försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

92 §

Om någon i ledningen i ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4, får Finansinspektionen förelägga företaget att rätta till förhållandet.

Finansinspektionen får förelägga ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt EU-förordningar som antagits med stöd av Solvens II-direktivet, detta kapitel eller föreskrifter som meddelats med stöd av detta kapitel.

Moderföretag utanför EES

Kontroll av likvärdighet

93 §

När ett moderföretag till ett försäkringsföretag är en försäkringsgivare från tredjeland, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor utanför EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES enligt 2 § tredje stycket, gäller bestämmelserna i 94–99 §§, om Finansinspektionen enligt 7 § skulle ha varit grupp-tillsynsmyndighet. Vid bedömningen av om inspektionen skulle ha varit grupp-tillsynsmyndighet ska det bortses från den del av toppen av gruppen som ligger utanför EES.

94 §

Finansinspektionen ska kontrollera om den tillsyn som utövas av en tillsynsmyndighet i tredjeland är likvärdig med den grupp-tillsyn som föreskrivs i Solvens II-direktivet.

Finansinspektionen är skyldig att utföra en sådan kontroll på begäran av moderföretaget eller av en EES-försäkringsgivare inom gruppen.

95 §

Innan Finansinspektionen beslutar om tillsynen är likvärdig, ska inspektionen samråda med berörda behöriga myndigheter. Inspektionen ska också före ställningstagandet ha rådfrågat Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Om en annan behörig myndighet har fattat beslut om likvärdighet, får Finansinspektionen fatta ett beslut som avviker från det bara om det har skett väsentliga förändringar i tillsynsordningen i det tredjeland som avses.

Om Europeiska kommissionen har bedömt att tillsynen inte är likvärdig, ska 99 och 100 §§ tillämpas.

Prop. 2015/16:9

Bilaga 5

96 §

Om ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor utanför EES, ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES eller en försäkringsgivare från tredjeland är moderföretag till ett sådant moderföretag som avses i 2 § tredje stycket, ska den kontroll av likvärdighet som avses i 93 § utföras på nivån för detta företag i stället för på nivån för det företag som avses i 2 § tredje stycket.

Om likvärdig tillsyn inte utövas av tillsynsmyndigheten i det tredje land som avses i första stycket, får Finansinspektionen besluta om en ny kontroll av likvärdighet på en lägre nivå, förutsatt att det där finns ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor utanför EES, ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES eller en försäkringsgivare från tredjeland som är moderföretag till ett försäkringsföretag.

Om tillsynen är likvärdig

97 §

Finansinspektionen ska förlita sig på den tillsyn som tillsynsmyndigheten i tredjelandet utövar, om denna tillsyn bedöms vara likvärdig med den grupp-tillsyn som föreskrivs i Solvens II-direktivet.

Om tillsynen är tillfälligt likvärdig

98 §

Grupptillsynen ska utövas av Finansinspektionen i de fall Europeiska kommissionen har fattat ett beslut enligt artikel 260.5 i Solvens II-direktivet, om att den

tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheten i tredjeland är tillfälligt likvärdig, samtidigt som det finns ett försäkringsföretag som är dotterföretag till ett moderföretag utanför EES och dotterföretaget har en balansomslutning som är större än balansomslutningen för moderföretaget.

Om tillsynen inte är likvärdig

99 §

Om tillsynen inte bedöms likvärdig, ska Finansinspektionen antingen besluta att bestämmelserna om grupp-tillsyn i 3–10, 27–49, 72 och 77–92 §§ ska tillämpas på gruppen på samma sätt som om företaget i toppen av gruppen hade haft sitt huvudkontor inom EES, eller besluta att en sådan metod som avses i 100 § ska tillämpas på gruppen.

De allmänna principer och metoder som anges i 3–10, 27–72 och 77–92 §§ ska tillämpas på nivån för ett försäkringsholdingföretag från tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag från tredjeland eller en försäkringsgivare från tredjeland.

Vid beräkningen av grupp-solvens ska ett moderföretag i tredje land hanteras som ett försäkringsföretag som omfattas av samma villkor för att poster i kapitalbasen ska få medräknas för att täcka solvenskapitalkravet som gäller enligt 7 kap. 2–11 §§.

100 §

Efter att ha hört berörda behöriga myndigheter får Finansinspektionen besluta att använda andra tillsynsmetoder än de som följer av 3–10, 27–72 och 77–92 §§, om dessa metoder säkerställer att tillsynen över företagen i gruppen är tillräcklig.

101 §

Finansinspektionen får förelägga en ägare som har ett bestämmande inflytande över försäkringsföretaget att inrätta ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES. Inspektionen får då besluta att bestämmelserna i denna lag ska tillämpas på de företag i den grupp som leds av detta holdingföretag.

Finansinspektionen ska underätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten när sådana tillsynsmetoder som anges i 100 § används.

Tillsyn över transaktioner inom grupper där moderföretaget är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet

102 §

När ett försäkringsföretag är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet, ska försäkringsföretaget ha en god kontroll över transaktioner med försäkringsholdingföretaget med blandad verksamhet och dess andra anknutna företag.

Vid Finansinspektionens tillsyn över kraven i första stycket ska 46 § gälla i tillämpliga delar.

Anknutna försäkringsgivare från tredje land

103 §

Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet och inga bestämmelser om likvärdighet har antagits av Europeiska kommissionen, på eget initiativ eller på begäran av ett sådant försäkringsföretag som

avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 kontrollera om krav på solvensordning, solvenskapitalkrav och kapitalbasposter i ett tredjeland där en anknuten försäkringsgivare är belägen, är likvärdiga med kraven i denna lag.

Innan inspektionen, efter kontroll enligt första stycket, fattar ett beslut om likvärdighet ska den samråda med eventuella berörda behöriga tillsynsmyndigheter och med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Om en annan behörig myndighet har fattat beslut om likvärdighet, får Finansinspektionen fatta ett beslut som avviker från det bara om det skett väsentliga förändringar i tillsynsordningen i det tredjelandet.

Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid oenighet om likvärdighet

104 §

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, om inspektionen inte inom tre månader kan komma överens med berörda behöriga myndigheter enligt 103 §. Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut.

105 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet ska beräknas enligt 27–33 §§,

2. innehållet i samt omfattningen och fullgörandet av rapporteringen enligt 42 §,

3. innehållet i en åtgärdsplan och en finansiell saneringsplan enligt 44 § andra stycket,

4. vilka upplysningar som ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 46 och 77 §§,

5. företagstyrningssystem inom en grupp enligt 48 §,

6. innehållet i en egen risk- och solvensbedömning inom en grupp enligt 49 §, och

7. hur den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet ska beräknas enligt 99 § tredje stycket och då likvärdighet föreligger enligt 103 §.

20 kap. Specialföretag

Tillstånd för specialföretag

Tillståndsplikt

1 §

Ett aktiebolag eller en ekonomisk förening får driva verksamhet som specialföretag bara efter tillstånd från Finansinspektionen.

Tillstånd för verksamhet som specialföretag

2 §

Tillstånd att driva verksamhet som specialföretag ska ges ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som

1. avser att bedriva verksamhet som består i att överta försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare enligt särskilda avtalsvillkor, och

2. finansierar denna verksamhet helt genom inkomster från emission av skuldebrev eller genom någon annan liknande finansieringsmekanism, enligt särskilda avtalsvillkor.

Förutsättningar för tillstånd

3 §

Utöver 2 § gäller som förutsättning för tillstånd att

1. bolagsordningen eller stadgarna stämmer överens med författningar som reglerar ett aktiebolags bolagsordning eller en ekonomisk förenings stadgar samt i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten, och

2. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven enligt bestämmelserna i författningar som reglerar ett aktiebolags eller en ekonomisk förenings verksamhet.

Prövning av bolagsordning och stadgar

4 §

Frågan om godkännande av bolagsordning eller stadgar för ett specialföretag ska prövas i samband med att frågan om företaget ska få tillstånd att driva verksamhet som specialföretag prövas.

Ett specialföretags beslut om att anta bolagsordning eller stadgar får inte registreras innan bolagsordningen eller stadgarna har godkänts.

5 §

Ett specialföretag som har beslutat att ändra sin bolagsordning eller stadgar ska ansöka om godkännande av ändringen. Ändringen ska godkännas om bolagsordningen eller stadgarna stämmer överens med författningar som reglerar ett aktiebolags eller en ekonomisk förenings bolagsordning eller stadgar samt i övrigt innehåller de olika bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av företagets verksamhet.

Ett specialföretags beslut om ändring av bolagsordning eller stadgar får inte registreras innan de har godkänts.

Prövning av ansökan

6 §

En ansökan om tillstånd att driva verksamhet som specialföretag, liksom frågor om godkännande av bolagsordning eller stadgar enligt 4 eller 5 §, prövas av Finansinspektionen.

EU-förordningar

7 §

Ytterligare bestämmelser om specialföretag finns i Europeiska kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/462 av den 19 mars 2015 om fastställande av tekniska standarder för genomförande avseende förfaranden för tillsynsmyndighetens godkännande av etablering av specialföretag, för samarbete och informations-

utbyte mellan tillsynsmyndigheter när det gäller specialföretag samt för att fastställa format och mallar för de uppgifter som specialföretagen ska rapportera i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG, när det gäller

- 1. villkor för tillstånd,*
- 2. obligatoriska avtalsvillkor,*
- 3. företagsstyrningssystem,*
- 4. tillsynsrapportering,*
- 5. solvenskrav,*
- 6. återkallelse av tillstånd, och*
- 7. samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter.*

Tillsyn över specialföretag

Registreringsmyndighet

8 §

Bolagsverket är registreringsmyndighet för specialföretag. Ett specialföretag ska vara registrerat i aktiebolags- eller föreningsregistret med en särskild beteckning. I dessa register skrivs de uppgifter in som enligt författningar ska anmälas för registrering.

Tillsynen och dess omfattning

9 §

Finansinspektionen har tillsyn över specialföretag.

Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt

- 1. författningar som reglerar specialföretagets verksamhet,*
- 2. företagets bolagsordning eller stadgar, och*
- 3. styrdokument som företaget har upprättat och som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet.*

10 §

Ett specialföretag ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet som inspektionen begär.

Avgifter till Finansinspektionen

11 §

Specialföretag ska med avgifter bidra till att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet.

Ingripanden mot specialföretag

När Finansinspektionen ska ingripa

12 §

Finansinspektionen ska ingripa om

1. ett specialföretag har åsidosatt sina skyldigheter

a) enligt författningar som reglerar företagets verksamhet,

b) företagets bolagsordning eller stadgar, eller

c) företagets styrdokument som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet, eller

2. bolagsordningen, stadgarna, eller riktlinjerna enligt 1 inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och arten av företagets verksamhet.

Hur inspektionen ska ingripa

13 §

Ingripande med stöd av 12 § sker genom utfärdande av föreläggande att vidta rättelse inom en viss tid, genom förbud att verkställa beslut eller genom anmärkning.

Om en överträdelse är allvarlig ska specialföretagets tillstånd

återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

När Finansinspektionen får avstå från ingripande

14 §

Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,
2. specialföretaget gör rättelse, eller
3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Överträdelser av beslut om rättelser

15 §

Om ett specialföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller en behörig utländsk myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga utländska myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Återkallelse av tillstånd

16 §

Om ett specialföretags tillstånd återkallas, får Finansinspektionen bestämma hur avvecklingen av verksamheten ska ske.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta hela eller delar av verksamheten.

Straffavgift

17 §

Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning

eller varning mot ett specialföretag, får inspektionen besluta att företaget ska betala en straffavgift.

Avgiften tillfaller staten.

18 §

Straffavgiften ska fastställas till lägst femtusen kronor och högst femtio miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av specialföretagets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under specialföretagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

19 §

När straffavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

Förseningsavgift

20 §

Om ett specialföretag inte i tid lämnar de upplysningar som har föreskrivits med stöd av 28 § första stycket får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift

21 §

Straffavgiften eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

22 §

Finansinspektionens beslut att ta ut straffavgift eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 21 §.

23 §

Om straffavgiften eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 21 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

24 §

En beslutad straffavgift eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Ingripande mot den som saknar tillstånd

25 §

Om någon driver verksamhet som specialföretag utan att vara berättigad till det, ska Finansinspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten. Inspektionen får besluta hur avvecklingen av verksamheten ska ske. I föreläggandet ska Finansinspektionen upplysa om att rätten efter ansökan av inspektionen kan komma att besluta att företaget ska gå i likvidation om föreläggandet inte följs.

Om det är osäkert om lagen är tillämplig på viss verksamhet, får Finansinspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som inspektionen behöver för att bedöma om så är fallet. Den som är revisor i ett företag är skyldig

att på begäran av inspektionen lämna sådana upplysningar om företagets verksamhet som revisorn har fått kännedom om vid fullgörandet av sitt uppdrag.

26 §

Om ett specialföretag inte följer ett föreläggande enligt 25 § första stycket att upphöra med verksamheten, ska rätten, efter ansökan av Finansinspektionen, besluta att företaget ska gå i likvidation.

I dessa fall tillämpas 25 kap. 10, 25, 28–44, 46 och 47 §§ aktiebolagslagen (2005:551) och 11 kap. 5 och 7–16 §§ samt 17 § fjärde och femte styckena lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Beslut om likvidation ska inte meddelas om det under ärendets handläggning vid rätten visas att verksamheten har upphört.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

Vite

27 §

Om Finansinspektionen meddelar föreläggande eller förbud enligt detta kapitel, får inspektionen förena föreläggandet med vite.

Bemyndiganden

28 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett specialföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 §.

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i 11 §.

21 kap. Överklagande m.m.

1 §⁸

Finansinspektionens beslut i ärenden enligt 14 kap. 13 §, 17 § första och andra styckena och 16 kap. 23 § andra stycket får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut i ärenden enligt 17 kap. 13 § första stycket och 18 kap. 26 § andra stycket får inte överklagas.

5 §⁹

Om beslut i ett ärende om tillstånd enligt 2 kap. 4 § inte har meddelats inom sex månader från det att ansökan gavs in, eller i ett ärende enligt 3 kap. 2, 9, 13 eller 22 § inom tre månader eller i ett ärende enligt 3 kap. 7 eller 17 § inom en månad, får sökanden begära förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls.

Om beslut i ett ärende om tillstånd enligt 2 kap. 4 § inte har meddelats inom sex månader från det att ansökan gavs in, eller i ett ärende enligt 3 kap. 2 § inom tre månader eller i ett ärende enligt 3 kap. 7 eller 17 § inom en månad, får sökanden begära förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls.

En begäran om en förklaring som avses i första stycket ska göras hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Om rätten lämnar en förklaring ska ansökan anses ha avslagits av Finansinspektionen om beslut därefter inte har meddelats inom motsvarande tidsfrister som anges i första stycket för respektive ärende.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

2. För försäkringsföretag som vid lagens ikraftträdande bedriver verksamhet som avser tjänstepensionsförsäkringar gäller för den delen av verksamheten, till och med den 31 december 2019, tillämpliga bestämmelser i 1–7, 14, 16 och 17 kap. i den äldre lydelsen samt föreskrifter som har meddelats med stöd av dessa bestämmelser. För verksamheten som avser tjänstepensionsförsäkring gäller under angiven tid i övrigt tillämpliga bestämmelser i 10–15 kap. denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om tillämpningen enligt första stycket av bestämmelserna i 10 kap. denna lag på ett försäkringsföretags tjänstepensionsverksamhet.

För ett försäkringsföretag som avses i första stycket gäller bestämmelserna enligt det stycket även försäkringsrörelsen, om denna är av endast ringa omfattning.

Ett försäkringsföretag som avses i första stycket får, efter anmälan till Finansinspektionen, tillämpa denna lag även på verksamhet som avser tjänstepensionsförsäkring.

⁸ Senaste lydelse 2013:456.

⁹ Senaste lydelse 2013:456.

3. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag som senast den 1 januari 2016 upphört med att teckna nya försäkringsavtal och uteslutande förvaltar sitt befintliga bestånd i syfte att avsluta sin verksamhet inte behöver tillämpa delar av denna lag.

För återförsäkringsbolag som senast den 10 december 2007 har upphört att teckna nya återförsäkringsavtal och uteslutande förvaltar sitt befintliga bestånd i syfte att avsluta verksamheten gäller äldre bestämmelser.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om villkoren enligt första stycket för undantag och omfattningen av dem.

4. Ett försäkringsföretags kapitalbasposter i primärkapitalet som har emitterats före den 17 januari 2015 och som får ingå i kapitalbasen enligt beslut av Finansinspektionen med stöd av 7 kap. 3 § i den äldre lydelsen, men som får utgöra högst 50 procent av kapitalbasen, ska till och med den 31 december 2025 klassificeras som nivå 1 enligt 7 kap. 7 § denna lag.

Ett försäkringsföretags kapitalbasposter i primärkapitalet som har emitterats före den 17 januari 2015 och som får ingå i kapitalbasen enligt beslut av Finansinspektionen med stöd av 7 kap. 3 § i den äldre lydelsen, men som får utgöra högst 25 procent av kapitalbasen, ska till och med den 31 december 2025 klassificeras som nivå 2 enligt 7 kap. 7 § denna lag.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka typer av kapitalbasposter som ska omfattas av bestämmelserna i första och andra styckena.

5. Bestämmelserna i Europeiska kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) om villkor för att få använda ompaketerade lån gäller inte för lån som har getts ut före den 1 januari 2011, om den underliggande exponeringen inte har utökats eller blivit ersatt efter den 31 december 2014.

6. För försäkringsföretag som vid lagens ikraftträdande inte uppfyller kraven på tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap. 1 § första stycket, men som uppfyller kraven på tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap. 1 § i den äldre lydelsen, ska bestämmelserna i denna punkt tillämpas i stället för bestämmelserna i 18 kap. 5 § denna lag.

Finansinspektionen ska förelägga företaget att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla solvenskapitalkravet senast den 31 december 2017 och att var tredje månad överlämna en lägesrapport till Finansinspektionen som ska innehålla en beskrivning av vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortlöper med att uppfylla solvenskapitalkravet.

Om det är lämpligt, får Finansinspektionen förlänga tidsfristen med tre månader.

Om lägesrapporten visar att det inte har skett några väsentliga framsteg när det gäller företagets möjlighet att uppfylla solvenskapitalkravet senast den 31 december 2017, ska bestämmelserna om ingripande i denna lag tillämpas.

7. För försäkringsföretag som vid lagens ikraftträdande inte uppfyller kraven på tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap. 1 § andra stycket, men som

uppfyller kraven på tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap. 1 § i den äldre lydelsen, ska bestämmelserna i 19 kap. 8 § och 13 § 4 och 5 denna lag inte tillämpas under det första året efter lagens ikraftträdande.

8. Finansinspektionen får besluta att ett försäkringsföretag vid justering av beräkningen av minimikapitalkravet enligt 8 kap. 14 § denna lag till och med den 31 december 2017 ska använda ett solvenskapitalkrav beräknat enligt standardformeln.

9. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur vid beräkningen av den bästa skattningen.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om villkoren för sådana undantag och beräkningen av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur.

10. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om villkoren för sådana undantag och beräkningen av det tillfälliga avdraget.

11. Ett försäkringsföretag som tillämpar 9 eller 10 ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan en tillämpning av dessa punkter.

Finansinspektionen ska förelägga företaget att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företaget kan uppfylla solvenskapitalkravet senast den 1 januari 2032 och att inom två månader från dagen för bristens konstaterande överlämna en plan för infasning till inspektionen.

Företaget ska lämna en årlig lägesrapport till Finansinspektionen.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om innehållet i en plan för infasning och en årlig lägesrapport.

12. Finansinspektionen ska återkalla ett tillstånd att använda en tillfällig justering av de riskfria räntesatserna enligt 9 eller ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10, om den lägesrapport som avses i 11 tredje stycket visar att företaget inte kommer att kunna uppfylla solvenskapitalkravet senast den 1 januari 2032.

13. De övergångsbestämmelser som enligt 2, 4, 5, 9 och 11 gäller för enskilda försäkringsföretag gäller, utan hinder av bestämmelserna om kapitalbas och kapitalkrav på gruppnivå i 19 kap. 14 § denna lag, i tillämpliga delar även på gruppnivå.

14. De övergångsbestämmelser som enligt 6 gäller för enskilda försäkringsföretag gäller, utan hinder av bestämmelserna om kapitalbas och kapitalkrav på gruppnivå i 19 kap. 14 § och 24 § fjärde stycket denna lag, i tillämpliga delar även på gruppnivå om försäkringsföretagen i en grupp uppfyller de gruppbaseade kapitalkraven enligt 9 kap. 4 § i den äldre lydelsen, men inte uppfyller kapitalkravet på gruppnivå.

15. Finansinspektionen får ta ut avgifter även före lagens ikraftträdande för ansökningar och anmälningar enligt de nya bestämmelserna om solvens, specialföretag, undantag beroende på storlek, grupp tillsyn och fastställande av tillämpning av övergångs-

bestämmelser, när dessa har kommit in till inspektionen före lagens ikraftträdande.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 5

16. Ett försäkringsföretag som vid lagens ikraftträdande har en utjämningsreserv för kreditförsäkring enligt 5 kap. 10 och 11 §§ i den äldre lydelsen ska, utöver nedsättningar för att täcka tekniska underskott i kreditförsäkringsrörelsen, årligen göra de nedsättningar som krävs för att avveckla utjämningsreserven senast den 31 december 2019.

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige²
dels att 5 kap. 6, 8, 8 a, 9, 13, 14 och 19 §§ ska upphöra att gälla,
dels att 1 kap. 3 och 6 §§, 5 kap. 5, 10, 12 och 16 §§, 6 kap. 9 och 11 §§, 7 kap. 11 § samt 9 kap. 3, 5 och 8 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 5 kap. 4 b § och 6 kap. 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §

Bestämmelserna om livförsäkring i denna lag, med undantag för 5 kap. 14 §, får tillämpas för sjuk- och olycksfallsförsäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klasserna 1 och 2 försäkringsrörelselagen (2010:2043) samt för avgångsbidragsförsäkringar.

Bestämmelserna om livförsäkring i denna lag, med undantag för 5 kap. 5 § femte stycket och 14 §, behöver inte tillämpas för livförsäkringar som avses i 2 kap. 12 § klasserna I b och IV försäkringsrörelselagen om premien är beräknad och bestämd för längst fem år.

Bestämmelserna om livförsäkring i denna lag, med undantag för 5 kap. 12 §, får tillämpas för sjuk- och olycksfallsförsäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klasserna 1 och 2 försäkringsrörelselagen (2010:2043) samt för avgångsbidragsförsäkringar.

Bestämmelserna om livförsäkring i denna lag, med undantag för 5 kap. 5 och 12 §§, behöver inte tillämpas för livförsäkringar som avses i 2 kap. 12 § klasserna I b och IV försäkringsrörelselagen om premien är beräknad och bestämd för längst fem år.

6 §

Med skadeförsäkring förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 2 kap. 11 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Med livförsäkring förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 2 kap. 12 § försäkringsrörelselagen.

Med tjänstepensionsförsäkring förstås i denna lag sådan *försäk-*

Med tjänstepensionsförsäkring förstås i denna lag sådan *livförsäk-*

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU.

² Senaste lydelse

5 kap. 6 § 1999:602.

5 kap. 13 § 2010:2060.

5 kap. 8 § 2010:2060.

5 kap. 14 § 2010:2060.

5 kap. 8 a § 1999:602.

5 kap. 19 § 2010:2060.

5 kap. 9 § 2010:2060.

ring som avses i 1 kap. 8 § försäkringsrörelselagen.

ring som har samband med yrkesutövning och där utbetalning av försäkringsbelopp (engångsbelopp eller periodiska utbetalningar) är beroende av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder samt försäkring som meddelas som tillägg till sådana livförsäkringar.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 5

Med återförsäkring förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 1 kap. 9 § försäkringsrörelselagen.

Med tjänstepension förstås i denna lag sådana avtal som ett utländskt tjänstepensionsinstitut ingår med arbetsgivare här i landet och som syftar till att trygga förmåner som har samband med yrkesutövning och som

1. betalas ut i form av engångsbelopp eller periodiska utbetalningar och beror av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder, eller

2. kompletterar förmåner enligt 1 och tillhandahålls sekundärt i form av utbetalningar vid dödsfall, invaliditet eller upphörande av anställning eller i form av bidrag eller tjänster vid sjukdom, medellöshet eller dödsfall.

Femte stycket gäller inte sådana avtal om tjänstepension som tecknas för egen räkning av egenföretagare.

Ersättning som betalas i form av livränta eller sjukränta tillhör livförsäkring, om ersättningen betalas från en livförsäkring, och skadeförsäkring, om ersättningen betalas från en skadeförsäkring. Om en sådan ränta har köpts i ett livförsäkringsföretag, ska den dock i detta företag höra till livförsäkring.

För sådan livränta eller sjukränta som tillhör skadeförsäkring gäller de särskilda bestämmelserna om livförsäkring i 5 kap. 2, 5 och 11 §§ samt 7 kap. 4–12 §§.

5 kap.

4 b §

För försäkringsgivare i tredje land som bedriver försäkringsrörelse i Sverige ska bestämmelserna om företagsstyrning i 10 kap. 1–24 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043) och föreskrifter som meddelats med stöd av dessa bestämmelser gälla.

5 §³

En försäkringsgivare från tredje land ska för sin försäkringsrörelse i tredje land ska för sin försäkrings-

³ Senaste lydelse 2010:2060.

i Sverige redovisa försäkringstekniska avsättningar och utjämningsreserv för förlusttäckning enligt 5 kap. 10 och 11 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043). En försäkringsgivares försäkringstekniska avsättningar ska motsvara de belopp som behövs för att försäkringsgivaren vid varje tidpunkt ska kunna uppfylla alla åtaganden som skäligen kan förväntas uppkomma på grund av ingångna försäkringsavtal. De försäkringstekniska avsättningarna ska motsvara försäkringsgivarens ansvarighet för

1. försäkringsfall, förvaltningskostnader och andra kostnader under resten av avtalsperioden för löpande försäkringar i skadeförsäkringsrörelse (ej intjänade premier och kvardröjande risker) respektive livförsäkringsrörelse (livförsäkringsavsättning),

2. inträffade oreglerade försäkringsfall, kostnader för regleringen av dessa samt återbäring som förfallit till betalning men inte betalats ut (oreglerade skador),

3. sådan återbäring som är garanterad i nominella eller reala belopp (garanterad återbäring) och som inte omfattas av 1 eller 2,

4. sådan återbäring inom livförsäkringsrörelse som är villkorad av värdeförändringar på tillgångar eller av ett visst försäkringstekniskt resultat som försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade står risken för (villkorad återbäring), och

5. fondförsäkringar som försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade bär placeringsrisken för (fondförsäkringsåtaganden där försäkringstagaren bär placeringsrisken).

Ansvarar flera försäkringsgivare solidariskt för en försäkring, ska endast den del av försäkringen som enligt avtal mellan försäk-

rörelse i Sverige värdera tillgångar och skulder, inklusive försäkringstekniska avsättningar, enligt 5 kap. 1–13 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043).

ringsgivarna belöper på en enskild försäkringsgivare beaktas vid beräkningen av den försäkringsgivarens försäkringstekniska avsättningar.

Avsättning för oreglerade skador ska beräknas särskilt för varje försäkringsfall. För skadeförsäkringsrörelse får statistiska metoder användas om de leder till en tillräcklig avsättning med beaktande av skadornas art.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning.

Vid beräkning av avsättning för ej intjänade premier och kvardröjande risker respektive livförsäkringsavsättning gäller 5 kap. 3–8 §§ försäkringsrörelselagen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning.

10 §

Företrädaren för en försäkringsgivare från tredje land *skall* föra ett register som vid varje tidpunkt visar de tillgångar som används för skuldtäckning och tillgångarnas värde.

Om en tillgång som antecknas i registret har upplåtits med sådan rätt att dess fulla värde inte kan utnyttjas för skuldtäckning, *skall* detta antecknas i registret.

Företrädaren för en försäkringsgivare från tredje land *ska* föra ett register som vid varje tidpunkt visar de tillgångar som används för skuldtäckning och tillgångarnas värde.

Om en tillgång som antecknas i registret har upplåtits med sådan rätt att dess fulla värde inte kan utnyttjas för skuldtäckning, *ska* detta antecknas i registret.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad ett sådant register ska innehålla.

12 §⁴

En försäkringsgivare från tredje land *ska*, *utöver de tillgångar som innehåser för skuldtäckning enligt 8 §, vid varje tidpunkt ha en tillräcklig kapitalbas. Kapitalbasens storlek ska fastställas på grundval*

En försäkringsgivare från tredje land *ska ha en kapitalbas som minst uppgår till solvenskapitalkravet beräknat enligt 8 kap. 1–11 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043). Kapitalbasen får*

⁴ Senaste lydelse 2008:101.

av den försäkringsrörelse som försäkringsgivaren bedriver i Sverige. Kapitalbasen ska när verksamheten bedrivs minst uppgå till en nivå som beräknas med utgångspunkt i verksamhetens art och omfattning (solvensmarginal). Kapitalbasen får dock inte understiga ett minimibelopp (garantibelopp). Tillgångar som en försäkringsgivare deponerat i bank eller kreditmarknadsföretag enligt 1–3 §§ ska beaktas vid bedömning av om kravet på garantibelopp är uppfyllt, dock högst till ett belopp som motsvarar hälften av det minsta beloppet för garantibeloppet.

De poster som ingår i kapitalbasen ska till ett belopp som minst motsvarar solvensmarginalen finnas i ett land som omfattas av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Dessa poster ska till ett belopp som minst motsvarar en tredjedel av solvensmarginalen finnas i Sverige.

Bestämmelser om att Finansinspektionen i enskilda fall får besluta om undantag från bestämmelserna om beräkning av solvensmarginalen och lokalisering av tillgångar finns i 16–18 §§.

dock inte vara mindre än minimikapitalkravet beräknat enligt 8 kap. 12–14 §§ samma lag.

Kapitalbasen ska beräknas enligt 7 kap. 3–5 §§ försäkringsrörelselagen.

Vid beräkningen av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet ska hänsyn tas endast till den försäkringsrörelse som försäkringsgivaren bedriver i Sverige.

De tillgångar som motsvarar solvenskapitalkravet ska till minst ett belopp motsvarande minimikapitalkravet finnas i Sverige och överskjutande tillgångar inom ett land som omfattas av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Bestämmelserna i 9 kap. 1–18 §§ försäkringsrörelselagen om interna modeller ska gälla för försäkringsgivare från tredjeland.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om kapitalbas, solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav samt interna modeller som avser den försäkringsrörelse som en försäkringsgivare från tredjeland bedriver i Sverige.

16 §

Om en försäkringsgivare från tredje land har ansökt om tillstånd att driva verksamhet genom agentur eller filial i ett eller flera länder som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får Finansinspektionen efter ansökan *medge* försäkringsgivaren följande undantag, som endast kan *medges* samtidigt:

1. Den del av depositionen enligt 1 § som *skall* beaktas enligt 12 § första stycket femte meningen behöver försäkringsgivaren inte deponera i mer än ett av dessa EES-länder.

Om en försäkringsgivare från tredje land har ansökt om tillstånd att driva verksamhet genom agentur eller filial i ett eller flera länder som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES*), får Finansinspektionen efter ansökan *bevilja* försäkringsgivaren följande undantag, som endast kan *beviljas* samtidigt:

1. Den del av depositionen enligt 1 § som *ska* beaktas enligt 12 § fjärde stycket behöver försäkringsgivaren inte deponera i mer än ett av dessa EES-länder.

2. Vid beräkning av *solvensmarginalen* skall hänsyn tas till försäkringsgivarens verksamhet genom agenturer eller filialer i de andra EES-länderna.

3. De tillgångar som motsvarar *garantibeloppet* får finnas i ett annat av dessa EES-länder.

2. Vid beräkning av *solvenskapitalkravet* ska hänsyn tas till försäkringsgivarens verksamhet genom agenturer eller filialer i de andra EES-länderna.

3. De tillgångar som motsvarar *minimikapitalkravet* får finnas i ett annat av dessa EES-länder.

6 kap.

2 a §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 155 och 158 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU.

9 §⁵

Finansinspektionen ska förelägga en försäkringsgivare från tredje land att upprätta och för godkännande överlämna

1. en *finansiell saneringsplan* om Finansinspektionen bedömer att rättigheterna för försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar hotas,

2. en *saneringsplan* för att återställa en tillfredsställande finansiell ställning, om försäkringsgivarens kapitalbas understiger *solvensmarginalen* enligt 7 kap. 7–16 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043), eller

3. en *finansieringsplan* för att skyndsamt återställa kapitalbasen, om den understiger *de nivåer som anges i 5 kap. 12–14 §§, eller om garantibeloppet för en livförsäkringsrörelse inte har sådan sam-*

1. en *åtgärdsplan* enligt 18 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) för att återställa en tillfredsställande finansiell ställning, om försäkringsgivarens kapitalbas understiger *solvenskapitalkravet* enligt 8 kap. 1–11 §§ samma lag, eller

2. en *finansiell saneringsplan* enligt 18 kap. 8 § försäkringsrörelselagen för att skyndsamt återställa kapitalbasen, om den understiger *minimikapitalkravet* enligt 8 kap. 12–14 §§ samma lag.

⁵ Senaste lydelse 2010:2060.

*mansättning som anges i 5 kap.
12 § andra stycket.*

Skyldigheten att upprätta *saneringsplan* eller *finansieringsplan* enligt första stycket gäller inte om försäkringsgivaren *medgetts* undantag enligt 5 kap. 16 § och någon annan myndighet än Finansinspektionen har tillsyn över soliditeten. Om den utländska myndighet som kontrollerar försäkringsgivarens soliditet förbjuder försäkringsgivaren att helt eller delvis förfoga över sina tillgångar ska på begäran av myndigheten, Finansinspektionen vidta samma åtgärder beträffande försäkringsgivarens tillgångar i Sverige. Finansinspektionen får besluta hur verksamheten ska drivas efter ett sådant beslut av den utländska myndigheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer *ska* meddela föreskrifter om innehållet i *den finansiella saneringsplan som anges i första stycket 1.*

Skyldigheten att upprätta *åtgärdsplan* eller *finansiell saneringsplan* enligt första stycket gäller inte om försäkringsgivaren *beviljats* undantag enligt 5 kap. 16 § och någon annan myndighet än Finansinspektionen har tillsyn över soliditeten. Om den utländska myndighet som kontrollerar försäkringsgivarens soliditet förbjuder försäkringsgivaren att helt eller delvis förfoga över sina tillgångar, ska på begäran av myndigheten Finansinspektionen vidta samma åtgärder beträffande försäkringsgivarens tillgångar i Sverige. Finansinspektionen får besluta hur verksamheten ska drivas efter ett sådant beslut av den utländska myndigheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer *får* meddela föreskrifter om innehållet i *en åtgärdsplan och en finansiell saneringsplan enligt första stycket.*

11 §

Finansinspektionen får förbjuda en försäkringsgivare från tredjeländ att förfoga över sina tillgångar i Sverige eller begränsa dennes förfoganderätt över tillgångarna, om

1. försäkringsgivaren inte följer gällande bestämmelser om *skuld-täckning*,

2. *försäkringsgivarens kapitalbas understiger en tredjedel av solvensmarginalen eller inte uppfyller gällande krav på garanti-belopp*,

3. *försäkringsgivarens kapitalbas understiger solvensmarginalen och det finns särskilda skäl att anta att försäkringsgivarens finansiella ställning ytterligare kommer att försämrats*, eller

4. det bedöms vara nödvändigt för att skydda de försäkrades intressen vid ett beslut om förverkande av försäkringsgivarens koncession.

Finansinspektionen får besluta hur verksamheten *skall* bedrivas

1. försäkringsgivaren inte följer gällande bestämmelser om *försäkringstekniska avsättningar*,

2. *företaget inte uppfyller solvenskapitalkravet och det föreligger särskilda omständigheter som ger anledning att befara att företagets finansiella ställning kommer att försämrats ytterligare*,

3. *företaget inte uppfyller minimikapitalkravet*, eller

Finansinspektionen får besluta hur verksamheten *ska* bedrivas

efter ett sådant beslut som avses i första stycket.

Om försäkringsgivaren *medgetts* undantag enligt 5 kap. 16 § och någon annan myndighet än Finansinspektionen har tillsyn över soliditeten, *skall* inspektionen underrätta den behöriga myndighet som kontrollerar försäkringsgivarens soliditet innan inspektionen vidtar åtgärder.

Om försäkringsgivaren driver verksamhet i ett annat land som tillhör *Europeiska ekonomiska samarbetsområdet* eller har tillgångar placerade där, *skall* Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det landet om beslut som fattats i enlighet med första stycket och, om det behövs, begära att den behöriga myndigheten i samarbete med inspektionen vidtar motsvarande åtgärder.

efter ett sådant beslut som avses i första stycket.

Om försäkringsgivaren *beviljats* undantag enligt 5 kap. 16 § och någon annan myndighet än Finansinspektionen har tillsyn över soliditeten, *ska* inspektionen underrätta den behöriga myndighet som kontrollerar försäkringsgivarens soliditet innan inspektionen vidtar åtgärder.

Om försäkringsgivaren driver verksamhet i ett annat land som tillhör *EES* eller har tillgångar placerade där, *ska* Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det landet om beslut som fattats i enlighet med första stycket och, om det behövs, begära att den behöriga myndigheten i samarbete med inspektionen vidtar motsvarande åtgärder.

7 kap.

11 §

Om en försäkringsgivare från tredje land i annat fall än enligt 4 § första stycket upphör att driva livförsäkringsrörelse i Sverige, är försäkringsgivaren ändå skyldig att på det sätt som anges i 5 kap. 8–10 §§ redovisa tillgångar som motsvarar de försäkringstekniska avsättningarna för redan meddelade livförsäkringar. Ett ombud som har utsetts av försäkringsgivaren enligt 2 § är skyldig att fullgöra de uppgifter enligt 5 kap. 10 § och 6 kap. 3–4 och 6 §§, som förut har varit företrädarens skyldighet. Om inte tillgångar som motsvarar de försäkringstekniska avsättningarna redovisas eller om det av annat skäl finns anledning att anta att livförsäkringstagarnas rätt på grund av försäkringsavtalen äventyras, *skall* Finansinspektionen besluta om administration enligt 4 §. Om de tillgångar som

Om en försäkringsgivare från tredje land i annat fall än enligt 4 § första stycket upphör att driva livförsäkringsrörelse i Sverige, är försäkringsgivaren ändå skyldig att på det sätt som anges i 5 kap. 10 § redovisa tillgångar som motsvarar de försäkringstekniska avsättningarna för redan meddelade livförsäkringar. Ett ombud som har utsetts av försäkringsgivaren enligt 2 § är skyldig att fullgöra de uppgifter enligt 5 kap. 10 § och 6 kap. 3–4 och 6 §§, som förut har varit företrädarens skyldighet. Om inte tillgångar som motsvarar de försäkringstekniska avsättningarna redovisas eller om det av annat skäl finns anledning att anta att livförsäkringstagarnas rätt på grund av försäkringsavtalen äventyras, *ska* Finansinspektionen besluta om administration enligt 4 §. Om de tillgångar som avsatts

avsatts till redovisning anses otillräckliga får dock beslut om administration inte meddelas, förrän Finansinspektionen har förelagt försäkringsgivaren att fylla bristen och denna inte täckts inom fyra veckor efter ett sådant föreläggande. Om i ett sådant fall administration inträder, *skall* bestämmelserna i 4 § första stycket om upphörandet av försäkringsgivarens rätt att driva livförsäkringsrörelse här i landet i stället avse meddelandet av beslut om administration.

till redovisning anses otillräckliga får dock beslut om administration inte meddelas, förrän Finansinspektionen har förelagt försäkringsgivaren att fylla bristen och denna inte täckts inom fyra veckor efter ett sådant föreläggande. Om i ett sådant fall administration inträder, *ska* bestämmelserna i 4 § första stycket om upphörandet av försäkringsgivarens rätt att driva livförsäkringsrörelse här i landet i stället avse meddelandet av beslut om administration.

9 kap.

3 §

Finansinspektionen ska innan den yttrar sig ge de berörda försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar möjlighet att anmäla om de har något att invända mot överlåtelsen. *Därvid ska* vad som föreskrivs om offentliggörande i 10 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) gälla i tillämpliga delar. Om överlåtelsen har offentliggjorts på motsvarande sätt i Sverige av en behörig myndighet i den överlåtande försäkringsgivarens hemland, *får inspektionen underlåta att offentliggöra ansökan.*

Finansinspektionen ska innan den yttrar sig ge de berörda försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar möjlighet att anmäla om de har något att invända mot överlåtelsen. *Då* ska vad som föreskrivs om offentliggörande i 14 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) gälla i tillämpliga delar. Om överlåtelsen har offentliggjorts på motsvarande sätt i Sverige av en behörig myndighet i den överlåtande försäkringsgivarens hemland, *behöver inspektionen inte offentliggöra ansökan.*

5 §

Ansökan om tillstånd till överlåtelse av försäkringsbestånd enligt 4 § ska göras av såväl den överlåtande försäkringsgivaren som den övertagande försäkringsgivaren. Det avtal som träffats om överlåtelsen ska *fogas till* ansökningen. För ansökningen gäller 10 kap. 8 och 9 §§ försäkringsrörelselagen

Ansökan om tillstånd till överlåtelse av försäkringsbestånd enligt 4 § ska göras av såväl den överlåtande försäkringsgivaren som den övertagande försäkringsgivaren. Det avtal som träffats om överlåtelsen ska *lämnas in tillsammans med* ansökningen. För ansökningen gäller 14 kap. 8 och 9 §§ försäkringsrörelselagen

8 §

Sedan Finansinspektionen bifal-
lit ansökan om tillstånd till över-

Sedan Finansinspektionen bifal-
lit ansökan om tillstånd till över-

låtelse av försäkringsbestånd enligt 5 §, ska inspektionen utan dröjsmål kungöra beslutet enligt 10 kap. 1 § 12. När beslutet kungörs övergår ansvaret för det överlåtna försäkringsbeståndet på den övertagande försäkringsgivaren. De försäkringstagare och andra ersättningsberättigade som berörs av överlåtelsen ska underrättas om den enligt 10 kap. 13 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Om det i ett bestånd av försäkring som överlåtit ingår risker som är belägna i eller åtaganden som ska fullgöras i ett annat EES-land, ska Finansinspektionen offentliggöra den beslutade överlåtelsen i det landet enligt bestämmelserna där. Om överlåtelsebeslutet offentliggörs på motsvarande sätt i det berörda landet, behöver inspektionen inte offentliggöra beslutet där.

låtelse av försäkringsbestånd enligt 5 §, ska inspektionen utan dröjsmål kungöra beslutet enligt 10 kap. 1 § 12. När beslutet kungörs övergår ansvaret för det överlåtna försäkringsbeståndet på den övertagande försäkringsgivaren. De försäkringstagare och andra ersättningsberättigade som berörs av överlåtelsen ska underrättas om den enligt 14 kap. 13 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Prop. 2015/16:9
Bilaga 5

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

Förslag till lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 3 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §²

I denna lag betyder

1. *AIF-förvaltare*: en svensk förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt 1 kap. 3 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

2. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet är att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

3. *behörig myndighet*: Finansinspektionen eller någon annan myndighet inom EES som utövar tillsyn, individuellt eller på gruppnivå, över ett reglerat företag med huvudkontor inom EES,

4. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett reglerat företag och som tillsammans med sina dotterföretag, varav minst ett är ett reglerat företag med huvudkontor inom EES, och andra företag utgör ett finansiellt konglomerat,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *finansiellt institut*: ett företag som inte är ett kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag, eller AIF-förvaltare eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva aktier eller andelar,

b) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § samma lag, eller

c) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

7. *finansiell sektor*: ett eller flera av följande företag

a) kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag, AIF-förvaltare eller motsvarande utländska företag samt finansiella institut och anknutna företag (bank- och värdepapperssektorn),

7. *finansiell sektor*: ett eller flera av följande företag

a) kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag, AIF-förvaltare eller motsvarande utländska företag samt finansiella institut och anknutna företag (bank- och värdepapperssektorn),

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II).

² Senaste lydelse 2013:670.

b) försäkringsföretag eller motsvarande utländska företag och försäkringsholdingföretag (försäkringssektorn), och

c) blandade finansiella holdingföretag,

8. fondbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

9. försäkringsföretag: ett försäkringsaktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag eller en försäkringsförening enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043),

10. försäkringsholdingföretag: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag eller ett motsvarande utländskt företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag eller motsvarande utländska företag,

b) försäkringsföretag eller motsvarande utländska företag, försäkringsholdingföretag och *specialföretag* (försäkringssektorn), och

c) blandade finansiella holdingföretag,

10. försäkringsholdingföretag: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag eller ett motsvarande utländskt företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag eller motsvarande utländska företag eller *specialföretag*,

11. institut: kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag och AIF-förvaltare,

12. konglomeratdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/89/EU,

12. konglomeratdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU,

13. kreditinstitut: en bank eller ett kreditmarknadsföretag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

14. reglerat företag: a) ett institut eller ett motsvarande utländskt företag, eller

b) ett försäkringsföretag eller ett motsvarande utländskt företag.

14. reglerat företag:

a) ett institut eller ett motsvarande utländskt företag, eller

b) ett försäkringsföretag eller ett motsvarande utländskt företag eller ett *specialföretag*.

15. relevant behörig myndighet:

a) en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp, försäkringsgrupp eller en motsvarande utländsk grupp

som ingår i ett finansiellt konglomerat, särskilt över det företag som är det överordnade moderföretaget i bank- och värdepapperssektorn respektive försäkringssektorn,

b) någon annan behörig myndighet än som avses i a som utsetts till samordnare för ett finansiellt konglomerat, eller

c) någon annan behörig myndighet som de myndigheter som avses i a och b kommer överens om är relevant,

16. samordnare: den behöriga myndighet som enligt 4 kap. ansvarar för tillsynen över ett finansiellt konglomerat,

17. sektorsbestämmelser: de bestämmelser i lag och andra författningar som gäller för den rörelse som drivs av institut och försäkringsföretag, och

18. värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

Härigenom föreskrivs¹ att 2 kap. 17 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

17 §³

Om ett grundprospekt eller ett tillägg till detta inte innehåller de slutliga villkoren för ett erbjudande av överlåtbara värdepapper till allmänheten ska emittenten så snart det är möjligt

1. ge in villkoren till Finansinspektionen för registrering,

2. underrätta berörd behörig myndighet i en annan stat inom EES om villkoren, och

3. offentliggöra villkoren enligt 29 §.

De slutliga villkoren ska endast innehålla information som rör innehållet i värdepappersnoten.

Om ett grundprospekt eller ett tillägg till detta inte innehåller de slutliga villkoren för ett erbjudande av överlåtbara värdepapper till allmänheten, ska emittenten så snart det är möjligt ge in villkoren till Finansinspektionen för registrering och offentliggöra *dessa* enligt 29 §.

Finansinspektionen ska så snart det är möjligt underrätta berörd behörig myndighet i en annan stat inom EES och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om villkoren.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU.

² Lagen omtryckt 1992:558.

³ Senaste lydelse 2012:378.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2015-06-18

Närvarande: F.d. justitierådet Lennart Hamberg samt justitieråden Kristina Ståhl och Agneta Bäcklund.

Genomförande av Solvens II-direktivet på försäkringsområdet

Enligt en lagrådsremiss den 30 april 2015 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043),
2. lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,
3. lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,
4. lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Staffan Agélii, ämnesrådet Eva Furberg och departementssekreteraren Elin Andén.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

I remissen föreslås en lagreglering som syftar till att i svensk rätt införa Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II). Även senare tillkomna ändringsdirektiv föreslås nu genomförda, bl.a. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, det s.k. Omnibus II-direktivet. Om inte annat anges avser alla hänvisningar till direktivet i yttrandet artiklar i Solvens II-direktivet.

Direktiven föranleder omfattande ändringar i framför allt försäkringsrörelselagen (2010:2043). Ändringarna innebär en till direktiven anpassad reglering avseende försäkringsföretagens tillgångar, skulder och försäkringstekniska avsättningar, investeringar, kapitalbas samt solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav, samt nya regler om bl.a. företagsstyrning, offentliggörande av olika rapporter och s.k. grupp-tillsyn. Inte minst den sist nämnda regleringen är mycket omfattande.

Den nu föreslagna lagstiftningen innehåller olika bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter. Enligt vad som upplysts vid föredragningen är avsikten att detta väsentligen kommer att bli Finansinspektionens uppgift. Av remissen framgår också att regleringen på EU-nivå inte bara består i de nämnda direktiven, som har karaktär av ramdirektiv (nivå 1), utan också av ett omfattande regelverk på lägre nivå inkluderande bl.a. kommissionsförordningar, som är direkt tillämpliga i medlemsstaterna (nivå 2), samt riktlinjer och rekommendationer utfärdade av den europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten Eiopa (nivå 3).

I remissen framhålls (s. 171 ff.) att den lagreglering som nu föreslås inte bör gå längre än vad som krävs enligt direktiven, och att bestämmelserna också vad gäller struktur och språklig utformning bör ligga så nära direktiven som möjligt. Enligt Lagrådets mening är detta ett rimligt förhållningssätt, inte minst mot bakgrund av det omfattande kompletterande och förtydligande regelverk som kommer att införas på EU-nivå (nivåerna 2 och 3). Samtidigt kan konstateras att den föreslagna regleringen i vissa fall avviker från direktiven eller går längre än vad direktiven kräver. Det är angeläget att skälen för så-dana avvikelser genomgående redovisas på ett tydligt sätt.

För Lagrådets del finns, mot denna bakgrund, begränsat utrymme för att ifrågasätta det sakliga innehållet i förslagen, liksom att i vissa fall överväga sådana lagtekniska och andra justeringar som skulle ha varit motiverade i andra lagstiftningssammanhang.

Lagrådsremissen belyser de problem som uppstår när centrala föreskrifter förutsätts bli utfärdade nationellt i enlighet med ett EU-direktiv, samtidigt som ett omfattande anknytande regelverk beslutas genom direkt tillämpliga EU-förordningar. Utrymmet för en till svenska förhållanden anpassad lagstiftning blir minimalt, och alla avvikelser från direktivets exakta innehåll kan leda till tillämpningsproblem. Uppdelningen av regelverket i nationella, direktivstyrda, bestämmelser och sådana med direkt tillämplighet synes således inte vara optimal.

De förslag som nu lämnas grundar sig på en EU-reglering som åtminstone delvis är ytterst komplicerad. Inte minst gäller detta det nya regelverket om grupp tillsyn. Särskilt på det området förefaller direktivet också ha betydande brister vad gäller reglernas tydlighet och inbördes sammanhang. Det svenska regelverk som nu ska införas kommer att uppvisa motsvarande svagheter. Det har vid föredragningen av lagrådsremissen ofta varit svårt att klart fastställa hur reglerna är tänkta att samverka, och vilket syfte de enskilda bestämmelserna har. När det gäller grupp tillsynen har även de mest grundläggande principerna visat sig leda till osäkerhet, så t.ex. när det gäller regleringen av bestämmelsernas räckvidd, på vilken nivå i olika företagsstrukturer som tillsynen ska ske och hur olika EU-länders regelverk samverkar.

Förslagen till svensk reglering påverkas givetvis starkt av de brister som finns i de bakomliggande direktiven. Enligt Lagrådets mening måste ändå större ansträngningar göras för att lagstiftningen ska uppnå rimliga kvalitetskrav. De förslag som skickats till Lagrådet är långt ifrån tillräckligt genomarbetade, vilket visar sig i bl.a. felaktiga hänvisningar mellan olika paragrafer och felaktiga uppgifter i författningskommentaren. Systematiken och sammanhanget mellan olika delar av förslaget till ändringar i försäkringsrörelselagen måste generellt ses över. Lagrådet kommer i det följande att lämna ett antal påpekanden om sådant som behöver rättas eller övervägas. Det har emellertid inte varit möjligt att inom ramen för granskningen närmare belysa alla de lagstiftningstekniska frågor som förslagen aktualiserar.

Vid Lagrådets granskning av lagförslagen har noterats att försäkringsrörelselagen, såväl i nuvarande som i föreslagna lydelse, försetts med en omfattande uppsättning rubriker. I stort sett alla paragrafer har sin egen rubrik eller underrubrik. Dessa rubriker kommer ofta endast att vara något slags förkortad beskrivning av paragrafens

innehåll. Däremot tjänar de inte syftet att tydliggöra strukturen på lagen eller förhållandet mellan olika bestämmelser i lagen. Enligt Lagrådets mening skulle lagstiftningen vinna på en mer genomtänkt och återhållsam rubriksättning. I delar av förslagen avseende försäkringsrörelselagen förefaller rubriksättningen, och för den delen även den ordning i vilken reglerna inplacerats, vara slumpartad. Lagrådet återkommer i det följande i vissa fall till rubrikfrågan, men har inte gjort någon fullständig genomgång i detta hänseende.

De föreslagna reglerna om grupp tillsyn innebär att för de försäkringsföretag som omfattas av reglerna ska det för varje grupp (ett försäkringsföretag synes kunna ingå i flera olika grupper, SOU 2011:58 s. 401) finnas en enda tillsynsmyndighet som ska ansvara för samordningen och utförandet av grupp tillsynen. Myndigheten ska utses bland tillsynsmyndigheterna i berörda medlemsländer (artikel 247.1 i direktivet). Inom regelverket för grupp tillsyn kommer myndighetsutövning avseende svenska företag att i vissa fall utföras av andra myndigheter i EES. Som exempel ska vissa beslut av en behörig myndighet inom EES gälla i Sverige (19 kap. 38 §) och en behörig myndighet från ett annat land kan på plats i Sverige få utföra kontroll (19 kap. 80 §). Under föredragningen har upplysts att, även om Solvens II-direktivet beslutades 2009, förslagen ryms inom den överlåtelse av beslutanderätt enligt 10 kap. 6 § regeringsformen som skett i samband med antagandet av Lissabonfördraget. Regeringens ställningstagande i denna fråga, och skälen för detta, bör redovisas i den kommande propositionen.

Lag om ändring i försäkringsrörelselagen

Lagens ingress har inte utformats på ett korrekt sätt. Formuleringarna är motstridiga och oförenliga. Som exempel kan nämnas att 16 kap. upphävs enligt ingressen, samtidigt som det anges att 16 kap. 1–3, 6–12 och 14–26 §§ ska betecknas 18 kap. 1–3, 10–16 och 17–29 §§. Dessutom införs ett nytt 16 kap. och ett nytt 18 kap. med ny lydelse. Bestämmelserna i 18 kap. 1, 2, 11–14, 16, 27 och 29 §§ ges också en ny lydelse.

Det saknas möjligheter att genom ingressen läsa ut vilka kapitel och paragrafer som efter lagändringen ska utgöra gällande rätt. Inom ramen för det fortsatta lagstiftningsarbetet måste ingressen ses över grundligt och formuleras om. Bristerna i ingressen har försvårat granskningen av de hänvisningar som görs mellan olika delar av lagen. Det har konstaterats att ett antal felaktiga sådana hänvisningar finns. Det är inom ramen för det fortsatta lagstiftningsarbetet nödvändigt att en grundlig genomgång görs även i detta avseende.

1 kap. 1 §

I paragrafen anges att lagen innehåller bestämmelser om försäkringsrörelse som drivs av svenska försäkringsföretag och om verksamhet som drivs av svenska specialföretag. De nya bestämmelserna om grupp tillsyn tar dock sikte även på verksamhet som bedrivs av utländska företag. Paragrafen ger därför en missvisande bild av lagens innehåll.

I 1 kap. 3 § definieras ”försäkringsföretag” som ”försäkringsaktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag och försäkringsförening”. Den definitionen föreslås inte ändrad. Eftersom det i 1 § talas om ”svenska” försäkringsföretag framstår det som om definitionen i 3 § omfattar även utländska företag. Detta är dock inte avsikten utan när termen försäkringsföretag används i lagen i övrigt avses endast svenska företag.

De nämnda paragraferna bör ses över så att lagens tillämpningsområde och den använda terminologin klargörs.

1 kap. 12 §

Paragrafen innehåller definitioner av termer och begrepp som används i lagen.

I *punkt 1* finns en definition av ”behörig myndighet” där det anges att med detta avses en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare. Definitionen föreslås vara oförändrad. I vissa paragrafer används dock uttrycket behörig myndighet för att beteckna såväl utländska myndigheter som Finansinspektionen (se t.ex. 19 kap. 6 § och 7 § andra stycket 7). I andra paragrafer verkar termen behörig myndighet däremot användas i enlighet med definitionen, dvs. som beteckning enbart på utländska myndigheter (se t.ex. 1 kap. 12 § 12). Såväl definitionen som dess användning i olika paragrafer måste ses över.

Punkt 2 innehåller en definition av ”Solvens II-direktivet” där direktivets fullständiga benämning åtföljs av preciseringen ”senast ändrat genom Europaparlamentets och rådet direktiv 2014/51/EU”. Vid föredragningen har upplysts att syftet med preciseringen är göra hänvisningen till direktivet statisk, dvs. att eventuella senare ändringar av direktivet inte ska beaktas vid tillämpningen av de bestämmelser som hänvisar till Solvens II-direktivet. Hänvisning till direktivet görs i 1 kap. 12 §, 10 kap. 16 §, 17 kap. 3 a § samt 19 kap. 8, 10, 26, 28, 38, 81, 92, 94, 97 och 98 §§, samt även i 6 kap. 2 a § i förslaget till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.

I remissen beskrivs inte de överväganden som ligger bakom den valda hänvisningstekniken. Inte heller belyses vilka konsekvenser vid tillämpningen som följer av att hänvisningarna till direktivet genomgående gjorts statiska. I den kommande propositionen bör dessa frågor behandlas närmare. En sådan analys bör göras avseende var och en av de bestämmelser där definitionen används. Därvid bör särskilt belysas vad som blir följderna av att direktivet ändras utan att motsvarande ändring sker i den hänvisning som finns i den svenska lagregeln. Det kan exempelvis sättas i fråga om det är lämpligt att hänvisningarna i 17 kap. 3 a § och 19 kap. 8 § ska vara statiska.

Om denna analys utmynnar i ställningstagandet att hänvisningarna i vissa fall bör vara dynamiska, dvs. avse direktivet i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, bör direktivet inte definieras i 12 §. I stället får en fullständig hänvisning införas i respektive paragraf. I de fall hänvisningen ska vara statisk bör den utformas på så sätt att hänvisningen avser direktivet ”i lydelse enligt” Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU.

I *punkt 3* finns en definition av ”captivebolag för återförsäkring”. Vid föredragningen har upplysts att detta begrepp kommer till användning i endast en paragraf (8 kap. 18 §). Enligt Lagrådets mening skulle regleringen bli mer lättillgänglig om definitionen inarbetades i den paragrafen. Definitionen bör också ses över språkligt så att läsbarheten ökar (det bör exempelvis klargöras vad som avses med att captivebolaget tillhör ett företag och vad som skiljer detta från att bolaget tillhör en företagsgrupp).

Punkt 6 innehåller en definition av ”externt kreditvärderingsinstitut”. Definitionen innehåller oklara syftningar och synes inte helt överensstämmande med motsvarande definition i Solvens II-direktivet (se artikel 13 punkt 40). Den bör ses över.

I *punkt 7* definieras ”försäkringsholdingföretag”. Med detta avses ett moderföretag som inte faller in under någon av ett antal uppräknade företagsformer och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i vissa dotterföretag. En av de företagsformer som räknas upp är blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat. Termen ”blandat finansiellt holdingföretag” används även i andra paragrafer i lagen (se t.ex. 19 kap. 2 § andra stycket 3), dock utan att det där hänvisas till att det som avses är sådana företag som omfattas av den nämnda bestämmelsen i konglomeratlagen. En definition av termen ”blandat finansiellt holdingföretag” bör införas i 1 kap. 12 §.

I *punkt 10* finns en definition av ”grupptillsynsmyndighet”. Paragrafhänvisningarna i lagrummet är felaktiga. Definitionen kan lämpligen omformuleras till ”den myndighet som enligt 19 kap. 6 § ansvarar för gruppillsynen”.

I *punkt 11* finns en definition av specialföretag. Bestämmelser om dessa meddelas i 20 kap. Det har hittills endast funnits utländska sådana, men de nya reglerna möjliggör även tillstånd för svenska specialföretag. Enligt definitionen kännetecknas specialföretag bl.a. av att de ”helt finansierar sin verksamhet genom emissioner av skuldebrev...”. Den definition som återges i direktivet, artikel 13 punkt 26, anger att specialföretag är företag som övertar risker från bl.a. försäkringsföretag och ”till fullo finansierar sin exponering” för riskerna genom inkomster från emissioner av skuldebrev etc. (”fully funds its exposure to such risks through the proceeds of a debt issuance”). Enligt Lagrådets mening bör den svenska definitionen kunna utformas i närmare anslutning till direktivets ordalydelse.

1 kap. 19 §

I paragrafen föreskrivs att mindre försäkringsföretag som uppfyller vissa angivna villkor får beviljas undantag från 5–9 och 16 kap. Vid föredragningen har upplysts att avsikten är att ett sådant undantag ska omfatta även bestämmelserna om gruppillsyn i 19 kap. En hänvisning till det kapitlet bör därför införas i paragrafen. Motsvarande hänvisning bör införas även i 19 b §.

Punkt 5 i paragrafen är lång och svårläst. Lagrådet förordar att den omarbetas strukturellt.

Se vad Lagrådet anför i anslutning till 1 kap. 19 §.

1 kap. 22 §

I paragrafen anges att frågor om undantag enligt vissa uppräknade paragrafer prövas av Finansinspektionen. Uppräkningen omfattar inte 19 a §. Där anges att ett beviljat undantag under vissa förutsättningar ska upphöra att gälla. Rimligen bör även frågan om dessa förutsättningar är för handen prövas av inspektionen. Paragrafhänvisningarna i 22 § bör därmed utsträckas till att omfatta även 19 a §, vilket innebär att den nu gällande lydelsen av 22 § kan kvarstå oförändrad.

1 kap. 23 §

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela kompletterande föreskrifter. Bemyndigandet i punkt 2 avser föreskrifter om vilka bestämmelser som ska gälla för försäkringsföretag som beviljas undantag enligt 19 och 19 b §§. I remissen (se s. 190) anges att syftet med bemyndigandet är att ge möjlighet för regeringen eller annan myndighet att skapa flexibla regler om solvens och offentliggörande, anpassade bl.a. för olika kategorier av mindre försäkringsföretag. Vid föredragningen har upplysts att avsikten är att Finansinspektionen ska utfärda föreskrifter om detta.

Tanken är alltså att de företag som medges undantag enligt 19 och 19 b §§ i stället ska omfattas av ett annat regelverk, vilket i sin helhet ska utarbetas av Finansinspektionen. Enligt Lagrådets mening kan lämpligheten av att ge inspektionen ett så öppet mandat starkt ifrågasättas. Lagrådet anser att åtminstone grunddragen i det regelsystem som ska gälla för dessa företag bör anges i lag. Detta gäller särskilt som det i andra bestämmelser i lagen förutsätts att ett kapitalkrav ska gälla även för dessa företag (se t.ex. 17 kap. 12 § och 18 kap. 8 §).

2 kap. 4 §

I paragrafen anges att vissa krav ska vara uppfyllda för att ett företag ska ges tillstånd att bedriva försäkringsrörelse, varvid i första stycket punkten 4 anges krav avseende insikter och erfarenhet hos styrelsemedlemmar m.fl. Dessa krav föreslås omfatta även ”de som avses ansvara för en central funktion i företaget”. Vilka dessa centrala funktioner är framgår av förslaget till 10 kap. 4 §. Lämpligen bör en hänvisning göras dit, så att kravet anges omfatta ”de som avses ansvara för en sådan central funktion som avses i 10 kap. 4 § första stycket”.

Enligt första stycket punkten 5 ska styrelsen i sin helhet ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att leda företaget. I remissen anges (s. 193) att det i en EU-förordning på nivå 2 stadgas att försäkringsföretaget ska säkerställa att styrelsens samlade kompetens är tillräcklig. Bestämmelsen om ledningsprövning bör därför, enligt remissen, utvidgas till att även omfatta en lämplighetsprövning av styrelsen i sin helhet. Lagrådet konstaterar emellertid att, om en motsvarande bestämmelse

finns i en direkt tillämplig EU-förordning, någon svensk lagreglering inte ska ske. Den föreslagna punkten 5 bör därför utgå.

4 kap. 5 §

Enligt paragrafen ska en särskilt utformad proportionalitetsprincip tillämpas avseende de bestämmelser som införs för att införliva Solvens II-direktivet. Dessa bestämmelser ska tillämpas proportionellt i förhållande till arten, omfattningen och komplexiteten av riskerna i varje försäkringsföretags verksamhet.

Däremot ska proportionalitetsbestämmelsen väsentligen inte användas när det gäller övriga delar av försäkringsrörelselagen, t.ex. inte i fråga om den associationsrättsliga regleringen i lagen. En tillämpning av proportionalitetsbestämmelsen skulle enligt remissen (s. 205) i dessa fall kunna skapa oklarheter. När det gäller två befintliga lagbestämmelser, 4 kap. 1 § om stabilitet och 3 § om god försäkringsstandard, föreslås dock proportionalitetsbestämmelsen bli tillämplig. Enligt remissen ska proportionalitetsöverväganden redan i dag göras vid tillämpningen av dessa grundläggande rörelsekrav, men detta bör nu uttryckligen stadgas.

Enligt Lagrådets mening kan behovet av att nu införa en särskild proportionalitetsregel av föreslaget slag, även avseende den rent nationella regleringen i 4 kap. 1 och 3 §§, ifrågasättas. Det är bl.a. svårt att bedöma om ett krav att driva rörelsen enligt god försäkringsstandard (4 kap. 3 §) kan preciseras genom att stadga att kravet ska tillämpas proportionellt i förhållande till riskerna i försäkringsföretagets verksamhet. Frågan bör belysas ytterligare i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

5 kap. 1 §

Enligt paragrafen ska försäkringsföretag upprätta solvensbalansräkningar. Av författningskommentaren framgår att detta är en balansräkning för solvensändamål, som ska vara fristående i förhållande till den balansräkning som ska upprättas enligt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. Enligt vad som upplysts vid föredragningen förekommer begreppet inte i direktivet, som dock förutsätter att företagen upprättar en särskild redovisning som ska möjliggöra en bedömning av om solvenskraven är uppfyllda. Det har också angetts att Eiopa har utfärdat riktlinjer för sådana redovisningar.

Enligt Lagrådets mening kan det befaras att användningen av beteckningen balansräkning kan missförstås. Det framstår också som allmänt lämpligare att välja ett ordval som närmare ansluter till direktivet.

5 kap. 8 och 15 §§

Enligt 8 § får ett försäkringsföretag använda en s.k. volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid en viss beräkning. Enligt lagrådsremissen (s. 222) bör en sådan användning inte förutsätta något tillstånd. I 15 § punkten 3 föreslås ett bemyndigande att meddela föreskrifter om hur en volatilitetsjustering enligt 8 § ska fastställas. Avsikten synes vara att

bemyndigandet ska medge att Finansinspektionen utfärdar regler för beräkning av justeringen. Enligt vad som upplysts vid föredragningen finns EU-regler på nivå 2 avseende denna fråga. Enligt Lagrådets mening bör bemyndigandet i 15 § kunna förtydligas.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 6

6 kap. 11–13 §§

Av 11 § följer att ett försäkringsföretag ska föra ett register som vid varje tidpunkt utvisar de tillgångar som används för att täcka de försäkringstekniska avsättningarna.

I 12 § finns bestämmelser om att det, vid den registerföring som ska ske enligt 11 §, inte får fastställas något värde för vissa tillgångar.

Punkten 1 i 12 § bör formuleras om så att det tydligt framgår dels att bestämmelsens tillämpning förutsätter att gäldenären har en motfordran mot försäkringsföretaget, dels att det inte ska fastställas något värde för försäkringsföretagets fordran *till den del* som denna motsvaras av gäldenärens motfordran.

I 13 § finns bestämmelser om den förmånsrätt som enligt förmånsrättslagen (1970:979) följer med försäkringstagares och andra ersättningsberättigades fordran hos försäkringsgivare som grundas på försäkringsavtal eller avser återbetalning av premier för att ett försäkringsavtal inte har kommit till stånd eller har upphört att gälla.

Enligt 13 § andra stycket omfattar förmånsrätten de tillgångar som finns upptagna i det register som försäkringstagaren ska föra enligt 11 §. Som bestämmelserna nu utformats framstår det som om förmånsrätten omfattar även sådana tillgångar, för vilka det enligt 12 § inte ska fastställas något värde vid registerföringen. Det kan inte vara avsikten. I författningskommentaren till 12 § uttalas också att paragrafen anger vilka tillgångar som inte kan omfattas av försäkringstagares och andra ersättningsberättigades särskilda förmånsrätt och därmed inte kan åsättas något värde vid registerföringen.

Utformningen av bestämmelserna om registerföring och om förmånsrättens omfattning bör övervägas ytterligare i det fortsatta beredningsarbetet.

6 kap. 14 §

I punkten 4 finns ett bemyndigande att meddela föreskrifter om förande av register enligt 11 §. Lagrådet ifrågasätter om bemyndigandet inte bör omfatta även möjligheten att meddela föreskrifter om tillgångar som enligt 12 § inte ska åsättas något värde vid registerföringen. Frågan bör klarläggas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

7 kap. 1 §

I paragrafen regleras hur stor kapitalbasen minst ska vara. Enligt första stycket gäller att kapitalbasen minst ska uppgå till antingen solvenskapitalkravet beräknat enligt 8 kap. 1 § (punkt 1) eller det högre belopp som Finansinspektionen har beslutat med stöd av 17 kap. 23 § (punkt 2). Hänvisningen till 17 kap. avser fel paragraf. Vidare kan konstateras att det belopp som Finansinspektionen ska besluta om är ett

tillägg till solvenskapitalkravet (s.k. kapitaltillägg, se 17 kap. 24 §). Efter ett sådant beslut ska enligt 17 kap. 26 § solvenskapitalkravet utgöras av summan av kapitaltillägget och solvenskapitalkravet beräknat enligt standardformeln (eller enligt en intern modell). Första stycket i 7 kap. 1 § kan därmed lämpligen formuleras så att försäkringsföretag ska ha en kapitalbas som minst uppgår till solvenskapitalkravet beräknat enligt 8 kap. 1 § eller 17 kap. 26 §.

7 kap. 7 §

I paragrafen föreskrivs att posterna i kapitalbasen ska delas in i olika nivåer. I följande paragrafer används uttrycken ”nivå 1”, ”nivå 2” och ”nivå 3”. Dessa uttryck bör lämpligen användas även när de olika nivåerna beskrivs i 7 §, t.ex. enligt följande:

Posterna i kapitalbasen ska delas in i nivåer enligt följande.

Nivå 1: poster i primärkapitalet som kan täcka förluster helt och är fullt efterställda.

Nivå 2: poster i primärkapitalet som är fullt efterställda samt poster i tilläggskapitalet som kan täcka förluster helt och är fullt efterställda.

Nivå 3: övriga poster.

Det bör vidare i författningskommentaren förklaras vad som avses med ”poster”.

I andra och tredje styckena i paragrafen anges när en post ska anses kunna täcka förluster helt respektive anses vara fullt efterställd. I andra stycket talas därvid om vad som ska ske i händelse av ”likvidation”, medan tredje stycket talar om ”likvidation eller konkurs”. Om det finns sakskalet som motiverar denna skillnad bör dessa anges i författningskommentaren. I annat fall bör bestämmelserna formuleras på likalydande sätt.

7 kap. 10 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om till vilken nivå (jfr 7 §) vissa poster får hänföras. I första stycket bör, i enlighet med vad som anges i motsvarande bestämmelse i direktivet (se artikel 91), uttrycket ”försäkringstagare” ersättas med ”försäkringstagare och andra ersättningsberättigade”.

I andra stycket anges att vissa poster i tilläggskapitalet får, ”under vissa förutsättningar”, klassificeras som nivå 2. Någon antydning om vilka förutsättningar detta är finns inte i lagtexten. I stället finns i 13 § 4 ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificering av poster i tilläggskapitalet enligt 10 § andra stycket. Vid föredragningen har upplysts att avsikten med bestämmelserna är att möjliggöra att artikel 96 i direktivet införlivas genom föreskrifter från Finansinspektionen.

Det är inte tillfredsställande att i en lagregel föreskriva att något ska gälla ”under vissa förutsättningar”, utan någon närmare precisering av vilka dessa förutsättningar är. Lagrådet förordar att bestämmelsen i 10 § andra stycket utgår och att bemyndigandet i 13 § omformuleras.

7 kap. 11 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om den kapitalbas som får användas för att täcka solvenskapitalkravet. I första stycket anges att kapitalbasen får bestå av primärkapital och tilläggskapital. Att så är fallet framgår redan av 2 §. För att undvika en dubbelreglering förordar Lagrådet att första stycket stryks.

Som en konsekvens av detta bör i andra och tredje styckena läggas till att det är fråga om solvenskapitalkravet ”enligt 8 kap. 1 §”.

7 kap. 13 §

Se vad Lagrådet anför i anslutning till 7 kap. 10 §.

8 kap.

Kapitlet innehåller bestämmelser om solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav. Enligt Lagrådets mening bör rubriksättningen inom kapitlet ses över så att sambandet mellan bestämmelserna framgår klarare. Bestämmelserna i 1–11 §§ synes reglera solvenskapitalkravet, medan 12–19 §§ reglerar minimikapitalkravet (varav det s.k. garantibeloppet utgör en nedersta gräns, jfr remissen s. 256 f.). Läsbarheten kan också förbättras om vissa underrubriker slopas.

8 kap. 1 och 12 §§

I 1 § refereras till att solvenskapitalkravet ska relateras till den minsta storleken på ”primärkapitalet”. Av 12 § framgår däremot att den minsta storleken på minimikapitalkravet ska relateras till den minsta storleken på ”kapitalbasen”. Det framgår inte om denna skillnad är avsedd, och vilken betydelse den i så fall har.

8 kap. 2 §

Här anges att bl.a. motpartsrisiker ska beaktas. I direktivet används begreppet kreditrisk, se definitionen i artikel 13 punkt 32. I artiklarna 104.1 och 105.6 används däremot, utan definition, begreppet motpartsrisk. Enligt författningskommentaren har begreppet motpartsrisk valts för den svenska bestämmelsen. Enligt Lagrådets mening framstår det som oklart vilket ordval som är lämpligast, och om detta kan få materiell betydelse. Frågan bör belysas ytterligare.

8 kap. 4 §

Solvenskapitalkravet ska enligt paragrafen beräknas enligt en standardformel, men i enskilda fall kan ett försäkringsföretag få använda

en intern modell. Sådana interna modeller regleras i 9 kap. Förevarande paragraf kan kortas ned genom en direkt hänvisning till bestämmelsen i 9 kap. 1 § första stycket, som reglerar tillstånd att få använda fullständiga eller partiella interna modeller.

8 kap. 5 §

Enligt paragrafen ska solvenskapitalkravet utgöra summan av de krav och belopp som framgår av punkterna 1–3.

I punkten 1 hänvisas till ett primärt solvenskapitalkrav som ska beräknas enligt 6 §. Även 7–8 §§ synes emellertid, i undantagsfall, få betydelse för denna beräkning. Det kan därför övervägas om punkten 1 inte också bör hänvisa till dessa paragrafer.

Av punkten 3 framgår att i summan också ska inräknas ett justeringsbelopp beräknat enligt 10 §. Justeringsbeloppet synes vara ett negativt tal. Därför bör övervägas om inte paragrafen ska utformas så att solvenskapitalkravet beräknas till summan av de krav som anges i punkterna 1 och 2, minskat med det belopp som anges i punkten 3.

8 kap. 7 §

Finansinspektionen kan i ett enskilt fall besluta om att ett försäkringsföretag får använda specifika parametrar. Samma slags beslut synes också kunna träffas med stöd av 17 kap. 22 §, men då på initiativ av Finansinspektionen. Sambandet mellan dessa regler bör belysas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

8 kap. 13 §

I paragrafen anges att minimikapitalkravet ska beräknas med beaktande av bl.a. ”positiv risksumma” (punkten 3). I direktivet (artikel 129.2) anges ”risksumma”. Skillnaden i uttryckssätt bör motiveras.

9 kap. 2 §

I paragrafens första stycke finns bestämmelser om förutsättningarna för att bevilja tillstånd för ett försäkringsföretag att använda en intern modell vid beräkning av solvenskapitalkravet.

I 6 § anges att ett försäkringsföretag, som ansöker om tillstånd att använda en intern modell, ska lämna in ett styrdokument för ändring av modellen. När Finansinspektionen prövar ansökan, ska inspektionen också pröva om styrdokumentet kan godkännas.

Av artikel 115 i direktivet framgår att tillsynsmyndigheten, som ett led i det inledande godkännandeförfarandet, ska godkänna ett styrdokument för ändring av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets modell. Vid föredragningen har också upplysts att ett godkänt styrdokument är en förutsättning för att få tillstånd att använda en intern modell.

Det framgår inte av lagtexten att ett godkänt styrdokument är en förutsättning för att få tillstånd. Bestämmelserna i 2 § första stycket bör formuleras om så att det uttryckligen framgår att tillstånd att använda en

intern modell endast får ges om Finansinspektionen har godkänt försäkringsföretagets styrdokument för ändring av modellen.

Prop. 2015/16:9

Bilaga 6

Lagrådet förordar vidare att andra stycket ges följande lydelse.

Finansinspektionen ska fatta beslut i fråga om sådant tillstånd inom sex månader från det att en fullständig ansökan kom in till inspektionen.

9 kap. 4 §

I paragrafen finns bestämmelser om vad som krävs för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda en partiell intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet. Hänvisningen i punkten 2 till 8 kap. 2 och 3 §§ är felaktig och ska rätteligen avse 1 och 2 §§ (jfr 9 kap.1 § andra stycket).

9 kap. 5 §

Paragrafen innehåller enligt den föreslagna ordalydelsen bestämmelser om Finansinspektionens möjlighet att meddela förelägganden i samband med handläggningen av en ansökan om utvidgning av en viss partiell intern modell. Vid föredragningen har upplysts att bestämmelsen gäller ansökningar om användning av en sådan modell (jfr artikel 113.2). Paragrafens ordalydelse och rubrik bör justeras i enlighet med detta. Dessutom kan bestämmelsen förenklas och förslagsvis ges följande lydelse.

Finansinspektionen får i samband med handläggningen av en ansökan om användning av en partiell intern modell som är avgränsad till att avse endast en eller flera risker eller undergrupper av risker, eller en eller flera större affärsheter, eller avgränsad i båda dessa avseenden, förelägga ett försäkringsföretag att ge in en övergångsplan för hur företaget avser att utvidga modellens tillämpningsområde.

9 kap. 7 §

I paragrafen finns bestämmelser om ändring av en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet. I första stycket anges att ett försäkringsföretag som fått tillstånd att använda en intern modell får göra mindre ändringar av denna i enlighet med det styrdokument för ändring av den interna modellen som godkänts av Finansinspektionen. I sådana fall krävs inte något särskilt tillstånd för att göra ändringen.

Större ändringar i den interna modellen kräver tillstånd från Finansinspektionen enligt bestämmelsen i andra stycket.

Det framgår dock inte av bestämmelsen vad som gäller i det fall företaget avser att göra en mindre ändring, utan att ändringen sker i enlighet med det styrdokument som godkänts. Direktivets utformning talar för att medlemsstaterna själva kan avgöra om en sådan mindre ändring bör kräva tillstånd.

Frågan, som inte uttryckligen regleras i direktivet, bör övervägas och klargöras i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

9 kap. 14 §

I paragrafen anges att ett försäkringsföretag, i en intern modell, ska beakta alla utbetalningar till försäkringstagare och andra ersättningsberättigade som följer av avtal, oavsett om betalningarna är garanterade genom avtal eller inte. Enligt artikel 121.9 i Solvens II-direktivet är det förväntade ersättningar som ska beaktas. Vidare finns i direktivet inte någon begränsning som innebär att endast utbetalningar som följer av avtal ska beaktas. Den svenska regleringen bör utformas i enlighet med direktivet.

I författningskommentaren anges att det följer av bestämmelsen att ett försäkringsföretag inte ska beakta förväntade utbetalningar av överskottsmedel vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar. Det är oklart vad som avses och på vilket sätt detta framgår av lagen. Frågan bör klargöras i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

10 kap. 1 §

I paragrafen finns bestämmelser om företagsstyrningssystem. I andra stycket anges att företaget ska utforma systemet så att det uppfyller bestämmelserna i 2–24 §§ och föreskrifter som har meddelats med stöd av 26 §. Det kan sättas i fråga om andra stycket behövs. Det ger dessutom intryck av att de nämnda bestämmelserna är den enda reglering som ett företag har att följa vid utformningen av sitt företagsstyrningssystem. Samtidigt uttalas i författningskommentaren till kapitel 10 att de företagsstyrningssystem som följer av aktiebolagslagen (2005:551) och lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar utgör den primära strukturen och är regelverk som försäkringsföretag har att följa. Vidare anges i remissen att kommissionen har beslutat en delegerad förordning, (EU) 2015/35, som också styr utformningen av företagsstyrningssystemen.

Lagrådet förordar att paragrafens andra stycke utgår.

10 kap. 4 §

I paragrafen finns bestämmelser om centrala funktioner i försäkringsföretag. Av första stycket framgår att funktionen för riskhantering, regelefterlevnad och internrevision samt aktuariefunktionen utgör centrala funktioner. I andra stycket anges att funktionerna ska inrättas på ett sätt som säkerställer att respektive funktion kan utföra sina uppgifter på ett objektivt sätt. Av remissen framgår inte vad som avses med ”objektivt sätt”.

Vid föredragningen har upplysts att andra stycket införts i lagen för att genomföra artikel 41.1 andra stycket i Solvens II-direktivet. Bestämmelsen i paragrafens andra stycke motsvarar dock inte regleringen i direktivet. Artikel 41.1 innehåller bestämmelser om krav som ställs på företagsstyrningssystemet i dess helhet. Dessa krav genomförs, enligt vad som anges i författningskommentaren, genom bestämmelserna i 1 §.

Av direktivet framgår inte heller något generellt krav, riktat till de centrala funktionerna, om att de ska inrättas på ett sätt som säkerställer att uppgifterna ska utföras på ett objektiva sätt.

Det kan därför ifrågasättas om bestämmelsen i andra stycket behövs. Paragrafens utformning bör övervägas ytterligare i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

10 kap. 5 §

I paragrafen finns bestämmelser om lämplighetskrav.

Första stycket har utformats på ett sådant sätt att det endast är ställföreträdaren för verkställande direktören, och inte några andra ersättare, som omfattas av de krav som anges i 2 kap. 4 § första stycket 4. Vid föredragningen har upplysts att avsikten är att även ersättare för de personer som ingår i styrelsen ska omfattas av kraven.

Första stycket bör utformas på samma sätt som motsvarande bestämmelse i 2 kap. 4 § första stycket 4.

I tredje stycket föreskrivs att försäkringsföretag ska underrätta Finansinspektionen om någon av de personer som deltar i styrningen av företaget inte längre uppfyller lämplighetskraven. Genom bestämmelsen genomförs artikel 42.3 i direktivet. Det framgår inte av författningskommentaren, som hänvisar endast till artikel 42.1.

Tredje stycket bör formuleras om och anpassas till direktivet så att det tydligt framgår att försäkringsföretaget ska underrätta inspektionen om någon av de personer som avses har ersatts på grund av att han eller hon inte uppfyller lämplighetskravet.

10 kap. 9 §

I paragrafen finns bestämmelser om utvärdering av företagets känslighet för de antaganden som ligger till grund för fastställandet av en ränta som används vid beräkningen av den bästa skattningen.

I direktivet anges att företagen regelbundet ska bedöma hur känsliga ”deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbaserade medel” är i visst hänseende. Paragrafen avviker från direktivets ordalydelse och använder uttrycket ”företagets känslighet”. Några skäl till avvikelserna redovisas inte. Vad som avses med ”företagets känslighet” är också oklart.

Även uttrycket ”bästa skattningen” är oklart. Om det är ”den bästa skattningen av framtida kassaflöden” som avses bör det uttryckligen anges (jfr 5 kap. 6–9 §§). Inom ramen för det fortsatta lagstiftningsarbetet bör paragrafens utformning ses över och den terminologi som används klargöras.

I författningskommentaren anges att paragrafen genomför artikel 44.2a b och 44.2a c i direktivet. Vid föredragningen har dock upplysts att paragrafen genomför artikel 44.2a a. Författningskommentaren bör justeras i enlighet med detta.

10 kap. 10 §

I paragrafen finns bestämmelser om bedömningar av kreditvärderingar. Ordet ”bedömningarna” sist i paragrafen bör ersättas med ”värderingarna”.

10 kap. 11 §

I paragrafens fjärde stycke regleras en situation där ett försäkringsföretag utnyttjar beslut av de slag som regleras i punkterna 9 och 10 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen. Som framgår i det följande anser Lagrådet att de nämnda besluten inte bör regleras i övergångsbestämmelser utan i själva lagen. Förevarande paragraf måste därför omarbetas. Jfr också 17 kap. 24 §.

10 kap. 23–25 §§

Rubriken ”Kompletterande riktlinjer” före 23–25 § bör formuleras om, och ersättas med exempelvis ”Försäkringstekniska riktlinjer m.m.” Underrubrikerna före paragraferna är enligt Lagrådet onödiga och bör utgå.

10 kap. 26 §

Paragrafen innehåller enligt rubriken bemyndiganden. I första stycket anges också, i elva punkter, olika bemyndiganden.

Bestämmelsen i andra stycket utgör inte något bemyndigande. Bestämmelsen hör därför inte hemma i 26 §, utan kan exempelvis placeras som ett nytt sista stycke i 18 § eller i anslutning till 1 kap. 19 §. Bestämmelsen bör också formuleras om. Om avsikten är att Finansinspektionen ska anförtros uppgiften att besluta om undantag bör det uttryckligen anges i paragrafen.

16 kap. 2 §

Enligt paragrafens tredje stycke får ett försäkringsbolag i sin solvens- och verksamhetsrapport lämna uppgifter genom hänvisning till så-dana uppgifter som offentliggjorts på annat sätt. Bestämmelsen får förstås så att något beslut från Finansinspektionen inte behövs i dessa fall – till skillnad mot vad som krävs enligt 3 §. Lagrådet har inga invändningar mot detta, men noterar att direktivet använder samma uttryckssätt i båda fallen (”tillsynsmyndigheten ska tillåta”, se artiklarna 53.3 resp. 53.1).

16 kap. 3 §

I paragrafen anges att ett försäkringsföretag i vissa fall och enligt särskilt beslut inte behöver offentliggöra vissa uppgifter som anges i 2 § första stycket punkterna 1–4. De uppgifter som ska lämnas enligt 2 § andra stycket omfattas däremot inte av regeln. Någon motivering till detta ges inte i lagrådsremissen.

Enligt punkten 2 ska föreskrifter kunna meddelas om innehållet i en sådan ansökan som avses i 3 §. Det skulle kunna förstås så att föreskrifterna ska avse de formella kraven på en sådan ansökan, inte de närmare förutsättningarna för ett beslut enligt 3 §. Frågan bör klarläggas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

17 kap.

I kapitlet finns bestämmelser om tillsyn. Flera av de nya paragrafer som införs i kapitlet handlar dock inte om tillsyn i egentlig mening utan om att företag ska inge olika underrättelser och rapporter etc. till Finansinspektionen (se t.ex. 7 a, 16 och 17 §§). Sådana bestämmelser finns även i andra kapitel i lagen. Det finns ingen närmare förklaring till varför vissa bestämmelser av detta slag har placerats i anslutning till de materiella bestämmelserna i tidigare kapitel medan andra har lagts i tillsynskapitlet. Bestämmelsernas placering bör övervägas ytterligare i den fortsatta beredningen av lagförslaget.

Rubriksättningen i kapitlet bör ses över. Exempelvis bör de paragrafer som avser interna modeller placeras under en gemensam rubrik.

17 kap. 2 §

I paragrafen beskrivs omfattningen av Finansinspektionens tillsyn.

I andra stycket punkt 2 har ordet "näringsverksamhet" bytts ut till ordet "verksamhet". Det bör i författningskommentaren klargöras om ändringen är avsedd att ge bestämmelsen en annan materiell innebörd eller om den endast är språklig.

I tredje stycket (som är oförändrat) anges att Finansinspektionen har tillsyn över att försäkringsföretagets ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i lagen. Bestämmelsen bör omformuleras så att den täcker in även personer som ansvarar för företagets centrala funktioner (jfr 2 kap. 4 §).

17 kap. 3 a §

I paragrafen anges att Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till

Eiopa. Formuleringen "ett förfarande av" ger närmast intryck av att bestämmelsen tar sikte på ärenden som handläggs av andra behöriga myndigheter. Avsikten synes dock snarare vara att frågor som rör sådana förfaranden hos Finansinspektionen som berör även andra behöriga myndigheter ska kunna hänskjutas. I den fortsatta beredningen bör klargöras vad som avses och uttryckssättet anpassas efter detta. Formuleringen används även i 19 kap. 81 § samt i 6 kap. 2 a § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.

17 kap. 16 §

Rubriken till paragrafen är missvisande och kan lämpligen omformuleras till exempelvis ”Redogörelse för företagets förmåga att hantera ändrade ekonomiska förhållanden”.

Enligt andra stycket ska skyldigheten enligt första stycket att upprätta och till Finansinspektionen lämna en redogörelse av vissa förhållanden gälla även för verksamhet som omfattas av uppdragsavtal. Enligt artikel 34.7 i Solvens II-direktivet gäller detta generellt för de tillsynsbefogenheter som räknas upp i artikeln och inte endast för de fall som regleras i 16 §. I den fortsatta beredningen bör övervägas om det i den svenska lagstiftningen bör införas en motsvarande mer generell bestämmelse om detta.

17 kap. 17 §

Rubriken till paragrafen kan lämpligen omformuleras till ”Rapport angående de försäkringstekniska avsättningarna”.

17 kap. 19 och 20 §§

Bestämmelserna i paragraferna bör enligt Lagrådets mening slås ihop i en och samma paragraf eller åtminstone placeras under en gemensam rubrik. Inledningen till 20 § bör ändras till ”Ett företag som inte upprättat och genomfö...”.

17 kap. 24 §

Se när det gäller punkten 3 vad Lagrådet anför i anslutning till 10 kap. 11 § fjärde stycket och punkterna 9–12 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna.

17 kap. 25 §

I första stycket anges att ett kapitaltillägg som avses i 24 § 1 och 2 ska beräknas så att det säkerställer att försäkringsföretaget uppfyller solvenskapitalkravet. I 24 § anges dock att kapitaltillägget är ett tillägg till solvenskapitalkravet. Bestämmelsen i 25 § bör därför omformuleras på så sätt att ”solvenskapitalkravet” ersätts med ”skyddsnivån enligt 8 kap. 1 §” eller liknande formulering.

17 kap. 28 §

I andra meningen sägs att ett beslut om kapitaltillägg ska ändras när försäkringsföretaget har avhjälpt de brister som låg till grund för beslutet. Det är dock endast i vissa fall (jfr 27 §) som ett beslut om kapitaltillägg föranleds av brister hos företaget. Om det endast är dessa situationer som avses bör i bestämmelsen införas en hänvisning till att detta gäller i ”fall som avses i 27 §” eller liknande. Om avsikten däremot är att ett beslut om kapitaltillägg alltid ska ändras om förhållandena ändras bör bestämmelsen omformuleras i enlighet med detta.

Kapitlet innehåller bestämmelser om ingripanden. Flera av de nya paragrafer som införts i kapitlet har dock inte karaktär av ingripande- eller sanktionsbestämmelser utan innehåller t.ex. handlingsregler för företagen (se bl.a. 4 §). Paragrafernas placering (i anslutning till de materiella bestämmelserna i tidigare kapitel eller i ingripandekapitlet) bör övervägas ytterligare.

18 kap. 1 §

Se vad Lagrådet anför i anslutning till 17 kap. 2 § när det gäller bytet av ordet ”näringsverksamhet” till ”verksamhet”.

18 kap. 5 §

Bestämmelsen i första stycket 2 bör formuleras om så att det klarare framgår att företaget är skyldigt att inom den angivna tidsfristen se till att solvenskapitalkravet åter uppfylls (dvs. det räcker inte att företaget inom tidsfristen vidtar åtgärder som syftar till att åstadkomma detta, jfr artikel 138.3 i direktivet). Bestämmelsen kan exempelvis formuleras enligt följande.

2. vidta nödvändiga åtgärder för att inom sex månader från dagen då bristen konstaterades åter uppfylla solvenskapitalkravet.

I andra stycket bör hänvisningen göras till ”första stycket 2”.

18 kap. 6 §

Slutet av sista stycket bör omformuleras till ”...ska Finansinspektionen besluta att den förlängda tidsfristen ska upphöra att gälla”.

18 kap. 14 §

I paragrafen finns bestämmelser om när Finansinspektionen får återkalla ett försäkringsföretags tillstånd. De paragrafhänvisningar som anges i punkt 4 är felaktiga (de ska rätteligen avse 5 och 6 §§). Det som anges i slutet av punkt 4 (... i annat fall allvarligt åsidosätter...) bör liksom enligt den nu gällande lydelsen placeras i en egen punkt.

19 kap.

Kapitlet reglerar s.k. grupp-tillsyn. Grupp-tillsynen ska enligt de föreslagna reglerna utövas över försäkringsföretag, dvs. svenska försäkringsaktiebolag m.fl. (jfr vad Lagrådet anför under 1 kap.1 § ovan), och de grupper av företag som dessa ingår i. Tillsynen kan ske av Finansinspektionen eller någon grupp-tillsynsmyndighet i ett annat EES-land.

De föreslagna svenska reglerna i 19 kap. om rapportering, tillsyn, företagsstyrningssystem, kapitalbas och kapitalkrav på gruppnivå, m.m., är närmast inriktade på de svenska försäkringsföretagen och på Finansinspektionens tillsyn. Eftersom grupp-tillsynen är

gränsöverskridande får emellertid också andra EES-länders lagstiftning och andra grupp tillsynsmyndigheters tillsynsåtgärder betydelse. Hur regleringen i detta avseende är tänkt att fungera framstår som oklart.

Exempelvis finns ingen lagvalsregel som tydligt utvisar i vilka fall grupp tillsynen ska ske enligt bestämmelserna i försäkringsrörelselagen respektive enligt motsvarande regelverk i andra EES-stater. Av 2 § verkar i och för sig följa att frågan om grupp tillsyn ska ske enligt bestämmelserna i försäkringsrörelselagen avgörs av om det i gruppen finns ett svenskt försäkringsföretag och hur detta företag i så fall är placerat i gruppstrukturen. Samtidigt synes bestämmelserna i 3 § syfta till att åstadkomma att grupp tillsynen inte ska avgränsas så att varje ”delgrupp” i en större grupp ska betraktas för sig utan att tillsynen ska avse gruppen i dess helhet. Om dessa paragrafer utgör ett korrekt införlivande av direktivet, och man därmed kan utgå från att motsvarande reglering finns även i övriga EES-länder, så innebär detta att ett svenskt försäkringsföretag kan komma att omfattas av flera länders bestämmelser om grupp tillsyn. Huruvida detta verkligen är avsikten framstår dock som oklart.

Trots att regleringen i 2 § tyder på att försäkringsrörelselagens regler ska tillämpas så snart det finns ett på visst sätt placerat svenskt försäkringsföretag i gruppen synes vidare de materiella bestämmelserna i lagen inte vara utformade efter det synsättet. Där verkar lagens tillämplighet i stället vara beroende av om Finansinspektionen utsetts till grupp tillsynsmyndighet, vilket som framgår av 7 § inte alltid kommer att vara fallet i de situationer som omfattas av 2 §.

I bestämmelserna om gruppsolvans (se 27 § och framåt) anges sålunda i de flesta fall att Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, får fatta beslut i olika avseenden och att företagen då ska rapportera m.m. till inspektionen (se t.ex. 28, 30, 43 och 46 §§). Däremot sägs ingenting om vad som ska gälla om grupp tillsynsmyndigheten finns utanför Sverige, vilket indikerar att bestämmelserna inte är tänkta att tillämpas i dessa fall. I stället skulle det då vara motsvarande regelverk i det land där grupp tillsynsmyndigheten finns som ska tillämpas. Det finns dock även exempel på bestämmelser där det anges att viss rapportering ska ske till grupp tillsynsmyndigheten (42 § första stycket), eller att det är grupp tillsynsmyndigheten som ska fatta beslut (37 § andra stycket), utan att det där anges några begränsningar i fråga om myndighetens lokalisering.

Av den föreslagna regleringen framgår vidare inte klart vad grupp tillsynen närmare bestämt innebär. Som nämnts tar lagstiftningen primärt sikte på att tillsyn ska ske över svenska försäkringsföretag som ingår i en grupp. I 2 § anges exempelvis att grupp tillsyn ska ”utövas över” försäkringsföretag, inte över andra företag i gruppen eller över gruppen som sådan. Å andra sidan sägs i 11 § att Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, undanta vissa företag (däribland företag belägna utanför EES) från grupp tillsynen. Detta indikerar att tillsynen som utgångspunkt omfattar alla företag i gruppen.

Att grupp tillsynen i någon mening ska avse gruppen som helhet är väl också en självklarhet. Det framstår dock som oklart om detta innebär att Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, kan rikta krav även mot utländska företag i gruppen eller om innebörden av

bestämmelserna endast är att förhållandena i andra gruppföretag ska beaktas vid grupp tillsynen av svenska försäkringsföretag.

Ytterligare ett exempel på de oklarheter som råder när det gäller den grundläggande uppbyggnaden av grupp tillsynssystemet är bestämmelserna om vad som gäller för grupper med moderföretag utanför EES (se 93 § och framåt). Där anges att Finansinspektionen ska göra en kontroll av om den tillsyn som utövas i tredjeland är likvärdig med den grupp tillsyn som föreskrivs i Solvens II-direktivet. Om tillsynen bedöms vara likvärdig ska Finansinspektionen enligt 97 § förlita sig på den tillsyn som tillsynsmyndigheten i tredjelandet utövar. Någon närmare förklaring till vad detta konkret innebär finns inte vare sig i de föreslagna bestämmelserna eller i motiveringen till dessa i lagrådsremissen.

Vid föredragningen har anförts att 97 § överensstämmer med regleringen i direktivet och att det finns två möjliga tolkningar av denna reglering. Den ena tolkningen är att det i de fall som omfattas av 97 § överhuvudtaget inte ska ske någon grupp tillsyn i Sverige, utan att det ska räcka med den grupp tillsyn som utövas i det land där moderbolaget finns. Den andra tolkningen är att Finansinspektionen vid tillsynen av den del av gruppen som finns inom EES ska bortse från moderföretaget utanför EES. I remissen (s. 381) finns en kort skrivning som tyder på att lagstiftaren tagit ställning för den förstnämnda tolkningen. Något tydligt och utvecklat resonemang om detta finns dock inte i remissen. Än mindre framgår av regleringen vad som gäller i detta avseende.

Enligt Lagrådets mening är det inte acceptabelt att svaret på så grundläggande frågor om hur systemet med grupp tillsyn är tänkt att fungera som de som redovisats ovan inte kan utläsas ur regleringen, eller ens framgår av motiveringen till denna. Detta kan inte heller ursäktas med att direktivet i sig innehåller oklarheter när det gäller dessa frågor. Det kravet måste ändå kunna ställas att den svenska lagstiftaren vid genomförandet av ett direktiv gör en bedömning av vad direktivregleringen går ut på och sedan utformar den svenska lagstiftningen i enlighet med detta.

Även när det gäller den lagtekniska strukturen på det föreslagna 19:e kapitlet finns flera brister. Kapitlet omfattar inte mindre än 105 paragrafer. Om det alls ska vara möjligt att få någon överblick över innehållet och strukturen i en sådan textmassa är det nödvändigt att rubriksättningen är genomtänkt. Kapitlets utformning i detta avseende är ytterligare ett exempel på de brister som Lagrådet påtalat inledningsvis, bl.a. avseende det stora antalet rubriker på samma nivå.

Som exempel på olämplig rubriksättning kan bl.a. nämnas följande:

- 6–10 §§ avser grupp tillsynsmyndigheten och hur en sådan utses. Före vardera av 6–9 §§ finns en kortare eller längre huvudrubrik, alla på samma nivå.
- Huvudrubriken ”Gruppsolvans” omfattar 27–40 §§, och i stort sett alla paragrafer har sin egen underrubrik, alla på samma nivå. Bland dessa finns emellertid ett antal paragrafer, 34–39 §§, som samtliga synes avse ett specialfall, nämligen användning av s.k. interna modeller.
- Efter 40 § finns ett antal paragrafer, 41–45 §§, som också synes avse aspekter på frågor om gruppsolvans, men som var och en försetts med en egen huvudrubrik.

Möjligheten att få en överblick över hur grupp tillsynen är tänkt att fungera försvåras också av att centrala bestämmelser blandas med olika särregleringar. Efter de inledande 16 paragraferna, som väsentligen har generell innebörd, kommer ett avsnitt med rubriken ”Nationell undergrupp tillsyn”, omfattande 17–26 §§, som reglerar en särskild ordning som medlemsstaterna har möjlighet att införa (s. 383 ff. i remissen). Under rubriken ”Tillsyn över vissa grupper med centraliserad riskhantering – särskild tillsynsordning” finns paragraferna 50–71. Dessa avser ett särskilt samrådsförfarande mellan tillsynsmyndigheter (lagrådsremissen s. 415 ff.). Därefter, från och med 72 §, synes kapitel 19 återgå till huvudregleringen avseende grupp tillsyn.

Enligt Lagrådets mening bör övervägas om sådana delar av kapitlet som nu har nämnts kan skiljas ut från den generella regleringen och t.ex. bilda egna kapitel i lagen.

Lagrådet anser sammanfattningsvis att den föreslagna regleringen i 19 kap. innehåller sådana brister och oklarheter att den, innan den kan läggas till grund för lagstiftning, måste omarbetas grundligt. I det följande ges ändå vissa synpunkter på enskilda paragrafer i kapitlet. De principiella oklarheter som påtalats ovan innebär dock att Lagrådets möjlighet att genomföra en meningsfull granskning av de enskilda paragraferna har varit begränsad.

19 kap. 1 §

I paragrafen anges vilka företag som ingår i en grupp. De gruppkonstellationer som beskrivs i andra stycket utgör en grupp i bestämmelsernas mening endast om det för att upprätta eller avsluta sådana förbindelser som anges där krävs tillstånd av grupp tillsynsmyndigheten (se tredje stycket). I svensk rätt uppställs inte något sådant krav på tillstånd. I den fortsatta beredningen av lagstiftningsärendet bör klargöras vilken betydelse bestämmelserna i andra och tredje styckena får vid tillämpningen av de svenska reglerna om grupp tillsyn.

19 kap. 2 §

I paragrafen föreskrivs att grupp tillsyn ska ”utövas över” försäkringsföretag i ett antal uppräknade situationer. Bestämmelserna ger intryck av att tillsynen avser endast de svenska försäkringsföretag som nämns i paragrafen. Samtidigt förefaller bestämmelserna om grupp tillsyn som redan nämnts ovan i någon mening innebära att tillsyn utövas över gruppen som helhet, dvs. även över eventuella utländska företag som ingår i gruppen. Om detta är rätt uppfattat bör paragrafen omformuleras exempelvis på så sätt att det anges att grupp tillsyn ”ska utövas över grupper där det ingår” sådana försäkringsföretag som nämns i paragrafen.

I andra stycket 3 används benämningen ”blandat finansiellt holdingföretag”. Som Lagrådet anför i anslutning till 1 kap. 12 § bör en definition av vad som avses med denna benämning införas i den paragrafen.

I paragrafen finns bestämmelser om ”nivån” för grupp tillsynen. Syftet med bestämmelserna synes vara att uppåt i gruppstrukturen avgränsa vilka företag som ska beaktas vid tillsynen. Tanken verkar vara att grupp tillsynen ska utgå från det företag inom EES som ligger högst upp i gruppstrukturen. Vad som närmare bestämt avses med att bestämmelserna om grupp tillsyn ska tillämpas ”enbart på nivån för” vissa företag framstår dock som oklart. Detta bör klargöras i den fortsatta beredningen.

Regleringen i paragrafen är svårläst. Under den fortsatta beredningen bör övervägas om inte bestämmelserna kan utformas i närmare överensstämmelse med motsvarande reglering i direktivet, vilken i detta fall framstår som något tydligare (se artikel 215).

I paragrafen, liksom i kapitlet generellt, används benämningen ”toppen av en grupp” för att peka ut det företag som ligger överst i gruppstrukturen. Detta uttrycksätt saknar motsvarighet i direktivet. Valet att använda en annan terminologi i den svenska regleringen än i direktivet bör motiveras (jfr även vad Lagrådet anför i anslutning till 19 kap. 7 § nedan).

19 kap. 4 §

I paragrafen finns bestämmelser om undantag i vissa fall från bestämmelserna om riskkoncentration och interna transaktioner i 46 och 47 §§. Det rör sig således inte om undantag från grupp tillsynsbestämmelserna generellt utan endast från de specifika bestämmelser som finns i de angivna paragraferna. Enligt Lagrådet mening bör därför övervägas om inte dessa undantagsbestämmelser bör placeras i anslutning till de nämnda paragraferna och inte som en allmän bestämmelse (jfr 2 § femte stycket) i inledningen av kapitlet.

I paragrafen talas om ”interna transaktioner” medan det i 13 §, som rör liknande frågor, talas om ”transaktioner inom en grupp”. Det bör klargöras vad som motiverar denna skillnad i uttrycksätt. Det bör också klargöras varför det i 4 § hänvisas till både 46 och 47 §§ medan 13 § hänvisar endast till 46 § samt varför 4 och 13 §§ inte placerats i anslutning till varandra.

19 kap. 7 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om i vilka fall Finansinspektionen ska vara grupp tillsynsmyndighet. I punkten 4 beskrivs situationen att det ”i toppen av gruppen” finns fler än ett företag. Enligt den begreppsapparat som introduceras i 3 § kan dock endast ett företag vara ”i toppen”. I direktivet används olika benämningar för att ringa in de företag som avses i dessa paragrafer (se artiklarna 215 och 247). Det bör övervägas om inte de svenska bestämmelserna bör utformas i närmare anslutning till direktivets ordalydelse.

19 kap. 8 §

Bestämmelserna i tredje och fjärde styckena överensstämmer inte med motsvarande reglering i artikel 247.3 i direktivet. I direktivet anges att de berörda behöriga myndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om valet av grupp tillsynsmyndighet inom tre månader. I den svenska regleringen är det i stället Finansinspektionen som åläggs att fatta beslut inom tre månader.

Hänvisningen i tredje stycket bör avse ”överenskommelse enligt andra stycket”.

19 kap. 9 §

Det Lagrådet anför om tremånadersfristen i 19 kap. 8 § har relevans även för utformningen av denna paragraf.

19 kap. 13 §

Se vad Lagrådet anför i anslutning till 19 kap. 4 §.

19 kap. 14 och 15 §§

Paragraferna reglerar vad som ska gälla om ett blandat finansiellt holdingföretag omfattas av tillsyn även enligt andra bestämmelser. Det bör, genom hänvisningar eller på annat sätt, tydliggöras vilka bestämmelser som avses. Paragraferna bör också omformuleras språkligt så att den avsedda innebörden framgår klart. Sista delen av respektive paragraf (”så att det blandade finansiella företaget bara behöver...”) förefaller överflödigt och kan strykas.

19 kap. 18 §

I paragrafen anges att ett beslut om nationell undergruppstillsyn enligt 17 § får begränsas till att avse ett eller flera av tre uppräknade områden. Det bör preciseras vilka paragrafer i kapitlet som omfattas av respektive område.

19 kap. 19 § och följande paragrafer

I flera av de paragrafer som gäller nationell undergruppstillsyn finns hänvisningar till tillstånd, tillsynsordningar, metoder etc. i andra paragrafer i lagen. Flera av hänvisningarna synes ha bäring även på tillstånd etc. som beslutas av utländska grupp tillsynsmyndigheter enligt bestämmelser i de lagar som dessa har att tillämpa. I dessa fall bör hänvisningarna göras till de aktuella direktivbestämmelserna, alternativt till nationella bestämmelser i grupp tillsynsmyndighetens hemland som avser att införliva direktivbestämmelserna.

I paragrafen anges att ett tillstånd att använda en intern modell ska gälla även för företag i gruppen som omfattas av ett beslut om nationell undergrupptillsyn avseende gruppens solvens. Enligt direktivet (artikel 216.4) är det snarare den interna modellen som ska gälla även vid den nationella undergrupptillsynen. Paragrafen bör omformuleras i enlighet med detta.

19 kap. 24 §

I punkten 2 bör orden ”åtgärda bristerna” ändras till ”vidta åtgärder” eftersom det i den situation som avses inte är fråga om brister hos företaget (jfr även motsvarande direktivbestämmelse i artikel 216.4 andra stycket).

19 kap. 26 §

Andra ledet i första stycket (”om de berörda behöriga myndigheterna...”) förefaller överflödigt och kan strykas, vilket skulle göra bestämmelsen mer lättläst.

19 kap. 27 §

Se vad Lagrådet anför i anslutning till 7 kap. 1 §.

19 kap. 30 §

Det bör införas en hänvisning till proportionell andel ”enligt 29 §”.

19 kap. 32 §

I tredje stycket anges att en intern modell som används för beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet även får användas för beräkning av solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen. Det framstår som oklart i vilka situationer det kan bli aktuellt att beräkna ett solvenskapitalkrav för en EES-försäkringsgivare samt om bestämmelsen när det gäller försäkringsföretag tar sikte på gruppens tillsyn eller tillsynen av det enskilda företaget. Dessa frågor bör klargöras i den fortsatta beredningen.

19 kap. 35 §

I paragrafen föreskrivs att Finansinspektionen, när inspektionen prövar en ansökan om tillstånd att använda en intern modell, får tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan intern modell. Enligt författningskommentaren genomför paragrafen inte någon artikel i Solvens II-direktivet utan är en rent svensk bestämmelse. Behovet av en sådan bestämmelse kan ifrågasättas. Eftersom regleringen angående interna modeller är styrd av direktivet bör den rimligen se i princip likadan ut även i andra EES-länder. Det är

vidare oklart om utländsk rätt ska tillämpas även vid Finansinspektionens efterföljande tillsyn av användningen av den interna modellen eller endast vid prövningen av ansökan. Lagrådet förordar att paragrafen övervägs ytterligare.

19 kap. 38 §

Det bör preciseras att de beslut som avses i paragrafen är beslut av en utländsk grupp tillsynsmyndighet.

19 kap. 39 och 40 §§

Hänvisningarna till 17 kap. är felaktiga.

19 kap. 42 och 43 §

Rubrikerna före 42 och 43 §§ bör strykas så att paragraferna hamnar under samma rubrik som 41 §.

19 kap. 45 §

Andra stycket bör omarbetas språkligt för att öka läsbarheten.

19 kap. 48 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om företagsstyrningssystem inom en grupp. I första stycket räknas de företag upp som ska ansvara för att kraven i 10 kap. på företagsstyrningssystem i tillämpliga delar följs på gruppnivå. Det finns dock ingen uttrycklig regel om att dessa krav faktiskt ska följas även på gruppnivå. En sådan bestämmelse bör införas. Vidare bör, i enlighet med vad som anges i remissen (s. 448), det i lagtexten klargöras att det ska pekats ut endast ett företag som är ansvarigt.

I andra stycket kan de inledande orden ”I företag som ingår” strykas.

19 kap. 49 §

Vid föredragningen har upplysts att det är det företag som är ”i toppen” av gruppen som är ansvarigt för den risk- och solvensbedömning som behandlas i paragrafen. Om detta är riktigt bör det komma till uttryck i lagtexten. Vidare bör klargöras vad som avses med ”nivån för ett dotterföretag” i andra stycket.

19 kap. 51 §§

Paragrafen innehåller bestämmelser om överenskommelse i tillsynskollegiet om s.k. särskild tillsynsordning. I 61 § finns bestämmelser om vad som gäller om en överenskommelse inte kan träffas. Dessa paragrafer bör lämpligen placeras i anslutning till varandra (jfr 36–37 §§). Regleringen bör vidare kompletteras med en bestämmelse om att Finansinspektionen i ett sådant fall kan fatta ett eget beslut i

frågan (se artikel 237.6 i direktivet, vilken synes sakna motsvarighet i den föreslagna lagregleringen).

Prop. 2015/16:9
Bilaga 6

Av motsvarande skäl som anförts i anslutning till 19 kap. 19 § bör hänvisningen till 50 § ersättas med en hänvisning till den aktuella direktivbestämmelsen (eller till nationell rätt som införlivar denna).

19 kap. 52 §

Det bör klargöras vad som avses med att Finansinspektionen utövar grupp tillsyn ”på gruppnivå” (punkten 1) och med solvensbedömning som omfattar hela gruppen ”och på nivån för dotterföretaget” (punkten 3).

19 kap. 53 §

Det framstår som oklart varför det anges att vissa beräkningar inte ska påverka tillämpningen av 34 och 36 §§, vilka handlar om hanteringen av ansökningar.

19 kap. 59 §

I paragrafen anges att om en sådan överenskommelse som avses i 57 § (om åtgärdsplan) och 58 § (om vissa åtgärder) inte kan träffas inom den angivna tidsfristen, ska Finansinspektionen ensam fatta beslut ”om godkännande av åtgärdsplanen”. Bestämmelsen och rubriken före paragrafen bör omformuleras så att de fångar in även de fall som avses i 58 §.

19 kap. 60 §

Sista delen av första meningen (”för att inom tre månader...”) är överflödigt och kan strykas för att öka läsbarheten.

19 kap. 64 §

I paragrafen finns bestämmelser om upphörande av den särskilda tillsynsordningen. Såsom bestämmelserna är skrivna tyder de på att ett upphörande sker automatiskt om de förutsättningar som anges i paragrafen är för handen. Vid föredragningen har dock upplysts att avsikten är att ett tillstånd ska upphöra att gälla först efter beslut av Finansinspektionen. Detta bör komma till uttryck i lagtexten. Lagrådet förordar att paragrafens inledning omformuleras exempelvis enligt följande: ”Finansinspektionen ska besluta att ett tillstånd enligt 51 § att omfattas av en särskild tillsynsordning ska upphöra att gälla om...”.

19 kap. 65 § och följande paragrafer

Rubriksättningen bör ses över så att det framgår att 65 § och följande paragrafer avser situationen att den särskilda tillsynsordningen upphör.

Bestämmelsen i 65 § bör omformuleras så att det framgår att den avser de fall då den särskilda tillsynsordningen har upphört pga. att villkoret i 52 § 1 inte längre är uppfyllt (jfr artikel 240.1 andra stycket i direktivet).

19 kap. 67 §

Hänvisningen till 66 § bör ersättas med en hänvisning till 52 § 2–4.

19 kap. 68 §

I paragrafen anges att villkoren i 52 § 2–4 i vissa fall inte ska anses uppfyllda samt att Finansinspektionen då ska underrätta den berörda behöriga myndigheten om detta. Rubriken till paragrafen bör ändras så att den tar sikte på den bristande villkorsuppfyllelsen snarare än underrättelsen. Vidare bör inledningen av paragrafen ges lydelsen ”Om Finansinspektionen efter att ha rådfrågat tillsynskollegiet bedömer...” (jfr artikel 240.1 sista stycket i direktivet).

19 kap. 69 §

Det som sägs i paragrafen är självklart. Lagrådet förordar att den utgår.

19 kap. 70 §

Se vad Lagrådet anför i anslutning till 19 kap. 35 §. Om paragrafen ska vara kvar bör orden ” ansökan enligt 50 §” ersättas med ”ansökan om särskild tillsynsordning” eftersom en sådan ansökan kan ha getts in i ett annat land enligt de regler som gäller där.

19 kap. 71 §

I paragrafen föreskrivs att ett beslut som fattats av en behörig myndighet inom EES efter en överenskommelse med anledning av en ansökan eller ett förslag som avses i 50–60 §§ gäller i Sverige och är bindande för de berörda företagen och för Finansinspektionen. I remissen (se s. 433 och 597) anges att paragrafen inte genomför någon specifik direktivbestämmelse men att det ansetts att det genom en generell bestämmelse i lag bör tydliggöras vilken verkan de nämnda besluten har.

I artiklarna 237–239 finns emellertid ett antal bestämmelser om vilken verkan olika beslut ska ha (se artiklarna 237.5–6, 238.5 och 239.5). Dessa bestämmelser gäller såväl beslut av tillsynskollegiet som beslut som fattats av andra länders tillsynsmyndigheter. När det gäller beslut av andra länders myndigheter omfattas i vissa fall även beslut som fattats utan en föregående överenskommelse i kollegiet. De nämnda direktivbestämmelserna synes inte vara fullt ut genomförda i det lämnade lagförslaget.

Hänvisningarna i paragrafen till 50–60 §§ bör ersättas med en hänvisning till motsvarande direktivbestämmelser eller med en mer allmän skrivning om ”beslut om särskild tillsynsordning” eller liknande (se vad Lagrådet anför i anslutning till 19 kap. 19 och 70 §§). Vidare bör rubriken till paragrafen ändras för att bättre återspegla dess innehåll.

I paragraferna finns bestämmelser om upplysningsskyldighet för försäkringsföretag och om vissa tillsynsbefogenheter för Finansinspektionen. Tidigare var kapitlet om försäkringsgrupper (9 kap.) placerat före kapitlen om tillsyn (14 kap.) och ingripanden (16 kap.) i lagen. Enligt lagförslaget ska gruppkapitlet nu komma efter dessa kapitel (vilka enligt förslaget ska ha nummer 17 och 18). I den fortsatta beredningen bör belysas hur bestämmelserna i 17–19 kap. förhåller sig till varandra och i vilken utsträckning bestämmelserna i 17–18 kap. är tillämpliga även på de frågor som behandlas i 19 kap.

19 kap. 81 §

Se vad Lagrådet anför i anslutning till 17 kap. 3 a §.

19 kap. 83 §

Det som sägs i första stycket andra meningen torde framgå redan av första meningen. Det bör övervägas om andra meningen kan strykas.

19 kap. 87 §

Rubriken före paragrafen bör utgå, så att det tydliggörs att det är förseningsavgift enligt 86 § som behandlas i 87–90 §§.

19 kap. 91 §

Se vad Lagrådet anför i anslutning till 10 kap. 5 § när det gäller ”ställföreträdare” i första stycket.

Det som sägs i andra stycket förefaller täckas redan av första stycket. Det bör övervägas om andra stycket kan strykas.

19 kap. 93 §

Första meningen i paragrafen är ofullständig (”om Finansinspektionen skulle ha varit grupp-tillsynsmyndighet” måste kompletteras med ”för det fall att...”).

19 kap. 94 §

I paragrafen anges att Finansinspektionen ska kontrollera om den tillsyn som utövas av en tillsynsmyndighet i tredjeland är likvärdig med den grupp-tillsyn som föreskrivs i Solvens II-direktivet. Enligt den motsvarande direktivbestämmelsen ska detta ske endast om kommissionen inte antagit en delegerad akt i frågan (se artikel 260.1 andra stycket i direktivet). Den svenska bestämmelsen bör utformas i enlighet med detta.

19 kap. 95 §

Orden ”beslutar om tillsynen är likvärdig” bör ersättas med ”beslutar i frågan om likvärdighet”.

19 kap. 96 §

Hänvisningen i första stycket till 93 § är felaktig (ska rätteligen vara 94 §).

19 kap. 97 §

Se vad Lagrådet anför inledningsvis under rubriken 19 kap.

19 kap. 98 §

I paragrafen anges att grupp-tillsynen ska utövas av Finansinspek-tionen under förutsättning bl.a. att det finns ett försäkringsföretag (dvs. ett svenskt företag, jfr vad Lagrådet anför i anslutning till 1 kap. 1 §) som är dotterföretag och som har en balansomslutning som är större än balansomslutningen för moderföretaget. I den motsvarande direktiv-bestämmelsen finns dock inte något krav på att dotterföretaget ska höra hemma i samma land som grupp-tillsynsmyndigheten (se artikel 260.7 i direktivet där det talas om ”ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i en medlemsstat”). Paragrafen bör kompletteras så att den täcker in också det fallet att dotterföretaget är en EES-försäkringsgivare.

19 kap. 99–101 §§

I paragraferna finns bestämmelser om vad som gäller om tillsynen i tredjeland inte bedöms vara likvärdig med den grupp-tillsyn som föreskrivs i direktivet. Enligt huvudregeln i 99 § ska Finansinspektionen då besluta att bestämmelserna om grupp-tillsyn ska tillämpas på gruppen på samma sätt som om företaget i toppen av gruppen hade haft sitt huvudkontor inom EES. Alternativt kan inspektionen enligt 100 § under vissa förutsättningar besluta att använda andra tillsynsmetoder. I 101 § första stycket föreskrivs att inspektionen får förelägga en ägare att inrätta ett holdingföretag inom EES. Med ägare torde avses ägare i tredjeland. I 101 § andra stycket sägs att Finansinspektionen ska underrätta bl.a. kommissionen när sådana tillsynsmetoder som anges i 100 § används.

Vid föredragningen har upplysts att ett föreläggande enligt 101 § är en sådan annan tillsynsmetod som avses i 100 §. Bestämmelserna bör utformas så att detta framgår av lagtexten. Det framstår vidare som problematiskt att inspektionen ska kunna rikta ett föreläggande mot subjekt som finns i tredjeland där det ställs absoluta krav på att dessa ska agera på visst sätt. Det bör övervägas om bestämmelsen i 101 § första stycket i stället kan utformas så att inspektionen, som villkor för att underlåta att tillämpa bestämmelserna i 99 §, kan kräva att ett holdingföretag inom EES inrättas.

Bestämmelsen i 101 § andra stycket bör flyttas till 100 §.

Paragrafen rör inte tredjelandsfrågor men har ändå placerats bland de paragrafer där denna problematik behandlas. Paragrafens placering bör ses över.

19 kap. 103 och 104 §§

I paragraferna behandlas anknutna försäkringsgivare från tredjeland. Det framstår som oklart vad som avses med ”anknutna försäkringsgivare” och vilken koppling (om någon) dessa bestämmelser har till bestämmelserna i 93–101 §§ om moderföretag från tredjeland. I 1 kap. 16 a § finns en definition av begreppet ”anknutet företag”, men det framgår inte om denna definition är tänkt att tillämpas även med avseende på vad som är en ”anknuten försäkringsgivare”. Dessa frågor behöver klargöras och rubriksättningen anpassas.

Enligt 103 § första stycket ska Finansinspektionen under vissa förutsättningar kontrollera om vissa krav i ett tredjeland är likvärdiga med kraven enligt försäkringsrörelselagen. Det finns dock i detta fall inga bestämmelser, motsvarande dem i 97–101 §§, om vad som blir konsekvensen av utfallet av den kontrollen. I den fortsatta beredningen bör denna fråga klargöras.

I 104 § föreskrivs att Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Eiopa om inspektionen inte inom tre månader kan komma överens med berörda behöriga myndigheter enligt 103 §. I den paragrafen finns dock ingen föreskrift om att myndigheterna ska komma överens, utan bara om att samråd ska ske innan Finansinspektionen fattar beslut. I den motsvarande direktivbestämmelsen (se artikel 227.2 tredje stycket) synes det vara övriga tillsynsmyndigheter som getts rätt att hänskjuta ärendet till Eiopa om de inte samtycker till det beslut som inspektionen fattat. Frågan bör klargöras i den fortsatta beredningen.

19 kap. 105 §

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Bemyndigandena i punkten 7 bör delas upp i två separata punkter eftersom de avser olika frågor.

20 kap.

I kapitlet finns bestämmelser om specialföretag. Med specialföretag avses, enligt den föreslagna definitionen i 1 kap. 12 § 11, ett aktieföretag eller en ekonomisk förening som, utan att vara ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare, övertar försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som helt finansierar sin verksamhet genom emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagets skyldigheter enligt avtal om riskövertagande. Direktivet innehåller enligt remissen endast en artikel, 211.1, som behöver genomföras i svensk rätt. Enligt den artikeln ska medlemsstaterna tillåta specialföretag att etablera sig inom deras

territorier, förutsatt att tillsynsmyndigheterna ger sitt förhandgodkännande (remissen s. 466).

Bindande bestämmelser om specialföretag finns i två förordningar, kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II) och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/462 av den 19 mars 2015 om fastställande av tekniska standarder för genomförande avseende förfarandena för tillsynsmyndighetens godkännande av etablering av specialföretag, för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter när det gäller specialföretag samt för att fastställa format och mallar för de uppgifter som specialföretagen ska rapportera i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG.

Flera paragrafer i kapitlet, som behandlar frågor om tillsyn över specialföretag och ingripanden mot sådana företag, har mer eller mindre ordagrant kopierats från motsvarande bestämmelser för försäkringsföretag. I vart fall vissa av bestämmelserna tycks ha förts in i kapitlet utan närmare eftertanke (se t.ex. bestämmelsen om vite i 27 §).

I remissen redovisas inte någon analys av behovet att införa de föreslagna bestämmelserna om tillsyn och ingripanden, vilket är en brist. Inte heller redovisas några skäl för att de föreslagna bestämmelserna ska gälla för specialföretag medan andra bestämmelser om tillsyn och ingripanden som enligt lagen gäller för försäkringsföretag, inte föreslås gälla för specialföretag.

Någon analys av bestämmelserna i de två EU-förordningarna har inte heller presenterats, vilket innebär att det saknas möjligheter att pröva om den föreslagna regleringen innebär någon dubbelreglering i förhållande till nyss nämnda EU-förordningar.

Inom ramen för det fortsatta lagstiftningsarbetet bör ovan nämnda frågor övervägas och klargöras.

Den lagstiftningsteknik som valts, att i kapitlet mer eller mindre ordagrant upprepa bestämmelser som finns i andra kapitel och som reglerar försäkringsföretag, i stället för att genom hänvisning föreskriva att vissa bestämmelser ska tillämpas på specialföretag innebär att den redan mycket omfattande lagen tyngs med ytterligare ett antal paragrafer. Det kan sättas i fråga om det inte vore enklare att göra bestämmelserna tillämpliga på specialföretag genom hänvisning. Om paragraferna ska införas i kapitlet är det till hjälp för förståelsen om en hänvisning till motsvarande bestämmelse för försäkringsföretag görs i författningskommentaren.

20 kap. 1 §

Enligt bestämmelsen får ett aktiebolag eller en ekonomisk förening driva verksamhet som specialföretag bara efter tillstånd från Finansinspektionen. Av 20 kap. 6 § framgår att Finansinspektionen ska pröva en ansökan om tillstånd att bedriva verksamhet som specialföretag. Av definitionen av specialföretag i 1 kap. 12 § 11 framgår vidare att endast aktiebolag och ekonomiska föreningar kan bedriva verksamhet som specialföretag. Det torde därför vara onödigt att i 20 kap. 1 § föreskriva

att endast aktiebolag och ekonomiska föreningar kan få tillstånd och att beslut ska fattas av Finansinspektionen.

Prop. 2015/16:9

Bilaga 6

Lagrådet förordar att paragrafen formuleras om i enlighet med detta och exempelvis ges följande lydelse.

Tillstånd krävs för att få driva verksamhet som specialföretag.

20 kap. 2 och 3 §§

I paragraferna anges vad som krävs för att få tillstånd att driva verksamhet som specialföretag. I 2 § anges att tillstånd ska ges ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som avser att bedriva verksamhet som består i att överta försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare enligt särskilda avtalsvillkor, och finansierar denna verksamhet helt genom inkomster från emission av skuldebrev eller genom någon annan liknande finansieringsmekanism, enligt särskilda avtalsvillkor. Bestämmelserna i paragrafen överensstämmer delvis med definitionen av ett specialföretag som finns i 1 kap. 12 § 11 (se även vad Lagrådet anför i anslutning till den paragrafen). Samtidigt avviker formuleringen i paragrafen från definitionen, vilket gör att förhållandet mellan bestämmelserna blir otydligt.

I definitionen anges exempelvis att ett specialföretag ska finansiera sin verksamhet genom emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagets skyldigheter enligt avtal om riskövertagande. Något motsvarande krav på att företagets skyldigheter enligt avtalet om övertagande av försäkringsrisker ska ges företräde finns inte i bestämmelsen om tillstånd. Där anges endast att specialföretag ska finansiera sin verksamhet genom emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, enligt särskilda avtalsvillkor.

Med tanke på att det torde vara en betydelsefull förutsättning att bolaget kan fullgöra sina åtaganden enligt avtalet om riskövertagande är det svårt att förstå varför detta krav inte upprepas i tillståndsbestämmelsen. Det klargörs inte heller vad som avses med orden ”enligt särskilda avtalsvillkor” i 2 §, vilket är en brist.

Det kan också sättas i fråga om det är lämpligt att som förutsättningar för tillstånd delvis upprepa definitionen av specialföretag. Det torde ligga i sakens natur att ett företag som inte är sådant som anges i definitionen inte heller kan beviljas tillstånd att bedriva verksamhet som specialföretag. Lagrådet förordar att 2 § utgår.

Om det anses finnas skäl att upprepa de krav som anges i definitionen bör dessa skäl redovisas i remissen. Vad som avses med ”enligt särskilda villkor” bör också redovisas. Samtidigt bör klargöras varför formuleringen i 2 § avviker från definitionen vilket innebär att vissa delar av definitionen inte tagits med som förutsättningar för tillstånd.

Om bestämmelserna 2 § ska finnas kvar i kapitlet bör det vidare övervägas om inte 2 och 3 §§ kan förenklas och skrivas ihop till en paragraf.

Bestämmelserna i 3 § punkterna 1 och 2 överensstämmer i stort, men inte helt, med ordalydelsen i 2 kap. 4 § första stycket 1 och 2. Det framstår som om avsikten är att bestämmelserna ska ha samma sakliga

innehåll. I så fall finns inte skäl att använda olika ordvändningar eller formuleringar. Utformningen av bestämmelsen bör ses över.

20 kap. 7 §

I paragrafen finns en informationsbestämmelse om att ytterligare reglering finns i två EU-förordningar. Placeringen av paragrafen är olämplig. Paragrafen bör lämpligen placeras i inledningen eller i slutet av kapitlet.

Förordningen (EU) 2015/35 har angivits med ett felaktigt namn, ”försäkrings- och återförsäkringsverksamhet” ska rätteligen vara ”försäkringsverksamhet”. Paragrafen är också svåräst. Lagrådet förordar att den struktureras om och ges exempelvis följande lydelse.

Ytterligare bestämmelser om specialföretag finns i

1. Europeiska kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II), och

2. kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/462 av den 19 mars 2015 om fastställande av tekniska standarder för genomförande avseende förfaranden för tillsynsmyndighetens godkännande av etablering av specialföretag, för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter när det gäller specialföretag samt för att fastställa format och mallar för de uppgifter som specialföretagen ska rapportera i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG.

Bestämmelserna gäller

1. villkor för tillstånd,
2. obligatoriska avtalsvillkor,
3. företagsstyrningssystem,
4. tillsynsrapportering,
5. solvenskrav,
6. återkallelse av tillstånd, och
7. samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter.

20 kap. 12 §

I paragrafen finns bestämmelser om när Finansinspektionen ska ingripa mot ett specialföretag. I punkten 2 är formuleringen ”riktlinjerna enligt 1” felaktig och ska rätteligen ersättas av ordet ”styrdokumenten”.

20 kap. 13 §

I paragrafen finns bestämmelser om ingripanden. Av remissen framgår att bestämmelser om ingripanden också finns i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/462. Enligt remissen finns där bestämmelser om vad som kan eller ska utgöra grund för återkallelse av tillstånd (se remissen s. 472). Förhållandet mellan den nu aktuella bestämmelsen och förordningsregleringen är oklar och bör belysas ytterligare inom ramen för det fortsatta lagstiftningsarbetet.

I paragraferna finns bestämmelser om straffavgift. Motsvarande bestämmelser finns i 16 kap. 14 och 15 §§ i lagen och tillämpas på försäkringsföretag. Förutom att några skäl för att införa bestämmelserna och att bestämma avgifterna till angivna belopp inte redovisas, ges det heller inte någon vägledning för hur bestämmelserna ska tillämpas när det gäller specialföretag, t.ex. när det gäller att fastställa avgiften inom den ram som anges i 18 § första stycket.

I andra stycket i 18 § anges att avgiften inte får överstiga tio procent av specialföretagets omsättning. Det är svårt att överblicka om omsättningen är en lämplig faktor för att begränsa avgiftens storlek och några argument för att koppla avgiftsbegränsningen till omsättningen finns inte.

I den motsvarande paragrafen som gäller för försäkringsföretag, 16 kap. 15 §, finns i tredje stycket en begränsningsregel som innebär att avgiften inte får vara så stor att försäkringsföretaget efter det att avgiften har påförts inte uppfyller kraven på stabilitet i 4 kap. 1 § i lagen. Någon motsvarande regel föreslås inte beträffande avgifter riktade mot specialföretag. Några skäl för att en sådan regel inte behövs redovisas inte. Med hänsyn till att ett specialföretag ska garantera försäkringstagares och andra ersättningsberättigades rätt till ersättning är det svårt att förstå varför en motsvarande regel inte föreslås. Frågan bör belysas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

20 kap. 27 §

I paragrafen föreskrivs att Finansinspektionen får förena förlägganden och förbud enligt 20 kap. med vite. I 16 kap. 25 § finns emellertid redan en bestämmelse som ger Finansinspektionen generell rätt att förena förelägganden och förbud enligt lagen med vite.

Den föreslagna bestämmelsen innebär en dubbelreglering och kan därför utgå.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna

Enligt *punkten 2* första stycket ska särskilda övergångsregler gälla för företag som vid lagens ikraftträdande bedriver verksamhet som avser tjänstepensionsförsäkringar. För den delen av verksamheten ska vissa av kapitlen i lagens äldre lydelse tillämpas, tillsammans med vissa av kapitlen i lagens nya lydelse. Enligt punktens fjärde stycke ska ”försäkringsföretag som avses i första stycket” efter anmälan kunna tillämpa de nya reglerna i sin helhet, även avseende tjänstepensionsförsäkring.

Det framstår inte som klart om denna övergångsreglering är tänkt att även omfatta företag som eventuellt enbart bedriver tjänstepensionsverksamhet. Frågan bör klarläggas.

Vidare får enligt tredje stycket de avsedda företagen tillämpa angivna äldre bestämmelser även för försäkringsrörelsen, om denna är av endast ringa omfattning. Lagrådet ifrågasätter om inte en sådan bestämmelse bör kompletteras med en möjlighet att utfärda föreskrifter.

Urvalet av de av lagens kapitel i den äldre resp. den nya lydelsen som ska tillämpas i övergångssituationen bör motiveras närmare, t.ex. varför vare sig de äldre reglerna om försäkringsgrupper eller de nya om grupp tillsyn blir aktuella.

Enligt *punkten 3* kan försäkringsbolag resp. återförsäkringsbolag i vissa fall få tillstånd med innebörd att de ”inte behöver tillämpa delar av denna lag”. Det framstår som oklart om avsikten är att vissa av de äldre bestämmelserna ska tillämpas i stället (jfr lagrådsremissen s. 492 f.).

Enligt *punkten 4* ska övergångsvis vissa kapitalbasposter i primärkapitalet kunna klassificeras som nivå 1 eller nivå 2 enligt 7 kap. 7 §. En procentuell begränsning ska dock gälla. Bestämmelsen är oklar och bör omformuleras så att det framgår hur denna procentuella begränsning är tänkt att fungera.

Punkten 5 avser bestämmelser i en direkt tillämplig kommissionsförordning, (EU) 2015/35. Någon svensk övergångsreglering torde inte vara nödvändig.

Enligt *punkten 7* ska i ett visst fall vissa angivna bestämmelser inte tillämpas under det första året efter ikraftträdandet. Vilka bestämmelser som egentligen avses framgår dock inte, eftersom hänvisningarna uppenbarligen är felaktiga.

I *punkten 8* anges att Finansinspektionen ”får besluta” att ett försäkringsföretag ska använda ett visst solvenskapitalkrav. I andra punkter i övergångsregleringen anges att inspektionen får ”i ett enskilt fall” besluta om olika särregler, se punkterna 3, 9 och 10. Om samma slags beslutssituation avses i alla dessa fall bör en enhetlig terminologi åstadkommas.

Punkterna 9–12 innebär att försäkringsföretag kan få tillstånd att använda vissa metoder vid beräkning av den bästa skattningen eller de försäkringstekniska avsättningarna. Bestämmelserna reglerar inte några tillfälliga avvikelser i förhållande till bestämda regler i lagen, och har ingen tidsbegränsning. Av punkten 11 framgår emellertid att företagen ska föreläggas att vidta åtgärder för att senast den 1 januari 2032 uppfylla solvenskapitalkravet.

Bestämmelserna tycks således ha koppling till att ett visst mål ska uppnås senast 2032, men har i övrigt inte karaktär av övergångsregler. Enligt Lagrådets mening bör regleringen ske i lagen, inte i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna.

Att regleringen inte passar i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna framgår också av att vissa lagbestämmelser direkt hänvisar till punkterna 9 och 10, se 10 kap. 11 § fjärde stycket och 17 kap. 24 §. Reglerna måste ses över i ett sammanhang.

Punkterna 13 och 14 innehåller hänvisningar till 19 kap. som uppenbarligen är felaktiga. Den närmare innebörden kan därför inte bedömas.

Punkten 15 ger Finansinspektionen möjlighet att ta ut avgifter för ansökningar och anmälningar som kommer in före lagens ikraftträdande.

Mer generellt är avsikten att inspektionen ska kunna pröva ärenden enligt de nya lagbestämmelserna så snart lagändringarna utfärdats, utan att ikraftträdandet avvaktas. Några övergångsbestämmelser har därvid inte ansetts nödvändiga, utom i fråga om avgifterna (remissen s. 491).

Enligt Lagrådets mening framstår det som inkonsekvent att meddela särbestämmelser om avgiftsuttag vid beslut före ikraftträdandet, men inte i fråga om denna tidiga beslutsprocess som sådan. Övergångsregleringen i dessa delar bör övervägas på nytt.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 6

Lag om ändring i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

1 kap. 3 §

I paragrafens första stycke föreskrivs att bestämmelserna om livförsäkring i lagen, med undantag för 5 kap. 12 §, får tillämpas för vissa sjuk- och olycksfallsförsäkringar. I paragrafens andra stycke föreskrivs att bestämmelserna om livförsäkring i lagen, med undantag för 5 kap. 5 och 12 §§, inte behöver tillämpas för vissa livförsäkringar. Hänvisningarna till bestämmelserna i 5 kap. har ändrats.

I författningskommentaren anges att ändringarna inte föranleds av några åtaganden i direktiv samt att ändringarna endast utgör följdändringar. Redan vid en ytlig analys av bestämmelserna framgår dock att förslagen innebär materiella ändringar av regleringen. Det är dock inte möjligt inom ramen för Lagrådets granskning att utan närmare redovisning av de ändringar som görs överblicka vad de i praktiken innebär eller konsekvenserna av förslagen.

Inom ramen för det fortsatta lagstiftningsarbetet bör förslagens praktiska innebörd beskrivas och skälen för förslagen redovisas.

5 kap. 4 b §

I paragrafen finns bestämmelser om företagsstyrning. I paragrafen används det felaktiga uttrycket ”försäkringsgivare *i* tredje land”. Det uttryck som ska användas är ”försäkringsgivare *från* tredje land”, se t.ex. definitionen i 1 kap. 5 §.

5 kap. 5 §

I paragrafen finns bestämmelser om att försäkringsgivare från tredje land, för sin försäkringsrörelse i Sverige, ska värdera tillgångar och skulder, inklusive försäkringstekniska avsättningar, enligt 5 kap. 1–13 §§ försäkringsrörelselagen. I 5 kap. 5 § andra stycket finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela ytterligare föreskrifter om de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning.

I 5 kap. 15 § försäkringsrörelselagen finns ett motsvarande bemyndigande att meddela föreskrifter om de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning.

Det framgår inte av remissen om det krävs särskilda föreskrifter om värderingen av tillgångar och skulder när det gäller försäkringsgivare från tredje land eller varför det annars krävs ett särskilt bemyndigande i den nu aktuella paragrafen. Frågan bör klargöras i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

5 kap. 10 §

Av paragrafen följer att företrädaren för en försäkringsgivare från tredje land ska föra ett register som vid varje tidpunkt utvisar de tillgångar som används för skuldtäckning. I 6 kap. 11 § har ordet ”skuldtäckning” ersatts av uttrycket ”försäkringstekniska avsättningar”. Även i 5 kap. 12 § har ordet utmönstrats. I motsvarande bestämmelse om registerföring i 6 kap. 11 § försäkringsrörelselagen används uttrycket försäkringstekniska avsättningar. Lagrådet förordar att 5 kap. 10 § formuleras om. Det finns då skäl att beakta utformningen av 6 kap. 11 § försäkringsrörelselagen om avsikten är att paragraferna ska ha samma sakliga innehåll.

I sammanhanget noteras att uttrycket skuldtäckning även används i 5 kap. 8 §. Där görs vidare hänvisningar till bestämmelser om skuldtäckning i 6 kap. försäkringsrörelselagen. Bestämmelserna i 6 kap. ska enligt remissens förslag upphävas. Det finns därför skäl att även överväga utformningen av 5 kap. 8 §.

5 kap. 16 §

Benämningen ”Europeiska ekonomiska samarbetsområdet” kan utgå och ersättas av förkortningen EES (se 1 kap. 5 § 1).

6 kap. 2 a §

Se vad Lagrådet anför i anslutning till 1 kap. 12 § 2 försäkringsrörelselagen angående s.k. statiska hänvisningar och i anslutning till 17 kap. 3 a § försäkringsrörelselagen angående uttrycket ”förfarande av”. 6 kap. 9 §

I paragrafen finns bestämmelser om skyldigheten för försäkringsgivare från tredje land att upprätta och för godkännande överlämna åtgärdsplan enligt 18 kap. 5 § och finansiell saneringsplan 18 kap. 8 § försäkringsrörelselagen.

I tredje stycket finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om innehållet i en åtgärdsplan och en finansiell saneringsplan. I 18 kap. 29 § försäkringsrörelselagen finns ett motsvarande bemyndigande att meddela föreskrifter om innehållet i en åtgärdsplan och en finansiell saneringsplan.

Det framgår inte av remissen om det krävs särskilda föreskrifter om åtgärdsplaner och saneringsplaner när det gäller försäkringsgivare från tredje land eller varför det annars krävs ett särskilt bemyndigande i den nu aktuella paragrafen. Frågan bör klargöras i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

7 kap. 11 §

I paragrafen finns bestämmelser om vad som ska gälla om en försäkringsgivare från tredje land upphör med att driva försäkringsrörelse i Sverige. I första stycket anges att försäkringsgivaren är skyldig att ”på det sätt som anges i 5 kap. 10 § redovisa tillgångar”. Enligt den

bestämmelsen ska företrädare för försäkringsgivare föra ett register som visar de tillgångar som används vid skuldtäckning och tillgångarnas värde.

Prop. 2015/16:9
Bilaga 6

Det är oklart vad som avses med uttrycket ”på det sätt som anges”. Avses att tillgångarna ska redovisas i ett register eller ska bestämmelsen förstås på något annat sätt. Frågan bör övervägas och klargöras i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

9 kap. 5 §

SFS-nummer, 2010:2043, ska anges för försäkringsrörelselagen.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 september 2015

Närvarande: Statsministern S Löfven, ordförande, och statsråden
Å Romson, M Wallström, Y Johansson, M Johansson, I Baylan,
S-E Bucht, P Hultqvist, H Hellmark Knutsson, I Lövin, Å Regnér,
M Andersson, A Ygeman, A Johansson, P Bolund, M Damberg,
A Bah Kuhnke, A Strandhäll, A Shekarabi, G Fridolin, G Wikström,
A Hadzialic

Föredragande: statsrådet Bolund

Regeringen beslutar proposition Genomförande av Solvens II-direktivet
på försäkringsområdet

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EU-regler
Försäkringsrörelselag (2010:2043)	1 kap. 23 §, 2 kap. 19 §, 5 kap. 18 §, 6 kap. 14 §, 7 kap. 13 §, 8 kap. 22 §, 9 kap. 19 §, 10 kap. 26 §, 16 kap. 9 §, 17 kap. 30 §, 18 kap. 28, 19 kap. 104 §, 20 kap. 26 §	32009L0138
Lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag	9 §	32009L0138
Lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige	10 och 12 §	32009L0138
Lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.	35 §	32009L0138
